

Barcode - 9999990873669

Title - Butaparastoni Behyai Kinva Ashnaasari Sachchina Dankane Satpanthna Sotano Mar.

Subject - GENERALITIES

Author -

Language - gujarati

Pages - 447

Publication Year - 1939

Creator - Fast DLI Downloader

<https://github.com/cancerian0684/dli-downloader>

Barcode EAN.UCC-13

પ્રતિપરસ્તોની બેઠવાઈ

કિંવા

અસનાઅશરી સચ્ચાઈના ડંકાને—

સતપંથના સોદાનો માર.

લેખક:—

મી. દુશ.

પ્રકાશક,

મામદભાઈ રવણ.

ગા. સેક્ટરી.

હસ્તાઈલીઆ ગ્રાહિત્ય પ્રકાશક સોસાયટી.

રેલ્વેપુરા પોસ્ટ-અમદાવાદ.

આઈલિ લી.

સંવત ૧૯૮૪.

પ્રત ૨૫૦૦.

સને ૧૯૨૮.

કીમત રૂ. ૧-૦-૦.

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराइट विभाग]

अनुक्रमांक १४००३ वर्गीक

पुस्तकनुं नाम संतपंधना स्तोत्रानो
भा१२

विषय प७२१: ५१

પુતપરસ્તોની બેહ્યાઈ

કિવા

અસનાઅશરી સચ્યાઈના ડંકાને—

સતપંથના સોટાનો માર.

લેખક:—
મી. દુથ.

પ્રકાશક:

મામદભાઈ રવજી.

બા. સેકેટરી.

હરમાઈલીઆ સાહિત્ય પ્રકાશક કાર્યાલય.

રેલવેપુરા પોસ્ટ-અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી.

મંગલ ૧૬૮૪.

પ્રત રૂ. ૧.

સને ૧૯૨૮.

કીમત રૂ. ૧-૦-૦.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ ગ્રંથાલય
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૩૦૦૩

અમદાવાદ કાલુપુર કપાસીઆ બજારમાં, રોવટ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં
રામચંદ હીરાચંદે છાપ્યું.

અર્પણ પત્રિકા

અર્પણ પત્રિકા પોતાના વહાલા દોસ્ત અથવા નિક-
ટના દિનેચ્છુને હુમેશાં અપાય છે, પણ હું એથી ઉચ્છી
રીતે આ પુસ્તક શેઠ નુરમોહમદખાઈ ઘેલાખાઈ તૃતીયાર
માસગારકરવાળાને અર્પણ કરવા એટલા માટે પ્રેરાઉં છું કે
મજકુર શેઠ ધનાઢય હોઈ પોતાના દ્રવ્યના જોરે અમારા
મજહુબ તેમજ અમારા પવિત્ર ઈમામ વિરુદ્ધ અઘટિત હુમલો
લાવનારું પુસ્તક નામે “અસનાઅશરી સચ્ચાઈના ડંકો”
પ્રગટ કરાવ્યું.

દુનિયામાં જે રીતે નામના થાય છે. લલાઈમાં અને
પુરાઈમાં. હુજરત મુસા (અ), હુજરત ઇસા (અ) અને હુ-
જરત ખાલેમુલ અખીયા મોહમ્મદ (સ) વગેરેના નામો
આને લોકો યાદ કરી રહ્યા છે; તે ખીજી રીતે નમરૂદ,
પ્રિરઆઉન, અને અખુઝહુલના નામો પણ યાદગાર છે; જેર.
ગમે તેમ હોય, પણ આને મજકુર શેઠના પ્રયાસે અસના-
અશરી સચ્ચાઈના ડંકો” ની રદમાં આ પુસ્તક લખવાનો
મનેજે ચાન્સ મળ્યો છે. તે બદલ હું મજકુર શેઠને મારું
આ પુસ્તક સહુર્ષે સમર્પણ કરું છું.

ભૂમિકા

ચાલુ જમાનામાં ખનતા અવનવા ખનાવોએ દુન્યાબ-
રની વસ્તીઓમાં જાગૃતિ આણી મુઠી છે અને તેથી રાજ-
દારી, સામાજિક, વિજ્ઞાન તેમજ ધર્મની ખાજતો પણ હાલ
સ્તેજ થએલી દેખાય છે. હિન્દુસ્તાનની અતિ અંત્યજથી
અમેરીકા અને આફ્રીકાના દેશી વતનીઓ જેવી પછાત
કામો પર પણ તેની ઉંડી અમ્મર થએલી છે. કેળવાયલા
માણસો જે ધર્મ તરફ ઝેદરકાર રહ્યા કરતા હતા તેને પણ
જમાનાના ફેરફારથી અને હાલના સંજોગોની અશાંતિથી
ધર્મ તરફ ખેંચી એક મહાન નરની પ્રગટ થવાની અથવા
આવવાની ઇંતેજારીથી રાહ જોઇ સર્વે ધર્મના તત્વોની
શોધખોળ કરી રહ્યા છે. માત્ર હિન્દુસ્તાનમાંજ કાઠીઆની,
ખાહાઈ, થીઓસોફીસ્ટ, ખ્રિસ્તી વગેરે શ્રીરક્ષાઓ યાંહીમ
કામ કર્યા જાય છે. અને પોતાની સમ્બાઈ માટે તનતોડ
મહેનત કરે છે અલખતાં ધર્મના અનેક રસ્તાઓ હોઈ જં
માણસને જેમાં વિધાસ ખંધાય છે તેમાં તે દઢતાથી વળગી
રહે છે. હવે આવા જમાનામાં મી. ગેન નામક કોઈ અસ-
નાઅશરી વ્યક્તિએ “ અસનાઅશરી સમ્બાઈના ઉકો ” ના
મનુ પુસ્તક ખાહાર પાડી પોતાના ધર્મની સત્યતા ખાહેર
આણવા માટે શીયા ઇમાર્તી ઇસ્માઈલી ધર્મ ઉપર હુમલો
કરી તેને ઉતારી પાડવાની કોશીલ કરેલ છે. એવી દેશીયા.

ધણા વરસો થયા અસનાઅશરીના કેટલાક લેખકો તરફથી ચાલુજ છે પણ ઇસ્માઈલી કેમ સહનશીલતાવાળી હોઈ એવા હુમલાઓ પ્રત્યે સદા બેખરવાહી કરી ઉદારદિલ દેખાડેલ છે જેનો વધારે ગેરલાભ લેવામાં આવતો હોવાથી અને ચાલુ જમાનો પામેશ કરી બેસી રહેવાનો નહીં હોવાથી તેનો સચ્ચોટ જવાબ આપવાના ઇરાદાથી મી. T. T. T. નામક ઇસ્માઈલીએ 'સતપંથના સોટાનો માર' નામે પુસ્તક પ્રગટ કરવાનું ખીડું ઝડપી આ પુસ્તક બહાર પાડ્યું છે. આ પુસ્તકમાં મી. ગેનના સચ્ચોટ જવાબ આપવા ઉપરાંત દરેક ધર્મ-મતવાળાને એ પુસ્તક વાંચવાથી ઇસ્લામના ઉસુલ, અસનાઅશરી, અકાયદ તથા તેથી જુદા પડતા ઇસ્માઈલી મતનો વિગતવાર ખુલાસો હોવાથી વાંચનારને તટસ્થપણે ઇન્સાફ કરવાની તેમજ વર્તમાનકાળમાં ધર્મો સંબંધી જંચર્યાઓ શાસ્ત્રાર્થીદ્વારા તેમજ વર્તમાનપત્રો અને પુસ્તકોદ્વારા જાણવામાં આવે છે તે ઉપર પણ આ અસનાઅશરી અને ઇસ્માઈલી વચ્ચે થયેલા સવાલ જવાબથી ઘણો પ્રકાશ પડે છે.

આવું પુસ્તક દરેક ઇસ્લામી પછી તે સુન્નત જમાયતનો હોય, અસનાઅશરી હોય, ઇસ્માઈલી મુસ્તેઅલી અથવા ઇસ્માઈલી નિઝારી હોય તે બધાને વાંચી જવા અને સંશ્લેષ કરી રાખવાની જરૂર છે. અન્ય ધર્મવાળાઓને પણ ઘણું જાણવાનું મળી શકશે. આવું પુસ્તક લખવા માટે મી. Truth ને ધન્યવાદ ઘટે છે.

હાજીમહંમદ ફાઝલભાઈ.

પ્રસ્તાવના.

દુથ—સત્ય વસ્તુ થોડી હોય છે છતાં કીમતી હોય છે. સોનું જુજ મળે છે તેથી તેની કિંમત લંગભગ દરેક ધાતુ કરતાં ઘણી વધારે રહે છે. એટલે કીમતી વસ્તુની કદર તેના લઘુપણા ઉપર કે વજન ઉપર નહિ પણ તેના ગુણોમાં રહેલી છે. સોનું કોઈ પણ વખતે જુનું થતું નથી તેમજ સત્ય ઉપર ગમે તેટલા કાળના પડદા પડી જાય, ગમે તેટલા મેલાં પગે તેના ઉપર ચડી જાય છતાં તેની કિંમત કદી પણ કમી થતી નથી. તેના ઉપરના મેલાપણાને જોઈ કોઈ અજ્ઞાન તેની કિંમત ન આંકી શકે તો તેમાં સોનાનો વાંઠ નહિ પણ તેવા માણસની બુદ્ધિ અને આંખનીજ ખામી હોય છે.

દરેક ટકેલા ધર્મોમાં મૂખ્ય સત્ય હોય છેજ, સત્ય વિના કોઈ પણ ધર્મ ટકી શકતો નથી. સત્ય વગરનો ધર્મ એ એક પ્રકારનું ધતિંગ હોય છે અને તેનું આયુષ્ય ઘણુંજ ટૂંકું રહે છે, કેટલાક ટકેલા ધર્મોમાં સત્ય ઉપર એટલાં પડદા ચડી ગયાં હોય છે કે એને ધર્મ કહેવાને પણ લોકો અચકાય ! ખોટો ડાળ, સ્વાર્થ, અને દુન્યવિ લાલચોથી ખનેલા પડદા એ સત્ય ઉપર એટલાં વળેલા દેખાય છે કે એમાંથી સત્ય શોધવું બહુ મુશ્કેલ થઈ પડે છે.

દુનિયામાં જે વસ્તુ મૂખ્ય ગણાય છે જડ અને ચૈતન્ય. જડ પદાર્થ પોતાની જગ્યા ઉપરજ પડ્યો રહે છે અને

તેની પ્રગતિ થવાને બદલે તેની અધોગતિ થયાં કરે છે. ત્યારે ચૈતન્યવાળી વસ્તુ એક જગાએ પડી નહિ રહેતાં હંમેશાં પ્રગતિ કરતી રહે છે. જડ અને ચૈતન્ય એ બેકે ઈશ્વરની પ્રકૃતિયોમાંથી છે એમ વેદાંત અને ગિતામાં કહેલું છે એજ મુજબ કેટલાક ધર્મોનો પણ એ પ્રકાર હોય છે. જડ ધર્મ પોતાની પ્રગતિ નથી કરતો, અને એક જગાએ જ પડી રહી અધોગતિ તરફ ઢગતો રહે છે ત્યારે ચૈતન્યવાળો ધર્મ-શુવન્ત ધર્મ જમાના પ્રમાણે પોતાની પ્રગતિ કરતો રહે છે અને તે હંમેશા પોતાની ઉન્નતિ તરફ ધસ્યે જાય છે.

ઈસ્લામ ધર્મ આ દુનિયાની ઉત્પત્તિ બાદ ધોરી નવું માફક વહેતાં સત્ય ધર્મના છેલ્લા જમાનાના છેડાનું નામ છે. જે આપણે એ સત્ય-ધોરી નસને સનાતન ધર્મ કહીએ તો છેલ્લા જમાનાનો સનાતન ધર્મ એ ઈસ્લામ છે. ઈસ્લામ અને સનાતન ધર્મમાં જે ચૈતન્ય મનાતું આવ્યું છે તે ઈશ્વરી જ્યોતિ અથવા પુદાવંદતઆલાનું હિદાયતી નુર છે. આ નુરી પરંપરાને આગળના જમાનામાં સનાતનીયો અવતાર કહે છે ત્યારે હિન્દ બહારના લોકો તેને પેગમ્બર અથવા ઈમામો તરીકે સંબોધે છે.

જે ધર્મમાં આ ચૈતન્ય-હિદાયતી સૂર્ય હોય છે તેજ ધર્મ શુવન્ત ધર્મ છે, એ સૂર્યના પ્રકાશથીજ એ ધર્મ પોતાની પ્રગતિ હંમેશાં કરે છે.

ઈસ્લામ ખતાવનાર હું રસુલિલાહ (સ૦) ની હું
 દસો, પાક કુરાને શરીફની આયતો અને અન્ય ઇસ્લામી
 [દાનોનાં કથનોમાં આજ સત્ય નિતરે છે. આવા સત્ય-
 પૂર્ણ ધર્મમાં અત્યારે દેખાતા અનેક ફિરકા એ સૂર્ય આડેના
 વાદળો ઉભાં કરનારાને આભારી છે. સ્વાર્થ અને દુન્યવિ
 દાલચોને વશ બનેલાંઓએ એ વાદળો ઉત્પન્ન કર્યા અને
 લોકો એ સૂર્યને ઓળખી, પકડી ન શક્યા. જેઓના ઉપર
 લોકોએ વિશ્વાસ રાખ્યો, જેમને આલિમ સમજ્યા તેઓ
 દુન્યવિ કે ખીજી લાલચોના ભોગ થઈ પડ્યા અને લોકોને
 જુદા જુદા રસ્તા ખતાવ્યા. આમ થાય ત્યારે સ્વાભાવિક રીતે
 એક ખીજને ઉતારી પાડવા અને પોતાની શ્રેષ્ઠતા ખતાવવા
 બાથબાથી કરે અને તેથી લોકો વધુને વધુ વિમાસણના
 વમળમાં પડી જાય એ સ્વાભાવિક છે.

આ બાથબાથી ચાને ધાર્મિક રહો બદલ હું રસુ
 લિલાહની વક્ત ખાદ તુરજ ચાલુ થયેલ છે કે જે માટે
 પુદ હું રસુલિલાહે આગાહી કરી હતી. આ બાથબા-
 થનો અંત ત્યારેજ આવે કે જ્યારે દુનિયામાંથી સ્વાર્થ અં
 ધતા, હુપદ અને ડોળ દમાગ નાખુદ થાય અને હિદાયતી
 સૂર્ય-સત્યની જ્યોતિમાં તમામ ઇસ્લામીયો આવી ઉભા રહે.

આજથી લગભગ ૩૦ વર્ષ પહેલાં ખોજ જ્ઞાતિમાંથી
 અમુક જુજ ભાઈયો આવીજ સ્વાર્થ અંધતા, અજાનતા
 અને એક યા ખીજ જમાતી કારણે દૂર થઈ અરાનાઅશરી

ધર્મમાં ભજ્યા. આ જુદા પડનારાઓમાંનો મોટો ભાગ જ-
માતી ગુન્હેગાર વ્યક્તિઓ અને નાત ખૂદાર થયેલી વ્યક્તિ-
ઓનો તેમજ તેના મળત્યાઓનો, ઉંડી તપાસ કરનારાને
જણાશે, જ્યારે ધર્મને ખાતર જુદા પડ્યા હોય એવા ધ-
ણજ જુગ દેખાશે. આવી ગુન્હેગાર વ્યક્તિઓને જમાત સામે
બહેલેથીજ વેર હોય એ દેખીતું છે અને તેથી તેવી વ્ય-
ક્તિઓ છુટાં થયા બાદ જમાત અને ધર્મ સામે થુંક ઉ-
ડાડવામાં બાકી ન રાખે એ દેખીતું છે. અને તેથી કેટલાક
વરસો થયા એવા કેટલાક લેખકો ફાટી નીકળ્યા છે કે જે-
ઓનો પ્રસ્માર્ષણી ગોઝા કોમ, ધર્મ અને ઇમામે જમાનને
વજોવવાનોજ ધંધો થઈ પડ્યો છે. અને તાજુબ થવા જેવું
છે, કે તેમના વિચારોને તેમના નવા ધર્મના ફરમાનોનો
રોકો છે.

કચરો ઉકરડેજ નાખવામાં આવે છે અથવા કચ-
રાને સ્થાન ઉકરડા સિવાય બીજે ક્યાંઈ ગણતું નથી, ખોજ
કોમના એ કચરાને પણ એવુંજ સ્થાન મળી ગયું છે કે જ્યાં
નિન્દા, જુઠ, જનાખોરી, વગેરે વગેરે સર્વ મુખ્ય ધર્મોએ
માનેલ અધમ પાપો, ધર્મ રૂપે મનાય છે.

જે ધર્મમાં નિન્દા કરવાથી, જુઠ બોલવાથી જનાખોરી
અને જુઠ્યાઈ કરવાથી, રોવાકુટવાથી, કાગળ લાકડા અને માટી
પથરા ચુનાને પુજવાથી સ્વર્ગ મળતાં હોય, હુન્નરો કરોટા
સવાળો હાંસલ થતાં હોય એ ધર્મને કેવો ગણવે એ હું

દરેક સમગ્ર ભાષને સોંપું છું કારણ કે એક જગોએ કહે-
લ છે કે:—

દુશનામ બ મઝહબે કે બયઝ બાશદ,
મઝહબ મઆલુમ વ અહલે મઝહબ મઆલુમ.

ભાવાર્થ—જે ધર્મમાં આવી ગાળની છુટ હોય તે
ધર્મની અને તે ધર્મવાળાઓના રંગ ઢંગ વિષે પુછવાપણું
રહેતુંજ નથી.

સત્યથી દૂર, નીતિથી ઉલટી, સામાજિક ઉન્નતિ અટકાવનાર, કુદરતી કાનુનેનો ભંગ કરનાર, શારીરિક માનસિક અને આત્મિક અર્થોગતિને રસ્તે લઈ જનાર ધાર્મિક બંધનો કે વિવાજો કદી પણ ધર્મમાં સંભવેજ નહિ પણ મેં ઉપર કહ્યું તેમ ધર્મ અથવા સત્ય ઉપરના એ મળ-પડો છે કે જે દૂર કરવાની તે ધર્મ પાળનારા સમગ્રજોની ફરજ છે.

અત્યારે દુનિયા આગળ ધપી રહી છે. તુર્કસ્તાન, અફઘાનીસ્તાન અને ઈરાન જેવા સ્વતંત્ર પ્રજ્ઞામી મુસ્લમા સમગ્ર ભાગ્યે એ મળ-પડોને તરવારથી ઉખેડી રહ્યા છે, અને એ પડોને બાઝી રહેનારાઓને તેઓ દેશ અને ધર્મદ્રોહી માની રહ્યા છે, આવા જમાનામાં અમારો એ કયરો તેને વધુ મજબુત બનાવવા માથે છે, એટલુંજ નહિ પણ અરે તેમ નહિ કરનારાને વગેવગા નિકળ્યો એ આફરીન છે તેમની અફઝ ઉપર!!

મી દુથે આ પુસ્તકરૂપ અરીસો અમારા એ ભાઈયો આગળ ધર્યો છે, અને તેમાં તેઓ જે પંથમાં ભાળ્યા છે તેના કચરાઓનું દર્શન કરાવ્યું છે, જેને જેઓ દેખાત હોય તેઓ જુએ અને એનાથી દૂર થવા પ્રયત્ન કરે.

સત્ય કહેનાર દરેકને કઠો એ દેખીતું છે. મી. દુથ-સત્યના આ શુદ્ધ અરીસામાં તેમના ધર્મની કચરાપટ્ટીને જોઈ તેઓ ધુજશે અને કદાચ પોતાની અજ્ઞાનતાને લીધે ધુવડની માફક “કોઈ વાત સુરજની કરે અંચુ લઈને મારવા કરે” માફક વર્તશે. છતાં ભાઈ દુથે ઇન્સાન તરીકેની પોતાની દરજ્જા જાળવી છે. અને હું માનું છું કે આ પુસ્તક વાંચનાર પોતે કોઈ પણ ધર્મમાં નથી. એવી દૃષ્ટિએ વાંચી તટસ્થ બુદ્ધિથી વિચારશે તો તેમને અનહુદ કાયદો ખેંચશે.

અમારા એ અસનાઅશરી ભાઈયો, ‘ઇસ્માઈલીયો ટુર-નને નથી માનતા હુદી’ વગેરે છે, પણ ઇસ્માઈલી જોગ્ય કામ પાસે તો કુરાને નાતિક હોવાથી તેઓનો ખ્યાવ કુરાન હદીસ અને અકલી દલીલોથી યોગ્ય છે પણ પ્રગટ કુરાને નાતિક વગરના એ ભાઈયો જે કુરાને શરીફ ઉપર નાચ હુદ કરે છે અને એને માનવાનો ડાંગ કરે છે તેઓ કેટલા ઘોંટા અને ઠંભ ભરેલા છે તે લેખકે ઘણીજ સફાઈથી બુદ્ધિ પાટી દીધું છે. ઉપરાંત જુદું બાલવું, લુચ્ચાઈ કરવી, મૃત્તાના નામે અનાજોરી કરવી, તજરારને ખુદાને નિન્દા અને ગાદગોઈ કરવા જેવી તેમના ધર્મની બાબતો તેમનાજ

આલિંગના શબ્દોની ખુદી પાડી દીધી છે. અને જો એ
 ભાષામાં અક્ષરમંદ માણસો હોય તો મી. ધુનો આ
 આયનો જોઈ પોતાની ભુલો સુધારવા જેવી નૈતિક હિમત
 દાખવશે અને એટલી હિમત નહીં હોય તો પોતાની કોમના
 ઝમડાણુ પેટ ભરૂં લેખકોને ગીરેખાનમાં મોડું ધાલી શરમાવા
 અને ફરી ઉંચું મોડું નહિ કરવા સમજાવશે.

પ્રુદાવન્દ તઆલા અમારા એ ભુલેલા ભાષ્યોને હકરાહ
 ખતવે, નંદા ગાખતોથી દર રાખે અને ઇસ્લામની સેવા
 કરવા ને હિદાયત ઠરે એવી દુઆ સાથે વિરમીશ.

વી. એન. હુદા.

નિવેદન

આ જગતમાં માનવનો દરજ્જો શ્રેષ્ઠ એટલા માટે છે, કે તે બીજા પ્રાણીઓ કરતાં એક વસ્તુ વધુ ધરાવે છે, અને એ વસ્તુ જ્ઞાન છે. એ જ્ઞાનદ્વારા મનુષ્ય પોતા પર રહેલી દરેક પ્રકારની ફરજો બજાવવા યથાશક્તિ પ્રયત્ન કરે એજ માનવતા ! એજ આ જીવંતીનો ઉદ્દેશ્ય ! આવી કાંઈક ભાવના અમારા મિત્રોના હૃદયમાં ઘણાં લાંબા સમય થયા પોશાતી હતી. જેમાં કુદરતે સહાયતા દીધી, એટલે કે સત-પંથ પ્રકાશ જે મુખી લાલજી દેવરાજ હસ્તક ચાલતું હતું, તેમાંથી કારેગ થવા મજકુર મુખી સાહેબે જાણ રાત આપી, તે જોઈ અમારી સાસાયટીએ તે પત્ર અજા-વવા બીડું ઝડપ્યું.

જે કાર્ય અમેએ હસ્તક ધર્યું; તેમાં અમારી મજહુબી સન્ધ્યાઈ, અમારી કોમની સામાજિક સુધારણાં તેમજ હિંદુ મુસ્લિમ એક્યતા ઉપરાંત કેટલાએક અગત્યના વિષયો હાથ ધરી કોમ અને મજહુબ પ્રત્યેની ફરજ અદા કરવાનું નક્કી કર્યું, અને અમે અમારા ઉદ્દેશ્યે કાર્ય બજાવવા લાગ્યા, પણ જે રીતે વર્તમાનમાં આખી વનરા હુરિયાળી ગને છે. ત્યારે માત્ર અમારાનું ઝાડ બગીને બાક થઈ જાય છે. અથવા કોલના પ્રજાલ્યા પછી પાણી નાંખવાથી વધુ પ્ર

વલિત થાય છે. જેમ વગડ જાગતના જીવનાત્મા સૂર્યની
 ઇર્ષા કરે છે, આદરે છે. તે રીતે ઇર્ષાણુ આત્મા કોઈ દહાડે
 પોતે શાન્ત રહી શકતો નથી. એનું અંતઃકરણ ઇર્ષા-
 બિન્માં અહર્નિશ ભડભડ ખજ્યા કરે છે !! તે સુત્રાનુસાર
 મી. અલીભાઈ રાજન ને તેમની પાર્ટી અહર્નિશ અમારા
 પવિત્ર મઝહબ, અને અમારા રાહનુમા ઉપર ગલીચ હુ-
 મલાઓ કરવા એજ તેમણે પોતાના જીવનું સાર્થક માન્યું
 છે !! મરહુમ મી. કાળા પણ અમારા પવિત્ર મઝહબ વિરૂ-
 દ્ધમાં પોતાની સર્વસ્વ શક્તિઓ વાપરી ગયા અને ત્યારપછી
 મી. અલીભાઈ તેઓશ્રીનું નામ રાખવા બાણે દૃઢ પ્રતિજ્ઞા
 કરી કેમ બેઠા નહોત્ય! તે રીતે ગમે તે ભોગે ઇસ્માઇલી-
 ઓના જીવરો ગખમી કરવામાંજ વિદ્વતા અને મોટાઈ
 માની બેઠા છે, એટલુંજ નહિ, પણ એ ભાઈ એટલે સુધી
 મઝહબમાં ધુન રાખીને બેઠા છે કે પોતે પોતાનું પોતાપણું
 બેઠા આંધળાલીત બન્યા; અને પેપરોમાં લખ્યા ઉપરાંત
 જુદી જુદા છપાવી ઇર્ષાની અવધિજ કરી નાંખી !! આમાં
 તેઓની શી નેમ છે તે તો ખુદા બાણે. પણ એટલું તો
 ચોક્કસ જણાઈ આવે છે, કે અસનાઅશરી અને ઇસ્માઇલી
 બન્ને કોમોમાં સુત્રેહસંપ જળવાઈ રહે તે તેઓને પસંદ
 હશે કે કેમ ? એ સખાંધી તેઓના કર્તવ્યથી એક પ્રશ્ન ઉદભવે
 છે; કારણ કે પોતાનીજ કોમમાં ચર્ચવા માટેના ચોક્કસ
 પ્રતિષ્ઠા પડ્યા હોવા છતાં આવા ન ઇચ્છવાજોગ કાર્યો કરવા
 પ્રેરાય એ ખરેખર દાનાઈથી વેગળું ગણાય !!

અમારો તો એ મુદ્રાલેખ છે કે અમારા મઝહબની સચ્ચાઈ અમે પબ્લિકને માનસરેલા ધોરણે રજૂ કરીએ. પરંતુ વગોવવો તેમજ ખીજ મઝહબના પેશવાઓ ઉપર હુમલાઓ કરવા એ અમારું કર્તવ્ય નથી; અને એમ કરવા અમારો મઝહબ અમોને સાફ સાફ ના કહે છે, પણ સાચાર કે આજે વિદ્વાતાના સમયમાં ણસ ગાલગલોચ કરી પોતે પોતાના ગમે તેવા હેતુઓ ખર લાવવા કે અંતઃકરણના ફેફલાઓ ફેડવાનેજ ખાતર બ્યારે અમારા મઝહબ ઉપર નાલાયક આકરમણો કરી આવે ત્યારે જરૂર તેને જવાબ આપવાની ફરજ થઈ પડે! એ રીતે વર્ષો થયાં, કેટલાએક અસનાઅશરી લેખકો કે જેઓ એક વખતના અમારા ધર્મખંધુઓ તેમજ અમારા ઇમામ અને અમારા પીરોના અનુયાયીઓ હતા, તેઓ આજે તેમનાથી એવકા ખની તેમની તરફ પુછી દુશ્મની કરવા લાગ્યા છે. આથી તેઓના સવાલોના બ્યાજખી જવાબો આપવા અમારા લેખકોને ઉચીત જણાતા તે પ્રથા અહુલુ કરવી પડી છે.

એ તો દેખીતી વાત છે કે રસ્તામાં કાંટા કે કાચના કકડા પડ્યા હોય તો તેને ઉપાડી બાબુએ ફેંકવાજ પડે. તે રીતે હરેક વખતે અસનાઅશરી લેખકોએ પહેલ કરી અમારા ધર્મ વિરુદ્ધ લખ્યું છે, ત્યારે અમારા તરફથી તેના જવાબોજ આપ્યા છે. એ રીતે અસનાઅશરી સચ્ચાઈને કંઈ નામે પુસ્તકના પ્રતિ ઉત્તર રૂપે આ પુસ્તક અમોએ પ્રગટ કરવા કેશિખ કરી છે.

પુસ્તકનું નામ “પુતપરસ્તોની બેહ્યાઈ કિંવા અસના-
અ શરી સચાઇના ડંકાને સતપંથના સોટાનો માર” એ નામ છે.
પુતપરસ્તોની બેહ્યાઈવાળા વાક્યો માટે ઠઠાચ કાંઈક પ્રશ્ન
ઉદ્ભવે કે મૂર્તિઓ કે પુતળાઓને અસનાઅશરી બાઈઓ
ક્યાં માને છે ? પણ તેવું વિચારનારાઓએ સમગ્ર લેવાનું
કે ઠાગળ પરસ્તી, ઘોડા પરસ્તી, વગેરે એકજ હિસાબમાં
ગણાય કે કેમ એ પ્રશ્નની વિચારણામાં બધો પુલાસો થઈ
જાય તેમ છે. જેથી લેખકે રાખેલું નામ બંધ બેસતું હોવાનું
જણાઈ આવે છે.

અમો વધારે લંબાણ નહિ કરતાં અત્રે આલમને જ.
હાવવા રજા લઈએ છીએ કે અમારા જવાબો ફક્ત અસ-
નાઅશરી ખોલઓ માટેનાજ છે. તે તેઓ બાઈઓ વાંચી
વિચાર કરી નૈતિક હિંમત દાખવે તો જરૂર ‘કેમમાં કાર્ય
કરવા માટેના બહોળા ક્ષેત્ર હોય છે છતાં પરસ્પર વિ-
રુદ્ધતા કરી કેમના પૈસા શામાટે ખરબાદ કરવા’ એટલું
સમગ્ર જો ભવિષ્યમાં શુદ્ધ અંતઃકરણે સત્યમાર્ગ અહુણ કરે
અને પોતપોતાના કાર્યમાં મશગુલ બની જાય તો ઘણોજ
ફાયદો થાય એમ અમારું તો ચોક્કસ માનવું છે. પુલ
અમારા એ ભૂલેલા બાઈઓને હિદાયત આપે એવું ચાહી
અત્રે વિરમીશ.

પ્રકાશક.

અનુક્રમણિકા.

પ્રકરણ	વિષય	પૃષ્ઠ
૧.	મી. ગૈનની ગુમરાહી; ભુતપરસ્તોની બેહ્યાષ.	૧
૨.	અસનાઅશરી માન્યતાનું પોકળ.	૧૬
૩.	અસનાઅશરીઓ અવતારને કબુલ કરે છે. છતાં એવીજ માન્યતા ઇસ્માઇલીઓની હોય તો એવ-કુફી કરી તેઓની મગ્નક કરે છે.	૧૧૦
૪.	પરસ્તીશ એટલે શું? હેવાન પરસ્ત અને કાફર કોણ? તેનું સ્પષ્ટીકરણ.	૧૪૩
૫.	અસનાઅશરીઓએ કરેલા એતરાઝનાં સમ્યોટ જવાબ, અને સમ્યાષ (!) ના ડંકાનો સત્યાનાથ.	૧૭૦
૬.	હ૦ ઇમામ ઇસ્માઇલ અ૦ સાયા ઇમામ હોવાની અસનાઅશરી મુજતેહદોની કિતાબથી સાબિતી અને અસનાઅશરીઓની માન્યતા તથા સમ્યાષના ડંકાનું પોકળપાણું.	૧૯૭
૭.	મી. ગૈનની શૈતાની શંકાનું નિવારણ.	૨૨૧
૮.	“ ઇમામ અલા જકરીયા અ૦ ઉપરના આક્ષેપોનો સમ્યોટ રહ્યો. ”	
	“અસનાઅશરીઓ શરિયતનાં પાચંદ નથી, તેની સાબિતિઓ. ”	૨૪૪
૯.	“ શૈતાની ડુમલાને સજ્જડ કટકો. ”	૨૫૩

૧૦. સાતસો ઉંદર ખાધા પછી ખીલીએ હજ કરવા જવું, એનું નામ અશરાફત કે ? ૨૮૮
૧૧. જુઠા ડંકાના પ્રકરણ ૧૦, ૧૧, અને ૧૨ ની સખ્ત ઝાટકણી. ૩૦૮
૧૨. મી. મૈનનો વિલાપ. ૩૩૫
૧૩. હસન અસમરીનું બેગેસ્તપણું. મુસા કાઝમ, અને અલીરઝાનું શિકમપરવરી માટે અધટિત પમણું. તેઓની પેદાશ સંબંધી ચોખ્ખું સ્પષ્ટીકરણ અને ઇસ્માઇલી ઇમામોએ ઇસ્લામની હરેલી તારીફ ત્રાયક ખિદમત. ૩૪૪
૧૪. ૬૦ ઇમામહુસેન અં ના ખરા આશક કોણ ? યજીદીઓના હિતેન્ધુ કોણ ? મોહરમમાં પુલાવ, કોરમા ઉડાવનાર અસનાઅશરીઓ કે ઇસ્માઇલીઓ ? (મી. મૈનના સચ્ચાઇના (!) ડંકાના ૧૬ મા પ્રકરણનો જવાબ.) ૩૬૨
૧૫. ઉપસંહાર. ૪૦૯

વિજ્ઞાપિતિ.

અમારા સુસ વાંચકવર્ગને જણાવવાની રજા લઈએ
છીએ, કે શુદ્ધ વીગેરે કાળજીપૂર્વક તપાસવા છતાં અમારો
આ પ્રથમ પ્રયાસ હોવાના સમજે આ પુસ્તકમાં આપને
કેટલેક સ્થળે ભાષાદોષ કે એવી ખીજ કોઈક ભૂલો જણાશે.

જો કે શુદ્ધિ પત્રક આ સાથેજ આપવા ઇરાદો હતો.
પરંતુ સમયના અભાવે તેમ બની શક્યું નથી. જો ખીજ
આવૃત્તિ છપાવવા અમે ભાગ્યશાળી થઈશું, તો આ આ
વૃત્તિમાં સહી ગએલી ભૂલો ફર કરવામાં આવશે.

પ્રકાશક

૭૮૬

પ્રુત પરસ્તોની બેહચાઈ

કિંવા

અસનાઅશરી સચ્ચાઈના ડંકાને-

સતપંથના સોટાનો માર.

પ્રકરણ ૧ લું.

મી. ગૈનની ગુમરાહી; પ્રુત પરસ્તોની બેહચાઈ.

૭૮૬ ગતમાં અહલાહ, પાક તરફથી એક લાખ ચોવીસ હજાર પેગમ્બર આબ્યા, જેઓએ દુનિયામાં આવી ઇન્સાન

જાતને સમજાવ્યું કે જે માણસ છુત પરસ્ત, ચિતારા પરસ્ત, સૂર્ય, ચંદ્ર પરસ્ત હતા. તેઓને એક ખુદા વેહુદુલાશરીકની પરસ્તનું કરમાન હતું તે સર્વ નખીઓના શીરના તાજ ખાતમુલ મુસ્લીમ હો મોહમદ મુસ્તુફા રસુલ સો અજ વો છેલ્લા નખી આ દુનિયામાં આવ્યા અને તેમણે અરબ જેવા દેશમાં જ્યાં છુત પરસ્ત અને જાહિલ કેમ હતી, તેઓને હલમએ તૈયબા પઠાવી પવિત્ર કર્યાં. કઅબતુલાહ જ્યાં ત્રણસો સાડ મૂર્તિઓનું સંગ્રહસ્થાન હતું. કારણ એ સમયનાં અરબ દેશનાં રહેવાસીઓ તે મુર્તિઓને એકેક દિવસનો એકેક ખુદા સમજી તેઓની પૂજા કરતા હતા. એવી મૂર્તિઓનો નાશ કર્યો. અને પોતાના અનુયાયીઓને કરમાવ્યું. “ અય લોકો ! એક અલાહ પાક સિવાય બીજા કોઈની પુજા ન કરો. અલાહ પાકપાકીઆ છે. હુમેશાંથી છે. અને હુમેશાં રહેશે તેઓ પોતે પોતાના કલામમાં કરમાવે છે. “ હુવલ અવ્વલ, હુવલ આગર, હુવલ અહિર, હુવલ બાતિન” યાની અલાહ પાક કરમાવે છે કે જ્યારે કાંઈ નહતું ત્યારે હું પોતે હતો. જ્યારે સૃષ્ટિ બલાસ થશે ત્યારે પણ હું કાયમ, અહિર અને બાતુન સર્વ વ્યાપક છું.

પેગમ્બરે ખુદા એક દિવસ અસ્હાબોની સાથે આવતા હતા. રસ્તામાં એક કબર જોઈ, અને હો અલી અં ને કરમાવ્યું કે આ અલી ! આ કબરનું નિશાન મિટાવી

દો. કારણ કે મારી ઉમ્મતમાંથી કોઈ કુબર પરસ્તી ન કરે !
 માણસોને સચ્ચાઈની સાથે હિદાયત કરી પોતે હુલીમી
 ઈબ્તીયાર કરી. કેટલાક જલિલ લોકો આં હુઝરતને
 દુઃખ દેતા, કેટલાક પત્થરો મારતા અને કેટલાક
 તો ઘરનો દુવરો એકઠો કરી રાખી જ્યારે આપ
 રસ્તામાંથી નીકળતા ત્યારે તેઓ હુઝરત ઉપર
 ફેંકતા, પણ તે રોહમતુલીલાઆલમીન કોઈને તે
 વાતની મનાઈ કરતા નહિ.

અફસોસ ! આજે દુનિયામાં તે પાક પેગમ્બર સૌ ની
 હિદાયતનો તરીકો શેતાન ઇબ્લીસ, મુસલમાનોને મૂશ્કાલી
 તેઓને પાછો ખુત પરસ્તી તરફ દોરતો જાય છે ! અને
 પેગમ્બરે ખુદા સૌ ની મહેનત કેટલાક નામના મુસલમાનો
 બરબાદ કરી રહ્યા છે. દિવસે દિવસે ખુત પરસ્તી, કુબર
 પરસ્તી વધતી જાય છે. ઈસ્લામના સિધ્ધાંત ભૂલી આજ
 વાલીયે પુરખાર (આડંબરી હાલત) તરફ ઠગતા જાય છે.

સલુકાઈ, સચ્ચાઈ, ઈમાનદારી, નરમી, હુલીમી જે
 અમારા પેગમ્બર સૌ નાં હિદાયતી હથિયાર હતાં, તેને
 મુઠી બેઈમાની, દગલગાણ અને આપસ આપસમાં ઝેરવેર
 પેદા કરવું, તખરોબાણ કરી પોતાના જુદા મઝહબને
 વધારવાની પરવી કરવા લાગ્યા છે. ચાલુ સહીમાં જે આપણે
 વિચાર કરીશું તો એવા ધર્મ લાંગળા બહાર પડ્યા છે,

જેઓ પોતાનાં ધર્મનાં સિદ્ધાંતો સાફ જતાવી શકતા નથી, પણ બીજા ધર્મોની નિંદા અને બદબોધ કરી પોતાનો ખોટો કકડો ખરો કરાવવા મથી રહ્યા છે. જેવી રીતે હિંદુઓમાં હાલ એક આર્ય સમાજ નામે ધર્મ નીકળ્યો છે. જેનું ધર્મ પુસ્તક સત્યાર્થ પ્રકાશ છે. આ પુસ્તકમાં પણ દુનિયામાં હસ્તી ધરાવતા બધા ધર્મોની નિંદા કરેલી છે, અને તે ઈસ્લામ, ઇસાઈ, યહુદી અને સનાતન બધા ધર્મોને ખોટા કહી રહ્યું છે, પણ એ પુસ્તકનાં સિદ્ધાંતો આપણે બારીકીથી તપાસીશું તો તેમાં મુખ્ય સિદ્ધાંત નિયોગનો છે. કે જે કોઈપણ ધર્મમાં નહિ હશે !

જ્યારે હિંદુ સમાજમાં આવો ધર્મ છે, તો પછી ઈસ્લામીઓને શેતાન કેમ મુકે ? આગાહ આર્ય સમાજિષ્ટ જેવાંજ, અરે ? તેથી પણ અધિક સરસાઈ ભોગવતો ધર્મ અસનાઅશરી છે. કે જે પોતાને ઈસ્લામી નામ ધારણ કરનાર, પોતાને નાજી સમજનાર, પોતાને મુસલમાન કહેવરાવે છે.

હવે જો આપણે શાસ્ત્રમાં ઉંડા ઉતરી જોઈશું તો પેગમ્બરે ખુદા રસુલ સૌ અ૦ વ૦ ની ઉમ્મતમાં ૭૩ પ્રીરકા છે. અને તે લીપ્ટમાં ઈસ્લામીઓએ આ અસનાઅશરી ધર્મને એક પણ પ્રીરકા તરીકે ગણ્યોજ નથી અને તે વિષેની વધુ ખાતરી તેમની ધર્મ કિતાબોથી થાય છે કે

તેઓને ઇસ્લામ કહી શકાય નહિ. વળી તેઓનાં આચરણથી પણ માનવા કારણ મળે છે કે તેઓ ખુતપરસ્ત અને કબર પરસ્ત છે, એટલુંજ નહિ પણ ઇસ્લામીઓમાં ભેદ ભાવ ઉત્પન્ન કરનાર, ઇસ્લામી પેશવાઓને ખુલ્લે દિલે ગાળો આપનાર છે. અને જેની સાબિતીઓ પણ હું આગળ જતાં વાંચક સમક્ષ રજુ કરીશ ખાસ કરીને અસનાઅશરી ભાઈઓની પદ્ધતિ આર્ય સમાજો જેવીજ છે. દાખલા તરીકે જેમ આર્ય સમાજોમાં નિયોગ જેવી નાપાક પદ્ધતિ ઇષ્ટીયાર કરી બેઠા છે, કે જેનાથી અધર્મી સ્ત્રી પુરૂષો કામના મોહપાશમાં અંધ થઈ મોજમજ્જ અર્થે તે ટોળામાં શામેલ થયા છે, અને તેજ મુજબ અસનાઅશરી ધર્મવાળાઓની ઇષ્ટીયાર કરેલી પદ્ધતિ જેને મુતા તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. “ નૌઝબિલ્લાહ મિનાઈ ” પુદાપાક મુસલમાનો ભાઈઓને આવી હુરામકારીથી બચાવે. આનો આખો હેવાલ હું આગળ આપીશ. બીજું આર્ય સમાજોનો પોતા સિવાયના બધા ધર્મોને અને તેના સ્થાપકોને જુઠા સમજે છે તેવીજ રીતે અસનાઅશરી ભાઈઓ પણ માની રહ્યા છે, અને ઇસ્લામી પેશવાઓને પણ શું શું કહી રહ્યા છે ? તે આપ આગળ જોશો.

વાંચકો ! જે ધર્મ અલ્લાહ પાકના કલામે મજુદને બચાજે ઉસ્માની સમજે, જે ધર્મ પોતાની નજીક હાથી, ઘોડા, દુલદુલ, તાજીયા, પંજ સહા, ચોદુલ્લા અથવા આગ

ઉપર માત્ર કરવાથી સમજે; જે ધર્મ અહીં પાકને સંપૂર્ણ જ્ઞાન નથી. ખુદાને બદા થાય છે, ચાને કોઈ કોઈ વખત (ખુત પરસ્ત ટોળાની સગવડ ખાતર) ભુલી જાય છે, જે ખુત પરસ્તો સમસ્ત ઈસ્લામીઓને લાનતો દેવામાં સવાબે અઝીમ સમજે; તે ખુત પરસ્તોને કોણ ઈસ્લામી કહેશે ? યા મુસલમાન સમજશે ? કોઈ નહિ. જ્યારે તેઓના ઇસમ શરીફ ઈસ્લામી પ્રીરકાઓના લીપ્ટમાં નથી, તો તે ટોળાને ઈસ્લામી કહી શકાય નહિ.

મી. ગૈન ! આપ જુઠા ડંકાના પહેલા પ્રકરણમાં આગાખાનીઓની અનેક રંગી માન્યતાનું દિગ્દર્શન કરાવવાની કોશિશ છે, પણ જરા અકલના ઇસ્કોતરા ખોટો 'ઈસ્માઈલી સતશાસ્ત્રના સિદ્ધાંતને સમજાવવા' એ શબ્દોને જુઠી રીતે યા દેવ ભાવથી ટીકાના સ્વરૂપમાં ન મુકો, વળી હું ઈસ્માઈલનો નવો ધર્મ ક્યારે સ્થપાયો ? તેને માથે કંઈ નવી કિતાબ ઉતરી ? તેણે કયો કલમો પઢાવ્યો ? વિગેરે બાબતોથી આપ શું સમજવા માગો છો ? અધુરામાં પૂરું આખાય પ્રકરણમાં જેમ શવે તેમ બકવાસ કરી છે, અને નજામી પેટ બગાટ કરી છે. હવે ગૈન ! કહાચ હું તમોને પૂછું, કે મુસા કાઝિમ ઉપર કંઈ કિતાબ ઉતરી ? તેણે કયો કલમો વ્હરી કર્યો ? જો તમારા ખુત પરસ્ત ટોળાના માની લીધેલા ઈમામોએ કોઈ નવો કલમો પઢાવ્યો હોય, યા

તેઓ ઉપર કોઈ નવી કીતાબ ઉતરી હોય, યા નવો રસ્તો બતાવ્યો હોય, તો જગ જવાબ આપોને ? આખા પ્રકરણમાં જરા ઉંડા ઉતરો, અને પછી વાદવિવાદ કરવા બહાર પડો. તો તો લેખનું ભુસું કૃત્યુય પ્રમાણુ ! ગૈન ! કાચા પાયાની કાચની કેબીનમાં બેસી પત્થરા શું ફેંકો છો ? એવા તમારા પત્થરાથી કંઈ પહાડી પાયાની એક કાણીપણ ખરી શકવાની નથી. અરે ! તેની રજ સુધ્ધાં પણ અમને અડકે તેમ નથી ! તો પછી વ્યર્થ કાશીશ કાં કરો છો ? તમારી કેબીન એક પત્થર તો શું, પણ ઢેકાથી જમીન દોરત થઈ જશે !

કાગડાને કપુર સાથે અને ગવેડાને સાકર સાથે વેર-ભાવ હોય છે. તો પછી ગુમ અકલી ગૈનને આ શબ્દોનો ભાવાર્થ ક્યાંથી સમજાય ?

“ ઈસ્માઈલી સતશાસ્ત્રના સિધ્ધાંતને સમજવવા

હિંદુ મુસલમાન લેહ ભાંગી બોધ સત દિલ આવવા ”

જો આ શબ્દોની કીંમત ઉંડા ઉતરીને આંકવામાં આવે, તો ઈન્સાનમાંથી ફિરિશ્તા થઈ શકાય, પણ કેટલી નાદાનીયત ! ભાઈ ગૈન ! હિંદુ મુસલમાન એક્યતાને અથવા હિદાયત કેમ થાય ! પેગમ્બરો, ઈમામોનો શો તરીકો હતો ? તે નામ ધારી મુલ્લાઓ ક્યાંથી સમજી શકે ? જ્યાં પેટ કુટવું, માથું ફેડવું, બીજા ધર્મોની નિંદા અને ગીબત

કરવી, એનોજ આશરો લઈ બેઠા હોય ત્યાં સતશાસ્ત્રના સિધ્ધાંતો ક્યાંથી ગમે ? કાગડો જેમ પોતાની ચાંચ વિષ્ટા-માં બોળી શાંતિ અનુભવે છે, સુવર ઉકરડા ચુંથ્યા વિના નથી રહી શકતો, તેમજ નાલાયકો બીજાના ધર્મની નિંદા દુરવામાં સવાબે અઝીમ સમજે તેમાં શું નવાઈ? સૂચ્યા-ઈનો રસ્તો અથવા હિંદુ મુસલમાન અંકચતા ક્યાંથી પસંદ આવે ? આવી નમાસ્તી વાંતો ઉપરજ જો હું લખ્યા કરું, તો આ ચાપડીના સો પ્રકરણ થઈ જાય. મી. જૈન આગા-ખાનીઓની અનેક રંગી માન્યતાઓ બતાવે છે. પણ ભાઈ! તમારી અનેક રંગી અને રંગીતો મઝહબ કહીએ તો પણ ચાલી શકે એવી માન્યતા માટે શું કહીશો ? તમે લખો છો કે આગાખાનીઓ જે ધર્મનાં માણસને જુએ છે, તેમને તેમ કહે છે. હિંદુઓ સામે હિંદુસ્તાની છીએ, મુસલમાનને કહે છે. અમે મુસલમાન છીએ. વાંચક ! આ બધા વિષયો-નો જવાબ હું આગળ લખું છું. જે ઉપરથી ભાઈ જૈન કેવી અખાનદરાઈ કરે છે તે આપ જોઈ શકશો. જે ધર્મમાં તકીયા જેવી જુડ બોલવાની છુટ હોય, તકીયો કરવો, જુડું બોલવું. માણસોની સાથે ફરેબ કરવો આ બધી પદ્ધતિઓ તો આપ અશનાઅશરી ભાઈઓ જથાબંધ સાચવી બેઠા છો.

બાકી ઈસ્માઈલી શીરકો તો એક અલ્લાહ, એક રસુલ

અને તેની આંત્રે પાક ઇમામેઝમાં [જે દુનિયામાં એકજ છે.] તેને સરોચશ્મ માની રહ્યો છે. જેમ અલ્લાહ પાક વેહુદ્દલા શરીક છે. તેમ તેનો રસુલ ખાતમુલ મુસ્લીન તે પણ એકજ છે. તેના જેવો બીજો કોઈ બશર નથી !

“ અલુહીયત મેં ખુદા હું યકતા.
અખુદીયતમેં ચેહુ અબ્દ યકતા;
નહ ઇસકા શાની નહ ઇસકા હુમસર.
બશીરે તાદેર અઝીમ લી હુય. ”

તે રસુલે મકખુલના વગી, તે ખુદાઈના મરહુજ અમીરલ મોઅમેનીન હ૦ અલી અ૦, તેની આંત્રે પાક ઇમામે ઝમાં મૌલાના સુલતાન મોહમદ શાહ આગાખાન સિવાય ઇસ્માઈલીઓને બીજા કોઈને માથું નમાવવું હરામ છે.

“ વ અતીયુલ અલ્લાહ: વ અતીયુલ રસુલ વ હલલ અમ્ર મિનકુમ. ”

‘આ ઇમાનદારો ! તાજેદારી કરો. અલ્લાહ પાકની અને તેના રસુલની અને હલલ અમ્ર એટલે તમારા ઉપર હુકમ કરનાર ઇમામે ઝમાંની’ અમે ઇસ્માઈલીઓને તે પ્રમાણે અમલ છે. હવે આપ કોઈ એવી દલીલ રજુ કરો છો. કે ખુતબરસ્તી, કબર પરસ્તી અમારા ઇસ્માઈલીઓમાં હોય ? અગર અમેને રાહિ રાસ્ત દેખાડનાર ખીર સદ્દહીન

સાહેબનાં પાક કલામમાં એવી કેઈ પૈરવી કરવાનો હુકમ
કર્યો હોય ? જુઓ કે તેવણુ ખુઝુર્ગે તમોને પણ રાંડે રાસ્ત
દેખાડેલ, છતાં તમો આજે બેવફા નીવડ્યા છો. સાંભળો.
પીર સદરદ્દીન, પીર હુસન કખીરદ્દીન, વિગેરેના પાક કલા-
મોથી આપ વાંકેક હશે; છતાં જે માણસ જાણી જોઈ
હઠ ધર્મી બને તેને ખુદા પહોંચે ને ! હવે હું કેટલાએક
વચનો પીરોનાં ટાંકું છું.

પીર શમ્સ:—

પાથરીઓ પુજતાં કાંઈ મુખાઈ આણી,
પત્થરમાંજે સાચ હોય તો ટાંકણુ હારકું ખાવે.

પીર સદરદ્દીન:—

આશ તો એક અલખદી કીજે,
અને અવર આશ નિરાશ.

પીર કખીરદ્દીન:—

શ્રેવો શ્રેવો એક દયાળ.

પીર હુસન શાહ:—

મુંઠ મુંઠાવે હરિ ના મીલે,
તીરથ કરે પાપ ન જાય.

હવે આપજ સારાંશ કાઢો, અમારા પાક મુરશદનાં કલામ કમ હિદાયત કરે છે. એક અસ્લાહ સિવાય બીજા કામમાં આશ રાખવાની સાફ મનાઈ છે. પંથરની પુજા હરામ છે અને કબર પરસ્તીથી કમ લાભ નથી. વ્યર્થ આયુષ્ય ખરબાદ કરવાનું છે. એ માટે અમારા પીરોએ, “શ્રેયા શ્રેયા એક દયાળ” એમ કહી અમને ઉદ્દેશ્યા છે. એક દયાળ યાને એક ખુદાની બંદગી કરો. વળી અમારા પાક ઈમામે અમાને પણ ફરમાવ્યું છે કે:—

“ હું જ્યાં સુધી ફરમાન ન કરું ત્યાં સુધી
 “ મારા છોકરાનો પણ હુકમ ન માનો, તમે
 “ કબરો ઉપર ક્યાં સુધી ધક્કા ખાશો, પોતાનું
 “ દીલ પાક રાખી ખુદાની ઇઆદત કરો. ”

ઓ ખુતપરસ્તીના હિમાયતીઓ ! તમેજ વિચાર કરો કે, અમારા પાક મુરશદનાં કલામો, અને અમારા ઈમામે અમાનનું ફરમાન કેટલું સ્પષ્ટ સમજાવી સીધો માર્ગ બતાવી રહ્યું છે. હવે તમારે એજ જોવાનું રહ્યું કે, મી. ગૈન કેટલી કપોલ કહીત વાતો કરી પગલીકને અવળો માર્ગ દોરી રહ્યા છે. આપ જોઈ શકશો કે, અમારી ધાર્મિક માન્યતા એક રંગી છે કે, સો રંગી ? બાકી એ નિયમ બરો છે કે, જેની આંખમાં કમળો હોય, તે જગતને પીણું

દેખેજ ચોરને બધા ચોર લાગે, નીચ માણસ બીજને હુમેશાં પોતા જેવો નીચજ સમજે છે, અને બદમાશને બદમાશી સુઝે. ખરી વાત તો એજ છે કે, અસનાઅશરીમાં ખુત પરસ્તી ભરેલી છે, એ કોનાથી ના કહેવાય તેમ છે ? તેથીજ અમને ઉતારી પાડવાની વ્યર્થ કોશિષ કરવાનાં કાંકાં મારવામાં આવે છે. પણ યાદ રાખજો કે, તમારી અનેક રંગી માન્યતા જગતને છેતરી છુપાવી શકશે નહિ. સાંભળો—“ જે અડી મુસે “ રઝાની કબર ઉપર જરત કરવા જાય તેને નવ હજનો “ સવાબ .ત્યાં જે પત્થર જરત કરવા ગયા, તો પછી તે “ પત્થરોની પુજા થવા લાગી. ” (રાહિ નજત.).

“ જ્યાં જ્યાં બીજા ઈમારોની કબરો હોય, ત્યાં દોડા દોડી કરવી, તાજીયા, ઘોડા, દુલ દુલ, વિ. ની પુજા કરવી સવાબે અઝીમ, અને આ ક્રિયાથી થતો સવાબ મસાએબોની કિતાબોમાં વાંચીએ તો તેઓની મુખર્તા ઉપર હુસ્યા વગર રહેવાય નહિ. અને હું હિમતથી કહું છું કે, ખુતપરસ્તીનો પ્રચાર કરનાર ઈશનાઅશરીઓજ છે, કદાચ કોઇ ઈમામ વાડામાં જાય તો ત્યાં શું જુએ ? અડી અરગરનો જુલો, (કે તે:જમ હિન્દુઓ ઠાકોરજને પારણે જુલાવે છે, તેમાં ને આમાં શું ફેર ?) ઘાંસની દુલ દુલ, એક તાજીયો, શાહા કાસમની ખાટ, અખાસ અડીનું અલમ, બીજા નાના અલમો, સદા, પંજ, સેંકડો જોનારની નજરે પડશે. કહો

આ જખ્યાને શું નામ આપશો ? ઇમામવાડો કે ખુત કે-
 દેહ ? (હક રાહથી ફેરવનાર ડાકુ.) તે સિવાય હુસેન
 ટેકરીની જરત, અને તેમાં થતા મોઅજ્જા, વાંચ્યા પછી
 ઓ, તાજીયા પરસ્તો ! તમો ઇસ્લામથી કેટલા વેગળા છો ?
 તેની તુલના ઇન્સાફી વાંચક વર્ગનેજ સાંપું છું, અરે !
 મોહરમ પછી તો જે મોઅજ્જાનો રાફડો ફાટે છે, તે
 વાંચતાં ખાત્રિ થાય છે કે, દુનિયા ભરમાં ખુતપરસ્તીનો
 મોટો ભડોળા જેવા ઇચ્છનારે ખ્યાલ કરવો કે, આટલી
 ખુતપરસ્તી ક્યાંએ છે કે કેમ ?

નમુનાઓ:—

- “ કોઈ કહે છે કે તાજીયાની માનતા કરી તેથી
 “ મારે ત્યાં છોકરો થયો.
 “ કોઈ કહે કે મેં અખ્ખાસઅલીના અલમને લીધું
 “ લુગડું આપ્યું તેથી મારું કામ થયું. કોઈ કહે છે
 “ કે, મેં ઘોડાની ખરીઓ ચુમી તેથી હું
 “ ન્યાલ થયો. ”

આ બધા નમુનાઓની વધુ સાબિતી “ રહિનજત ”
 માસિકમાં “ લાહોરનાં ઘોડાનું ખયાન ” એ હેડાંગવાળો
 લેખ વાંચવાથી ખાત્રી થશે.

હવે હું મી. જૈનને પુછું છું કે, ઓ ખુતપરસ્તનાં હિમાયતી ! અમારી અનેક રંગી માન્યતા છે કે તમારી ? એ વિચાર કરી તમે ગીરેખાનમાં મોહું ઘાલી જરા રડજો, કે પછી સારાસારનો વિચાર નહિં કરનારા પેઠે એપરવાહીથી ગધેડાની જેમ ખનડત રાખી લાતો મારવાનું શીખ્યા હો તો ભલે, ખુદા રહેમ કરે, આપની સમજ ઉપર.

“ મી. જૈન ! જરા બતાવો તો ખરા કે કયા ખુદા અને તેનાં રસુલનું ફરમાન છે કે, જીવાન છોટરીઓ વેચીને પણ તાખુત બનાવો અને તેજ પૈસામાંથી ખાણું પકાવોને ન્યાજ ખાંટો. ”

“ ઓ ગુમરાહ ખુત પરસ્તો ! એ ફરમાન છેજ કયાં કે, જેનાં ઘરમાં તાખુત નહિં હશે, ત્યાં પંજતન પાક અં નહિ આવશે. ”

“ ઓ રહેમ વગરના અંધ શ્રદ્ધાળુઓ ! મોહરૂમનાં દિવસે પોતાનાં નાના બાળકોને ન ધવરાવી શકે, ખર્યાં ભુંખે મરે. આ પદ્ધતિ કયા કુરઆન અને હદીશનાં આધારે છે ? ”

શું આવી હિદાયત તમોને ખુદાએ કરી છે ? આવી બહિષ્કીયત ખીજો કયો ઇસ્લામી ફીરકો કરે છે ? ઇસ્લામમાં આવી રિવાયતો ખીજ કયા ઠેકાણે છે ? કયાંએ નથી, જ્યારે

તમારી હાલત આવી છે તો મજહૂબી ઉમુલથી કેટલી વેગળી છે તેનો તોલ સમજી વાંચક વર્ગ કયાં સિવાય રહેશે નહિં અહલાહપાક સર્વેને નેક હીદાયત આપે અને રાહે રાસ્ત ખતાવે. બાકી વાંચનાર આ પ્રકરણ પુરું કરતાં પહેલાં મારી તમોને વિનંતિ છે કે, દિલમાં ઇમાનદારી રાખી ફેંસલો કરજો કે અનેક રંગી માન્યતા આગાખાની ઇસ્માઇલીઓની છે કે એ તો ફક્ત ઇશનાઅશરી બુત પરસ્તોની બેહ્યાઇ છે. ?

પ્રકરણ ૨ જી.

અસનાઅશરી માન્યતાનું પોકળ.

અસનાઅશરી અધ્યાત્મના ડંકા નામક પુસ્તકમાં મી. જૈન સનેપાતી જેવો લવારો કરી રહ્યા છે. પણ નથી વિચાર કરતા કે વગર ઈમામ અને વગર મુરશીદ બધા ન ધણીયાતી કોમના લેખકો એ લગામની જેમ ભરતી રહ્યા છે. કેવળ મુસલ્મન થઈને શ્રદ્ધાળું ભાઈઓને બુત પરસ્તી તરફ ખેંચી રહ્યા છે. વાંચકની સંગવડતા ખાતર હું એમની બુકમાંથી થોડોક ઉતારો અત્રે આપું છું.

- “ જ્યારે બીજા હાથ ઉપર મુસલમાની દાવાનો
“ ખોટો ડોળ ઘાણી ‘અમો તો મુસલમાન છીએ.
“ અમો તો આવા અને તેવા છીએ.’ તેમ શા
“ માટે ડીંગ મારો છો? કુરઆન કર્મ ભાષાનું
“ પુસ્તક છે તેની તો તમોને ખબર નથી. ત્યાં વળી

“કુરઆન અને હુદીસના ઇન્શી તમોને લાગે
 “ વળગે શું ? મુસલમાની તો કુરઆનના અક્ષરે
 “ અક્ષર કબુલ રાખવાથી તથા તેના હુકમો પાળ-
 “ વાથીજ રહી શકે છે. તેને તો તમો માનતા નથી.”
 આફ્રીન ! સંકેદ જુઠ લખનાર લેખક ! તારી કલમને
 આફ્રીન ! વિચાર કરો, કે કુરઆને શરીફનો ઇન્કાર કરનાર
 ટોણું તો તમોજ એકહું કરી બેઠેલ છે જે ચાલુ કુરઆનને
 બચાડે ઉસ્માનીની ઉપમા આપે છે. જેની સાબીતીઓ
 હું વિસ્તારથી આપતો જાઉં તો આવા ઘણાં પુસ્તકો લખાઈ
 જાય ! સાથે સાથે એ પણ ખાતરી રાખજો કે સત્ય સિવાય
 એક પણ દલીલ હું આપનાર નથી. તમો ઇસ્માઅશરીઓને
 કુરઆનના ઇન્કાર માટે છાપાઓમાં કેટલાએક દિવસથી
 ખુદ્દી ચલેજ અમારા મીશનરીઓ કરી ચુક્યા છે. તમો
 એ ચલેજનો જવાબ આપવાને બદલે ‘શીકરાના હાથમાંથી
 લાલો નાસે તેમ’ તમો જવાબો આપવાને બદલે બીજી
 દિશામાં ભાગતા ફરો છે. હવે મારે ખુદ્દા શબ્દોમાં
 કંઈવું પડે છે. કે કુરઆને શરીફનો ઇન્કાર એક રીતે નહિ,
 પણ ઘણી રીતે તમોએ કર્યો છે. જેમ કે આગળની આયતો
 પાછળ, પાછળની આયતો આગળ. “હું ઉસ્માને ગોઠવાણુમાં
 ઘણું ફેરફાર કર્યો છે, તેમ હરફોમાં અહલા બદલી કરી છે, કેટ-
 લીક આયતો કાઢી નાંખી છે, કેટલીક પોતા તરફથી નવી આયતો
 નાંખી છે.” એ બધા દાખલાઓ હું નીચે ટાંકું છું:—

મી. જૈન, હાજનાજી, અઝીઝ યા અલીભાઈ કે, જીમ (મી. જૈને અમારા લેખકો માટે આમજી ભામજી વગેરે અસહ્ય શબ્દો વાપરી પોતાની કીંમત અંકાવી છે. પણ તેના જવાબો અમો એવી અસહ્ય ભાષા વાપરી આપવા માંગતા નથી.) શું જવાબ આપશે ? જ્યાં તેઓના પીરો મુરશીદ અલી હાએરી લાહોરનાં મુજતેહદ સાહેબની ઝખાન કાસર છે. તેણે “મવાએજે તારીફે કુરઆન” નામની કિતાબ છાપી, પણ જ્યારે તેનાં રદમાં “તળીયુલ હાએરી” નામે પેમ્ફલેટ સુન્ની ભાઈઓ તરફથી બહાર પાડવામાં આવ્યું. ત્યારે તમારા મુજતેહદોનાં ડાયાં બંધ થઈ ગયાં. પાંચ વર્ષથી પોતાનું માથું ઘુંટણમાં નાંખી શરમીંદગીને લીધે બેસી ગયા છે. કેઈ મુજતેહદની હિમત નથી થતી કે સામનો કરી શકે. તે બિચારા જાહેલ અસનાઅશરી બોલે જે માંડ માંડ ચાર ચોપડીઓ ભીખ માગીને શી-ખેલા તે શું જવાબ આપશે ? યા મુકાબલો કરશે ?

કુરઆનના ઇન્કાર વિષે અસનાઅશરી
કિતાબોની દલીલ. ”

- ૧ “ ઉસુલે કાફી ” જે શીઆ અસનાઅશરી મઝહબકી
- “ સખસે જ્યાદા મોતબર કિતાબ હે, ચોર જીસ્કે
- “ મુસન્નીફ મોહમદ યાકુબ કુલેની હૈ, જે બચક
- “ વાન્તા ઇમામ માસુમ મફ્તરજુતજાત યાને હૈ

“ ઈમામ હમ્મન અમ્મગરીકે શાગરીદ હૈ. યે કિતાબ
 “ બઝરીયે સફીરુંકે; ઈમામ ગાયેબ કે પાસ ગાર-
 “ મેં બેજી ગઇ. ઐર ઈમામ ગાયેબને ઉસકો દેખ-
 “ કર તસદીક ડી. ઐર ફરમાયા “ હાઝા કાફેલે
 “ શીયતના.” યાને યે કિતાબ હમારે શીયુંકે લીચે
 “ કાફી હૈ. ઈસ ત્રીયે ઈસકા નામ કાફી રખા ગયા,
 “ ઈસ કિતાબમેં એક બાબ હૈ “ બાબ અનહુલમ
 “ યજમે ઉલ ફુરઆન ફુલહુ ઇલલ આએમતા.”
 “ યાને યે બાબ ઇન હદીસુંકે બયાનમેં હૈ. જનસે યે
 “ સાબિત હોતા હૈ કે, પુરા ફુરઆન સિવાય અએમાંકે
 “ કીમીને જમા નહિં કીયા, જાહેર હૈ કે, જો ફુરઆન
 “ મૌજુદ હૈ, અએમાંકા જમા કીયા નહિં હૈ. ઈસ
 “ ત્રીયે ઈસકા નાકીમ હોના સાબિત હો ગયા.

૨ “ ઇસી કિતાબમેં એક બાબ હૈ, બાબ ફીહ નકતા
 “ વનતફ મીનત તન્ઝીલે ફીલ વિલાયત ! યાને યે
 “ બાબ ઈસ બયાનમેં હે કે, ઈમામકે મુતાલીક
 “ ફુરઆનમેં કતહો જુરીદ (વધ ઘટ) કી ગઇ
 “ હૈ. ઇસી બાબકે સફા રફર પર એક રિવાયત
 “ યે હૈ (અહિંયા અસલી અરબી ઇબારત છે.)
 “ અબુ બશીર ઈમામે જાફરે સાદક (અ૦) સે રિવા-
 “ યત કરતે હૈ કે, અહલાહકા કોલ ‘ વમઇયુતે

- “ अल्लाह, व रसुलहु की विलायते अलीयुन इफ्त
 “ इलाह इलाह अलीमा’ इमी तराहु नाज़ील हुवा था
 “ जे अण्डे (यालु) कुरआनेशरीकमें ‘ही
 “ विलायते अलीयुन’ का लज मोग्हुद नहिं है.
 ३ “ इमी णाण्डे णाण मजकुरमे अण्डेता भीनसीना-
 “ नसे रिवायत है के, इमाम जाकर साहेक (अ०)
 “ से रिवायत है के, अल्लाहु तआलाका डाल जत
 “ हुद अहुदना इला आदम भीन इला, कलमा ही
 “ मोहम्मदन व अलीयुन व इतमा वल हुसन, वल-
 “ हुसेन, वल वअओमात भीन इरीयत हीम इनसा,
 “ अल्लाहुही इसम इमी तराहु इ० मोहम्मद अ०
 “ पर नाज़ील डीया गयाथा, जे के अण्डे कुरआने
 “ शरीकमें कलमाते ही मोहम्मदन व अलीयुन व इ
 “ तेमा, वलहुसन, वलहुसेन, वल अओमान भीनजु-
 “ रीयत हीम ’ नहिं है. ”
 ४ “ इमी इताण्डे णाण मजकुरमें जणीरसे रिवायत
 “ है के, (इमाम मोहम्मद जाकर अ० से) आयाते
 “ जे शम्स तराहीमेसेणी इ० अली अ० का नाम
 “ नीकावा गया है. ”
 ५ “ इमाम मोहम्मद जाकर अ० से रिवायत है के,
 “ इन कुन्तुन ही रेज ता भीस्लही ’ मेसे (इ०)
 “ अली अ० का नाम नीकावा गया है. ”

- ૬ “ ઈમ્મી કિતાબકે ખાખ મજકુરમેં ઈમામ રઝા અઠ
 “ સે યે રિવાયત હૈ કે, અહ્લાહ અઝ્ઝોજલકા કોલ
 “ કબર અલલ મુશરેફીન જે વિલાયતે અલીમા તદ-
 “ ઉદુમ, ઇસેહ, યા મોહમ્મદ મીન વિલાયતે અલી ’
 “ ઈમ્મીતરાહ કુરઆનમેં નાઝીલ હુવાયા, જે અખકે
 “ કુરઆનમેં ‘વિલાયતે અલી ઓર યા મોહમ્મદ મીન
 “ વિલાયતે અલી ’ કહાંબી નહિં મીલતા.
- ૭ “ નંબર સાતમેંસેબી અલી અઠ કા નામ નીકાલા
 “ ગયા હૈ. ”
- ૮ “ ઈમામ બાકર અઠ કી રિવાયત હૈ. કબહલ લખી-
 “ નામા મુકસેકુનમેંસે દો જગા પરસે આવે મોહ
 “ મ્મદ હકુદુમકા લખ્ખ નીકાલા ગયા હૈ. ”
- ૯ “ ઈમ્મી કિતાબકે ‘ ખાખુન નવાહર ’ સફા ૬૭૧ મેં
 “ ઇમામે જાકરે સાદીક અઠ સે મનકુલ હૈ કે, ખતે-
 “ હકીકે જે કુરઆન જખરખલ અઠ, ૬૦ મોહમ્મદ
 “ સઠ અઠ ૧૦ ઉપર લાયેથે ઉસમેં ૧૭૦૦૦ સતરા
 “ હજર આયાતથી, જે અખકે કુરઆનમેં હસબુલ
 “ ઇખતિલાફાત હુમા આયાત ૬૬૬૬ હૈ. લીહાઝા
 “ આયેસેબી ખહોત જ્યાદા કુરઆન નીકાલા ગયા હૈ.
- ૧૦ “ કિતાબ ‘ એહતજજ ’ અસ્કે મુસન્નીફ શેખ એહમદ
 “ બીન અબી તાલીબ તીખરમી હૈ. મજકુર કિતાબમે

- “ सक्ष ११६ से लेकर १३२ तक ओंके तविल रिवायत
 “ ६० अलीयुन मुस्तअसे मनकुल है, के ओंके अी-
 “ हीकने आं जनाणके सामने कुरआन पर कुछ ओ
 “ अतराज कीये, और आपने ६२ अअतराजके ज-
 “ वाणमें इरमाया के कुरआनमें तेरीक (वधवट)
 “ होगर्भ है, धत्री रिवायतसे कुरआने शरीकमें
 “ पांयुं किसमकी तरीक साजित हाती है. ”
- “ उन अअतराजमेंसे अंद अतराज ये है के
 “ अीहीकने कडा के ‘ की धन गहीतुन तामीनन नी-
 “ साये. ’ कलेमात जे जेड है. डीया वज्जु है.
 “ जनाण अभीर अ० ने ये जवाण इरमाया के
 “ तुजके धिस आयातपे जे जेड हानिसें शक वारीद
 “ हुवा है. सो तुमारा शक शही है. धिसकी वज्जु
 “ वाही है. जे में तुजसें पडेवे जयान कर चुकाहुं.
 “ के, मुनाकिकने कुरानमेंसें जेहात कुछ निकाल डाला
 “ है. ‘ अलयतामा ’ और इन्कहुं ’ के हरम्यानमेंसें
 “ जे के आयाते जालीही असल मकसुद है, जेहातसे
 “ अेहुकाम और किसेथे वाहु सग्न निकाल डाले
 “ गये हैं. धिसी वज्जुसे जेइतभी हो गर्भ है. धिस
 “ डीसमहीसे (मुनाकिकुंकी तारीकानकी वज्जुसे)
 “ मुजालीकुंके इरआन पर अतराज करनेका मोका

“ भीखता है. और इरमाया के अंगर में तुमसे
 “ तमाम वेह आयाते अथान इरहुं. जे कुरआनसे
 “ निकाल डाली गध है. और तेरीक (वधघट) की
 “ गध है. और अहलही गध है. और धिरी कीसमकी
 “ काररवाधियां दुध है. तोज्हेत तुल होजयगा. और
 “ तकीया अस चीजसें रोकता है, वेह ज्हेर हो
 “ जयगा. ”

“ और धिरी रिवायतमें है के जनाण अमीर अ०
 “ ने जीहीकसें कडा, अंगर मुनाझिकुंटा (पुहा उन्हे
 “ लआनत करे) माजुम होजता के धन आयातोके
 “ जाकी रअनेमें कीया जराणी है, उनकी तावित्र
 “ मेंने अथानकी तो वेह लोग धन आयातोकाभी
 “ जुरर निकाल डालते. अस तराह और आयाते
 “ निकाल डाली.

११ “ तक्षीरे साक्षीके हीजायेमें तक्षीर अयात्रीसे मन-
 “ कुल है के धिमांम मोहमद जाकर अ० से इरमाया,
 “ अतेहकीक कुरआनसें ज्हेत आयाते नीकाल डाली
 “ गध है. अंगर कुरआन उसी तराह पडा जय.
 “ जेसा के नाजील कीया गया है. तो यकीनन कुरआ-
 “ नमें हुमादे नाम तुमके भीवेगे.

१२ “ तक्षीरे कुमी, उसके मुसनीक अली धिने धिआ-

- “ હીમ કુમી ઈમામ હુસન અમ્મગરીકે સાગીઈ ઔર
 “ મોહમદ ખીન યાકુબ કુલેનીકે ઉસ્તાદ હૈ. બી
 “ મોતખર કિતાબ હૈ, ઔર રિવાયતે તેરીકસે લખરેઝ
 “ હૈ. મીન વુમલા ઉનકે એક ચેહ રિવાયત હૈ,
 “ લેકીન વેહ આયાતે જે કુરઆનસે નીકાલ ડાલી
 “ ગઈ હૈ. ઉનકીએક મિસાલ ચેહુય કે, લાકન લાહો
 “ યસહુદો ખીમા અન્જાએલા મલહિકા શી અલીયુન
 “ કા અન્જલત સુમકાલો, વમીસ્તહુ કઝીહુન, ચે
 “ આયાત મક્કીતરાહુ નાઝીલ હુઈ હૈ. જે અજકે
 “ મૌમુદા કુરઆનમેં નહિં હૈ. મયકી મિસાલપર
 “ ઔરલી ખેલત રિવાયત હૈ.”

કેમ એ ગુમરાહ, કેમના આગેવાનો ! હ૦ અલી
 અ૦, હ૦ ઈમામ બક્કર સાદીકે અ૦, યા ઈમામ મોહમદ
 બાકર અ૦ ના કલામેને રહ કરવાની હિંમત તમારામાં
 છે ? તમારા વૃદ્ધ દિનનો પાયો કાએમ કરનાર “ કાશી-
 કુલેની ” જેવા કિતાબોને રહ કરશે. તો તમારું ખુદ
 સત્યાનાશ વળી જશે. તમારી પાસે શું બચાવ છે ? તમે
 વાંચી ચુક્યા. એક કાલ તો તમારી માન્યતાવાળા અલીમુસે
 રખાનો છે. તમે એવા તો બહુલ છે કે, ગમે તેના કે-
 લનો ઇનકાર કરતા વાર નહિં લગાડો. ખુદ હ૦ પંગખર
 સ૦ અ૦ વ૦ ની ઈજ્જતનો ખ્યાલ નહિં રાખતાં તમારી

માન્યતાનાં મુખ્ય કારણમની મોહબળતમાં તેવણુ નામદારોને પણ ગુનેહગાર સમજે છે. પણ અલીમુસે રજાનો કાલ વાંચી શરમીંદા થશે કે નહિં ?

આ તો કૃષ્ણ કુરઆનમાંથી કાઢી નાંખવા બાબતની હકીકત રમુ કરી છે. પરંતુ જ્યારે આગળ વાંચશો ત્યારે તમારી ટોળાની માન્યતા જોઈ દરેક ઇસ્લામી તમો બુત પરસ્ત ઇસ્લામશરીઓને ખારજે ઇસ્લામ સમજશે. તેમાં કંઈ પણ શક નથી.

કુરઆને શરીફમાં વધારો કર્યા બાબતની રિવાયતો.

“ કિતાબ ” “ અહતબજ ” મતબુએ ઇરાનકી ઉમ્મી તવિલ રિવાયતમેં કે હુસ્કા હુક ઉપર હુવા, ઉમ્મી ઝીંદીકકા એતરાઝ યેહ હું કે, બુદાને અપને નળી મોહમદ સ૦ અ૦ વ૦ કી ફઝીલત તમામ નળીઓસે જ્યાદા ખયાન કી હું. “ ઇમ્મએં કંઈ જ્યાદા ઉનકી બુરાઈ આર તવહીન આર કીમી નળીકી કુરઆનમેં નહિ હું. ” ઝીંદીકકો ઇસ એતરાઝકા જવાબ હ૦ અમીર અ૦ ને યેહ દીયા “ કિતાબ યાને કુરઆનમેં જો બુરાઈ નળી સ૦ કી દરજ હું. યેહ મુલહહોંકી ઇફરતરા કી હુમ્મ હું, “ યાને જામઅલિલ કુરઆનકી બડાઈ હુમ્મ હું. ” આર ઉમ્મી રિવાયતમેં જનાબ અમીર અ૦ ને ઝીંદીકકા હહા, કે ઉમ્મુનાકીને કુરઆનમેં વાહુ ખાતેં દરજ કરદી, જો અહાહને નહિં ફરમાઈથી તાકે મખલુકકો ફરેખ દે. ”

“ ચોરભી ઇસી રિવાયતમેં હૈ કે, જનાબ અમીર અબુ ને ફરમાયા કે, “ તદીયેહી જરૂરત ઇસ કહર હૈ ન મેં ઉન લોગોંકે નામ બતા શકતાહું. અન્હુને કુરઆનમેં તેરી ફૂઝી (યાને કંઈક કાઠી કંઈક ‘ નવું નાંખ્યું. ’) ન ઉસ જ્યા-દતીકો બતા શકતાહું, જો ઉન્હુને કુરઆનમેં દરજકી. ”

“ ઇસી રિવાયતમેં હૈ કે ઉસ ઝીંદીકસે જનાબ અમીર અબુ ને કુરઆનકા જમે હોનેકા હિસ્સા યું બયાન કીયા, કે ફીર ઉન મુનાઝીકસે ‘ વાહ મસાઅલ પુછે જાને લગે. અનકા વાહ ન જાનતે થે, તો વાહ મજબુર હુવે કે કુરઆનકો જમા કરે. ઓર ઉસકી તફ્સીર કરે. ઓર કુરઆનમેં વાહ બાતેં બડાએ, અનમેં વાહ અપને કુફૂકે સીતુનુકો કાએમ કર શકે. લીહાઝા ઉનકે મુનાઝીને અલાન દીયા. કે અનકે પાસ કોઈ હિસ્સા કુરઆનકા હૈ, વાહ હુમારે પાસ હૈ આ ઓર ઉન મુનાઝીકને કુરઆનકી જમાવ તરકીબકા કામ ઉસ શખ્સકે સીપુર્હ કીયા. જો દોસ્તાને ખુદાકી દુખમનીમેં ઉન મુનાઝીકકા હમ જ્યાલ થા. ઓર ઉસને ઉનકી પસંદગીકે મવાફીક કુરઆનકો જમા કીયા. ”

“ ઇસી રિવાયતમેં બી વજહતકે સાથ જનાબ અમીર અબુ કા ચેહુભી શેલ હૈ કે, ‘ ઓર બડાયા દીયા ઉન્હુને કુરઆનમેં વાહી ઇબારતેં અનકા ખિલાફે ફરમાહત ઓર શખ્સે નફરત હોના જાહેર હૈ. ”

કેમ ઝો ! કેમનાં મુનાકિંકો ! જોયો ૬૦ અલી અ૦ નો કેલ ? શેખ એલમદ ખીન અખીતાલીખ તીખરમી “ એલતબજ ” ના કર્તા, ૬૦ અલી અ૦ માથે જુઠા તોલમત નાંખે છે. તેણે બેઈમાની કરી છે. ઝો ! ખોલત ઇશનાઅશરી-ઝાને ગુમરાલ કરનાર ! ઝાને તમે શું જવાબ આપો છો ? આ વિચારે તમારો દીન ધર્મ આતિલ છે આ નહિં ? તમે પાતાને મુસલમાન કહેવરાવી શકો છો ? આ તમે મુસલમાનોનો દાવો કરવાના લકદાર છો ! નહિં, નહિં ને નહિં. દરેક ઇસ્લામી તમેને ચોકખે ચોકખા કાફર કહેશે. તેમાં જરા પણ શક નથી.

ચિચારા જૈન આ લાજી જવા શું જવાબ આપશે ? જ્યાં આ વાત માટે જનાખ મૈલાનાં મુજતેલદ સાહિબ અલીઅલ હાચેરી પાંચ વર્ષથી સ્વરાન અને પરેશાન છે. અને શરમને મારે માથું નીચું નમાવી બેઠા છે !!! હમણાં ઉપરની હકીકતથી સાબિત થયું કે ખુત પરસ્તોના અકિદા પ્રમાણે કુરઆને શરીફમાં અલ્લાહ પાકના કલામ સિવાય ખીજી ઘણી બાબતો બલીકાઓએ નાંખી દીધી છે ! એ કુરઆનમાં રસુલે ખુદાની લલકાર્ષ છે !! (નૌઝ ખિલાલ.)

“ તખ્તિયુલ હાચેરી ” માં છેલ્લી ટીકા જે ઉર્દુમાંજ છે, તેનો સાર નીચે મુજબ છે. યાને ઇસકા નતીજત “ એલતબજ ” કી ઇન રિવાયતસેં હમણે બીલ ઉમુર માલુમ હુવે.

- १ “अवल येदके, एस कुरआनमें नयीकी तवहीन है.
“ओर ये तवहीन कुरआनके जमा करने वाले
“ने जडाही है.”
- २ “येह कुरआन मजहमे आतिलां और मुआलिशीन
“हस्लामकी ताछह करता है. हस्मे शरीअतके
“मिटा रडा है. कुइके सितुन हस्सें कायेम
“होते है.”
- ३ “एस कुरआनमें येगी हजारेतें जडाही गर्भ है.
“जे काणिले नकरत और जिलाइ इयादन है.”
- ४ येह नहिनं माअलुम के येह जदार्क हुम हजारेतें:
“कान कान ओर कहां कहां है?”
- ५ “एस कुरआनके जमां करनेवाले मुनाशीक कुइके
“सीतुन कायेम करनेवाले ओर हास्ताने खुदाके
“दुश्मन थे. उनहुने अपनी पसंद वं जवाहीश के
“मुताबिक कुरआनके जमां कीया है.”
- “कयुं हायेरी साडेज ! हमी कुरआनपर आप
“हमान रअनेका दावा करते है? तक्षीरे साक्षी
“में तक्षीर अयासीसे मनकुल हुय के हमाम
“जाकर अ० ने इरमाया, के अगर कुरआनमें
“तेरीक न की गर्भ होती तो हमारा हुक कीगी
“अकलमंदपर पोशीदा न होता !”

કેમ મી. ગૈન ! જોયો તમારો ધર્મ ? જોઈ તમારી મુસલમાની ? આવા ચક્રીદા રાખનાર કાફરકે મુસલમાન ? એ હિસાબે આપનો ડંકો સચ્ચાઈનો કે જુઠાઈનો ? હજુ સમુર ! ગમરાશો નહિં મીઠ ગૈન ! હજુ આ શરૂઆતજ છે. આગળ એવા એવા મસલા પેશ થશે, તે વાંચતાં આપના હોશ કેશ પણ ઉડી જશે. જુઓ, તમારા મુજતે-હદનાં કેવા હાલ થયા છે ? એમનાં મુકાબલામાં આપ ક્યા હિસાબમાં ? તમારામાં એટલી લિયાકત ક્યાં ! કે જવાબ આપી શકો, જવાબ તો બાજુએ રહ્યો, પરંતુ કદાચ કેઈ સામરાની ગુફા ગોતવી પડશે. આગાખાનીયોનું પોક્કા ખોલવા જતાં જોઈ લેજો કે તમારા જુઠા ધર્મની કેવી હાલત થાય છે ?

તમારું જુત પરસ્ત ટોળું પાંચ પ્રકારથી કુરઆનનું ઇનકારી છે. જે વાંચી ચુક્યા છે.

(૧) કુરઆનમાંથી આયાતો કાઢી નાંખવામાં આવી છે. (૨) કુરઆનમાં અલ્લાહ તઆલાએ જે નહિ ફરમાવ્યું હતું. તે ખત્તીફાઓએ પોતા તરફથી ઉમેર્યું છે. (૩) અક્ષરોની ફેર ખદત્તી કરવામાં આવી છે. (૪) આયતોની ગોઠવણ તરતીખની સાથે થઈ નથી (૫) જાનેઅલ કુરઆનને ખરાબમાં ખરાબ સમજે છે.

હવે સવાલ પેદા થાય છે કે, જ્યારે તમે કુરઆન

પ્રમાણે રોજ, નમાઝ, હજ, જકાત, જે કંઈ ઉપર તમે અમલ કરશો. તે અલ્લાહ પાક કબુલ કરશે કે નહિં ? ઇમામ ગારમાં જીવતા છે, એ કેવી રીતે સાબિત કરશો ? ત્યારે એક દસ્તાવેજમાં એકાદ અક્ષરનો ફેરફાર થયો હોય તો એવી સાબિતી કોઈ જજની આગળ રજુ થાય, અને તે સત્ય હોય તો આખો દસ્તાવેજ વુઠો સમજવામાં આવે છે. ત્યારે તમે જુદા પરસ્તો અલ્લાહનાં કલામને આટલો બધો ફેરફારવાળો સમજો છો. અને પાછા ઇસ્માઇલી ભાઈઓ કોઈ કોઈ ગવાહીમાં એમ જોડ્યા કે “અમે કુરઆન નથી પડ્યા. અરબી જોડી નથી સમજતા” તે ઉપરથી તમે કેટલી જે ઇમાનીની અજાન દરાજી કરો છો ? અને ઉંચા નીચા થાઓ છો. આ ઠેકાણે તમારી માન્યતાઓનાં ઇમાનો અને સુજતેહદોને મારે મારે કેટલી ગાળો દેવી જોઈએ ? પણ હું નાલાએકની સાથે નાલાએક થવા ઇચ્છતો નથી. પણ જ્યાં અમારા ઇમાનો ઉપર તમે એક ન છાજતા બોલ વાપર્યા હો. ત્યાં થોડું ઘણું તો તમને સંજાગાવીશ તે પણ અટલાજ ખાતર કે ગયેડાને જ્યાં સુધી સોટાનો માર નહિં પડે ત્યાં સુધી ગ્રીથો ન આવે. બાકી દેવ ભાવથી તો નહિંજ.

અત્રે એક દ્રષ્ટાંત રજુ કરવાની રજા લઉ છું. એક મુસલમાન ઉપર શીવીલ કોર્ટમાં નાણા સંબંધી દાવો

મંડાયો. મેહુચ્છેટે તેને કહ્યું કે તું કુરઆન માથા ઉપર રાખી સોગન ખા કે મેં વાળીયા પાસેથી પેમા લીધા નથી. તેણે કેમ દિવસ કુરઆને શરીરને નહિં જોએલ. તેથી ફોરટને અરજ કરવા લાગ્યો. કે હુઝુર ! કુરઆન શરીરને જોઈને પછી હું જવાબ આપીશ કે ઉપાડીશ યા નહિં, (કોરટમાં કુરઆન શરીર, ખાચબલ, અને ગીતા રાખવામાં આવે છે.) મજકુર કિતાબ તેને દેખાડવામાં આવી ત્યારે તે કહિયા લાગ્યો કે હુઝુર ! આવા પ૦ ચોપડા ઉપાડવાની હું શક્તિ રાખું છું. આતું સાંભળી સર્વ હિન્દુ મુસલમાનો (હાજરીન) હસવા લાગ્યા. એક અણુ મુસલમાન આવી રીતે બોલ્યો તેથી કંઈ આખા ઈસ્લામને બદનામ નથી થવાનું એવીજ રીતે કેમ મૂર્ખ માણસ એવી દલીલ રજુ કરે કે, ફલાણા ભાઈએ કેટલાં કુરઆનનો ઈન્કાર કર્યો, પણ મી. ગૈન ! હસન અસગરીના ચેલા યા તમારી માન્યતાનાં ઇમામ અલી રજા સહિબ ખુદ્દે મહેડે કુરઆનને બદનામ કરે તેથી તમારું બહિર ટોળું શરમાતું નથી ?

હમણાં માટી માટી કિતાબનાં જે મસલા મેં રજુ કર્યા છે. તેની તો ખિચારા નામના અસનાઅશરીએને ક્યાંથી ખખર હોય ? જ્યો ફક્ત મોહરેમનાં ખાવા માટે પોતાનું ઇમાન વેચી જે ઇમાન થયા, તેઓને આવી કિતાબો સંભળાવે કેણુ ? કદાચ ચાલાક અને મકરખાજ મુદલાંગો આવી

વાતો સંભળાવે, તો પછી દામે હવસમાં ફરેલા પંખીઓ
 ઉડી જાય; તેનું કેમ ? મેદાને માત્રમ ખાલી થઈ જાય !
 જાહેલ અસનાઅશરી જોજાવ્યાને તો એવી ઉમીદ આપી કે,
 “ હમ ખુરમા હમ સવાબ ” (ખજુર ખાઓ સ્વર્ગમાં
 જાઓ.) કેઈ કેઈ વખતે કેઈ કેઈ મુઠ્ઠાં તમે ખુબ
 પરસ્તોને ખુશી રીતે શીટકારની સાથે ફરમાવે છે કે “લાખો
 “ રૂપિયેટી ખીરીયાની પુલાવ ખાગ્યે. મગર હમરા કુછ
 “ નહિં શીખે. જોજા અસનાઅશરી હયવાન હય, ઉનકે
 “ મુઠ્ઠાં હયવાનેકે ઇમામ હય.. ”

(મોહીએ દોજહાનઃ)

મી. જૈન ! આવી દલીલો તો આવી હોવી જોઈએ.
 જેમાં તમારા ધર્મનાં આગેવાનોના કાલ, તમારા ધર્મનાં
 પુસ્તકામાંની દલીલ આપી તમારી જગ્યાને બંધ કરવામા
 આવે. હું તમારી માફક દલીલ નથી આપી શકું કે
 વાંચો “ જોજા દર્પણ ” એના કર્તા કાણુ ? કે મી. કાળા,
 જે અહલેજેતે રસુલનો પક્ષ દુશ્મન, ઈસ્માઈલીઓના
 કટ્ટો શત્રુ, વાંચો “ અલ-ઈસ્લામ ” શું વાંચું ? એના કર્તા
 કાણુ ! કે મુઠ્ઠાં મુસા, જે પગ અસનાઅશરી. વાંચો ! “રહે
 ઇમામે મંજુહ” કર્તા કાણુ ? કે મી. અઝીઝ, જેને ખુદ
 અસનાઅશરી યઝીદ, સુવર, ગોરખોદીયો, જંગખારનાં મુસાફર-
 ખાનાંનો મુજવર, હલકી પંજીનાં નીચ ખયાલ રાખનાર,

વગેરે સંબોધનોથી ઓળખાયા હોય છે. વળી જેની ઝાંખાનને કાંપી નાંખવાની ખુદ હાજનાજી સલાહ આપે છે ! તમારી બાજી બધી દલીલો તદ્દન જુઠી છે. જેમકે “ મુજરતે અદ્દા ” યા “ કન્ઝલ મસાએમ ” યા કિલવાનાં સવાલ જવાબ, આ બધી વાતો ઇસ્નાઅશરી મુદ્દાઓની બનાવટી છે. કારણ કે તમારા ધર્મમાં એવું છે કે જુઠું બોલી બીજાની નિંદા કરવી. કેમકે ઉપર જુઠી તહોમત મુકવી. ઇત્યાદિ તમારા ધર્મનો સિદ્ધાંત છે એની દલીલો આગળ ઉપર વાંચી દરેક ઇસ્લામી તમારા ધર્મથી ઇન્શાહઅસ્લાહ હુશિયાર થઈ જશે.

આ પ્રકરણમાં તો ફક્ત તમે કુરઆનના ઇન્કારી છો. તેથી તમે સુસલમાન નથી તે સાબિત કરવાનું છે. હમણાં મોટી મોટી કિતાબો બાજુએ મુકી ફક્ત તમારા હાલી (?) ચાલુ જમાનામાં ચાલુ કુરઆન માટે ઇનકાર કરે છે. તે સાબિત કરશું પણ તમારું ખુતબરસ્ત ટોણું એવું તો જલદિલ છે, અને મોહરમનાં પુલાવો ખાઈ તેઓનાં ગ્રીના એવા આંધળા થઈ ગયા છે કે, જેથી તેઓને હક રસ્તો સુઝતો નથી તેઓને ખતાવી આપવાનું કામ મારું છે, પછી માનવું યા ના માનવું, તે તમારી ખુશીની વાત છે.

ખોજ અસ્નાઅશરી યુતપરસ્ત ટોળાનાં આગેવાન
 પેટભર મુઠ્ઠાંઓના કુરઆન માટે કેવા વિચાર
 છે ? તે આપ સમક્ષ રજુ કરું છું.

(હાજનાહની “તસનીફાત”માંથી)

૧ “ રાહિનજાત ” કિતાબ ૨૧ મી હિસ્સો ૪ થો,
 માહે સફર સને ૧૩૩૧, પાનું ૯૪ લેખ લખનાર મી૦
 મોહમદ જાફર હાજી શરીફભાઈ, (જેણે ‘તોહફાએ રઝવા’
 નામે કિતાબ તસનીફ કરી છે.) “ ગએબતે કુબરા ”
 શેખ ફાઝલ માજનદારીનું એ લેખમાં ઘણું વર્ણન કર્યું છે.
 તે શખ્સ વહાણમાં બેસી દરિયાપાર હ૦ મહેદી સાહેબનાં
 મુલકમાં જાય છે. તેનો એક તીસમે હોસરખા જેવા
 કિસ્સો લખ્યો છે. હ૦ મહેદીની ઓલાહ પછી ઓલાહ થાય
 છે. પાંચ સાત પેઢીનું વર્ણન કર્યું છે. હ૦ મહેદી પૌત્રનાં
 પૌત્રનાં બપાવા થઈ ચુક્યા છે. ત્યાંની પ્રજા અમનચમનમાં
 ગુલતાન છે. બાકી આ દુનિયાનાં શીઆ દર્શનાઅશરી રોવા
 પીટવામાં રહી ગયા છે. તે માણસનો કે જેની આપણી
 વાત સાથે સબંધ છે. તેનાં લેખની અક્ષરે અક્ષર હકીકત
 લખી નાંખું છું કારણ કે કદાચ એ યુત પરસ્તો એમ
 ફરીયાદ ન કરે કે, અમારા લેખમાંથી કાપકુપ કરી છે.

“ એક દિવસ મેં સૈયદને પુછ્યું કે, અય સયદેમન !

જો રજા આપો તો હું કેટલાક મસાજોલ તમને પુઝું. મેં
 રજા મળવાથી મેં સવાલ કર્યો કે, અથ સયદે મન ! પહેલું
 હું તમારી સામે કુરઆન પડું છું ! તેમાં જો ભુલ હોય
 તો સુધારો, હું કુરઆન પડવા લાગ્યો અને જ્યાં હું ભુલતો
 હતો, તે સંપદ મારી ભુલોને સુધારતા હતા, જેથી મેં
 અરજ કરી, અથ સયદેમન ! આ ઠેકાણે (એશી
 યામાં) જમઝા નામના કારી આમ પડતો હતો. ઇસા
 અને આસીમ તેમ પડતા હતા. તે વખતે સંપદે ફરમાવ્યું
 કે અમો એ કારીઓને ઓળખતા નથી.” (શેખ ફાજલ પદ
 ગાંડા ખરા કે ? એટલું પણ નથી સમજતા કે ઉસમાન
 વાળું કુરઆન ખીજું, ને નવી દુનિયાનું કુરઆન ખીજું
 જે સાચું અને સંપૂર્ણ. તો સંપદેમન એશીયાનાં કારીઓને
 કેમ ઓળખે ?) “ કુરઆન હીજરતે રસુલ સં ની અગા
 નાઝીલ થયું નથી, પણ સાત અક્ષરો પણ હીજરત બા
 હુજમુલ વિદ્યાથી જ્યારે હજરતે રસુલ સં કારે
 થયા, ત્યારે હું જીજરતે નાઝીલ થયા, અને અરજ
 કરી, યા રસુલિલ્લાહ ! કુરઆન મારી સામે પડે. તારે
 તમને તે વિશે ખરાખર સમજણ આપું તે વખતે હું અ
 મોઅમેનીન અલી ઇબ્ને અલી તાલેખ અને હસનેન તેમજ
 અબી ઇબ્ને કાબ, અબ્દુલા ઇબ્ને મસઉદ, હુજફા ખી
 યમાની, જાબીર ખીન અબ્દુલા અનસારી, અબુ સૈયદ
 ખુદરમી, અને હિસામ ખીન સાખર તથા ખીજા કેટલાક

અસહાએ આ પ્રસંગે હાજર હતા, હ૦ રસુલ સ૦ કુર-
આન તિલાવત ફરમાવતા હતા, અને એખતિલાફ જોવામાં
આવતો ત્યાં હ૦ જુબરહલ બતાવતા હતા, (વાંચક! છુત
પરસ્તોની જાહેલીયત જોઈ? એક તરફ પએગમ્બરે ખુદાને
સમ્પૂર્ણ ઇતિમવાળા બયાન કરે છે. ત્યારે બીજી તરફ પએ-
ગમ્બરે ખુદાને હલકા પાડી તેવણની એઈજજતી કરે છે.
પએગમ્બરે ખુદા ભૂલી જતા હતા, તેથી જુબરહલ અ૦ ની
સાથે ઇખતિલાફ થતો હતો. !! મી. જૈન ! જુબરહલ અ૦
અને રસુલે ખુદાનાં ઇખતિલાફમાં કંઈ મારામારી તો નહોતી
થઈ? ગમે તેમ બકવાદ કરી આડું અવળું શા માટે ભમો
ભમાવો છો?) અને હ૦ અમીર અ૦ ચામડા ઉપર તેને
લખતા હતા, અને આ તમામ કિરાત હ૦ અમીર અ૦
તરફથી છે. તે વખતે મેં અરજ કરી, અય સૈયદેમન !
કુરઆનની અંદર કેટલીક આયતો મને એવી જોવામાં આવે
છે કે ન તે અગાઉની આયત સાથે સંબંધ ધરાવે છે, તેનું
કારણ શું છે? સૈયદે ફરમાવ્યું આમ થવાનું કારણ એજ છે
કે, જ્યારે હ૦ રસુલ સ૦ વક્ત પામ્યા, ત્યારે પહેલા
ખલિફાને ખિલાફત મળી, તે વખતે હ૦ અમીર અ૦
તે ચામડા ઉપર લખાએલું કુરઆન એક પેટીમાં નાંખી
તે લોકોની પાસે લઈ ગયા, અને ફરમાવ્યું કે, આ કિતાબે
ખુદા છે. મને હ૦ રસુલે ખુદાનો હુકમ હતો. કે આ કુર-
આનને તમારી પાસે લાવું. તાકે કયામતને દિવસે ખુદા વહે

કરીમની પાસે તમારી ડોર્મ હુજ્જત બાકી ન રહે. તે વખતે જવાબ મળ્યો, “ કે અમને કુરઆનની કશી જરૂર નથી. ” [અય અહેલે ઈસ્લામના ફિરકાઓ ! ગૌર કરો, હૌ અલી અૌ ફરમાવે છે કે ખુદાની કિતાબ આ છે. નકે દુનિયામાં ચાલુ કુરઆન જે ખલીફાઓનો જમા કરેલો છે તે, ખલીફાએ અન્વલ સાફ જવાબ આપે છે કે, તમારા કુરઆનની કશીએ જરૂર નથી. આથી સાફ ચોકખું માલુમ થાય છે કે, ચાલુ કુરઆનને ખુતપસ્ત અસનાઅશરીઓ અલાહનું હલામ નથી સમજતા, બયાજે ઉસ્માની સમજે છે. અય હાજીએમન ! અય ગુમરાહ મી. ગૈન ! વિચારો ! આ મારું લખાણ સત્ય છે યા નહિં ? તમારી કિતાબનો ઉતારો બરાબર છે યા નહિં ? હુમણાં તમારા લખાણથી એક કુરઆન અસલી અને ખીજું નકલી સાબિત થાય છે કે નહિં ? તેનો તમારી પાસે શું જવાબ છે ? જરા તસ્લી લઈ ફરમાવી દેશો ?) “ હૌ અમીર અૌ ફરમાવવા લાગ્યા કે, આવી વાતચિત થવા વિશેની મને હૌ રસુલે ખુદાએ અગાઉથી ખબર આપી હતી. પણ ઇતમામે હુજ્જત માટે આ કિતાબુલ્લાહ હું તમારી પાસે લાવ્યો છું પરંતુ હવે તે તમને નહિં મળે. જ્યાં સુધી મારા ફરજંદમાંથી એક કાએમ થશે, તે જ્યારે દુનિયામાં જાહેર થશે, ત્યારે પોતાની સાથે લાવશે. તે પછી ત્રીજા ખલીફાનાં વખતમાં કેટલીક આયાતોને અસહાબો પાસેથી લેવી કરી અને જે

જે આયતોમાં અહેલે બેતનાં દુશ્મનોનું (કુફરું) બયાન હતું. તે અને જે આયતોમાં હૌ અમીર અૌ ની ફઝીલતોનું બયાન હતું. તે આયતોને કાઠી નાંખીને કુરઆન જાહેર કરેલ છે. અલી બીન કાજલ કહે છે કે, મેં બીજા ધણા મસલા સયદને પૂછ્યા જે હાલ મારી પાસે પુસ્તકનાં આકારમાં છે. તે હું મોમિનો સિવાય કોઈને બતાવતો નથી. ”

ઈન્સાફ પસંદ ઈન્સાનો ! જે કિતાબ અલ્લાહની હતી, તે તો હૌ અલી અૌ સાથે લઈ ગયા, તે સાચી કિતાબ મહેદીની સાથે (અસનાઅશરીઓની માન્યતા મુજબ) ગારમાં મહેકુઝ છે [?] બીજા ઈસ્લામીઓ તે કિતાબુલ્લાહથી બે નશીબ રહ્યા, પણ સાથે સાથે હૌ મહેદીને માનનારા પણ રખડતા થઈ ગયા ! જેમ પોળીનો કુતરો ન ધરનો ન ઘાટનો, તેવી વલ્લે થઈ, હમણાં તે બીચારાઓનાં ઈમામ પણ લાંબી સાડ તાણી ગારમાં મુતા છે ! સાથે સાચું કુરઆન પણ ઢળાવી બેડા છે !! જેથી તે બિચારા લાચારોથી બચાજે ઉસ્માની પ્રમાણે અમલ કરી (ચાલુ કુરઆનને તેઓ બચાજે ઉસ્માની સમજે છે તેથી) જહુન્નમનો રસ્તો ઈબતિયાર કરી રહ્યા છે. આનું પાપ કોના ઉપર ? મહેદી સાહેબ ઉપર કે માનનારા ઉપર ?

કુરઆનમાંથી હૌ અલી અૌ ની ફઝીલતોનું બયાન કાઠી નાંખવામાં આવ્યું અને હૌ અલી અૌ નાં દુશ્મનોની

બુરખ ઓ! પણ કાઠી નાંગવામાં આવી, ખત્રીકાએ કોઈ આયાતો ક્યાંથી, અને કોઈ આયાતો ક્યાંથી એકત્ર કરી તે અપનાઅશરીઓને કમુલ નથી ! પાછું અત્રી ખીન કાઠીલ તે વાતો ફક્ત મોમીનેનેજ સંભળાવે છે. જ્યારે હાજી નાજીએ તેની સાથે દુશ્મની કરી તેને છાપામાં લખી મોટો ગુનોહ કર્યો છે. ! હવે જ્યારે હું મહેદી બાદશાહી કરશે. ત્યારે અત્રી ખીન કાઠીલ, હાજીનાજી ને લેખ લખનાર શેક મોહનદ જાકરને ફાંસીએ લટકાવશે, કારણકે આ વાત તેમણે ખધા આગળ જાહેર કરી ! મૂવા જિયારા લખનાર મુદ્દાઓ !!

પછી એજ પાના દપ માં અત્રી ખીન કાઠીલ પૂછે છે કે અય સયદે મન ! હજરત મહેદી સાહેબ ક્યારે પ્રગટ થશે ? તેના જવાબમાં તેઓ ફરમાવે છે કે તેની તો અહ્હાહને ખબર છે ખૂદ હું મહેદી પણ નથી જાણતા ! તોજા તોજા હું મહેદી તો ગાયબના ઈન્મથી સાફ જાહેર છે તો તમો પોતેજ લખો છો અય નાજીએ મન ! અજીને મન ! અય ગુમરાહ જૈન ! આ તમારો કેવો ઈમામ ? કે જેને પોતાની પણ ખબર નથી.

ખરૂં પૂછો તો ગારમાં પણ નથી, નથી ગુમ, તમારો પાસે અહ્હાહનું સાચું કલામ પણ નથી. જ્યારે આવી હાલત છે, ત્યારે તમારા દીન-ધર્મમાં ઘાસની દુલદુલો તાજીઆ,

ઘોડા, હાથી, બુલા એ તમારા કાળામાં આવ્યા છે તે જોઈ જોઈને ઉમ્મરભર રોતા રહેજો. ખરેખર ! તમે ઊંત પર-સ્તોજ છો. તમેને કોઈ પણ ઇસ્લામી નહિં સમજે.

૨ રાહ નજત ડી. ૧૭ મી હીસ્સો ૯ મો પાનું ૨૬૭.

(“ જનાબ મૈલાના વ મુજતેહુલ અમર સૈયદ આકા હસન સાહિબના કૃતવા. ”

સવાલ—કેટલાક આલીમો લખે છે કે કુરાનમાંથી કંઈ એાછું પણ થયું છે. ખુદાએતાલા તો તે વિષે ફરમાવે છેકે “ઇન્નાનહુનો નમસ્નઝ ઝકર વમ્જલ લહુલ હાદિહુન” એટલે ખરેખર અમોએ ગ્રીકને નાજલ કયો અને ખરે-ખર અમો તેની હીકાજત કરવાવાળા છીએ આ ઉપરથી જણાય છે કે તેમાંથી કંઈ એાછું થવું ન જોઈએ. આ વિષે શું સમજવું ?

જવાબ—આ જગ્યાએ ઝિક્થી મુરાહ કુરાન નથી કેમકે જો કુરાન મુરાહ હોય તો કુરાનને હીકઝ કરનાર (માંઠે કરનાર) ને કોઈ કતલ કરી શકે નહિ પણ ઘણા કુરાને-શરીફને આળી નાખવાનું અને હાપીઝોને કતલ કર્યાનું મશહુર છે, અહોંઆં ઝિક્થી મુરાહ હો રસુલે ખુદા સ૦ છે. કેમકે કુરાનમાં ખુદાએ તેવણ હજરતને ઝિક કહીને યાદ કરેલ છે. એક જગ્યાએ છે કે “ અમોએ ઝિકને મોકલ્યો કે તે રસુલ છે આથી ખુદાનો મતલબ એ છે કે

હું મારા રસુલની હીકાજત કરવાવાળો છું કે મોહમદ સ૦ ને કેઈ કતલ કરી નહિ શકે.

કુરાને શરીફમાંથી એાછું થવા વિષે સુન્નિ અને શિયાની કિતાબોમાં લખાએલ છે. તેમજ કુરાનેશરીફની આયતો ગોઠવવામાં ફરક થયેલો છે. આ વિષે તો સુન્નિ અને શિયા બન્ને એકમત છે કેમકે મહની આયતો મક્કી સુરામાં અને મક્કી આયતો મહની સુરામાં લખલ કરેલ છે અગર ખુદા કુરાનને સંપૂર્ણ રીતે સાચવનાર હોય તો એ આયતો આગળ પાછળ કેઈ રીતે કરી શકત નહિ આને લખને હાલમાં કેટલીક અડચણો આવી પડે છે ઉપરાંત તેથી એમ પણ મુરાદ થઈ શકતી નથી કે ઉમ્મતના લોકો તેમાં એાછું કરી ન શકે અને એમ પણ થઈ શકે છે કે ઉમ્મત જોકે કુરઆનમાં ફેરફાર કરે પણ ખુદા તેની હીકાજત ઈમામની મારફતથી કરશે એટલે દરેક જમાનામાં જે પ્રમાણે કુરાન નાજલ થયું છે તેજ પ્રમાણે સંપૂર્ણ હાલતમાં ઈમામની પાસે રહેશે. અને આવું સંપૂર્ણ કુરાન હાલમાં બારમા ઈમામ પાસે મોજુદ છે.

હાજનાજની આ ખીજી દલીલ છે તેમાં પણ હાલના ચાલુ કુરાન વિષે તેમના વિચાર સ્પષ્ટ થઈ જાય છે. અથવા ચાલુ જમાનાના મુજતેહદનાં ફતવા આપ વાંચી ચુક્યા કે કુરાનમાંથી આયતો નીકળી ગઈ છે. કુરાન બાબી નાંખવામાં

આવ્યું છે. સાચું સંપૂર્ણ કુરાન હું મહેદી પાસે સામરાનીગારમાં છે. અફસોસ ! જમાનાના ઈમામ વિંબની માન્યતા કેવા પુરાવાથી રજુ કરે છે. જમાનાનો ઈમામ ગેબ, સાચું કુરાન પણ તેની સાથે ગુમ, ખુદા રહેમ કરે તે બીચારાઓની હાલત ઉપર.

૩ રાહિનજત ડી. ૧૩ મી હીસ્સો ૫ મો પાનું ૧૫૦ લેખ નામે “ આ દુનિયા ત્રિવાય ત્રીજી દુનિયા ”.

આ લેખમાં તો ઠંડા પહોરની ગપાસ્ટકો હાંકવામાં આવી છે તે ઉપર પાના ૧૫૧ માં હાજી સાઈબ ફરમાવ્યું છે કે “ ઈમામ જાફરે સાદક અં તે નવી દુનિયાવાળાઓનું વર્ણન કરે છે કે જેવી રીતે અમોએ તેમને કુરાન પઠતાં શિખવાડ્યું છે. તેજ મુજબ તેઓ પઠ્યા કરે છે. મજહૂર કુરાનમાં કેટલીક બાબતો એવી છે કે જે અહીંના લોકો આગળ રજુ થાય તો તેઓ કાફર થઈ જાય, તેમ કુરાનની કોઈ બાબત સમજમાં નથી આવતી તો તે અમને પૂછી લે છે. જ્યારે અમે તેમને બતાવીએ છીએ ત્યારે તેઓનાં દીલ મોટાં અને રોશન થઈ જાય છે. ”

અય ઈમાનદારો ! આ ત્રીજી દલીલથી હાજી નાજી જણાવે છે તેમ કુરાન બે પ્રકારનાં છે. એક ગુપ્ત અને ત્રીજી દુનિયાનું ચાહુ કુરાન તેમના જણાવેલા ગુપ્ત રાનમાં કોઈ એવી બાબત હશે કે જે વાંચતાં અહીંના ઈસ્લામીઓ

કાફર થઈ જાય. મુસલમાન કાફર ક્યારે કહેવાય છે કે જ્યારે વહેદતમાં શિક્ષક કરે. કદાચ તે દુરાનમાં તેઓના મહેદી આંદોળને ખુદા તરીકે માનવાનું ફરમાન હશે. આ અલી અહલાહનો કાઈ મતલો હશે. આ નક્કી કરવાનું કામ માલાના લાજનાજનું છે.

જ્યારે સમજાનું મોત આવે ત્યારે શિકારીનાં ઘર ખોળાનું જાય! વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ! તેમ મી. ગેન જેવા યુમરાહને અવગીમત સુઝી કે તેણે આગાખાનીઓનાં પાકળા ખોલવાની હિંમત કરી અને તેથી કરી મારે કલમ ઉપાડવી ફરજીઆત થઈ. તેના જુઠા ધર્મની પોલપોલ વાંચી દુનિયાં તે ટોળાથી સંભાળતી રહેશે. જગતના ઇસ્લામીઓ કયામત સુધી મારા હક્કમાં દુવાએ ખેર કરતા રહેશે. મેં તે જ્યારથી તેના પુસ્તકમાં જુઠાનો ડંકો વાંચ્યો છે ત્યારથીમને ઘણી ખુશી પ્રાપ્ત થઈ છે કે મને લખવાનો ચાન્સ મળ્યો.

વાંચક! બુલાવો ન ખાજો. પેલી દુનીયામાં જેવા અલી ખીન ફાજલ ગયા ત્યાં ૬૦ મહેદીની ખાસ રાજ્યધાની છે. ખાજી નવી દુનિયાં તેા ઇમામ જાફરે સાહક અં ના જમાનામાં હતી તેમ લાજ નાજી લખે છે. ખખર નથી પડતી કે આવી નવી દુનિયાઓ અસનાઅશરીઓએ કેટલીક લાયક કરી હશે, જુઠા દિલાસાઓ આપી ભોળા માણસોની સાથે ઠગ્યાજી કરી રહ્યા છે. એ ધુતારાઓના મગલખાની બધી

વાતો ઘણું કરીને ઇન્સાનની અકલની ખહાર છે. જાણે કે હવાઈ કિલ્લા ! સમજી માણસો તો ઝટ સમજી જશે કે આ તો બધા ગપગોળા છે.

હવે બીજા ત્રણ દાખલા એવા આપું છું કે જે વાંચી આપને ખાતરી થશે કે અસનાઅશરીઓને કુરાન ઉપર ઇમાન નથી. કુરાન અલ્લાહનું કલામ નથી. પણ હું અલી અં નું કલામ છે તેવી માન્યતા તેઓ ધરાવે છે.

મૌલાના નાથ, કિતાબ નામે લેઅલોઓ વલ મરજન પાનું ૫૦ માં આપ લખે છે કે પછી આપે (રસુલે ખુદા સં) હું અલી અં ની વિલાદત વિં પ દુકમાં ફરમાવ્યું કે હુઝરતઅલી અં પેદા થયા પછી થોડાજ વખતમાં જુબ્રહિલે અવાજ આપી કે યા મહોમદ અલીને લઈ લો તેથી મેં તેમને લઈ લીધા આવખતે હું અલીએ પોતાનો જમણો હાથ જમણા કાન ઉપર રાખીને લાંબા સાદે, અઝાન તથા એહકામા આપીને ખુદાની વહેદાનીયત તથા મારી પેગમ્બરીની શહાદત (ગવાહી) આપીને મારી સામે જોઈ સલામ કરી. અરસલામો અલયકાયા રસૂલીલાહ પછી પૂછ્યું કે યા હું જે રજા આપે તો હું કંઈ પહું મેં કહ્યું કે ભલે પઠો, હું એ ખુદાની કસમ ખાઈને કહું છું કે જેની કુદરતના કબજામાં મારી જાન છે. હું અલીએ પહવું શરૂ કરું. પહેલે હું આદમના સહીશ કે જે તેમણે

પોતાના વગ્રી (શિશ) ને આપ્યા હતા તે એવી રીતે શરૂઆતથી આખર સુધી પઢ્યા કે, જે શિશ હોતો હોતો કે મારા કરતાં હો અલી સારી રીતે પઢી જાય છે. પછી હો ગુહુ અં અને હો ઇબ્રાહીમ અં ના સહીશ પડ્યા તે પછી એવી રીતે તીલાવત કરી કે હો મુસા હો તે કબુલ કરતે કે મારા કરતાં હો અલીને તવરેત સારી રીતે જાણી યાદ છે તે પછી ઇન્જીલની તીલાવત કરી જે હો ઇસા હો તે માન્ય રાખતે કે મારા કરતાં હો અલીને સરસ આવડે છે તે પછી કુરાને-શરીફ જે મારા ઉપર નાજુલ થયું છે તે હજુ તે સાંભળ્યું પણ નહતું છતાં હો અલીએ તેની પણ તીલાવત કરી ત્યાર બાદ મારી સાથે એવી રીતે વાતો કરી કે જેવી રીતે નબીઓ અને વ-સીઓ વચ્ચે વાતચિત થાય છે. પછી બચ્ચા જેવી હાલ-તમાં આવી ગયા. ”

આ ઇબ્રાહીમથી ચોકખે ચોકખું જણાય છે કે જેમ ઇસ્લામી આલમ એઅતેકાદ રાખે છે કે કુરાન શરીફને હો પેગમ્બર સં પર હો ઝીબ્રહલ અનુક્રમે ટુકડે ટુકડે લઈ આવ્યા. જેમ જેમ પેગમ્બરે ખુદાને જરૂરત પડતી હતી તેમ તેમ ફરમાન લાવતા હતા. આમાંની કેટલીક આયતો મનસુખ થઈ (રદ થઈ) અને સંજોગ પ્રમાણે કુરાન ના-જુલ થયું.

પણ અસનાઅશરી (૭૩) ફીરકાઓથી ઉલટી માન્યતા

રાખે છે કેં હું અલી અં પેદા થતાં સર્વ નખીઓના બધા સહીશ અને બધી કિતાબો વાંચી ગયા પણ ખુદ પેગમ્બરે ખુદા રસુલ અં ખુદાના સોગંદ ખાધને ફરમાવે છે કે હજુ કુરાન શરીફ સાંભળ્યું પણ નહતું છતાં હું અલી અં પઠી ગયા. આ હિસાબે રસુલ (સં) વચે કે ઝિખ્રલિ અં વચે કે હું અલી અં ? આનો ફતવો તો વાંચઃ આપશે. દર હકીકત હું ઝિખ્રલિનું નામ વચમાં લાવવું એ હોંગ થતુરા છે હું રસુલ અં ને હુકમ આપનાર હું અલી અં હતા આમાં ખુદાનું નામ ખુત-પરસ્તો લાવે છે તે તકીયા તરીકે જુઠ ઝોલવું જાઈ જ સમજીને. જ્યારે હું અલી અં પંહલેથી બધું જાણુતા હતા ત્યારે પેગમ્બરે ખુદાને તેઓ ફરમાવી દેતા હશે. જો રસુલે ખુદા વચમાં ઝિખ્રલિનું નામ ન લીએ તો માણુસો માને નહિ અને તેથી પેગમ્બરે ખુદા ઉપર કેવી તહોમત આવી પડે તેનો વિચાર દુનિયાના ઇસ્લામીઓએ કરી લેવા.

બીજી ખાગતમાં હાજી નાજી લખે છે કે હું શીશ, હું તુહ, હું ઇબ્રાહીમ, હું મુસા, અને હું ઇસા માન્ય રાખતે કે અમારા ઉપર નાજી થયેલ કિતાબ, સહીશ હું અલી અમારાથી આરી રીતે પઠી જાણે છે આ ઉપરથી તે થઈ ગયેલા નખીઓને જાહેલ સમજે છે કે તેઓ ઉપર ઉતરેલી કિતાબો પણ સારી રીતે પઠી શકતા નહતા. આવા દોખાની માન્યતા સર્વ ઇસ્લામીઓએ ધ્યાનમાં રાખવા જેવી છે.

હાજી નાજી પોતે લખેલ કિતાબ હકીકતુલ મુસાવા-
તમાં શરૂઆતમાં મોટા અક્ષરે સાફ સાફ લખે છે કે:

એ મુર્તાલ રસુલોંદી પેગમ્બરી નહિ,
વાલ બાંદએ ખુદા નહિ, જો હૈદરી નહિ.

મતલબ જો મુર્તાલ હૈદરી અલી અમીરુલ મોમનીન
અં હરેક પેગમ્બર (એક લાખ ચાવીસ હજાર) ની
સાથે નહોતે તો તેઓ પેગમ્બરતું કામ ચલાવી નહિ શકતે
અથવા પેગમ્બરીથી ખારેજ થતે. જ હૈદરી નથી. તે ખુદાના
બાંદા નથી.

આ જગ્યાએ સવાલ પેદા થાય છે કે 'દુનિયામાં ખા-
રજી, નામ્બી, ચઝદી, અથવા કાફરો હૈદરી નહતા. તો તે
ખુદાના બાંદા નથી તો કેના છે ? હાજી નાજીના બાંદા છે ?
તેઓનો બીજો ખુદા કયો છે ? ખુદાનો એકજ છે, વળી
સર્વ મનુષ્યો હૈદરી ક્યાં છે ? સાચી વાત તો એ છે કે એ
જાહેર દોષાને કંઈ પણ ખબર નથી કે પોતે શું લખે છે
અને તેની મતલબ શું છે. અલી અં ની નુરાનીયત શું છે ?
લેખકો જ્યારે લખવા બેસે છે ત્યારે ફટલા નિશામાં લખે
છે તેની ખબર નથી પડતી. વળી વાંચક વાંચતી વખતે
ડખલ નિશાની હાલતમાં વાંચે છે. સાચું પૂછે તો અસના-
અશરી ધર્મનો (મઝહબનો) કંઈ ઢંગલડો નથી. તેઓનો
ઉસુલી પાયોજ નખજો છે. આ ધર્મના ખાનીકાર પોતાના
શિષ્યો એમ સમજાવે છે કે ધર્મના કામમાં કયાસ નકરો.

ને લખી ગયા તેમાં જે અક્કલની સાથે કામ લેશે તે કાફર થઈ જશે અને જલ્દમમાં જશે (રાહિ નબત ઉપરથી આથીજ આજે અસનાઅશરીકેમ પાયમાલ થઈ રહી છે જે અક્કલની સાથે સવાલ કરે છે તે કાફરનો ફતવો મુજતેહદોએ તૈયાર કરી રાખેલ છે ! ગિચારા ગુપચુપ ઢોરની માફક ચાલ્યા કરે છે !

“ કુરાન, હદીસ અને સુન્નતે નખવીથી ઉમ્મતને કંઈ પણ ફાયદો નથી ? ”

૨. કિતાબ હદીકે શિયા પાનું (૧૩૫) કર્તા હાથ નાથ. આમાં હસ્નામની એક મોટી રિવાયત લખી છે તેનો સત્ય ઉતારો રજુ કરું છું.

લખે છે કે હશ્શામ આ વખતે જવાન હતા અને પ્રદમ, અક્કલ તથા હોશિયારીમાં એકલા હતા. તેઓ એક વખતે મજલીસમાં આવ્યા. હ૦ તેની તાઝીમ કરી અને તેમના માટે જગ્યા ગાલી કરી આપી. પછી આપે ફરમાવ્યું કે તમે પોતાનાં દિલ, જીભ અને હાથવતી અમારી મદદ કરનાર છે. આપના કેટલાક અસહુઓએ એક શામી સાથે વાદવિવાદ કર્યો (એ શામના મુલકમાંથી ઇમામ જાકરે સાદક અ૦ ની સાથે મુનાજરો (વાદવિવાદ) કરવા માટે આવ્યા હતા) પણ તેમના ઉપર ફતેહ પામ્યા નહિ તે વખતે હ૦ જરતે એ શામીને ફરમાવ્યું તું આ જવાન (હશ્શામ)

સાથે મુનારોજકર. શામીએ કહ્યું. ઓ ! હરશામ તું આ શબ્દની ઇમામત વિષે મારી સાથે વાતચિત કરીશ નહિ. આવા બેઅદબી ભરેલા કલામ સાંભળીને હરશામને ગુસ્સો આવી ગયો. અને પૂછ્યું ઓ ! મરદુદ કહેકે “ મખલુકાતની ઉપર ખુદાવન્દે કરીમ વધારે મહિરખાન છે કે મખલુકાત પોતે પોતાના હાલ ઉપર વધારે મહિરખાન છે ? ” તેણે જવાબ આપ્યો કે “ બન્ને ખુદાવન્દે કરીમ ઘણા વધારે મહિરખાન છે. ”

“સવાલ—પોતાની મખલુકાત સાથે એ મહિરખાનીથી તેણે શું કર્યું ?”

“જવાબ—તેણે મલાયક માટે એક હુજ્જત અને રેહનુમા મુકરર કર્યાં, કે એથી કરી લોકો વિખરાઈને જૂઠા જૂઠા ન થઈ જાય અને તેઓ વચ્ચે કંઈ મતભેદ પડે નહિ. અને એ હુજ્જત તથા રેહનુમા તેઓના તમામ કામનો અંદોખસ્ત રાખે અને પરવરદિગારે ફરજ કરેલી બાબતોથી બાણીતા કરે.”

“સવાલ—તે હુજ્જત અને રેહનુમા કેણુ છે ?”

“જવાબ—તે હૌ રસુલ છે.”

“સવાલ—હૌ રસુલની પછી કેણુ હતું ?” (એટલે ખુદાએ કેને હુજ્જત અને રેહનુમા મુકરર કર્યાં.)

“જવાબ—ખુદાની કિતાબ અને રસુલે ખુદાની સુન્નત.”

“સવાલ—તો કહો કે આ જમાનામાં ખુદાની કિતાબ અને રસુલની સુન્નતે આપણને કંઈ ક્ષાયદો પહોંચાડ્યો છે ? વળી આપણામાંથી મતભેદ ફર કર્યો છે ?”

“જવાબ—હા.”

“સવાલ—જો એમજ હોય તો તારી અને અમારી વચ્ચે શામાટે મતભેદ છે ? આ મતભેદના સબબથીજ તું શામથી અમારી સાથે વાદવિવાદ કરવા આવ્યો છે.”

“આ સાંભળીને એ શામી ચુપ થઈ ગયો. અને એ વાતનો કંઈ પણ જવાબ આપી શક્યો નહિ. તે વખતે ઈમામે જાફરે સાદિક અં મે શામીને કહ્યું કે આનો જવાબ શામાટે આપતો નથી ? તેણે કહ્યું અગર હું એમ કહું કે આપણી વચ્ચે મતભેદ (જુદાઈ) નથી. તો તે તદ્દન ખોટું છે. અને જો એમ કહું કે કિતાબ અને સુન્નત તરફ રજુ કરીએ તો એ બંને આપણા મતભેદ ફર કરી આપશે તો એ પણ ખોટું છે. કેમકે એ બંનેમાંથી ધારી બાબતો નીકળી શકે છે એટલે કે દરેક જણ પોતપોતાના મતલબ પ્રમાણે તેનો અર્થ કરે છે. જો હું એમ કહું કે આપણે પરસ્પર મતભેદ રાખીએ છીએ છતાં બંને હક્ક ઉપર છીએ તો એ વખતે કિતાબ અને સુન્નતથી આપણને કંઈ ક્ષાયદો થતો નથી. તો આ વિષે હું પોતે હેરાન થયો અને એનો ખુલાસો પૂછવા આહું છું. હજરતે ફરમાવ્યું

ભલે તમે પૂછો, હરશામ તમોને જવાબ આપશે. એ વખતે શામીએ હરશામને એજ સવાલો પૂછ્યા કે ખુદા પોતાની મખલુકાત (દુનિયા) ઉપર વધારે મહેરબાન છે કે મખલુકાત પોતા ઉપર વધારે મહેરબાન છે ? હરશામે કહ્યું બલકે હકતાલા ઘણો વધારે મહેરબાન છે. શામીએ પૂછ્યું કેઈ એવો શબ્દ મુકરર કર્યો છે કે જે તેઓમાં થતા મતભેદને દૂર કરે અને તેઓની હાલતને સુધારી હક અને બાલીલ (જૂઠાણું) ને જાહેર કરી આપે, હરશામે કહ્યું શું હ૦ રસુલે ખુદા સ૦ ના જમાનાનો હાલ પૂછે છે કે આ જમાનાનો ? શામીએ કહ્યું, હજરત રસુલે ખુદાના જમાનામાં તો તેઓ પોતેજ હાકેમ હતા. પણ આ જમાનામાં એવું કોણ છે ? હરશામે કહ્યું આ એજ ખુજુર્ગવાર છે જેઓ અહીં બેઠા છે તેઓ. (એટલે હજરતે ઇમામે જાકરે સાદિક અ૦)

અહીં હાજીનાજીના હકીકે શિયાની ઇમારત પૂરી લખી. હવે તેનો સાર શું નીકળે છે તે સમજવાની ઘણી જરૂર છે. વાંચક ! આ ઉપરથી એક નાનો બાબક પણ કહી શકશે કે અસનાઅશરીઓની ચોકબી માન્યતા છે કે ખુદાની કિતાબ અને મુત્તે નખવીથી ઇસ્લામીઓને કંઈ પણ કાયદો નથી પહોંચતો. જેટલો કે ઇમામે ઝમાનથી પહોંચે છે. અહીં હાજીનાજી તાવીલો (અર્થ કરનાર) ને પોતપોતાનું મત મત્તાનર સમજાવવા કોશિષ કરે છે અને રસુલ (સ૦)ના

જમાનાનો હકિમ રસુલ (સ૦) હતા પણ તે જમાનાના હકિમ ઈમામે જમાન હ૦ ઈમામે જાકરે સાદક અ૦ ને ખતાવે છે. તે ઈમામે જમાન વગર હદીસ, કુરાન અને સુન્નત નકામાં કરી નાખે છે.

દર હકીકત તે જમાનાના અસનાઅશરીને એટલી ખબર નહતી કે અમારી સાથે મહેદી પણ દગલખાજ થઈ શામરાની ગારમાં જઈ આરામ કરમાવશે. અને અમારા લખાણે ઉલટાં અમારી મુસ્લીખતનં. કારણરૂપ થઈ પડશે. હુમણાં જે ખુત પરસ્તોને પૂછીએ કે જે ખુદાની કિતાબ અને સુન્નતે નખવી કંઈ કાયદો નથી પહોંચાડતી તો આ જમાનાનો ફેંસલો કરનાર કોણ છે? તો તેઓની પાસે આનો જવાબ ખીલકુલ નથી નથીને નથીજ. જે તેઓ એમ જવાબ આપે કે અમારો ઈમામ છે પણ ગેબ થઈ ગયો છે. તો તેવી રીતે શામીએ પણ કહ્યું હતું કે રસુલ છે અને તેની સુન્નત અદ્વાહની કિતાબ છે તો તેથી તે પણ સાચા હતા અને ઈમામ જાકરે સાદક અ૦ ની જરૂર નહતી! આથી તેઓનું લખાણ ખોટું થાય છે, તેઓ એમ તો જવાબ નહિ આપે કે મહેદી ગારમાંથી નવા સરકયુલર કાઢે છે. અને અમે તે પ્રમાણે ચાલીએ છીએ, કારણ કે આવા સરકયુલર દુનિયાને ખતાવવા પડે. ઓ મી. જૈન! કુદરતે તમારાં મુલ્લાં મુજતેહદોને એવા મુંઝાવ્યા કે આગળ પાછળનો ખ્યાલ રાખ્યા સિવાય પોતાને હાથે પોતાની પાચમાલી કિતાબો

દ્વારા કરી ગયા છે. એટલે આ બાબતથી પણ તમે કુરાન અને સુન્નતે નબત્તીથી ખારીજ છે અને તેથી તમે ઈસ્લામની દાવેદારી નથી કરી શકતા તમે સુન્નતમાન નથી ! તમારો કોઈ દિન ધર્મ નથી ! ખરેખર ! તમે બુત-પરસ્ત છે.

ખરું સાચું કુરાન હમેશાં અલ્લાહ તરફથી જમાનાના ઈમામ ઉપર નાજલ થાય છે. મહેંદી પાસે જે કુરાન છે તેમાં ચાલુ કુરાનની એક આયત પણ નથી.

“૩ રાહિનજત શીતાબ ૩૦ મી હીન્સો ૬ ઠો પાનું ૩૧૨ મું માહિ રબીયુલ આખર સને ૧૩૪૦ લેખ “યહુદ્દાહ આયાતે હકક કલામે જનાબે અમીર હય.” એટલે ખુદાનો કલામ કુરાને શરીફની આયતો હૅ અલી અૅ નો કલામ છે.”

“એ હુદીસ વિષે જનાબે અબુખમીર કહે છે કે મેં હજરતે ઈમામે બકરે સાદક અૅ ને અરજ કરી કે યા ઈબને રસુલિલ્લાહ, શિયા લોકો પરસ્પર કહ્યા કરે છે કે “હૅ રસુલે ખુદાએ હૅ અલી અૅ ને ઈદ્મના એવા હજર બાબ શિખવ્યા કે તે દરેક બાબથી હજર હજર બાબો પુત્રા થયા.” આ વિષે આપ શું કરમાવો છો ?”

“તેમણે કરમાવ્યું કે બેશક હૅ રસુલે ખુદાએ હૅ અલી અૅ ને એવા હજર બાબ શિખવ્યા કે તે દરેક

બાબથી હજાર હજાર ઇંદમના બાબો જાહેર થયા. મેં અરજ કરી કે એ ઘણું ઇંદમ છે.”

“આ સાંભળીને આપ થોડીવાર માથું નમાવીને ચુપ રહ્યા પછી ફરમાવ્યું કે હા એ ઇંદમ છે. પણ તે ઇંદમ કંઈજ નથી. એ અબુ મોહમદ અમારી પાસે સહીફાએ જામેઆ છે. તમે જાણો છો કે સહીફાએ જામેઆ શું છે ? તે એ ચીજ છે કે ૬૦ રસુલે ખુદાએ પોતે ૬૦ અત્તી અં ને સાથે લખાવેલ છે જેની લાંબાઈ એજ ૬૦ ના સાથથી ૭૦૦૦ ગ્રીતેર સાથની છે. તેમાં ઇન્સાનની તમામ જરૂરીયાતનું ઇંદમ છે એટલે સુધી કે અગર કોઈને જરાક ઉજરડો કરે તો તેના શું બદલો છે. તે પણ તેમાં લખેલ છે. એમ કહીને મને સાથ મારીને ફરમાવ્યું એ અબુ અબુહુદ્રા, રજત હોય તો હમ્મ વધારે હુલુ. મેં અરજ કરી કે એ મારા આકા, આપ ઉપર કીદા થાઉં. આપ સુખત્યાર છો. જે આહો તે ફરમાવો.”

“પછી આપે મારી સામે એવી રીતે જોયું કે જાણે ગુસ્સામાં હોય ? અને ફરમાવ્યું કે એ સહીફામાં એનું પણ બ્યાન છે કે કોઈને સાથ મારે તો તેના બદલાનું પણ તેમાં જાહેર કરે છે.”

“આ સાંભળી મેં અરજ કરી કે ખુદાની કસમ આ તો બહુજ ઇંદમ છે. આપે ફરમાવ્યું કે હા ઇંદમતો છે પણ તે કંઈજ ઇંદમ નથી. એમ કહીને ચુપ રહ્યા. થોડીવાર પછી

ફરમાવ્યું કે અમારી પાસે જફર છે. જફરને એક ઉંટનું ચામડું સમજો. જેનો રંગ લાલ છે. તેમાં તમામ નખીઓ અને વખીઓનું ઇંદમ છે. મેં અરજ કરી, અલખત એ ઇંદમ તો એથી પણ ઘણુંજ વિશેષ છે.”

“આપે ફરમાવ્યું કે હા તે ઇંદમ તો છે. પણ તે કંઈ ઇંદમ નથી. અમારી પાસે તો મુસહફે ફાતેમાહ છે. આમાં ફુરાનથી ત્રણ ગણી તફ્ફીલ છે. અને આ (ચાલુ) ફુરાનમાંથી એક પણ આયત એમા લખી નથી. તેમાં એવી ખાખતો છે કે ખુદાએ વહી થકી તેમાં લખાવેલ છે.”

“મેં અરજ કરી કે ખુદાની કસમ એજ ઇંદમ છે. આપે ફરમાવ્યું કે હા, પણ એ તો કંઈજ નથી. આ સાંભળીને મેં અરજ કરી કે જનાબ ઉપર શીદા થઈ જઈ આમાં ભારે ભારે તમામ ખાખતો સિવાય ખીજું શું ઇંદમ હોઈ શકે ?”

આપે ફરમાવ્યું કે ઇંદમ તે એ છે કે:—“રાત દિવસ તાજું તાજું અલ્લાહ તરફથી મળ્યાજ કરે છે. એક અમર પછી ખીજો અમર અને એક ચીજ પછી ખીજી ચીજ ક્યામત સુધી ચાલુજ રહે.”

“એ સિવાય લખે છે કે એક સખસે અરજ કરી કે યા ઇબને રસુલિલ્લાહ, આપની પાસે તો સહીફએ જામેઆ છે. જેની લંગાઈ સીતેર હાથની છે અને જેની અંદર તમામ ખાખતો આવી ગઈ છે.”

“આપે ફરમાવ્યું કે નહિ. તે કંઈજ ઈદમ નથી. એ તો રસુલે ખુદા સ૦ ના આસાર અને પેગમ્બરોના બાકી રહેલાં ઈદમ છે. પણ ઈદમ તો એ છે કે અલ્લાહ તરફથી રાત અને દિવસ તાબુંજ અતા થયા કરે (મહ્યા કરે.)”

બન્ધુઓ, આ ઉતારામાં અગર જરા પણ અસના-અશરી લોકો ભૂલ ખતાવે તો એક હજાર રૂપિયા ઈનામ દેવા તૈયાર છું. આ લખાણ વાંચતાં આપને ખાત્રી થઈ હશે કે:—

- ૧ હજાર બાબ ઈદમના જે રસુલે ખુદાએ હ૦ અલી અ૦ ને શિખવ્યા અને જેમાંથી એકેક બાબના એક એક હજાર બાબ ઈદમના બહાર થયા તે પણ કંઈ નથી.
- ૨ સહીફો-જમેઆ જેની લખાઈ ગ્રીતેર હાથની છે અને હ. રસુલે ખુદાએ હ૦ અલી અ. ના હાથે લખાવી છે તે પણ કંઈ નથી,
- ૩ ઈદમે જકર જેમાં તમામ નખીઓ અને વગીઓનો ઈદમ છે. જેમાં ખુદ હ૦ રસુલે ખુદા મોહમદ મુસ્લુકા સ. પણ આવી બંધ છે તે ઈદમ પણ કંઈ નથી.
- ૪ મુસહફે ફતેમાહ જે ખુદા તરફથી ત્રીથે ત્રીધું જાપ્રખલ અ. વહી તરીકે લખ્યા, તે ચાલુ કુરાન (હ. ઉસ્માનના જમા કરેલા કુરાનથી ત્રણ ગણું છે) માં એની એક પણ આવત નથી. આથી પેગમ્બરે ખુદા કરતાં તો

જન્મતે ખાતુન વધ્યા, પણ તે પણ જ્યારે કંઈ નથી તો પછી હ. ઉસ્માનવાળુ કુરાન ક્યા હિસાબમાં ?

૫ સાચું કુરાન, સાચા ઇલ્મ એજ છે કે હમેશાં રાત દિવસ સવાર અને સાંજ તાબુને તાબુ જ ઇમામે જમાનને અલ્લાહ તરફથી મળે છે કે જે પ્રમાણે ઉમ્મતને સમજાવી તે મુજબ અમલ કરાવે.

આ મહદ્દ મી. જૈન ક્યાં છે તમારો ઇમામે જમાન ? કે જે સવાર અને સાંજના તાબુ તાબુ ફરમાન અલ્લાહ પાક તરફથી મેળવી તમોને સમજાવે ? જંગલે કુળરામાં તો તમો ઈકરાર કરો છો કે “ જે માણસ એમ કહે કે ઇમામને મેં જોયેલ છે, તો તે જો ઇમાન કાફર છે અને જુઠો છે. ઇમામનું પુરેપુરું નામ લેવું પણ ગુનાહિ કપીરા છે. ” તો પછી અલ્લાહના તાબુ ફરમાને તમોને ક્યાંથી નગ્રીબ થાય. તમારા ગુમરાહ દેખાને એટલીએ ખબર નથી કે ગારની ગેળી ગુફામાં કેવા કેવા ફરમાન ઉતરે છે ! નમાઝમાં, રોઝામાં, જકાતમાં, ખુમસમાં અને રોવા કુટવામાં હમણાં ખુદાની કેવી ઇચ્છા છે ? તેમાં કંઈ ફેરફાર થયો છે કે નહિ ? આ બધું તમોને ક્યારે સમજાય ? તમો તો અંધારામાં અથડાઈ જુઠા કર્મ કર્યા કરી જહનમજ અખત્યાર કરશો.

જ્યારે બધા ઇલ્મો કંઈજ નથી. અને સાચા ઇલ્મ

વાળું સાચું કુરાન મહેદી સાથે સામરાનીગારમાં છે. એ ગા-
રને ત્યાંના હકીમોએ તો ધતિંગ સમજી પૂરાવી દીધી છે !
(હવે તે ગુફાની સુરંગ-ખાકુ-ખીજે ક્યાંય કંઈ છે કે નહિ ?)
ત્યારે તમારા ધર્મનો આધાર શું છે ? તમારા મુલ્લાં
મોલ્લીઓ આલેમો, મુજતેહદો, અલ્માસીરહુઓની કિંમત
એક ડોડીની થઈ જાય છે કે નહિ ? તે બિચારાઓ પાસે
પણ કંઈ નથી ! ઇલ્મે જફર નથી ! ઇલ્મે સહીફએ જામેઆ
નથી ! હજાર ખાખનો ઇલ્મ નથી ! મુસહફે ફતેમા નથી !
“ માકાના વ મા યકુન ” નું પણ ઇલ્મ નથી ! સાચું કુરાન
નથી ! તેમ ઇમામે જમાન પણ નથી ! પછી છે તો શું છે ?

આનો જવાબ હું પોતેજ આપી દઉં, તાજીયા છે !
ઘોડા છે ! ઘાસની દુલ દુલો છે ! પંજ છે ! જુલા ખાટલા
છે ! રોવાનું છે ! માથું પીટવાનું છે ! આગમાં પડી બળી
મરવાનું છે ! ઇસ્લામીઓમાં જલીલો ખવાર થવાનું છે !
મુતા જેવી હુરામ કારીમાં ફસાઈ જહુજમમાં જવાનું છે !
અહલે ઇસ્લામને ગાળો આપી નર્કમાં જવાનું છે ! તમારા
બેઇમાન ટોળાની સગવડ ખાતર ખુદા પણ બુલ્લી
જાય એવા મસલા છે ! સુપ્ત અવયવો ઉપર ચુમ્બનો
હેવાની કુતરા જેવી ખાસિયત છે ! તેમજ યોનિમાં આંગળાં
નાખવાનાં છે ! હોસ્તો, તમારા કાળી પાઘડીવાળાઓએ
તમારા માટે એવા એવા ધણાએક શયતાની રસ્તા તૈયાર
કરી રાખ્યા છે !

તમારું ટોણું શયતાની છતાં ઇસ્લામી હોવાનો દાવો !
લાહોલવલાહ.

હવે હાજનાજની એક દલીલ આપી પછી બીજા
મુદ્દાઓની દલીલ આપીશ. હાજનાજ અલહાદી (જે
મીરબખ્શોની રહમાં લખી આપી છે તે) માં મહેદીના
પેદા થવા બાબતમાં સાફ લખે છે કે તે “ સાયું કુરાન
સાથે લાવશે. ” આથી આ દુનિયામાં સાચા કુરાનને બદલે
ખોટું કુરાન આવે છે એવું સ્પષ્ટ સાબીત થઈ જાય છે.

તે અસનાઅશરી ટોળાના બીજા આગેવાન મી.
અજીજ કે જેવણુ પોતાને મોટા ખાન સાહેબ સમજે છે
અને એવી નાદાનીયતની મગરૂરીમાં પોતાને મુસન્નીફ સમજી
ખસ્માઈલીઓ તેમજ સુન્નિઓની રહમાં પુસ્તકો લખે છે.
તેવણુ સુન્નત જમાયતની રહમાં એક પુસ્તક નામે “દાવયે સિદક
અલલાહ ગસમે શીદક” લખ્યું છે. તેમાં તેણુ ચાલુ કુરાનનો ઇન-
કાર, સાયું કુરાન બાબી નાખવામાં આવ્યું તે અને તે કુરાન
બાબી નાખનાર ત્રણ બલીફાઓ (કે જેને સુન્નત જમાયત
પોતાના પેશા સમજે છે.) સંબંધી એવી નાલાયક જબા-
ન ચલાવી છે કે જે તે પુસ્તક કેઈ પણ સુન્નત જમાત
વાળો વાંચે તો તેને લાખો કરોડો લાનતો આપ્યા સિવાય
રહેજ નહિ બદકે અસનાઅશરી ખુતબરસ્ત ટોળાને ખારજી
તેમજ બેઈમાન તરીકેજ સમજે.

મજકુર પુસ્તકમાં જીજતે ખાતુન તરફથી ખુદાની

હજીરમાં એક અરજી રજી કરે છે. ખુદાપાક ઈન્સાફ કરવા આવી બેસે છે. ગલાઝ અને શહાદ શીરસ્તા ગુન્હેગાર તરીકે અને હ૦ અબુખકર, હ૦ ઉમર તથા હ૦ ઉસ્માનને કેદી તરીકે હાજર કરે છે. પછી અલ્લાહપાક અને ખલીફાઓની વચ્ચે સવાલ જવાબ થાય છે તે હું નીચે મુજબ લખી જણાવું છું. (આ નીચે ટોળાની આવી માન્યતાથી તે કયામતમાં પણ અલ્લાહ પાકને જોઈ શકવાના નથી. હજી હિસાબ કિતાબ તો કયામતમાં થશે પણ તે કમળખત મુલ્કાંએ શયતાનુલરજીમનો પાડ પૂરેપૂરો ભજવી બતાવ્યો છે.)

“ખુદા—અલીએ કુરાન એકહું કરીને તમારી સામે રજી કર્યું તેને તમોએ કેમ ના મંજુર કર્યું ?”

“ખુદા—એ કુરાનમાં મુનાફીકીનનાં નામો દરજ હતાં અને વળી એવા કુદૃત્યો બતાવવામાં આવેલ હતાં, કે જેને મુનાફીક અસહાબોએ કરેલ હતાં. ઉપરાંત તેમાં આલે મોહમદની સીફતો દરજ હતી અગર તે કુરાન રિવાજ પામી જતે તો અમો બન્ને એક કોટીના થઈ રહેતે. અને આલે મોહમદ જેને મટાડવાની કોશીષ કરી હતી તે એકલા એકના માનીતા થઈ જતે.”

“ખુદા—હીક, તમે નંબર (૧) અને તમે નંબર (૨) પંદર સોળ વરસ સુધી સહનત કરી એ અરસામાં તેણે કેમ એકહું ન કર્યું ?”

“પુઃદ્વા-પહેલાં તો અમને એટલું ઇંમ ન હતું ખલકે એટલા બધા ભોળા હતા કે ખીસમીલાહ અને અલહમદોલીલાહ તથા મુબહાનલાહની માયના જાણતા ન હતા. ખીજું અમારો ખ્યાલ એજ હતો કે જે સદતનતને ઇમાનખાજી કરીને મેળવી છે. તે તમામ દુનિયામાં ફેલાઈ જાય અને ખુબ રૂપિયા પૈસા લેવા થાય.”

“પુઃદ્વા-(૨) નંબરને. તમે અજાનમાંથી હુય અલાખયરોલ અમલ કેમ કાઢી નાખ્યું?”

“ખલીફા ઉમર-આં હજરતે ગદીરમાં અલીને પોતાના જન-શીન જ્યારે બનાવ્યા ત્યારે લોકોને લેવા કરવા સારૂ ખીલાલ એજ શબ્દને પોકારી પોકારી બોલેલ હતા અને એ શબ્દ અજાનનો એક ભાગ હતો. જેથી સમજવામાં એમ આવતું કે એ શબ્દને અલીની સાથે ખાસ પણ છે જે કે એ ફીરકો ગદીરના બનાવને યાદ અપાવવા વાળો અને અલીની ઇતાયતને સાબીત કરાવવાવાળો હતો. જેથી મેં પોલીટીકલ ખ્યાલથી અજાનના અરકા-નમાંથી કઢાવી નાખ્યો.”

“પુઃદ્વા-અસ્સલાતો ખાયરૂમ મેન નૌમને અજાનમાં કેમ દાખલ કર્યું? તેથી તો નમાઝની કદરમાં ફરક પડી ગયો. નમાઝ હરેક ઇબાદતથી અફઝલ છે, તેને ફક્ત એટલીજ ઇજ્જત દેવી કે ખ્યાળ લેવાથી (૧) નંબર વધુ ચઢાવવોએ શું?”

“ખલીફા ઉમર—જે કે સવારને વખતે આરામ અને રાતમાં પડયું રહેવું ઘણાઓની તખીયતને પસંદ હતું. હું પોતે પણ એવો હતો. એક દિવસ મારા નોકરે મને એ કીકરો અજાનની ફસલમાં ઠાપલ કરાવી દીધો, અમારી પેદા કરેલી સેંકડો ળાખતો ઇસ્લામમાં જરી છે. ત્યારે આ એક ખાખત ગુલામની સુન્નત તરીકે જરી રહી.”

“ખુદા—(૩) નંખરને તમે જરા વિચારીને જવાબ દેજો. તમે સેંકડો કુરાનને ચીરી ફાડી ને કેમ ળાખી દીધાં હતાં ?

ખલીફા ઉસ્માન—એ કુરાનમાં કેટલાક શબ્દો વધારાના તથા હોઆ અને કુતુબ તથા તફસીરો વગેરેને લગતા હતા એટલા માટે ચીરી ફાડીને કુંડી દીધા હતા.”

“ખુદા—ઇબને મશઉદને કેમ માર્યો ? અબુઝરને શા માટે હદ પાર કર્યો અને અમીર યાશીરને શા વાસ્તે પીટ દેવડાવી ?”

“ખલીફા ઓસમાન—ઇબને મશઉદ પાંસથી કુરાન માગ્યું હતું પણ તેણે આપ્યું નહિ. અગર તે કુરાન ખાકી રહી જતે તો મોટો ફીસાહ થતે. માટે થોડાંક ખામડાં માર્યાં. અબુઝર મને ઉડાઉ સમજીને લોકોને ઉશ્કેર્યા કરતો હતો. મેં મરવાનને તથા ખીજા મારા સાસરીયાને ખચતુલ માલના માલીક બનાવી દીધા હતા. એથી એ શખ્સ નારાજ હતા, માટે તેને કાઢી મૂક્યા અને જ્યારે સદ્-

નતના મુકાબલામાં નબીના ઘરને ખરબાદ કરી દીધું ત્યારે અબુઝર કયા હિસાબમાં ? અને અમીર યાશીર મીશરના બાઠશાહ લોકોને કાસદ થઈને એક ટીપ મારી પાસે લાવ્યો હતો. જેમાં સેવકના એબ દરજ કરેલ હતા. મને એથી ઘણું માફું લાગ્યું. જેથી ખુબ પીટ કરાવી.”

“ખુદા-તમે કુરાનને ઉલટું સુલટું કેમ ગાઠવ્યું ? અમે શુરએ ઇકરા પહેલે નાઝીલ ઠરી હતી તેને તમે છેલ્લે કેમ લગાવી દીધી ?”

“ગાઝીફા એસમાન-અમેએ આગળ પાછળનો ટુંક ખ્યાલ ન કર્યો, જેમ સમજમાં આવ્યું તેમ લાખી પડીને ફેંદી દીધાં.”

(ચુકાદો—જજમેન્ટ.)

“ જો કે પ્રતિવાદીઓ ઠાવા અરજીમાં બતાવેલી કુલ તકમીરોને કબુલ રાખે છે. જેથી હુકમ કરવામાં આવે છે કે તેમને એમના ખેર ખ્વાહો તથા પયરવો સહીત મુના-શીખ મકાનમાં લઈ જવામાં આવે. ગલાજ અને સદાદ ફીરસ્તા એમને ખેંચતા અને લાતો મારતા અમારી સામેથી લઈ જાય. ” (તા રોએ કયામત)

વાંચક ! ઉપરના લખાણમાં મૌલાના અઝીને જે કમીની ભાષા વાપરી છે. તે તેનું હલકાપણ અને નીચતા સાબીત કરે છે. પૂરેપૂરા હલકટ અને કમીના જ્યાલના માણસ સિવાય કોઈપણ માણસ કોઈના પણ પંશવા માટે આવી ગંદી જખાન વાપરે નહિ. જ્યારે એહલે જેતે રસુલ સંયદ ઈમામે જમાન સુલ્તાન મોહમદ શાહ માટે કમીની ભાષા ચલાવે ત્યારે હ૦ અબુબકર, હ૦ ઉમર, અને હ૦ ઉસમાન માટે આવું લખાણ કરે તેમાં કંઈ પણ અજબ થવા જેવું નથી. કિતાબોમાં તો મશહુર છે કે એહલે જેતનેા દુશ્મન હુરામબદો હાથ છે આથી મી. અજ્જનાં લક્ષણ તો એવાં લાગે છે બાકી તો ખુદા ખેર કરે. જે હલાલી હતે તો હલાલીઓની જખાન આવી હલકટ હોયજ નહિ. “આદમી પેહચાના બતા હે ઉશીકે ફૈલસે.” તેના આવા હલકટ લખાણથી સુન્નીભાઈઓનાં દિલ કેવાં દુઃખાયાં હશે ! આવી બાબતોથી વેરઝેર ઉત્પન્ન થઈ ખુનરેશુ થાય તેમાં કોઈપણ શક નથી. !

આફરીન જનીકલાહ તો સુન્નીભાઈઓને કે આવા મરદુદનાં લખાણો ઉપર કંઈ પણ ધ્યાન ન આપતાં પોતાની શાન્તી જાળવી બેસી રહ્યા છે. અને તેને કુતરા માફક બકવા દીધો છે.

તેના લખાણથી પૂરેપૂરી ખાતરી થાય છે કે જે કુરા-

નોમાં એહલે બેતની તારીફ હતી અને અસહાબીઓની મજબૂત (ખુરાઇ) હતી. તે હો ઉસ્માને બાગી દીધા હતા. હમણાંનું ચાલુ કુરાન ગલત (ખોટું) છે. સહી (ખરું) નથી.

ઓ એહલે ઇસ્લામીઓ, તમો પણ તે ખુત પરસ્તોથી વાકેફ થાવ, તે બેઇમાનોએ મશજીદે ઝરારા બંધાવી તેથી આપણે ઠગાવાનું નથી, બ્યારે તેઓ આવા હલકટ વિચાર પબ્લીકમાં પ્રગટ કરાવતાં કરતા નથી. ત્યારે તેઓ મશજીદોમાં એહલે ઇસ્લામના પેશવાઓને ખુલ્લે મોંઠે ગાળો દેતા હશે તેમાં શું નવાઈ ! બેશક તેઓ ગાળો આપે છે.

શરૂઆતમાં તેઓની મકરખાજીની મશજીદો બેઈ કેટલાક ઇસ્લામીઓ રાજી થયા પણ બ્યારે તે મકરખાજીનાં ઘરોમાં ઘતીંગો બેયાં ત્યારે ઘિઝાર કરી તે ટોળાથી અલગ થઈ ગયા. બ્યારે અસનાઅશરીઓ અબ્જન દીએ છે ત્યારે મુસલમાનો પગોમાંથી બેડા કાઢી ઉભા રહે છે; પણ બ્યારે વચમાં “ હાનીયના ઇમામના હાની ઉલ હક ” કરી અબ્જન પુકારે છે ત્યારે તેઓ બેડા પહેરી ચાલતા થાય છે, તેઓની અબ્જન ઉપર કેઈ કલમો પણ નથી પઠતા. કારણ કે તેમણે બેઈ લીધું છે કે આ ટોળું મુસલમાન નથી નથીને નથીજ.

ઉપર બતાવેલી અરજીના બીજા કેટલાક ફકરા ટાંકવાના વિચાર થાય છે પરંતુ આ પ્રકરણમાં તેની જરૂર

જણાતી નથી પ્રસંગ આવ્યે હવે પછી લખીશું. અ પ્રકરણ
તો કુરાનના ઇનકાર વિષે છે. તેની બીજી એક બે દલીલો
આપી હવે બંધ કરશું. કારણ બે કુરાનના ઇનકારની બધી
દલીલો લખતોજ જાઉં તો આખી કિતાબ એ એકજ
બાબતમાં પૂરી થઈ જાય. બદકે એક હજાર પાનાનું પુસ્તક
થઈ જાય. અકલમંદો માટે તો ઇશારોજ જરૂરી છે.

અસનાઅશરી ખોજઓના ત્રીજા હાદી મી.
કાબા કે જેના તરફથી નુરે હીદાયત નામનું
છાપું નીકળે છે. તે ચાલુ કુરાનને અધુરું
અને જુદું સમજે છે. પણ સાચું સંપૂર્ણ
કુરાન તો સામરામાં મહેદીની સાથે દફન
થયેલું જણાવે છે.

નુરે હિદાયત અલાવનાર મી. કાબા મરી ગયા છે.
પણ તેના બહીષ્ણ મી. અલીભાઈ તેનાજ નામે તે અલાવે
છે. તેમાં તેઓ કુરાન વિષે શું લખે છે તે વાંચી જવા
કૃપા કરશોજ.

નુરે હિદાયત પુસ્તક ૯ મું અંક ૬-૭ સને ૧૯૨૫
પાનું (૧૮૫) માં ઇસ્લામના ગોહર નામે લેખમાં (જેનાં
લેખક મી. નીહર જે અસનાઅશરી મુલ્લાં રહેમની તરીકે
મશહુર છે. જેણે ઇસ્લામી સુધારક નામે છાપું કાઢ્યું હતું.
તે બીજાની વતી લઝ કરવાના બાહાના તાંબે ૩. ૨૫૦૦) ના

આશરનો રક્મ લઈ કાઠીયાવાડમાં ફરી અને જુદી રીતે
 હગલખાજી કરી પૈસા ખર્ચ ગયો, અને જણાવ્યું કે હું હમ
 કરી આવ્યો છું. ખરી વાત એ છે કે ખોજ અસનાઅશરી
 ટોળાની જમાઅત ન ધણીઆતી છે. તેને તેઓના આગેવાન
 તરીકે મુદ્દાઓ લુટી પાચમાલ કરી રહ્યા છે, આપણે જો તે
 મુદ્દાઓની કારકીર્દી તરફ નજર કરીશું તો બધા ચોરોજ
 ભેગા થઈ લુટ ચલાવી રહેલા જણાશે.) તે નીચે પ્રમાણે
 લખે છે. એનો ઉતારો અશરસઃ તમો સમક્ષ રજુ કરું છું.

“કુરાને શરીફ હૉ અહી અઠ ની પાસેજ સાચું અનં
 સંપૂર્ણ હતું અને તે તેમની સીધી ઓલાદમાં ઉતરી આવેલા
 અમારા મત મુજબના ઇમામે જમાન બારમા ઇમામ મહેદી
 પાસે હોઈ લાલ તેમની સાથે ગેબ થઈ ગયું છે. આ વાતનો
 એકરાર હજી પણ અમો કરીશું. છતાં તે કુરાને શરીફમાં
 કેટલીક આયતો કાઠી નાખવામાં આવી છે, તેનો ઇનકાર
 ઇસલામનો કયો ફિરકા કરી શકે છે ?”

વાંચક ! વિચાર કરો જાણી જુજને તે ખુલ પરસ્તો
 ખુલ્લે ખુલ્લો ઇકરાર કરે છે કે સાચું અને સંપૂર્ણ કુરાન
 હૉ મહેદીની સાથે ગુમ થઈ ગયું છે. અને હમણાંનું ચાલુ
 કુરાન અપૂર્ણ અને જુદું છે એમ તેઓ સમજે છે.

મી. જન, આમ છે તો પછી તે સાચું અને સંપૂર્ણ
 કુરાન તમારા મહેદી પાસેથી કેમ નથી લાવતા ? અને તે

પ્રમાણે અમલ કેમ નથી કરતા ? જો ચાલુ કુરાન અપૂર્ણ અને જુદું છે તો તે પ્રમાણે અમલ કરવાથી તો તમે ત્રીધા જહન્નમમાં જશો. વળી તમારી માન્યતા પ્રમાણે તો ચાલુ કુરાન સાથે તમોને લાગે વળગે પણ શું ? ચોકળું સાબીત થાય છે કે તમે દસ્તલામી નથી. મુસલમાન પણ નથી નથીને નથીજ.

સિંધના મોલાના મીરજુલહસન ખાનસાહેબ વગેરે આજમ રયાસતે મીર ખેરપુર જેમણે કુરાન શરીફની તાવીલ કરી છે અને તેનું છપામણી વગેરેનું ખર્ચ મીરપુર ભડોળાવાળા ખોજ અસનાઅશરી જમાયતના આગેવાન મીયાં મોહમદ જાફર રહેમતુલ્લા મીસાળીએ આપ્યું છે. આમાં કુરાનની નિસ્ખત તેઓ પોતાના વિચાર નીચે પ્રમાણે દર્શાવે છે.

મજહુર પુસ્તકની પ્રસ્તાવનાના પાના (૪) ની કુટનોટમાં તેઓ લખે છે કે “ પેગમ્બરે ખુદાના જમાનામાં હૌ અલી અૌ ને આપું કુરાન યાદ હતું. વળી અણહુલા ખી. મસઉદને (હુઝરના અસહાબને) પણ યાદ હતું પછી હૌ અલી અૌ પોતાનું જમાં કરેલું કુરાન ખતીફા અખુ. બકરની પાસે તેમની ખીલાફતના જમાનામાં લઈ ગયા અને અખુબકરને કહ્યું કે આ તેનું કુરાન છે કે જેના ઉપર પેગમ્બરે ખુદાએ આંગળી ચાલાવી હતી. જ્યાં જ્યાં ભૂલ થતી

ત્યાં ત્યાં પેગમ્બરની આંગળી અટકી પડતી માટે લોકોને હુકમ આપો કે આ કુરાન પ્રમાણે ચાલે અને અમલ કરે. ત્યારે ખત્રીફાએ જવાબ આપ્યો કે તમારા કુરાનની અમેને જરૂરત નથી. ”

અય હંસ્લામીઓ જુઓ આ મજબ અરખાએ સલાસાને.

પાછું પાના (૮) માં મીર સાહિબ લખે છે કે “ શા-માટે આવા સખ્સનું ભેગું કરેલું કુરાન નામંજુર કરવામાં આવ્યું? એહલે સુન્નત જમાયત મહેરબાની કરી આને જવાબ આપશે ? ”

મીર સાહિબને કુરાન વિષે ચાકળે ચાકળો વિચાર નીચે પ્રમાણે છે:—

“અરખાએ સલાસા યાને ત્રણ ખત્રીફાએના જમાનામાં કુરાનમાં કેટલાક ફેરફાર કરવામાં આવ્યા, (કંઈક કાઢી નાખ્યું કંઈક વધારો કર્યો.) સાચાં કુરાને આગમાં ખાળી નાખવામાં આવ્યાં. ”

દુનિયામાં જ્યારે કોઈ પણ જિમારીની હવા ચાલે છે (તાવ હો, મરફી હો, ખ્લેગ હો, ઈન્ફલુએન્ઝા હો, કે સન્નિપાત હો.) ત્યારે તે જિમારી આખા મુલકમાં સરખી રીતે અસર કરે છે. હુડકાયું કુતરું ગમે ત્યાંના માણસને કરડે તોપણ તેને હુડકાયાપણની જિમારી સરખી રીતે લાગુ થાય છે. તેવીજ રીતે યુનપરસ્ત અસનાઅશરીઓએ કુરાનને

ધનકાર કર્યો. કાપીહો, કુલેનીહો, ઇબ્રિચીહો, ચાકુખહો, ઇ-
બ્રાહીમ રૂમીહો, અથવા ગમે તે દેશના મુજતેહદ હો, મુઝાં
હો, આલીમ હો, કે જહલ હો તે બધાએની એકજ બોલી
છે કે “ સાચા કુરાન બાબી નાખવામાં આવ્યાં, ચાલુ કુરા-
નમાં કેટલીક આયતો વધારી દેવામાં આવી અને કેટલીક
કાઠી નાખવામાં આવી. ચાલુ કુરાનથી કુફ્રના ત્રીતુન
(થાંભલા) કાયમ થયા છે. તે અલ્લાહનું કલામ નથી પણ
બયાએ ઉસ્માની છે. સાચા કુરાનની એક પ્રત હ૦ અલી
અ૦ પાસે બચી હતી તે હુમણાં આ જમાનામાં મહદ્દી
સાથે ગારમાં ગાયબ છે.” આવી બેશરમ માન્યતા રાખવા
છતાં તેઓ પાકા મુસલમાન હોવાનો દાવો કરે છે ! પણ
તેઓ મુસલમાન-ઇસ્લામી-કેવી રીતે થઈ શકે ?

કુરાનના ધનકાર વિષેનો સવાલ એ ટોળાને વાદવિવાદ
વખતે જ્યારે જ્યારે કરવામાં આવે છે ત્યારે ત્યારે અસના-
અશરી મુજતેહદો ગાંઝડા પોટલાં બાંધી ચાલતા થાય છે.
કારણ કે એ બાબતનો જવાબ તેઓ પાસે ખીલકુલ નથી.
એહલે મુન્નત જમાતના આલીમો આગળ તેઓ પાતાની
હલીલ ટકાવી શકતા નથી. જ્યારે આમ બને છે ત્યારે તેઓ
બલીકાએને ગાળો આપે છે. છાપાઓમાં ઘણી વખત વાં-
ચવાગું આવ્યું છે કે કંઈક વખત વાદવિવાદ પ્રસંગે અસ-
નાઅશરી મુઝાં મુજતેહદોએ ઉશ્કેરાઈ જઈ ખુનરેશુ કરી છે
તેના પરિણામે તેઓ કાંબીને લાકડે લટકાઈ ગયા છે. કેટ-

લાકને દેશનિકાલ કરવામાં આવ્યા છે. આ ઉપરથી ગવર્ન-મેન્ટ સરકાર સુત્રેહ જાગવવા ખાતર આવા વાદવિવાદની રજત પણુ આપતી નથી.

હાલમાં આચારી કૌટિલેહિંદ નામનું ઉર્દુ કાપું પ્રગટ થાય છે તે તા. ૧-૧૦-૨૪ ના અંકમાં શિયા અસનાઅશરીઓને એક સવાલ કર્યો છે જેનો જવાબ અસનાઅશરીઓની કોમને ફેાલી ખાનારા એ કાળી પાગડી-વાળાઓએ આજ દિવસ સુધી આપ્યો નથી. તે ઉર્દુ લેખનો ઉતારો ગુજરાતીમાં વાંચનારાઓની સગવડ ખાતર નીચે આપું છું. જે વાંચી આપને ખાતરી થશે કે અસનાઅશરીઓ કેવી હલકાઈ સાથે માથું નમાવી બેશરમીમાં જીંદગીના દિવસો પસાર કરે છે.

કૌટિલેહિંદ આગ્રા તા. ૧-૧૦-૧૯૨૪ શિયા અસનાઅશરી ધાર્મિક કાર્ય વાહકો અજવાળું પાડશે ?

અમૃતસર અહેત્રે હદીસ

ઓફીસની ખખર પત્રીકામાં તા. ૨૬-૩-૧૯૨૪ ના અંક વિદ્વાન લેખક અખહલ હરીજ અખહલ અખજ મુલતાનથી લખે છે કે:—“ શિયાઓનો મુજતેહદ (કોશીશ કરી માર્ગ કાઢનાર) સંપદ ખરકતઅલી શાહ સાલિખ મરેઠીએ ફરમાવ્યું કે હાલનું કુરાન શરીફ તો ત્રણ ખલીફાઓ (અ-

યુષ્કર રહીં ઉમર રહીં ઉસ્માન રહીં) એ અંકકું કુરેલું છે તેમાં કેટલીક આયતો રહી ગઈ છે, અને કેટલીક ખોટી પણ લખી છે. જે કુરાન ઉપર જનાગ અમીર અં અમલ કરતા હતા તે કુરાન શરીફ ખીજું હતું અને તેજ ખરું હતું. હવે તે કુરાન ગુપ્ત ઇમામની પાસે મોજુદ અને સહીસ-સલામત છે. હાલના કુરાન શરીફમાં જે ભૂલો છે એથી હું માહીતગાર છું (જુદું ખોલવું અજાણે શહીદ છે પણ અસ-નાઅશરીઓએ સવાળે અજુમ સમજી લીધું છે મજકુર મુજતેહદ મહિદીની પાસે ક્યારે સાચું કુરાન જોવા ગયો હતો? કે જેથી તેને ખબર પડી ગઈ કે ચાલુ કુરાનમાં ખોટી આયતો છે! કેટલીક કાઢી નાખવામાં આવી છે! કે-ટલીક ભૂલ ભરેલી છે! પછી શું જખ મારવા તેઓ ચાલુ કુરાન પ્રમાણે અમલ કરે છે? વળી એજ ટોખાનો મક્રાર છે કે જે શખસ એવી વાત કરે કે મેં હું મહિદીને જોયા છે તે જુદો અને ઇસ્માન છે તો આ જોમાં શું સમજવું?) કિતાબ ફરોહઅરાની પાનું (૧૧૫) માં છે કે “કાનન્નામ અહલ રપાહો ખાદજખી મહિદા ગલામા” એટલે હું રસુલિસ્લાહ અં વં ની રહલત ખાદ (અર્ગવામ પછી) તમામ સહાખીઆ મુર્તદ થઈ ગયા (ફરી ગયા) જે કે તેમાં એહુજેત પણ કેમ ન હોય! પણ (૧) અખુજર ગ-દારી (૨) મીદહાદ ખીન અમ્વદ અને (૩) સલમાન ફારખી ફર્યા નહોતા.

ઉમુલ્લે કાફીમાં છે કે હ. અલી ક. વ. એ પોતાનું એકકું
કરેલું કુરાન અસહાબીઓ આગળ રમ્નુ કર્યું, પણ અસહા-
બીઓએ તેનો સ્વીકાર કર્યો નહિ ત્યારે તેમણે ફરમાવ્યું કે
“ હાઝા કિતાબહલાહા કમા અન્નહલાહા અલા
મોહમદ ફકાલુ હાઝા લનાફીહી ફકાલા અમા વહલા
મા તૌરનહુ બાદ યોમકુમ હાઝા અબહા” (ઉમુલ્લે કાફી પા.
૬૭૧) આ અરબી ઇબારતનો મતલબ એ છે કે હુ અલી (અ.)
મે ફરમાવ્યું કે આ તે કુરાન હ. રમુલ્લે ખુદા સ. ઉપર ઉતર્યું હતું.
અસહાબીઓએ કહ્યુંકે અમેને આ કુરાનની જરૂર નથી. અમારી
પાસે જે કુરાન છે તેજ અમારા માટે કાફી છે. તો જનાબ
અમીર અ. ગુસ્સામાં આવી ફરમાવ્યું કે, ખુદાની કસમ આજના
દિવસ પછીથી તમને અસલી કુરાન જોવાને પણ મગશે
નહિ. (આથી સાબીત થાય છે કે અસનાઅશરીઓ ચાલુ
કુરાનને ખીલકુલ નકલી કુરાન માને છે.)

ફરજા કાફી અરોઝા પાનુ ૬૨ અને રઝાલકશી પાનું
૩ અને ૯૩ મુંગાઇમાં છપાએલી છે. જેમાં લખાએલ છે
કે “ હરકુહ કિતાબહલા વપહલરહા ” એટલે અસહા-
બીઓએ તેને બહલી નાખી. તથા તફસીરે કાફી પાનુ ૪૩
એ તહુરાનમાં છપાએલ છે. તેમાં લખાએલ છે કે “ ઇસલ
કુરાન બયન અઝહરના લયલા બેતમામ હુકમા અન્નહલા
અલા મોહમદ બલફીહી મા હોવા ગિલાકમા અન્નહલા હો

વ મીન હુમા હોવા મ ગયરે વ મહરહો વ ઈન્દુ હમક અનહુ અશિયા હસીરતે મીનહા ઈન્દિમ અહલાહુ વ મીનહા લક્ષ્મી આલે મોહમદ ગયર મરેહ વ ઈનહુ લયસા અલલ તરતોખ અલ મરહી ઈન્દહલાહુ વ રસુલહી વ કોહિ કલામુલ મુલહદીન ” આ અરબી ઈબ્રાહીની મતલબ એ છે કે બેશક જે દુરાન અમારા હરમ્યાનમાં છે તે સંપૂર્ણ નથી. એવી રીતે કે હો મોહમદ સો ઉપર ઉતર્યો હતો બલકે તેમાં એ વસ્તુ છે કે જે સત્યથી વિરુદ્ધ અને બદલાયેલી છે. અને તે એક અલીનું નામ છે. વળી આલે મોહમદ શબ્દ ઘણા સ્થળેથી કાઠી નાખવામાં આવેલ છે. અને આ દુરાનમાં મુલહદીન એટલે અધર્મીઓનાં વાક્યો છે. પુઠા તથા રસુલ સો ની મરહુ પ્રમાણે ગોઠવણ થઈ નથી. અને આવી શ્રદ્ધા તથા માન્યતાઓ અમારા મોટા મોટા મશાએઓ જેવા કે યાફુષ પેહલીની તથા ઈબ્રાહીમ રૂમી વગેરેની છે.

ઓ યે શરમ મી. જૈન ! દુરાન શરીફના અક્ષરે અક્ષર સાથે કેવું મળતાપણું રાખ્યો છે ? તમો અહલાહુ પાકના કલામને નાશ કરવા વાળા મુર્તદ છે કે નહિ ? વળી તક્ષીરે કાફી (તમારી કિતાબ) મોતખર (ભરોસો કરવા લાયક) છે કે નહિ ? જે તમારા કાફી જેવા નગરમાં છપાયેલી છે. ત્યાં કાળી પાઘડીવાળાઓ શેરીઓ શેરીઓ

ભટકતા કરે છે ત્યાં તો કુરાન શરીફના સાફ મુનકર જેવામાં આવે છે અને તે મુનકર પણ જ્યાં તેવા નહિ ! આકુબ અને હામ્મીમ જેવા, કે જે હુસન અશગરીના શાગરિહ તથા કાફી કુતેનીના કર્તા છે. અને જેને તમે તમારા ધર્મના મોટા થાંભલા ગણો છો. પણ જ્યાં થાંભલો ઢીલો હવે હોય ત્યાં ગિયારા ગૈન જેવા મહાશય મરે યા માંદા પડે તેમાં શી નવાઈ !

ખરેખર ! આવા વક્તા, મુદ્લાં, મોલવી, આલીમો, મુજતેહદો, અલમાશીરહુઓ, વગેરે માટે તમારે શરમાવું જોઈએ જેના માટે આપ નફ્ટાઈની સાથે મોટાઈ માનો છો ! અરે ! ખુદ તમારી માન્યતાવાળા (છ) ઇમામો માટે પણ તમારે કુબી મરવું જોઈએ. તેઓની માન્યતા તે તમારા મુજતેહદોની માન્યતા ! તમે મુજતેહદોને આયતુલ્લાહ નો ખિતાબ આપો છો. યાને મુજતેહદોના કલામને તમે અલ્લાહના કલામ સાથે સરખાવો છો. આની શીકોનોફી જરા સમજાવશો ?

તમારી કિંમત શું ? તમારું ગણું શું ? તમારામાં ઈલમી લયાકત શું ? તમે કયા આધારે અમારો મુકાબલો કરશો ? અમોએ આપેલ બધી દલીલોને રદ કરવા તમારી પાસે કંઈ પણ પૂરાવો છે ? તમારી દરેક કિતાબોના પાનાં જે પ્રેસમાં છપાવેલ છે. તેનું નામ શિખ્ખે પણ અમોએ

આપેલ છે. હવે એનો જવાબ કયા આધારે તમે આપી શકશો ? તમારા જુદા ડંકામાં એક દલીલ છે પણ તે બીલકુલ ખોટી છે, છતાં ભસ્ત્રા કુતરાની માફક બકવાદ કર્યો ગયા છે. પણ એના તોલ કોઈપણ સમજદાર વ્યક્તિ કરી શકશેજ નહિ.

કુરાનમાં મુલહદીન (અધર્મીઓ) ના વાક્યો છે એની તમારી માન્યતા છે. પરંતુ કુરાનનાં વાક્યો ખુદાપાક તરફથી મળેલાં છે કે નહિ ? અને જો એમ છે તો ચાક્રપું સાળીત થાય છે કે તમે જાહેલ, જે સમજ અને ખુદ અલ્લાહપાકને અધર્મી અને મુલહદીન સમજનારા છે. આવી નીચ માન્યતાવાળા તમે ખુદ પરસ્તો સિવાય દુનિયામાં બીજો કયો ધર્મ છે ?

હું તો છાતી ઠોડીને કહું છું કે તમારા કરતાં ઢેડ, ભંગી, ચમાર, અને કેળી પણ લાખ દરબજ વધારે સારા છે. કારણ કે તેઓ પણ ઈશ્વર માટે આવી નીચ માન્યતા નથી રાખતા ! કે ખુદા ભૂલી જાય છે ત્યાં ખુદા અધર્મી છે ! ઈસ્લામીઓ તો અલ્લાહપાકને આદીલજ સમજે છે. આથી ચાક્રમે ચાક્રપું સાળીત થાય છે કે બંશક તમે ખુદ પરસ્તો ઈસ્લામી તો નથીજ. ખરેખર ! તમારું ટોણું જે દિન જે મઝહબ, જે ખીર અને જે ઈમાન છે.

મી. જૈન તમારી ગુમરાહીની વાતો તો ફક્ત ખોજા અસના-

અશરીઓમાંજ ચાલે ! એહલે ઇસ્લામ તો તમોને જે ઈમાન અને કાફરજ સમજશે. તેઓની આગળ તો તમો ભાગતા ફરો છો. અમારી સામે થવામાં જેવી ઉતાવળ કરો છો તેવીજ સુતત જમાયત આગળ કેમ નથી કરતા ? જેમ હીજડા પોતાના માર્ગતરો આગળ નાગો થઈને હિસા રોકે તેમ તમારા લેખકોની આદત છે. બહાર જવાની તેઓમાં શક્તિજ ક્યાં છે ?

શું તમોએ નારએ અસહુલા અલ ગાલેબ પુસ્તક નથી વાંચ્યું ? જે પુસ્તક સૈયદઅલી અકબર શાહ કાદરી નકશ-બંદી હનફીએ છપાવી પ્રગટ કર્યું છે. જેને આજ વર્ષો વીતી ગયાં છે. તેનો તમોએ જવાબ લખ્યો છે ? મજ-હુર પુસ્તકમાં તેમણે તમારા સુત પરસ્ત ટોળાંને ખાસ ઇસ્લામથી ખારેજ કર્યાં છે. તમારા મુજતેહદીનના હવાલા આપી તેમાં જણાવ્યું છે કે અસનાઅશરીઓ આ ચાહુ દુરાનને બચાવે ઉસ્માની સમજે છે. અહલાહનો કલામ નથી સમજતા ! છતાં આટલા વરસ સુધી તમો નિદ્રામાં હતા કે સામરાની સુક્કામાં સુતા હતા ? શા માટે હાજી નાજી, અજીજ, કાબા, જુમ, જૈન અને ઐન બાયલાપણું દાખવી નથી બોલતા ? આનું કંઈપણ કારણ બતાવશે ? કારણ શું બતાવવાના હતા તમારો મઝહબજ બુઠો છે તથા તમારામાં બહાર બોલવાની લાયકાત પણ નથી વળી એ કિતાબનું

૨૬ લખવામાં તમો અસમર્થ છે. જેથી ક્યામત સુધા પણ જવાબ નહિ આપી શકો.

મજકુર કિતાબમાં તમારા ટોળાનું કુરાન શરીફથી ઇનકાર કરવા બાબતનું લખાણ તબીયુલ હાયરીનના ઉર્દુ ઉતારામાં આવી ગયું છે.

નારએ અસહુલા અલ ગાલેબના લેખક સયદઅલી અકબર શાહ હનફી સુન્ની તમારા માટે મજકુર પુસ્તકમાં જે વિચાર દર્શાવે છે તે નીચે મુજબ છે:—

- (૧) શિયા અસનાઅશરી ચાલુ કુરાને મજહહેને અલ્લાહપાકનું કલામ ન સમજતા તેને બયાહે ઉસ્માની કહે છે.
- (૨) તે લોકો કુરાન શરીફને ફેરફારવાળું સમજે છે અને તે પાંચ રીતે કુરાન શરીફના ફેરફારને માનનાર છે.
- (૩) મજકુર સયદ સાદિબ અફસોસની સાથે લખે છે કે જ્યારે કુરાનને મુસલમાન થઇ બયાહે ઉસ્માની સમજે છે ત્યારેજ ઇસ્લામના દુશ્મનો, આર્ય સમાજીઓ, અને પાહરીઓ ઇસ્લામને ઝડીલ કરી રહ્યા છે. જે શિયા અસનાઅશરીઓ પોતાને ઇસ્લામી નહિ કહેવડાવતે તો ઘણુંજ સારું હતું.
- (૪) કુરાનના ઇનકાર વિષે તમારા મુલ્લાઓ, મોલવીઓ, મુજતેહદો, અલમાશીરહુઓ તથા તેઓની કિતાબોનું લીપ્ટ નીચે પ્રમાણે રજુ કરે છે:—

- (૧) હહીકચે સુઘતાનીઆ પ્રદરણુ ત્રીજીં.
- (૨) આયાતે ખયનાત જી. ૧ ભા. ૧ પાતું ૧૬ મું.
- (૩) અહ્યામા તીપ્રસીએ ખનાવેલી ક્રિતાખ એહતેજજ.
કાશાન શહેર ઇરાનમાં છપાવેલી પાતું ૧૩૦.
- (૪) શિયા અસનાઅશરીએના પંથની પ્રખ્યાત
તકશીર, તકશીરે અયાશી.
- (૫) ઉસુલે કાફી જેને તે લેખકે કુરાન શરીફથી પણ
વધારે મોતખર મમજે છે જેના લેખકે તમામ
મોતખર હહીએના ઇમામ મોહમદ ખીન યાકુબ
કુલેની છે અને લખનાના નવલ કિથોર પ્રેમમાં
છપાવેલી છે. તેના પાના ૨૬૧-૨૬૨-૨૬૫-
-૧૪૬-૧૬૮ અને ૬૭૦ માં કુરાનનો ઇનકાર છે.
- (૬) ક્રિતાખ મઆલીમુલ ઉસુલ જેના લેખકે શિયા અસ-
નાઅશરી ટોપાના મહાન આગેવાન હ૦ અહ્યા-
મા શહીદે શાની છે.
- (૭) તકશીરે શાફી કર્તા મોતહુલેમીન.
- (૮) અલી ઇનને ઇબ્રાહીમ કુમીની તકશીર એવી
મોતખર છે કે દરેકે દરેક અસનાઅશરી કબુલ
કરે છે. મજકુર સાહિબ પુસ્લા હીલે કુરાને શરીફને
ખયાજે ઉસ્માની મમજે છે.

(૯) ખીજા મોલાના મોલવો દીદારઅલી સાહેબ જેને શાહે ઈરાન તથા સમસ્ત ઈરાન દેશના મુજતેહદો એ આયતુલ્લા ફીલ આલ-મીન (તંમના કલામ અદ્લાહની આયતો જેવો છે.) નો ખિતાબ આપ્યો. તે સાહેબ પણ પોતાના પુસ્તક ઇમદાદુલ ઇસલામમાં લખે છે કે, “ જે કુરાન અમારા હાથમાં છે તે કુરાનમાં કેટલાક અક્ષરોની, કેટલાક શબ્દોની, અને કેટલીક જગોએ તરતીખની રૂએ તેહરીફ જરૂર થયેલી છે (તેહરીફનો મતલબ કંઈક કાઠી નાંખવું, કંઈક વધારી દેવું, હેરફેર કરવો એ છે.) ઇમામો અને એહલે બેત જે રીવાયતોને માન્ય રાખતા તે બાબતમાં કંઈ પણ શંકા રાખી શકાય તેમ નથી. અસલી કુરાન આ હાલના કુરાનથી તદ્દન જુદું હોવુંજ જોઈએ. એ સંબંધી તેઓ લખે છે કે “અક્કલની રૂએ એ વાત સંભવિત છે કે હું રસુલે પુદાએ ઇસ્લામની જાહેર હાલતના રક્ષણ અર્થે પહેલાં ઉતરેલ અસલી કુરાનને (જેમાં એહલે બેતના નામો હતાં અથવા મુનાફીકાના ખુદલાં નામો હતાં) હું અલી અં ન આપ્યો હશે, કેમકે તે મોલા હું રસુલે પુદાના ભેદોને જાણનાર હતા એટલે તે કુરાનને અમાનત તરીકે રાખ્યું હશે.

પછી નારણે અમહુદ્દા અલગાલગના કર્તા સૈયદઅલી અકબર શાહ ત્રીકા કરે છે કે “ એ બયાનપરથી એક વાત એ પણ બહિર થાય છે કે ખુદાપાક તરફથી પોતાના રસુલ સ. પર જે જાતનાં જુદાં જુદાં કુરાન ઉતારવામાં આવ્યા હતાં.”

(૧) “તે અમલી કુરાન કે જેને એહલે બેતના ઈમામો પાસે કયામત સુધી સંતાડી રાખવાની આં ૬૦ સુ. પર વહી આવેલી.”

(૨) બીજું તે કુરાન કે જેને એહલે બેતના દુશ્મનોએ વાખતને અનુસરીને પોતાની મરજીમાં આવે તેવો ફેરફાર કરી લીધો. અને આજ કુરાન હાલમાં બન્ને મઝહબવાળા પાસે મોજુદ છે. અને જે અમનાઅશરીઓ પ્રથમ થઈ ગયા, આ જમાનામાં છે અને કયામત સુધી થશે તે બધા આ ચાહુ કુરાન પ્રમાણે અમલ કરે છે અને કરશે. પરન્તુ જે અમનાઅશરીઓના અક્રીદા પ્રમાણે આ ચાહુ કુરાન બપાએ ઉસ્માની છે પણ અહલાહનું કલામ નથી તે બધા શિયા અમનાઅશરીઓની ઈગાહત, નમાઝ, રોઝા, ઝકાત અને હજ વગેરે નકામું છે. અને તેઓના ઈમામોની (૭ ઈમામો પછી થએલા) ઈગાહત ખાતલ થાય છે. કયામત સુધી પણ તે સાચું કુરાન તેઓને નહીંજ થશે કે કેમ એ શંકા ભરેલું છે. છતાં બીજી તરફ અમના-

અશરીઓ ઇમામે જમાનને નાતકુલ કુરાન સમજે છે. પણ પુહાની શાન કે તેમનો ઇમામ ઇબચારે સામરાનીગારમાં છુપાઈ બેઠો છે ! (આમ છે તો તમે (શિયા અસનાઅશરીઓ) કયા આધારે દુનિયામાં જીવો છો ?)

આટલા લાંબા લખાણનો ટુંક સાર એટલોજ છે કે જેવી રીતે વધારે ઘટાડો કરેલ કે બનાવટી ઉમેરેલા લખાણ વાળા કબાલા અને સનંદ વગેરેના આધારે કોઈપણ તરફનો દાવો એક અહલ ઇન્સાફવાળા બાહોશ જજની કોરટમાં કદી પણ ટકી શકતો નથી. તેવીજ રીતે મજહૂર રિવાયતો જેવી સંકટો રિવાયતોને સાચી અને સાદી માન્ય રાખવા પછી જે કુરાને શરીફ હાલમાં શિયા અને સુન્નીઓના હાથમાં છે, તે શિયા અસનાઅશરીઓના મઝહુબ પ્રમાણે ક્યામત સુધી પણ સાચું અને અસલી કુરાન (કલામે અલ્લાહ) સાબીત થઈ શકતું નથી. જ્યારે તેઓ ચાલુ કુરાનને ફેરફાર તથા વધારા ઘટાડાવાળું સમજે છે. ત્યારે તેઓ ઇમામોની ઇમામત કોઈ દિવસ સાબીત કરી શકવાના નથી.

અગર નારજો અસહુલા અલગાલેગ તથા અસનાઅશરીઓની ખીજ કિતાબોની દલીલો સંપૂર્ણ રીતે લખવામાં આવે તો આ પુસ્તક ઘણુંજ મોટું થઈ જાય. અસનાઅશરીઓના જાહેલ મુદ્દાઓ માટે તો આટલી દલીલો કાપી

સમગ્રું છું. આનો જવાબ મી. ગૈન જેવા ગુમરાહ તો નહિ આપી શકે પણ તેઓનો કોઈ મુજતેહદ પણ નહિ આપી શકે. તમારા મુજતેહદો સુખત જમાયત વાળાઓ આગળ આ જાખત માટે ખુદાના વાસ્તા આપી છુટી જવાના નાહક કાંકાં મારે છે. એની સાખીતી માટે ફક્ત એકજ દાખલો તમોને આપું છું.

હિંદુસ્તાન અને ઈરાન દેશના શિયા અસનાઅશરી-ઓના માનવા મુજબ ઇમામુલ મુનાઝરીન, અમીરુલ, મુજતેહદીન લખનાના જગપ્રસિદ્ધ જનાબ મુજતેહદ હામીદ હુસેન સાહિબે પંજાબના લુધીઆણા શહેરમાં છપાવેલી પોતાની ક્રિતાબ નામે “.....” ઈસ્તક સાહિબ અહકામ પાનું નવ, વીસ, ચોવીસ, અને અડતાલીસમાં એકજ મતલખને જુદા જુદા શબ્દોમાં જણાવે છે કે, કુરાનમાં ફેરફાર અને તેહરીફ (વધ ઘટ) થયેલી છે. એવી રીવાયતો શિયા અસનાઅ-શરીઓએ શા માટે નકલ કીધી. આના કારણમાં તેઓ ગોળ મોળ ખયાન કરે છે. અને સુન્ની લાઇઓને વિનંતી કરે છે કે મહેરબાની કરી આ વાત ઉપર તમે વાંધો નહિ લેજો અને આ સવાલથી દૂર રહેજો.

ઓ ! ખુત પરસ્ત ગુમરાહ કોમ ! તમારા મોટા મુજ-
તેહદ કંવી આજીજ સાથે સુન્નીઓ આગળ વિનંતી કરે છે તે તમોએ જોયું ? તેઓ કુરાનના ઇન્કાર વિષેની જાખત કેવી રીતે દરગુજર કરાવવા માગે છે ?

તમારા બીજા પ્રકરણમાં તમોએ જે બહુવાદ કર્યો છે તેને હું માથાકુટ સિવાય કંઈપણ વધારે વજન આપી નથી શકતો. ત્યારે તમે ખુલ પસ્ત બોલતે અસના અશરીઓ તમારા મુદ્દાં મોલવીઓ, મુજતેહદો, અલમાર્શી રહુઓ, એટલુંજ નહિ પણ તમારી માન્યતાના રજા ઇંઈ ઇમામો આવી સખ્ત રીતે ફરાનના ઇનકારી છે. ત્યારે તમે અધના મુસલમાન નથી એ તો નિર્વિવાહ આપીત થાય છે. તમારા મોહીઓ તમારી સાથે એ ઇમાની કરી ગારમાં છુપાઈ ગયા એ તો ઠીક પણ સાથે સાથે સાચું ફરાન પણ દખાવીને બેચી ગયા છે. (તમારી માન્યતા મુજબ) ભાઈ બેન ! આ ઉપરથી તમે પોતે મુસલમાન નથી તેમજ તમારી માન્યતાના છ ઇમામો પણ મુસલમાન નથી. તમારું આખું ટોળું આ દિશાએ તો મરહુજ ગણાય અગર જે તમે વાદવિવાદ કરવા આહતા હો તો નીચે જણાવેલા બે કામો કરી પછીથી મેદાને આવજો.

- (૧) પ્રથમ મોહી સાંકેગને વિનંતિ કરી શુદ્ધમાર્શી ઘનસી બહાર લાવે, જે તમારી વિનંતિથી શીધે શીધા બહાર ન નીકળે તો તેમને ગાળે આપી ગુસ્સે કરશે તો જરૂર નીકળી આવશે. એમ છતાં પણ જે બહાર ન નીકળે તો જણાયજે કે માણુઓ અમારા ઉપર હુમ્મ છે અમા રડી રડી મરી ગયા છીએ, તમે આવા બે રહેન

કેમ થઈ ગયા છે ? અરે ! કંઈક તો દયા લાવે અ
ગદાર નીકળી અમારી લાજ રાખે.

(૨) જો તેમ છતાં પણ ન નીકળે તો પાછી અરજ કરે
કે હજુર તમે ગયા તે એવા ગયા કે જેવાં અંગાર
ચોના માથા ઉપરની ટોપી અને ગાય માતાના ઉપર
હાંત ! પણ હમણાં ઈસ્લામીઓ અમેને મુસલમા
નથી લામજના. હ. ઉસ્માનવાળા ફરાનની પેરવી કર
ધણા એક અમનાઅશરીઓ (?) ગયા હવે સાર
ફરાન તો અમેને આપો પછી તમને ગમે તો હજુર
વર્ષ ત્યાં બેસી રહેજો તમારી જરૂર નથી કારણ
અમેને સમજવનાર હાજીનાજી, કાબા, અબુજ, અં
મુલાં મુલાં જવા ઘણાએ ગંઠા છે.

તે છતાં પણ જો કંઈ જવાબ ન મળે તો હિંમ
કરી ગારમાં આજ્યા જજો. (પણ અફસોસ તે ગાર તો બંધ
થઈ ગઈ છે) તેમ ન બને તો ફરાતમાં ડુબી મરજો પણ
માઠગાસ્કર યા હિંદુસ્તાનમાં મોં ન બતાવશે.

બીજા પ્રકરણમાં તમેએ ખારજપણાનો સવાલ
હોસો કર્યો છે. તે પણ એવા કે ખારજે ઈસ્લામ ! ન હિંદુ
ન મુસલમાન ! મી. કાબાના પુસ્તકનીજ ફક્ત દલીલ આપી
છે બીજો કંઈ સબબ પુરાવા નથી. પણ તમેએ લખ્યું તે
ઘડીસર માટે કમુલ કરીએ કારણ કે તેજ સવાલ આખરે

મારા મજબુબ અને તમારા ઈમામોના કેવા ભુંડા હાલ રે છે, તે જરા જુઓ. તમોએ જે દલોલો રમ્મુ કરી છે તે ચિ મુજબ છે.

૧) ખોજ દર્પણ ભાગ ૫ મો. પાનું [૨૧]...“[નામ આગા-ખાન] પોતે મુસલમાનોની મસજીદમાં પોતાથી ઉતરતા એટલે કે મુજતેહનો પણ દરજ્જો નહિ પણ તેનાથી ખીજ નંખરના ઈદમ રાખવાવાળા અને પરદેજગાર માણસની પછવાડે નમાઝ પડે છે. જો તેઓ ઈમામ હોય તો તેઓ પોતેજ નમાઝ પઢાવે. અને તે પ્રમાણે જેટલા મુસલમાનો હોય તેટલાએ પઢવી જોઈએ.”

આમાં તમો શું કહેવા માગો છો ? તમારા માની લીધેલ ઈમામ તો એક અહના પેશ ઈમામ પાછળ નમાઝ પઢતા ત્યારે ઈમામ કે જેનો હોદ્દો ખુદાની આખી ખદકત કરતાં ચઢીઆતો છે તેની વાતજ ક્યાં રહી ?

૨) તમારો ખીજો એતરાજ એ છે કે “ નામદાર આગા-ખાને અસનાઅશરી મસજીદોમાં જવાની મનાઈ કરી.

૩) ત્રીજો એતરાજ એ ક્યો છે કે “ નામદાર આગાખાન ઇસાઈઆના દેવળમાં ગયા હતા અને ત્યાં ખંદગી કરી હતી. ”

૪) ચોથો એતરાજ એ ક્યો છે કે “તમારા જમાતખાનને

પોતાના નામે કરાવી લીધા તમારા પૈસા ઉપર બેન્કો ચલાવે છે. અને પોતાની ઘરવાણી તથા માતૃશ્રીને મુંબઈમાં મુદ્દી પોતે વિલાયતમાં રહે છે.

મી. જૈન તમે આર્થા પણ વિશેષ સવાલ પૂછે એ વાતની હું કંઈ તમોને મના નથી કરતો પરંતુ તમોએ નાપાક અમાનથી જે બરાબ શબ્દો વાપર્યા છે તે તમારે કરવું જોઈતું નહતું. જ્યારે તમે ચાકળી નાગાઈ બતાવી પોતાનું હલકાપણું બતાવી રહ્યા છે ત્યારે તમે પણ ચોક્કસ સાંભળતા જાઓ.

(૧) પહેલા સવાલના જવાબમાં ત્યારે સાંભળો કે તમારી દિવાળ લેઅંકો વલમરજ્જનમાં અથવા બીજી તમારી એકડો દિવાળોમાં આ સુન્નત જમાયતની તવારિખોમાં એ વાત મશહુર છે કે જ્યારે યઝીદ પલીતની પાસે જુમાની નિમાઝ વખતે ઈમામ જએનુલ આબદીન અં આબ્યા, ઈમામ જએનુલ આબદીન અં ખુતબો પોતાની તારીફ તથા પોતાના દાદા પરદાદાની શાન મુખારફમાં બયાન કર્યો. યઝીદ પલીત તે સાંભળી બળીને બાબ થઈ ગયો પછી નિમાઝ પડવાનો હુકમ કર્યો, હવે તે વખતે ઈમામ જએનુલ આબદીન અં એક સાધારણ મુદ્દાં (તે પણ હું અહીં અં ને બદ બોલનાર) ની પાછળ નમાઝ પડ્યા હતા આ નહિ ?

અથવા ખલીફા હ. અબુબકર અને હૉ ઉમરના જમા-
 નામાં નમાઝમાં હુમેશાં પેશ ઇમામ તરીકે કોણ ઉભું
 રહેતું ? હૉ અલી અૉ શી ખીમ ? અથવા ઇમામ જાફરે
 સાદીક અૉ સુધી હુમેશાં નમાઝ કોણ પઢાવતું હતું ?
 જ્યારે ઇમામ જાફરે સાદીક અૉ ને અબુબકરોએ
 બગદાદમાં બોલાવી લીધા ત્યારે પેશ ઇમામ કોઈ મુસ્લિમ
 થતો હતો યા ઇમામ અૉ સૉ ? જો તમારા આ
 પત્રીત સવાલથી નામદાર આગાખાન ઇમામ નથી તે
 તમે ખારજીઓને હૉ અલી અૉ શી ઇમામ જાફરે
 સાદીક અૉ સુધી કંઈ પણ વાસ્તો નથી તે પણ
 તમારાજ દીધા પ્રમાણે ઇમામો કહી શકાય નહિ !
 તમે કેવાંજાલિલ ! આંધળા ! બેવકુફ ! અને કમ અકકલ
 છો કે નામદાર આગાખાન પ્રત્યેના હુસદને લીધે
 જહનમાં જવાનો આગાન એકત્ર કરી રહ્યા છો. ખેર !
 હૉ અલી અૉ ની વાત મુકો અને ઇમામ જાફરે
 સાદીક અૉ ને રહેવા હો પરંતુ તમારા હાગીના પેટે
 અવતરેલા ઇમામોએ ક્યારે મસ્જીદમાં પેશ ઇમામ
 થઈ નમાઝ પઢાવી તે તો આખીત કરો અને તેઓની
 પાછળ કોણ નમાઝ પઢતું હતું તે તો બતાવો ?
 તમારી માન્યતા વાળા ઇમામોએ તો હુમેશા કહી
 તરીકે ઝલીલ હાલતમાં પોતાની છંદગી ખસાર કરી
 છે તે પછી તેઓની પાછળ નમાઝ કોણ પઢે ? આથી

સાબીત થાય છે કે મી. જૈન અને તેના જેવા અધમ વિચારવાળાઓના બાર કે (૭) ઇમામ પણ નથી. તેથી તે બુત પરસ્તો કેઈ પણ ઇમામને માનશે નહિ. કદાચ માનશે તો લાકડાની લાડકવથી હલદુલ, ઘોડા કે ગધેડાને ? તેથી એટલું તો ચાક્રમ થાય છે કે એ અસનાઅશરી ટોણું ઇસ્લામી નથી.

- (૨) બીજા સવાલના જવાબમાં નામદાર આગાખાને તમારા ગીબતના ઘરે ચાને નામની મસજીદોમાં જવાની મનાઈ કરી પોતાના મુરીદોને ફરમાવ્યું કે “ જે તેઓની મસજીદોમાં જશે તેને જમાતખાનામાં આવવા નહિ દેવે. ” તે બીલકુલ વ્યાજબીજ છે. અને હું તો હજી પણ તમારી મસજીદોને મસજીદે ઝરારાની ઉપમા આપું છું. જેમાં ખુદ અલ્લાહ પાકે પણ જવાની મનાઈ કરી હતી અને પોતાના હુબીબને ફરમાવ્યું કે “ ફીતનાના ઘરમાં જશો નહિ ” (અબુ જેહલની પાર્ટીએ તે ફીતનાના ઘરને નામ તો મસજીદનું આપ્યું પરંતુ ત્યાં કાર્યો બીજા થતા હતા) તેહફીક તમારી મસજીદો નથી પરંતુ નિંદ્યા, ગીબતનાં મુળ છે, ત્યાં ફીતના ફીસાદ-શરૂમાં આવે છે. ઇસ્લામીઓને ગાળો આપવામાં આવે છે.

ખુલકાએ રાશદીન અથવા બીજા ઇસ્લામી પેશવાઓને

તમે જે ઇમાને તમારી કહેવાતી મસજિદોમાં ભુંડા બોલ બોલો છો. એટલેજ એલેલે સુન્નત જમાયતવાળાઓને જ્યારે ખબર પડે છે કે આ રાવજીઓ, ખારજીઓની મસજિદ છે. તે પછી ત્યાં પોતાનો પગ પણ નથી રાખતા અને ગમે ત્યાં રસ્તામાં નમાઝનો વખત અદા કરે છે. પરંતુ તમારા ગીબતના ઘરોમાં બીલકુલ આવતા નથી, એટલુંજ નહિ, પરંતુ તમે જ્યારે અજાન આપો છો. ત્યારે કોઈ પણ ફિરકાનો મુસલમાન તે અજાન ઉગર હલમો પહો નથી. એટલા માટે કે તમે રાવજીઓને મસ્લામી નથી સમજતા. અને એવાંજ કારણોગર તમારી નામની મસજિદોમાં જવા તથા તમારી સાથે બાવા પીવાની અમારા ઇમામે મનાઈ કરી એ ચોખ્ખ સમજાવેજ. અમારા ઇમામે જે કંઈ છે તે અદ્વાદપાકના ફરમાન પ્રમાણે છે.

અદ્વાદપાકે આ સંબંધી પોતાનાં ફરમાનો પોતાના પ્યારા નબીને પહોંચાડ્યા તે દુરાન શરીફમાં પણ મોજુદ છે.

૧ તમે તે કિતનાના ઘરમાં જશો નહિ જે મસજિદે ઝરાના નામે મુખાલીશિયે બનાવી છે.

૨ અથ મોહમદ (સૌ) જે તમારા દીન માટે મશહરી કરે છે તેમની દોસ્તી ન કરો. તેઓના જનાઝા સાથે ન જાઓ. ભલે તે તમારાં સગાં વહાલાં હાય. આપ હાય યા ભાઈ હાય !

તમે બુત પરસ્તો ખરેખર ઇસ્લામની મશકરી કરવા વાળા છો. દીને ઇસ્લામના સખ્ત દુશ્મન છો. તેથી તમારી સાથે બ્યવહાર રાખવો, તમારા પ્રીતનાનાં ઘરોમાં આવવું એ મહાપાપ છે. અમારા ઇમાને જમાનનું ફરમાન ખરડક છે, તમારી મીજલસોમાં આવવું એ મોટો ગુન્હો છે. અમારા લોગા ઇસ્માઈલીઓને અલ્લાહ પાક તમારી કપટ જાગથી બચાવે અને ખરું સમજવાની શક્તિ આપે !

૩ ત્રીજા સવાલમાં તમે અમારા ઇમામ અં માટે એવો એતરાજ કરો છો કે:—“ તેઓ ઇસાઈઓના દેવળમાં ગયા.” મી. ગૈન, આપ જરા સમજતવશો કે હું મોહમદ મુસ્તુફા સં તથા અમીરૂલ મોમનીન હું અલી અં ઇસાઈઓ અને યહુદીઓના દેવળમાં જતા હતા, અને તેઓને નસિહત કરવા ખાતર ત્યાં તેઓની સાથે મળી જતા હતા. તો પછી આ જાખતમાં ઇમામતને શું એજ લાગી ગયો ? ઇમામતને એજ લગાડનાર તો એ જાખત છે કે એક સમાજને કાફર (એ ઇમાન) સમજી તેઓને લાનત દેવી, વળી પછી તેઓની તાબેદારી પાળુ કરવી ! દુનિયાની લાલચને ખાતર પોતાનું ઇમાન વેચવું ? આવાં લક્ષણો ધારણ કરનારજ ઇમામ કહેવાય નહિ.

મી. ગૈન, આની દલીલમાં તમારીજ કિતાબ તોહફએ રજવીયા વાંચો. જેમાં તમારી માન્યતાના ઇમામ રજ

સાહેબનું જીવન ચરિત્ર છે. (જેનાં લેખક પણ અસના-
અશરી અને છાપનાર પણ અસનાઅશરી છે.) તેમાં ખલીફા
મામુન રશીદ અખ્વાનીને એકમાત્ર તેમજ એકલે એતના દુશ્મન
તરીકે જણાવ્યા છે. પરંતુ એજ ખલીફાને તમારા ગરીબુલ
ગુરખા આડમા ઈમામ કમ ઉપમા આપે છે ? ! ઉપરાંત
તેમની ગુલામીનો તોક પણ પોતાની ગરદનમાં નાખે છે.
(તોહફએ રજવીઆ પાનું ૨૧૮ ખાજ ળીજો કમલ ૮ મી
લીટી ૨૭ મી અલી મુસે રજા પોતાના મુળ મુળારકથી
ફરમાવે છે કે “ પણ આ બારામાં મેં અમીરુલ મોમનીન
મામુનના હુકમની તાબેદારી કરી છે. અને તેમની મરજી
મુજબ હું વતર્યો છું. ખુદાવંદે કરીમ મારી અને તેમની
સંજાળ રાખે. મારા માટે હું ખુદાને ગવાહ રાખું છું, અને
તેજ બસ છે. અમીરુલ મોમનીનને ખુદા લાંબી છુંદગી બક્ષે.”)

ઓ મી. જૈન ! અને જુદા હંકાથી કુલાઈ જનાર
ખોલ્લ અસનાઅશરીઓ ! તમારા માની લીધેલ ઈમામ કે
જેને તમે ગરીબુલ ગુરખા તરીકે યાદ કરી તમારી
આંખોમાંથી આંસુ પણ નથી શુકવતા તે કેવા લોભી અને
અણુસમજુ હતા તે નીચેની વાત ઉપરથી સમજી શકશો.

મામુન ખલીફાએ તેમને પોતાનું હથિયાર બનાવવા
ખાતર વલી અહદ (પાટવી) પાતું આપ્યું અને સાથે સાથે
પોતાની ખુળમુરત કુંવરી ઉમ્મે હુબીબાને પણ પરણાવી.

જેથી તમારા માનીતા ઈમામ સાહેબ તેની કપટ જાગમાં એવા દુઆઈ ગયા કે જેની હદજ નહિ. તમારા ઈમામ સાહેબ પુરીની સાથે એહલેબેતે રમુલ સ૦ ના દુશ્મનને પોતાના અમીરૂલ મોમનીન કરી માન્યા અને જેમ કોઈ નિર્ધનીયા માણસને પાંચ પૈસાની પ્રાપ્તી થતાં તે પોતાના બન્ને હાથ ઉપાડી આપનારના હક્કમાં દુઆએ ખેર કરે તેમ તમારા ગરીબુલ ગુરબા બન્ને હાથ ઉપાડી મામુનના હક્કમાં દુઆ કરે છે કે:—બુદા તેને સલામત રાખે ! અલી મુસે રજા અને મુન્ના કાજમે અખ્યાસીયો સાથે મળી જઈ બાનદાને એહલે બેતને જે ધાંણુ કયો છે, તે જે આપણે ઈતિહારોમાં તપાસી જોઈશું તે આપણે તે બન્નેને દાખિલ સમજ્યા વિના નહિ રહીએ.

ખરેખર એ બન્ને બાપ બેટાએ પોતાની નામના કાઢવા બાતર તેમજ પોતાનું પેટ ભરવા બાતર હ. ઈમામ ઈસ્માઈલ અ૦ સ૦ ની અદબાઈમાં અને તેમના વંશને નાબુદ કરવા બાતર જે કાર્ય કર્યું તેમાં બુદ તેઓનેજ ધાણુ નીકળી ગયો. બુદ ઈમામ જાફર સાનીક અલે૦ ના કેટલાક દુરજદો વગર ગુન્હાએ શહીદ થઈ ગયા. બળી મુસા કાજમના દુરજદો (અલી મુસે રજાના સગા ભાઈઓ) ના એ અખ્યાસી પાલીશાઓએ પુન કર્યા. કેટલાક બીચાર ભટકતી હાલતમાં થઈ પહાડોમાં ભટક્યા કરતા હતા. આ

વિષેની ખર્ચી સાબીતીઓ તમારી ક્રીતાઓમાં છે. કેઈ માણસ ચોર હોય અને તેનું હુથીઆર ધનવું કે તેના મદદ ગાર થવું એ ગુન્હો ગણાય કે નહિ? ! જે જરા પણ વિચાર કરશે તો સાફ દીવા જેવું જણાઈ આવશે.

તમે ખોટી રીતે તમારા ગરીબુલ ગુરખાં અલી મુસે રાંને ખચાવ કરો છો. તેમણે જે તાબેદારી સ્વીકારી તેની હલીલ તરીકે તકીચો ખતાવો છો.

ત્યારે મામુન ખડીકા તરફથી તમારા ઇમામે રજા સાંહિ અને ધમકીઓ મળી, ત્યારે તેમણે નરમાશથી ફરમાવ્યું કે, “ જે વાત એટલી હદ સુધી પહોંચી છે. તો હવે તમારી માગણી કબુલ કર્યા સિવાય છુટકો નથી. કારણ કે જે હું ઇનકાર કરીશ તો તે મારા નાશનું કારણ થશે. વળી ખુદા પણ ફરમાવ છે કે ‘હા તુલ કુખી અચદીકુમ ઇલ તહલુકા, (તમે તમારા હાથે પાતાને હલાકતમાં નહિ નાખો) તેથી હું તમારો વારસ થવાનું મંજુર કરું છું. [તોહફએ રજવીયા પાનું ૨૧૦ લીટી ૫] તેજ વખતે તે- વણે પેતાના ખન્ને હાથે આસમાન તરફ હિંચા કરી ખુદાની જનાળમાં અરજ કરી કે, “ યા ખારે ઇલાહી! તું ખુબ જાણે છે કે આ ખાખતને હું લાચારીથી સ્વીકારું છું, અને કતલ થવાના ડરના કારણે માન્ય રાખું છું. ખુદાવંદા! મારા આ કામ માટે મારી પાસેથી કેઈ પણ પ્રકારનો ખદલો લઈશ નહિ. ”

વાંચનાર ગૃહસ્થો ! આપ જરા વિચાર કરજો કે અક્ષી મુસેરમા એ કામને પાગ સમજવા છતાં તેમાં સામેલ થાય છે, અને તે બારામાં પોતાનું નમાલાપણું બતાવી ખુદા પાસે દુઆ માગે છે કે તું મને સજ્જ કરીશ નહિ ! ભાઈઓ એ તો નિર્વિવાદ છે કે જે માણસ અજ્ઞાણતાથી કોઈ કામ કરીએ તે તેની સબ્બમાંથી બચવાને તે અધિકારી થઈ શકે. પણ આ તો મુર્ખતાની અવધીજ છે ! એક મોટા બાડામાં ઠેકડો મારતાં છતાં તેમાંથી બચવાની ખુદા પાસે અરજ કરવી કે મને બચાવજો ! બગતી આગમાં ફુટકો મારતાં છતાં અરજ કરવી કે તું મારું રક્ષણ કરજો ! પાગુ આવી રીતે બચાવ થઈ શકે ખરો ! શું ખુદાવંદે કરીમ બાબી પુછને કરેલી ભુલોને માફ કરે ખરો કે ? !

મી. ગૈન, એજ આયતને પોતાની હલાકતમાં ન નાખો. શું જનાબ હ. ઇમામ હુસેન અં ને એ આયત યાદ નહોતી આવી ? આ ચઢીદ મહુનની પાસે સાચા ઇમામ જેનુલ આબ્દીન અં જ્યારે કેહી હલાકતમાં હતા ત્યારે તેમણે એ આયતનો શા માટે ઉપયોગ નહિ કર્યો હોય ! ? સાચા ઇમામો તો છાતી કોપીને ફરમાવતા હતા કે અમે જમાનાના ઇમામ છીએ. સામેવાળા કાફરોને તેના હરબા રમાં પણ શીટકાર અને લાનત આપતા હતા. બાકી તમારા ઇમામ મુસા કાઝમ આ તેમની એલાહમાં ઇમામત બારામાં

તો ઠીક પણ રાજદારી બાબતોમાં પણ સાફ જોધા જેવાજ હતા, તેઓ પોલીટીકલ બાબતોમાં બીલકુલ જ સમજ હતા આ બધું તમારી કિતાબોથી સાબીત થાય છે. વગી તમારા હાજનાજી પણ મારી વાત સાથે મળતા થાય છે કે “મા સુમ ઈમામ થા નબી, ન તો ઝોરતોની ખુબસુરતી ઉપર લોભાય ન પૈસાની લાલચમાં લપટાય.” (રહિનગત કિતાબ ૨૧ મી હિન્સો ૪ થા.)

હું રસુલે ખુદા મોહમ્મદ મુન્તુહા સ. જ્યારે પેગંબર થયા અને હિદાયત કરવા લાગ્યા, ત્યારે કાફરો તેમને લલચાવવા લાગ્યા કે “તમે આવી હિદાયત ન કરો, તમને જોઈએ તે ખુબસુરત છોકરી સાથે લગ્ન કરાવીએ, આપને અમારા બાદશાહ બનાવીએ.” હજરતે તેઓની ઠાંધપણુ માગણી કબુલ કરી નહિ તેથી કાફરો આપને દુઃખ દેવા લાગ્યા, પથરો મારવા લાગ્યા, અને એ સિવાય ઘણી ઘણી તકલીફો આપવા લાગ્યા છતાં આપ તો હિદાયતજ કરતા હતા. જો આપ ખરા પેગંબર નહતે તો ખુબસુરત છોકરી તદ્દ : બાદશાહત કબુલ ન કરતે ? શા માટે જુલમ સહન કરતે ? કારણ કુલ એજ છે કે અલ્લાહતાલાએ પેગંબર અને ઈમામોને પાક પાકીઝા માંસુમ બનાવ્યા છે, જો માંસુમ નહોત્ય તો તેમનું દીલ મજબુત ન રહી શકે અને લોભ લાલચમાં ફસાઈ પડે. આં હજરતને લોભ પાણુ કેવો આપેલો ? ખુબસુરત ઝોરત અને બાદશાહતનો ! કે જેને

માટે માણસો જન આપે છે પણ પેંગળરો થા ઈમામો
આવી લાલચોમાં ફસાતા નથી. તેઓ જુલમ સહન કરે
પણ ધર્મને મુકે નહિ, ડોળના ફરેશમાં પણ આપે નહિ.

જો તમારા મૈદાના હાજીનાજીના આ ખાખતનાં
લખાણો ઉપર જરામો કરશો તો દિવાની જયેત માફક
જોઈ શકશો કે તમારા જલ્દી રહા બન્ને જાળતોમાં નાપાસ
થયા છે. જોરડે કે વહી અહુદપણું સ્વીકારવામાં તથા ઉમ્મે
હુબીવાના પ્રેમમાં ફસાઈ દીન-ખુદા-મુકી જેદીન માસુનને
અમીરૂલ મોમનીન તરીકે સ્વીકાર્યા હતા.

તમારા અહેબા લેખકો નામદાર આગાખાન અંબ્રેજોના
દેવગમાં ગયા તે માદું પાપ કરી નાજરું એમ સુમને છે.
પણ તમારી માન્યતાના ઈમામો કાફરોને અમીરૂલ મોમ-
નીન તરીકે માને, તેઓની સુલામી કરે, અને પોતાનું
નમાસાપણું બતાવે તેથી કંઈ પણ હરકત નથી ! શાયાશ
છે. તમારી અકલને ! વળી એજ તમારા ઈમામની શાનમાં
તેમના પેરવ તેમને ગજલો સંભળાવે વળી ઈમામ તેને
હુબા કરે (આનો મતલબ જરા સમજવશો કે ?) મજહુર
તોહુફ્જો રજવીયા પાનું રાજ માં લખેલ છે કે અખ્યાલ
• કમને હુસને અલવીએ લંગાણુથી ઈમામની શાનમાં અશ-
વાર સંભળાવ્યા તે પછી છેલ્લી બે સીટીમાં માસુન તરફ
ઈશારો કરીને કહ્યું કે “લાખુદ દલીલા સીમીન શમ-

સીન વ કમરીન ફઅન્તી શમસુન વ હાઝા ઝાલી-
કલ કમરૂ. અર્થ:—કનિસાનની રાહત અને લાભ અર્થે
સુર્ય અને ચંદ્રની જરૂર છે. આ માસુન ! તું સુર્ય છે
અને આ પુરુષવિર (અલી મુને રજ) તમારા માંદ
ચંદ્ર સમાન છે.

શાબાસ શાયર સાલિયાને ! કે માસુન સુર્ય અને
સુસેરજન ચંદ્ર ! તમારા ઈમામમાં જે કંઈ પણ હોત તો
તે શાયરને દુઆએ ખેર આપવાને બહારે તેને કેહવું કે
જો નાહાન ! તું આ શું બંધે છે ? પણ જેમ એક ભુખ્યા
માણસને ટાઢો દુકરો આપતાં રાહ થઈ જાય તેમ તમારા
ઈમામને નામનું વહી આહટપણું મળ્યું અને સાથે સાથે
પુખસુરત છાકરી મળી, તેથી તે હકુમતના જેવે પોતાના
ગરીબ ભાઈઓની મિલકત હાવી બેઠા અને પોતાના સગા
આપના હીકરાઓને બટકતી હાલતમાં કરી નાખ્યા. આ
બધું તમારી કિતાબ તોહફાએ રજવીયા વાંચવાથી તમે
ચારી રીતે જાણી શકો.

૪ તમારા ચાથા એતરાજના જવાબ ધ્યાન પૂર્વક
વાંચી તેનું મનન કરવું અને ભવિષ્યમાં આવી નાહાનીયતની
કલમ અસાવતાં સો વખત વિચાર કરવું, તમારા એતરાજના
લીધે માંદે તમારી રૂપરેખા દેખાડવી પડી છે. અગર આ
જવાબથી અરાનાઅશરીભાઈઓ ગુસ્સે થાય તો તેઓ મારા
ઉપર ગુસ્સે નહિ થતાં તમારા ઉપર ગુસ્સે થશે. કારણ કે

જો તમે આવા નાહાનીયતના સ્વપાદ ન કરતે તો મારે જવાબ પણ ન સૂચવો પડતે.

જવાબમાં પ્રથમ હું તમોને જણાવું છું કે તમે પણ પોતાને ઈમામીઆ શીરકાના કહેવડાવો છો. ઈમામીઓની એવી માન્યતા તમારી પાસે મોજુદ છે કે જમાનાના ઈમામ ઇનસાનોની બન માલ અને ઐલાહના હુકિમ છે. જો આમ છે તો અમારા ઈમામે જમાનાના નામે જમાયતખાનાં થયાં તો શું થઈ ગયું ? અરે નાહાન મી. જૈન ! તે મોહા જમાનાના ઈમામ અમારા બનમાલ અને ઐલાહના હુકિમ છે, જે હકાલબદલો ઇસ્માઇલી હશે તે તો હાજર ઈમામ સર સુલ્તાન મોહમદશાહના નામ મુબારક ઉપર પોતાની બન કુરબાન કરશે. બાકી હુરામીઓને માટે આ સવાલ નથી. હુરામી માણસો ધીજના દીલોમાં વહિમ નાખવાના ઇરાદાથી શેતાન ઇબ્લીશના આડતીઆઓનું કામ કરે છે. આવા માણસોની આલાકીથી અહાહપાક બચાવે !

બલકે ખુદા ઉપર ઈમામની કેવી હુકુમત વાજબ છે. તે સંબંધી તમે પોતાની કિતાબોથી વાકેફ હોત તો જમાયતખાના નામહાર આગાખાનના નામ ઉપર થવા બાબતનું એતરાજ નહિ કરતે. આ સંબંધી તમારી કિતાબોની દલીલ જુઓ “ ઈમામ જેનુલ આબદીન અં મે હદીસ ફરમાવી કે નેક બખત તે ઇનસાન છે કે જે પોતાના

ઈમામને પોતાની જાનમાલ અને આલાહના માલીક સમજે છે. ” આ હુદીસથી તમે જે વાકેફ હોતો તો એવો એવ રાજ કરવા તૈયાર થતો નહિ.

હિતાળ લેઅલોવલ મરજન વાંચી બુઆ તેમાં એક જગ્યાએ જણાવેલ છે કે માવીઆએ ઈમામ હુસૈન અ. સાથે સુલેહ કર્યા પછી એક વખતે માવીઆને પચાસ હિંદના માલ [જે બીજા મુલકથી આવતા હોતો તે] ઈમામ હુસૈન અ. ને લઈ લીધો. માણસોએ કહ્યું કે આ તો પચાસો માલ ગણાય ત્યારે આપે કરમાવ્યું કે “ હું જમાનાનો ઈમામ છું. મારી હુકુમત કરેક બીજા ઉપર છે ” આ સંબંધી માવીઆએ ઈમામ હુસૈન અ. ને લખ્યું કે તમેને જે જોઈએ તે મારી પાસેથી લીધા કરો પણ આવા રીતે જખરજત્તી કરવી વાજબી નથી.

તમારી હિતાળોમાં આવી અનેક દર્દાવો છે. અને તે મશહુર છે. જેથી તે ઉપર લખવાની જરૂર એતો નથી. ખરેખર ! હજરત ઈમામ હુસૈન અ. અને ઈમામ જેનુલ આબદીન અ. નો પાક નુર (ખુદાઈ પાવર) તે અમારા ઈમામે જમાનમાં છે તેથી તેઓ અમારા જાનમાલ અને આલાહના હાકિમ છે. આમ છે, તો જમાયતખાનાં તેમનાં નામનાં થાય તેમાં કંઈ મોટી વાત નથી. તમારી મશહુરો ઉપર કોણ કેટલો હાક ધરાવે તેનું કંઈ પણ નિર્માણ નથી.

આ સંબંધી થોડા એક દાખલા નીચે આપું છું. આપ સમજી છે, તેથી આ સંબંધી વધુ શું લખવું ?

(૧) રાજ્યકામાં શેડ ઇવાભાઈ જમાએ કોર્ટમાં કેસ કરી મજબુમ પાર્ટીને મસજીદમાં આવવાનું બંધ કર્યું. જો તે મસજીદ ખુલાનું ઘર હતું તો આમ થતે ? કદાપિ નહિજ. જ્યાં મસજીદે ગરારા જંબી હોય ત્યાં તેનો માલિક ઇવાભાઈ જમા લેખાલ તેમાં શું નવાઈ ? કોઈ સુન્નીઓની મસજીદના આવેા દાખલો આપી શકશે ? કદાપિ નહિ.

(૨) મી. મોહમદ દ્વારાન ગમન કહે છે કે “હું અસના-અશરી છું.” જ્યાં તમોએ જાહેર ખખરદારા તેને નાત બહાર કર્યો. મસજીદમાં આવવાનું બંધ, તેની સાથે ખાતું પીતું બંધ ! આ થઈ તમારી ખીજ દલીલ. શું તમો મસજીદને આવીજ રીતે આજ્ઞા મીલકત સમજે છે ?

(૩) પેખા ચાકે ચાકેની મસજીદને વેરાન કરી એક આગેવાન ગૃહસ્થ તેની આવેલ રકમ હજમ કરી ખુબ આનંદ કરે છે. !

(૪) મહુઆના મામલો હજુ સુન્ની તમોએ વાંચ્યો જણાતો નથી. તે મહેરગાની કરી મોહીએ હોજદાનમાં તમારી

મસજીદોના અહેવાલ વાંચ્યા. જરૂર તમારી આંખોનાં પડદા ખુલી જશે.

(૫) કરાંચી સિંધી અસનાઅશરી જમાયતમાં કોઈ કચ્છી અથવા કાઠિઆવાડી સામેલ થાય તો તેની પાસેથી ગુલામી ખત લખાવી લેવામાં આવે છે કે “ તમારા કાપ્રસ્તાનમાં, જમાતી સામાનમાં યા કોઈ પણ ચીજમાં હુકક નથી.” શું આની તમોને ખબર છે ?

મી. જૈન ! તમોએ તમારા.....(?) પુસ્તકમાં લખ્યું છે કે “ હાથે કરીને પોતાનું સર્વસ્વ હુટાવી રહ્યા છો ! અને પરતંત્રપણે જીંદગી અને બંદગી ગુજારી રહ્યા છો આવી જીંદગાનીને હૈક અને શ્રીટકાર છે ! ” પણ તમોજ ઈન્સાફ કરો કે આ હુજાર હૈક અને શ્રીટકાર કેને સબ્બ વાર છે ? તમોને કે અમોને ? ઈન્સાફી વાંચકો તો તમો ખુત પરસ્તોનેજ લાખો કરોડો લાનત આપશે. ઈસ્માઈલી-ઓનું શિક્ષણ તો પાક રસુલે ખુદાના તરીકા મુજબ છે. યહુદી હો ! નસારા હો ! હિંદુ હો ! અમિ પૂજક હો ! ગમે તે હો પણ તે અમારા ધર્મમાં આવે તો દરેકને માટે એકજ કાનુન. હુજાર વરસનો ખાનદાની ઈસ્માઈલી હોય અને એકજ દિવસનો નવો ઈસ્માઈલી હોય, પણ તે ગન્ને કાયદા પ્રમાણે સરખીજ સત્તા ચલાવી શકે. તમારા શેતાની ટોળામાં ધણી કોણ છે ? સરદાર કોણ છે ? કોઈજ નહિ

પછી ફરીયાદ કેને કરો ? ચોરની મા ખુલ્લામાં રહ્યા કરે તેવી તમારી ગત છે.

મી. ગૈન ! સાચા ઇમામો તો હજરત ઇમામ હુસૈન આ ની માફક શીર તેમજ શરીરના માલિક છે. અને તે સુખળ જે અમારા જમાનાના ઇમામ અમેને ફરમાન કરે કે “ તમારા ઘરો મારા નામે કરી આપો. ” તો જે ઇમામના આશક (સુલેમાન મીકદાદ અગાઝર અને માલીકિ અજર જેવા) હશે તેતો એ ઇમામના પવિત્ર ફરમાન ઉપર પોતાની બંનપ્રીદા કરશે. જે સાચા ઇમામો હોય તેઓ પોતાનાં મુરીદોની અજમાયશ ખાતર કોઈ કોઈ વખત આવાં ફરમાન પણ કરે. બાકી બુઠા ઇમામ (એહુલે એતના હુશન અને મહા પાગી બલીકા મામુન રશીદને પોતાનો અમીરલ મોમનીન સમજે તેના હુકમમાં હુઆએ ઘેર કરે અને પોતે લાલચોમાં લપટાઈ મોજમજાહ કરે તેવા) કેવી રીતે પાવર ચલાવી શકે ? કેવી રીતે પોતાના અનુયાયીને હુકમ કરી શકે ? જે પોતાના બાત અચ્ચાએને મહીનામાં રખડતાં મુકી મામુન રશીદના વડી અહદ થઈ બેઠા, તેણે કંઈ બુલ કરી નહિ; પણ જે નામદાર આગાખાન વિલાયત બાય તો તેમણે ગુન્દા કર્યો ગણાય. એ કઈ માન્યતા ? હવે તમેજ કહો કે શરમાલું અમારે જોઈએ કે તમારે ? અરેબર ! જે કંઈ પણ સમજ શક્તિ ધરાવતા હો તો તમે ખુલ પસ્તોએ કુળી મરવું જોઈએ.

ચાલુ પ્રકરણનો તમારા કુરાન વિષેના ઇનકાર બાબતનું છે. આ સંબંધી વાંચકો વાંચી પણ ચુક્યા. જૈન મહાશય ત્રીજા પ્રકરણમાં લખે છે કે ચાલુ જમાનાનું પ્રચલિત કુરાન કહી બોલું હોય શકેજ નહિ. વળી પાછા પાના ૨૪ માં પાલે શંકા પેદા કરે છે કે “ અને કુરાનના પૃષ્ઠે એકઠાં કરતી વખતે યીજ ખલીફા સત્તા ધારી હતા તો તે વખતે જેમ નવી પદ્ધતિસર કુરાનને ગોઠવ્યું તેમાંથી એવાજ કારણે એહલે બેતની તારીફની આવતોને કાઠી નાખવામાં આવી હોય તો પણ બનવા જોગ હતું. ત્યારે કુરાનને એકઠું કરતી વખતે એવી ફજલનોની આવતા એાઈ કરી નાખવામાં આવી હોય ” વળી બુઠા ડંકાના પાના ૨૫ માં લખે લખે છે કે “અસલ પદ્ધતિસર જે કુરાન હતું અથવા છે. તેનો પ્રચાર કરવો મસલેહતથી હલકું હશે, અને તેજ કારણે એ કુરાન ખરા મુમાને જમાન પાસે હોવું જોઈએ. શુરા તથા આવતો ગોઠવવી જોઈએ તેમ ગોઠવેલ નથી તે કુરાન જોવાથીજ જબુર્ષ આવે છે. ”

અહીં મી. જૈન કુરાન શરીફ માટે શંકા પેદા કરી સાચા બુઠા કુરાનને સાબીત કરે છે. છતાં તેઓ ગઠવાટ કરે છે કે “ તમારા ફલાણા ફલાણા માણસોએ કોઈમાં કુરાનનો ઇનકાર કર્યો ! ” વળી તેઓ કાનતો પણ આપવા ચુકતા નથી. પણ જો ઇનકારની દ્રષ્ટિએ તેવામાં આવે તો આવી

લાનતોના હુકમદાર તેઓજ છે. હું પણ દુરાનના ઇનકારીને લાનતો હતો જાઉં તો આખી ઢિવાળ લાનતોથીજ ભરાઈ જાય. દુરાનના ઇનકારીની નામવહીમાં તેઓની માન્યતાવાળા ઈમામ રજા સાહિબ, હુસન અસગરી સાહિબ અને તેમના પાસા સાગરીદ વગેરેનાં નામો આવે છે ! વળી દુરાનના ઇન્કાર વિષેની ઢિવાળમાં મોઢેલી સાહિબે પણ સહી કરી આપી છે ! એટલે હું કેને કેને અને કેટલી કેટલી લાનતો આપું તે સમજી શકતો નથી. શા માટે લાનતો લખી મારી કલમને અપવિત્ર કરું ? મી. જૈન વગેરેનું દુરાન પ્રમાણેનું ચાલવાનું એક તકીચા છે. તકીચો એટલે ખોટું ખોલવું, ફરેજ કરવો ! જ્યાં વધારે જવાબ ન આપી શકાય, જ્યાં જ્યાં મુંઝાઈ જવાય ત્યાં ત્યાં મસલેહત ફસલેહત અડાવી દેવી ! એજ તમારું કર્તવ્યને ? ખરેખર ! સુન્ની-ભાઈઓ તમોને ખુતબારે છે અને કહે છે કે તમારી જુઠી ઇલાહતથી તમો જહલ્લમમાં જશો. કારણ કે દુરાનને ફેરફાર વાળું સમજવા છતાં તેના ઉપર અમલ કરવો એ જ ઇમાની છે.

દુરાન શરીફનું વાંચન તો ચાહીએ પણ કરતા હતા. હુમાણું સંકેટો આર્થ સમાજીઓ દુરાન શરીફના હાથીજ છે. પરંતુ તેઓ દુરાન પઠ્યા પછી ઇન્સામીઓને હેરાન કરે છે. આવા લોકોને બુદ દુરાન શરીફ લાનત કરે છે. આ મુજબજ તમારી પણ હાલત છે તમો દુરાન પઠ્યા

તેથી શું થઈ ગયું. મી. ઝેન, તમારી માન્યતા મુજબ તો હું અડી અં, ઇમામ મોહમ્મદ બાકર અં, ઇમામ બકરે સાદીક અં અને તમારી માન્યતાના મુસ્લા રાજા તથા અસગરી એ સર્વે જણાએ આ ચાલુ કુરાન શરીફને વધવટ વાળું સમજ્યું છે. (નૌઝખી-લાહ) જે કુરાનના ઇનકારીને તમે લાનતો આપો છો તો પરોક્ષ રીતે મજકુર બધા સાહેબો ઉપર લાનતો થાય છે. શું તમારું કર્તવ્ય વ્યાજબી છે ? ધીક્કાર હાલો તમોને, તમારી આખી કોમને ! અને તમા ભુલ પરસ્ત ટોળાને ! હાલો લાનતોના તોક તમારી ગરહનમાં આવી પડે છે. તેનું મુખ્ય કારણ તમારા અસ્લામા મુજતહદોજ છે. જેઓએ તમોને ગરખાત કરી નાખ્યા છે.

મી. ઝેન, તમે તમારા જુહા હંકાના હક માં પાના- માં છેલ્લે ઇમાનદારી બતાવવાનો હોખ કરો છો. અને લખો છો કે “ અસનાઅશરીએ કુરાને મજહુદમાં કર્મી જરતી થવાના કાયલ નથી અને કેહવામાં આવે છેકે શીયા અસનાઅશરીએ માને છે કે અસલામોએ કુરાનના દશ શીકારા ઉઠારી લીધા અને કેટલાક શિયાએ શુરએ હુસેન, શુરએ કાલમા, શુરએ અસી પડવા કરે છે. આ બધી જાહેલોની ગણ છે. પ્રથમથી તે અજબીન સુધી કેહ પછુ મત્સ શોધક અસનાઅશરીએ તેવા અડીદો રાખ્યો નથી. ”

વાંચક ! આ સમાજ ઉપર તમે કાળખાર કરી શકો ?

મી. જૈન એજ પુસ્તકના પાને ૨૪-૨૫ માં પોતાને હાથે જ કમુત્ત કરે છે કે કંઈક નીકળી ગયું છે. કંઈક ઠાઠી નાખ્યું હશે, સંપૂર્ણ કુરાન મહેલી પાવે છે. વળી પાછા ઉપર મુજબ જણાવે છે કે કુર્બી બસ્તીના અમે અસના-અશરીઓ કાયદા નથી. આનો અર્થ શું ? શું લોકોને ભર-માવવા ખાતરજ આમ નહિ લખાતું હોય ! ?

શું ખિચારા મગજ શક્તિવાળા લેખકો મરી ગયા ? અને આવા બહુલ લેખકો રહી ગયા ? નહિ. મગજ શક્તિ ધરાવનાર વ્યક્તિઓ હબ્તુ મોજુદ છે સાથે સાથે તેઓને આગળ પાછળની ખાતર પણ નથી તેવા બહુલ લેખકો પણ પોતાને લેખક તરીકે જાણવા માથે છે ! આ જગ્યાએ મને એક ઉદ્ધૃત કડી યાદ આવે છે કે “ મર ગયે શાયર, એક ઉલ્લુકા પકા રેહ ગયા ” મીં જૈન મને તો લાગે છે કે આ ઉદ્ધૃત કડી તમોને ધરાગર બંધબેસતી છે. દારણુ માત્ર એટલુંજ કે તમારા લખાણનો કંઈ ઠંગ થયો નથી. આની સાખીતીમાં તમારા જુઠા હંકાતું પાતું ૨૪-૨૫ અને પાતુ ૩૪ વાંચી જુઓ.

મી. જૈન, તમારી કાફી કિનાબ પ્રમાણે અને હંમાન બદ્દર સાફીક અં નાં કોલ મુજબ જુઠા તરફથી અસલી કુરાનમાં સત્તર હજાર (૧૭૦૦૦) આયતો હતી. આ હિસાબે કુરાન શરીફના આત્રીસ નહિ પણ ત્રાવી ખાત્રીસ શીપારા થવા

જોઈ એ. સુત્રીભાઈ એા જે એતરાજ કરે છે તે બરો છે. તેને તમે રદ કેમ કરી શકતા નથી ?

મુશહદે કાતમા, મુશહદેઅલી આ કિતાબે અલી તમારી માન્યતાઓ મુજબ બરાબર છે. તેમાંથી કુરએ કાલમાને છુપી રીતે અસનાઅશરીઓ પહતા હાલ ! સુત્રીભાઈ એા કંઈ જુદું નથી ખોલતા.

મીં જૈન, તમારી જબાનને કામચલાુ ઠીકબાર કરે નહિ. તમેએ લખ્યું તેથી કંઈ તમારી અસનાઅશરી સમાજ ચાચી લેખાય નહિ ! જે તમારી કામ તમેને સાચા માનશે તે તમારા મુજતેહદોની કિતાબો કે જેમાં તમારી માન્યતાના ઈમામોની દલીલો છે, તે ઉપર મીં કું વર્ગો જશે. તેઓ બધા જુડા થઈ જશે. જે તમે તમારા બધા મુલ્લાં મોલવીઓ, આલીમો, મુજતેહદો, તથા તમારા ઈમામ રજા, હુસન અશગરા અને મેહલી એ સર્વેના કોલને જુડા કરશે. તે તમારું બુત પરસ્ત ટોળું કરહમુષ થઈ જમીન હોસ્ત થઈ જશે. કારણ કે તમે તમારા જુડા કંડાના પાના ઉઠ મા કુરાન શરીફમાં કર્મી બતરી થવાના અમે કાયલ નથી એમ જણાવેા છે. જ્યારે એઓ બધા ઈકરાર કરી ચુક્યા છે કે કુરાનમાંથી કંઈક નીકળા ગયું છે. કંઈક નવું ઉમેરવામાં આવ્યું છે. હરફેની ફેરબદલી થઈ છે. ખુદાના રમુ લના ફરમાન પ્રમાણે ખોઠવાગુ થઈ નથી. હવે તમેજ કહેા

કે તમે સાચા કે તમારા આંગેવાનો સાચા ? આનો ફેંસલો
અમનાઅશરી સમાજજ કરશે.

તમારા ઉપરનો ઈલજમ એક રીતે ઉતરે તેમ છે.
તમે એ આખત વિષે મુનાજરો કરવા માટે તૈયાર થાવ
(ફેંસલો કરનાર સુધી મુજતેહદ હોવા જોઈએ) અથવા
હમામ વતકર સાદીક અ. પછીના તમારા હમામો તથા
મુજતેહદોની જે જે દર્શાવો કરવામાં આવે છે તેને માટે
પુસ્તા શખ્દોમાં લખી નાખો કે તે કિતાબો, તે મુજતેહદો,
અને તે હમામોને અમે નથી માનતા. તમારે જેમ અમેને
વગર કારણે લાનતો આપી છે. તેટલી નહિ તે તેના ચોથા
ભાગ જેટલી પણ લાનતો તેઓને આપશો તે અમે
સમજીશું કે તમે કુરાન શરીફના ઈનકાર કરવાવાળા ટોળા
માંહિના નથી. હવે જોવાનું માત્ર એટલુંજ કે તમે તમારા
તકલીરનો ફેંસલો તમારા હાથે શું કરો છો !

પ્રકરણ ૩ જી.

અસનાઅશરીઓ અવતારને ક્યુલ કરે છે. છતાં
એવીજ માન્યતા ઇસ્માઈલીઓની હોય તે
એવકુફી કરી તેઓની મજાક કરે છે.

ચોથા પ્રકરણમાં તેો જુડા દંડાના લેખક પાતાના
પેટની બળતરા કાઢી છે. જે જુવાંચવાથી હસતું આવે છે.
અસલથી એક વાત મશહુર છે કે “કમળેર કેા ગુસ્સા
બહોત” આ મુજબજ ત્યારે સવાલ જવાબમાં ન પહોં-
ચાય ત્યારે ઉશ્કેરાઈ જઈ ગાળો ફેલી એ : ઉક્ત કહેવાને
બરાબર બંધ બંસતું આવે છે. આવીજ હાલત મી. ગૈનની
થઈ છે. પરંતુ અક્કલમંદ માણુઓ તેો સગાઈ જઈને તે
મુખની મુખતા ઉપર આક્રોશ કરે છે.

મેં મી. ગૈનને સતપંથ પ્રકાશ દ્વારા કાચું હતું કે તમોને આ કુરાને શરીર પાળવાનો હક્ક રહેતો નથી. કારણ કે તમારી માન્યતા મુજબ તો ફેરફારવાળું છે. જ્યાં સુધી તમારો જેમ હંમમ ગારમાંથી સાચું કુરાન લઈ આવે અને તેમાંથી તમોને રોજા, નમાઝ વગેરે બતાવે તેજ સાચી કહેવાય, પણ ત્યાં સુધી તમારી હાલની ઈલાહત તમારીજ માન્યતા પ્રમાણે જુદી થાય છે. તો શું જાન કુફર ન કહેવાય ? મારા આ સવાલના જવાબમાં તેમણે પાતાનો ઉભરો કાઢ્યો છે. તે જરા વાંચી જવા કૃપા કરશો.

મી. ગૈન જુદા કંઠાના પાને કપ માં લખે છે કે “અમારા ગારમાં હંમમ સાહેબે જમાન પાસે અચલી કુરાન છે. તેની સાચીતી તમારા હંમમોએ આપી છે તમારી માન્યતા કુરાન પ્રમાણે નથી, તમો કુરાનને માનતા નથી, તમારી મુસલમાની કયા પ્રકારની છે. તમો નિરંજન નિરાકાર ખુદાને આકાર માનો છો. તમારી માન્યતા છે કે સુવર અને કાચગામાં ખુદા અવતર્યા. આથી તમોને કુરાન પાળવાનો હક્ક નથી. અમોને તો કુરાન પાળવાનો હક્ક છેજ અને તે હક્ક પાળી રહ્યા છીએ. એ પણ એક અજબ છે કે જે કુરાન પ્રમાણે વર્તે અને ખુદા પરસ્ત હોય તેનેજ કુરાન પ્રમાણે આલવાનો હક્ક નથી ! પણ જે મનુષ્ય પરસ્ત, મુશરીફી માન્યતાવાળા સુવર પરસ્ત, કાચગા પરસ્તને કુરાન પાળવાનો હક્ક હોય ! તે શું અફેદ જુકાણું

નથી ? અમે ખાલો ઠાકીને કહિયા તૈયાર છીએ કે અમારા
 ખરા ધર્મામ મહિત્રી અં પાસે ૬૦ અક્ષી અં પાસેથી
 વારસાથી મળેલું ધર્મ અને અમલ કુરાન છેજ તેથી અમે
 તેને શરીરકલ કુરાન કહીએ છીએ. પણ તમે જેને ધર્મામ
 માનો છે તે નામદાર આગાખાન પાસે તે કુરાન છે કે
 નહિ ? અને જો છે તો શા માટે જુવાળી રાખે છે ? શું
 તમેને જાહેરીયતના મોત મરવા હંવા માટે તેમ કરે છે !
 તમે સુવર પરસ્તી કરો છો, કાચગા પરસ્તી કરો છો તો
 આવી પરસ્તીશ ઇસ્લામી બન્યો કરે ખરો ! જવાબ આપજો.

(પાનાં ૩૫-૩૬-૩૭-૩૮ નો હુક સાર)."

વાંચક ! વિચાર કર, મારો સવાલ શું અને તેનો
 જવાબ શું ? મારા સવાલનો કેવો ઉલટી રીતે જવાબ
 આપે છે ? જો તેમની પાસે સચોટ સ્ત્રીયા હોતે તો આમ
 કાં કાં શા માટે મારતે ? હું જણાવું છું કે તમારી માન્યતા
 મુજબ અમલી સાચું કુરાન મહિત્રી પાસે હોય તો તે લાવા
 તેના હુકમ પ્રમાણે અમલ કરો. આ ચાલુ કુરાન પ્રમાણે
 તમે જે નમાઝ, રોઝા અદા કરો છો તે કામના નથી.
 તેના ખુલાસામાં મી. ગૈન ગુસ્સામાં આવી જઈ કહે છે કે
 અમે ખાલો ઠાકીને કહીએ છીએ કે અમલી કુરાન અમારી
 માન્યતાના બારમા ધર્મામ પાસે છે. અને નહતી કુરાન
 પ્રમાણે ચાલવાના હમારો હુક છે. તેમણે અમારા ઉપર

જે આંખે મુઝા છે. કે તમે અવારને માને છે અને માનુષ પરત્વી, કાન્યા, મગર, તથા સુર પરત્વી કરો છે. પરંતુ આ હંસનમના જવાબ હું શાન્તી પુર્વક તમાને આપું છું. કનિસાક પત્તંદ વાંચકો તેના કનિસાક કરશે.

ઉંદાની ગંધુએ. મી. ગૈન એ ધર્મને માને છે તેમાં નવ ભાગ ગુરૂં ગોલવું પાયુ છે. અને તેઓ માટે તેઓના આંગણોએ જવાનના દરવાજા ખોલી રાખ્યા છે. એક ભાગ સાચું ગોલવું તે પણ જાહેર બાબતમાંજ (તકમીલત તરખીકલ હાયરીન) તેઓ ગમે તેવા કાંઈ કરે તેા પણ જગત તેઓનાજ બાપની છે. પછી શા માટે સુખી ભાગ્યે અથવા કનિસાકલીએ ઉપર ગુડી લાદનાં ન ચડાવે ? રાજ મંદિર (ડયાગ) ને તેા તેઓને બીલકુલ હર નથી, તેની વાનગી દાખલ થોડાક નમુના આપું છું.

[૧] રાહ નજત કિલાબ ૧૭ મી હિસ્સો ૩ જે પાનું ૬૬ ગાં ૧૩૨૭. લખનાર હાઈનાઈ. હદીસ નંબર ૧૮૨૫ મી (૬૦ સુલે ખુદા સૌ પાસથી મંગવી છે કે ?) “આંખે દરમાન્યું કે શરાબ પીનાર જે બીમાર થાય તેા તેને જેવા જાએ નહિ, અને મરી જાય તેા તેના જનાજ સાથે જાએ નહિ, જે ગવાદી આંખે તેા તેની ગવાદી કમુલ કરો નહિ, જે સારી કરવા આંહ તેા તેને હીકરી આંખ નહિ, જે અમાનત રાખવા આંહે તેા તેને અમાનત સાંપા નહિ.”

ખરેખર ! આ હઠીસ હાથ સાંહિળે સારી લખી છે પણ જ્યારે શરાબી અશનાઅશરીઓમાં આ હઠીસથી ડોલા-હલ થયો અને હાજનાથ ઉપર આ સંગંધી ટીકા કરવા લાગ્યા હશે, ત્યારે પાછા હાથ સાંહિળ ફેરવીને પાઘટી બાંધી બેઠા. એઓ પેટ ખાતર રસુલ તો શું પણ ખુદાના કોલને પણ ઉલટો કરી નાખવા પાછી પાળી કરે નહિ ! તેમણે રાંહિ નખતના પાંચમા અંકમાં પાને ૧૪૮ માં (સને ૧૩૨૭) આ સંગંધી લખ્યું છે કે “ ગયા ત્રીજા અંકમાં હઠીસ નં. ૧૮૨૫ મી આવી તેમાં શરાબ પીનાર વિષે જે ખયાન છે તેના સંગંધમાં એ ખુલાશો કર્યો જરૂરી છે કે જે એહુલે બેતનો દોસ્ત શરાબી હોય અથવા તો છુના કરતો હોય અથવા નમાઝ ન પઢતો હોય તો તે ગુન્દેગાર તો છેજ. પણ તે મરી જાય તો તેને ગુમદ કફન આપી નમાઝ પઢીને કફન કર્યો જોઈએ. ” (રસુલે ખુદા સૌ ના કોલને ફેરવી નાખવાનો હાથ સાંહિળને હક્ક હશે ? અથવા ગારવાળા મહેલી સાંહિળ આ સંગંધી રાતના વખતે આવી કહી ગયા હશે ?)

જે હાથ સાંહિળ પાતા તરફથી દાર્ઘ બાબત લખવા હોય તો તો ઠીક ! પણ પેગંબરો અને ઇમામોના કોલ સાંધી વુહું બોલવું એ તેઓનું ફરમાન છે એમ જાણવી તે પવિત્ર પ્રમામો અને નખીઓને બદનામ કરે છે.

રાહિ નક્કત કિતાબ ૧૭ મી હિન્દી ૪ થા પાનું
 ૧૧૨ માં જણાવે છે કે “ રસુલે ખુદાએ ફરમાવ્યું કે મારા
 પછી જ્યારે બીદઅત કરનારાઓને જુઓ ત્યારે તેઓથી
 બંધનપાણું બાંધી કરજો અને તેઓને ઘણુંજ બદ બોલજો.
 એવાની બીબત ફરવી એ બંધોજ બલકે લાજમ અને
 વાજમ છે. તેઓને ખાતલ કરવા માટે તેઓની ઘણી
 મજમત (નિંદા) કરજો અગર જરૂર પડે તો તેઓ ઉપર
 બાહતન (તોડમત) મુકીને પણ વાત કરજો. ” (વાંચક
 ગિરાહરો. બિદઅત કેને કહેવી ! તે તો આપ સમજતાજ
 હશે. છતાં હું આપને જણાવીજ દઉં કે તાજીયા બનાવવા,
 ઘાડા કાઢવા, ઘાસની દુલદુલો બનાવવી, પંજા નદા કાઢવા
 વિગેરે વિગેરે તદ્દન બીદઅતજ છે.)

એજ કિતાબ પાના ૧૦૬ માં લખ્યું છે કે “ શિયા
 અસનાઅશરી મજહુબથી વિરુદ્ધ તેમજ કાફર હાય તો
 તેઓની બીબત કરવી બંધોજ છે. ”

એજ કિતાબ પાનું ૨૦૦ માં લખે છે કે “ જે જગાએ
 જુડ ન બોલવાથી ફસાદ (તકરાર) થતા હાય અથવા
 પાતાને કંઈ નુકશાન થતું હાય અથવા પાતાની કીજમત
 અને જાજે માલ જતાં હાય, એવે વખતે જુડું બોલવું
 બંધોજ બલકે વાજમ છે. ” વળી એજ કિતાબ પાને ૩૪૨
 માં લખે છે કે “ કાઈને એકથી વધુ આરતો હાય તો

દરેકને કહે હું તને બધાં કરતાં વધારે ચાહું છું. તો એ પણ બલગેજ છે. પણ જરૂર કરતાં વધારે ખોટું ન બોલે. (કેવું ઇમાનદાર ટોણું!) બાણવું જોઈએ કે જે જે જગ્યાએ ખોટું બોલવાની રજા આપેલી છે તે તે ઠેકાણે ચાકાં ચોકાં બુઠું બોલે નહિ. પણ ત્યાં તકીયાની ઢગલ બાજીથી વાત કરે. (કેવો સરસ રસ્તો?!)”

રાહિ નજત કિતાબ વિસમી દિસ્તા પંદો પીંચે પાનું ૪૦ માં લખે છે કે “કેટલાક કહે છે કે ખુદાએનાલા ગકુરો સહીમ છે. એટલે જેત અં સફાયત કરીને બચાવી આપશે. આ વાત જો કે ખરી છે પણ એ વખતે કે ઇન-આનથી લુલના કારણે અથવા કોઈ ખાસ સ્વાહના કારણે, અથવા શોહવત (કામ) ના જોસમાં ગુન્હા થઈ ગયા હોય તો તેજ વખતે માફ થશે.” કોઈએ મિમામ અલેહીસ્વલા-મને પુછ્યું કે આપ છતાં કરનારને કોફર કહેતા નથી તેનું શું કારણ છે? તો આપે ફરમાવ્યું કે “છતાં કરનાર શોહવત વખતેના કારણથી એ ખરાબ કૃત્યમાં ફસાય છે. તેથી ગુન્હા થાય છે. પણ તે ગુન્હા નમાઝ નહિ પડનારના કરતાં હલકા છે.”

રાહિ નજત કિતાબ ૨૦ મી દિસ્તા ૬ ઠા પાનું ૧૫૩-૧૫૪ માં લખે છે કે “એક વખત હજરત મિમામ ખોટું સહ બાજીરઅલી અં મે મકાની મુસાફરી કરી, ત્યાં એક

વળત હજરતે પોતાના સુલામને કોઈ કામ કરવાનો હુકમ કરમાવ્યો. પણ તેણે તે કામ કર્યું નહિ. તેથી હજરતે ફરમાવ્યું, પુતાની કસમ હું તને મારીશ. પણ તેમને મારતા જોયા નહિ. પૂછવામાં આવ્યું કે ત્યાં હજરત, આંખે સાગંદ ખાધા છતાં શા માટે માર્યો નહિ? આંખે ફરમાવ્યું કે માર મારવા કરતાં રેહમ કરવી વધારે સારું છે. આવી બાબતમાં કસમ તોડવાની હરકત નથી. ”

“સૈયદ અન્સરીએ ઇમામ રજા અબુ ને પૂછ્યું કે કોઈ સુલાતાન કોઈ સખતને તેની ઓરતને તલાક આપવા વિષેના કસમ ખવડાવે અને તે કસમ ખાય તો શું હુકમ છે? આંખે ફરમાવ્યું કે એવે વખતે કસમ ખાઈને તલાક ન આપવામાં કંઈ ગુન્હા નથી. ઓટ્ટે કે એ વિષે ખોટી કસમ ખાવામાં હરકત નથી. વળી પૂછવામાં આવ્યું કે કોઈ હુકમના બીકથી માત્ર જરબાહ ન થાય તે માટે ખોટા કસમ ખાય તો કંઈ હરકત છે? તો આંખે ફરમાવ્યું કે તેમાં કંઈ ગુન્હા નથી. વળી પૂછવામાં આવ્યું કે જે પ્રમાણે પોતાનો માત્ર બચાવવા ખોટા કસમ ખાય એજ પ્રમાણે પોતાના લાઈનિ માત્ર બચાવવા ખોટા કસમ ખાય તો કંઈ હરકત છે? તો આંખે ફરમાવ્યું કે આવા ખોટા કસમ ખાવા જાએજ છે. ઝરાલએ હું ઇમામ બાકરઅલી અબુ ને પૂછ્યું કે અમે માત્ર લઈ જઈએ છીએ અને હાણુવાળા હશનો ભાગ મારે છે. અને હાણુનો માત્ર નથી, એવી કસમ ખાતાં સુખ્ય કરે છે.

તો તેવે વખતે કસમ ખાવા કે કેમ ? આપે ફરમાવ્યું કે એ કસમ ખુરમા (ખજુર) કરતાં વધારે મીડાં છે. તપ્પીઆને સળખે જુઠી કસમ ખાવી પડે તો હરકત નથી.

મી. ગૈન ! તમોને કસમ છે જાવરાવાળી હુસેન ટેકરીનો, અને કસમ છે મોહરમમાં બનતા હાથી, ઘોડા, અને હલ-હલોનો, [વાંચક ! તમે અજબમાં પડી પુછશો કે ખુદા રસુલના કસમ મુદ્દી આવા કસમ શા માટે આપે છે ? તો હું જવાબમાં કહીશ કે એવા જુઠાંઆને ગમે તેવા કસમ આપીએ તો તેઓને ખુરમા જેવા મીડા મધ લાગે છે. તેથી ભારે કસમ આપવાથી શો ફાયદો ? મી. ગૈન અને તેના સાથીઓ માટે તો આવાજ કસમ ધરીત છે.) જ્યારે તમારા મજહુબમાં, કાફરોની અને અશના અસરી મજહુબમાં, ન હોય તેની ગીબત કરવી જાએજ છે ત્યારે સાગીત થાય છે કે તમારો મજહુબ ઈસ્લામના ખેતર પ્રીરકારથી ઇલાયતો છે, આથી તમારી ગણુત્રી ફરીકિઅનમાં ક્યાંથી આવે, ફરીકિઅન અથવા ઈસ્લામ ધર્મમાં જે પાક કિતાબ દુરાને મજહુબ છે તેમાં તો અલ્લાહ પાક ફરમાવે છે કે “ હું ઈમાનદારો એક ખીજના ધર્મની મરકરી ન કરો, ગીબત અને નિંદા કરવી એ મુએલાભાઈનું માંસ ખાવા જેવો મોટો ગુન્દો છે. ” તમો તમારા ધર્મમાં ગીબત કરવી જાએજ સમજો છે. પણ અલ્લાહ પાક તો

કાકરોના બુતોને પણ ભુંડું ન બોલવા ફરમાવે છે. ક્યાં બુદ્ધાઈ વર્ધ તાલીમ ! અને ક્યાં તમારા મહાદેવ ધર્મના સિદ્ધાંત ! શું તમારા લગ્ન પ્રમાણે પવિત્ર પેગંબરોનો આ ઈમામોનો એવો હુકમ હશે કે માણસો ઉપર જુદી આગ ચઢાવી તેઓની ગીબત કરે ? હરગીજ નહિ.

ઈમામો, નબીઓ આવી હિદાયત કરેજ નહિ. તમારા આગેવાન હુરામ ખોર મુસ્લિમોની બદમાશી સિવાય બીજું કશુંએ નથી. તમારા હદીસોના બયાન કરનારાઓ હુમેશાં ઈમામો અને નબીઓના નામે સેંકડો હજારો જુદી હદીસો બનાવતા. હતા એવી હદીસો રજુ કરનારાઓ ઉપર ખુદ ઈમામો એ પણ લાનત કરી છે. વાંચો, નારએ અસહુલા ઉલ ગાલબ પાના ૨૬ થી ૩૪.

ભાર્થ ગૈન, જે તમારામાં કંઈપણ ઈનસાનપણું હોતે તો પીર સહરૂદ્દીન અ૦ ના જ્ઞાન શરીફના ઉપર અથવા તે પવિત્ર રહનુમાની રહનુમાઈ માટે હલકા બોલ ન વાપરતે. શું તમે કોઈપણ ઠેકાણે એકાદ પાઠમાં પણ બતાવી શકો તેમ છે કે તેમના હજારો જ્ઞાનોમાં જુદા બોલવા વિષે અથવા નિંચા ગીબત કરવા વિષે અથવા છગ-કપટ કરી છગેલ વિષે અથવા જનાકાર થોડા ખાસડાં ખાઈ જુદી જશે એ વિષે એક પણ મશલો છે. ! કદાપિ નહિં.

પીર સહરૂદ્દીન અ૦ તો ખુદી રીતે પોતાના પવિત્ર

કરમાનમાં નીચે પ્રમાણે તારીખ આપે છે. જરા આંગળા ઉઘાડીને પુસ્તિકાને ઉપયોગ કરી તેનાથી વાંકકે થાય.

એક તીલ જુડ બાલોને ભાઈ,
 કાચેળી સારા ભવડી કમાઈ;
 એક તીલ જુડ બે બાલોને,
 તે પડશે ફોજળ માંડી.
 નિંચા કરશે તે નરડી થશે,
 રહેશે શાકળી દુર છે;
 અમારી તમારી કાકની નાદિ આંચે,
 નિંચા નકે કાર છે.
 જુડ આગ ચઠાવે જાડ,
 મહા અધમ અંડાગજ તેડ.

પાંચ ગુન્દાઓનું તે કયામનામાં જરૂર પુસ્તકું થશે. તે ગુન્દાઓ ગમે તેવા દાન પુસ્તક કરે તે પાણુ તે ગુન્દાઓ માટે નહિ થાય.

- (૧) ધીજનને મારી નાખવે (૨) આત્મન હલ્યા કરવી.
- (૩) ગાગ હલ્યા કરવી. (૪) પરજીના અંગ કરવે (૫) જુડ આગ ચઠાવી નિંચા કરવી.

અહલાહો અકળાર, જે તારીખ પવિત્ર દુરાને કરીકમાં અડવી. આપામાં છે તેજ તારીખ તે અહરૂદીન આંદિખની

રચેલી ક્રિતાઓમાં (સિંધી, ગુજરાતી, પંજાબી અને હિંદી ભાષામાં) છે.

ઓ, અસનાઅશરી નામ ધારણ કરનાર પુતપરસ્ત કોમ ! પુદા જાણે છે કે અબલાકી ખાખતોમાં તમારા જુદા ધર્મ કરતાં ઢેહ, ભંગી, ચમાર, ભીલ, કેળી, હિંદુ, ચહુદી, મજુશી, અને અગ્નિપુજકો લાખ દરજ્જે ઉત્તમ છે. તમારો ધર્મ તમને અધોગતિએ લઈ જનાર છે. તમારી કેવી ઈર્મમાન તાલીમ છે ! તખર્સ ખાજમાં ઈસ્લામીઓને અને પુદાની ખલકતને લાનતો આપવામાં સવાળ. અફસોસ ! પુદાની ખલકતને ભુંડા ખોલ ખોલી પોતાની જખાનને હુલકી ખનાવી જહન્નમ તરફ શા મારે જાયો છો ? અલ્લાહતાલા પોતાની પવિત્ર ક્રિતાખમાં ફરમાવે છે કે “ લાનતુલ્લા હે અલ્લહ કૈમે ફાસફીન લાનતુલ્લાહે અલ્લહ કૈમે ફાઝખીન. ” યાનો અર્થ તો આપ સારી રીતે સમજી શકો તેમ છે. એટલે આપ સમજીને વધુ શું લખવું ?

વાંચક ! મીં ગૈન મહાશયને તો જુદું ખોલવાનો, જુડાં આળ ચઢાવવાનો, અને ખોલતાન મૂકી કેઈને ખદનામ કરવાનો પરવાનો મળી ગયેલો જણાય છે. આ સંબંધીની હુકીકત આપ વાંચી ચુક્યો છો. તેઓ અમારા ઉપર એ ઈલજમ મુકે છે કે “ તમે સુવર પરસ્ત, કાચળા પર-

સ્ત, મગર મચ્છ પરસ્ત, અર્ધો ભાગ :સિંહ અને અર્ધો ભાગ મનુષ્ય પરસ્ત છે. ” પરંતુ એવી જુડી તોહમત મુકવાનો તો તેઓના ધર્મનો જુનો પુરાણો સિધ્ધાંતજ છે. તેઓ આવા જુઠા આશ્લેષો ફક્ત અમારા ઉપરજ નહિ પણ સુન્નત જમાયતના મુસલમાનો ઉપર પણ મુક્યા કરે છે. આની એક દલીલ આપ સમક્ષ રજુ કરી તેનો જવાબ આપીશ.

મીં ગૈન અને તેમના મજહૂબ ઉપર ચાલનારાઓને દોષજન અથવા ક્યામતનો ખીલકુલ હર નથી. તેઓ તો ગમે તેવું કરે તો પણ જન્નતમાંજ જવાના ! મૌલાના હાકી સાહિબનો કોલ કેવો સરસ છે તેઓ જણાવે છે કે:—

“ કરે ગૈર ગર ખુતોંકી પૂજા તો કાફીર,
કવાકિળમેં જો માને કરીશમાં વોહ કાફીર.

જુદે આગપર મારે સીજદા વોહ કાફર,
જો માને બેટા ખુદાકા વોહ કાફર,
મગર મોમનીન પર કુશાદા હે રાહિ,
પરસ્તીશ કરે શોકસે જુસકું ચાહિ. ”

આગાહ આ મીસરા મુજબજ મીં ગૈન અને તેમનું ખુતપરસ્ત ટોણું વર્તીતું જણાય છે. ખોતે ગમે તેવાં કામ કરે છે. છતાં ખીલ મુસલમાનોને ફતવાઓ દેના

જાય છે. જાહેર શરીર ત વિરૂધ્ધ વર્તન કરી ઇસ્લામને
આક્રમ્માં મીલાવી છિન્નભિન્ન કરી નાખે છે. છતાં તેઓ
પાતાના માટે સ્વર્ગના સાતે દરવાજા ખુલ્લા માને છે. ક્રમ
આજ કારણે કે:—

હુસેનકે ગમમે જો એક આંસુ બહાએગા,
ધર લાખ મોતિયુંકા કયામતમે પાયેગા,
હોજાય અજરચે જુલમ કે દરિયામે વો ગર્ક,
દોજખસે પાર હો કર જન્મતમે જાયગા.”

આવા એક આંસુના ભરોસે જન્મતમાં જનાર ગમે
તેટલાં પાપ કરે, પાપી લખાણો કરે તેમાં ખુદા અને તેના
રસુલની જે ઇજ્જતીનો ખ્યાલ કયાંથી રાખી શકે ? કેઈ
પણ ફીરકા ઉપર દેશ રાખી પાતાની જદક રીવાયતોનો
આશરો લઈ પાતાનું કાર્ય સિંધ કરવા તેઓ જરા પણ
પાછા પડતા નથી, તેઓસુન્ની ભાઈઓ ઉપર તેમની હુદીસોની
કિતાબ નામે ખુખારીના આધારે હુમલો કરે છે. (ચૌદમી
સદી પુસ્તક ખીજી અંક થોથો પાનું એકસો ચાપન,
ઇસ્લામને કલંક લગાડનાર, આપણા પેગંબર સં ઉપર
વ્યભિચારની તોહમત, લેખક અધિપતિ મીં અમીર.)
ભાઈ જાફરઅલી ગુલામ હુસેન અસીર ઘણા સારા માણસ
છે. તેમની કલમ પણ ઘણી સારી છે, નાની ઉમ્મર હોવા
છતાં ઘણું સારું મગજ ધરાવે છે. મેં મીં હાજનાજી.

કાળા વગેરેની કલમ જોઇ છે તે કરતાં આ ભાઇ ઘણું મળના છે, છતાં અસનાઅશરીઓમાં ફક્ત એક તેંદુલખ (સહ્યતા) નીજ ખામી છે. મજકુર ચૌદમી સદીના અંકમાં આ ભાઈએ જે લેખ લખ્યો છે તે લખવાની કોઈ પણ જરૂર નથી. ખુખારીની વાત ખુખારીમાંજ રહેવા દેવી હતી. ભાઈ અસીરના આ લેખની નકલ કરતાં મારી કલમ થરથરે છે. પણ ન છુટકે તેના મુદ્દા લખવા પડે છે.

“(૧) પેગંબરે ખુદા રમુલ સૌ મે ખગીચામાં એક ચોરતને જોલાવી અને મંદાર આખ્યા ત્રિવાય તેની સાથે ભોગ કરવાની ઇચ્છા બતાવી, તેણીએ ના પાડી તેથી જખરજની કરવાની ઇચ્છા કરી. તે સ્ત્રીએ ખુદાની પનાહ (રક્ષણ) માગી ત્યારે રમુલે ખુદાએ તેને છોડી દીધી. આ બાબત ઉપર આચર ધર્મના બાની મી. ભોખારામ રામસીંગ બી. એ. ના ટીકા લખી છે. જેની નકલ કરવાની મારામાં શક્તિ નથી.

[૨] નમરૂદે જે તીર આકાશ તરફ ઊડ્યું હતું, તે અલ્લા-મીયાંના પગમાં વાગ્યું.

(૩) કયામતને દિવસે અલ્લાહ પાક મોટી મંજર પહોરીને તખ્ત ઉપર બેસશે. તે એટલો બડો હશે કે તેનું માંસ આખુઆખુ ચાર ચાર આંગળા લટકતું હશે.

- (૪) તેની ઢાઢીના વાગા સફેદ અને નુરાની હશે.
- (૫) તે દર શુક્રવારે કોઈ જવાન સ્ત્રી કે પુરૂષના સ્વરૂપમાં દુનિયાની સહેલ કરવા આકાશ પરથી નીચે આવે છે.
- (૬) કયામતને દિવસે પેલા નમરૂદના તીરથી થયેલો જળમ ક્ષીરસ્તા અને લોકોને બતાવશે અને એટલું તો રહેશે કે તે જોઈ લોકો પણ રહવા લાગશે.
- (૭) જ્યારે નર્ક પુકારશે કે માંડ પેટ ભરાયું નથી, હજુ કોઈને મોકલ, તો અલ્લામીયાં પોતાનો એક પગ નર્કમાં નાખી દેશે.

ઈસ્લામ અને કુરાન જે પુઢાને નિરંજન નિરાકાર અને સર્વે તસવીરથી પવિત્ર બતાવે છે. તેને જહન્નમી બનાવતાં તે મુસલમાનોને વાર લાગી નહિ. ”

વાંચકો ! મજકુર આખા લેખમાં હજુ તો ઘણી ટીકા છે. પણ તે લખવાની કંઈ પણ જરૂર નથી. આનો જવાબ ઘણા સુન્નીભાઈઓ આપવા વાગા બેઠા છે. પણ આવી ટીકા કરી અસનાઅશરી મુલ્લાઓ ઈસ્લામને ઇત્ત લિત્ત કરી રહ્યા છે અને સવાળ સમજી ઈસ્લામની હલકાઈ, પર ધર્મીઓ આગળ પેટ ભરી ભરીને કરી રહ્યા છે. એ તો જાણીતુંજ છે કે કોઈ પણ સુન્નીભાઈનો પુઢા માટે કે રસુલ સં માટે આવો અકીદો નથી. આનો કોઈ જઈક હદીસ ઉપર લંગાણુ કરી કાગનો વાઘ બનાવી લીધો છે.

ત્યારે સુન્નીભાઈઓ આવા લેખો વાંચે, ત્યારે અસનાઅશરીઓની, તેઓની હુદીસોની, માન્યતાના છ ઈમામોની, અને મુજતેહદ ઉદ્દમાઓની મીટિ પલીદ કરી નાખે તેમાં શું નવાઈ ! છતાં પણ સુન્નત જમાયતવાળા ભાઈઓ હો પંજેતન પાક અં અને તેમના પછી ઈમામ જાફર સાદીક અં સુધી બધાઓનો મતભો ઠીક જાળવે છે. પરંતુ આપણને અસનાઅશરી કિતાબોઈ માલુમ થાય છે કે તેઓએ સુન્નીભાઈઓની નિંદા, ગીબત, સાફ નાગાઈથી કરેલ છે. જોઈ લેજો તેમની ઉદારતા ! અને સભ્યતા !

ત્યારે સુન્નત વલ્લ જમાયત જેવી મહાન સમાજ ઉપર બેહુદીના સાથે લખાપટ્ટીમાં ઉતરી પોતાનું નખોદ વાગતા તે છુતપરસ્ત અશનાઅશરીઓ હુમલો કરતાં જરા પણ પાછું વાળી જોતા નથી. ત્યારે ઇસ્માઈલીઓ ઉપર જુઠાં આળ ચઢાવવા અને ઇસ્માઈલી ઈમામોને ન છાજતા બોલ કાઢવા એ તેઓને મન તો આશાન છે ! (?) અને તેથીજ સતપંથના સોટાનો માર ખાવાના કારણ રૂપ તેઓ પોતેજ છે. હવે “ અશનાઅશરીઓના જણાવવા મુજબ ઇસ્માઈલીઓ અવતારને માને છે અને સુવર પરસ્ત તથા કાચળા પરસ્ત છે. ” તેનો જવાબ વાંચવા તરફ આપ સાહેબોનું ધ્યાન ખેંચું છું.

મીં ગૈન ! તમો પણ ખોજનાજ હીકરા છા. વળી

તમેને ધર્મ બદલાવ્યે થોડો વખતજ થયો છે. આપ પણ પીર સદરૂદીન સાહેબના બનાવેલ જ્ઞાન શરીરથી વાકેફ છો અમારા પાક મુશીદોએ જે હિદાયત કરી તે કીતરતની સાથેજ અને તે દ્વારા અમેને ઇસ્લામનો રસ્તો બતાવ્યો. તે વખતે અમારા અને તમારા બાપદાદાઓ હિંદુ સનાતન ધર્મના અનુયાયી હતા. તેઓ મરુછ, કુરુછ વારાહ, નરસિંહ વગેરેને માનનાર હતા. બુદ્ધા અવતાર પછી નિકલંક અવતાર થશે. ચોથા કળીયુગમાં બ્રહ્માનો અવતાર થશે એવી એવી તેઓની માન્યતા હતી.

પીર સદરૂદીન અં ઇરાનમાંથી ઘણી તકલીફો સાથે મુસાફરી કરી જનાજ ઇમામ ઇશલામ શાહના જમાનામાં તેમનાજ હુકમથી હિદાયત કરવા હિંદુસ્થાનમાં આવ્યા હતા. તેમણે પ્રથમ હિંદુ ધર્મનો અભ્યાસ કર્યો અને સનાતન ધર્મની માન્યતા જોઈ તેમણે આપણા બાપ દાદા એને સમજાવ્યું કે “ તમે સાચા છો, તમે મરુછ, કુરુછ, સુવર, નરસિંહ, પરશુરામ, રામ, કૃષ્ણ ઇત્યાદિને માનો છો. તે માન્યતા ખરી હતી, પણ તે પ્રથમના ત્રણ વેદ અને ત્રણ યુગ વહી ગયા તેના માટે હતી. હાલમાં આ ચોથો યુગ છે. ચોથા યુગના ગુરૂ બ્રહ્મા કોણ ? નિકલંક અવતાર કોણ ? જાપ કયો ? દાહ કયો ? પાટ કયો ? વેદ કયો ? એ તમે જાણો છો ? પીર :સદરૂદીનના આવા સવાલથી આપણા બાપદાદાઓ મુંઝાઈ ગયા ! જ્યારે પીર સદરૂદીને

તેનો પુલાસો સમજાવ્યો ત્યારે તેઓએ તેમની મુરીતી કબુલ કરી અને છેવટે અરજ કરી કે હે ગુરૂ મહારાજ ! અમો માર્ગ ભુલી ગયા છીએ. તો કૃપા કરી અમોને માર્ગ બતાવો.

પીર સદરૂદ્દીન સાહેબે તેઓને હીદાયત કરી જ્ઞાન શરીફ હિંદી જમાનમાં બનાવી આપ્યાં કે જે બોલી આપણા બાપ દાદાઓ સમજી શકતા હતા. આ જ્ઞાન શરીફમાં ફરમાવ્યું છે કે આ કળીયુગના ગુરૂ પ્રજ્ઞા તે નબી મોહમદ મુસ્તુફા રસુલ સં છે. દશમો અવતાર કે જેની તમો રાહ જુઓ છો (અવતાર વગર જમાનો બોલી રહેતો નથી) તે અવતાર ઇમામે જમાન જનાબ અમીરૂલ મોમનીન હં અલી અં છે. અને હાલમાં તેમની ગાદીના વારસ જનાબ ઇમામ ઇસ્લામ શાહ છે. ઇમામની ગાદી એટલે તેની એલાહ ક્યામત સુધી જતરી રહેશે. ત્યાર બાદ પીર સદરૂદ્દીન સાહેબે તેઓને (આપણા બાપ દાદાઓને) “ લા એલાહ ઇલ્લાહાહ મહોમદ રસુલીલ્લાહ ” નો પાક કલમો પઠાવ્યો.

હિંદુ ધર્મની માન્યતાનું પીર સદરૂદ્દીન સાહેબે જે બંડન કર્યું છે. તેના શ્રોતાક નમુના અત્રે રજુ કરું છું.

“ ત્રણ ત્રણ વંદ ન ધ્યાવો મુનીવર ભાઇ
કાંએ જોવો પૂર્વ જન્મની કમાઈ

વરત્યા વેદ જે પીંઠ પારીન
 સે ન લોહન મોક્ષદાર.
 ગંગા ગનારસ મત જાઓ રે ગોદાવરી
 રામ ભજન અંબા કેસા.”

મજકુર શાને શરીરમાં પીર સદરહીન સાહેબે ચાકણું
 ફરમાવ્યું છે કે જ્યો ત્રણ વેદ પ્રમાણે ચાલે છે તેઓ
 પોતાની કમાઈ ગુમાવે છે, જ્યો ત્રાચિન જમાનાની
 વાતો ઉપર ચાલશે તેઓની મોક્ષ ગતિ નહિ થાય. ઉપ-
 રાંત ફરમાવ્યું છે કે ગંગા, ગનારસ, ગોદાવરી એ ત્રીથો
 કરવાની હવે કાંઈ પણ જરૂર નથી. અને શ્રીરામ નામના
 જાપની પણ મનાઈ ફરી છે. જ્યારે આમ છે ત્યારે રામની
 પંડિતો થઈ ગયેલા મચ્છ, કચ્છ, વારાહ, અને નરસિંહની
 અમે પરસ્તીશ (પૂજા) કરીએ છીએ એ વાત કેવી રીતે
 માની શકાય ? જો સુત્ર વાંચકો ધરાબર ધનસાદ્ કરશે તો
 તેમાં મી. ગૈનતું ફક્ત ટાચલાપણુંજ જોઈ શકશે. મી. ગૈનના
 ટોળાંના અસલી સિંધવાંતજ એ છે કે અશનાઅશરી સિવાય
 બીજા ધર્મોની ગીબત કરવી જાઓજ છે. એટલે તેઓ ગમે
 તે ધર્મને ગમે તેવું બોલે ! એમાં નવાઈ જેવું કંઈજ નથી !
 પુઠા તેમને સહજુબ્ધ આપે !

પીર સદરહીન સાહેબે અમોને ચાકણું ફરમાવ્યું છે
 કે પ્રથમના ત્રણ યુગ અને તેના ત્રણ વેદ પૂરા થઈ ગયા
 છે. આ કળીયુગમાં અધર્મવેદ (કુરાન) નો વારો છે.

“ અથર્વ વેદ નારાયણે સાખ્યારે, અથર્વ વેદ તે ભણીએ કુરાનરે. ” આમાં તેઓ સાહિબ ચાકણુ ફરમાવે છે કે અથર્વ વેદ એ ખુદાનો કલામ છે. અને તેજ કુરાન શરીફ છે. એટલે કે અથર્વ વેદના ફરમાન કુરાન શરીફ જેવાજ છે. આ કારણોને લઈનેજ પ્રાક્ષણો યા આર્ય સમાજીયો અથર્વ વેદને જાહેર કરતા નથી.

“ કામાં ભૂટ્યા પ્રાક્ષણુ જોશીરે,
તે તો વરતીયા વેદને પારે રે.

પઠી પઠી પઠિત ભૂટ્યા, જોણુ.
ઇલલાહ કા ભેદ ન પાયા.

આમાં પીર સદરહીન સાહિબ ચાકણુ ફરમાવે છે કે આ કાળીયુગમાં પ્રાક્ષણો અને જોશીઓ ભુલી ગયા છે. તેઓ જુની વાતોને પકડી રહ્યા છે. મોટાં મોટાં પુસ્તકો વાંચે છે પણ એક અલ્લાહ (ઇલલાહ) ના ભેદની તેઓને ખબર નથી.

“ અલ્લાહ એક અમન સખુકા, દુનિયા ઉસરી સારી;
અવિચળ નામ ખુદાવિંદ ભણીએ, આર સળ મિટીયાં કેરી બાઇ.
નગી મોહમદ પૂજે ભાઈ તો તમે પાને એહી ઈમાન.
મુશરક મન તો કાફર કહીએ; મોમન હીલ કુરાન. ”

ખરેખર અલ્લાહ પાક એક છે, તે સારી ખલકતને પેઠા કરનાર છે, તે અજર અને અમર છે; બીજી સર્વ ચીજો નાશ પામનાર છે. મોહમદ સં તેના તરફના સાચા પેગંબર છે, જે તેમો તેમને સાચા પેગંબર તરીકે ઓળખશે તો તેના વસ્તી, ગાદી વારસ, ઇમામે જમાન હું અલી અં અને તેમની આસ પાકને ઇમામ તરીકે પ્રાપ્ત કરી શકશે. ખુદાની જાતમાં શિક્ક કરનાર મુશરીક છે. મોમીનોના દીલ પ્રકાશિત છે જેમ કુરાને શરીફ રોશની આપનાર છે તેમ મોમીનોના દીલોમાં પણ એવી રોશની છે.

અલ્લાહો અકબર ! પીર સદરદીન સાહેબે હિંદી જમાનમાં તોહિદનું એવી ફસાહતની સાથે બયાન કર્યું છે કે આજ દિવસ સુધી કેઇ પણ જાતના વાદવિવાદ કે મહેનત સિવાય હબરો માણસો ઇસ્લામ કબુલ કરી રહ્યા છે. તેઓ સાહેબના શિક્ષણે આખા હિંદુ સમાજને હચમચાવી દીધો છે. (પંડિત મદનમોહન માલવીયા અને લાલા લજપતરાય જેવા હિંદુ સ્ત્રીકરો પ્લેટ ફોર્મ ઉપર ઉભા રહી હિંદુઓને ઉદ્દેશી કહે છે કે, 'હિંદુઓ ખબરદાર થાઓ ! થોડા વખતમાં આગાખાનીઓએ ત્રણ લાખ હિંદુઓને મુસલમાન બનાવી દીધા છે. જે થોડો વખત આ મામલો ચાલુ રહ્યો તો દુનિયાની સપાટી ઉપર એક પણ હિંદુ નજર નહિ આવે') કારણ માત્ર એજ કે તેમનું શિક્ષણ એવું ઉચ્ચ કોટીનું છે કે

તેમના સિંધાંતો ઘણી આગાની સાથે સમજમાં આર્થ જાય છે.

મી. જૈન ! તમારા ટોળાની તારીફ છાપાઓમાં કેવી રીતે આવે છે ? ક્ષાણુ ઠેકાણે શિયા સુન્નીઓમાં મારા મારી ! ક્ષાણુ મુનાજરામાં સુન્ની મુજતેહદનું અસનાઅશરી સૈયદ જમીનદારે ખીન્તોલથા કરેલું પુન ! અને તેના પરિણામે કોર્ટમાં આવતો કેસ ! અને છેવટે પાંચ સાત શિયા આલીમોને થયેલી ફાંજી ! કોઈ દેશપાર અને કોઈને કંઈની શિયા ! ઉપરાંત કોઈ સાલ નાટકોન પણ વખાણ આવે છે ! ખલીફાઓની હુકુમતમાં એકદે એતની થયેલ અવદશા તમે નાટકો દ્વારા રજુ કરે છે આજ તમારી તારીફ કે ? તમે ઇસ્લામી આગેવાનોન શિક્ષો બનાવી તેઓને પથરા મારી, લાનતો આર્થ પછીથી બાળી નાખો છો ! મતલબ કે તમે ઇસ્લામીઓન નિંદા કરવી જાયેજ સમજી આવાં લાનની કામ કરી રહ્યા છો. ઇસ્લામને વધારવાનું કામ તો બાબુએ રહ્યું પણ શંક તાન ઇબલીશ માફક ઇસ્લામને ધરબાદ કરવાનો સામાન તૈયાર કરી રહ્યા છો ! શરમ છે. તમારી હાલતને ! અને શરમ છે તમારી નાપાક તાલીમને ! ખરેખર ! ત્યારથી તમારું ટોળું શરૂ થયું છે ત્યારથી ઇસ્લામને હાનિકારક જ નીવડ્યું છે. અને તેને એવું છિન્નચિન્ન કરી નાખ્યું છે, કે

ઈસ્લામમાં સંગઠનની તુરેલી ગાંઠ ફરી બાંધવી મુશ્કેલ થઈ પડી છે.

મીં જૈન ! કોઈ તવારીખ બતાવો શક્યો ? કે જેમાં અમ્મનાઅમ્મરીઓએ ઈશાયતનું કામ કરેલ હોય ! અથવા બીન મુસલમાનેને મુસલમાન બનાવ્યા હોય ? હુરગીજ નહિ. તમેઓ જે કંઈ પણ ઈશાયત કરી હોય તે તે ક્ષીતના ફિશાહના ઈરાદાથી, જેન ભાઈથી, ઓરત મરદથી. ભાઈ ભાઈથી, અને પુત્ર બાપથી જુદા પાડ્યા. ઈસ્લામી ઓમાં વેર જેર પેદા કરી સંકડો વેરો, પાડોશીઓ અને ગામડાઓ તારાજ કરી નાખ્યાં. આવી તાલીન માટે તમારી સમાજને શરમાવું જોઈએ. હવે આ સંગ્રામી વધુ ટીકામાં નહિ ઉતરતાં જે ધર્મમાં એક અહલાહ માટેની તાલીમ હોય તે ધર્મ ઉપર તમારા જુડા આગ્રેષો કરી ટકી શકવાના નથી.

અલખત ! પીર સહરૂદ્દીન સાંહજે જે કામ કર્યું છે તે ક્ષીતરત (તરકીબ) ની સાથેજ તેમનાં પવિત્ર જ્ઞાનોમાં જુની માન્યતાઓ તવારીખ રૂપે દેખાડી છે. (જેવી રીતે કુરાન શરીફમાં શહાદ, નમરૂદ, અને ક્ષીરચ્યાનના એકવાલ લખેલ છે તેવી રીતે.) કુરાન શરીફને દરેક મુસલમાન સવારના વખતે સવાળ સમજી પઠે છે, અને વાંચવાથી સવાળે અશુભ થતો સમજે છે. હવે તમારાજ જેવો કોઈ નાદાન

ઉઠી એવો એતરાજ (આશ્વિપ) કરે કે તે એહવાલ કુરાન શરીફમાં શા માટે જોઈએ? વળી આને લઈને તમો કેઈની પણ પરતીશ થવી સમજે એમાં શું નવાઈ !

પીર સદ્દહીન સાહેબે અમોને મોટામાં મોટી એ શિખામણ આપી છે કે “ તમો પોતાને હાથ ઈમામે જમાનની હામનમાં મગ્નુત રાખજો અને હાજર ઈમામના ફરમાન પ્રમાણે ચાલજો. ”

“ ફરમાન માનો તો ફેરા ટળે,
પીર શાહ ઠહેતાં ઉતરીયે પેલે પાર. ”

અર્થાત્ ઈમામે જમાનના ફરમાન પ્રમાણે ચાલશે તો તમારા ફેરા ટળી જશે. અને તમોને જેડીસ્ત (સ્વર્ગ) માં ભેગા મળશે.

અમારા પવિત્ર ઈમામે જમાન જંગઝારની ખેડેલી મુસાફરીમાં કરેલાં મુખારક ફરમાનો તરફ જરા જુથો. તેઓ સાહેબ ફરમાવે છે કે “ તમો નવ (૯) અવતારની વાતો ન વાંચો. હવે ફક્ત દશમા અવતાર હૈં અલી અં નું શુક કરો. હૈં હસન અં તથા હુસેન અં ની તારીફ કરો. મારી તથા મારા જદ (વડવાઓ) ની તારીફ વાંચો. ” ફરી ફરમાવ્યું કે “ કાન ગુજસ્ત, ખિજો મુર્તુબત અલી. ” એટલે કે કાન (ફજુ)ની વાતો પુરી થઈ હવે હૈં અલી અં નું પવિત્ર નામ લો.

પેગંબરે ખુદા રસુલ સં હદીસ શરીફમાં ફરમાવે છે કે “ અનામી-નુરી-લાહ વલ ખલકે કુલ્લે હુમ મિન્નુરી ” અર્થાત હું અલાહના નુરથી છું. મો. ઝેન ! આ હદીસ મુખારફ તમારી કિતાબા એહ-વાલે મામુમીન, તાખુલે હુસેન, હદીકે શિયા. તથા ખીજ ઘણીએ કિતાબામાં છે. તે વાંચી જરા ખાત્રી કરી લ્યો. આં હજરત ફરમાવે છે કે હું અલાહ, પાકના નુર મુખારફમાંથી પેદા થયો છું અને તમામ ખલક તમારા નુરમાંથી પેદા થઈ છે. આથી સાબીત થાય છે કે હરેક જીવમાં નુરે મોહમદી છે એમ આપણે કેમ ન સમજીએ ! આનો ખુલાસો આપ આપશો કે ?

તમારી કિતાબા પ્રમાણે તે કેટલાક વરૂંયા પણ શિયાને અલી હતા, એમ જણાય છે. એક વરૂં જ ખાનદાની હતો તે તે હું અલી આ ની ઝેન કરવા મહીનામાં પણ આવ્યો હતો. શું આ ખીના તમેએ રાહ નબતમાં વાંચી નથી ? જો ન વાંચી હોય તે મહેરબાની કરી હાજનાજીએ લખેલ રાહ નબત પુસ્તક રી મું અંક ખાર (૧૨) મો પાનું (૩૨૫) ઉપર જરા નજર ફેરવી જો. એમાં લખ્યું છે કે “ અઅલલાહા મકામહુએ કથકુલ યકીન નામની કિતાબમાં અમારે યારીરથી રીવાયત છે કે એક દિવસ હું મહીનાની ગલીઓમાં હ. અલી અ. ની

પાછળ પાછળ જતો હતો ત્યાં મેં જોયું કે એક વરૂ
આવ્યું જેનું માથું કાણું અને અંગ સફેદ હતું. અને લાંબા
લાંબા ઘણા વાગે હતા તે દોડતું દોડતું હો અલી અ.
હો ઈમામ હસન અ અને હ. ઈમામ હુસેન અ. હતા
ત્યાં આવ્યું. મજહુર વરૂ પોતાનું મોઢું મારા ઉપર ઘસવા
લાગ્યું અને આગલા પગથી હ. અલી અ. તરફ ઈસારા
કરવા લાગ્યું આ વખતે હ. અલી અ. મેં અરજ કરી કે
પુઠા અને વાગ્યા આપ. (તમારી કિતાબોમાં છે કે
ઈમામ સર્વ જાનવરોની યોલી સમજે છે પણ તે આ ઉપ-
રથી ખોટું કરે છે) વરૂએ કહ્યું અસ્સલામો અલયક, યા
અમીરુલ મોમનીન. આપે ફરમાવ્યું. વ અલયકુમસલામ, તું
ક્યાંથી આવ્યો છે ? ક્યાં જાય છે ? (શું જાણના ઈદમથી
આપ નહિ સમજી શક્યા હોય ?) વરૂએ અરજ કરી કે
કાફરો બહકીરદાર (હુષ્ટ કમો કરનાર કાફરો) નાં ગામ-
માંથી નખીએ નેક કીરદાર (ભલાઈ કરનાર નખી અ.)
નાં ગામમાં આવ્યો છું. આપે ફરમાવ્યું શું કામ છે ?
(શું પેલા મુશ્કીલ કુશા તેના ઈરાદાને નહિ સમજી
શક્યા હોય !)

વરૂએ અરજ કરી હું બીજી વખત આપની બચત
કરવા માટે આવેલો છું. આપે ફરમાવ્યું, શું તે પ્રથમ બચત
કરી છે ? તેણે કહ્યું હા. (શું હ. અલી અ. આપ ચોનાથી

અજ્ઞાત હતા ?) એક વખત આશમાન ઉપરથી એવો
 અવાજ આવ્યો કે બધા ભેગા થઈ જવ્ય તેથી અમે સર્વે
 ખની ઇસરાઈલના ઘરો પારો ભેગા થઈ ગયા. ત્યાં આગળ
 સફેદ અલમ અને લીલા અંક ખોડવામાં આવ્યા અને
 સોનાનો એક મીંજર રાખવામાં આવ્યો. ત્યાર પછી
 હું છાપ્રમલિ અંક તેની ઉપર જઈ છટાદાર પુતળો પડ્યા
 જેથી અમારાં હૃદય રડવા લાગ્યાં ('છાપ્રમલિ અંક ને પેચ-
 ણર સિવાય કોઈ જોઈ શકતું ન હતું. છતાં વરુઓની
 વચ્ચેમાં ભાષણ કર્યું અને વરુઓ તેને જોઈ શક્યા એ
 કેવી રીતે ?) અને અમારી આંખોમાંથી આંસુ ટપકવા
 લાગ્યાં ત્યારે તેવણ સાંહિએ અમોને કહ્યું. અથ ! હિવાનો
 તમે જાણો કે પુદ્ગા તાલાએ પોતાના હુળીય મોહમહ સં
 ને પોતાની પાસે ખોલાવી લીધા છે. અને તેઓની વક્ત
 (મરણ) બાદ હું અત્રી અંક ને તેઓના વગ્રી મુકરર કર્યા
 છે. માટે તમે બધા તે હું ની બચત કરો. આ વખતે
 અમે સર્વેએ કબુલ કર્યું. (અરેખર ! જે અસનાઅશરી
 મજહુબનો પાયો આહલ ઉપર હોતો તો આવી બેવકુફી
 ભરેલી વાતો લખી પોતાની હાંશી નહિ ઠરાવતે ! નારએ
 અસહુલના કર્તાએ ચોકખી મજહુબ કરી છે કે પુદ્ગા
 તાલાએ હું અત્રી અંક ની બચત છાપ્રમલિના હસ્તક વરુ
 પાસેથી લીધી ! આ કરતાં જે છાપ્રમલિને ખલીફાઓ પાસે
 વાગેજ કરવા અને બચત લેવા મોકલતે તો આટલી મારા

મારી નહિ થતે) આપે ફરમાવ્યું કે તું જ્ઞાતમાથી છે, વરુએ કહ્યું, ન હું જ્ઞાતમાથી છું, ન ઇનસાનમાથી છું, [તમારા લખવા મુજબ તો ઇમામની પાસે જે કોઈ જાય તો તેની તેને ખબર પડે છે કે એનું નામ ફલાણું છે અને ફલાણી કોમનો છે. જ્યારે હ. અલી અ. વરુએને પુછે કે તમે કઈ કોમના છો ! ત્યારે તમારાજ અફીદા પ્રમાણે તેઓ હ. ઇમામ ન હતા એમ જણાઈ આવે છે. શું આ ખીના ખરી છે ?] પરંતુ હું શરીફ છું. આપે ફરમાવ્યું કે તું શરીફ કેવી રીતે છે ? તેણે કહ્યું શરીફ એટલા માટે છું કે હું આપના શીયામાથી છું. એટલુંજ નહિ પણ મને મારા વડવાઓથી ખબર મળી છે કે અમો અ વરુની ઓલાદના છીએ જેને યાકુબ અ. ની ઓલાદના છોકરાઓ પકડી ગયા હતા. અને જેના ઉપર યુમુક અ. ને મારી નાખવાનું તોહમત મુક્યું હતું.

એજ કિતાબમાં, એજ લેખના નીચે એક ઉંટ મોમી-નનો એકવાલ મળત જવો છે ! જેના વાળ પ્રસાદી તરીકે દરેક અસનાઅશરીના ઘરમાં હશે. ખબર પડતી નથી કે આવા ખાનદાની ઉંટ, વરુ, સુવર, કુતરા ગિલાડા, ગધેડા, લેંસ, ઘેટા, ચકલા ચકલીઓ કેટલી સંખ્યામાં હશે ? મોલાના હાજનાજી જ્યારે જલિર કરશે ત્યારે તે જણાશે. અસનાઅશરીઓનો અફીદો જ્યારે જનવરોમાં આવે છે ત્યારે કોઈ ખાનદાની મરુજ, કરુજ, વારાહ, નરસિંહ ઇત્યાદિમાં

હિંદુઓની માન્યતા પ્રમાણે પુઠાઈ જલવેા [પ્રકાશ] આવી જાય તો તેમાં શું હરકત છે? જનાણ અમીરૂલ મોમનીન હ. અલી અ. મે મચ્છનું રૂપ લીધું હતું અને વાધના રૂપમાં થયા હતા તે તો હમણાંનો નવો ધર્મ કબુલ કરે છે, પછી આવી મારા મારી શા માટે ?

મોજબ મુર્તઝવી લેખક હાજી ગુલામઅલી હાજી મસ્તમાઈલિ, અસનાઅશરી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં તારીખ ૨૪ મી જુલહજ સને ૧૩૨૫ આ પુસ્તક છપાયે હજી પચીસ વર્ષ પછી પુરાં થયાં નથી. મજકુર કિતાબમાં પાને ૧૬૧ માં ૩૬ મો મોજબે આવી રીતે લખે છે.

“જ્યારે તુહ અ. ની કિસ્તી ભમરમાં આવી પડી ત્યારે તુહ અ. ગજરાવા લાગ્યા. જાનવા કાળે પાક પરવર દીગારના હુકમથી એક પહાડ જેટલી મોટી માછલી આવી અને કિસ્તીને પોતાની પૂછી વડે જેઞી લઈ જઈ જોડી નામના પહાડ ઉપર પહોંચાડી દીધી. આથી તુહ અ. ઘણા પુશી થયા જાહેરમાં તે માછલી હતી. પણ ખાતીનમાં તે શેરેહુકક હતા, હૈદરે કરાર, ગૈરે કરારે મદદ કરીને હજરત તુહની કિસ્તી પાર ઉતારી. ”

વાંચક ! મી. ગૈન મહાશય જે સુધરેલા ધર્મમાં ગયા છે. તે તો અવતારને માને છે એમ આ ઉપરથી સાફ

જણાય છે. તેઓ મહાશય મારું આ લખાણ વાંચી એ એ ધર્મને મુદ્રી દેશે તો તેમાં અજબ થવા જેવું નથી !

તુરે ઈમાન પ્રિતાબ ૧૧ મી દિસ્સો ૫-૬ રખીઉલ અબ્બક સને ૧૩૨૩ ના પાને ૮૬ માં હાજનાલ 'ખુલ્લરે કુરમલા દિસ્સા ૪ થા બાબ ૧૪ માં લીટી ૩૨ મી' માં કહે છે કે " મૈને કહા, ચેહી હુસન કે હસકે પાસ થેર ખેઠા હૈ, કહા, હાં તું જાનતા હૈ કે ચેહ શેર શૌન હૈ. મૈને કહા, નહિ, કહા ચે પિદરે ખુલ્લુર્ગવાર હસ્કે હિદરે કરાર હૈ. પસ મે વહાંસે રાતા હુઆ કીરા. " (કેવા જાહેર ! કે હ. અલી અ. ની વક્ત બાદ પણ તેમને વાઘના અવતારમાં લાવે છે !)

આ દિસામે હૉ અલી અ. વાઘના અવતારમાં શાહે નજકથી નીકળી કરબલામાં આવી રાજ શહીદાની લાશો અંભાગતા હતા ! વાઘના અવતાર માટે મૈરાજના અશઆરમાં અસનાઅશરી કહે છે કે:—

“ મૈરાજમેં કોઈ ન થા, વહાંસી તો અલી થા,
 વો શેર નહિ થા, અસહુલા અલી થા,
 આર પરથે ખાલીકમેં લી વસ્લાહ અલી થા. ”

અર્થાત મૈરાજમાં ખીજુ કંઈ ન હતું ત્યાં અલી. અૉ હતા, રસ્તામાં જે વાઘ મર્યો તે અસહુલા હવ ગાલીબ હ, અલી અૉ હતા, પરદાની અંદર ખુદા નહિ પણ અલી અૉ હતા.

મી. ગૈન ! જરા વિચાર કરો. માછલી અગર વાઘ અને પણ એ હેવાની શીકલતો ખરીને ? આ બંને વાતને તમે કબુલ કરો છો. અને મેં તેની સાખીતીમાં તમારી કિતાબોનાં નામ પણ આપ્યાં છે, જે હિંદુ વર્મવાળા એકાદ મનવરનું વધારે નામ લઈ તેને ક્ષિરી અવતાર માને તો તમે હાય વેચ શા માટે કરો છો ? શું તમે અવતારની આબતમાં હિંદુઓથી ઉતરતા છો ? અથવા તેવી માન્યતા નથી ધરાવતા ? નુરનું મુન્તકલ થવું (નુરનું ખોળીયું બદલવું.) એ તમારો ચોક્કો અકીદો છે. આમ છતાં જે ઈનકાર કરતા હો તો વાદવિવાદ કરવાની હિંમત કરો. હું તો દક્ષ એકજ ઉશારો કરું છું કે તમારીજ માન્યતા છે કે હ. આદમ અ. ની પેદાશ પહેલાં કેટલાય હબ્બર વર્ષ ઉપર હ. અલી અ. હાબ્રવના ઉત્પાદ હતા.

હ. અલી અ. એક દાખ ચાવીસ હબ્બર પેંગંબરોની મહદ ક્યાં પછી મચ્છા અવતારમાં, ક્યાંક વાઘની શિકલમાં, અને ક્યાં કેળી રીતે કંઈક કંઈક અવતાર ધારણ ક્યાં તે આબતને ઈનકાર તમે કરી શકો તેમ નથી. અને એમજ છે તો નાહક શાહી અને કાગળો બગાડી લોળા અસના અશરીઓની હાંસી ન કરાવજો ! હાજનાહની કિતાબ નામે હીકેશિયામાં અલીમી પાતુનના એકવાદ વાળા લેખમાં તમેએ 'નુર અવતાર લેવું હ. અલી અ. શુધી અને

હ. અલી અઠ થી મહેદી સુધી કેવી રીતે જાય છે.' તે અતોવ્યું છે. માટે જવાબ લખવામાં ઉતાવળ ન કરજો.

છેવટે તમે ખાંભો ઠોકીને ઈકરાર કરો છો કે સાચું સંપૂર્ણ કુરાન હ. મહેદી પાસે ગારમાં છે. આ ઘણી સારી વાત છે. જો તમે આનો પણ ઇનકાર કરતે તો હું તમોને માથું, છાતી, પીટાવીને પણ કચ્છુલ કરાવવા તૈયાર થઈ હું. તમે અદલાહના કલામના મુનકર છે. એ ધીના ઘણી અપ્પટતાથી સાબીત થાય છે.

પ્રકરણ ૪ થું.

પરસ્તીશ એટલે શું ? હેવાન પરસ્ત અને
કાફર કેણુ ? તેનું સ્પષ્ટીકરણુ.

વાંચક ગિરાહરો ! પ્રથમ એ સમજવાની જરૂર છે કે, કાફર કેને કહેવાય ? કાફર એટલે ખુદા સિવાય તેની જગ્યાએ પીઠને માનનાર, અથવા જડ વસ્તુઓમાં કે, પાતાને હાથેજ બનાવેલી મૂર્તિઓ ઉપર આસ્થા રાખી તેને પુજનું સ્થાન બનાવનાર, અને આવી વસ્તુઓને પાતાની હાજતો પુરી કરનાર તથા અપાવનારની ઉપમા આપવી. તે કાફરપણું.

પહેલા પ્રકરણમાં આપ વાંચી ચુક્યા છો, કે ઈસ્મા-ઈલીઓ તો એક અલ્લાહ પાક અને તેનાં મઝહર-તેનું તુર ધરાવનાર નથી યા ઇમામે ઝમાન,-સિવાય કેઈને નથી માનતા. અમારા મઝહબમાં ઇસ્લામના અસલી તરીકા

પ્રમાણે નતો કળરોને માનવાનું છે. નતો કળર પરસ્ત કરવાની છે. નતો કોઈ મજ્જાર, ચાલાક અને સોળદા બાજુ ભમતા ભટકતા ભુતોને માનવાનું છે. નતો કોઈની રાહ જોઈ બેઠા છે, ન તો કોઈ હાથે બનાવેલ લાકડાઓની ઝીંજ ઉપર ઇમાન રાખે છે, અલ્લાહ પાક અમો ઇસ્માઇલીઓને આવી જહાલતથી બચાવે ! મી. ગૈન અમોને સુવર પરસ્ત અને માછલી પરસ્ત કહે છે, તે તેમની બે ઇમાની સિવાય બીજું શું હોઈ શકે ? તમોએ કોઈ દિવસ ઇસ્માઇલીઓને આવી પરસ્તીશ કરતાં જોયા છે ? કે ખાલી શૈતાનુલ રજીમનો પાઠ ભજવી બતાવે છે ?

આપ વાંચકો સમજૂ મી. ગૈનનાં માની લીધેલા ધર્મનો ફોટો ખેંચી રજુ કરે છું. એ તેમનાં ધાર્મિક પુસ્તકોનુંજ ચિત્ર સમજૂ લેવું. તેમાં તેમણે ખુદા સિવાય ઇન્દિયામની અસલી પેરવીથી ઉલટી રીતે નજતનાં દરવાજા ખોલી નાંખ્યા છે. ! કહાય તેઓને જન્મ ન મળી, તો તેમ હોઝક તો તૈયાર છે. આ રહું તેનું રેખા ચિત્ર.

૧ મોહરમ મહિનામાં પોતાના હાથે કાગળ વાંચકા ઇત્યાદિ એકત્ર કરી એક રોઝાની સિકલ બનાવે છે. એક ઈમામ હુસૈન અ. ના નામે અને એક અલી અસગરનાં નામે.

૨ શાહ કાગમના નામે બુઠો જનાંને બનાવી તે ઉપર લાલ લોહી (રંગ) છાંટી આગપાસ તેલ લગાવી અણુ ઘટતો દેખાવ રજુ કરે છે.

૩ કોઈનો ઘોડો માંગી લાવી તેની આસપાસ તીર, તલવાર, અને ઢાલ બાંધી તથા કોઈ પણ પ્રકારે તેનો લાલ રંગ બનાવી ઈમામ હુસેન અ. ની જુલ બનાવી ઉપમા આપે છે. આજ ઘોડો બીજેજ દિવસે પોતાના અસલી માલીક (હિન્દુ કે મુસલમાન, ઢેઠ યા અમાર જેનો હોય તેનો) ના હાથે ચાળખાનો માર ખાય છે.

૪ બીજી શકીનાના નામે કોઈ પણ એક છોકરો ચોરતોનાં લુગડાં પહેરી ખંભા ઉપર ખાલી મશક નાખે છે.

૫ લુટો ઉપર ચકલાની હલકી ચોરતોને આઠ આના કે રૂપિયો આપવાનું કરી વગર પલાણે ખેસાડે છે. અને તે ચોરતોને ઈમામ અ. ની બીબીઓની ઉપમા આપે છે. (નૌઝબિલ્લાહ વળી તે ઉંટની મોહર એક કમીના મોવાલીનાં હાથમાં આપે કે જે ખરાબ લુગડે અને ખરાબ હાલતનો હોય, આવા માણસને દીન દુનિયાનાં સરદાર ઈમામ જૈનુલાબદીન અ. ની ઉપમા આપે છે. !

૬ કોઈ એક ઠેકાણે છૂપીયો ડાઢે છે, જેમાં એક મુસલમાનને ચઝીદ બનાવે છે. બીજે ઈમામ હુસેન (અ.) થાય છે, કોઈ સાંઢણી સવાર મદીનાનો કાસદ બને છે, આ મુજબ કોઈ કેવો તો કોઈ કેવો સર્વાંગ લઈ નાટકો ભજવે છે.

૭ ઘોડા, ગુલા, લોકડાનાં પંજ, સદા, હાથી, અને

ઉંટ બનાવે છે. અને એક મેદાનમાં આતશ કઢાડુ ઉરે કરી તે ઉપર મજકુર ચીજોને સાત આંટા ખવરાવે છે એટલે કે તેનો તપાક કરાવે છે.

મજકુર બાબતો માટે ન તો ઇસ્લામમાં મંજૂર છે ન તો અલ્લાહ કે અલ્લાહ પાકનાં રચુલનું ફરમાન છે તેમ છતાં જેઓ મજકુર પેરવીઓ કરે છે. તેઓજ મુશરીક અને કાફર છે, તેમાં શું નવાઈ ? આવા હુન્નરો ફરવાઓ અહિલે ઇસ્લામનાં મુજતોહીનનાં તમારા (મી. જૈન અને તેમનાં બુતપરસ્ત ટોળા) માટે મોજુદ છે ત્યારે આમ છે, ત્યારે કાફર તમે કે અમે ! તેનો ઇન્સાવાંચકોજ કરશે. મી. જૈન ! પોતાના હાથે એક ચીજ બનાવી તેને પોતાની હાજતો પુરી પાડનાર અમજબું, એનામજ પેરવી, અને તમે ઘોડા, ગધેડા, ઉંટ, દુલદુલ પંજ, સહા અને તાઝીયા પરસ્ત છો જેથી તમે ચોકપે ચોકખા.....છો. આમાં આપને કંઈ શંકા રહે છે તમે મજકુર મુર્તિઓની પરસ્તીશજ નહિ, પણ ઇસ્લામનાં સિધ્ધાંત વિરુદ્ધ તેમાં એટલી બધી શ્રદ્ધ રાખો છો કે, તેને જોઈ જોઈને રોતા પણ થાકતા નથી અને પરિણામે બેહિસ્ત, જન્નત અને હુરો મેગવવાનું તમે આશા બાંધી બેઠા છો, આ સર્વ બાબતો મોઢાનહિં, પણ તમારી કિતાબોનાં આધારેજ લખું છું. જર મહરબાની કરી અકલને કામમાં લાવી તેની બાત્રી કરશે.

“ તુરે ઇમાન ” ક્રિતાણ ૨૦ ની. પાતું ૨૦-૨૧ મું
માં આ મુજબ લખાયેલું છે.

“ તાણુત ઉઠાનેદા સીલા કાપ્રકી રાહત, હુલહુલકો
ખનાનેકી જાના નાકચે જાના, શકારકે ઇનઆમમે
કોશરકી હુકુમત, હોલત હે ચેહુ મળ તાઝીયેદારીકી ખ
હોલત, આગાહકે લીચે તોક પલેનતે હંચ. તો ક્યા
હય ? વેહુ તોક નહિં, દાયરચે હિક્કે ખુદા હય. ”

મેં ઉપર જે સાત બાબતો લખી તેને તમે ખુબ
પરહોતો કમુલજ કરો છો. અને બાગાવો છો કે, આમ
કરવાથી અમારી નજાત થશે. વધુમાં આવા કામ કરનારા-
ઓને પણ જુઠા દિલાઆમાં બાંધી માર્યા છે. પણ જે બરાક
અકલને કામમાં લાવતે તો આવી નિમૂળ વાતો ઉપર જરૂર
અકસોસ કરતે.

[૧] “ તુરે ઇમાન ” ક્રિ. ૧૫ ની પાતું ૩ જી. ૬૦

રસુલે ખુદા ગા. ની હુદીસનો તરજુમો.

“ રહેમતુલ આલમીન જનાળ સચહુલ મુરસલીનને
કરમાયા, જે મોમીન મસાએબ મેરે તુર ચૌર મજ-
લુમે હુસેન અ. કે મુને ચૌર રાએં યા ઝીકે મસાએબ
કરે, યા મજલીસે અજાએ હુસેન અ. મેં બેકે, યા અલેલે
અજાકી ખીદમત કરે, ગોયા ઉચને અર્જે ખુદાગર ચાલીસ

મસ્તખા મેરી, અલી ખીન અળી તાલેખ અ. કે સાથ જીયા-
રત કી, યાને ચાલીસ મેઅરાજકા ઉસકો સવાબ હોગા.

ફાયદા—રસુલે ખુદા સ. અ. વ. કે તો ઉમરભર એકહી
મસ્તખા મએરાજ હાંસીલ હુમ, મગર જે માતમી
હુસેન અ. કી ખિદમત કરે યાને ચુલમ ટોપી ભરદે.
ઉસકો ચાલીસ મએરાજ હાંસીલ હોવે.”

આ વાત ઉપર કોણ કેટલો ભરોસો કરે ? જ્યાં ગમે
તે સંજોગમાં રોવા ઉપરજ સવાબનો આધાર સમજીએ
હોય, ત્યાં રોવા સિવાય ખીજું શું હોઈ શકે ? આ તો
મહેનત ચોષી અને સવાબ ઘણો એ હિસાબે વાત છે.
પરંતુ નથી સમજી શકાતું કે આમાં તેઓએ શો ભેદ
રાખ્યો હશે ! ખિચારા અખુજ અને ભોળા ટોળાને અંધા-
રામાં રાખવાને કે ખીજે કોઈ ? !

(૨) “ નુરે ઇમાન ” કિ. ૧૫ મી પાતું ૨૭ મું.
લખ્યું છે કે:—

“ ખુદા તઆલાએ હ. મુસાને ફરમાવ્યું કે અય
મુસા ! આગાહ હો, કે જે કોઈ ઉસ મજલુમ કે શહીદકી
મુશીબત પર રોએં યા રૂલાવે યા કસ્દ રોનેકા રખે.
ઉસપર આતશે જહનમ હરામ કરંગા. ”

હ. મુસાના જમાનામાં ક્યાં હતી રોવા ખીટવાની

વાતો ! અલ્લાહ પાક ઉપર તોહમત મુકી જુઠા મઝહુબની જુઠી રીતે તારીફ કરી રહ્યા છે. આ સિવાય બીજું શું છે ? ફકત રોવાનો ઇરાદો કરે, તો તેને માટે જન્મત હલાલ જહન્નમ હરામ ! આ કંઈ કિતાબને આધારે !

(૩) “ નુરે ઈમાન ” કી. ૧૭ મી પાનું ૫૦ માં લખ્યું છે કે:—

“ એક યહુદી મરી ગયો, તે મહા પાપી હતો તેને તેની કોમ પણ દફન કરતી નહતી. તેની લાશને રઝળતી મુકી દીધી, હ. અલી અ. મે મુલ્લાં એહમદ અરદ-જેલીને કહ્યું કે તું તે યહુદીની લાશને મોમીનનાં તરીકાથી ગુસલ, કફન કરી દફન કરી નાખ. મુલ્લાંએ અરજ કરી કે યા મૈલા ! તે પાપીને તેની કોમ પણ કાફર સમજે છે. હ. અલી અ. મે ફરમાવ્યું કે તે એક દિવસ જંગલમાં મુસાફરી કરતો. હતો, એ વખતે તેને બહુજ તરસ લાગી, જેથી તેણે તે વખતે ઈમામ હુસેન અ. ની પીયાસ [તરસ] ને યાદ કરી, તેથી તે જન્મતી છે. ”

મુજ્હાન અલ્લાહ ! કેઈ અમલ્લે જેર યા ઇબાદતની જરૂર નથી. ઈમામની પીયાસ યાદ કરે અને જન્મતી થઈ જાયો. ! પણ સાહિબ ! તમે તે પાક ઈમામોને નામે આવી વાતો લખતાં કંઈ પણ વિચાર નથી કરતા ? જેમ મગજમાં

આવે તેમ હાંકેજ રાખો છો ! પવિત્ર ઈમારોનાં નામ આપી તમે શું કરવા ઇચ્છો છો ?

(૪) “ તુરે ઈમાન ” ક્રિ. ૧૭ મી પાનું ૧૬૮ માં ગિહારલ અનવારનાં નામે લખે છે કે:—

“ ઐર હસ વક્ત રોનવાલા મેરી મુશીબતપર મજલીસે માતમ વ અઝાસે ઉઠતા હે તો હસ વક્ત કાઈ ગુનાહ ઉસપર બાકી નહિ રહેતા. બદકે એના પાક પાકીઝા હોજતા હે, કે ગોયા ઉસી વક્ત શીકમે માદરસે તવલુદ હુવા હે. ”

ભાઈઓ ! હમેશાં ગુનાહનાં કામ કરી પછી મિજલ-સમાં જઈ, ગુનાહ બખશાવી લેવા ! આ તો બદમાશોને ઉતેજન દેવાનો રસ્તો બંધાવો કરી નાંખવા જેવું છે. ખુદા ખેર કરે.

[૫] “ તુરે ઈમાન ” ક્રિ. ૧૮ મી પાનું ૩૩ મું “ અમાલી ગિહારલ અનવાર ” કુર્તા માલાનાં મોહમદ બાકર મજલીસી ” માં લખે છે કે, “ ઈમામે બકરે સાદિક અબુ મે ફરમાવ્યું કે ખુદા રહેમત કરે હમારે શિષ્યોપર કે જે રોતે હંચ. ઐર મજલીસે અઝાબ બરપા કરતે હંચ. ઐર તાઝીયાદારી કરતે હંચ. ”

ઇતિહાસોથી સાબિત થાય છે કે, તાઝીયાદારી તો

તૈમુર લંગનાં જમાનાથી શરૂ થઈ છે. ઈમામ જાફરે સાદિક અ. નાં જમાનામાં આવી કોઈ પણ રશમ ન હતી. ખરેખર ઈમામોનાં પવિત્ર નામે જુદી હદીસો બનાવી ખુત-પરસ્તીનાં કામને ઉત્તેજન આપ્યું છે.

[૬] “ તુરે ઈમાન ” કી. ૧૮ મી પાનું ૧૦૫
 “ જવાહીરુલ અખબારમેં મનકુલ હુય કે રોજે કયામત જખ ખલાએકકા હિસાબ વ કિતાબ હોગ, આર સખ સખકે આમાલે નેક વ બદ તોલે જતએંગે. તો એક શખશકે ગુનાહોં કા પદલા ઉસકી નેદીયું કે પદલેસેં ગીરાંતર હોગા. પસ મલાએકાએ અખાબ ઉસકો પકડકે જહન્નમકી તરફ લેજનેકા કરદ કરીંગે. ઉસ વખત અદલાહ તઆલાકી જાનિબસે ઈર્શાહ હોગા. અય ફિરસ્તો ! ઉસેં છોડ દો. ઉસકા એક અમલે ખેર હુમારે પાસ હુય. જુસકો તુમ નહિ જાનતે. આર વોહ અમલે નેક ચે હુય કે, જખ ચેહ બંદા પાની પિતાયા. તો ખેરે હુસેન પર દરદો સલામ લેજતા થા. આર ઉસકે કાનિલો પર લાનત કરતા થા. ઈસકો બેહિસ્તમેં દાખિલ કરો. ”

મઆઝ અદલાહ, આ ખુત પરસ્તો ખુદાને પણ જાહેલ સમજે છે, પહેલે ગુનેહગારને ફિરસ્તા જહન્નમ તરફ દર્ષ જતા હતા. તે પણ ખુદાનાં હુકમથી. પણ ખુદા

પાકને તેની એક નેકી યાદ આવી જતાં પાછા ફિરસ્તાએને ઘોલાવી, ફરમાવ્યું “ એ માણસને સુકી દો. ” એ જ્યારે પાણી પીતો, ત્યારે દરદ પડતો હતો, અને દુશ્મનોને લાનત આપતો હતો, ! અત્રે સવાલ પેદા થાય છે કે, અલ્લાહ તઆલાએ તેને પ્રથમ શા માટે જલ્દમની તરફ મોકલ્યો ? અને હુકમ કર્યા પછી તેની નેકી તેને યાદ આવી ગઈ ? ભાઈઓ ! અસનાઅશરીઓની ખુદા માટે આવી માન્યતા છે. તેઓ એ કબુલ પણ કરે છે કે, ખુદાને બહા થાય છે, યાને તે ભુલી જાય છે. આ બધી ફિત્તોશોફીના યોગ્ય નિર્ણય કરવા હું વાંચક વર્ગને સોંપી દઉં છું.

(૭) “ નુરે હમાન ” કી૦ ૧૮ મી પારુ ૧૬૭ “ કિતાબે અમાલીમાં રિયાન બીન શબીબથી રિવાયત છે કે અય શબીબ, મુશીબતે હમામ હુસેન અ૦ વેાહ મુશીબતે ઉઝમા હુય કે વકતે શાદાહત ઉન હજરતકે આર હજર ફિરસ્તે બાદરાહયે :નુસરત ઉસ જનાબકે વારીદે જમીને કરબલા હુવે. મગર અફશોસ વેાહ ગનાએકા ઉસ વક્ત પહોંચે કે હજરત શહીદ હો ચુકે થે. પણ વેાહ ફીરસ્તે મજુવરે કબ્રે ખુદા હર ઉસ મજલુમ કે હુવે. અય ! શબીબ ! ઇન્શા કહર રેનેકે હક સુખ્દાનહુ તઅલા તમામ ગુનાહ તેરે બગશેગા. સગીરા હો, કબીરા હો, થોડે હો યા બહોત હો, અય ઇબને શબીબ ! અગર તું રહાતા હો,

કે ખુદાસે મુલાકાત કરે, ઇસ હાલસે કે ઉસ વખત મુજ પર કોઈ ગુનાહ નહો. પસ ઝીયારત બજલત તું ઇમામે હુસેન અઠ કી. ”

ફિરત્તા રંગડતા ફરે છે, કે, ખુદાના કબજામાં છે ? તે ખુદાનાં હુકમમાં રહે છે, તો પછી ખુદાવંદે આલમીનિ ઘણીજ ગફલત કરી ગણાય કે ઇમામ હુસેન અઠ પાસે તેમનાં કતલ થવા પછી મોકલાવ્યા ! અથવા તેઓને ટાઈમસર મોકલ્યા હતા. છતાં મન્ઝીલ દુર હોવાથી વખત ચુકી ગયા ! ખરેખર આનો ખુદાસો તો મોલાના હાથ-નાથ સિવાય કોણુ કરી શકે ? મારામાં તો તાકાત નથી કે હું આવી ગાંડી વાતો સમજી શકું. સગીરા ગુનાહ એટલે સાધારણ ચારી, લુટ, મારફાટ પ્રત્યાદિ, કઝીરા ગુનાહ એટલે કોઈનું પુન કરવું, પરાઈ ચારત સાથે હુરામ-કારી કરવી, અમાનત ખાઈ જવો. ફિતનાની આગ સગગા-વવી પ્રત્યાદિ. એ બધા નાના મોટા ગુનાહો કયા કુરઆન પ્રમાણે અથવા તો કયા રસુલની શરીઅત મુજબ માફ થઈ શકે છે ? મસ્લામીઓનો તો આવો તરીકો નથી, ખાઈ ખુતપરસ્તોનો હોય, તે તો અઝીમુલ ગેબ બાણે !

પાક સાફ થઈ અહલાહની મુલાકાત કરવી હોય તો ઇમામ હુસેન અઠ ની ઝીયારત કરો , આ સંગંધી આગ જરા ખુદાસો કરશે ! કે અહલાહ પાક ઇમામ અઠ ની

અરીમાં બેઠેલા છે કે, ત્યાં અલ્લાહની મુલાકાત થશે ? અથવા બીજે સ્થળે કેવી રીતે ? અમો ઈમામ અં નાં મરતબાને સારી રીતે જાણીએ છીએ, પરંતુ જ્યાં આવા આવા ગપગોળા ચલાવવામાં આવતા હોય, ત્યાં ત્યાં અમારે લાગ્યારીથી આપ સમક્ષ મુઠાઓ રમ્મુ કરવા પડે છે.

“ કબર પરસ્તીકે અહેવાલ ઔર ઈમામ હુસેન અં કી કબ્રકી મીટીકા મોજબા. ”

“ જન બાતુકે સરાએ મોહમદી હશમ કહેતી હૈ, અસનાઅશરીએકે પાસ વોહ બાતેં હલાલ હય. ”

(૧) “નુરે ઈમાન” કિં ૧૯ મી પાનું ૬ હું શોખ મુરતબા નજ્દી અલ્હીર રહેમાન, હું આઠીઠ અં સે રિવાયત હય કે “હમારે આકા હું ઈમામે હુસેન અં કો ખુદાને કયા મરતબા ઠીયા હય ! કે જન હુજરતકી જ્યારતમેં કીતને હજ મકખુલ ઔર ઉમરાએ મખરકા સવાબ હૈ, ” આ પછી એક રિવાયત હું આઈશાના નામે લખી છે કે, “ પેગમ્બરે ખુદા સં હું ઈમામ હુસેન અં ની સાથે ખ્યાર કરતા હતા, પછી પેગમ્બરે ખુદા સં મેં હરમાવ્યું કે, ‘અમારા હુસેન (અં) ની કબરની જે જ્યારત કરશે, તેને નવ હજનો સવાબ મળશે, તેં હજ ૧.૭૫ કેવી કે જેવી મારી હય. ”

જ્યારે આમ છે ત્યારે મજામાં ધક્કા ખાવાની શી જરૂર છે ? જો નવે હજનો એક તડાકે લાભ થતો હોય તો વધારે ખરચો કરી હુયરાન શા માટે થવું ? મહેરબાની કરી આનો ખુલાસો કરજો.

(૨) “ તુરે ઈમાન ” કિં ૧૭ મી પાનું ૧૨૧.
 “ અમાલી ગિલાફલ અનવારમેં મનકુલ હુય કે, એક મરતબા જનામે સાહીક અં ગિમાર હુવે. પણ હુજરત ને કીસી ખાદિમસે ફરમાયા, કે કીસી શખસકો ઉજરત દેકર કળરે મુતહરા ઈમામે હુસેન અં પર ભેજદે. તાકે વેહ વાસ્તે મેરા શહીત (તંદુરસ્તી) કે હુવા કરે.”

આ વાત કોઈ પણ ઈમામીયા ફીરકામાં આવે તે નથી. શું ઈમામ જાફરે સાહીક અં માં ઈમામતનું તુર નહતું ? અથવા ઈમામ હુસેન અં વાળી તાકાત તેનામાં નથી ? આવી જુઠી રિવાયતને ઈમામીયા ફીરકાનું એક નાનું બાબક પણ કળુલ કરી શકે નહિ, તે ઈમામે ઝમાનનાં આવા નમાલા ખોલ હોયજ નહિ. કે, જે કળરની પાસે એક માણસને મોઢલી પોતાની ગિમારી માટે સફા માંગે ! મને અફસોસ તો આવી જુઠી રિવાયતો બયાન કરવાવાળા ઉપર થાય છે. કે જેમણે બેઈમાની કરી જુઠી રિવાયતો દ્વારા ઈમામીયા ફીરકાને બદનામ કર્યું છે. કદાચ જે આમ હોય તે ઈમામ અં આળી સૃષ્ટિના માલિક છે. સુરજ, ચંદ્ર

તેનાં તાળામાં છે, તે જે ચાહે તે કરી શકે છે, ખુદાઈનો ચલાવનાર છે, આળા દિવસનો રિપોર્ટ જમીન તેને આપે છે. તે ગૈબનું ઇદમ જાણે છે, એવી તમારી માન્યતા કહી પણ ટકી શકે તેમ નથી, ઉપરાંત આવી સિક્કો પણ ઇમામ અં માટે ક્યાં રહે છે ! મને ખબર પડતી નથી કે અસનાઅશરીઓ શું કહેવા માગે છે ? અને આવી રિવાયતો લખવાનો તેનો શું મતલબ છે ? હું હવે તેઓ સમક્ષ જે સવાલો રજુ કરું છું, તેનો યોગ્ય નિર્ણય માગશે એવી આશા છે.

(૧) જે આ રિવાયતને સાચી માનશે, તે ઇમામ જાફરે સાદિક અં માં તમારું ઇમાન રહેશે નહિ, ઇમામ અં કાઈ દિવસ કબર પરસ્તી કરેજ નહિ. આ વાત તેમની શાન સુખારકથી ઉલટી છે, શું ઇમામમાં એવી શક્તિ નહોતી કે કબર પાસેથી તંદુરસ્તી માગે ! શું તેઓ જમાનાના ઇમામ નહિં હતા ? અથવા તેમનામાં જનાબ ઇમામ હુસેન અં વાળું પાક તુર ન હતું ? જે ખુદાઈ તાકાત ઇમામ હુસેન અં માં હતી, તેજ જમાનાના ઇમામમાં આવી ગઈ. આમ છતાં ઇમામનાં શરીરની માટી પાસેથી હવા માગે તે કાઈ પણ ઇમાન દાર કબુલ કરે ખરો કે ?

(૨) જે તમે આ રિવાયતને જુદી સમજશે, તે

તમે સર્વ અસનાઅશરીઓએ મોલાના મહમદ બાકર મજલીસી જેવા માટે ધિક્કાર આપવો પડશે. કારણ કે તેણે બિહાર અનવારમાં જુદી હદીસ લખી, વળી આજ કારણે તેમનો કોઈ પણ કેસ; ફેલ સાચો નથી, તે એક ગપોડીયો માણસ હતો. એમ તમારે કબુલ કરવું પડશે, ખુદ ઈમામ જફર સાદિક અ. મે બીબ કેટલાક હદીસો બયાન કરનારાઓ ઉપર લખાનતો કરી છે, અગર હાલમાં તમારી માન્યતાનાં કોઈ ઈમામ હયાત હોતે તો જફર પોતાના દાદા ઉપર જુદી તહોમત નાખનારને લખાનત આપતે, પરંતુ “ વેહ દીન કહાં કે.....? ” તમે તો મુજતેહોના વેચાએલા ઠોર માફક છો. જે તેઓએ લખ્યું, તે તમેએ કબુલ કર્યું. ખુદાયાક તમેને નેક બદ સમજવાની શક્તિ આપે.

મજફુર બને બાબતોમાંથી તમે કંઈ બાબત સ્વિકારો છો? તે જવાબું રહ્યું.

(૩) તુરે ઈમાન કિં ૧૭ મી પાતું ૧૨૨. “ઐર ફરમાયા જનામે ઈમામે મુસએકાઝમ અ. ને, જે મોમન બ્યારત બજા લાએ કબ્રે ઈમામે હુસેન અ. ફી, તો હક સુબહા-નહુતઆલા ઉસકે ગુનાહિ ગુજસ્તા ઐર આયંદા બખશેગા.”

આ હદીસ પણ મને તો સાફ જુદી જણાય છે. અથવા તો હું મુસા કાઝમની જહાલિયત છે. ગુનાહ કરી કોઈ

માણસે અલાહ પાકની પાસે લોખાહ કરે તો તો તે માફ થઈ શકે, પણ આ તો કબ્રની જ્યારત કર્યાથી ગુનાહો માફ થઈ જાય છે! શું આ ખીના ધર્મમાનીનું સર્વશ્રેષ્ઠ લેવા જેવી નથી લેખાતી? ઉમરક્ષર ગુનાહ કરે, અને જ્યારત ખબ લાવે તો તે સવળા માફ! આવી તાલિમ ઇસ્લામમાં તો જણાતી નથી. પરંતુ કાંઈક કાકરોનાં ધર્મમાં પણ હુથે કે કેમ, એ શંકા છે, છતાં અસનાઅશરીઆઈએ આવી હુદીસો એકત્ર કરી અલાહ પાકના ઉપરનું ઈમાન ઓછું કરવા માગે છે, કે હુ. ઈમામ હુસેન અ. ઉપરનું ઈમાન વધારવા માગે છે? તે કંઈ સમજી શકાતું નથી.

નુરે ઈમાન કિ. ૧૭ મી વાનું ૨૨-૨૩ “હક મુખ્દાન હુ લખાલા હુરચેક જવારનાં અર્કમાંથી (૭૦૦૦૦) સ્ત્રીતર હબર મલાએક પેદા કરે છે. જે ક્યામત સુધી તેના હકમાં મગફેરતની દુવા માગશે.”

“ ઈમામ જાફર સાદિક અ. મે ફરમાવ્યું છે કે, જે માણસ શરખ ઉત્તર સિવાય ઈમામ હુસેન અ. ની કબરની જ્યારત ન કરે. અને જો તે મરી જાય, તો તે માણસ નાહસુલ ઈમાન [ઈમાનનો કાચો] અને નાહસુલ દીન (ધર્મનો કાચો) છે.”

“ ઈમામ જાફર સાદિક અ. મે ફરમાવ્યું કે જો મુસલમાન હજ કરે પણ ઈમામ હુસેન અ. ની કબરની

જ્યારત ન કરે તો તેણે ખરેખર ખુદાને પણ મુકી દીધો. દરેક મુસલમાન ઉપર ઈમામ હુસેન અ. ની જ્યારત ખુદા તરફથી વ્યાજબી છે. ”

“ જે શાબ્સ હુજની નવમી તારીખે કરખલામાં હોય, તેને હુજર હુજનો સવાબ મળે છે. તેણે હુજર ગુલામ આઝાદ કર્યા, અને હુજર થોડા જહાદ માટે આપ્યા, અને તેનું નામ સીદ્દીકે (સાચા) માં દાખલ થશે. અને સખે અરફા ખુદા તઆલા પ્રથમ ઈમામ હુસેન અ. ના જવારો તરફ નજર કરે છે. અને પછી હાજીઓ તરફ જુએ છે. તેનું કારણ માત્ર એટલું છે કે હાજીઓમાં હુરામીઓ પણ સામેલ થાય છે. જ્યારે કરખલામાં તે દિવસે યાને નવમી રાત્રે હુરામી પહોંચી શકતો નથી. ”

“ ઈમામ જાફર સાદક અ. મે ફરમાવ્યું કે જે માણસ આસુરાની રાત્રે ઈમામ હુસેન અ. ની કબર પાસે મૌજુદ હશે તેને નીચે મુજબ ફાયદા મળશે. ”

(૧) “ કયામતમાં તે અહલાહુપાકની મુલાકાત કરશે. ”

(૨) “ તેને જે હુજર હુજનો સવાબ મળશે. ”

(૩) “ તેને જે હુજર ઉમરાનો સવાબ પ્રાપ્ત થશે. ”

(૪) “ તેને જે હુજર જહાદનો સવાબ મળશે, ગોયા

રમુલ [સ.] ની હિમાયત કરવાનો સવાબ. ”

પ્રિય વાંચકગણ ! જરા ધ્યાન પૂર્વક સાંભળજો. રના લખાણથી આપણને જાણવાનું મળે છે કે, ખુદા તબ હુમેશાં નવા નવા ફિરત્તા પેદા કરે છે પણ તેઓને જો હશે ક્યાં ? આસમાનની જગ્યાતો ટુંકી પડશે તો જાવનગરમાં મોકલાવશે કે શું કરશે !

કબરની જયારત ન કરવાથી કેટલાએક અસ્ અશરીઓ નાકસુલ દીન-ઇમાનથી મર્યા છે. પરંતુ શર મોહમદીમાંતો હુકમ નથી. કે કબરો ઉપર માથા પછા છતાં ખુદા તઆલાએ એ કામ વ્યાજબી કર્યું. એની શાળિ શી ? હાલના ચાલુ કુરાનમાં તો આ બાબત મગતી ન પરંતુ જો મહેદી વાળા કુરાનમાં હોય તો તો જુદી વાત છે.

જ્યાં અસ્લાહ પાકેને જુસ્મજ નથી, ત્યાં પ્ર કરબલા તરફ અને પછી હાજીઓ તરફ નિગાહ કેવી ર કરશે ? હાજીઓમાં હુરામી હશે ! અને અજવારમાં હુરા નહિ હોય, એ તો ફક્ત ઇસ્લામીઓનાં દિલ દુઃખાવવા ખાતર તમારા એઇમાન રાવીઓની ચાલખાજી છે. મ ખ્ય થથી તો કરબલામાં ત્યાંના મુતવક્લીઓએ મુત્તા મ સારી સારી જવાન છાકરીઓ રોકી રાખી છે, અને તે હબરો હુરામી છાકરા છાકરીઓ ત્યાં મોજુદ હોય તે શી નવાઇ ? હવે જો આવા કર્તુતો કરનાર અજવાર થાય તેને માટે કેમ ? મોલાના હાજીનાજી ! મહેરબાની

દાખલા દહીં સાથે સમજાવજો. જ્યારે તમારો ઉભુડી મસલો અદલાહ પાકના હિદારનો મુનદર છે. તો કયામતમાં ખુદા પાકની મુદાકાત કેમ કરશો ! બાકી એ હુજાર હુજ, એ હુજાર ઉમરી, એ હુજાર ઘોઠા, અને એ હુજાર જહાદ, એ તો બાકી પુત્રાવ, અને ગમે તેટલું ધી નાખો, એવી વીગત છે. આવા મસલા ઇસ્લામમાં તો નથી.

તુરે ઇમાન કિ. ૧૮ મી પાતું ૧૫૭ માં લખ્યું છે કે:-

(૧) “ ઇમામ હુસેન અ. ને પહોરવા માટે જીજરાઈલની નરમ અને સુવાળી પાંગનો પાશાક હદીયા તરીકે ખુદા તઆલાએ મોકલાવ્યો હતો. ”

(૨) “ ઇમામ હુસેન અ. ની કબરની જગ્યાએ હ. આદમ અ. થી, હ. મોહમદ મુસ્તફા સ. સુધી તમામ નમન કરી ગયા છે. ” (જયારત કરી છે.)

(૩) “ ઇમામ હુસેન અ. ની કબર આસપાસ બાર માઈલ સુધીની જમીન કાવ્યખાએ મોઅજમાં કરતાં પણ વધારે ફજીલત ધરાવે છે, શાહિ નજફ કરતાં પણ વધારે અફજલ છે, ”

(૪) “ કુરબાની માટીની તરખીહથી તરખીહ કરવાનો સવાળ સીતેરગણો વધારે છે. એ બાકે પાકની તરખીહ અમસ્તા ફેરવવામાં પણ તરખીહ પડવા જેટલો સવાળ છે. ”

(૫) “ માઝબીલ ઝખલની રિવાયતમાં વારીદ છે કે, એ પાક માટી ઉપર સીઝદો કરવાથી સાતે પડદા દુર થઈ જાય છે, યાને ગાસમાનનાં સાતે ભાગ ઉપરથી પસાર થઈ જાય છે. ”

(૬) “ એ પાક માટીપર સીઝદો કરવાથી સાતે જમીનમાં તુર ફેલાય છે, પછી કુરબલામાં સીઝદો કરે ત્યાંની માટીનો ગારો કરી તેની મોહુર બનાવી તેના ઉપર ગમે તે ઠેકાણે સીઝદો કરે તો પણ એવોજ ફાયદો પ્રાપ્ત થાય છે, બિમારને સીફા માટે થોડીક ખાક ખવરાવે તો પણ ઠંધું હરકત નથી. ”

૭ “ એ માટી જેની પાસે હુશે તેને કોઈપણ જગ્યાએ ઘીક નહિ લાગે, તેને માન મળે છે. જો વેપારની ચીજોમાં રાખે તો ખરકત મળે છે. તેને તુકશાન ન આવે. ”

૮ “ કબરમાં એ માટી રાખવાથી મૈયતને અઝાબ થતો નથી. મનકુલ છે કે, એક એરત ઝીના [ખદફેલી] કરાવતી હતી. અને તેથી બન્ધ્યાં થતાં હતાં. તે તેને બાળી નાખતી હતી. જ્યારે તેણી મરી ગઈ અને તેણીને કબરમાં દફન કરી ત્યારે જમીને તેણીના મૈયતને બહાર ફેંકી દીધી. લોકોએ ઘીજી વખત દફન કરી, તો તે વખતે પણ જમીને બહાર ફેંકી દીધી. અને આ પ્રમાણે કેટલીક વખત થવાથી લોકો જમાનાનાં ઈમામ પાસે

(હશે કેઈ હ. મુલે રત્રા જેવો.) જઈ અરજ કરી તો આપે ફરમાવ્યું કે તેણીની કબરમાં ખાકે સીકા રાખો. આ મુજબ કરવાથી જમીને તેણીને બાહિર કાઢી નહિ.”

૯ “ કરબલાની પાક જમીનમાં દફન થવાથી હિસાબ આપ્યા વિનાં જન્મતમાં દાખલ થવાય છે. ”

૧૦ “ જ્યારે મલાએક જમીન તરફ આવે છે. ત્યારે દુરાંઓ કહે છે કે, અમારા માટે તખરૂક લાવજો. જ્યારે મલાએક પાછા જાય છે. ત્યારે કરબલાની માટી લઈ જાય છે. તેમાંથી થોડીક હૉ રસુલે પુદાને આપે છે. બીજી પોતાની પાસે રાખે છે. ”

૧૧ “ એ પાક જમીનમાં હ. ઇમામે હુસેન અ. ની શહાદત પહેલાં ખસોહ નબી, ખસોહ ઇમામ, ખસોહ અમ્મખાત, દફન થયા છે. અને તે મોતખર રિવાયતમાં વારીદ છે. ”

૧૨ “ થઈ ગએલા દરેક નબીઓ જ્યારે કરબલામાં ગયા છે. ત્યારે તે માટીને સુંધી પછી ઉપાડીને પોતાના અંગ ઉપર ચોટેલ છે. ”

આ બાર મસલાનું જે જુદું જુદું વિવેચન કરું તો મારી આ બુક અહિંજ પુરી થઈ જાય. આ બધી વાતો પુદા અને તેના રસુલનાં નામે એ બેઈમાનોએ ઘડી કાઢી છે ન તો કુરાનમાં આવા મસાએલ છે, ન તો રસુલ

સં તું ફરમાન છે. ગદિલા મસલામાં અપ્રહણની નરમ
 પાંખનાં પોશાક વિશેની વાત કેટલી વજુદ વગરની છે !
 શું હું અપ્રહણ અં કોઈ સુરથી, આ ઘાતક આ શાહમુજ
 છે, કે જે થોડી થોડી પાંખ અમુક અમુક વખતે ઉતારે
 છે ! આ મસલો દરિયામથી ગિલકુલ વિદ્. છે. ધીમે
 મસલો નખીએ ઉપર તકિમત લખાવનારો છે. તેઓ કર
 બલાની જમીનની જ્યારણ કરવા ગયા. તે વાત જુડી છે.
 નખીએએ અલ્લાહ સિવાય કોઈની જ્યારણ કરી નથી,
 ત્રીજા મસલામાં તો સાફ જહાલિયત બતાવી છે. કાચબ
 તુલ્લાહ કરતાં કરબલાની જમીનનો મરતબો મોટો જાણ
 વ્યો છે. પરંતુ ફરઆન આ વાતના ઈન્કાર કરે છે. આથી
 મસલાથી તો હસવું આવ્યા વગર રહેતું નથી, કેટલી બધી
 અંધ શ્રદ્ધા છે ! જે હૃદય-મન અલ્લાહ તયાલાની તરફ
 ન હોય તો તસ્બીહ બસે બાકે સીફની હોય કે લાકડા
 ની હોય. બંને બરાબર છે. આમાં તો કરબલાનાં વેપારને
 વધારવાની દલાલી સિવાય વધારે કશુંએ નથી, બાકે સીફની
 ઠીકડી ઉપર સીજદો કરવો એ તો હરામ છે. એક નાનો
 છુત આગળ રાખી સાતમે આસમાને કોઈ નથી ગયું. અને
 તમે પણ જવાના નથી. શું મસ્જીદોની જમીન નાપાક
 છે ? કે કરબલાની મોહર રાખી નમાઝ પડે છે ? મને
 આ જગ્યાએ એક સાચોરનો કોલ યાદ આવી જાય છે.

“ તસ્મીંહ, બહસ્તે વાહિત. ચક્ષુશ ખમાલ મરહુમ;
ઇ કાકિરાના મુસલીમ હીદમ, ન હીદે પુહમ. ”

આકે સીકાની તસ્મીંહ હાથમાં રાખી મેંકાકેથી
મસલાહ કહે, પણ નીચત મરી ગવંલાએના માલમાં છે,
તે માણસ કાફર છે. મુસલમાન નથી.

“ બ જમીં પે ગ્રીજતા કરહમ, ઝ જમીં નીહા બર
“ આમત. ”

“ કે મારા ખરાબ કરહી, બ ગ્રીજતએ રીયાહ. ”

જે રીયાકારીના ગ્રીજદો હરે તે જમીન પુકારશે કે,
અય મરહુહ! તેં મને ખરાબ કરી નાંખી. છતાં આપ
ખતથી શકશે કે, તમે મજકુર મસલાએ આપી શું
કરવા માંગો છો? તમે તે રાત્રિ અને દિવસ બેહિસ્ત
અને નખતનાં બસ સ્વનાંજ વેંદે રહ્યાં છો. પણ જરા
બુદ્ધિ ચલાવશો? અને જણાવશો! કે તે શું કોઈ મહુવા
નો ખાલો છે કે, જ્યાં જે ધડક ચાલ્યા જશે?

સાતમે મસલો બુઠો છે, જે એવી ખાસિયત તે
માટીમાં હોય. તે મહિદી સાહેબ શા માટે ઉઠીને ભાગી
ગયા? અથવા અમનાઅશરી વેપારીએને બરકત શા માટે
નથી થતી? આહના મસલાથી તે તમે ઈસ્લામથી અને
પુદા—રમુત્ર [મ] થી ખારીજ થાંગ્યા છો. શું કોઈ પણ
લુન્ચા, બદમાશ, હુરામી, બે ઈમાન, પરાઈ રકમ હજમ

કરનાર, ઝીનાં કરનાર, અથવા શરાણીને કબરમાં માટી નાખી દફન કરીએ તો તેને અબાળ થતો નથી ? ખસ, ઇસ્લામમાં જે ખુદાનાં આદિલપણાની શરત છે. તે પણ આથી તો ખલાસ થઈ જાય છે. (નૌઝહિદ્લાહ:) શું તમારા જણાવ્યા મુજબ તે જનાકાર ચોરતની મૈયત સાથે માટી નાખવાથી તે છુટી ગઈ હશે ? કદાચ તમારા અડીદા પ્રમાણેના ઈમામો તમારા લઆનતી કામની સલાહ આપતા હોય તો ભલે, પરંતુ તેણાહ કરો, ઈમામો આવા પાપીઓ માટે દયા કરેજ નહિં. પરંતુ તમોએ ઘડી કાઢેલ મસલો તો ફક્ત મુતાની મુશીબતમાં ગીરફતાર થયેલી ચોરતનાં દિલાસા માટે હોય, તો તમો જાણો. નવમા મસલાએ તો તમો ખુત પરસ્તોને પુરેપુરા કાફર બનાવી નાખ્યા છે. ઈરબલામાં જે દફન થાય તે હુસાબ આખ્યા વગર સીધા જન્મતમાં જાય, આ શું બતાવે છે ? મી. ગૈન ! તમારા આગેવાનોના કહેવા ઉપર જે મરસો કરશે તો સીધા જન્મતમાં નહિં પણ જહન્નમમાં જ જશે. આવી રીતની નબતની વાતો માણસોને દગલખામ કરવા તરફ ઘસડી જાય છે. કોઈની અમાનત કબાડો, કોઈની ચોરતને ખરાબ કરો, અથવા કોઈની નિંદા કરો, અને આ બધામાંથી છુટવા માટે ઈરબલામાં જઈને મરો અથવા વગ્નીયત કરી નાખો કે મારી માટીને ઈરબલામાં દફન કરવું. ભલે આપ બતાવી શકશો કે આની શીલોસોપી શું

છે? પરંતુ યાદ રાખજો, કે ખુદા તઆલા આદિલ છે, તે જરૂર ઈ-સાક્ષી કરશે. જેવા તમારા કામ હશે. તેવી તમેને જાઝા કે સજા મળશે. દશમાં મસલામાં તેા ગિલકુલ નાદાનિયતજ કરી છે. અને તે મુજબ પ્રીસ્તા તથા હુરા-ઓને માટી પરસ્ત જાણાયે છે. ખુદા રસુલે ખુદાને પક્ષ તેમાં સામિલ કરે છે. અગિયારમા મસલાથી તમે તમા રાજ દીનને યાતિલ કરો છે. ત્યારે રોઝે અલસ્તમાં ઈમામ બારજ હતા અને તેરમાતું નામ નથી. ત્યારે ખરોહુ ઈમામ નખીઓને છુત પરસ્ત ઠેરાવવાની પેરવી કરી છે. પરંતુ તમે જાણો છો કે અદ્લાહના પેગમ્બરો ગર્વ વાતોથી પાક છે. જે તેમ જાણતા હોતો તેઓ માટી લઈ અંગમાં ઉપર થોડે એ માનવા જોગ છે ખરું?

હવે મંદિરખાની કરી જરા ઈમાનદારીથી એક સવાલનાં જવાબ આપજો. ત્યારે કરમગણની ખામ કબરમાં નાખવાથી બેહિસ્ત મળે છે. ત્યારે તમારા ઈમામ સાહેબ હાફેન રશીદની સાથે કબરમાં મુતા છે. તેથી હાફેન જન્મતી છે કે નહિ? જે જન્મતી નથી એમ જણાવતા હો તો ઈમામ રજામાં, ઈમામ હુસેન આઠ જેવી તાકાત ન હતી? અથવા તો તેઓ ઈમામ ન હતા? આના ખુલાસો કરતાં તમારે ખુબ વિચાર કરવાનાં છે. તમારા મસલામાં જણાવ્યા મુજબ જે કોઈ ચહુદી અથવા કાફર કરમગણમાં મરી જાય,

તો તે બધા જાતની સમજવા ? શું તેઓ વગર કિસ્મત
જન્મતમાં જશે ?

(૪) તુરે ઈમાન કિતાબ ૧૬ મી પાનું ૧૨૫ -
છે કે, “ ઈમામ હુસેન અ. ની સુશીખત પર શેવાન
અને એ હજરતની જરત કરવાનાં કારણથી તમા
ગુનાહો માફ થઈ જાય છે. એટલુંજ નહિ, પણ એ પદ
થનાર ગુનાહ પણ માફ થઈ જાય છે. બહુકે અજ્વાર
મા બાપ, સગાં વહાલાં તેમજ દોસ્તોનાં ગુનાહ પ
માફ થાય છે. ”

આ એલેક્ટ્રાઈટી તદન હસ્લામથી ખારેજ અને મુશ
રીક થઈ જવાય છે. આ મસલાને માનનાર મુશરીક અ
બુદાની હસ્તીને નહિ માનનાર નાસ્તિકોને તરીકો દે
જ્યારત કરી પછી ગુનાહ કરવાની છુટ આપી દીધી છે
બુદાનું આદિલપણું રહેવા દીધું નથી. એકના બહલામ
મા બાપ, સગા વહાલાં, અને દોસ્તો પણ બહિસ્તમાં જ
એ કેમ ? આવા મસલા લખનાર ખરેખર કાફર ફિરકાન
હોવા જોઈએ.

(૫) તુરે ઈમાન કિતાબ ૧૬ મી પાનું ૧૨૭, માં લખ
છે કે, “ જમકે અજ્વારોની ફજીલતમાં વારીદ થયું છે કે
તેઓને કયામતના દિવસે કહેવામાં આવશે કે, તમાર
મરજી પટે તેઓનો હાથ પકડી બહિસ્તમાં દાખલ કરે.

જિવ્યારા ખુદાને પણ શું તે ખુત પરસ્તો ધકકો મારી અદાલતથી ઉઠાડી મુકશે ? શું તેની પાસેથી બેહિસ્તની તમામ ચાવીઓ બગલેરીથી લઈ લેશે ? શું તેઓ પોતાના દોસ્તોને અથવા ગમે તેને લઈ જશે ? વાંચક ખિરાદરો ! આ બિનાં ઉપર જરા વિચાર કરો. કે આ તરીકો કાકરો નો છે યા નહિ ? આપ વાંચી ચુક્યા અને તે ઉપરથી સમજી પણ ચુક્યા કે, જાનવર પરસ્ત, લાકડા પરસ્ત, અને શરાબે મોહમદીથી ઉલટા કોણ છે ખરેખર કહેવાતા અસનાઅશરીઓ એ ખુત પરસ્ત ટોણું છે, અને તેને લઈ ને આ “સોટાનો માર” તેમને માટે વ્યાજબીજ છે.

મારા આ ચાર પ્રકરણ વાંચ્યા પછી તે ખુતપરસ્તને કોણ મુસલમાન કહેશે ? અથવા તેના માની લીધેલ મુસા કાઝમ પછીનાં ઇમામોને ઇમામ કોણ સમજશે ? શું મીં ગૈન કે જે મોલવી મુજતેહદો પર નાજ કરે છે, તેને ઇમાનદાર કહેશે ? બિલકુલ નહિ. તે ટોણું તો ઇસ્લામથી ખારેજ છે. ઇસ્લામ ધર્મનું દુશ્મન છે. કારણ કે શરીઅતને મટાડનાર અને જહુમ્મી રસ્તો બતાવનાર છે. એટલે હું તો ખાત્રીથી કહું છું કે, તેઓ ઇસ્લામી યા મુસલમાન નથી, નથી ને નથીજ, તેઓ ગીબત કરનાર ઇબ્લીશનાં સંગાતીજ છે.

પ્રકરણ ૫ મું.

અસનાઅશરીઓએ કરેલા એતેરામનાં સચ્ચોટ
જવાબ, અને સચ્ચાઈ (?) ના
ડંકાનો સત્યાનાશ.

ખોબા કોમ, પછી તે અસનાઅશરી હોવા અથવા અસના-
ઈલી, પ્રથમ તે બધા ભેગાજ હતા, અને એકજ મજબૂત
ઈન્માઈલીને માનતા હતા, આ વાતથી તમે અથવા કોઈ પણ
વ્યક્તિ ઈનકાર કરી શકે તેમ નથી, આ વાત સત્ય હોવા
માટે તમારી કિતાબની એકજ દલીલ પુરતી સમજી શકો છો.
મહુમ મી. કાળા, કે જે તમારા ટોળામાં મથાહુર હતા.
અને જેઓ થોડા વખત ઉપરજ ગુજરી ગયા છે. તેમની
દુઆતિમાં તમારા માતા મુશીહ અથવા નાયબે ઈમામની ગરજ

સારનાર ગણકે મહેત્રી સાહેબ ગુમ હોવાથી તેનો ચાર્જ સંભાળનાર હતા. એમ કહીએ તો પણ આવે. તેમણે હસન ખીન સગ્ગાહ નામે પુસ્તક સને ૧૯૦૭ માં ખીચ વાપતે છપાવ્યું હતું. તેમાં પાને ૧૫૭ માં લખે છે કે:—

“ ખોળ લોકોની અસલ ઉત્પત્તિ સુન્નીમાંથી થઈ હતી, એમ જે માનવામાં આવ્યું હતું. તે ખરું નથી, વળી મુંબઈમાં પ્રસિધ્ધ થયેલી ગુજરાતી ચોપડીમાં ખોળ ધર્મનો નિંદા કરી છે, તે પણ ખરી નથી. વળી હિન્દુ મુસલમાન મિશ્ર મતનાં ગીનાનો એજ શિઆ લોકોનો મત છે, એમ જે માનવામાં આવે છે, તે પણ ખરું નથી, ખોળને માટે સતપંથ એ નિરાળો જ પંથ છે, એવી કેટલાકની સમજણ છે, તે પણ ખરી નથી, પણ મુંબઈની હાઈ કોર્ટમાં કેશ ચાલતાં ખોળઓનો અસલ ધર્મ શિઆ ઇમામી ઇસ્માઈલી ઠરેલ છે, એજ ખરી વાત છે. ”

“ હસન ખીન સગ્ગાહ ” નામે પુસ્તકની પ્રસ્તાવનામાં પાને ૩ જે એજ લેખક લખે છે કે, “ અલ-મોતમાં સ્થાપન થયેલી નિઝારી શાખાએ પોતાના હાઇઓ અને નફીઓ મોકલી પોતાનો ધર્મ ફેલાવવાને બળવાન પ્રયત્નો કર્યાં છે. અને તે પ્રયત્નોને લઈ હિન્દુસ્તાનમાં પણ લાખો લોકોને જેવાંકે ખોળ, મુમનાં,

શુભ્તી, સાજી, સવાઇ, અને મેઘવાળ ઇત્યાદિ કોમોને યુક્તિસર ઘોષ કરી પોતાનાં ધર્મમાં સામેલ કીધા છે.”

અફસોસ ! પોતાનાં મુરશીદ જેવાનાં કોલથી કરી મી. ગૈન જેવા, ઇસ્માઈલી ઇમામોને અસનાઅશરી લખવા મનાવવાની વ્યર્થ કોશિશ કરી રહ્યા છે. વળી કુખતો માણસ તણખલો પકડે ! તે હિસાબે પાછી દલીલો પણ દેવા લાગ્યા છે. હું મી. ગૈનને તેની ચોખ્ખવટ માટે બલામણુ ઠરું છું કે, ‘મહેરગાની કરી ‘કાળા તિમિર ભાસ્કર’ વાંચો ‘અખબારે ઇસ્લામ.’ મુંબઈ તા. ૧૬ મી જુલાઈ ૧૯૧૪ જેમાં મી. કાળાનાં દીન પ્રતિદીન બહલાતા ખ્યાલો નો સારો રીવ્યુ લીધો છે. તેવીજ રીતે ‘હફીકતુલ મુસાવાત’માં મોલાનાં હાજનાજીએ મહુમ માટે સારામાં સારો ચિતાર આપ્યો છે, યાને તેને અસનાઅશરી અને ઇસ્માઈલી ધર્મનાં દુશ્મન તરીકે સાગિતીની સાથે બતાવી આપ્યું છે.

મી. ગૈન, કાળાનું અનુકરણ કરનાર છે. પણ કાળાની માફક પોતાનાં વિચારો એક જગ્યાએ એકઠા કરી શકતા નથી, આવી ઢબ તે ખુલ પરસ્ત ટોળાના બધા લેખકોની છે, મી. ગૈનનાં જુઠા ડંકામાંથી સવાલો રજુ કરી તેના જવાબો લખું છું. તે ઉપરથી ઇન્સાફ પસંદ વ્યક્તિઓ જરૂર ઇન્સાફ કરશે.

સવાલ પહેલો:—

—પાતું ૪૨, “ પણ ખરું લેખને કે, ગેમ થવું આમણુ ભામણુ જેવાનું કામ નથી, એ તો ખરા પુદાર્થ પાવર ધરાવનારા ઇમામોજ ગેમ થઈ શકે છે, જે તમારા ઇમામમાં સન્ચાઈ હોય તો ગેમ થઈ દેખાડે. તેમાં ગેમ થવાની શક્તિ નથી. ”

જવાબ:—

ભાઈ ગૈન ! ગેમ થવું એ ઇમામની શાનમુખારકથી ઉત્કૃં છે, ખલકે તે આમણુ ભામણુનું કામ છે. અલ્લાહનો સાચો પ્રતિનિધી, શા માટે ભાગે ? શા માટે ગેમ થાય ? અલ્લાહ પાક તેને પોતાની હુજત બનાવે શા માટે ? ભાગી-જનાર ગેમ થનાર, ઇમામ હુનિયામાં હોય તોયે શું ? અગર ન હોય તોયે શું ? જે ઇમામજ ન હોય, તો પછી ઇમા-મીયા ફિરકાના શા માટે કહેવરાવીએ ? વળી તેમ હોય તો ઇમામતનાં ઉસુલને માનવાની શી જરૂર છે ? ભાઈ ! તમે લખો છો કે, તમારો ઇમામ ગેમ થઈ દેખાડે. પણ એ તો તમારી હુકુ ધર્મી છે, તમારા ઇમામ દરીયામાં કુખડી મારી યા કાંસી ખાઈ મરી ગયાં તો શું બીજાએને એમ પણ કહેવું કે, તમારા ઇમામમાં સન્ચાઈ હોય તો તેમ કરી દેખાડે ! ના, મી. ગૈન ! તમારાજ ઇમામ ભાગી ગયો તેજ ખસ છે. અમારે આવી જહાલીયતની સન્ચાઈ ખતા-

વધી નથી, જો અમે અમારા ઈમામને ગૈબ દરવાની સન્માન
 દેખાડવા જઈએ તો અમારે કાફરપણાની જીંદગીએ મરવું
 પડે, ઈમામ ગૈબ હોવાની જહાલત ભરેલી માન્યતા તમે-
 નેજ મુબારક હો. જો તમેને બે મિનિટ ગુમ થવા વાળો
 ઈમામ જોતો હોય તો એવા એક નહિ પણ અનેક
 પ્રેક્ષકો બતાવું, એકનું નામ તો છે, પ્રેક્ષક હાશાનંદ
 આર્ય સમાજ કે જે ખ્રિસ્તામનો દુશ્મન છે. અને માણસોના
 જમ ઘટામાંથી ચાર કલાક સુધી ગુમ થઈ શકે છે, પરંતુ
 તમારે પ્રથમ તપાસ કરવી જઈએ કે, મહેતી સાહેબ પેટા
 પ્રયા હતા યા નહિ. ગૈબ થયા છે કે ખાલી માથા ફેડ
 કે? મરી ગયા છે કે જીવતા છે? આસમાનમાં છે કે
 જમીનમાં છે? લીલા પંખીઓ મહેતીને આસમાનમાં ઉપાડી
 યા પછી કઈ તારીખે ક્યા સનમાં પાછા લાવ્યા? અને
 તેમને ક્યાં મુક્યા? હમણાં તેમની શું હાલત છે? મુખી
 કે કે દુ:ખી? ભાઈ! આખર પણ તમારા ઈમામ માણસ
 હતા, તો માણસ તરીકે તેમને ઘોળી, હજમ, ખબરગી,
 વેગેરેની જરૂર પડતી હશે. તો તેમની હાલતો પુરી થાય
 કે કે નહિ? તેમનાં માટે ખાવા પીવાની શું સગવડ છે?
 તે તમારો એકલો અટ્ટલો ઈમામ દુનિયાની નજરથી ગૈબ
 થઈ ત્યાં શું કરે છે? દુનિયા તેને જોઈ શકતી નથી,
 તરણ કે તે દુનિયાથી અલગ છે, તો પછી અલ્લાહ પાકના
 માલ દરમાન દુનિયાને કેમ પહોંચાડશે? અને શું કાયદો

- યશો ? ભાઈ જૈન ! હક ધર્મી ન કરો. આરી વાતો ઉપર હન્દગી ખરબાદ ન કરો અક તો જિચારો પેઠા પણ થયો નથી, અને :ડાનેયામાં તેની હસ્તી પણ નથી, તો પછી જૈન ક્યાંની શ્યાય ? વગ વધુમાં એ પણ સમજવથો કે હ. અલી અ. થી હુશન અસગી સુધી તમારી માન્યતાનાં જે જે ઇમામો થયા તેઓમાં જૈન થવાની તાકાત હતી આ નહિ ?

સવાલ બીજો:—

પાનું ૪૩, “ તમે સંકટો ખુદાની માન્યતા રાખવા વાગા મુસલમાનીનો દાવો એક સેકન્ડ પણ કરી શકો છો ખરા ? તમે ખુદાને સાકાર રૂપમાં માનનારાઓ અમે ખરા ખુદાને માનનારાઓ પ્રત્યે બોલીજ કેમ શકો ? બતાવી શકો છો કે, ખુદાએ કુલાણી જગ્યાએ સાકાર રૂપમાં દેખાવ આપ્યો હતો ? ”

જવાબ—

જે માણસ પોતાની લાયખેરીથી અજાણ હોય તે શા માટે આવા સવાલો દ્વારામાં લે છે ? અથવા સુધી મુસલમાનો આગળ પોતાની જગાની ચાલાકી બતાવવાની નિયતથી આ સવાલ કરે છે ? એ નાદાનોને એવો વિચાર શા માટે નથી થતો ! કે અમારા મગહળથી કેમ વાકેફદાર ગરહન પકડશે તો અમારી પોતાની કુનેવી થશે.

આ સવાલ ધણાં વર્ષથી અમારા મીશનરી સાહેબ ઇસ્માઇલી સતપંથ પ્રકાશમાં લખી રહ્યા છે. જેનું નામ ખુદાઈ જલવો છે. તેમાં છેવટે મૌલાના હાજીનાજીને તથા તમારા જુઠા ડંઠાને પ્રગટ કરનાર અલી ભાઈને ખુદાઈ ચેલેન્જ આપી કે સુન્ની મુજતેહદોની આગળ વાદવિવાદ કરો. જે સુન્ની ભાઈઓ તમોને હું અલી અં ની માન્યતા વિષે ડાકરના ફતવા આપે, તે તમો જુઠા. અને તે અંગે તમારો જુઠો મજહૂબ મુકી ગમે તે મજહૂબમાં ચાલ્યા જાયો. અગર તે લોકોએ એવા ફતવા આપી, કે હ. અલ્લા અ. માટેની અલ્લાઅશરીઓની માન્યતા શરીઅતની હદમાં છે. અને તેથી તેઓ તોહીદમાં કંઈ પણ ફરક નથી થતો તો હું તમારા મજહૂબમાં આવીશ. " પરંતુ તમારા પેટભરૂ મુદ્દાઓ વાદવિવાદના નામથી ભડકે છે, ભાગતા ફરે છે, આથી સાબિત થાય છે કે, તમો ખુદ ખુદાને શરીરવાળો માનનારા છો. આની થાડીકજ દલીલો આપીશ.

અમારો અકીદો તમારા કરતાં બિલકુલ નિરાળો છે, જેથી શરીઅતમાં પણ ફરક નહિ આવે. અમો ઇસ્માઇલી અલી અ. યા કાઈપણ ઇમામનાં શરીરને ખુદા નથી કહેતા જેઓ શરીરને ખુદા સમજે તે મલકિન કાફર છે. પણ અલખત પંજેતન પાક અ. માં અલ્લાહપાકનું નુર મુબારક જે નુર નિરાકારી નિરંજન છે, તે નુરનો કોઈ માં યા ખાંપ

નથી. વળી તે કાઇને જાણેલો નથી. નથી તેને કંઈ ચોલાદ. જે ઈમાઇલીઓ શરીર પરમ્ત હોત તે તમારી માફક કાથળીમાં આટો નાખી જ્યાં જ્યાં ઇમામોનાં શરીર દર્શન થયાં છે, ત્યાં ત્યાં ધક્કા ખાતા કરતે, પરંતુ અમારા હાદીએ અમોને એવી કબરો ઉપર ધક્કા ખાવાની સાફ મનાઈ કરમાવી છે.

“ એ તખ્તે જે નર આવે, તેને શ્રેવો મોરાભાઈ, ”

અર્થાત્—જે ઇમામતની ગાદીએ આવે, તે જમાનાનાં ઇમામને માનજો, ખરેખર તે ઇમામે જમાન નાતકુલ કુરઆન. શરીકતુલ કુરઆન સિવાય તેઓની કબરો સાથે અમારો કંઈ પણ સંબંધ નથી.

તમે અવતારના દાએલ હો, અને મુજસ્સીમ ખુદાને માનો હો. ઉપરાંત ઇમામ મુક્મ શરીર ધારણ કરે છે. એ પણ તમારી માન્યતા છે. તેની થોડીક દલીલો.

(૧) ‘હકીકતુલ મુસાવાત’ પાનું ૧ હું (હાજનાજ)

“ જે મુરતઝા રસુલોંકી પેગંબરી નહિં, વોહ ગંદઓ ખુદા નહિં, જો હૈદરી નહિં. ”

“ જો અક્ષીયુન મુરતઝા પેગમ્બરોની સાથે ન યોત તો તેઓ પેગમ્બરી ચલાવી ન શકે. જે માણસ હૈકરી નથી, તે પુદાનો બંદો નથી. ” (ત્યારે શું તાજીયા અથવા લાકડાની દુલદુલનો બંદો છે ?]

આથી સાબિત થાય છે કે, હું અક્ષી અં હરેક જમાનામાં દરેક નબી સાથે મૌજુદ હતા. તેમનું ગુર મુન્ત ડીલ થતું રહ્યું. યાને અવતાર ધારણ કરતું રહ્યું.

હદીકે શીઆ ' પાનું ૫૭ (હાજનાજ) “ જ્યારે ખુદાએ હું આદમ અં ને બેહિસ્તમાં રહેવાનો હુકમ આપ્યો, ત્યારે અમે તેઓની સુલખમાં મૌજુદ હતા. પછી જ્યારે હજરતે તુહ અં કિશ્તીમાં મુવાર થયા, તો તે વખતે પણ અમે તેઓની પીઠમાં મૌજુદ હતા. જ્યારે હું ઈબ્રાહીમ અં ને આગમાં નાખ્યા, ત્યારે અમે તેઓની પીઠમાં મૌજુદ હતા. એ પ્રમાણે હક તઆલા અમોને એક પીઠથી, બીજી પીઠ તરફ મોકલતો ગયો. એટલે સુધી કે, અમોને અખદુલ મુતલીબની સુલખમાં મૂકીને અમારા એ તુરના બં બાગ કર્યા. મને અખદુલલાહની સુલખમાં, અને અક્ષીને અબુ તાલિબની સુલખમાં જગ્યા આપી, મને નિખુવત અને રિસાલતથી અને અક્ષીને સેહ સવારી અને ફસાહતથી મુમતાજ કર્યા. અને અમારા માટે પોતાના અમ્મમાએ હુમનામાંથી બં

નામ કાઢ્યા, ખુદાનું નામ મહમુદ છે. અને હું મોહમદ છું. અને તે 'અલાહ' છે. અને આ 'અલી' છે." હદીકે શીઆ પાતું ૩૧. " એ તુરે મુકદ્દસને હજરતે આદમ અં ની પીઠ મુખારકમાં સાકીન કર્યું, એ પછી હ. આદમ અં ની સુલભથી હ. તુહ અં ની સુલભ મુધી આગ્યું છેલ્લે એજ પ્રમાણે હમેશાં પાક અસલાખોમાં એક સુલભથી ખીજ સુલભમાં ઉતરતું ગયું. પછી તે તુરને અખદલા ખીન અખદુલ મુતલીખની સુલભથી જાહેર કર્યું. "

મી. ગૈન ! ઉતરતું ગયું અને અવતાર લેતું ગયું, તેમાં કેટલો ફરક છે ? મૈલાનાં કલખી સાહેબ કે જે તમારા મુજતેહ છે. તેઓ કહે છે કે, " મેં હું મોહમદ સં ની પાંચસોહ માતાઓ ગણી છે. " આ હિસાબે કેટલા અવતાર થયા ? એક લાખ ચોવીસ હજાર વખત તો નક્કી નક્કી અવતાર લીધો છે. જરા સમુર, ખાર હમામમાં પણ મુન્તકલ થયો હતો ? તમારી માન્યતા પ્રમાણે તમે એક લાખ ચોવીસ હજાર અને ખાર ખુદાને માનો છો. પણ મૈલાનાં અલી હાચેરીએ હાજનાજનાં જવાબમાં જે અવતાર પાત્ર લખ્યા છે. (જે હદીકે શીઆ પાતું ૬૬ માં લખાયેલ છે.) તેમાં આગણુ પચાસ ખુદા ગણ્યા છે. હવે આ હિસાબે તમે ખુત પરસ્તોનાં ખુદાઓની ગણતરી તમેજ નક્કી કરજો. જે તમોને ધુગ, ઢેકાં લખવાનું મન થાય તો

તે કરતાં હું તમોને ખુદ્દી ચેત્રેંજ કરું છું કે મારી સાથે વાદવિવાહ કરવા માટે તૈયાર થાઓ, જે તમે આમ કરો. તો તો સુત્રીભાઈઓ આગળ તમોને કાફર બનાવતાં ઘણી સગવડ થઈ જાય. આ વિષે હું વધારે લંબાવવા ઈચ્છતો નથી. જે કિતાબોની દલીલો આપતો જાઉં તો જે હજાર પાનાં ભરવાં પડે.

(૨) 'ગિહારલ અનવાર' પાનું ૫૧૮ મોહમદ બાકર મજલીસી "અબાઝર ગફારીથી રિવાયત છે કે, પેગમ્બરે ખુદા સૌ મે ફરમાવ્યું કે અર્સની ચોમેર ફરતા નેવું હજાર ફરિસ્તાઓ એવા છે કે, જેઓ હૌ અલી અં સિવાય બીજા કોઈની ઈજાહત કરતા નથી, જુબ્રહલ, મીકાઈલ, અને અસરાફીલને નીમવામાં આવ્યા છે કે, તેઓ હૌ અલી (અં) સિવાય બીજા કોઈની તાંગેદારી કરતા નથી." (એક ખુદાની ઈજાહત, બીજી અલી અં ની. જુબ્રહલ અં નખીઓ ઉપરનાં ફરમાનો અલી અં નાં લાવે છે, તો ખરો ખુદા કયો ?)

(૩) 'હુદીકે શીઆ' પાનું ૪૦ મું. " હૌ રસુલે ખુદા સૌ મે ફરમાવ્યું કે, હક તાલાએ ગેહિસ્તનાં દરવાજા ઉપર રાતા યાકુતનો હલકો બનાવ્યો છે. અને સોનાના તબ્લા ઉપર જડેલો છે. જ્યારે એ દરવાજા ઉપર એ હલકો પછાડે છે. ત્યારે તેમાંથી 'યા

અલી' 'યા અલી' નો અવાજ આવે છે. " [અલી હવે
અમીર, અલી આસમાને, કેમ આ ખરું છેને ?]

(૪) 'ખિદાઈસ અનવાર' પાતું ૪૯૨ " અબુઅરથી
રિવાયત છે કે, હું અલી અં મે ફરમાવ્યું છે કે,
હુંજ અસ્લાહનું મહેલું છું, અને અસ્લાહનું પડખું છું,
હુંજ અબ્વલ છું, અને હુંજ આખર :છું, હુંજ જાહેર
છું. અને હુંજ ખાતેન છું. હુંજ આખીર પૃથ્વીનો
માલિક છું. અને હુંજ સખીલિલાહ છું." આ વાત માંટ
મોસાના હાજનાજી પણ ઇકરાર કરે છે. [રાહિ નજત]
"અએનલાહ, યહલાહ, વજહુલાહ, લિસાનુલાહ, કલા-
મુલાહ, અબ્બુલાહ, યાને ખુદાની આંગે, ખુદાનાં હાથ,
ખુદાનું મહેલું, ખુદાની અખાન, ખુદાનું કલામ અને
ખુદાનું પડખું તે હું અલી અં છે. " [આમ છે ત્યારે
અસ્લાહ અને અલીમાં ફરક શો ?]

(૫) 'હુદીકે શીઆ' પાતું ૪૦ " હું રસુલે ખુદા
અં મે ફરમાવ્યું કે, મને હક તખાલાએ ફરમાવ્યું કે,
જેણે મુરતબાનો હક ચોખવ્યો, તે પાક અને ખુશ થયો
અને જેણે તેનાં હકનો ઇન્કાર કર્યો, તે મલકિન અને
નુકશાન પામનાર થયો, હું મારી ઇજજતની કશમ
ખાઈને કહું છું કે, જે કોઈ અલીના યુનાહ કરશે, તેને
જહન્નમમાં દાખલ કરીશ; જો કે તે મારી ઇતિયાત કરશે,

અને જે કોઈ તેની ફરમાં ખરદારી કરશે, તેને બેહિસ્તમં દાખલ કરીશ; જે કે મારી ના ફરમાંની કરશે. ”
[મી. ગૈન ! ધરાબર ઇન્સાફ કરજો. કે આ ઉપરથી અદલાહ વધે કે હ. અલી અ. ?]

આ એકજ વાત સુન્ની ભાઈઓ આગળ કબુલ કરાવી આપો તો તમોને હું મોં માગ્યું ઇનામ આપીશ. એટલુંજ નહિં, પણ હું તેજ વખતે તમારી સાથે તાજીયા ઉપાડવા લાગી જઈશ. કારણ કે ત્યારે ખુદ અદલાહ ફર માવે છે, કે મારી ઇતાયત કરશે, પણ અલીને નહિં યોજાવો તો જહુન્નમમાં નાંખીશ માટે અલી અ. નો ગુનાહ કરશે નહિં. તો પછી અદલાહ મીઆને માનવાની શી જરૂર ? સમજુને ઇશારોજ પુરતો છે, માથા ફેાડ તો નાહાન સાથેજ હોય.]

(૬) ‘ખિહારૂન અનવાર’ પાતું પૃષ્ઠ—“ બેરીદા અસ્લમી રઝીં થી રિવાયત છે કે, મેઅરામમાં નખી અ. મે હુવા કીધી, ત્યારેજ હ. અલી અ. ત્યાં આવી પહોંચ્યા. કેમકે હ. અલી વગર સાતે આકાશો અને સાતે જમીનોના ધારણાં ઉઘડતાં નહતાં. અને જનાબ નખી અ. અને હ. અલી અ. સાથે સાથેજ મઓરામમાં ફરીને દરેક ફિસ્તાને, તેનાં રહેઠાણને અને ખીજી બધી ઓળોને જોઈ. ” (હાજી સાદિકા તો ફરમાવે છે

કે, હું અહીં અં પચ્ચેગચ્ચારે પુદાથી પહેલાં ત્યાં પહોંચી ગયા. અહીં પાક બ્યારે રચુલ સં ની સાથે હમઠલામ થયા તો અવાજ હ. અહીંનો નીકળ્યો, ખીર ખાતી વખતે હાથ અહીં અ. નાં નીકળ્યો.)

‘બહારે મિળલસ’ હલલ ૧ લી નંગર ૪ હીજરી સન ૧૩૩૮ ચાગપ્ત ૧૬૨૦ માં લખ્યું છે કે:—

નહિં અર્જાં ચમાથે, નમલક શે, ન ફલક થે;
કુછ ખાત નથી અહીર અથાથે તો અહીં થે. ૧

મચ્ચેરાજ કે દીન પરદો અહીંલ નખીમેં,
થે દસ્તે પુદા ખલકે અખાંથે તો અહીં થે. ૨

બખ મહલખા મજલમેં ખામેશ થા આગીરીત,
જખરીલકે ઉસ્તાદ વહા શે તો અહીં થે. ૩

મચ્ચેરાજકા અહીંવાલ સાહાખાને જો પુછા:
ફરમાયા નખીને કે, વહાંથે તો અહીં થે. ૪

લે પ્રીરશ્તા અર્શ દીયા, સચ્ચર નખીને:
હેખા તો થે હેખા કે, જહાં થે તો અહીં થે. ૫

મી. જૈન ! હવું કંઈ ખાફાં કસર રહી છે ? યાહ રાખવે, ચામકારી ચાને સાચા અહીં અલાર્થ થવું પડશે. યા તો અહીં અ. ની દામન મુકવી પડશે. હવે શી મરજી છે ?

દહીં, દુધ બન્નેમાં હાથ રાખવાની ગુંજશ રહી નથી. ગમે તે રસ્તો ઇષ્ટતિયાર કરજો. બાકી સુધી ભાઈઓ આવી વાતોથી તમોને ઠાકર, મુનકર, અને તોહીદનાં દુશ્મન સમજશે.

(૭) 'રાહિ નજત' કિ. ૩૧ મી હિસ્સો ૪ થો, પાનું ૨૧૫-૨૧૬ માં હાજીનાજી લખે છે કે,—“ જજત અને જહજમનાં દરવાજા ઉપર હ. અલી અ. નું નામ લખેલું છે. ત્યારે પચ્ચેગમ્પરે ખુદા મચ્ચેરાજમાં જઈ પાછા આવ્યા, ત્યારે ફરમાવ્યું કે, જજતમાં ઘણું ઠેકાણું ખુદા, મારું, અલી, ફાતેમા, હસન, અને હુસેનનું નામ લખેલું હતું. સૂર્યનો જે ભાગ આસમાન તરફ છે. તે ભાગમાં લખેલ છે કે, “ અહલાહ નુર સમાવાત ’ યાને ‘અહલાહ આસમાનનું નુર છે,’ સૂર્યનો જે ભાગ જમીન તરફ છે, તેમાં લખેલ છે કે, મોહમદન વ અલીયુન નુરે અર્જીન ” યાને ‘મોહમદ અને અલી જમીનનું નુર છે.’ અંદમા કે જેમાં કાળું ધાળું લખાણ જેવું દેખાય છે, તેમાં પણ એમજ લખેલ છે. ” (આપણને જમીનવાળા નુરની કેટલી જરૂર છે ? કારણ કે આપણે જમીન ઉપર રહીએ છીએ. આસમાનમાં રહેતા નથી. હાજી સાહેબ ! જરા ખુલાસો કરશો કે ?)

(૮) ‘મિહાહલ અનવાર’ પાનું ૫૧૧ “ એક રાવી નથી અ. થી રિવાયત કરે છે કે, આપે ફરમાવ્યું, કે

યા અલી ! કેટલીક એવી અક્ષય રીતે છે, કે જે તમારા માટે છે. અને મારા માટે નથી, ક્ષતમા જેવી ધાર્મીયાણી, હસન હુસેન જેવા ફરજંદ, ખતીજત જેવી સાસુ, મારા જેવો સસરો, જતકરે તયાર જેવો ભાઈ અને ક્ષતમા ખોનતે અસહ જેવી માતૃશ્રી. ”

(૯) ક્રિતાબે ‘મનાક્રિણે કુકરા’ માં સયદ રઝી અલેહી રહેમાન લખે છે કે, હ. અલી અ. તું મુખારક નામ જ્યાં જુઓ ત્યાં લખાએલ છે, તેથી અજબ થવાનું નથી. ” (પણ મી. ગૈન જેવા હ. અલી અ. નાં મુનકર અજબ થાય તો એમાં શક નથી.] હ. અલી અ. તું નામ જ્યાં જ્યાં લખાએલ છે. તેનું લિપ્ત,

(૧) જન્મતનાં દરેક પડદા ઉપર, [૨] જન્મતનાં દરેક ઝાડ ઉપર, (૩) જન્મતનાં દરેક ઝાડનાં દરેક પાતરાં ઉપર, (૪) જમીન તથા આસમાન ઉપર, (૫) મુરાદેકાત અર્શ ઉપર, (૬) આસમાનોની ઈતરાફ [આજુબાજુ], (૭) જમીનોની ઈતરાફ, (૮) સોડે મેહકુજપર (૯) અસ-રાફીલનાં કિપાર ઉપર, [૧૦] જુખ્રઇલની પાંખ ઉપર (૧૧) સૂર્ય અને ચંદ્ર ઉપર, [૧૨] અર્શનાં અર્ક ઉપર, (૧૩) હુરોનાં જમણાં ગાલ ઉપર, [૧૪] સરસાઈલની ખન્ને બાજુ ઉપર, (૧૫) ખુદાનું ફરમાન જે પ્રીરસ્તો લાવ્યો કે “ યા મોહમદ ક્ષતમાની શાહી અલી સાથે કરી આપો

નુરને નુર સાથે મીલાવો. ” તેની પાંખ ઉપર હૃં
અલી અં નું નામ લખેલ હતું. તેની સાથે ખુદાએ
વધુમાં ફરમાવ્યું હતું કે, એ બન્નેનાં નિકાહ અર્થ ઉપર
મેં પટ્ટી નાંખ્યા છે, (ખુદા પાક મુસ્લિમ કાલુનું કામ
પાલુ જાણે છે ખરો.)

હૃં અલી અં નું નામ જ્યાં જુઓ ત્યાં લખેલ
અરે મી. ગૈન ! તેનું નામ તો ‘ફૂથ’ નાં જીગરમાં પણ
પરાએલું છે, વળી તેની જાણ ઉપર પણ, આથી તે
નામનું રાત દિવસ જુક કરે છે. પછી તમારા જેવા
અલી અં નાં મુનકર લલેને જાળ મારે.

મોહાના દર્બીર લખનવી સાએરોનો ઉસ્તાદ, કે જેમણે
કા મરશીયા બનાવી તમોને નાહાક રોવરાવી તમારો
શુ કાઠી નાંખ્યો છે. એઓ શું ફરમાવે છે ? તે જરા જુઓ.
“ નકાસે અઝલ મુન્તકીસે નકશે પ્રીલ હુરઆમ,
પેદા હુઈ મળલુક અલા પ્રીતરતે ઇસ્લામ;
એ નૈન કે દો ઐન હૈ, ચોરી દીનીકે દો લામ,
દો યા હુઈ માકુશ તો અખરકા સર અંજમ.
લો દેખલો ફેઝે અઝલે લમ યઝલી કે,
હુર ચેરએ આદમ પે, હૈ દોનામ અલી કે, ”

મોહાનાં દર્બીર આદિબનાં એતેકાદ પ્રમાણે મોમીન,
પ્રીક. કાફર, યહુદી અં અગ્નિ પૂજક જે જે ખુદાની

ખલકત છે, તેને સર્વનાં ચહેરા ઉપર હું અલી અં નાં
 બે નામ લખેલ છે. ઓ મારા મહેરબાન મી. જૈન ! મારી
 સાથે વેર ભાવથી જોશો નહિં. વળી બાકર મીજલમી
 યા દબીર, યા સયદ રઝી, અલહીરહેમાં અને હાજીનાજી
 જેવા ઉપર કાફરનો કૃતવો ન આપજો નહિં તો યાદ રાખજો.
 કે શીયાને અલી જેઓ લખના, કંરખલા અમરોડા અને
 આગ્રામાં એવા એવા પડ્યા છે કે, જેનાં તરફથી તમોને
 સોસવું પડશે.

[૧૦] “ ઇમાલીયુત તુમી ” નામની કિતાબમાં છે કે,
 હું અબ્દુલા ખીન મસકુદે જનાબ નખી સં ને પુછ્યું કે,
 ‘આપનાં મુકાબલામાં હું અલી અં નો કેટલો દરજ્જો
 છે ?’ ત્યારે આપે જવાબમાં ફરમાવ્યું કે, ‘અસ્લાહ પાકનાં
 મુકાબલામાં જેટલો મારો મરતબો એથી અગળે ગણો
 મારા કરતાં હ. અલી અં નો દરજ્જો મોટો છે.’ ગિહાફલ
 અનવાર જલદ હ મી, પાનું ૩૮૬).

(૧૧) તોહફએ નાજી જે મૈલાનાં હાજી માહિએ
 લખી છે. તેમાં હું અલી અં જીખ્રખલિનાં ઉસ્તાદ કેમ
 થયા ? તે વિશે આખો કિસ્સો લખેલો છે. તેમાં જણાવ્યું
 છે જે, “ કરોડો વરસ આલમે તુરમાં લા મકાન ઉપર
 ઇન્સાની લિખાસમાં હું જીખ્રખલિને હું અલી અં મે
 ઇલમ શીખવાડ્યું. જીખ્રખલ અં મે તાઅઝીમ ન કરી તો

તેના તરફ ગજબની આંખે જોવાથી ત્રીસ હજાર વરસં મુશીબત ભોગવી. જીવંત અં મે કહ્યું, અયે મારા ઉસ્તાદ ! મને તારું નામ તો જાતાવ ! તો ફરમાવ્યું કે, ‘હું શીરે ખાલકે અકબર છું તું એ વાત માટે ન પુછ.’ અહલાતાલાએ પણ કંઈ દાદ ન આપી, ભોગ ગિચારા જીવંતનાં તેને ક્યાંએથી પણ દાદ ન મળી ! આ કીસ્સો સતપંથ પ્રકાશમાં પણ આવી ગયો છે, મને લાગતું હતું કે, આ બાબતથી મોલ્લાનાં હાજનાજી પાઘડી ફેરવી બાંધશે. પણ આ બાબત માટે તો તેઓ સાહેબ મક્કમ છે. હકીકતુલ મુસાવાત પાનું ૨૭૧ લીટી ૨૦ મી માં લખે છે કે, “ શીયાનાં ૬૫ ટકા બંદે નવાયું ટકા ભાગ હું અલી અં ને જીવંતનાં ઉસ્તાદ જાણું છે. પણ સુન્નત જમાયત પણ એમજ જાણું છે. ” (એક આલિમે એ વાતનો ઇન્કાર કર્યો છે) આ મુજબ શેઠ સાહેબ મોહમદ જાફર તથા મુલ્લાં સાહેબ મી. અહીજ વિગેરે ગાલી યાને અલી અલામ થાય છે. અને એ મુજબજ મોલ્લાના હાજનાજી, ઘણાં આલિમે અને લાખો શીયાને અલી અલામ ગણી શકાય મોલ્લાના સાહેબ ! આ બારામાં આપને કંઈ શંકા રહે છે !

જનાબ અલામએ કન્તુરી સાહેબે હું અલી અં માટે એવી શંકા પેદા કરી કે, “ જો હું અલી અં જીવંત અં નાં ઉસ્તાદ હતા, પણ જીવંત અં તો સર્વ નળીઓ હું મોહમદ સં નાં પણ ઉસ્તાદ હતા.

જીવ્રમલ અં નો ઉસ્તાદ અદલાહ પાક છે. જે જીવ્રમલ અં નો ઉસ્તાદ હું અલી અં ને સમજશે તે ખરાબર અલી અલ્લાઈ થઈ જશે.”

મૌલાનાં હાજીનાજી જ્યારે સરચાર્જ ઉપર કમ્મર ખાંધે છે. ત્યારે તેઓ પણ જખરા છે. તેમણે હકીકતુલ મુસાવાતમાં લખ્યું છે કે, મજકુર આલિમને હું અલી અં ની મારફત નથી, તેની નજર ટુંકી છે. શાબાશ, મરહુમા, જમા કદલાહ; હાજી સાહેબ તમોને!! જે તમો આવી હિમત રાખ્યા કરો તો બધા આલીમો તમારા પગ ધોવા ભાવનગરમાં આદ્યા આવે. અને તમોને ખચ્ચેડલ આકરીન તો શું પણ ખુત પરસ્તોનાં પીર સાહેબ પણ બનાવી દીધે. પણ અફસોસ, મૌલાનાં હાજીનાજીમાં આત્મ બળ નથી. મનનાં ઢીલા પોચા છે. એજ હાજી સાહેબે મી. હુમીરને જવાબ દેતાં હું અલી અં નાં અવાજને એક ગાનારી વેશ્યાનાં અવાજની સરખામણી આપી દીધી. ખુદા તમને સહબુદ્ધિ આપે. ખીજું શું?

(૧૨) ગિહાડલ અનવાર પાતું ૪૪૧ ઇમામ અબુ અબ્દુલ્લાહને હું જાકરે સાદીક અં મે ફરમાવ્યું કે, “એશક એ વાત સાચી છે, કે મજ્જાની પાસે તાયેક (એક સ્થળનું નામ) માં ઘણી ખરી વખતે અદલાહપાક અને હું અલા અં વચ્ચે પુસપુસ પુસપુસ ધીમેથી વાતો થતી, અને જીવ્રમલ

અં તો અહ્લામીયાં અને અલી અં ની વચ્ચે જરા ખેસી જતા હતા.” પાછું એજ કિતાબનાં પાનાં ૧૧૧૧ માં બીજી એવીજ રિવાયત છે કે, “ તાયેફ, તબુક, અકબા, હોનેન, અને ખૈખર એ પાંચ જગ્યાઓએ આપે અહ્લાહમીયાંની સાથે અં-વીજ રીતે વાતો કીધી છે, ખૈખરમાં તો લોકોની વચ્ચે ઉભા રહીને સેંકડો માણસોની નજર આગળ આણુ અહ્લાહમીયાં સાથે વાતચિત કીધી. ”

(૧૩) બિહારલ અનવાર છુદ્દ ૯ મી પાનું ૪૨૨ “ ઈમામ મુસા કાઝમથી રિવાયત છે કે, નબી સં મે ફરમાવ્યું કે, હું અને અલી બન્ને એકજ બાપની પીઠમાંથી નીકળ્યા છીએ. ”

(૧૪) હું તુહ અં નાં જમાનામાં જ્યારે દુનિયામાં મોટું તોફાન થયું, ત્યારે હું અલી અં (કે જે આલમે અરવાહમાં તુરી હાલતમાં હતા.) ને આકાશપરથી મોકલવામાં આવ્યા. અને ફરમાવ્યું કે, તમે જઈ હું તુહના વહાણને બચાવો. એટલામાં એક મોટો ભયંકર છુન આવ્યો. અને તે વહાણને ડુબાડવા લાગ્યો. જેથી તરત બુલફિકારથી તેનો હાથ કાપી નાંખ્યો. હજારો વર્ષ પછી તે છુન હું રસુલ સ. ની પાસે કંઈ કામે આવ્યો, ત્યારે હું અલી અં ને જોઈ તે પુછવા લાગ્યો કે આ જવાન કોણ છે ? આપે ફરમાવ્યું કે, એ મારા ભાઈ, મારા વસી,

મારા પછી ગાદીએ બેસનાર મારા ખલીફા છે. પણ તને પુછવાનું શું કારણ છે ? તેણે કહ્યું કે, યા રસુલિલ્લાહ ! એ જવાને હજારો વર્ષ ઉપર મારો હાથ કાપ્યો હતો, (કિતાબે શહાદત પાનું ૪૭ અલદ ૧ લી.)

(૧૫) હું અલી અં મે ખુતબો ફરમાવ્યો કે, “જમીનોના રસ્તા કરતાં આસમાનોનાં રસ્તાઓથી હું વધારે વાકેફગાર છું.” એક માણસે અરજ કરી કે, હમણાં બ્રહ્મણ ક્યાં છે ? આપે એક પલકવારમાં જમીન અને આસમાન તરફ નજર ફેરાવી ફરમાવ્યું કે, તું બ્રહ્મણ છે. કારણ કે ખીજે કોઈ ઠેકાણે નજરે પડતો નથી. તરતજ બ્રહ્મણ પાંખી બની ઉડી ગયા. મતલબ કે એક પલકમાં હું અલી અં આખી સૃષ્ટિમાંનાં એક રજકણને પણ જોઈ શકતા.” (કિતાબે શહાદત પાનું ૮૮)

(૧૬) જનાબ નબી સાહેબની દરબારમાં હજારો ક્રિસ્તાઓને ઉતરતા જોઈ બધા અસહાબો ગભરાઈ ગયા. આપે તેઓને (ક્રિસ્તાઓને) પૂછ્યું, કે તમે કેમ આવ્યા છો ? તેઓએ અરજ કરી, અમારામાં હમણાં જે પાર્ટીઓ થઈ ગઈ છે. અને એવી તકરાર ઉત્પન્ન થઈ છે કે, કહાચ તલવારથી કતલ ચાલે. અમને ખુદા પાકે હુકમ હીધો છે કે, અમે આપનાં વસીને લઈ જઈએ. કારણ કે ત્યાં સુધી અમારી તકરાર મટે તેમ નથી. પેગમ્બરે ખુદાએ

સઘળા અસહાએને પુઝયું, કે તમારામાં કોઈ એવો છે કે, આકાશમાં જઈ એ તકરાર મટાડે. અને જરૂર પડતાં તલવારથી ફીરસ્તાઓનાં ડોહાંઓ ઉડાવી દે. સઘળાઓએ ના પાડી. પણ હું મોલા મુશકીલ કુશા જુલફિકાર લઈ એક ફિરસ્તાની પાંખપર ઝેત્રી આકાશ તરફ ઉડી ગયા. ત્યાં જઈ કેટલાક ફિરસ્તાઓને કતલ કર્યા અને તેઓના લોહીનો વર્ષાદ વરસ્યો, જેથી કરી મતીનાનાં રસ્તા લોહીથી ભરાઈ ગયા. હું અલી અં મે કેટલાક ફીરસ્તાઓને અગાઉથી નીમી રાખ્યા હતા. તેઓની કોશિશથી મસ્જીદે નળવી મજકુર લોહીનાં છાંટાઓથી ખચી ગઈ. હારી ગએલા ફીરસ્તાઓએ મોઢામાં તણુખલા લઈ આપની માફી માગી ત્યારેજ ખચ્યા!! (કિતાબે શહાદત. પાનું ૫૨)

ભાઈ ગૈન! તમારી કિતાબની આ દલીલથી દુનિયા ભરનાં મુસલમાનો શું કહેશે? તમે વાદવિવાદ કરી શકશો? શું ખુદાવંદ પાક પરવરદીગાર આસામાનમાં એઠા એઠા ત્યાંના ફિરસ્તાઓની લડાઈ પતાવી ન શક્યો? કે હું અલી અં નં ત્યાં જવાની જરૂર પડી. શું ખીલે કોઈ અટલાહ છે? કે જે ફીરસ્તાઓનાં મામલાને પતાવી શકતો નથી? શું તોહીદનાં બાણુગા આવી રીતેજ કુંકો છે? કંઈ શરમ આવે છે કે? નહિં? શું ફિરસ્તાઓને આપણા જેવું પંચમુતનું શરીર છે? અને તેઓમાં હસદ દુશમની

પણ હશે ? કે તેઓમાં ઝગડો પેદા થયો ? વળી એ પણ
 ય તાવશે કે ક્રૂત મદીના શહેરનાજ રસ્તા લોહીથી ભરાઈ
 ગયા ? શું મદીનાના ઉપલાજ ભાગમાં લડાઈ ચાલી હશે ?
 કે ળીજ ક્યાંએ છાંટા પણ નથી પડ્યા ? હદાય તમે
 ગભરાટમાં પડી આ વાતનો ઇનકાર કરો. માટે પ્રથમ
 શહે નબતત જોવાની કામ કરશો. મોલાના હાજુનાજ આ
 વાતનું સત્ય માને છે. હવે તમે ઇન્સાફ કરજો, કે તમે
 સાકાર રૂપને માનો છો આ નહિ ? વળી તમે અવતારનાં
 કાચેલ છો કે નહિ ? જો તેમ નથી તો પછી તમે ક્યા
 ખરા જુદાને માનો છો ? તે યતાવવા જરા મહેરબાની કરજો.

(૧૭) ગિહારૂલ અનવાર જુદ નવમી પાનું ૪૩૬.
 “ હું અલી અં જ્યારે યમન દેશનાં હાકેમ થઈ ગયા.
 ત્યારે જુદાંલ અં આપના ઉપર આસમાનમાંથી જુદું
 ફરઆન લાવ્યા હતા. ”

(૧૮) સલમાન રઝીથી રિવાયત છે કે, “ હું અલી
 અં મે ફરમાવ્યું કે, માણસ મરી ગયા પછી જન-
 વરનો યા પંખીનો અવતાર લે છે. ” [ગિહારૂલ
 અનવાર જુદ ૬ મી પાનું ૬૩૬)

(૧૯) કિતાબે શહાદત, પાનું ૫૨-૫૩-૫૪ “ હું
 અલી અં ને ત્યાં હું જુદાંલ અં જંગલમાંથી લાકડા
 વીણી લાવી ચુકો સગાવતા. પાણીમાં કોટ મેળવી રોટલી

સંધતા. જોઈતી વસ્તુઓ ટોપલા કે ખુમચામાં ભરી પોતાના માથા ઉપર મુકી આપની પાસે લાવતા. લોટ દળવાને દાણાની ચક્કીમાં નાંખી જીપ્રઈલિ (અં) પોતે ઘંટી ફેરવતા. હું અલી (અં) અથવા તેમનાં ઘરવાળાઓનાં ખાસડાં ફાટી જતાં તો તેને સીવી આપવાની પણ જીપ્રઈલિ (અં) ની ફરજ હતી.”

નારએ અસહુલતા ઉલ ગાલેખવાળા સૈયદઅલી અકબર શાહ આ મસલો લખીને ટીકા કરે છે કે, “ ખુદા બચાવે આવા કુકૂપણાંથી. કોઈ પણ ફિરસ્તાની અને ખાસ કરીને જે ફિરસ્તો રસુલ હોય, તેની જે અદબી સુન્નત જમાએત વાળા કુકૂ ગણે છે.”

ભાઈ જૈન ! તમારા ધર્મની ફીલોસોફી વાંચી હુસબું આંવે છે. તમારી આવી માન્યતા છતાં કયો ઈન્સાન તમોને સુસલમાન યા ઇસ્લામી સમજશે ? ખરેખર તમો ખુદા પરસ્ત નથી. પણ અલ્લાહનાં દીનને ધરખાદ કરનારા મુશરીક છે. જે તમારામાં સચ્ચાઈ યા ઈન્સાનપણું હોય તો એ કિતાબને પ્રગટ થયે આજ આડ વર્ષ થઈ ગયાં છે. છતાં હજુ સુધી શા માટે હરપોકપણું ખતાવી ઊભી રહ્યા છો ? તમો ઘરમાં જગડા કર્યા કરો છો. પણ બહાર બોલવાની તો હિમત નથી, શું તમોને કંઈ પણ શરમ આવતી નથી ? કે એજ અલીયુન મુરતઝા અમીરૂલ મોઅ-

મનીન, ઈમામુલ મુત્તકીનની આવી આવી ફરીલતો બયાન કર્યા છતાં તે મોલા મુશ્કીલ કુશાની બદગોષ્ઠ, નિંદા પણ તમારા મુજતેહદો કેવી નાલાએફીથી કરે છે !!

અલામા મુદલાં બાકર મજલીસીએ બીહારુલ અન વારમાં અને અલામએ તીબરસીએ એહતજ્જમાં [એહલે એત જજતે બાતુનનાં દુ:ખોનું વર્ણન] મજકુર જુદમોનાં રાહણાં રહી રહ્યા પછી લખ્યું છે કે, “ જનાએ ફાતમા રહીં, હું અલી અં ની આવી એ પરવાહી જોઇને ઘણાંજ ગુસ્સે થયાં, અને તેમને ઘણાંજ ધિક્કાર સાથે કહેવા લાગ્યા કે, જેમ માના પેટમાં બચ્ચું સંતાએલું હોય, તેમ તમે પદાનશિન થઇ બેડા છો. અને નિરાશ થઈ જનારાઓ તથા બિકલુ નામરહોની પેઠે ઘરમાં નાશી આવ્યા છો. આખી દુનિયાનાં બહાદુરોને તો તમોએ કતલ કરી લોંચ પર ફેંકી દીધા. પણ આજે આ હીજડાઓને તમે તમારી પીઠ દેખાડી છે, અબુ કહાફાનાં દીકરાએ (અબુ બકરે) મારા બચ્ચાંઓની ખોરાકી પેશાકીનાં સાધનેને લઈ લીધા છતાં તમે પોતાની જગ્યાએથી જરાએ ખસતા નથી.”

કિતાબુલ એજ્તે સાસમાંથી અલામએ મજલીસીની બિહારુલ અનવારનાં કિતાબુલ ફીત્ન અધ્યાયનાં પાને ૧૦૧ માં અબુલ બીન સીનાને જનાએ ઇમામે બકર અં થી એક રિવાયત એવાજ જુદમોની લખી છે. જેમાં લખ્યું છે કે, “ ચાલીસ રાતો અને ચાલી દહાડા સુધી હું જનાએ

અમીર અ૦, હ૦ ક્ષાતમા રહી૦ ને સવારીપર ઝેસાડી
 દરેકે દરેક મોહાઝીર અને અનસાર તથા સહાળાને ઘેર
 લઈ ગયા. કે, રખેને તેમાંનો એકાદ તો પોતાના નર્ષી
 સ૦ ની દીકરીપર દયા ખાઈ તેમનો હક એહલે યેતનાં
 દુશ્મનો પાસેથી અપાવવાની કંઈક ડેશિષ કરે. પણ તે
 કંઈક દિલવાળા દિલો ઉપર હ૦ ક્ષાતમા રહી૦ ના રડવા તથા
 કાલાવાલા અને આજીજની જરા પણ અસર થઈ નહિ. ”

શું જન્મતે ખાતુને આ વાત તાનાજની (મેણા ટોણાં)
 નાં શબ્દો અસભ્યપણે અમીરૂલ મોઅમનીનને કહ્યા હશે ?
 હરગીઝ નહિ. એ બધી વાતો અલી અ૦ અને એહલે
 યેતે રસુલના દુશ્મનોએ ઉપજતી કાઠેલી અને જે ઇમાની
 ભરેલી છે. આ યુત્તરસ્તો આલે રસુલનો આવી રીતે
 હલકી પંકિતનો હાલ બતાવી શું કરવા માગે છે ? તે
 કંઈ સમજી શકાતું નથી. જનાબ મમામ હુસેન અ૦ નાં
 વાક્યને પણ આવીજ જુઠી રિવાયતોથી બદનામ કરી
 નાંખ્યું છે. આવી જુઠી રિવાયતો અને જુઠા કિસ્સા સાંભળી
 સાંભળી તમે રોવા લાગશો તો શું તેથી તમારી નજત
 થશે ? તમે બેહિસ્તમાં જશો ? કદાપિ નહિ. પણ ઉલ્ટું
 આવી જુઠી રિવાયતો બચાન કરવાથી અહલે યેતે રસુલ
 સ૦ નાં ઘરનાં દુશ્મન થાઓ છે. અને જન્મતે ખાતુન ઉપર
 જુઠી તહોમત નાંખવાથી ઇન્સાહઅલ્લાહ તમે દોઝકે
 ડાવિયામાં અને અજાબે સફીહમાં પકડાશો.

પ્રકરણ ૬ હું

“હું ઇમામ ઇસ્માઈલ અં સાચા ઇમામ હોવાની
અસનાઅશરી મુજતેહદોની કિતાબથી
સાબિતી અને અસનાઅશરીઓની
માન્યતા તથા સચ્ચાઈનાં
ડંકાનું પોકળપણું.”

ત્યારે તુરે હિદાયતમાં અમારા પવિત્ર ઇમામ હું
ઇસ્માઈલ અં ઉપર એ લોકોએ હલકટ હુમલો કર્યો કે.
“ હું ઇસ્માઈલે શરાબ પીધી, અને તેથી છાકટો થઈ
ગયો અને લઈને ઇમામે જકરે સાદિક અં મે તેને
પોતાની ઓલાદમાંથી રદ કર્યો, અને વારસાથી ખારીજ
કર્યો.” આવી રીતે તે ખુત પરસ્તોએ નાલાએક અખાન
વાપરી લડાઈનું મુળ કારણ ઉપસ્થિત કર્યું. ત્યારે તેનો
કંઈક જવાબ આપવા મારે તત્પર થવું પડ્યું.

અહલાહુપાકની કુકરત અચ્છળ છે. તે પોતાના પવિત્ર અને માસુમ ઇમામની એ ઇજ્જતી કેમ શાંખી શકે ? અમે ઇસ્માઈલી એ પવિત્ર ઇમામને માનવાવાળા છીએ. અને તેમનાં ઉપર થયેલ હુમલાનાં જવાબ આપીએ, તે પહેલાં તેા મજકુર ટોળાનાં આલિમોએ તેમનાં પત્રકારોને એ પાળી પુસ્તક રીવ્યુ માટે મોકલ્યું હતું. તેઓએ મજકુર પુસ્તક છપાવનાર મી. તુરમામદ ઘેલાની, પ્રગટ કરનાર મી. કાબાના ખલીફાની અને લેખક મી. જૈનના ઉમદો માટીમાં મેળવી દીધી, જનાબ ઇમામ ઇસ્માઈલ અં ની પાક ઇમામતની પ્રથમની એજ સાબિતી.

ઇસનાઅશરી સરચાઈના ડંકાનું તેઓનાજ છાપાએ લીધેલ રીવ્યુ.

મી. જાફરઅલી 'ચૌદમી સદી' પુસ્તક ૪ અંક ૬-૧૦ માં લખે છે કે; "અમને આશા છે કે, શેઠ તુરમાહમદ ઘેલાભાઈ ખીજે ડંકા આવેા ડંકા નહિં પણ ઇસ્લામ ધર્મનો ગગન ભેદી ડંકા બજાવવા પાછળ પોતાનાં પૈસા ખરચશે." (મી. જાફરઅલી આ ડંકાને ઇસ્લામી ડંકા નહિં, પણ શૈતાની ડંકા સમજતા હોય એમ જણાય છે.)

ભાઈ મોહીબ 'અસનાઅશરી' પુસ્તક ૭, અંક ૧૦ માં લખે છે કે, " ઉપયોગી વાતોને નેવે મુકી નિર્થક શાદવિવાદમાં વખતનો વ્યય કરવો એ તેાં મુધરેલા મતનાં

ચિંટી ન શકે. પણ જ્યાં સુધી જન્ને કોમ ન સમજે ત્યાં સુધી એ વાત ન જાને. ”

મોક્ષાના હાથ ગુલામચડી ‘રહેનજત’ કિં ૩૪ મી અંક ૧૧ મા માં લખે છે કે, “ જે છાકટાપણી તહોમત હું ઇસ્માઈલ ઉપર મી. જૈન નાખે છે, તે જવાબે ઇલ-કામી તરીકેની છે. બાકી એવી માન્યતા તેની ન હોય, અસનાઅશરીઓ મજકુર બાબતોને ગલત જણે છે. હું ઇમામ જફરે સાદીક અં મે તેમને ઓલાદમાંથી બાદ કર્યા નથી. અને તે વાત ખુબી છે. ”

એ સર્યાઈના ? ડંકાને ક્યાંએથી પણ આવકાર ન કર્યો. ખુદ સમજુ અસનાઅશરીઓ પણ તે પુસ્તકને મજુદવાળું સમજતા નથી, એટલે એ જિયારા ત્રણે સાહેબોની મહેનત બરબાદ થયા જેવું થયું છે, મી. યુગસ અને અજબખુલ ઇસ્લામની ડાયરીઓમાં ઇમામ ઇસ્માઈલ માટે જે સાચા વિચાર દર્શાવ્યા છે. તે ન જણાવતાં માત્ર ઇલ-કામ લખી તેઓએ પોતાની આકળત બગાડી છે. તેઓએ આસ્તાવું જોઈએ. અને શરમાવું જોઈએ. મજકુર સાહેબ લખે છે કે, “ હું ઇસ્માઈલને જ્યારે ઇમામ જફરે સાદીક અં મે પોતાના વસી કર્યા, ત્યારે હું ઇસ્માઈલ ઇસરાઈ ઇમામતને લીધે ફરમાવવા લાગ્યા કે મને જમીન અને

આસમાનની ખખર પડે છે, મારી સાથે ફિસ્તાઓ વાતો કરે છે. મારા ઉપર કેટલાક છુપા ભેદ જાહેર થઈ ગયા છે. ત્યારે મુસા કાઝમને માનનારા એમ કહેતા કે ઇસ્માઈલ શરાબ પીએ છે. અને તેથી કરી કદાચ આવી આવી ગાંડી વાતો કરે છે. ઇમ્મમ્ જાફરે સાદીક અં મે તેને પોતાની જોલાદમાંથી ખારેજ કર્યા છે.” મજાએબુલ ઇસ્લામનાં કર્તા લખે છે કે, “ હું ઇસ્માઈલ પોતાનાં નાના ભાઈ મુસાને હરવખત નસિહતો કરતા હતા તને છુપી રીતે પૈસાની મદદ કરતા અને સમજવતા હતા.” હું ઇસ્માઈલ માટે તમોએ જે ભુંડા જોલ કાઢ્યા છે, તે તમારા એ જમાનાનાં આગેવાનોની જે ઇમાની છે. હમણા પાણુ તે નાપાક રૂહો એહલે બેતની આવીજ દુશ્મની ચાલુ રાખે છે. મી. હાજનાજી ઉપર તો તમારું ઇમાન છે. તે મૌલાનાં ખએરુલ ઝાકરીન પણ છે. ઇદમી લિયાકાતમાં ખોજ અસનાઅશરીઓનાં મુશિહ છે. તેમની વાત ઉપર ભરોસો કરી જહાલીયતને છોડશો, કે હબ્બુ જહનમ તરફ ઘસડાવાની મરજી છે ? તમારી ખુશીમાં આવે તે રસ્તો અહુલુ કરો.

હું ઇમામ ઇસ્માઈલ અં ની ઇમામત તમારીજ કિતાબોમાં સૂર્યની માફક રોશન છે. પણ તે ઇમામનો હક કેવા તરકટો રચી દગલળાજી સાથે ઉડાવી દેવામાં આવ્યો છે, તેનો વાંચકો ઇન્સાફ કરશે. આટલા

દિવસ સુધી તેા ખોજા કોમ જો ખખર હતી, અને તમારા મુદ્દાં લોડો પણ તે વાતોથી તમોને અજાણ રાખતા આવ્યા. પરંતુ કુદરત પોતાનું કામ કેમ ચુકે ? મ્હોડે વ્હોલે પણ તમારા લોખાળાં નીકળ્યા ખરા. તમો એક હકદાર ઇમામનો હક ઉડાવી દઈ એક દાગ્રી પુત્રની તરફેણ કરવા લાગ્યા તેનાં તમારો ખિલકુલ ઘાણ નીકળી ગયો.

મુસા કાઝમની ઇમામત કાએમ કરવા માટે તમોએ ન કરવાનાં કાર્યો કર્યાં. તમો અલ્લાહ પાકને ભુલી જનાર -જાહેલ લખતાં પણ ન શરમાયા. પણ જે વાત પાક પરત્વર દિગારને નામંજુર હોય, તે દુનિયામાં થોડા વખત માટે પણ નજ રહી શકે. એક જો પાંચ પેઠી સુધી કારખાનું તેા ચલાવ્યું, અને ગાડું ગળડાવ્યું. પણ અંતે નાખુદ થઈ ગયું ! ભલા, આપ સમજાવશો કે ખુદાની હુજૂત, ખુદાનો પ્રતિનિધી અને ખુદા તરફનો હાદી ગુમ થઈ જાય ખરો કે ?

તુમ છુપાઓ હુજૂતે હક, વોહ છુપાહી શકતા નહિં, રક્તા રક્તા યું જમાનેકો ખખર હો જાયગી.

તમોએ એ ઇમામ અં ને છુપાવ્યો, તેથી તમામ ઇસ્લામી ફિરકા તમારી મજાક કરી રહ્યા છે, અને ખુદાને ખદા થવાનાં તમારા અકિદા ઉપર લાનત મલામત કરી રહ્યા છે.

પુદાને બદા થાય છે, પુદા ભુલી જાય છે, પુદા જાહેલ છે, પુદાને સર્વ વાતોની બબર નથી, એવો તમોએ અકીદો ઈબતિયાર કર્યો. તે ફક્ત મુસા કાઝમની મહોબ્બત ખાતરજ, પણ મહેરબાન, તોબાહુ કરો. અલાહ પાક જેને નાબુદ કરવા આહિ, તે શું દુનિયામાં ટકી શકે ? બરેબર મુસા કાઝમ અને તેની એલાહ પુદાઈ ગઝબમાં પડી પોતાની હૈયાતી બે આબરૂ સાથે પુરી કરી. અંતે નાબુદ થઈ ગયા. એનું કારણ શું ? કારણ માત્ર એટલુંજ કે એક હુકદારનો હુક પચાવી પાડવાનાં કારણે તેમને આ બદલો મળ્યો. અને તે એક સાચા ઈમામનો મોઅજ્જબ છે.

હું મુસા કાઝમ પોતાનાં સગા ભાઈ સાથે પણ બેવકા થયા. તેનું કારણ ફક્ત તેમની માતુશ્રીજ છે.

તુજમ તો અછા થા પર સર ઝમીં અધી ન થી,

બેશક તેઓ ઈમામ અં નાં ફરજંદ હતા. પણ માતુશ્રી.....કુટુંબનાં હતાં. અને તેને લખને આમ બને એમાં નવાઈ પામવા જેવું શું ? આ ઉપરથી કેટલાક અસના-અશરીઓને ગુસ્સો તો જરૂર આવશે, પણ તેમણે મહેરબાની કરી પ્રથમ મી. અઝીઝનું લખેલ 'રહે ઈમામે મૌજુદા વાંચી જવું, તેમણે અમારા પવિત્ર ઈમામ ઉપર જ્યારે આવેજ હુમલો કર્યો છે, ત્યારે તમારે પણ તેનાં જવાબ રૂપી સોટાને માર ખાવા તૈયાર રહેવું જોઈએ. ગભરાવાની શી જરૂર ?

અસનાઅશરી સુજતેહદનો ૬૦ ઇસ્માઈલના ઈમામતનો ઇકરાર.

મોલાના બાકર મજલીઝી, મોલાના શેખ સદુક સાહિબ અને મોલાના મોહકદીન તુઝી, એ ત્રણે સાહિબ અસનાઅશરીઓમાં એવા મોતખર છે, જેવા હસનઅસગરી અને મહિદી સાહિબ, તે ત્રણે જણાનો કોલ ઇમામોના કોલ જેવો છે. જેણે તેઓના કોલનો ઇનકાર કર્યો, તે અસનાઅશરી મજહુબથી ખારેજ થાય છે.

મોલાના નાપાક મસલાને ૩૪ વર્ષ સુધી અસનાઅશરીઓએ છુપાવ્યો. પણ અસનાઅશરી સુન્નીઓને પોતા મોતામાં તકરાર થતાં એ વાત રોશનીમાં આવી, હવે એ સમીક્ષાને લીધે સુન્નીસાઈઓ તેઓ ઉપર લાનત મલામત કરી રહ્યા છે. અને તેઓને સાફ ઠાકર સમજે છે. આ કાંબંધીનો થોડોક ઉતારો આપ વાંચકો સમક્ષ રજુ કરું છું. તે જરા ધ્યાનથી વાંચી જાઓ.

મુકદ્દમાં તક્રીર આયતે ખિલાફત, પાનું ૧૩ માં આ છે કે, “જળ ચેહુ ચાલાક લોગ (યાને શીયા અસનાઅશરી) જેવકુફેકો અપની જલમે ફસાનેકે લીએ ઇશીનગોઈ ઇમામું કે નામસે નકલ કરતે હંચ. કે ઓ અબ ઇતને દિનોમે તમામ રૂએ અમીનપર શીયા અસનાઅશરીયુંકી હકુમત હો જાયગી. જે શખ્સ ઇસ

મઝહબમેં હોગા, ખુબ એશ કરેગા. ઔર ચેહ પેશીન-
ગોષયાં જબ જુકી નીકલ જતી તે, કહેતેં હંચ, સાહેબ !
હુમ કયા કરે ? ખુદાકો ખદા હો ગયા હૈ. ”

જે એજ ઉર્દુ કિતાબને તરજુમે ગુજરાતીમાં કરીશું
તો વાંચકોને કંટાળો આવશે, માટે તેને બદલે ‘શીયા
ધર્મના ભેદ ભરમ’ નામે જે ગુજરાતી બુક મુંગઈમાં
છપાઈ છે. તેનો ઉતારો કરીશ. કારણ કે ખોલ કોમમાં
કેટલાક ઉર્દુ જાણતા નથી, તેથી ગુજરાતીમાં આપવું
ઠીક પડશે.

બદાની માન્યતાની શી જરૂર હતી ?

ખરી હકીકત આ છે કે, જ્યારે ઈસ્લામનાં ચતુર
શત્રુઓએ શીયા ધર્મનું બંધારણ કર્યું હતું. અને પોતે
જાણતા હતા કે, કોઈ મનુષ્ય આ ધર્મનો સ્વિકાર કરશે
નહિં. માટે તેઓએ તરેહ તરેહના ઉપાયો તેના પ્રચાર
માટે કર્યાં હતા. પાપના કામોને રસ્તો મોકળો કરી
આપ્યો. તેમાં મુત્તાઅ (જે એક સુધરેલી હરામકારી છે.)
અને લિવાતન (સૃષ્ટિ વિરૂધ્ધનું કાર્ય) દાખલ કરવામાં
આવ્યા આ મતલબની ઘણી રિવાયતો આજે પણ બહોળા
પ્રમાણમાં શીયા અસનાઅશરીઓનાં ધાર્મિક પુસ્તકોમાં
મોજુદ છે. સાથે સાથે દુનિયાની લાલચો તરફ પણ ધ્યાન
ખેંચ્યું. આ સંબંધેની પણ સેંકડો રિવાયતો પણ મળી

આવે છે, ઘણાંજ નજીકનાં સમયમાં દુનિયાનો પાસો ઉલ-
ટાઈ જશે. અને અમુક જખરદસ્ત સદતનત અને દેશ
શીયા અસનાઅશરીઓને મળશે, એવી માન્યતાઓ દાખલ
કરી દીધી, જ્યારે તે સમય આવી પહોંચતો અને ભવિષ્ય
વાણીઓ સાચી નહોતી પડતી ત્યારે શીયા અસનાઅશરીઓ
કહી ઉઠતા કે ખુદાને બદા થઈ ગઈ. આનો એક દાખલો
લખનામાં પ્રગટ થયેલો.

ઉસુલે હાશી પાનું ૨૩૨ “ ઈમામ બાકર અં થી
રિવાયત છે કે બચિત ખુદા પાકે ઈમામ મહેદીનાં બહેર
થવાનો હીજરી સન ૭૦ મુકરર કર્યો હતો. પણ જ્યારે
હુસેન અં શહીદ થઈ ગયા, ત્યારે અલ્લાહનો ગુસ્સો
દુનિયામાં વસનારા ઉપર ઉતરી પડ્યો, અને તે કામને
હીજરી સન ૧૪૦, પર મુલત્વી રાખ્યું હતું. આ ખખર
તમોને અમે કહી, અને તમોએ તે બહાર પાડી દીધી,
જેથી તે ભરમ કુટી ગયો, તેથી અલ્લાહ પાકે હવે કોઈ
વખત તે પછી અમોને ખતાન્યું નથી, અબુ હમજા રિવાયત
કરનાર કહે છે કે, મેં આ હદીશ માટે ઈમામ જફરે
સાદિક અં થી પુછ્યું, તો તેણે જવાબમાં કહ્યું કે હા,
એમજ કહ્યું છે. ”

શીયા ધર્મના ભેદ ભરમની આ ચોપડીને છપાયે
આજે ત્રણ વર્ષે થઈ ગયાં. છતાં અસનાઅશરી ખોજ

મુદલાંઓએ એ ચોપડીનાં રદમાં એક અક્ષર પણ આજ સુધી લખ્યો નથી, નથી તેઓમાં લખવાની હિંમત ! આ ઓછી શરમની વાત છે ? જો સતપંથ પ્રકાશમાં કેઈ લેખ વાંચે છે, તો તેઓને પગથી માથા સુધી આગ લાગી જાય છે. મોલાનાં હાજનાજી હિદાયતની ડીંગ મારે છે, ત્યારે મી. કાળાનાં ખલીફા તો ગાળો આપતાં પણ અચકાતા નથી. વળી મી. અઝીઝ તો એહલે ખેતે રસુલને નાખુદ કરવા કમર કસે છે. પરંતુ પચાસ પાનાની નાની નાની જેવડી ચોપડીનો જવાબ દેવા તેઓ બધાયે અસમર્થ થયા છે. તેનાં પ્રગટ કર્તા સુન્ની હુન્રી ભાઈ અલી-મોહમદને પોલીસ કમીશ્નર આગળ ઘસડવાની ધમકી આપવી એ તો નબળાઈનું કાર્ય છે. જેવી રીતે અમારી સામે હિંમત કરો છો, તેવી રીતે તેમની આગળ શા માટે નથી કરતા ? હંસ્માઈલીઓ આગળ તમે કહો છો કે, ચાલીસ કરોડ મુસલમાન અમારા ગારવાળા મહેદી સાહેબને માને છે, પરંતુ સુન્નીઓ તો તમારા ધર્મને જુઠો સમજે છે. તમારા ધર્મનાં ભોપાળાં કાઢે છે. અને તમેને હુરામકાર અને સૃષ્ટિ વિરુદ્ધ કાર્ય કરનારા સમજે છે, ઉપરાંત ખુદાને બદા થવા વિષેનાં તમારા અફિદાથી કાફર સમજે છે. અને એ વાત પણ ખરી છે, કે જે ખુદાને ભુલી જનાર સમજે, તે તો ચોખ્ખો કાફરજ છે. શું આ વાત તમે કબુલ નહિં કરો ?

- તમારા ઉસુલે કાફીનાં કહેવા મુજબ ઈમામ બાકર
 અં અને ઈમામ જાફરે સાદીક અં નાં કેલ જુઠા પડ્યા.
 ઈમામ હુસેન અં શહીદ થયા. તેથી ખુદાને ગુસ્સો તેમના
 પછાડી રોવાવારાઓ ઉપર કેમ ઉતરે ? જો હીજરી ૭૦ માં
 મહેદી પ્રગટ ન થયા, તો તે વાત સને ૧૪૦ પર બાકી
 રહી, જો સન ૭૦ થા ૧૪૦ માં ઈમામ મહેદી પેદા થતે,
 તો બારમા ઈમામ જે સને ૨૫૫ માં જન્મ્યા, યા ગારમાં
 ગુમ થયા, એવું જે તમો જણાવો છો, તેને લીધે ઈમામ-
 તનો ગ્રીલસીલો કાયમ રહેતે નહિં, પણ પાંચમા યા
 છઠા ઈમામ મહેદી તરીકે પ્રગટ થતે. શું આ બધો ફેરફાર
 સંબંધ ધરાવવા બાતરજ કરી નાંખ્યો છે કે કેમ ? ખરી
 વાત એ છે કે, એ બદાનાં બદનામ મસલા તમારા મુજબ-
 હુદોએ ફકત સાચા ઈમામ હું ઇસ્માઇલનાં હુક લુટવા
 બાતર તૈયાર કરી પોતાની આકબત બગાડી છે, તે સિવાય
 બીજું કંઈ પણ નથી, શીયા (અસનાઅશરી) ધર્મનાં
 ભેદ ભરમ પાનું ૨૦૩, “ અસનાઅશરીઓની માન્યતા છે
 છે કે, ખુદા અજ્ઞાન છે, તેને બદા થાય છે, તે સર્વજ્ઞ
 નથી, અને તેને લીધેજ તેની ઘણી અગમચેતીઓ (ભવિષ્ય-
 વાણીઓ) ખોટી ઠરે છે, અને તેને પોતાનો મત બદલવાની
 જરૂર પડે છે. ઉસુલેકાશી પાનું ૮૪ માં એક ખાસ પ્રકરણ
 બદા માટે બાંધેલું છે, અને તેમાં ખુદાને બદા થાય છે,

એની ઘણી દલિલો આપી છે. અને એી માન્યતા દરેક નબી અને ઇમામો તંથા ઇમામોને માનનારાઓની હોવી જોઈએ. પાનું. ૪ ”

આ રિવાયતથી સાબિત થાય છે કે, તેમના માટે બદા કેવો અગત્યનો મસલો છે ! તેનો અર્થ જાણવા માટે આરબી ડીક્ષનેરી તરફ નજર કરવી જોઈએ. અરબી ભાષામાં બદાનો અર્થ અજ્ઞાણી ચીજનું માલુમ થઈ જવું, એ થાય છે, અને એજ અર્થમાં આ શબ્દ કુરાન શરીફમાં અનેક જગ્યાએ વપરાયેલો છે, છતાં અસનાઅશરીઓનાં વિદ્વાન લેખકોએ ખુદા અજ્ઞાન છે, એવોજ અર્થ કરી બેસાડ્યો છે.

“ ઇન્નલતુલ ગુરૂર’ નામક ચોપાનીયાનાં લેખક બદા સંબંધી લખતાં જણાવે છે કે, “ અહિંયાં બદા શબ્દ બે રીતે વપરાય છે. એક અલેફ સાથે અને બીજો હુમળ સાથે, શીયા અસનાઅશરીઓ અલેફવાળા બદાને માનનાર છે, જ્યારે હુમળવાળા બદા ન માનવાથી નુકતેચીની થવાનો સંભવ રહે છે. ખરેખર એજ સખ્ત ભુલ છે અને અજ્ઞાન પણ છે. હુમળવાળા બદાનો અર્થ ‘શરૂ થવું’ એમ થાય છે. જેમાં કાંઈ પણ નુકતેચીની થઈ શકતી નથી, આ ઉપરથી શીયા અસનાઅશરી વિદ્વાનોનો ભરમ ખુદલો થઈ જાય છે. ”

બદાનાં બનાવો.

બદાના બનાવો શીયાઓ (અસનાઅશરી) નાં ધાર્મિક પુસ્તકોમાં ઘણાં છે. પણ અહીંયાં માત્ર એજ લેવામાં આવ્યાં છે.

(૧) ઈમામ જફરે સાદીક અં મે ખળર કીધી કે, 'અહલાહ તઆલાએ મારા પછી મારા દીકરા ઇસ્માઈલને ઈમામ માટે ચુંટ્યો છે.' તેમની કિતાબોમાં ઇમામની નિશાનીઓ જે લખેલ છે, તે નીચે મુજબ છે.

(અ) 'ઈમામ સ્ત્રીની જાંગમાંથી પેદા થાય છે.'

(બ) 'તેના માથા ઉપર "તસ્મત કલેમતો રબકા સી ફક વ અહલા" આયાત શરીફ લખેલી હોય છે.'

(ક) 'હું રસુલે ખુદા સં મે મોહુર બંધ કરી જે બાર પરખીડીયાં હું અલી અં ને આખ્યાં હતાં, અને જે ખુદા તરફથી ઉતર્યાં હતાં, તેમાંનું એક ઇમામ પાસે તેનાં પોતાનાં નામનું હોવું જોઈએ.'

આને અનુસરી એ ખીનાં જરૂરી છે કે, હું ઇસ્માઈલ જાંગમાંથી પેદા થયા હશે, એમનાં માથા ઉપર મજકુર આયાત લખેલી હશે. અને તેમનાં નામનું એક પરખીડીયું લખેલું હશે. પણ અફસોસ કે ખુદાને આ વાતની ખળર નહતી કે ઇસ્માઈલ ઇમામ થવા લાયક નથી ! જેથી ખુદાને ફરીથી જાહેર કરવું પડ્યું હતું કે, 'ઇસ્માઈલ ઇમામ નહિ'

થશે, પણ મુસા કાઝમ ઈમામ થશે.' આ સંબંધી અસના-
અશરીઓનાં માનવંતા અમીરૂલ મુજતેહદીન જનાબ ફઝી-
લત મઆબ મુલ્લાં બાકર મજલીસી સાહેબે પોતાની કિતાબ
ખિહારૂલ અનવારમાં રિવાયત કરી છે. અને તેની નકલ
મોહકદીન તુમ્નીએ કિતાબ નકદુલ મસલમાં કરી છે. જે એ
અરબી ઇબારતનો મતલબ એ થાય છે કે, 'ઈમામ બકર
સાદીક અબ્થી રિવાયત છે કે, તેમણે ઇસ્માઇલને પોતાનાં
પ્રતીનિધિ તરીકે નીમ્યા હતા. પણ ઇસ્માઇલથી
કોઈ એવી વાત બહર થઈ ગઈ, કે જે તેમને રૂચતી
આવી નહિ. તેથી તેમણે ઇસ્માઇલને બદલે મુસા કાઝમને
પોતાનો પ્રતિનિધી બનાવ્યા હતા.' આનું કારણ પૂછતાં
તેમણે જણાવ્યું હતું કે 'અલ્લાહને ઇસ્માઇલની બાબત
બદા થયો તો' (ખુદાની ભુલ થઈ ગઈ હતી.)

એક બીજી હદીશનાં શબ્દો, કે જેને શેખ સદુકે
પોતાનાં ચોપાનીયા 'એતકાદીયા' માં ઉતાર્યા છે. આ અરબી
ઇબારત 'મા બદલાહે શી શઈએ કમાં બદાલહુ
શી ઇસ્માઇલે. એ મુજબ છે, આનો મતલબ એ છે કે,
" અલ્લાહને એવી બદા કદી પણ થઈ નથી. જેવી મારા
દીકરા ઇસ્માઇલ બાબત થઈ છે." જેઓ પવિત્ર ઈમામેનાં
નામે આવી જુઠી રિવાયતો બયાન કરે, અને ખુદા પાક
માટે આવા શબ્દો વાપરે તેઓ ખરેખર ખુદાપાકનાં મહાન
ગુનેહગાર બને એમાં નવાઈ શી ?

(૨) ઇમામ તકીએ ખબર કીધી કે મારી પછી મારો દીકરો મોહમદ ઇમામની પદવીએ આવશે. ' પણ ખુદાને એવી ખબર ન હતી કે, મોહમદ પોતાનાં બાપની હૈયા-તીમાં મરણ પામશે. જ્યાં આ ખબર સામે આવ્યો, ત્યારે ખુદાને પોતાનાં મતમાં ફેરફાર કરવાની જરૂર પડી અને નિયમ વિરૂદ્ધ (ઇમામત મોટા દીકરાને મળવી જોઈએ તે) જઈ હુસન અસગરીને ઇમામ ખબાવવામાં આવ્યા. ઉસુલે કાફી પાનાં ૨૦૪ માં લખેલ છે કે, " અબુલ હાશમ જાફરીથી રિવાયત છે કે, તેઓ ફરમાવતા હતા કે, હું અબુલ હુસન એટલે ઇમામ તકી પાસે જોઈલો હતો, જ્યારે તેમનાં દીકરા મોહમદની વક્ત થઈ હતી. હું મનમાં વિચાર કરી રહ્યાં હતો, અને કહેવા માગતો હતો કે, મોહમદ અને હુસન અસગરીનો અહેવાલ મુસા કાઝમ અને ઇસ્માઈલ (ઇમામ જાફર સાદકનાં દીકરાઓ) જેવા થવાનો છે. કારણ કે તેઓ ખંનેની હકીકત પણ આ ખંનેની માફક હતી. હુસન અસગરીની ઇમામત મોહમદનાં મરણ કેડે થઈ હતી. ઇમામ તકીએ મારી તરફ ફરી ફરમાવ્યું, અબુ હાશમ ! અલ્લાહને અબુ જાફરનાં મરણ બાદ અબુ મહમદની બાબતમાં બહા થઈ જે વાત અબાણુ હતી, તે જાણીતી થઈ ગઈ. જેવી રીતે અલ્લાહને ઇસ્માઈલ પછી મુસાની બાબતમાં બહા થઈ હતી, અને જેણે અમલ હકીકત જાહેર કરી

દીધી હતી, તેવીજ રીતે. આ બીનાં છે જે વિચારી જોવામાં આવે તો જણાશે કે ખોટું કામ કરનારા તેને પસંદ કરશે.”

જ્યારે બદાનો નાપાક મસતો અસનાઅશરીઓએ પોતાની કિતાબમાં લખ્યો ત્યારે એહલે સુન્નત વલ જમાત અને આબા ઇસ્લામની તરફથી તેમને લાનત મલામત થવા લાગી. અને તેથી કરી ઘણાં આલિમો ફાં ફાં મારી બદા શબ્દનો અર્થ ફેરવી નાંખવાની કોશિશ કરવા લાગ્યાં. અને બદા એટલે બદલી નાંખવું. એવો અર્થ કર્યો. પણ તેમાં ફાવ્યા નહિં. પછી તેઓનાં મુજતેહદ મોલાના મોલવી દીફારઅલી સાહેબે ઇક્રાર કર્યો કે, ખરેખર બદાનો અર્થ ખુદા અજ્ઞાની છે, ખુદા જાહેલ છે, એવો થાય છે. તેમણે લખેલ કિતાબે ઉસુલ પાનું ૨૧૬ લખનામાં છપાએલ જેમાં લખ્યું છે કે, “બદા એ લાયકે નથી કે તેને કોઈ માન્ય રાખે. કારણ કે તેનાંથી ખુદા પાકનું અજ્ઞાની હોવું સાબિત થાય છે.” મજહુર કિતાબમાં એ પણ લખેલું છે કે, “શીઆ અસનાઅશરીઓમાં મોહક દીન તુમ્ની સિવાય કોઈ બદાનો ઇનકાર કરનાર થયો નથી.”

હવે ખુદા ખાતર તમોજ વિચાર કરો, કદાચ જે તમારા આગેવાનો એ બદાની માન્યતાથી હાથ ઉપાડે, યાને ખુદાને ભુલી જનાર અને અજ્ઞાન ન સમજે તો જનાબ ઇમામ ઇસ્માઇલનો હક તમારીજ કિતાબોથી સાબિત થાય છે કે

‘નહિં ? ઇમામ જફરે સાદીક અઠ મે ખુદા પાકનાં હુકમથી હું ઇમામ ઇસ્માઇલને ઇમામત માટે નસ [વસીહત] કરી હતી, પણ પછીથી ખુદા તઆલાએ પોતાની ભુલ સુધારી એવું માનનારા મીજલસી સાહેબ, શેખ સદુક અને મોહક દીન તુસી જુઠા નથી ? તમારા હાજીનાજી ઇમામ ઇસ્માઇલને પાક પાકીઝા લખે છે, પણ કહે છે કે, હું ઇસ્માઇલ પોતાનાં બાપની હયાતિમાં વફાત કરી ગયા. આ બિના તમારા આગેવાનોની જુઠી રિવાયતો, જુઠા કિસ્સા, જુઠી હદીશો, અને મનનાં ખોટા ખ્યાલો વડેજ લખાયેલ છે. એ સિવાય બીજું કંઈ નથી, જ્યારે તારીખે ફીરસ્તામાં ખુદ્લી રીતે લખે છે કે, “ ઇમામ જફર સાદીક અઠ કે જમાને તક ઉસને પહેલે અપને ખડે બેટે ઇસ્માઇલકો વલી એહદ ફીયા. ઓર રિવાયતે શહી યે હય કે, ઇસ્માઇલ અપને બાપકે બાદ અઝ વફાત ઝાંદાહ થા, ઓર જો અસ્લ નસલે અવ્વલ હંય. લિહાજા ઇસ્માઇલ ઇમામ હય, બાદઝ ઇસ્માઇલકે બેટા ઉસકા મોહમદ ઇમામ હે. ઓર અલ-વિયા મગરીબ તમામ ઉસકી નસલસેં હય. ઇસ્માઇલ વાલિદ તરફસેં લી હુસેની થા. ’

આ તારીખી સનંદથી ખુદ્લી રીતે પુરવાર થાય છે કે, હું ઇમામ જફર સાદીકની બાદ હું ઇમામ ઇસ્માઇલ

હયાત હતા. અને તેમને પ્રથમ નસ કરેલ હતી, તેથી ઇમામતનો તાજ તેમની નસલમાં કાએમ રહ્યો. વળી હ૦ ઇસ્માઈલની માતા પણ હુસેની ખાનદાનનાં હતા. જ્યારે મુસા કાઝમ કનીઝનાં પુત્ર હતા.

હ૦ ઇમામે ઇસ્માઈલ અ૦ શીરીઆ તરફ નીકળી ગયા. તેમનાં વાલીદનાં ફરમાન મુખારક પ્રમાણે બની અખ્ખાસીઓનાં કેટલાક જસુસો તેમની પછવાડે લાગ્યાં. તેમને કેટલાક વખત સુધી લશ્કર મોકલી પકડાવવાની પણ ધમાલ ચાલી છે. આ બધી વાતો શું ખોટી છે ? એટલુંજ નહિં, પણ હ૦ ઇમામ ઇસ્માઈલને પકડાવી તેમને શહીદ કરાવવામાં પણ તેમનાં ભાઈ મુસા કાઝમનો હાથ હતો. કારણ કે તે ખુદ બની અખ્ખાસીઓ સાથે મળી ગયા હતા. અને પોતાનાં ભાઈનાં દુશ્મન થયા હતા. પણ અલ્લાહ પાકનાં મુખારક તુરને કોણ ખુઝાવી શકે ! એવી ઉમેદો રાખનાર ખુદ પોતેજ ખલાસ થઈ જાય, આપણે જોઈ રહ્યા છીએ કે, હસન અસગરી પછી એ ખાનદાન ખેદાનમેદાન થઈ ગયું છે. અલહુમ્દોલિલાહ, ઇમામ ઇસ્માઈલ અ૦ ની ઓલાહ પેઠી દર પેઠી હુશનાં દિવસ સુધી કાએમ રહેશે, અને કાએમ છે, તે તો હમણાં તમે આંખોથી પણ જોઈ રહ્યા છો. અને એજ તમારા જીગરમાં ઠાંટાની માફક ખટકી રહ્યું છે. મુસા કાઝમ કે જેણે પોતાના સગાભાઈની

દુશ્મની કરી જે શરમ ઉપજે એવી વર્તણૂંક ચલાવી અને તેમણે તેમનાં ખાનદાનની આડે આવેલ આ બધું આપણે ઈતિહાસોથી જાણી રહ્યા છીએ, છેવટે અદલાદપાકે તેમની કોઈ ઉમેદ પુરી કરી નહિં. ઉદ્દું તેમને બની અખાસી-ઓનાં તાગેદાર થવું પડ્યું. અને તેઓને પોતાનાં અમીરલ મોઅમનીન લેખવા પડ્યા, ઉપરાંત તેઓને દીન (મઝહુબ) પણ હાથ આવ્યો નહિં. બાકી કંઈ હાથમાં આવ્યું હોય, તો તે ફક્ત બાદશાહોની ખુબસુરત છોકરીઓ સાથે અમન અમન કર્યા તેજ, પરંતુ આખર દમ તે બધું છોડીને ચાલતા થવું પડ્યું.

અમારા પવિત્ર ઈમામ આગાશાહ હુસનઅલીનાં નામે તમારા લેખો જે લખે છે, તે વાત ખિલકુલ જુઠી છે. તેમનાં નામે જે કિતાબોની દલિલો કરો છો તે તે બિનાં ઉપર કોઈ પણ વ્યક્તિ ભરોશો લાવી શકે તેમ નથી, કારણ માત્ર એટલુંજ કે, ઈરાની મુદલાઓએ જે ઈમાની કરી તે પવિત્ર ઈમામનાં નામે કિતાબો બનાવી છે, અને એ તો તમારા ધર્મનો મુગ સિધ્ધાંતજ છે કે, કાફરોની તથા જે અસનાઅશરી મઝહુબમાં ન હોય, તેવા મુસલ-માનોની નિંદા કરવી, અમારા ઈમામને નામે નિંદા કરવી વાજબ સમજી તે મુદલાઓએ પોતાની આકબત બગાડ્યા સિવાય બીજું શું કર્યું છે ? જે ઈમામ આગાશાહ ખલિલુ-

દલાહઅલી ઇસ્માઈલી ઇમામ ન હતા તો તમારા જે
 ઇમાન ઇરાનીઓએ તેમને ગુનાહ વગર શા માટે શહીદ
 કર્યા ? એટલાથી નહિં સંતોષ પામતાં તેમની લાશ મુળા-
 રકનાં ટુકડે ટુકડા શા માટે કરવામાં આવી ? તેઓએ તે
 નામદાર ઉપર એવો જુદમ ગુજાર્યો, જેવો યજીદીઓએ હ.
 ઇમામ હુસેન અં ઉપર ગુજાર્યો હતો. ઇરાનમાં લાખો
 માણસો હસન ઉલ હુસેની યાને ઇસ્માઈલી ઇમામોને માન-
 નાર મૌજુદ છે. પરંતુ તેઓ ગિચારાઓની હુર વખત
 કલ અલાવવામાં આવે છે, એટલુંજ નહિં પણ તેઓનાં
 બાળબચાંઓને તલવારની તીણી વારથી જુજોહ કરવામાં
 આવે છે. આ બધું શા માટે ? જો અમારા ઇમામો અસ-
 નાઅશરી હોત તો આંવો જુલમ તેમનાં ઉપર થતે ખરો ?
 આ બાબતો દરેક માણસ સમજી શકે તેમ છે. અમારા
 ઇમામ આગાશાહ હુસનઅલી જો અસનાઅશરી હોત તો
 તેઓનાં ઉપર જુદમ કરી તેઓની માતૃભૂમિમાંથી શા
 માટે હાંડી કાઢવામાં આવત ? તમારા ઇમામ અલી મુસે
 રા ઉમે હુખીબાનાં ખ્યારને લીધે તેનાં બાપને અમીરૂલ
 મોઅમનીન માનવા લાગ્યા, તેમ જો અમારા ઇમામ કરતે
 તો તે પણ સુખી દિવસો ઇરાનમાં પસાર કરી શકતે,
 પણ આગા ઇમામો ન તો કોઈની પરવાહ કરે, ન પોતાનું
 નમાલાપણું બતાવે, અને ન તો એવો કુફ્રનો કલમો

- પડે. અમારા મજકુર ઇમામ સાહિબ દેશ છોડી વિદેશ આવ્યા, લાખો દુઃખો સહન કર્યા. પણ પોતાની ઇમામત ન મુકી. આવા પવિત્ર ઇમામ ઉપર તમે જુઠાં આપ ચડાવો. તે કોઈ પણ ઇન્સાન માની શકે ખરો? જે કોઈ સરદાર કહે કે હું ગુલામ છું, કોઈ બાદશાહ કહે કે હું રૈયત છું. પણ આ વાતો કોઈ પણ વ્યક્તિ માની શકે નહિ તેવી રીતે તે ઇમામ હતા, આવે ઇમામ હતા, અને દીની બાદશાહ હતા. એટલે એક બાદશાહ તરીકેજ રહ્યા. તેમણે કોઈ દીવસ તમારા મરી ખપી ગએલા ઇમામોને નથી માન્યા. નર્થ તેઓનો વાસ્તો દીધો. તેમજ નથી તેઓની તાબેદારી કરી. આને માટે સન ૧૮૬૬ માં મુંબઈની હાઈકોર્ટનાં મહાન વિદ્વાન જજ સર જોશફ આરનોલ્ડ પોતાનાં જજમેન્ટમાં કહે છે કે:—

“હસન અલા જુકરીઆ સલામ જે મીસર દેશના ફાતમી ખિલાફતનાં કુટુંબનાં મુસ્તન શીરખદલાહનાં દીકરા શાહ નિઝારની ઓલાદનાં હતા. તેમની નસલ સાતમાં ઇમામ ઇસ્માઇલથી છે. તે મુસ્તન શીરખદલાહને હસન ખીન સખખાહનાં વખતમાં આલમેત ગઢ ખાતે લાવ્યા હતા. અને જેને જુકરીઆ સલામ કહે છે કે, તે તેનાં વડવા થાય. એ ફાતમી ખિલાફતનાં હ૦ અલી અને હ૦ ઇસ્માઇલથી ઉતરતા આવતા જુકરીઆ સલામની

ઓલાદથી નામદાર આગાખાન ઉતરી આવેલા એમ ઈતિહાસ ઉપરથી સાબિત થાય છે. જકરીયા સલામના આલમોતનાં કિલ્લાનાં પાયા આગળ રમજાનની તા. ૧૭ મીએ બંદગીની જગ્યાએ મુસલ્મા ઉપર ઉભા રહીને 'ઈસ્માઈલી ઇમામ ખુદાની તરફથી આવેલો ખલીફો છે.' એમ જાહેરાતમાં મુક્યું.' સર જોશફ કહે છે કે, "કાયદેસરપાણું પૂર્ણ રીતે સાબિત થયું છે, કે મોહમદ હુસેન હુસેની ઉફે નામદાર આગાખાન અથવા જેને સરકારી દસ્તાવેજોમાં તેનાં લક્ષ અને ખિતાબથી હીઝ હાઈનેસ આગાખાન માહેલ્લાની કરીને લખવામાં આવે છે. તે ઈસ્માઈલીઓનાં જાહેરાત પામેલા ઇમામ અને પેઠી દર પેઠી ઉતરતા આવેલા સરદાર થાય છે. અને ઇમામતનાં હાલનાં હેયાત મસ્નદ ધરાવનાર અને ચલાવનાર છે. અને ખુદાનાં મોકલેલા હૅ અલીથી સાતમા ઇમામ જે જકર સાદીકનાં વડા દીકરા ઈસ્માઈલ થાય, તેની ઓલાદનો હક ધરાવનાર છે."

આવા ઐતિહાસિક હેવાલ આગળ તમારા વાઈયાત વ્યાંઓની શ્દર શં ? તેઓ તો કહત અવા પાંચ આના

માટે પણ પચાસ જુઠી હુદીસો તૈયાર કરી આપે. તેઓને
 પેગમ્બરે ખુદા અથવા ઇમામોનો ઉરજ ક્યાં છે ? વળી
 તેઓ ખુદાને આદિલ પણ ક્યાં સમજે છે ? તેઓને ન તો
 ખુદા, ન તો ઇમામ, અને ન તો રસુલ પુષ્ટી શકે છે. બસ
 દુનિયામાં એક આંસુ મીઠલસમાં બહાવશો, અથવા નવહા
 અથવા સલામ સોજ સાંભળી આંખમાંથી આંસુ ડાઢશો, તો
 જન્મ તમારીજ છે. પછી ખુદા પાકની ગરજ શા માટે ?
 કબરમાં મુકની વખતે મુડદાંનું પડખું પકડી કહી દેવું અને
 સમજવી દેવું કે ફલાણાનાં દીકરા મુનકર નકીરને આમ
 કહેજે. આવા આવા જવાબ આપજે. બસ, આમ કહેવાથી
 તે મરેલો ખબરદાર થઈ જશે. એટલુંજ નહિ પણ ઉલટો
 તે મુનકર નકીરને જવાબ આપી તેને સાજવાબ કરી દેશે
 તમે દુનિયામાં ગમે તેમ વર્તો, તમારા માટે નજતનાં ઘણાં
 દરવાજા ખુલ્લા પડ્યા છે. અને જ્યારે આમ છે, ત્યારે તમે
 ખુદાને ભુલી જનાર જાહેલ અને અજ્ઞાન સમજો તેમાં
 નવાઈ પામવા જેવું શું ? જીવતાઓને તો નબી, ઇમામો
 સમજાવે છે, તેઓને નસિહત કરે છે, પરંતુ મુવેલા માણુ-
 સનો ખાલો હલાવી તેને શિખવાડવું એ કામ ખુતપરસ્તો
 ત્રિવાય બીજા કોનું હોઈ શકે ? દુનિયામાં આવો ધર્મ તો
 ફક્ત તમારોજ છે. ભલા આપ સમજાવી શકશો કે, મુવેલો
 માણુજ તમારી નસિહતોને કેવી રીતે ખ્યાલમાં રાખતો
 હશે ? શાહબાશ છે, તમારી શીલોસોશીને !!!

તમારા પુસ્તકોને આધારે હું ઇમામ ઇસ્માઇલની ઇમામત કાચેમ છે, છતાં તમારા મુજતેહદોએ બેઈમાની કરી ખુદાને બદા થાય છે, એટલે કે ખુદા ભૂલી જાય છે, તેવું લખી પોતાની આકેબત બગાડી છે, ન તો મુસ્લિમ કાઝમની ઇમામત રહી, ન તેવું ખાનદાનીપણું રહ્યું.

“ નહ રશકે સજન દિલદાર મિલા,
ન ઇધર કે રહે ન ઉધર કે રહે; ”

તમોએ બંને જહાન પોતાનાં હાથથીજ ગુમાવ્યા છે, ઓ ખુતપરસ્તો ! ખુદા ખાતર તમારા દીલમાં વિચારો, કદાચ તમો ભૂલી જશો, તમારા મુજતેહદીન ભૂલી જશો, તમારા ઉસ્માઓ ભૂલી જશો, પણ ઇમામો, નખીઓ, યા અહલાહ પાક કેમ ભૂલી જાય ? આ પ્રકરણ વાંચી સાચા દિલથી તોળાહ કરી લેજો. અને અહલાહ પાકનાં સાચા ઇમામ હું ઇસ્માઇલને માની લઈ બદા જેવા હલકટ ચકી-દાનો ઇનકાર કરજો, ખુદા તમોને સદખુધ્ધી આપે. ખીજું શું કહું ?.

પ્રકરણ ૭ મુ

મી. ગૈનની સૈતાની શંકાનું નિવારણ.

મી. ગૈન ! તમોએ સરચાઈને છોડી દઈ ક્રૂત ઇસ્માઈલીઓને વહેમમાં નાંખવાની કોશિષ કરી છે. જે નખી યા ઇમામને તેના ઘરવાળા ન માને તે નખી યા ઇમામ જુઠા છે. એ માન્યતા તમો જો ખરી માનતા હો તો, તમારે નખીઓ, ઇમામો, અને ઇસ્લામથી હાથ ઉઠાવી કોઈક નવો આર્થ સમાજસ્ત જેવો વર્મ કબુલ કરવો પડશે, ખીજા નખીઓ અને ઇમામોને માનવા યા ન માનવા પણ તમારા માનીતા ઇમામ રખા સાહેબને તો મુકવાજ પડશે. તમો જેવો અમારા ઇમામ નાં આગાખાન ઉપર એતેરામ કરો છો, તેનાં જેવો ખટકે તેથી વધારે એતેરામ અલીમુસ્લે રખા ઉપર તેઓનાં સગાભાઈઓએ કર્યો હતો. જે તમોએ

તોહકચે રઝવીઆમાં વાંચ્યું હશે, અલી મુસે રઝા પોતાનાં ભાઈઓનો હક કેવી રીતે પચાવી પાડ્યો? તેનો સમ્પૂર્ણ હેવાલ તમારી કિતાબોને આધારે આપીશ. ખુદાવંદતઆલાએ જે તમે ખુતપરસ્તોમાં એક રતી ભાર જેટલી પણ ઇમાનદારી રાખી હશે, તે તે જરૂર અલી મુસે રઝાને છોડીજ દેશે. પરંતુ જે ઇમાનદારી નહિંજ હોય, તે પછી તેનાં બદલામાં દુલ્લહુલો યા થોડા યા હાથી બનાવી તેને માનતા રહેજો. નખીઓ યા ઇમામને શરૂઆતમાં સતાવનાર જુઠા માનનાર તેઓનાં કુટુંબીઓજ હતા. બદકે ઘરનાં માણસોજ હતા તેની દલીલો:—

(૧) હ૦ હાથીલને તેનો ભાઈ કાબિલ નહિં માનતો હતો. અને અંતે તેનું ખુન પણ કર્યું.

(૨) હ૦ તુહ અ૦ ને તેમની ઘરવાળી માનતી ન હતી અને તેમનો દીકરો તેમની સાથે હોડીમાં પણ જોડો ન હતો.

(૩) હ૦ હુત અ૦ ની પાસે જ્યારે કેમ્પિયુ મહેમાન આવતાં ત્યારે તેની ઘરવાળી જમને કાફરોને કહી આવતી અને હ૦ હુત અ૦ ની દુશ્મની રાખતી હતી.

(૪) હ૦ મોહમદ મુસ્તફા ખાતમુલ મુરસલીનને તેમનાં ઘરવાળાંઓએ ક્યાં માન્યા હતા? આપની સાથે તેમનાં બાનદાને જે અખત વિરૂધ્ધતા દાખવી તે તે

- કિતાબોમાં મશહુર છે. ઉપરાંત તમે અસનાઅશરીઓ પેટ ભરીને તેમની ઘરવાળી હું આઇશાની નિંદા કરો છે.

(૫) બની હાશમ, બની ઉમીયા અને બની અબ્બાસીઓ એકજ બાપના કુટુંબ તરીકે હતા, છતાં બની હાશમ અને બની ફાતમીઓ સાથે બની ઉમીયાઓ અને બની અબ્બાસીઓએ ક્યાં સલુક કર્યો છે? અને તેઓને હુકનાં ઇમામ તરીકે ક્યારે માન્યા છે?

મી. જૈન! આ પાંચ દલીલો તમારી શંકાનાં નિવારણ માટે બસ નથી? હું તો આવી ઘણી એક દલીલો આપવા ઇચ્છા રાખું છું. પરંતુ લંબાણ થઈ જવાનાં કારણે આટલીજ દલીલો આપી સંતોષ માનું છું. અને ખુદા પાસે હુવા ગુન્હરૂં છું કે, આટલી દલીલોથીજ તમારી શંકાનું સમાધાન થઈ જાય.

તમેએ તમારા જુઠા ડંકાનાં પા. ૪૪-૪૫-૪૬ નાં હાથ બીબીનાં કેશની જુબાની લખી છે. તેમાં લખ્યું છે કે, “ આગાખાનનું કુટુંબ અસનાઅશરી છે. હું અસનાઅશરી છું. મીરજાં કુચક તથા બીજાં કેઈ કાકાઈ, મામાઈ, ભાઈઓ અસનાઅશરી છે. નાં આગાખાનનાં માતૃશ્રી અસનાઅશરી છે. ” ઇત્યાદિ.

મી. જૈન! આ જુબાની ઉપરથી નાં આગાખાન ઇસ્માઇલી ઇમામ નથી તે કેવી રીતે સાબિત કરો છે?

અમો તો આ બીનાને ઇમામ અં નો એક જબરદસ્ત મોઅજ્જો સમજીએ છીએ. કે, તેવણુ નામદાર સખ્ત દુશ્મનોમાં રહેવા છતાં પણ સલામત રહે છે. આ મિસાલ જુદમાતમાં આગેહુયાત જેવી છે. જે તમો તમારી હઠ ધર્મી કરી કહો કે, જેનાં સગાં વહાલાં વિરૂધ્ધ હોય તે ઇમામ, ઇમામ નથી; તે નબી, નબી નથી; તો પછી તમારા-ગરીબુલ ગુરબા અલી મુસે રઝા માટે શું વિચાર કર્યો? તેનાં ભાઈઓએ તેને માન્યા નથી, તો તેને પણ ઇમામતથી ખારેજ કરજો.

બીજાઓની માન્યતાવાળા પેશવાઓ માટે ગમે તેમ બોલવું, તેઓની દરેક વાત ઉપર એતેરાજ કરી બેસવું. પોતાની માન્યતા ગમે તેવી હોય, છતાં પણ તેઓ માટે ખુદાનાં હુકમને યા તકીયાને, યા મસીયતને અડાવી દઇ છટકી જવું, એ તમારા ધર્મની મુખ્ય માન્યતા છે. અમારા ઇમામે ઘોડા રાખ્યા, અને ઘોડાઓને શરતનાં મેદાનમાં મોકલાવ્યા. તે ઉપર તમો નાલાયકી ભરી રીતે ઘણીજ છુટથી ટીકાઓ કરવા લાગ્યા એટલુંજ નહિં. પણ સાથે સાથે વજુદ વગરની કૃતવાઓ પણ આપવા લાગ્યા. પણ પોતાના પગ નીચે તો જેતા નથી. તમારા માની લીધેલ ઇમામ અલી મુસે રઝા કુતરા રાખે, મુરઘાં રાખે, મેંઠાં રાખે, અને રમતગમતમાં વખત પસાર કરે, તો તમારે

ત્યાં એ બધું તકીયાની આડમાં હુલાસ થઇ જાય. ઘોડા-
ઓની રમત તો પ્રાચિન કાળથી બાદશાહી ખાનદાની
રમત છે. જ્યારે મુરઘાં, મેંઢાઓ અને કુતરાઓની રમતને
તો હલકી વર્ણનાં મોવાલીઓજ પસંદ કરે છે. આ વાત
હું કંઈ મન ઘડત કરતો નથી. પણ તમારી કિતાબ તોહ-
ફએ રખવીયા પા. ૧૭૨ માં એજ વિષે ઉલ્લેખ આવી
જાય છે. જ્યારે મુસા કાઝમ હારૂનનાં જુઝમથી શહીદ થયા,
ત્યારે ઇમામ રઝા દુશ્મનથી પોતાનો બચાવ કરવાનાં હેતુએ
એક કુતરો, એક મેંઢો અને એક મુરઘો ખાનગી વેચાતા
લઈ ઘેર આવ્યા. (ખાનગી પછીથી મી. મોહમદ જાફરે
થોડીક જગ્યા ખાલી રાખી છે. પરંતુ આપ જાણતાજ હશે,
કે, ખાનગી શબ્દ બદલાત જોરતો માટેજ વપરાય છે.)
જ્યારે ખલીફા હારૂન રશીદને આ ખાનગી બખર આપ-
વામાં આવી ત્યારે તેણે જવાબમાં કહ્યું કે, ઘણીજ અજબની
વાત છે. કે જે માણસ કુતરા, મેંઢા, અને મુરઘી વગેરે
રમતની ચીજો લે, તે માણસ ઇમામતની દાવેદારી કેવી
રીતે કરી શકે ? મી. જૈન ! તમારા ઇમામ સાહેબની આવી
સિક્કત હોવા છતાં તમોને કંઈ પણ શરમ આવે છે કે
નહિં ? શાહુખાશ છે તમોને અને તમારા ઇમામોને ! ! ;

હું તમારી માફક જોજ દર્પણ કે જે એક નાસ્તીક
મી. કાળાની લખેલ છે. તેવી દલીલો નથી આપતો, પરંતુ

તમારી માન્યતાનાં પાકા અસનાઅશરીઓનીજ દલીલો આપું છું, કે જેથી કરી તમે સામે કંઈ પણ બોલી ન શકો. બલકે લાજવાબ થઈ જાઓ. આ સંબંધી થોડીક દલીલો વધુમાં આપવા માંગું છું. તે જરા ધ્યાનપૂર્વક વાંચી લેજો.

“ તોહુકએ રઝવીઆ ” પાનું ૧૦૩ બાબ ૨ જો. ફસલ ૨ છ થી પાનું ૧૩૦ સુધીમાં લખાએલ ખીનાનાં થોડાક ઉતારા.

પાનું ૧૧૦. અને ખીજી મુશીબત આપનાં ભાર્ગ્યોની અવગાહ હતી. ” આ સંબંધી ખુલાસાવાર લખવામાં આવ્યું છે.)

પાનું ૧૧૧ “ સન ૧૮૬ માં હાડન રશીદે મહીના ઉપર ચડાઈ કરી. ત્યારે ઈસા અલ જલદીએ આખા ગામને લુટી લીધું, જ્યારે ઇમામ રઝાનાં ઘરની જડતી લેવાનું ઈચ્છ્યું ત્યારે તેમણે ઘણું સમજાવ્યું. અને કહ્યું કે, હું માનું પોતાના ઇમાનથી સઘળો સામાન પોતાને હાથે ઉતારી લઈ આવું છું. આટલું કહી બધો સામાન લાવી ઈસાને આપ્યો. ”

આ બે દલીલોથી સાબિત થાય છે કે, અલી મુસે રઝાનાં ભાર્ગ્ય તેમનાંથી અણગમો રાખતા હતા. વળી પોતાનાં ઘરનો સામાન પોતાનાજ હાથે ઈસાને આપી દીધો. અને

ઈમામતનું કુર્ષપણુ જોર નહિં જતાવ્યું તથા એક સાધારણ ધમકીથી ડરી ગયા. તેથી પણ સાજિત થાય છે કે, તે ઈમામ ન હતા. અને એક વાણીયા ભાઈ જેટલી પણ તેમાં હિંમત ન હતી. કેઈ પણ માણસ આપણી પાસેથી કેઈ પણ સામાન જળરદસ્તીથી લેવા આવે, તેાં આપણે આપણામાં જેટલી હિંમત હશે, તેટલી લડાઈ કરીશું કે નહિં? અને લડાઈ કરવા છતાં તે લઈ જાય તે એક જુદો સવાલ છે. પરંતુ ચુપકીથી તેો નજ આપી દઈએ.

પાતુ ૧૧૨, “ કેઈ નામણીએ જન્મતે ખાતુનની શાન મુખારકમાં ભુંડા જોડોથી લેખ પ્રગટ કર્યો, મજકુર લેખ મોહમદ ઇબને જફર સાદીક અં નાં હાથમાં આવવાથી તે કુર્ષ પણ નહિં જોડતાં ઘરમાં દાખલ થઈ હથિયાર બાંધી બહાર આવ્યા. અને પોતાના માટે જયત લેવા લાગ્યા. લોકો જયત કરવા લાગ્યા. અને તેઓને અમીરલ મોઅમનીન તરીકે માનવા લાગ્યા. તથા એ નામથી પોકારવા લાગ્યા. ”

આથી સાજિત થાય છે કે, મુસે રઝા સાહેબને જન્મતે ખાતુનને ગાળો મળવાથી કુર્ષ પણ જોરત ન આવી. સળળ કે તેનો તે પાક બીબી સાથે કુર્ષ વાસ્તો ન હતાં. પરંતુ જનાબ મોહમદ ઈમામે જફરે સાદીક અં જે એક ખરા સૈયદ ક્ષાત્રી ખાનદાનનાં હતા. તે તલવાર લઈ આવ્યા

અને પોતાને માટે ખચત લઈ અમીરૂલ મોઅમનીન નામ રાખી લીધું. અલખત તેઓ ઇમામ ન હતા. તો પણ તેમને ક્ષત્રી જ્ઞાનદાનની ગેરત (શરમ) આવવાથી આ કાર્ય કર્યું.

પાનું ૧૧૩ “બની અબ્બાસીઓનાં જુદમ બની હાશમી જ્ઞાનદાનના સુરવીર સૈયદો ખમી ન શકતા. તેઓ બની અબ્બાસીઓની તાબેદારી કરવા કરતાં મરણ વધારે પસંદ કરતા. પણ અલી મુસે રજા તેઓને મનાઈ કરતા હતા કે બની ક્ષત્રીની જિલાકતનો જમાનો હજી દુર છે.”

આપણે સાધારણ યુદ્ધીથી વિચાર કરીશું, તો જણાઈ આવશે કે અલી મુસે રજા અંદર ખાનેથી બની અબ્બાસીઓ સાથે મળેલા હતા. તેથી પોતાનાં મુખની ખાતર ખીલ્લોને મનાઈ કરતા કે લડાઈ ન કરે. તેઓની સાથે મળીને ચાલે. આ ઉપરથી સાબિત થાય છે કે, તેમનામાં યા તો હિંમત ન હતી, યા પોતાનાં મતલબ ખાતર એમ કહેતા હતા. વાંચક નીચે લખેલી હકીકત જરા ધ્યાન પુર્વક વાંચી ને જો. અસનાઅશરીઓનાં સાતમા માની લીધેલા ઇમામ કેવા જો ઈન્સાફ હતા ? ઇમામ તો શું પણ એક સાધારણ માણસ કે જનાં દિલમાં કંઈપણ અદલ ઈન્સાફ હોય તે પણ પોતાની ઓલાદ સાથે આમ કરી ન શકે. તેમણે સર્વ મિલકત એક અલી મુસે રજાને આપી, બાકી જો ગુનાહ બચ્ચાંઓને ગેર ઈન્સાફ કર્યો છે. આમ છે,

તો પછી ઇમામમાં આદિલપણનો જે ગુણ છે, તો તે આવે ક્યાંથી ?

મુસા કાઝમે જે વસીયતનામું કર્યું હતું. તેની મતલબ. તોહુકમે રઝવીઆ પારું ૧૧૫ “ આમે વસીયતનામું મારા ફરજદ ઇમામ અલીએ રઝા અં માટે લખું છું કે જેઓ હમણાં સુધી તેઓની સાથે છે. અને જે મારા ફરજદો તેઓની તાબેદારીમાં રહે તો ભલે. તેઓને પોતાની સાથે રાખવાની ઇજ્જત બક્ષે અને જે તેઓની નાફરમાનીનાં સગળથી તેમજ કેઇ મસલતથી પોતાની સાથે રાખવા નહિ ! માંગતા હોય તો તેઓને પોતાથી જુદા કરે. અને આ બાબતમાં તેમને-ઇમામ રઝા અં ને-ઇબ્તીયાર આપવામાં આવે છે, નહિ કે તેમનાં ભાઈઓને, અને મેં મારી તમામ મિલકત અને જે કંઈ પણ વકફિયાત વગેરે મારા કબજામાં છે તે તથા મારા અહલો અયાલ બાલખચ્યાનાં માલિક આ વસીયત નામાની રૂએ તેમનેજ-ઇમામ રઝા ને-કેરાવેલ છે. અને મારાં સઘળા ફરજદો જેઓનાં નામ ઇબ્રાહીમ, અબ્બાસ, કાશમ, અને મોહમદ છે. તેઓનાં અને તેઓનાં બાલખચ્યાનાં માલિક પણ તેમનેજ ઠરાવ્યા છે. તેમજ હું ઇમામે જાફરે સાફીક અબ્ની વકફ ફરમાવેલી મિલકતની આવક તેમજ તેમની બાસ અંગત મિલકતની આવક જે મને તવસીયતનાં હક તરીકે મળે છે. તે સર્વ હું મારા

ફરજંદ અલી રખા અ૦ ની માલીકીમાં ડેરાવું છું. તે બારા
 જે તેઓની મરજી હશે. તેમ કરી શકે છે. અને તે હં
 વસ્તુઓનાં તે એકલાજ માલિક છે. આ સઘળી તે
 પોતાની મરજી મુજબ કોઈને બક્ષીશ કરી શકે છે. તેમ
 વેચી શકે છે. અથવા સદકો કરી ગરીબોને આપી શકે
 તેઓ સિવાય તે બારામાં કોઈ પણ બીજાને મારી આદ
 દમાંથી દબાવ દેવાનો હક નથી. જેવી રીતે તે મિલક
 ઉપર આજ સુધી મારી સત્તા રહેતી આવી છે. તે મુજબ
 તેમની સત્તા રહેશે. તેમજ મારા એહલો અયાલ અ
 મારી દરેક ચીજ ઉપર જેવી રીતે હાલ મારી સત્તા અ
 છે, તેવીજ રીતે તેમની સત્તા રહેશે. અગર તે આહશે તે
 તેમનાં ભાઈઓ કે જેઓનાં નામો મેં ઉપર લખ્યા
 તેઓને સાથે રાખશે. અને નહિં આહશે તો પોતા
 બુદ્ધાં કરશે. તે બારામાં તે કદી ઠપકા પાત્ર ગણાશે નહિ

વળી આ બાબતમાં કોઈને પણ પુછવાનો કે વાં
 લેવાનો હક નથી, તેમજ મારી આલાદ પણ મને
 બારામાં પુછી શકતી નથી, મારી ઘણી કનીઝો એવી
 કે, જેઓ સાહેબે આલાદ છે. જે તેઓ ગરીબતનાં પાળ
 રહી મારા ઘરમાં રહેવા આહશે. તો તેઓને તેઓનો આ
 બર્થ જે મારી હૈયાતિમાં આપું છું. તે તેઓની હૈયા
 સુધી મળ્યા કરશે. અને જે જશે, તે પાછી મારા ઘર

જાગલ થઈ શકશે નહિ. (આથી સાળિત થાય છે કે, મુસા કાઝમની પાસે મોગલોનાં જેવું મોંદું જનનખાતું હોવું જોઈએ. એક તો નિકાહવાળી ઓરતો અને બીજી કર્નીઝોને ઘણું મોટું રસાલો રાખતા હશે.) નિકાહોનાં બારામાં અમો અમારા ફરજદ ઇમામ રઝાને પુરતી રીતે સમજણ આપી ચુક્યા છીએ. પણ વધારે સાવચેતી માટે વસીયતનામામાં વિસ્તારીને લખેલ છે. (કદાચ ભુલી ન જાય. કારણ કે ઇમ્મે લહુન્નીનાં માલિકોને લખીનેજ આપવું જોઈએ ! મુખ્કુન અલ્લાહ ! તમારી કઈ વાતોને માનવી !) નિકાહનાં બારામાં હૌ ઇમામ રઝા અૌ અને ઉમ્મે એહમદ આપની હુરમે મોહરમ ખેઉ શરીક છે. (છોકરાઓ પુસ્ત્રીથી કંઈ ગોટાળો કરે, તો તેની માતા તેમને સમજાવે. એ કારણથીજ કે ?) એ બંને સિવાય બીજા કોઈને વસીયતનામું ખોલવાનો હુક નથી. ”

મજકુર વસીયતનામું ઘણાજ લંગાણથી લખાયેલ છે. પરંતુ ઉપર તો તેની ટુંક નોંધ કરી છે. છેવટે આ વસીયતનામાનાં કારણમાં જણાવે છે કે, મુસા કાઝમની મરજી એ હતી કે, તેની દરેક ઓલાદ ઇમામ રઝાનાં તાબામાં રહે તેમજ ઇમામની તાગેદારી દરેક ઉપર વાજબ હોવાથી ખાસ ઇમામનું નામ જણાવી પોતાનાં જનશીન અને પોતાની મિસ્કતનાં માલિક બનાવી પોતાનાં ફરજદોને દરેક રીતે તેમની ફરમાંગરદારી કરવાને જણાવી આપ્યું.

કારણ કે, તેઓની ઓલાદમાંનો નાનો હોય કે મોટો તે આ માન્યતાને ખુદાઈ બક્ષીશનો દાંવા કરે નહિં. વળી આ વસીયતનામું લખવાની ખીજી મસલત એ હતી કે, પોતાનાં તમામ શીઆઓને પોતાના ઇમામને જોતવાની કે ઓળખવાની મુશ્કેલી પડે નહિં. પરંતુ મુસા કાઝમની ઓલાદે એ વસીયતનામાં ઉપર કંઈ પણ અમલ કર્યો નથી. આના માટે પાનું ૧૧૮ માં તેનો હિવાલ આપે છે.

“ અપ્રદ ઇબ્રાહીમ અને અબ્બાસ હૃં મુસાએ કાઝમ અૃં નાં ફરજદોએ એ વસીયતનામાંની કોઈ શરત ઉપર અમલ કર્યો નહિં. અને તેઓનાં બાપે જે વંચણી કરી હતી તેનાં ઉપર નારાજ થઈ મહીનાનાં કાઝી પાસે ફરી-આદી માંડી, અલી મુસે રઝાએ ઘણાં અમલગ્યા પણ તેઓએ માન્યું નહિં. કાઝીએ આપને ઓલાવી જવાળ આપવાને કહ્યું, પણી આપ વસીયતનામું લઈ આવ્યા. શાહીમાં ઈસ્હાક હૃં ઇમામે બકરે સાદીક અૃં ને લાવ્યા તે ત્રણ જણા ઉમે. એહમદ મુસા કાઝમની ઘરવાળીને ગવાહીમાં લાવ્યા જે અલી રઝાનાં માતા હતા. જ્યારે બાઈ કાઝીની પાસે કોરટમાં આવ્યાં ત્યારે અલી રઝા ઘણા ગમગીન થયા. છતાં સખુર કરી ચુપ રહ્યા. હૃં ઈસ્હાકે તેઓને ધમકાવી કહ્યું, કે તમારી અવળી મતી તમેને અહિં સુધી ખેંચી લાવી. તમે પરદેનશીન ખીજીને કાઝીની

- કચેરીમાં લઈ આવ્યા. તમોને તમારા પાનદાની ઈજ્જતને બિલકુલ ખ્યાલ રહ્યો નહિ ? પછી હાજીરોએ ચુકાદો અલી રજાનાં કાયદામાં આપ્યો, તેથી ઈમામ રજાનાં ભાઈઓ ઈત્રાહીમ, અપદ, અને અબ્બાસ પશેમાન થઈ ઘર પકડીને બેસી રહ્યા નહિ. પરંતુ મદીનાથી બહાર નીકળી પડ્યા. ”

હિતાને સારી સરએ કાફીમાં લખેલું છે કે, પછી ઈમામ રજા અબ મે પોતાના દાયેદાર ભાઈઓને બોલાવી ફરમાવ્યું, ‘ભાઈઓ ! હું તમારી ચાલુ કોફાલી હાલતથી ખુબ વાંકેફ છું. અને એ પણ બલણું છું કે, તમોએ જે મારી સામે દાવો કર્યો, તે તમારી જરૂરીયાત અને ચાલુ ખર્ચ તેમજ તમારા ઉપર લોકોનું જે લેણું છે, તેને પહોંચી વળવા અશક્ત હોવાથી તમોએ આ પગલાં લેવા.’ પછી પોતાના નોકરને બોલાવી હુકમ કર્યો કે, હાલમાં જેટલા પૈસા તેઓને લેઈએ તેટલા આપ. પણ તેનાં ભાઈઓએ લેવાથી ઈન્કાર કર્યો. આપ અમોને શું આપશો ? અમોને ઘણાં પૈસાની જરૂરત છે. આપે ફરમાવ્યું. કે, તમો માંગો. જેટલું નાણું માંગશો તેટલું આપીશ. વળી ખુદાની હક્કમ તમો મારી હાલતથી ખુબ વાંકેફ છો. કે હવે સુખી મને કોઈ આલાહ નથી. તેમજ તમારા સિવાય બીજો કોઈ વારસ નથી. તો તમારા ધારવા પ્રમાણે જે કંઈ મારી પાસે છે એ તથા હવે પછી જે થશે તે સવખાનાં વારસ

તમે દરશો. બાપની વક્ષાયત પછી (મિલકેતમાં) મેં કોઈ ફેરફાર નથી કર્યો !

આ સાંભળી અબ્બાસ વધુ છેડાઈ ગયા. અને કહ્યું કે “ આપનું કહેવું અમે કદી પણ માનવાનાં નથી. આપની તાબેદારી અમારા ઉપર વાજબી નથી. અને આપને જે કંઈ બુઝગી મળી છે, તે ફક્ત આપણા પિદરે બુઝુર્ગવારની અમારા પ્રત્યેની ચોટી મહેરબાનીના અબગથી છે, અને તેમ કરવામાં તમેએ ભુલ કરી છે. વળી આપ યાદ રાખશો કે, સફવાન ઈબને યયાને કે જે કુશમાં છે. તેને અમે બરાબર ઓળખીએ છીએ. અગર જો હું ઈવત્તા રહ્યો તો જે કંઈ માત્ર તેની પાને આપે મોકલેલ છે, તે પૈ પૈ તેનાં કનેથી વસુલ કરીશ, તેમજ તેને તથા તમેને બદનામ કરીશ. ”

મી. ગૈન ! તમારી કિતાબમાંનું તમારા માની લીધેલ ઈમામ સાહેબ માટેનું આવું લખાણ વાંચી તમારે કબુલ કરવુંજ પડશે કે, ન તો મુસા કાઝમ ઈમામ હતા, ન તો અલી રઝા ઈમામ હતા. મેં તો ફક્ત ટુંક ટુંક નોંધ લીધી છે. જો તમેને શરેસો ન હોય તો મહેરબાની કરી મજકુર તોહફએ રઝવીયા પુરેપુરી વાંચી ખાત્રી કરી લેજો.

જ્યારે મુસા કાઝમને તેના છેડરા ભુલ કરનાર અને ગેર ઈન્સાફ કરનાર અમજ છે. તો તે ઈમામ કેવી રીતે

• હોઈ શકે ? ખરેખર મુસા કાઝમે પોતાનાં બચ્ચાંઓને નિર્દયતાથી રખડાવી માર્યા સિવાય કંઈ પણ કર્યું નથી. અલી રઝાને તેનાં ભાઈઓ દગલખાઝ સમજતા હતા. અને તેથીજ તેની તાબેદારી પોતાનાં ઉપર વ્યાજબી સમજતા ન હતા. અલી રઝાએ દગલખાઝ કરી કેટલીક મિસ્કત ઉત્પાદન કરી ખીજા મોમનો પાસે રાખેલી, જેનાં માટેજ અખ્ખાસે કહેલું કે, અમો તમને ખુવાર કરીશું, મજકુર મિસ્કત તે મોમન ખાઈ ગયો. પણ અલી રઝાને તેમાંથી કંઈ હાથ ન આવ્યું. દગલખાઝીનાં પૈસા દગલખાઝીમાં ગયા.

એ તો ચાકળી વાત છે કે, મુસા કાઝમ કરોડાની મિસ્કત ફક્ત ગરીબુલ ગુરખાને આપી ગયા. ખખર નર્થ પડતી કે, આવા તવંગર માણસને તમો ગરીબુલ ગુરખા શા માટે કહે છે ? વળી તેની મુશીબત બચાન કરી તમો હાથવેચ કરી શા માટે રૂવો છે ? હા, હાથવેચ કરવાની તો તમારામાં એક પુરાણી આદત છે. તમો જાણો છો કે, અલી મુસે રઝા સાહેબ જેવી કોઈએ મઝા નથી કરી ? તે મામુન ખલીફાનાં વલી એહદ થયા. તેની છોકરી ઉમે હખીખાનાં ખાવિંદ થયા. અને મુસા કાઝમની સર્વ મિસ્કતનાં તેઓ એકલા માલિક થયા. આ બધું હોવા છતાં તમો ગરીબુલ ગુરખા, ગરીબુલ ગુરખા કહે જાઓ તેને માટે શું સમજવું ? અલી મુસે રઝાએ પ્રથમનાં ઇમામેની સુન્નતો

ને તો છેડીજ દીધી હતી. ગધેડા ઉપર બેસવું, જાડા ડુગડાં પહેરવાં, સુકા રોટલા ખાવા, અને ગરીબોને જોવા જવું. (રાહિનજાત ઉપરથી) એ તો અહીં રજા કરવાજ નહોતા. તો પછી તેને ક્યા આધારે ગરીબુત્ત ગુરબા સમજવા ? તેમણે ખાલીફા માસુન રશીદને પોતાનાં અમીરૂલ માઅમ-નીન સમજી લીધા, તેમાં શું થઈ ગયું ? થવાનું શું હતું ? નાક કટા તો કટા, મગર ધી તો ચોટ. તેમને તેમનાં બાપ તરફથી એવી રીતનાં માલીફા બનાવ્યા હતા, કે તેઓ મિલકતની ચીજ પણ વહેંચી શકે. વળી તેમનાં માતૃશ્રી ડાર્ટમાં જાય, તેનું પણ કંઈ નહિં. ઉપરાંત તેઓનાં ભાઈઓ તથા તેઓનાં બાલગચ્ચાંઓનાં માલિક પણ બનેલા. એટલે તેમની સામે જે થાય તે બધા કાફર.

પરંતુ નામદાર આગાખાન સામે ડાર્ટમાં કેસ માંડે, અને તેમનાં માતૃશ્રી ડાર્ટમાં સાક્ષી આપવા જાય, તે ગુનાહનું કામ, તેમનાં નામે જમાતખાનાં થાય એ બરજા વાત. આ ક્યા હિસાબે ? તમો તમારા પગ નીચે તો જુઓ. શરમાઓ જરા શરમાઓ ! ! ! તમારી માન્ય-તાનાં ઈમામ ગમે તેમ કરે, સારા સારા ઉમદાં કપડાં પહેરે, ઉનામ જોરાંકા ઉડાવે, રમતગમતમાં મશગુલ રહે, મુરચાં, મુરચી, મેંઠાં, કુતરાં ઇત્યાદિ રાખે, તો તેવી બાબ-તોથી તેમનાં ઉપર જરા પણ પાપ નહિં. તે ગમે તેવા

વેચાણ કરે, તો તેનાં માટે તે જાણે. બાકી તમે
 નાપાક નજરમાં નામદાર આગાખાન સારાં લુગડાં પહે
 વિલાયતની બંકોમાં પૈસા રાખી તેને વહિવટ કર
 અને પોતાની છંદગી યુગ અને સાદાઈમાં પસાર કરે,
 યુનેહગાર ! મી. જૈન ! અને ફક્ત તમારી ધરમ ભરેલી ટી
 ને માટે અને તમારી નાપાક કલમને માટે સદહજર આ
 સોચ થાય છે. આ ત્રિવાય બીજું શું કહું ?

અહીં મુસે રજા જેવા. દરતાવેશ ઈમામ તમે
 મુગારક રહે. શું બીજા કોઈ ઈમામે આવી રીતે બીજા
 ઈમામ બનાવેલ છે ? જો બનાવ્યા હોય તો તેની કં
 સાંગેતી છે ? દુરબીજ નહિ. ઈમામે પોતાનાં વર્ત
 બનશીન માટે ફક્ત અહલાહનાં અમર પ્રમાણેજ અમ
 કરે છે. તેઓ છગકપટ કરતાજ નથી. છગકપટ કરના
 ઈમામ હોયજ કેવી રીતે ? મજદુર વર્તીયત નામું તે
 વાણીયા ભાઈઓની વર્તીયત ત્રિવાય બીજું કંઈપણ કિંમ
 રાખતું નથી.

મુસે રજાને અહલાહ પાકમાં નાઉમેદ થએલા તમે
 કેવા દેખાડો છો ? અહલાહપાકમાં નાઉમેદ થવું, એ કુ
 છે. અને એજ કુફ્રનો કલમો તમારા માની લીધેલાં ઈમા
 મનાં મોમાંથી નીકળે છે. તેઓ પોતાનાં ભાઈઓને કહે
 છે કે, “ આજ જાણો છો કે, હજી સુધી મને કંઈ જોડાત

અગર ઝોલાદ ન થઈ તો મારી બધી મિલકતનાં માલિક થશો.” તમે ઈમામનાં બારામાં ગૈબતું જણાવવા સંબંધી જે લાંબી ચોળી વાતો કરો છો, જણાવો છો કે, ઈમામોને સાતે જમીન, સાતે આસ-ઈત્યાદિની બંધર પડે છે. આમ થાય છે અને તેમ છે, ઈ. ઈ. છતાં અહિંયા તો તમે પોતેજ તમારા ને નિરાશ થયેલા જણાવી લાચાર બતાવો છો. હવે જણાવશો કે, તમારીજ માન્યતા પ્રમાણે અલી મુસે ઈમામ હોઈ શકે ખરા ? હરગીઝ નહિ, એક સાધા-મુસલમાન જેટલી ખુદા ઉપર શ્રદ્ધા રાખે છે, તેટલી અલી મુસે રખામાં શ્રદ્ધા જણાવી નથી. જે તેઓ હોતો તો તેમનામાં જેટલી શ્રદ્ધા જરૂર હોત કે સુધી ઈમામને ફરજદ થાય નહિ. ત્યાં સુધી પોતાનો મરતો નથી. આટલી સાબિતિઓ છતાં શું તમે હબ્બુ કું ધર્મી કરી અલી મુસે રખાને ઈમામ તરીકે પકડી શકો ખરા કે ? જે વધુ સાબિતિઓ જોઈતી હોય તો આગળ વાંચો.

મજહુર ડિવાળને પાને ૩૪૦, માં અલી ઈમને હમ-અલી રખાને પુછ્યું હતું કે, “ પેગમ્બરે ખુદાનો મરતો કે, ઈમામને જ્યાં સુધી ઝોલાદ ન થાય, ત્યાં સુધી મરતો થતી નથી. તે હદીસને આપે સાચી માની છે ?”

- આગળ જતાં એવો વધારો કર્યો છે કે, મહેદી બારમાને એલાહ થશે નહિં. પાછું ગેળતે કુબરામાં રાંહે નજતનાં પાના ઉથલાવીશું તો મહેદી સાહેબના પુત્ર, પૌત્ર અને પ્રપૌત્ર એમ પાંચ સાત પેઢીઓ નજરે પડશે ! આ ઉપરથી જણાય છે કે, ખરેખર તેઓનાં ગોટાળાઓની કંઈ ખબર પડતી નથી. પાતાના જુદા મઝહબને ટકાવી રાખવાને ખાતર ઘણાં થાંભલા લીધા-પણ કંઈ વળ્યું નહિંવળી એજ કિતાબમાં ઇબને હુમ્મલએ અલી રજાને પુછ્યું કે, ઈમામને ઈમામજ ગુસલ કફન કરે છે. પરંતુ જ્યારે તમારા આપે વક્ષાએત કરી ત્યારે તમે મહીનામાં હતા. આનું કેમ ? જવાબમાં તેમણે કહ્યું, “ઈમામ હુસેન અબુ ને ઈમામ જેનુલાબદીને, કયાં ગુસલ કફન કર્યું હતું ? ” જ્યારે તેઓએ પુછવામાં આવે છે કે, મહેદીને એલાહ નથી, તો તેને ગુસલ-કફન કેણુ કરશે ? તો જણાવે છે કે, ઈમામ હુસેન અબુ અવતાર લઈને દુનિયામાં પાછા આવશે, ઉપરાંત જણાવે છે કે, તે શહીદ છે, માટે તેને ગુસલ-કફનની જરૂર નથી. ગી. ગૈન અને આલીમે અગડમ બગડમ કરી આવી અવળી વાતો લખ્યે જાય છે. પરંતુ અક્કલમંદ માણસો તો જરૂર વિચાર કરશે કે, આ બધું કાંઈ મારવા સિવાય બીજું કંઈ નથી.

હુશામ બીન ઈબ્રાહીમે કહ્યું, કે “ અલી રજા કરતાં મારી કનીઝ સારો ઈદમ જાણે છે. ” પાનું ૩૩૮.

ખરેખર તેઓમાં જ્ઞાન તો કંઈ નહતું. પરંતુ દુનિયામાંના બાહ્ય શક્તિ માણુઓ જેવી સમજ શક્તિ અથવા લાયકાત પણ તેઓમાં નહતી. ઉપરાંત તેઓને દોષપણુ વ્યક્તિ ઈમામ તરીકે માનતી નહતી.

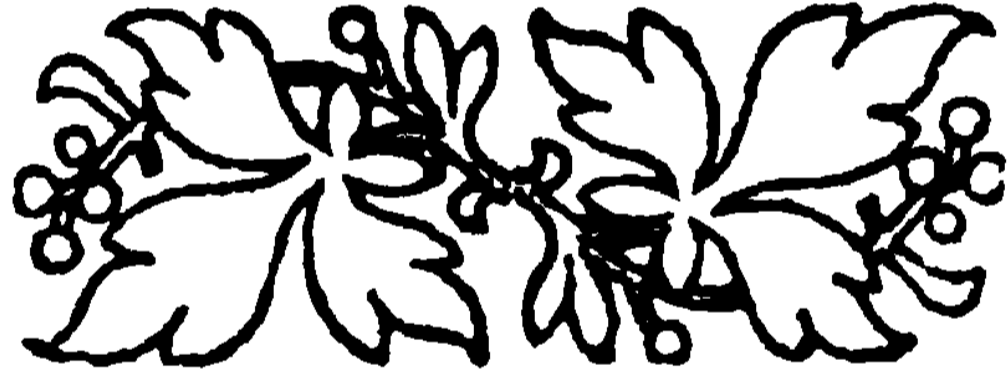
અસનાઅશરીઓ વાતો કરે છે કે તેઓને તો ભુત, વર્તમાન અને ભવિષ્ય, એ ત્રણે કાળની ખબર પડતી હતી. પરંતુ આ વાત સાદુ જુઠી છે, તેઓની કિતાબોથી પણ આ વાત સાબિત થતી નથી. જો એમ હોત તો તેમનું મરણુ જેવી રીતે થતે ? મામુન રશીદ અને તેઓને ઈમામ અલી રજા લેવા એવી અંગુર ખાતા હતા. તેમાં એક અંગુર એરવાળું અને બીજું નિશાની કરેલું એર વગરનું હતું. મામુન રશીદ એર વગરનું અંગુર ખાતો હતો, જ્યારે અલી રજા એરવાળું ખાતા હતા. અને એને લઈને એમનું મરણુ નીપજ્યું હતું. જો તેમને ત્રણે કાળની ખબર હતી, તો તેઓ એટલું પણ ન સમજતે કે હું અંગુરદાર એર ખાવું છું ? જો તેમને માનનાર કદાચ એમ કહે છે કે એ તો જાણતા હતા. પરંતુ જાણી જોઈને ખાધા હતા તો આ જગ્યાએ પએગમખરે ખુદાની હદીથ શરીફ (મસારે કુલ અનવાર ભાગ ૧ લો હદીથ નં. ૫૧) માં ફરમાવે છે કે, “જે દોષ જાણી જોઈ ખાતાનું માન કરશે. તે દોષકમાં પાછો જીવતો થઈ વારે ઘડીયે મરશે.” તે તથા કુરાન શરી-

ફની આયતોને શું ભુલી ગયા હતા ? તેઓ તો એમ જણાવતા હતા, કે મામુન રશીદને મેં એટલા માટે અમીરૂલ મોઅ-મનીન કરી માન્યા કે જો હું એમ ન કરતે તો મારી જાન જોખમમાં હતી.

મી. ગૈન ! તમારી આગળ હવે જે સવાલ રજુ થાય છે. એક તો એ કે તમારા માની ક્ષીધેલા અલી મુસેર્રાને ગૈમનું ઇદમ ન હતું. બીજું એ કે જો તેમને ગૈમનું ઇદમ હતું. તો પછી પએગમ્બરે પુદાની હદીશ શરીફનો ઇન્કારનો ગુન્હો તેમને લાગુ પડે છે. આપ આ જાંનેમાંથી જે પસંદ કરો તે તમોને જોલતાં જાંવ કરવાને પુરતું છે.

ઈમામનાં સગાં વહાલાં જો બેદીન હોય, તો તે ઇમામ યા નખીને તેજ-દીન ઉપર સમજવા. આ જાખતોનો રદ લખ્યા પછીજ હાજી બીબીરાજા કેશમાં હાથ નાંખજો અથવા તો નામદાર આગાખાનને અસનાઅશરી સમજજો. તમો જુહો રીતે હુમલો કર્યા સિવાય બીજું કંઈ પણ કરતા નથી. પરંતુ તે હુમલાઓનાં જવાબ મારે તમારી કિતાબોનાં આધારેજ આપવાનાં છે. જો તમારામાં ઇન્સાનિયત હોય અને જો તમો ઇન્સાફને શ્રોતા અંશે પણ પસંદ કરતા હો, તો આવો જાકવાગ હવે પછી કોઈપણ દિવસ કરશે નહિં. વહાલા હોસ્ત મીં ગૈન ! જો તમારામાં હિમત હોય તો મેદાનમાં આવી વાહવિવાહ કેમ કરતા નથી ? કિતાબોમાં

બુઠી બાળતો લખી મારવી, તેમાં શું ઇન્સાનપણું છે ? તમે
 નામદાર આગાખાનનાં સગાં વહુલાં અસનાઅશરી હોવાને
 લીધે તેમને પણ અસનાઅશરી સમજવા કેશિય કરો છો.
 પરંતુ તમારા પગ નીચે તો જોતા નથી ? અત્રી મુન્સે
 રજાનાં ભાઈઓ તેમની સામે થઈ ગયા. તો તેને લીધે
 શું તમે તેમને પણ ખારઝી સમજશો ? જરા તોખાડ
 કરો તોખાડ !

પ્રકરણ ૮ મુ

“ ઇમામ અલા ઝકરીયા અં ઉપરના
આક્ષેપોનો સચોટ રદીયો. ”

“ અમ્મનાઅશરીઓ શરિયતનાં પાખંદ
નથી, તેની સાબિતિઓ. ”

આ પ્રકરણ ફક્ત એટલાજ માટે જુદું લખવાની જરૂર પડી છે, કે મી. ગૈન, અમારા મૈલા જનાબ ઇમામ અલા ઝકરીયા અં ઉપર જુઠી તોહમત મુકે છે કે, “ તેણે શરીયતનો તોફ તમારી ગરદનમાંથી કાઢી નાંખ્યો ” આ વાતને વારે ઘડીયે હુડકાયા કુતરાની માફક ભસ ભસ કરી પોતાનાં પાપી પુસ્તકમાં લખ્યે ગયા છે. પરંતુ વાંચક વર્ગ તો આ અગાઉ તેમનાં ધર્મની ખુબિઓ વાંચી ગયા છે. અને તેઓ એટલું તો જરૂર સમજ્યા હશે, કે સરાઓ

મોહમ્મદીને મટાવનાર કોણ છે ? હવે પછીનાં પ્રકરણોમાં તેઓના મહેદી જે શરીયત લાવવાનાં છે, તેની ખીનાં આવશે, એટલે આપ તેનો તોલ સારી રીતે કરી શકશો. મી. જૈનને એ સાબિત કરવાનું હતું, કે ચાલુ જમાનામાં શરીયતથી વિરૂધ્ધ કોણ વર્તન કરી રહ્યું છે, પરંતુ તેમ ન કરતાં ફક્ત એમજ લાગી માર્યું કે, તમારા ઇમામે તમારા ઉપરથી શરીયત કાઢી નાંખી છે, આ શું અફલ-મંદપણું કહેવાય ?

શીઆ ઇમામી ઇસ્માઇલીઓએ કયું કામ શરીયતથી વિરૂધ્ધ કર્યું છે ? તે તમો બનાવી શકો તેમ છે ? શું તેઓ કમ્રોનાં પુત્રી છે ? શું તેઓએ એકાદ ઇમામવાડો બનાવી તેમાં તાઝીયાહ, હુલહુલ, ઘોડા, પંખ, અને સદાઓને પોતાનાં માથુદ સમજી તેમાં પુરી રાખ્યા છે ? શું તેઓ કેાઈ ઇસ્લામીઓ ઉપર તબર્રા અને લાઅનતો કરી લાનતનાં અધિકારી થયા છે ? શું તેઓ મુતા જેવી નીચ હુરામતરીને હુલાલ સમજે છે ? શું તમો કોઈપણ ઇસ્માઇલી ઇમામનો એવો કોલ બનાવી શકશો ? કે જેમાં તેમણે ફરમાન્યું હોય કે:—

- (૧) ચોરતની ચોની ઉપર બોસા દેવા હુલાલ છે, (આ કામ કુતરાઓ સિવાય ખીજ કોનું હોઈ શકે ?)
- (૨) ચોરતની ચોનિમાં આંગળીઓ કરવી જાએજ છે.

(૩) ઓરતની સાથે સંસારિક કામ દરતી વખતે ખિસ્મીદલાહ કરીને શરૂ કરવું. જો તેમ ન કરવામાં આવે તો તેની સાથે શેતાન પણ કામ કરે છે, (આ મસલાથી ખીન અનુભવી કેટલા એક અસનાઅશરી શેતાની ખત્યા તમારામાં પેદા થયા હશે વારૂ .

(૪) ઓરતની ખીઠ તરફથી સંસારિક કામ કરવું વાજબ છે.

ભલા, આપ ખતાવી શકો તેમ છે, કે આવી હેવાની સિક્તો તમારામાં છે કે અમારામાં ? આવી સર્વ સિક્તો જે તદન શરીયત વિરૂધ્ધ છે, તે તમારામાં હોવા છતાં તમે કયા મોઝો કહેવા નીકળ્યા છો કે, તમારા ધમામે તમારા ઉપરથી શરીયતનો ભાર ઓછો કરી નાંખ્યો છે ? જે ભાઈઓને અસનાઅશરી શરીયતનાં નમુના વાંચવા હોય, તેમણે નીચે લખેલી કિતાબો વાંચવાની જરૂર તસ્તી લેવી.

(૧) કિતાબ તકમુલત તંખીયુલ હાયરીન (ઉર્દુ)
 (૨) તંખીયુલ હાયરીન, (૩) શીયા ધર્મના લેહ ભરમ,
 (૪) જામે અખ્લાસી. (૫) 'સત્ય' નામની પુક જેનાં કર્તા મી. અમન પુહ અસનાઅશરી છે. (૬) આઠાગેમુજામેઅત લેખક મી. હાજીનાજી, [૭] શહાદતનો સીધો અર્થ, લેખક મી. અમન (૮) તોહફતુલલવામ (ઉર્દુ).

મી. જૈન ! ઇસ્માઈલીયો તો હુમેશાં શરીયતના પાબંધ રહી, આગળ વધવાની કોશિશ કરે છે. તેઓ શરીયતની સાથે એ પાણુ જરૂરી સમજે છે, કે તરીકત, હકીકતમાં આગળ વધી, મારફતે ઇલાહીને પ્રાપ્ત કરવું. પરંતુ ફકત નકામા મસલાઓમાં ઉમર ખરબાહ કરવી તે કંઈ ઇસ્માઈલીઓનું કામ નથી. તે તો તમનેજ સોંપવામાં આવ્યું છે, બાઈ જૈન ! તમારી શરીયતની પાબંધીની શી શી વાતો કહે ? પવન નીકળી જવાથી અલ્લાહની ઇબાદત ખાતલ થઈ જાય, એવી તમારી માફક અમારી માન્યતા નથી. વગી મી. અમનનાં કહેવા પ્રમાણે તમારા નર્ક કુંડ (હોજ) માં વજુ કરવાથીજ નમાઝ થાય, એવી નકામી વાતો ઉપર અમારું ઇમાન નથી, આથી વધુ ખુલાસો તો કેટલાક ખહાર પાડું. ? ! સમજુને ઇશારો કાપી નથી ?

અલહુમ્દો ત્રિલાહ અમે ઇસ્માઈલીઓ હલાલ ને હલાલ, અને હરામ ને હરામજ સમજીએ છીએ. પરાઈ ઓરતોને પોતાની મા જોન સમજી નિકાહ સિવાય મુતા કરી તેઓ સાથે સંસારીક કામ કરવું તે જહનમીનું કામ સમજીએ છીએ. મૈયતને દફન કરવું. જનાજની નમાઝ પડવી અને જ્યારત કરવી લાજમી સમજીએ છીએ. કેઈની નિંદા યા ગીબત કરવી, તે દોઝખીયોનું કામ સમજીએ છીએ, વગી પેગમ્બરે ખુદા સૌ મે ઇશાઅતનું જ કામ

ઈસ્લામીઓ ઉપર ફરજિયાત કર્યું છે, તે કામ પ્રથમથીજ ઈસ્માઈલીઓએ કર્યું છે, કરતા રહ્યા છે, અને કરતા રહેશેજ. હજારો લાખો ગેર ઈસ્લામીઓને મુસલમાન બનાવી કલમે તૈયબી પડાવી પવિત્ર કર્યા છે, બલખત, એટલું તો અમે જરૂર કબુલ કરીશું કે અમે તમારી કમીની આલ-ચલગતોને નથી માનતા. બદલે તે તમારા રિવાજોને જહન્નમી રિવાજો સમજીએ છીએ. તમોને અમે મુસલમાન નથી સમજતા. તમો ઈસ્લામીઓમાં મતલોહ પડાવનાર શૈતાન માફક છો, એમ સમજીએ છીએ.

મી. ગૈન ! આ તમારી શરીયત કે શૈતાનિયત ? પરાઇ રકમ હજમ કરી જ્યારત કરવી, એ કયા કુરાનનું, કઈ હદીશનું, અને કયા હંમામનું ફરમાન છે ? તમોએ તમારા એનાલનામામાં શું લખી માર્યું છે ? તે કઈ ધ્યાનમાં છે ? તમોએ કિતાબ ૧૬ ગી હીસ્સો ૧ લો પાનું ૨૬ મામાં સવાલના ૧૬ મા જવાબમાં લખ્યું છે કે, જે મુસલમાનનું ફરજ હોય તો તે અદા કર્યા પછી મિજલસ, જ્યારત, નેકીનાં કામો અને કબ્રોની જ્યારત કરવી, પણ જે કાફરનું ફરજ હોય તો તે બાકી રહેવા દેવું. અને મજકુર કામો પ્રથમ કરવા. આનો અર્થ શો ! મી. ગૈન ! જે દુનયાના માણસો તમારી આવી કિતાબોથી વાકેફગાર હોય, તો તમારી સાથે લેવડદેવડ પણ કરવી બંધ કરે, એ જાણો

છો ? તમારી આવી માન્યતાથી તમે કઈ નેકી કમાવા માગો છો ? તે સમજવું અશક્ય છે.

શરીયતની અંદર જે જુઠા વહેમો ઘુસી ગયા હતા, તેનાંથી અમેને અમારા ઈમામ અલા ઝીકરીયા સલામે સ્વતંત્ર કર્યા, અને અમેને હિદાયત કરી કે, તમે ખુદાની ઈબાદત ચોકખા દિલથી કરો. દુરો ગીલમાંનની મોહબત ખાતર ઈબાદત કરવી, એ વિષય વાંચનાં ધરાવનારાઓનું કર્તવ્ય છે. દોઝખનાં કરથી ઈબાદત કરવી, તે ગુલામોનો રસ્તો છે. પરંતુ અદલાહના સાચા ખંદાઓ તો એક અદલાહપાકને ઈબાદત કરવા લાયક સમજી તેના દિદાર મેળવવા માટેજ ઈબાદત ગુબરે છે. આવી પવિત્ર ઈબાદત અમેને અમારા ઈમામ ખતાવે તેથી તમારા જેવા મુર્ખ અને અજ્ઞાની લોકો એવો અનુમાન કરી બેસે, કે તમારા ગળામાંથી શરીયતનો તોક કાઢી નાંખ્યો. તે ઉપર કયો સમજી વર્ગ ભરોસો કરશે ? અમારા ઈમામો તો પવિત્ર ફરમાન પેગમ્બરે ખુદાનાં હુકમ મુજબજ કરે છે. અને આની દલીલ માટે તમારીજ દિવાળ વાંચોને !!! અને પછીજ વિચાર કરી લેજો ! કે અમારા ઈમામનું ફરમાન પેગમ્બરે ખુદાનાં ફરમાન મુજબ છે કે નહિ ? અને જો તમેને જણાય કે તે મુજબ નથી, તો બેલાશક તમે ભશ્યા કરજો અને જો તેઓ ખાને હુજરતનાં ફરમાનો મળતા હોય તો

પછી તમે તમારી જહાલીયત ઉપર માથું કુટી રાયા કરજો.
આ સિવાય તમારાથી બીજું શું થઈ શકે તેમ છે ?

રાહિ નગત કિ. ૨૦ મી, અંક ૧૧ મો, પાનું ૨૮૬
માં જુદી જુદી હદીશો પછી હદીશ નં. ૧૬૧૮ મીનો
તરબુમાં લખ્યો છે કે, “ હજરત રસુલે ખુદા સ૦ મે
ફરમાવ્યું કે ઇબાદત કરનારા ત્રણ પ્રકારનાં છે. પહેલાં
લાલચથી ઇબાદત કરે છે, અને એ ઇબાદત લાલચુઓની
છે. તેઓ આખરતની સિજ્જતની લાલચનાં સળગથી ઇબા-
દત કરે છે. બીજા ખુદાનાં અજાગનાં ખાકથી ઇબાદત
કરે છે. અને તેઓનો હાલ ગુલામનાં જેવો છે. કે જેઓ
શેઠની બીકથી કામ કરે છે. ત્રીજા ખુદાની મોહુખતનાં
સળગથી ઇબાદત કરે છે. અને એ ઇબાદત ખુજુર્ગોની છે.
અને એજ લોકો ક્યામતનાં દહાડે નિર્ભય થનારા છે. ”

મી. જૈન ! રાહિનગત ઉપર કોઈ દિવસ નજર નાંખી
છે ? જે નાંખી હોય તો અમારા ઇમામ અલા ઝીકરીયા
અ૦ નાં ફરમાનને શરીયત વિરુદ્ધ કેવી રીતે જણાવી
શકે ? ખુદ પેગમ્બરે ખુદા સ૦ ફરમાવે છે કે, જેહિસ્ત
અને હુરોની લાલચથી ઇબાદત કરનાર હુવશી છે. હુવશી
ઇન્સાનની ઇબાદત ધિક્કારને પાત્ર છે. આ હદીસ પોતાની
કિતાબમાં લખનાર તમારા પુરાના હાજીનાજી રાત દિવસ
એવી એવી વાતો લખ્યા કરે છે કે, જેથી તેનું તથા તેનાં

ચેલાઓનું મોઢું પાણી પાણી થઈ જાય. તેઓ તો રાત્રિ દિવસ હવશી વાતોમાંજ મશગુલ રહ્યા હોય છે. કે હુરો હજારો કુલ પહેરશે, તો પણ તેનું અંગ દેખાશે. યા ખુદા! તું મને તે જગ્યાએ દુનિયામાંનીજ ચાર ઓરતો આપજો. અને બાકીની ત્યાંની આપજો. આવી ઇબાહતને રસ્તે ચડાવનારને તમે કયા વિશેષણથી સંબોધશો? શું તે જગ્યાએ ખુદા કેાઈની ઓરતો કેાઈને આપી દેતો હશે? શું ઇમામ હુસૈન અઠના ગમમાં એક આંસૂ પાડનાર હવશીઓને માટે ખુદાવંદ તાલાએ શંકોનાં તબેલા ભરી રાખ્યા હશે?

પેગમ્બરે ખુદાની આ હદીસ શરીફ તરફ જરા ધ્યાન આપે. તેઓ સાંહેબ ફરમાવે છે કે, “ દુનિયાની તલખ રાખનાર હીજડા છે, જન્મતની તલખ રાખનાર સી જંવા છે. અને ખુદા પાકની તલખ રાખનાર ખરો મર્દ છે. ” પરંતુ તમારા જેવા ખુતપરસ્ત હવશનાં હિર્સમાં ફક્તલાઓને આવી ફિત્તોસોફી ભરેલી વાતો કેમ પસંદ આવે? હદાથ મારફતે ઇલાહીને પ્રાપ્ત કરનારાઓની વાતો લખીશ તો તો તે તમોને હજમજ નહિં થાય. હારણ કે એ તો પેલી કહેવતવાળું થઈ જાય કે, “ હીરાની પરિશ્વા.....
.....આગળ કેવી? ”

“ માંદાને મિસ્તાન ન શરવે, અને વિમન કરે તે નર શોહી. ” એવી હાલત થઈ જાય. સુન્નત જમાયતનાં એક આક્ષિપ

અને ઓલિયામાં ગણાએલા એક કામિલની ખેત તરફ નમ્ર કરો.

“નમાજ પડન તે કમ જનાના, રોઝા રખણા તે સીફાં ગરધી રોટી;
હાજી હજ ઉવે જાવન જે શાએર ગરધા રોટી.

વલવલ કલમા ઉવે પડન, નિયત જનાંધી જોટી;

આંખે ભાઉ સુલતાન પકડો ઉસ, ઇશકનું જીને પકડી

ઇશકધી ચોટી.”

પણ આવી વાતો તમારા માટે ક્યાંથી હોય ? ન તો તમે રમજે ઇલાહીને સમજી શકો છો. તમારા જેવા શેહવત પરસ્તો માટે તો મી. અમને ‘સત્ય’ માં જે શાએર લખ્યો છે, તે ધરાબરજ છે.

“ કળ હક પરસ્ત હય, જાહેહ સુસ્ત પરસ્ત હય;
હુસાંપે મર રહેં હય, શેવત પરસ્ત હય.”

આ શું તમોને બાંધ જોસ્તી વાત નથી કે ? તમે તો ઘણાં ઇન્કાર કરો, પરંતુ તમારી કિતાબોજ તમોને ઇન્કાર કરવાથી રોકી શકે તેમ છે.

અમારા મુરશીહ ખીર સહરૂદીન આહિબ પોતાના પવિત્ર કલામમાં ફરમાવે છે કે:—

“ શરીયત હક કરી જાણીએ, તો તુરત તરીકત પાચે
હકીકત દીલમાંહે નકશીએ, તો મારેકન મીલી જાયે.”

આનો અર્થ તમો શું કરી શકો ? તમો આને આધારે
એમ કહી શકો તેમ છે, ખરા કે ? અમો શરીયતનાં
પાળંધ નથી ? પરંતુ ખરી વાત તો એજ છે કે, તમો
બુત પરન્તોજ શરાએ મોહમદીનાં દુશ્મન છે. તમારી
આંખોમાં કમળાનું દરદ થએલું છે. અને તેને લખને તમો
જગતને પીણું પીણું લાજો છો. તમારા રાહિનજત દિતાળ
૨૦ મી, હી૦ ૧૨ મો પાનું ૩૩૨ માં એવું જણાય છે કે,
તમારો ગુપ્ત ઇમામ મહેદી નવી શરીયત, નવા સાચ
દુરઆન અને મુસહફે અલી જહાર લાવશે. પરંતુ એ તો
એ ગિનાને અનુસરતુંજ છે કે “ વેહુ દીન કહાં કે મીયાં
કે પાંડિમે.....? ”

પ્રકરણ ૯ મું.

“ શૈતાની હુમલાને સજ્જડ કટકો. ”

અશઆર.

તુમારે ગુહમ કરનેપે વદાએ હુમને કી ધરસોં;
હુમારે સપ્ર કરનેપે અદાએ તુમને કી ધરસોં;
અરે એા ગૈન ગુમરાહ બંધ કર તેરી અળાંકો અબ,
ન બન પ્રીરઓન ખુદાસેં ડર, બતાએ તુમને કી ધરસોં.
ન બન હુશમન ખુદા કે તુર વ આલે પચખર કા,
સિલા ઇસ્કા જહામ હૈ, અદાએ તુમને કી ધરસોં.

તમારી જુદમી કલમ ઉપર ઇસ્માઈલીઓએ અત્યાર
સુધા જેવી સખુરી કરી છે, તેવી બીજે કોઈ પણ ક્ષીરકો
કરી શકે નહિં. તમે લોકોએ ઇસ્માઈલી ઇમામોની, ઇસ્મા-
ઈલી ધર્મનાં સિધ્ધાંતોની ઇસ્માઈલી જમાયતની, ઇસ્માઈલી

કાયદાઓનો અને ઇસ્માઇલી રહેણી કરણીની નિંદા કરવામાં કંઈપણ પાછી પાની કરી નથી, એટલુંજ નહિં, પણ તમે એ તમારા પાપી પુસ્તકનાં પ્રકરણ સાતમા-આઠમામાં અમારા ઇમામ ઇત્યાદી માટે જે અણુઘટતા શબ્દો લખ્યા છે, તેના બદલામાં જે હું હજારો ગાળો આપું, તે પણ બસ થશે નહિં. પરંતુ અમારાં પેટ તમારા જેવાં હલકટ નથી, અને ગાળોનો જવાબ અદબથી આપતાં તટસ્થ વ્યક્તિઓ આપણી પરિક્ષા કરી શકશે.

મીઠ ગૈન ! તમે અને તમારા ફીરકાવાળા જ્યારે બીજા મજહુબવાળાની સ્કામે અળાડામાં આવો છો, ત્યારે જ્યાંન દરાઝી કરી મારા મારી પેદા કરાવો છો. પાછું પીઠ બતાવી ભાગવામાં પણ પહેલો નંબર ધરાવો છો. તમે ઇમાનદારીથી જવાબ આપજો, શું તમારા ધર્મમાં બહાદુરી કરી સાગનો કરવાનો હુકમ છે ?

જો હોય તેા કેઈ દીવસ તમેજો બહાદુરી કરી બતાવી છે ? અને તેને માટેની કેઈ તવારીખ બતાવી શકો તેમ છે ? તમે પ્રથમથીજ સુન્નીભાઈઓ તેમજ બીજા ફીરકાવાળાનાં હાથથી ખાસડાનો માર ખાતાજ આજ્યા છે. તેનું કારણ તપાસવા જતાં ફક્ત એજ જણાઈ આવે છે કે, તે તમારી અયોગ્ય અને નાલાયકેકે જાણનું પરિણામ છે. બીજા ધર્મનાં પેશવાઓ ઉપર તબરારી કરનારને આ ત્રિવાય બીજો કયો બદલો મળી શકે ?

તમારો ધર્મ તો સાફ જણાવે છે કે, “તકીયો કરો, જુદું બોલી હયાતીનાં દીવસો પુરા કરો, રૂવો, પીટો, માથું કુટો, અને બેશરમાઇ તથા બે હયાતી સાથે જીંદગી પસાર કરો અને એજ આશામાં રહ્યા કરો કે, જ્યારે મહેદી આવશે, ત્યારે પાછા તમોને જીવતા કરશે. બધા ઈમામો અવતાર લેશે, ખુબ એશ આરામ કરાવશે, અને જે તમારા વિરુદ્ધ હશે, તેઓને ફાંસીએ ચડાવશે.” અફસોસ છે. તમારી ઈસ્લામ વિરુદ્ધની વાતો ઉપર, જ્યારે જમાનો આવે, ત્યારે ગમે તે કરી લેજો. હમણાં તો ધર્મની પાખંદી તો રાખો. અને તમારી નાખાકઝ જાનને કબજામાં રાખો. જે તેમ નહિં થાય તો કહાચ આવતી કાલનો દુકાળ આજે પડી જશે. વિશેષ અજબ તો એ થાય છે કે, તમો ખુત પરસ્તોનાં આગેવાનો મુદ્દાં મુજતેહદોને ડોઝ જરા કંઈ બોલો, તો તમો ખુમાખુમ કરી માથું ખાઈ જાઓ છો. પરંતુ તમો પોતે તો ગમે તેને જાણો આપવાનો પરવાનો લખાવી આવ્યા છો. મી. ગૈન! જ્યારે તમારા મોટા મોટા મુજતેહદો અને તમારી હદીસોનાં ભરોસા પાત્ર મોહદીસો ઉપર ખુદ ઈમામ જાફર સાદક અં મે લાનતો કરી છે. તો પછી તમો અમારા ઉપર શા માટે નારાજ થાઓ છો ? જરા નારખે અસહુલાહ ઉલ ગાલખતો વાંચો, તેમાં પાને રદ થી પાતું ૩૪ સુધી તમારી ચારે હદીસોની કિતાબો જેવી કે, (૧) કાફી, (૨) તેહઝીબ

(૩) મનલા યહદોર, (૪) ઇસ તબસાર જેને સૈયદ દીદાર અલી કિતાબ અસાસુલ ઉસુલમાં સાચી અને મોતબર જણાવે છે. પરંતુ તે ચારે કિતાબોમાં સેંકડો હદીસો એવા માથુ-સોની ખયાન થયેલી છે કે, જેઓ ઉપર ઇમામોએ લાનત કરેલી છે. રીઝાલકશીમાં એરારા ખીન અયુન ઉપર ઇમામ જાફરે સાદીક અં મે લાઅનત કરી છે. મજકુર કિતાબમાં છે કે, “ અબુ અબ્દુલ્લાહ [ઇમામ જાફરે સાદીક અં] અં મે ફરમાવ્યું કે કસીરૂન નવા સાલીમ ખીન અખી હકસા અને અબુલ જરૂદ નામનાં હદીસોનાં રાવીઓ જુઠા, કાફીરો છે. તેઓ ઉપર અલ્લાહની લઅનત થજે. તેઓ અમારી પાસે આવે છે. પણ અગારા ઉપર તેઓનું ઇમાન નથી. તેઓ અમારી પાસેથી હદીસો સાંભળી પછીથી તેમાં મનઘડીત સુધારા વધારા કરે છે. ભાઈ જૈન ! જ્યારે અલ્લાહનાં સાચા ઇમામ જાફરે સાદીક અં તમારા ધર્મનાં પેશવાઓ કે જેઓ તમારા ધર્મનો પાયો નાંખનાર હતા, તેઓ ઉપર ખુદ્દી લઅનત કરે છે. તમારા મજકુર પેશ-વાઓએ મુનાફિકપણું કરી ખાર ઇમામો થશે એવું અડાવી માર્યું. કદાચ તેઓએ આ ખડાને દિવાલ ઉભી કરી હોય તો શી ખબર ? આથી પણ જો તમારે વધારે ખુલાસો જોઈતો હોય તો મજકુર નારએ અબ્દુલ્લાહ ઉત્ત ગાલખ પુરેપુરી શાન્તી સાથે વાંચી લેજો.

તમારા ચાલુ મુજતેહદો ઉપર લખનાના પ્લેટ ફોર્મ ઉપર ત્યાંની પ્રબલ્યે હુમણાંજ નફરતનો ઠરાવ પાસ કર્યો છે. વાંચો મોહીબે દોજહાન પુસ્તક ૫ અંક ૭ મો:—

“ રખડતા સંયદોને વગર તપાસે પૈસા ન દેવા, કારણ તેઓ ખોબ અસનાઅશરીઓનં લુટી બય છે. આવો કતવો નાસર હુસેન સાહેબે આપ્યો છે. ” વાંચો રાહિનબત તથા મોહીબ.

તમારા આકરો [રિવાયતો વાંચનાર] હબરો રૂપિયા લઈ તમેને મિબલમાં વાંચી સંબળાવે, આને માટેનું ઉદાહરણ એક ગાનારી વેશ્યા જેમ રાતનાં જલસાની અમુક રકમ લે, તે પુરતુંજ છે. રાહિનબત કિ. ૧૬ મી હીસ્સો ૪ થો વધારાનું પાનું ૪૩ માં લખ્યું છે કે, “ પડનાર સોજખાન, નવાખાન, તેહતુલ લખખાન, હદીથખાન વિગેરે વિગેરે કેટલાક સાહેબો હતા. લખનોવાળા પહેલા નંબરનાં આકર પણ આવી ચડયા હતા. જે દિવસ રહ્યા હતા. એક વખત પડયા, પણ તેઓની ફી રૂપિયા ૩૦૦ થી ૪૦૦ આપનાર કેઈ નહિં. તેથી રવાના થઈ ગયા. ” મુજહાન અહલાહ ! શું હજરત ઈમામ હુસેન અં નાં આકરોનો આવો હાલ !!! આનાથી ખીજું સરમાવા જેવું વિશેષ શું છે ? મિબલસોની અંદર હબુ વાંચવું તો શરૂ થતું નથી, કે કેટલાક ભાડુતી માણસો જુઠી રીતે શરૂ પાડવા લાગી

બય છે. અને તેથી કરી એ બદમાશ વાંચનારની વાહવાહ થઈ બય છે. વાંચો મોહીએ દોજહાન પાનું ૧૫૧. આ સિવાય તમારા બીજા મુદ્દાં મોલવીઓ કેટલીક રાંડો રાખી મુતા જેવી હુરામકારી કરાવી, તમારી પાસેથી રકમો લઈ પુદ જન્મતી (?) બને છે. અને તમોને પણ તે જન્મતની [?] નજદીક લઈ જઈ રહ્યા છે. આ કંઈ એક ગામડા કે શહેરમાં નહિ, પરંતુ જે શહેરમાં ઈમામ અઠ ત્રણ દિવસનાં ભુખ્યા ખ્યાસા તકલીફ સાથે શહીદ થયા, તેજ શહેરમાં. મી. ગૈન ! આવા મુદ્દાં મોલવીઓ તમોને મુખારક આવા અધોગતિનાં કામકરનાર અને કરાવનારાઓ ઉપર એકવાર નહિ. પણ હુબરો લાખો વખત ફિટકાર હોજો. તમોએ પોતાનાં પગ તળેનો રેલો જોયા વિના અમારા પવિત્ર ઈમામ ઉપર જે ન છાજતા શબ્દો વાપર્યા છે, તેનો બદલો તો તમોને હાકમે હુકીફી, આલમીન આપશે. તમોએ જે વસ્તુદ વગરનાં જુઠા એતેરાઓ કર્યા છે, તેનાં જવાબો જરા આપું તો તે કંઈ અસ્થાને ન ગણાય. તમો તમારા મગજનું સમતોલપણ સાચવી તેનું મનન કરજો.

સવાલ:—પાનું ૫૬.

“તમારા ઈમામે ફરમાવ્યું કે દુરઆન અરબી ગણા- નમાં છે જે અરબો માટે હતું. તમો અરબી નથી બંધુતા માટે તમો જ્ઞાન (ગીનાન) પ્રમાણે ચાલજો.” [આ ફરમાન લખ્યા પછી થોડીકે અગોચ્ય ટીકા લખી છે.]

જવાબ:—

અમારા ઇમામનું ફરમાન સાચુંજ છે, ખુદ અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે કે, મેં અરબી ખોલીમાં ફુરઆન એટલા માટે ઉતાર્યું. કે તમે તેને સમજો. તમે એટલું પણ કબુલ કરશોજ કે, હિન્દુસ્તાનની અંદર સેંકડે એક માણસ પણ ખરેખરી રીતે અરબી જાણનાર નહિં હશે, સુન્નીભાઈઓ અલહુમ્હની સુરામાં દુવાલ્લીન કહે છે, તેથી તમે તેઓની નમાઝ ખાતિલ સમજો છો, જ્યારે સુન્ની ભાઈઓ તમારી નમાઝને ખાતિલ સમજે છે. તમારી અઝાન જુદી રીતે, તે સુન્ની ભાઈઓની અઝાન પણ જુદી રીતે, હમણાં જ્યાં ઇસ્લામ છે. અને જ્યાં ઇસ્લામની ઇજ્જત, હુરમત અને હકુમત છે. તે લોકો પણ જમાઝમાં સુધારો કરી તુર્કી અઝાનમાં પડવા 'લાગ્યા છે, ખુતબો પણ તુર્કીમાં પડે છે. આ ઉપરથી તમારે પીર સદરહીન સાહેબે છસોહ વર્ષ અગાઉ જે સુધારો કર્યો હતો, તે કર્યા સિવાય છુટકો નથી. શું ખુદા તઆલા અરબીમાં થતી ઇખાદતજ કબુલ કરે ? જો ખુદા કોઈ ખોલી ન સમજતો હોય તો તે ખુદાજ શા કામનો ? જો તે ખોલીકે અકબર છે, તો પછી ગમે તે અઝાનમાં થતી ઇખાદત સંપૂર્ણ રીતે સમજી શકે છે. ખાંચાંઓ નાની ઉમરમાં પાણીને ભુ કરીને માંગે છે. અને તેનાં માવિત્રો તે સમજી જઈ તરત પાણી આપે છે. તેવીજ રીતે નમાઝનું મુળ નિયત છે.

નિયત બાંધતી વખતે ધરાની લોકો, ફારસીમાં, પંજાબીઓ પંજાબીમાં, ગુજરાતી અને કાઠિયાવાડી ગુજરાતીમાં નિયત બાંધી શકે છે. આ મુજબ દરેક મુસલમાન પોતપોતાની માહરી [પ્રાંતિક] ભાષામાં નિયત બાંધી શકે છે. જો તમારા જેવા મુખ્ય માણસો એમ સમજી જોસે કે આ નમાઝ બાતિલ છે, તો પછી આપ બતાવી શકશો ? કઈ ભાષાથી નમાઝ બાતિલ ન થાય ? ખરેખર તમારા જેવા સમજી માણસો પણ પુછકું પકડી છુદ્ડ કર્યા કરે, તેને માટે દિલ્લીરીજ થાય. મજકુર હાખલા દલીલો ઉપરથી ચોકખે ચોકખું પુરવાર થાય છે કે, જમી તે ભાષામાં મુજાહત કરો, ખુદા મંજુર કરે છે. કમુલ રાખે છે. અને તે આધારે અમારા ઇમામનું ફરમાન અમારા માટે સંપૂર્ણ વ્યાજબી છે. પીર સહરહીનનાં ગીનાનમાં અમોને ઇસ્લામનું શિક્ષણ મળ્યું, તે અમારા માટે તો અમુલ્યજ છે. તમારા રાહિ નજાત કિતાબ ૨૧ મી હીસ્સો ૩ જો પાનું ૬૮ માં લખ્યું છે કે, “ નમાઝ પડતાં પડતાં મુદા તરફ ધ્યાન રાખવું. દિલ નિમાઝમાં રાખવું. ” પણ આની તો તમો પરવાહુજ ક્યાં કરો છો ? ફક્ત મખરઝની સાથે નમાઝ પડ્યા, એટલે બાણ્યું કે કમુલ થઈ ગઈ !!! આણુસમજીપણું તે આનું નામ, ગામડાનાં રહેનારાઓ મખરઝ ગિલકુલ બાણ્યતા નથી. મુંજાઈ, કમ્બ, કાઠિયાવાડ અને ગુજરાતમાં ઘણાં ભાઈઓને નમાઝ પડતાં જોયા છે. અને તેમની કિરાત પણ સાંભળી છે. મોટો ભાગ

એવો છે કે, જેમને કિરાત જરા પણ આવડતી નથી. આથી તમે પુતપરસ્તોની ઈખાદત ખાતિલ થાય છે. કેમ ખરું કે નહિં ? મી. જૈન ! જ્યાં તમારી હાલત આવી છે. તો પછી તમારું અવિષ્ય શું ? તે તમારેજ સમજી લેવું. અમારા ઈમામનું ફરમાન દુરસ્ત છે. અને તે પીર સદરૂઢીનનાં જ્ઞાન કે જેને અમે સમજી શકીએ છીએ. તે અમારા માટે તો અફઝલ છે. હવે તમે આનાથી કેટલોક વધારે ખુલાસો લેવા ઇચ્છો છો ?

સવાલ પાનું પદ.

“ તમારા ઈમામ ફરમાવે છે કે, ખુદાએ તમને પેઠા કર્યા છે. તમે તેને સીઝદો કરો. તો તેથી તેને શું ફાયદો ? તેથી તે કંઈ રાજી થતો નથી. તે તો હરેકનાં દિલમાં જરપુર છે. માટે તમારા પોતાના દિલોને પાક કરશો, તો ખુદા રાજી થશે. ” (અહિં તેણે કેટલાક અલફાઝ ફરવીને લખ્યા છે.)

જવાબ:—

તમેએ આવી પવિત્ર હિદાયત ઉપર પણ કમીની કલમ ચલાવી બુડી ટીકા કરી છે. પણ આ ફરમાન કુરઆને સામતની સાથે કુરઆને નાતક એકજ હિદાયત કરે છે, હરેક ઇસ્લામીનું માનવું છે કે, અલ્લાહ પાક કેઈની ઈખાદતનો બૂઝ્યો નથી. નાપાક દિલોથી કરેલાં સીઝદાંઓ શા ફામના ? પણ કહાચ તમારા બહા થતી હોય તેવા ખુદાને

સીઝદાની ભૂખ થતી હોય, તો શી ખજર ? બાકીતે કરીને કારશાજ નાપાક દિલોથી થતા સીઝદાને અંગે કદિ પણ રાજી થને. ઈથી. અને જ્યાં સાફ દિલો હોય, ત્યાં રાજી થાય, તેમાં અતિશયોક્તિ ભરેલું પણ શું છે ? આમાં તમારા મજકુર સવાલમાં કંઈ જિનાં સમજી શકાય તેવી નથી ? પણ હાથે કરીને નાદાનીયત ભરી રીતે ઉલટી રીતે સમજવવા જાઓ તે તો સાધારણ અઝગવાળો માણસ પણ નજ કબુલ કરે. મી. જૈન ! હવે તમારી માન્યતાવાળા ઈમામને કોલ જરા વાંચી જુઓ. રાહિ નજત કિ. ૨૦, હીસ્સો ૪ થો. પાનું ૧૦૫ માં લખ્યું છે કે, “ હું ઈમામ રજા અં નાં કલામ. ” “ખહુજ નમાઝ પડવી અને ખહુજ રોઝા રાખવા તે ઈજાહત નથી. પણ ઈજાહત એ છે કે ખુદાતાલાની મારફતમાં વધારે ઉંડા ઉતરે. ” મી. જૈન ! આ ઉપરથી તમે ઉતાવળા થઈ તમારા મજકુર ઈમામને કુફરની ફતવા ન આપી દેતા ! રોઝા નમાઝ એ ઈજાહત નથી. પણ ઈજાહત એજ છે કે, જનાંથી ખુદાને યોગળી શકાય. પરંતુ અલ્લાહની યોગળથીતો તમે એવી રીતે બાગો છો કે, જેવી રીતે લા હોલ.....થી.....સેતાન બાગે છે. હવે અત્રે એ સવાલ પેદા થાય છે કે, જે અમારાં ઈમામે દિલોને પાક રાખવા માટે હિદાયત કરી, તેમાં તમેને શરીયત વિરૂધ્ધ શું દેખાયું ? એમ તો હુમણાં ખતાવી ગયો તેમ અક્લી રજાએ નમાઝ અને રોઝાને માટે

કહ્યું છે. તો તેણે શરીયત વિરુદ્ધ કામ કર્યું , કહેવાયને ?
જે તમારામાં ખરેખર ઈમાન હોય અને જે તમે સચ્ચા-
ઈનો દાવો કરતા હો તો તો તમારે જરૂર આ સવાલનાં
ઉપર પશ્ચાતાપ કરવો ઘટે.

સવાલ પાનું ૫૯

“ તમારા ઈમાને ફરમાવ્યું કે, ઓરત એકથી વધુ
કરવી નહિ. કુરાનમાં તો ચાર ઓરતો કરવાની રજૂ છે.
પોતે જે ઓરતો કરી છે. આગા અલી શાહે પણ જે ઓરતો
કરી હતી. છતાં તમોને મનાઈ કરે છે કે, એકથી વધારે
ઓરત ન કરો. ”

જવાબ:—

ખરેખર અમારો ઈમાન વ્યાજબીજ ફરમાવે છે. આ
જમાનામાં એકથી વધુ ઓરત કરવી, તે સારૂં નથી. છતાં
અમારા ઈમાને કંઈ ખિલકુલ મનાઈ કરી નથી. જે પુરતું
કારણ હોય તો એકથી વધુ ઓરતો કરી શકાય છે, ઓલાદ
ન થતી હોય, ઓરત ખિમાર રહેતી હોય અને એવા ખાસ
સંજોગો અનુસાર પ્રથમની ઓરતના ખર્ચની વ્યવસ્થા કરી
ખીજી ઓરત કરવાની રજૂ છે. પરંતુ પોતાનાં નફસને રાજી
કરવાને ખાતર વધુ ઓરતો કરવાની ખુદા પાકે કુરઆનમાં
પણ ક્યાં મના નથી કરી ? મી. ગૈન ! તમે તમારી
કિતાબોથી પણ અજ્ઞાન હો એમ જણાય છે. નહિતર
આવા નમાલા સવાલજ કરતે નહિ. અને અમારા પાવત્ર

ઇમામ ઉપર ખોટી ટીકા કરતે નહિં. જરા તમારીજ કિતાબ
 રાહે નબત કિ. ૧૭ મી. હિ. ૧ લો પાનું ૩૫ મુ. તરફ
 નઝર તો કરો તેમાં જણાવ્યું છે કે, 'નાસ્તિદોમાંથી એકે
 અબુ અફર અહવલથી સવાલ કર્યો કે, ખુદા એક ઠેકાણે
 કુરઆનમાં ફરમાવે છે કે, "વઇ ન ણિકતુમ અનલાત અહી
 લુફ વહાદતીન.' એટલે કે તમોને ડર નાગતો હાય કે તે
 સ્ત્રીઓ વચ્ચે તમો ઇન્સાફથી વર્તી ન શકો. એકજ સ્ત્રી
 કરો. વધારે નહિં. કરો. ખીજે ઠેકાણે ખુદા ફરમાવે છે કે,
 'તન તસતઉ અન તા દીલુ ખયત્તી સા અ.' યાને સ્ત્રીઓની
 વચ્ચે ઇન્સાફથી વર્તી શકો તેવી તમોને શક્તિ નથી. માટે
 જો સ્ત્રીઓ સ્ત્રીઓની વચ્ચે ઇન્સાફથી વર્તવાની શક્તિ
 ન હોય તો વધારે સ્ત્રીઓ કરવાનો હુકમ શા માટે કર-
 વામાં આવ્યો? અબુ અફર તેનો જવાબ હર્ષ ન શકયા,
 એટલે લાચાર થઈને મોહલત માગી, પછી હજરતને
 એ સવાલ લખી મોકલ્યો. હજરતે જવાબમાં લખી જણા-
 વ્યું કે પહેલી આયાતમાં જે ઇન્સાફ છે. તેથી બરણ
 પોશદ્ કરવાની શક્તિ માટેની મતલબ છે. કે જે ઇન્સા-
 નથી ખની શકે તેમ છે. ખીજી આયાતમાં ઇન્સાફ કહેલ
 છે, એની માણસમાં શક્તિ નથી, એટલે કે સ્ત્રીઓ વચ્ચે
 ખ્યાર અને સંપ સલાહ એકજ પ્રમાણમાં રાખી શકે.
 અને આ કારણને લઈ ઇન્સાન ઉપર આ તકલીફ નાખવામાં
 આવેલી નથી."

ઓ માડાગાસ્કરના મેંડક ! આ કુરઆનનાં સિધ્ધાંત
 ઉપરથી પણ ધ્રુમિમનાં દોલ ઉપર ધ્રુમિમ લાવશો કે નહિ ? આ
 હુકમ અરબનાં જગરદસ્ત માણસો માટેનો હતો, પણ હમાણાંની
 પ્રજા ચાર તે શું પણ બે સ્ત્રીઓ રાખવાને માટે પણ
 સમર્થ છે ? બિલકુલ નહિ. આજના આપણા જવાનીયા
 એવી કંગાળ છંદગી પસાર કરે છે કે, જેની વાત ન પુછે
 તેઓનાં મોં ઉપર લોહીનો છાંટો પણ દેખાતો નથી. આવી
 હાલતમાં બે નાદાનિયત કરી ચાર ચારતો કરે. તે બીજે
 દિવસે કલમે શહાદત પડવી પડે કે બીજું કાંઈ ? ખુદા
 અને તેનાં રસુલનાં ફરમાનને ન સમજવાથી તમારા નાદાન
 આલિમોએ વગર વિચાર્યે લખી માર્યું છે કે, ચાર ચારતો
 કરો. ગાલીચા (કનીઝ) વગર નિકાએ હલાલ એ તો ઠીક,
 પણ મુતાબનાં મસલા લખી હુરામકારીને વધારી દીધી. કાકી
 અને માગી તો ઠીક, પણ ચારમાન માતા તે પણ છોકરા
 માટે હલાલ. આવીજ અધોગતિને લઈને શીયા અસનાઅશરી
 બાદશાહો પણ ચાર ચારસોહ ચારતો રાખી મરી કનાહ
 થઈ ગયા. જરા લખનૌ વાસી નવાબ વાજીદઅલી તરફ
 નમ્ર કરો. તેમણે ચારસોહ ચારતો રાખી કેવા કેવા
 તમાશા કર્યા છે ? કાશી જેવા તમારા પવિત્ર
 લખનૌમાં જ્યાં મુજતેહદો અને આલિમોનો મોટો રસાલો
 છે. ત્યાં તેઓની હિદાયતે એવી મરમ અસર કરી છે કે,

લખનૌ જેવી હરામકારી અને લખનૌ જેવું સૃષ્ટિ વિરુદ્ધ વર્તન બીજે ક્યાંયે પણ થતું નથી !

અમારા ઇમામનું પવિત્ર ફરમાન કુરઆન શરીફ મુજબ છે. એક ઓરતનાં ભરણુ પોશાણની સગવડ કરી પછી જરૂર હોય તો બેલાશક બીજી કરી શકાય છે. પણ તે નક્કસને પોષવા ખતર નહિંજ. તુર્કી તો પાકા મુસલમાન છે. અને તે તો તમો કબુલ પણ કરો છોજ. તેમણે હમણાં બહારત કરી છે કે, એક ઓરતથી વધારે ન કરવી તો તમો તેમને કયો ગિતાબ આપશો ? ખુદા પણ ફરમાવે છે કે તમો વધારે ઓરતોમાં ઇન્સાફથી વર્તી ન શકો તો વધુ ન કરો. હવે કહો, મારા સાહેબ ! એક ઓરતનાં મસલાને અમો વ્યાજબી કારણોને લઈનેજ બ્રહ્મણ કરીએ છીએ કે નહિં ? જો આ ઉપરથી કંઈક સમજી શકો અને ખુદા તમોને કંઈક હિદાયત કરે, તો બહુ પતિના રિવાજથી અગાથ થવા કેશિશ કરજો.

સવાલ:—

“ તમારો ઇમામ કહે છે કે તમારો દીન કેઈ કિતાબ ઉપરથી ઉત્પન્ન નથી થયો. પણ ઇશ્કથી ઉત્પન્ન થયો છે. તેનો પાયો ઇશ્ક ઉપર રચાયેલો છે. ”

જવાબ:—

મી. જૈન ! આ ઉપરથી જણાય છે કે, તમે ઇમા-
મીયા ફીરકાના માણસ નથી. પણ કેઈ ખારજી ફીરકાનાં
હા તેવું દીસે છે. તમારા ધર્મવાળા જેઓ પોતાને ઇમા-
મીયા અસનાઅશરી કહેવરાવે છે, તેઓ તો ખુશીથી કબુલ
કરે છે કે, ખુદાની કિતાબ અને સુન્ને રસુલથી
ઇમામીયા ફીરકાને કંઈ કાયદો નથી. તેમણે તો ફક્ત
ઇમામના અમર પ્રમાણે ચાલવું જોઈએ. ઇમામ ઉપર ઇશક
રાખવાં. આ બાબતનું બચાવ પ્રથમ આવી ગયું છે. હું
અલી અં મે ફરમાવ્યું કે, મ્વાવીયાએ ફરેખ કર્યો છે. હું
બોલતું ફરઆન છું આ ફુરાને સામત છે. માટે તરવારો
ઉપાડો જેઓએ એ ફરમાન ન માન્યું. તેઓને તમે હજુ
સુધી કાફર સમજો છો. અબ્દુલા અબ્બાસથી રિવાયત છે
કે, સુન્નેમાન ગુજરી ગયા પછી ઘણાં મોટા મરતબાને
પહોંચ્યો. અબ્દુલાએ પુછ્યું, ‘આ કંઈ ઇબ્રાહીમની ત્રીવે ! ?
સુન્નેમાને જવાબ આપ્યો:—

“ રોઝેકા ન હજકા, ન ઇબ્રાહીમકા સીલા હય,
યેહ હૈદરે સફરકી મોહબ્બતકા સીલા હય. ”

ખરેખર અમારા પવિત્ર ઇમામનું ફરમાન સાચું છે.
ઇમામીયા ફીરકાનો આધાર ઇશકે મલાહી અને તે અસ્લાહના

મઝહુર ઇમામે ઝમાન ઉપર છે. ભાઈ જૈન ! મઝહુર સુત્રે-
માનના જવાબથી ઉતાવળા થઈ અબ્દુલા, સુત્રેમાન, અંન
જનાળ અમીરૂલ મોઅમનીન હૃ૦ અલી ઉપર પણ ક્રૂતવા
આપી પોતાની કીચામત કાળી ન કરતા.

સવાલ:—

પાનું ૬૪ “ મી. દુથ ! તમેને તમારા માની લીધેલા
ઇમામની કસમ આપી પુલાસો કરવાની ચેત્તેન્જ કરીએ
છીએ, તમારા માની લીધેલા ઇમામ પાસે અસલી નહલતુ
કુરઆન ન હોવાથી તે નહિં બતાવતાં તમેને જહાલતનાં
માર્ગે ચડાવી તમેને જહાલતની માતે મરવા દે છે. તેમ
તમે લેખશો કે નહિં ? જરા ચાખવટથી જરૂર જવાબ
આપશો. ”

જવાબ:—

હ્યો, ભાઈ જૈન ! ચાખવટથી જવાબ સાંભળો. અમારી
એવી માન્યતા છેજ ક્યાં ? કે ઇમામ કોઈ નવા કુરઆનનો
પાથો બગલમાં મારી રમતા રામ થઈ ગયો છે ? યા તો
કોઈ ઉંડા ખાડામાં પડી પોતાના માનનારાઓને જહાલ-
તના માતે મારી રહ્યો છે. ? જુઓ ભાઈ જૈન ! મોલાના
હાઝનાજી લખે છે કે, તે સાચું કુરઆન ગારમાંથી લાવશે.
જંઓની, આવી માન્યતા હોય, તેઓના આમાલ ખાતલ,

(નકામા) અને તેઓ મરવાના પણ જહાડીયતનાં માતે, અમે તો ઈમામને હાજર સમજીએ છીએ. તેને કલામ તેજ નાતકુલ કુરઆન છે. એ સિવાય બીજો કોઈ નવું પાથો નથી. જેઓની એવી માન્યતા હોય કે ગારમાંથી નવું સાચું કુરાન આવશે, તેઓ હાલ તુરત તો જહાડીયત માતે મરી રહ્યા છે. હવે આજ બતાવો કે, જહાડીયતના માર્ગે અમે ચડેલા છીએ કે તમે ?

સવાલ:—

“ મી. દુથની માન્યતા લેશ માત્ર પણ કહાચ સાચી હોય, તો પંજતન અં મું તુ તુર જે તેઓના પવિત્ર ગસ્તક ઉપર પ્રકાશમાન હતું. તે પણ મી. દુથના માની લીધેલા ઈમામમાં હોવું જોઈએ. પંજતન પાકનો પડછાયો ચુરજના તેજ થકી ન્હોતો પડતો. તે નિશાની તેમાં હોવી જોઈએ. પણ તેમાંનું કશુંએ જોવામાં આવતું નથી. તેનું કારણ શું ? આજ બતાવી આપે છે કે, મી. દુથના માની લીધેલા ઈમામ કોઈ કાળે ઈમામ નથીજ. ”

જવાબ:—

તમારી જીંદગી હુમેશાં શંકાઓ પેદા કરવામાં જાય છે કે કોઈ નેક કામ કરવામાં ? તમે કોઈ વખત કંહા છો કે, ઈમામ ઉપર માગ જોડતી નથી. ઈમામ ઉપર એકે

અક્ષેદ વાદળ છાંયે: કરે છે. ઇમામનો જમીન ઉપર પડ-
 છાયો પડતો નથી. ઇમામને આંગળીઓમાં સાંધા નથી.
 હોતા. તેનાં પેશાબ પાચખાનું કોઈ જોઈ નથી શકતું. તેમાંથી
 લોહી નથી નીકળતું. વળી કોઈ વખત કહેા છા કે, બાર
 સાંધા આંગળીમાં છે કે તે બાર ઇમામની નિશાની છે.
 વર્ષમાં બાર માસ છે. આસમાનમાં ખુરજ બાર છે. તેથી બાર
 ઇમામ સાબિત થાય છે. કોઈ લખે છે કે, ઇમામ બેહિ-
 સ્તનાં પાણી પીધાથી જન્મે છે. વળી કોઈ કહે છે કે,
 પશીનાથી પેદા થાય છે. કોઈ કહે છે, કે રાતમાંથી જન્મે
 છે. પેટમાંથી જન્મતા નથી. ઉપરાંત ઇમામ સુન્નત થયેલી
 હાલતમાં પેદા થાય છે. આવા આવા નાદાનીયત ભરેલા
 ચવાલો પેદા કરી ખુદ તો બે ઇમાન બને છે. પણ ખીજા
 ઇમાનદારને સુમરાહુ ઠરી જહુન્નમ તરફ ખેંચતા બાગ છે.

[૧.] ઇમામ અં ઉપર સુરજનો તડકો તો પડે છેજ. અને
 તે તમારી કિતાબોથી પણ સાબિત છે. શેતાને ખુદા
 નં અરજ કરી કે ઇમામ હુસેન અં ઉપર તડકાનું
 તંજ વધારે પડે અને જો સખર કરે તો હું બાથું.
 જ્યારે તડકાનું તેજ તેમના ઉપર પડ્યું. તો અપ્રધલ
 પાતાની પાંખોથી છાયા કરવા લાગ્યા. ઇમામે ફર-
 માન્યું કે હમણાં તું હટીજ. કિતાબ તોહુક્યો
 રજવી ખાનું ૧૩૬ લીટી ૪ (ઇમામ રખા.)”

“ આગળ ચાલતાં આગ ચોક જંગલમાં પહોંચ્યા, સુર્ય ચડેલો હતો ને તાપ સખત હોવાથી, આંપે ચાહું કે, કેમ જાડના છાયામાં વિસામો લઈ આરામ કરમાવે. ” હજુ જો વધારે આપણે ઉંડાણમાં ઉતરશું તો જણાશે કે, નળી અને ઈમામો પાંતપાતાના ધર બાંધી તેમાં રહેતા હતા. પચોગમ્બરે ખુદા લડાઈ ઉપર જતા. તે જંગલમાં તંબુઓ તાણી રહેતા. ’ બાઈ જૈન ! આ દલીલથી શું રમુલે ખુદા, ઈમામ હુસેન અં, અને રુસે રજાથી મુનકર થઈ જશે ?

- (૨) ઈમામને આંગળીઓમાં સાંધા નથી હોતા; એ દલીલ તો મુખ્તારની અવધિ કરે છે. વળી આ દલીલ ઈસ્લામી તરીકાથી પણ બીલકુલ ઉલટી છે. ઈમામોને નગોઓ આ દુનિયામાં બશર તરીકે આવ્યા હતા. તેઓના હાથ કંઈ લાકડા મિસાલ ન હતા. તેઓ પણ ખાતા હતા. લડાઈઓ કરતા હતા. જો એ ઈમામો ને નિશાની તરીકે ખુદાએ સાંધા ન આપ્યા, એવી તમારી માન્યતા છે, ત્યારે ખુદાએ તેઓને જે માથા યા ચાર હાથ આપ્યા હતા તે દુનિયામાં સમજી શકાતે કે ઈમામો બલકત કરતાં બિલકુલ જુદી રીતે પેદા થયેલા છે. પરંતુ આ તમારી વાતજ તદન જુદી છે. એટલુંજ નહિ પણ ક્રિતાએ ઇલાહીથી વિરુદ્ધ છે.

[૩] ઈમામ ઉપર માખ ઝેસતી નથી. આ તમારી દલીલથી હુન્નવું આવે છે, તમારા તુરે ઈમાનમાં લખ્યું છે કે, ઈમામ હુસન-હુસેન ખાંને જન્મ એક ખાગમાં નીકળી ગયા. રસુલે ખુદા ખેચેન થઇ ગોતવા નીકળ્યા. એક મલાએક ખાંને સુતેલા શાહબદાઓ ઉપરથી માખો ઉગાડતો હતો. આ હકીકતથી તો તમે ઈમામ હુસન-હુસેન અં થી પણ મુનકર થઇ જવા વિના રહેશો નહિં.

[૪] ઈમામનું પાયખાનું અને પેશાખ જેવામાં આવતાં નથી. એ તમારી દલીલને માટે તુરે ઈમાન કિ. ૧૫ મી હિજ્રો ૬-૧૦ મો પાનું ૧૫૬ વાંચવું જોઈતું હતું. તેમાં લખ્યું છે કે, “ જનખ ગીનતે જહશસ મનકુલ હય, ઉન્હુને કહા એક દીન પએગખખરે ખુદા મેરે ઘરમેં આરામ કરતે થે. ઇસ અસનામે ઈમામે હુસેન અં આવે. મેં ઉસ જગર ગોસએ રસુલે ખુદા સં કે ખહીલાતીથી, કેહ મખાદા હજરત કે જગાદે. પસ મેં એક લહમા ગાફીલ હા ગઈ, ઝાંર ઈમામે હુસેન અં જનાખે રસુલે સં કે પાસ ચલે ગયે: દેખા મેંને કે, વોહ માઅમુમ પેટ મુખારકે રસુલ સં કે ઉપર ખેઠે હય, ઝાંર પેશાખ કરતે હય. મેંને કસહ, કીયા, કે ઈમામ હુસેન અં કે

ગોદમેં હોડાણું, હજરતને દુરમાયા, અય જોનળ ! મેરે દુરજંદો પેશાળ કરનેસેં કારેગ હોને દે. જળ ઇમામ હુસેન અં પેશાળ કર ચુકે, જનાળ રસાલત મુઆળ સં ને અગને ત્રીકમ મુબારીકકો પાનસેં ઘો ડાલા. ”

આથી સાગિત થાય છે કે, ઇમામો, નખીઓ, આ દુનિયામાં માણુસ તરીકે આવ્યા, તો તેઓની દરેક હીલચાલ, ખાવું પીવું, અથવા ખીજી જરૂરીયાત માણુસો જેવી હતી. તમારી મજકુર નાદાનીયતની શંકાઓ જરા પણ ટકી શકતી નથી. જો પેશાળ અગર પાયખાનું ન દેખી શકાતું હોય, તો હું હુસેન અં ને તમો મજકુર ખીનાં વાંચ્યા પછી ઇમામ તરીકે લેખશો કે નહિ ?

- (૫) ઇમામમાંથી લોહી નથી નીકળતું પણ એ લોકો મસા-ઓળની કિતાબોમાં ઘણે ઠેકાણે ઇમામ હુસેન અં માટે લખે છે કે, તેવણ હજરતને એક હબ્બર નવ સો પચાસ જળમ લાગ્યા. આપનાં લોહીથી લુગડાં લાલ થઈ ગયાં. કયુતર લોહીમાં આળોટી મહીને ગયું વિ. વિ. હવે દુરમાવો ભાઈ જૈન ! ઇમામનાં બદનમાં થી લોહી નીકળતું નથી. એ તમારી દલીલ ટકી શકે છે ?

- (૬) આંગળીઓમાં બાર સાંધા અથવા આસમાનના બાર પુરજ અને મહિના બાર તે બાર ઇમામની નિશાની છે. બાર્ક ! મને હસવું આવ છે, કે તમે કયા સાયન્સ અથવા ઇતિહાસ આધારે આંગળીઓનાં સાંધા બાર બતાવો છો ? ખરી રીતે તો માણસનાં હાથનાં આંગળામાં ચૌદ સાંધા હોય છે. જો બંને હાથને એકત્ર કરીએ તો અડાવીસ થાય. આસમાનના પુરજ બાર જણાવો છો. પણ મુળમાં તો આસમાનની ગણતરી સાત થા હસની છે. હવે રહ્યું વર્ષનાં મહિના, જો તે બાર ઇમામની નિશાની તરીકે હોય તો પછી એક મહિનાના દિવસ ત્રીસ કેમ થયા ? આવી રીતે તો સુન્નત જમાયતવાળાઓ પણ ચારનો આંકડો મેળવી શકે છે. કેમકે, ચાર ઇતિહાસ, ચાર કીબલા, ચાર ઉલુલ આઝમ, અને મોટા નળીઓ ચાર, નામવર મલાએકે ચાર, દીશાઓ ચાર, ઘરનાં પુત્રાં, ખાટલાના પાયા, પુરત્રીનાં પાયા અને મેજ પ્રત્યાદિમાં બધી ચીજો ચારનો મેળ ધરાવે છે. મી. જૈન ! તમારા બારની સંખ્યાનાં હસવા લાયક મસલાથી કોઈ પણ સમજદાર માણસ ફરેજમાં આવી શકે ખરો કે ? બાર ઇમામોને માટે તો કોઈ સળગ પુરાવા જોઈએ. આવી જુઠી હલીલો ધડીબાર ટકી શકે ખરી કે ? પણ તમે સળગ પુરાવા ક્યાંથી લાવી

શકે ? કારણ કે આ બધી દલીલો ગાલ પુરાનમાંથી ઉપભવી કાઢેલી દેખાય છે.

- (૭) જેમ બીજી બલકે ખુદા પેદા થાય છે, તેવીજ રીતે પ્રમામ યા નબી પેદા થયા છે. એમાં કંઈ પણ ફરક નથી. ઈમામને અરસના પાણીથી યા પત્નીનાથી યા રાનમાંથી પેદા થયેલા માનવું, એ તમારી જહાલીયત સવાય બીજું કંઈ પણ નથી. ભાઈઓ ! રસુલે ખુદા યા અમીરુલ મોઅમનીન હૅ અલી અૅ અને હૅ ઈમામ હુસેન-અૅ કરતાં તમારા મહેદી શું અફઝલ છે ? તેઓ પણ કુદરતનાં નિયમ પ્રમાણેજ પેદા થયેલા છે. ઠદાચ તમારા મહેદી સાહેબની ખાતર આ નિયમ બદલાઈ ગયો તો કંઈ નવાઈ નહિ. પરંતુ આ વાત કોઈ પણ માની શકે તેવી હાલતમાં નથી. ફક્ત તમારી માન્યતાજ ભુલ ભરેલી છે કે મહેદી સાહેબ તેમની માતાની રાનમાંથી પેદા થયા. પેદા થઈ આસમાનમાં ઉડ્યા ? અને એક સેકન્ડમાં ચાલીસ દિવસ જેટલા વધ્યા !! પણ ભાઈ ગેન ! હૅ મહેદી પણ ઈન્સાન હતા, ઈન્સાનને પેટે અવતર્યા હતા. તો પછી આસમાનમાં કેવી રીતે ઉડી ગયા ? કંઈ અફઝલને તો કામમાં લેતા જાઓ. તમે સમજો છો કે કેણુ ઉડી શકે છે ? એક પાંખી અને

બીજા મલાએકો, પરંતુ જો તમારી બાબતોની ખાત્રી કરવા જઈએ તો ચોકબું જણાઈ આવે છે કે, હમન અસગરીને કંઈ ચોલાદજ ન હતી. તેઓ ચોલાદ વિના દુનિયામાંથી ચાલ્યા ગયા. પછી મહેદી સાહેબ હોયજ ક્યાંથી ? નથી આસમાનમાં, નથી જમીનમાં, નથી શુક્રમાં, નથી ઉપર અથવા નીચે. પરંતુ આ બાબત પાછળ તમે પોતાની જાંઘળી ફોકટ જરગાદ કરો છો. તમારા જુડા ધર્મને આવા જુડા થાંભલાથી કેટલાક દિવસ ટકાવી રાખવાના છે ? ચલાવ્યે જાઓ જ્યાં સુધી ચાલી શકતું હોય.

- (૮) ઈમામ સુન્નત થયેલી હાલતમાં પેદા થાય છે. એ તમારી માન્યતા સાથે જો એ પણ લાગી નાંખ્યું હોત કે તેમની માના પંદમાં તેમની સુન્નત કોણ કરે છે ? તો સારું થતે. તમારી આવી વિચિત્ર દલીલોથી ઉલટા તમે માણસોને હસાવો છો. એજ વાતને ખાત્રી તમારી કિતાબો રહ કરે છે. રાહનજાત, કી. ૧૭ મી. પારુ ૧૨૭-૨૮. “ એક કાફરના સવાલના જવાબમાં ઈમામ જફર સાદીક અઠ મે ફરમાવ્યું કે, હક સુબહાનહુ તાલાએ ખતના કરવી સુન્નત ફરમાવેલ છે, જંબી રીતે ગરબાની પેદાશ વેળાએ તેની નાળ કાપવી સુન્નત છે. ગધા કરતાં જંભુ પાંડલી ખતના

કરી તે હ૦ ઇમ્રાહીમ ખલીલુલ્લાહ હતા. ” એહ-
વાલે માયુમીન પાનું ૩૨૧ “ હ૦ ઇમામ મુસઅે
હાજમ અ૦ મે ફરમાવ્યું કે મારો છોકરો મુજત
થયેલો પેદા થયો છે. પણ મુજતની તાએદારી કરવા
માટે અમે ફક્ત ઉસ્મો અડાદીએ છીએ. ” (જરાક
કાપીએ છીએ.) આ બીનાં તમારી હિતાબેથી
સાબિત છે. ઇમામો તથા નબીઓ ખતના દરાવતા
હતા. તમારા ઇમામનો કેલ છે કે, અમે દુનિયાને
દેખાડવા માટે આમડીને થોડો ભાગ કાપીએ છીએ.
પણ ભાઈઓ ! એ તો ખતાવશે કે ખતનાના કાયદા
વિરુધ્ધ કેઈ બીજી રીતે ખતના કરવે છે ? તમે
ખતાવો છો કે, શરીયતના ખાતર તેઓ પાછળથી
ઉઆનો ઉપયોગ કરતા હતા. પણ તે ફક્ત મહેદીની
બુઠી પેદાશને ટકાવવા ખાતર, પણ બે વર્ષના રાતો
માત્રે નાગ કાપેલો, ખતના કરેલો, વાતો કરતો,
કશમા ભણતો કુઠરતી જગ્યા સિવાય તેમની માતુ-
શ્રીની રાનમાંથી નીકળી બે કુટ જેટલો લાંગો માણસ
દુનિયામાં આવી હાજર થઈ ગયા ! આ શું ચોઈ
હાસ્યજનક બિનાં તમે લખો છો !! ભાઈ ગેન !
આવા ઇમામો ઉપર તમેજ કુરખાન થાઓ.

સવાલ:—

“ મી. દુથ ! એક ઉપર બીજી ચોરત કરવાની

મારો ઇમામ તમોને મનાઈ કરે. પણ પોતે કેટલી ઓરતો
રી ચુક્યા છે ? તેમના પિતાજી અને દાદાજીએ કેટલી
ટલી ઓરતો કરી હતી ! તમોને ઉપદેશ આપે છે, પરંતુ
||તે એ ઉપદેશ મુજબ વર્તન કરે છે ખરા ? એવો જણાવો.”

જવાબ:—

આ સવાલનો જવાબ પહેલાં આવી ગયે છે. અમારા
મામે યા તેના બાપ દાદાએ એક જો યા ત્રણથી વધારે
બોરતો નથી કરી, આવા સવાલ નહીં યા ઇમામોને કર-
વાર ખરેખર ચોકખા કાકર છે. પણ અફસોસ માત્ર એટ-
લોજ થાય છે કે, મી. જૈન પોતાના પુસ્તકોથી પણ અજાણ
કે. તેમની એવી માન્યતા છે કે, ઇમામો ઉમ્મત નથી.
તેઓ ઉમ્મતની માફક કાનુનો સાથે જાંધાએલા નથી. પણ
તેઓ તો ફક્ત અલ્લાહની કિતાબ માફક ઉમ્મતને ચલા-
વનાર તથા સમજાવનાર છે. હવે હું તમોને ફક્ત એકજ
સવાલ કરું છું. કે, કુરઆને શરીફમાં ચાર ઓરતો કરવાનું
ખુદા ફરમાવે છે. તો પછી ખુદ પવોગખરે ખુદાએ તેર
ઓરતો શા માટે કરી ? (મઆજ અલ્લાહ તમારા જેવા
રસુલના દુશ્મન તે પવિત્ર નહીંને ગુનેહગાર સમજતા
હશે) હ. અલી અ૦ મે અને હ૦ ઇમામ હસન અ૦ મે
કેટલી ઓરતો કરી ? વળી તમારી માન્યતાવાળા ઇમામો
તો ઓરતોનો એક મોટો રસાલો રાખતા હતા. [કેટલીક

'શાહીઓ કરેલી, કેટલીક મુતામાં લીધેલી, અને કેટલીક
 કનીઓ.] તેમના માટે તમે શું કહેશો ? પણ જ્યારે મી.
 ગૈનની માન્યતાના ઇમામો ઉપર કોઈ સવાલ આવે છે.
 તો મસીયત ફસીયત અડાવી અગડમ સગડમ બતાવી છટકી
 જાય છે. પણ ખીજાઓને વહેમમાં નાખી સૈતાની પાડ
 અછી રીતે બજાવે છે. અસનાઅશરીઓ પોતે ઇમામ માટે
 એવો એતેકાદ રાખે છે કે "કિતાબ તોહફતુસ સાએમીન,
 વાયેઝ તા. ૧૬ મી પાનું ૧૫૦. ના આધારે" પચોગ-
 અર અને ઇમામ જે કામ કરે છે, તે ખુદાના હુકમ અને
 તેની મસલત મુજબ કરે છે. ઇમામ હુસૈન અઠ મે માવી-
 યાની સાથે મુલ્લુહ કરી, અને જનાંગે ઇમામ હુસૈન અઠ મે
 યઝીદની બચત કખુલ્લ કરી નહિ. એટલે મુખી કે રાહે
 ખુદામાં શહીદ થઈ ગયા. જ્યારે ઇમામોની ઇસમત તથા
 જલાલત સાબિત થઈ, તો લાજમ છે કે, તેઓએ જે જે
 કર્યું, તેને મોમિન કખુલ્લ રાખે. અને હક સમજે અને તેમાં
 એતરાઝ અને શક ન કરે. અને જાણે કે, તેઓએ જે કંઈ
 કર્યું, તે ખુદા તરફથી છે. તો તેઓ ઉપર એતેરાઝ કરવા,
 તે ખુદા ઉપર એતરાઝ કરવા સમાન છે. અને ખુદાએ
 હુકમ રમુક્ક [સ૦] ઉપર એક સહીફા મોલાવ્યો.
 તે સહીફા ઉપર બાર મોહરો હતી. અને દરેક
 ઇમામ પોતાની મોહર ખોલી અને જુવે છે. અને તેમાં
 જે કંઈ લખેલ હોય છે, તે પ્રમાણે અમલ કરે છે. એ

હુજાતે ખુદા ઉપર આપણી નાકસ અફલથી કેવી રીતે એતેરાઝ કરી શકાય ? અને તે કેવી રીતે જાગ્યેજ થાય ? આપણને સતા શું ? આપણા નક્સો ખવીસ સેતાની તાબેદારી કરવાવાળા તે તુરે ખુદાનાં કહેવામાં ખાંચ કાઢીએ તે સેતાની ફરેળ ત્રિવાય ખીજું કાંઈ નથી. (એ નિશ્ચય ખાકરા ણ આલમે પાક.) તેઓએ જે જે કર્યું તે ખુદાના કહેવાથી કરેલું છે.

વાંચક ગિરાહરો ! ત્યારે ઇમામે હસન અં મે અમુક રકમ લઈ ગિલાફત માવિયાને હીધી ત્યારે મુનાફિકો એતેરાઝ કરવા લાગ્યા. કે જો ઇમામ હસન અં આ કામ નહિં કરતે તો કરળલાનો ણનાવ ન ણનતે. તેના રહમાં મજકુર વાયેઝ મોલાના હાજુનાજી માણુસોને કહે છે. તેનો દુક મતલબ એટલોજ છે કે, ઇમામના કાર્યો ઉપર એતેરાઝ કરવો 'કાફરનું' કામ છે. અને સેતાની વસવસો છે. ધાર ઇમામો માટે ધાર સહીકા મોહુર ણંધ આબ્યા, તેમાં જે ણીનાં લખેલ હતી તે પ્રમાણે વર્તતા હતા. આવી આવી ગિનાઓથી સાજિત થાય છે કે, કુરઆન પ્રમાણે નહિં, પરંતુ તે છુપા સહીકા પ્રમાણે ચાલતા હતા. ઇમામના કાર્યમાં ખાંચ કાઢનાર અને પોતાની અફલ દોડાવનાર સેતાન છે કાફર છે.

અફસોસ છે, આવા માણુસો ઉપર કે જેઓ પોતાના

, માણસોને આવી હીદાયત કરે છે. અને ખીજાઓને શીખ-
વાડે છે કે, ઈમામના કાર્યો અને તેના હુકમની તપાસ
કરો. અક્કલની કુશળીઓ ચડાવી પછી કમુલ કરજો. ઈમામ
તો આવા હોય, તે કુરઆન પ્રમાણે આવે, તેની દાઢી આવી
હોય, મુઠો આવી હોય, આવા આવા ફરમાનો કરે, આવી
વાતો ન કરે, આવાં લુગડાં પહેરે, આવી આવી શંકાઓ
પેદા કરી પોતે તો મુત્તિદ બને છે, અને ખીજાઓને પણ
બનાવી રહ્યા છે, પણ તેઓને સમજાવે કેણુ ? ફક્ત એક
ખુદાજ, અદલાહ પાક તો પોતાના કલામમાં ફરમાવે છે
કે, “ તાબેદારી કરો તમારા ઉપર હુકમ કરનારની ” પણ
તમે ખુત પરસ્તોને તો તમારી તાબેદારી કરનાર ઈમામ
જોઈએ છે. આખી દુનિયાં પડી છે. ખેડી લેજો, કોઈ ને
કોઈ મોવાલી જરૂર મળી જશે. પણ જ્યાં સુધી તમારાં
ઠાણાં દિલો સાફ નહિં થાય, ત્યાં સુધી ખરા ઈમામની
છાયામાં આવી નહિં શકે.

સવાલ:—

પા. ૬૮ “ તમારા ઈમામ ફરમાવે છે કે, ઘણી
ખાઈઓ પોતાના મોં ઉપર ખુરખો નાખે છે. તે કાફર છે.
ખુરખાનું ફરમાન કોઈ પએગમ્બર કે ઈમામે કર્યુંજ નથી.”
(આટલા લખાણુ પછી હાજર ઈમામની ઘરવાણી અને
માતા સલામત માટે ટીકા કરી છે. સુરતુલ તુરની ૩૦ મી

આયતની દલીલ આપે છે. પછી સુરએ અહેબાળ આયત પદ ની દલીલ આપી અમારી ખોજ બાનુઓ ઉપર અયો-
ગ્ય ટીકા કરી છે કે, ખાનાઈ લોકોની સ્ત્રીઓ પોતાના માની
લીધેલા હિદાયતી નુરના પ્રકાશમાં અંજાઈને નાચકુદ અને
રાગડા તાણી રાસડા રમે છે. ઇ. ઇ.)

જવાબ:—

મી. ગૈન ! સવાલ કરવાનો સર્વને હક છે. પણ પોતાની અજ્ઞાન સંભાળી બોલવું જોઈએ. જરા તો વિચારવું હતું ? કે તમારી માતા પણ ખોજ બાનુ હતી, કે નહિ ? અને જો એમ હોય તો અમારી બાનુઓની ટીકા એ તમારી બાનુઓની પણ ટીકા થઈ શકે. માટે જે બોલવું તે સંભાળીને બોલવું જોઈએ. આ તમારા સવાલમાં કંઈ પણ વજુદ નથી. અમારા ઇમામનું ફરમાન સત્ય છે. અને તે તેમના દાદા ઇમામ જફરે સાદીક અં ના કોલ મુજબ છે. જે ની દલીલ તમારી મોતબર કિતાબને આધારેજ આપવા માગું છું.

તમોએ મજકુર સવાલમાં જે કુરાન શરીફની આયતો બતાવી છે, તેનાં તરજુમા તરફ જરા ધ્યાન આપો.

આયત ૩૦ મી. “ અને મોમન સ્ત્રીઓને કહે કે તેઓ પોતાની આંખો હુરામજોવામાંથી બંધ કરે. અને પોતાના છુપા

ભાગેને જાગવી રાખે અને તેઓએ પોતાના શણગાર જે ખુદા થાય તે સિવાય જાહેર કરવા જોઈએ નહિ. અને તેઓએ પોતાની ઓઢાણીઓ ઓઢી પોતાનાં પડખાં ઢાંકવાં જોઈએ. અને તેઓએ પોતાનો શણગાર કોઈને બતાવવો જોઈએ નહિ.”

આયત પદ્મ મી “ હે પએગમ્બર ! તારી સ્ત્રીઓને, તારી દીકરીઓને અને મોમનેની સ્ત્રીઓને કહે કે તેઓ બહાર જતી વખતે પોતાની ઉપર પોતાની આદર નાખે. આ વધારે નજદીક છે કે તેઓ ઓળખાય કે તેઓ પવિત્ર છે.”

મી. ગૈન ! હુમણાં જે તમારો જુઠી તાવિલોને મુકી સીફ અસ્લાહ પાકના કલામ તરફ નજર : કરોશું તેા એ બાલોમાં ખુદા એમ નથી 'ફરમાવતો કે તમારી ઓરતોને ઘરમાં મુરઘી માફક બંધ કરી રાખો. યા ઘરના બારી બારણાં બંધ કરી ગુંગાવી મારો. યા ઉમર ભર રેહવે સ્ટેશન પણ જેવા નહિં આપો. અને ઘરમાંજ ઢાટી રાખો. આ તેા તમારા મુદલાં લોકોની ઉંધી સમજને લીધે બહા-દુર ઇસ્લામી ઓરતો આજે હીણુ પસ્તીની હાલતમાં કંગાળ જીંદગી પસાર કરે છે. અને તમારા જેવા ના હિંમત બચ્ચાંઓ પેદા થાય છે. ચાલુ સદીમાં જે ખુરખાની રશમ ચાલી રહી છે, તે ન તેા ખુદાનું ફરમાન છે, ન તેા રસુલનું ફરમાન છે, ન તેા કોઈ ઇમામનું ફરમાન છે. અમારા પવિત્ર ઇમામનું જે ફરમાન છે, તે સાચું છે, જે

તમે તવારીખ તરફ દ્રષ્ટિ પાત કરો, તો ઈસ્લામી સ્ત્રીઓની બહાદુરીનાં અહેવાલો વાંચી તમારું જીવન ક્ષાત્રી બન્યું. તમે જો છાપાઓ વાંચતા હો તો જરૂર તમે જાણ્યું હોત કે, દુનિયાં ઉપરની અત્રગણ્ય તુર્કી સદતનતે આ સિવાજ બંધ કર્યો છે. અને કહેવાતા જુઠા બુરખાનો નાશ કર્યો છે. ઈસ્લામી બલીકાની પુત્રીનો, કમાલ પાશાની ઘરવાળીનો, અને માતાજીનો ફોટો તમેજો છાપાઓમાં જોયા હશે. અને તે ઉપરથી, તેઓ તમારા જેવા બહેલનાં હિસાબે કાપીર થઈ ગયા ? શું તે બધા મુસલમાન ખુદાના કલામથી ફરી ગયા ? હુરગીઝ નહિં. પરંતુ તેઓએ ઈસ્લામના સિધ્ધાંતનો ખરેખરો મકસદ હાંસલ કર્યો છે. અને ત્યારેજ પોતાના દેશની ઉન્નતિ કરી રહ્યા છે. યુરોપ દેશમાં રહી તેઓ તેનો મુકાબલો કરવાને લાયક થયા છે.

હવે જરા હોશ ઠેકાણે લાવી જરા આગળ વાંચો. સુરજો નુર, પારા ૧૮ પાનું ૫૬૩ આયત ૩૦ મીની તાવિલ કરનાર મોલાના મકબુલ એહમદ.

“ કાપીમેં હય કે, ઇમામે જફરે સાદીક અં સે દરીયાફત કીયા ગયા થા. કે ના મહેરમ મરદ કે લીયે ઔરતકી કીનકીન ચીજોંકા દેખલેના હલાલ હૈ ? ઇમામને ફરમાયા, ચહેરા ચાર પોંહચું તક દોનું હાથ, ટપનું તક દોનું પાઉં. ” બોલો, મી. જૈન ! ઇમામ જફર સાદીક અં નાં કોલ પ્રમાણે તેના નુર અશમ ખારા ફરજંદ નામદાર

આગાખાનનું ફરમાન છે યા નહિં ? જો જરા પણ ઇનકાર કરશે તો યાહ રાખજો કે તમારે ઇમામ બાકર સાદીક અં નાં કોલનો ઇનકાર કરવો પડશે.

બાકી ફઝીલત સાથે બાઇ માણસને બહાર નીકળવું, ઇન્જત આગરૂ સાથે જીંદગી પસાર કરવી, પોતાની આંખો પવિત્ર રાખવી. પોતાના મનમાં ગેર મરદનો ખ્યાલ રાખવો એ મહા પાપ છે. એવા એવા ફરમાન અમારા પવિત્ર ઇમામનાં છે, ઉપરાંત તેઓ ફરમાવે છે કે, “ જે સ્ત્રી પરાયા મરદ ઉપર નજર કરશે. તેણે પોતાનાં ભાઈ યા બાપ ઉપર ખરાબ નજર કરી એવું થશે. માટે એવા પાપી કામથી તમે પોતાની આંખો પવિત્ર રાખો. જે સ્ત્રી ભુંડા કામની ઇચ્છા રાખે તે દોઝકમાં જશે. તે ઇન્સાન નથી પણ હેવાન કરનાં પણ બહતર છે. ” જોયું મી. જૈન ! આવા આવા ફરમાનો સાથે જો કદાચ તમારા કીધેલા સવાલ મુજબનું ફરમાન હોય તો તેમાં ખોટું શું ? તે તો બતાવો. નોઝબિહલાહ ! અમારા ઇમામનું મુતા જેવી હુરામકારીનું ફરમાન નથી. કે જેથી કરી મોમન સ્ત્રીઓનું શીયગ લાંગ થાય. તમારામાં એ પાપી રશમ ચાલુ છે, જેનાં કારણે કેટલીક સ્ત્રીઓ અધોગતિનાં પંથે ચડી ચુકી છે. અને કયામત સુધી એ પાપી કામમાં મશગુલ રહેશે. અને આ રીતે તમારા કહેવાતા ખુરબામાં અનેક સુરખા લાગી ગયા લાગે છે, અને લાગતા રહેશે.

છેવટે ખોળ સ્ત્રીઓ ઉપર તમોએ જે હુમલો કર્યો છે, તેથી સાત ગણો હુમલો તમારા ઉપર હું કરી શકું તેમ છું. પરંતુ તમારા જેવી મારાથી નાલયકી કેમ થઈ શકે ? જે વ્યક્તિ ખોળ તરીકે ઓળખાવતી હોય, તેજ વ્યક્તિ ખોળ ખાનુઓની નિંદા કરવા બહાર પડે તો તેનું ખમીર કયું સમજવું ? એજ શંકા છે.

પુઠા સાક્ષી છે કે, ખોળ કેમનું નખોદ કાઠનાર તમારા જેવા તથા પરદેશી (કાળી પાઘડીઓ પહેરી ભીખ માંગી પેટ ભરનાર સયદોનાં નામને કલંક લગાડનાર લક્ષ્મણો) લોકોજ છે. તેઓએ આપણું લુણ ખાઈ આપણીજ કેમમાં તકરકા પડવી ; તમારા જેવાઓને વાંદરા માફક નચાવી રહ્યા છે. જે જરા પાછળ નજર કરશે તો ત્રીસ વર્ષ પહેલાં આપણી કેમ એકજ હાજર ઈમામનાં છત્ર નીચે ઠેવી સુખી અને આગાહ હતી ? અને પરદેશી કહેવાતા સયદોએ જે ખરાબી કરી તે વાંચો. અને માટે મોહીએ જોજહાનમાં ઘણુંજ અસરકારક લખાયેલું છે. અમેને તો અમાર ઈમામે ભત્રી નસીહતોથી તે કાળી પાઘડીવાળાઓથી બચાવ્યા છે, તમે અમારાથી જુદા પડ્યા પછી શું સુખી થયા ? તે સમજી શકાતું નથી. ન દીન પ્રાપ્ત કરી શક્યા, ન દુનિયા, બંને જહાનથી ગયા.

મી. જૈન ! હું તમોને સોગંદ આપું છું કે, શું તમે અમારાથી જુદા પડ્યા પછી તમારી બાઈઓ સુધરી છે ?

સાથે સાથું કહેજો. ઇમામ વાડામાં રાખેલી ઘાંસની દુલદુલનાં
 જો જુઠા સોગંદ ખાસો તો તે દુલદુલ તમારા પેટમાં લાતજ
 મારશે. તમારી ખાનુઓ ઇમામ હુસેન અં ની મજલી-
 સોમાં જવા માટે બહાર રખડે છે કે નહિં ? જોશમાંને
 જોશમાં છાતી ઉપર હાથ મારી હાથ હુસેનનાં રાગડા તાણે
 છે કે નહિં ? ફેશનમાં ગરક ફૂથયેલી છે કે નહિં ? આફ-
 રીકામાં દુકાનો ઉપર ખેસે છે કે નહિં ? રેલ્વે સ્ટેશન
 ઉપર સ્ટીમરો ઉપર જાય છે કે નહિં ? તમારા અમારામાં
 ફરક માત્ર એટલોજ કે તમારી ખાનુઓ હાથી, ઘોડા,
 દુલદુલ, તાઝીયાનાં નુરી પ્રકાશમાં રૂવે છે ? અને માથું
 તથા છાતી કુટે છે. ;જ્યારે અમારી ખાનુઓ આનંદમાં
 દિવસો પસાર કરે છે. તમારી ખાનુઓ હુમેશાં રોવા પીટ-
 વાથી હીસ્ટરીયાની ખીમારીમાં સપડાઈ નામરહ અને ડરપોક
 પ્રજા પેદા કરી રહી છે. (શહાદતનો સીધો અર્થ-અમન)
 ત્યારે અમારી ખાનુઓ તંદુસ્ત હાલતનાં ઇમામનાં આશક
 એવા બહાદુર બચ્ચાં પેદા કરી રહી છે, અને આનું પરિ-
 ણામ ઇન્સાહ અદલાહ તઆલા હસ વિસ વર્ષમાં જણાઈ
 આવશે. તમારા ખુરબામાં શું શું ખરાબીઓ થઈ છે ?
 કેટલા ખાનુઓ ખુદા અને ઇમામવાડા અપવિત્ર થયા છે ?
 તે લખતાં કલમ થરથરે છે. ; માટે સમજીને ઇશારો કાફી
 સમજી અત્રેજ વીરમીશ.

પ્રકરણ ૧૦ મુ

સાતસો ઉંદર ખાધા પછી બીલીએ હજ કરવા
જવું, એનું નામ અશરાફત કે ?

“હમીંકો કત્લ કરકે પ્રીર હમીંસે પુછતે હેં વો;
શહીદે નાઝ બતલાઓ કે ઈસ્મે ધાર ક્યસી હય ?”

શાબાશ ! મી. ગૈન ! તમારી અફલને કે તમે
આખાએ પાપી પુસ્તકમાં એની એજ વાતો; અને એના
એજ વિલાપ કરતા આવ્યા છે. ૨૪૬ પાનાના એ પુસ્તક
ઉપર જે કોઈ ઈન્સાફી માણસ તોલ કરે તો પચીસ પાના
ભરાય એટલું એ લખાણ મानी શકાય નહિ. બિચારા તુર
મોહમદ વેલાના ખવા પૈસા પાણીમાં ગયા ! એક માણસને
સનેપાત થાય, અને વગર વિચારે બકબકાટ કરે એવી
હાલત તમારી સ્વાભાવિક રીતે જેવામાં આવે છે. તમે

લખો છો, કે “સ્વતા રીતે તમારા ઈમામ અમારા કાળી પાઘડીવાળા મુલ્લાં અને મોલવીઓની હુરોલમાં ઉભા રહેવાનું લાયક નથી.” હું પણ એજ કહું છું. ક્યાં અલ્લાહ પાકનું નુર ! ક્યાં હિદાયતી રોશની ! અને ક્યાં અમાવાશ્યાની અંધકારમય રાત્રિના પ્રકાશ જેવા તમારા મુલ્લા તથા મોલવીઓની શુરતો ! અમારે પણ નિઃસંદેહ કપુલ કરવુંજ રહ્યું, કે તમારા એ મુલ્લાંઓની હુરોલમાં એ નેક મુર્તિ શોભેજ નહિ.

આ તો એ દાખલા જેવું થયું, કે એક મુર્ખાએ કોઈ ભલા માણસ સાથે મુર્ખાઈ ભરી માથા ફેડ કરી, બહુ સંતાપ્યો, ભલા માણસે ચીડાઈ જવાથી ઠપકા ભરી નજરે કહ્યું કે “તારા માથે લાગ્યનત છે.” મુર્ખાએ આ સાંભળી લોકોને સમજાવ્યું કે “ જુઓ ! ભાઈઓ આ મારી તારીફ કરી રહ્યો છે, મેં એને કેવો સીધો કરી નાંખ્યો કે એ પોતે પણ મને શાળાશી આપે છે. હું કેવો સાચો માણસ છું. ”

ખરેખર ભાઈ જૈન ! મારા હીસાએ તો આ દાખલો તમારા માટે અચુક મળતો આવે છે. તમે નવમાં પ્રકરણમાં હજરત ઈમામ ઈસ્માઈલ (અ) માટે પણ બકબકાટ કરવામાં બાકી રાખી નથી; અને જેનો સંપુર્ણ રહીયો છૂટા પ્રકરણમાં છે. બાકી જુઠી ઈમામને કાયમ કરવા ખાતર

પુદાને ળદા થાય છે, એ વિષયનું વિવેચન તો તદ્દન જીલું છે, દાખલા તરીકે મહુવા કમીશન કેસના એક તરફી સવાલ કાળાની દલીલમાં લાવી પોતાની કીંમત અંકાવી છે. પોતાના પાપે પોતાના પાપી પુસ્તકમાં ઘરની દલીલો લેખવી શું કરવા માગે છે, તે નથી સમજી શકાતું. કન્જુલ મસાઈલ નામે પુક જે અમારા ઈમામ આગાશાહ હજરત હસનઅલીની લખેલી તેની અને સાથે બીજી પણ એક જે કીતાબની દલીલો આપે છે; પણ બીજી કીતાબો એમની લખેલી નથી. આગળ ચાલતાં લખે છે કે “કન્જુલ મસાઈલ નામની ફારસી કીતાબનો લખનાર કોઈ ઈબ્રાહીમ ઇસ્ફેહાની છે, અને તેણે હસનઅલી શાહના હુકમથી લખી છે.” આ વાતનો જવાબ પહેલાં આવી ગયો છે. તે કીતાબ લખનાર એક મુદ્દા અસનાઅશરી હોય તો પછી તેમાં હજરત ઈમામ ઈસ્માઈલની ઈમામત લખે કેમ ? તે તો દાસી પુત્રને માનનાર તેનીજ તારીફ કરે. બાકી બાદશાહ કહેશે કે હું ગુલામ છું, તો તે વાતને કોઈ માનનાર નથી. બાકી કાળાના કીલવાના સવાલ જવાબ પણ એજ ભાવના સમજવાના રહ્યા.

મી. ગૈન તેના મુરશિદ કાળાની દલીલ હાંકે છે કે:—“મરહુમ આગા હશન અલીશાહે કન્જુલ મસાઈલ તથા મનહુજુર રીશાહ કીતાબો છપાવી છે. તેમાં પુદા

એક, ઇમામ બાર અને તેરમો ઇમામ નથી. [આ જુઠી કીતાબો કેઈ ઇરાની ઇબ્રાહીમ ઇસ્ફેહાનીની લખેલી છે] અને કેઈ કહે તો તે કાફર છે, જણાવેલું છે કે એ કીતાબો અમે પોતે પણ વાંચી જોઈ છે (ગંડેરીવાલાનો સાક્ષી રેવડીવાલો) જવાબમાં એમ જણાવવામાં આવ્યું કે ઇરાનમાં અસનાઅશરીઓનું જોર હતું; તેથી તેને કહેવામાં આવ્યું કે કીતાબ તું હાથે બનાવીને છપાવે તો ઠીક, નાહતર જન જશે; માટે તકીયો રાખી છપાવી તો તેથી શું થયું ?

“ અલખત ઇરાનમાં અસનાઅશરીઓનું જોર હતું, અને આજે પણ છે; પરંતુ તેઓ કેઈ પણ પરધર્મિઓવાલાપર લેશ માત્ર પણ જુલમ કરતા:ન્હોતા. લાખો પરધર્મિઓના લોકો તે વખતે પણ ઇરાનમાં વસ્તા હતા, અને આજે પણ વસે છે; પરંતુ તેમના ઉપર કેઈ પણ પ્રકારનો જુલમ કરવામાં આવ્યો નથી અને :આવતો નથી. બલકે આગલા સાહેબ તો (અહિં આગાખાન સાહેબને આગલા શાહ વાપરી મશકરી કરી છે) સ્વપ્ને પણ જુલમ જણાવી શકે તેમ નથી; કારણ કે જુલમની વાત તો એક તરફ રહી, પણ ઇન્સાફે આગા સાહેબને નિહાલ કરી નાખેલ છે. આગા હસન અલીના પિતાને કેઈએ મારી નાંખ્યા, તે માટે સંજ્યા બંધ માણસોને

ખંધીવાન કરી ખુદ ત્યાંના શાહિ સજ્જઓ કરી, અને મારી નાંખવામાં ખુદ શાહના પુત્રનો હાથ હતો એમ શાહના કાને વાત જવાથી શાહ ખુદ પોતાના શાહજીદાને ખંજર લઈ જાનથી મારી નાંખવાને દોડ્યા, અને ઘણી મુશ્કેલીથી પોતાના ગુસ્સાને સમાવી શક્યા. આવી રીતના નવશેરવાન આદિલના ઇન્સાફને પણ શરમાવે તેવો ન્યાય આપીને પણ શાહ સંતોષ પામ્યા નહિ, આગા હસન અલી શાહને પોતાની ખુબચુરત બેટી આપી દામાદ બનાવ્યા, અને લાગેની મીલકત આપવા ઉપરાંત કેટલા પ્રગણ્યાં ગીરા-સમાં આપ્યા; અને આગા સાહેબ સુફી રોટી તથા છાશ માટે પ્રથમ મોહતાજ હતા, તેમને કોથલા ઉપરથી ઉડાડી બાદશાહી સિંહાસન ઉપર બેસાડી દીધા. ”

“ કન્ઝુલ મસાઈલ માટે તેના માથે કોણે દબાવ્યું કર્યું ? ક્યારે કર્યું ? અને કોના તરફથી ફરજ પાડવામાં આવી ? તેના વિષે તમારી પાસે પુરાવો નથી. જે અશના-અશરીઓના થોકે થોક ઉપકાર તથા એહસાનમાં દબાયેલો હોય. તે મી. દુથ આ મારા સવાલને ક્ષી રહ કરી નહિ શકે અમે ખાલો ઠોકીને મી. દુથને ચેલેંજ કરીએ છીએ કે જરૂર પબ્લિકમાં જવાબ આપજો. જેથી તમારું ક્લંક દુર થાય. સત્ય વર્તણૂક કાંટામાં તોલી શકાય ”

ઉપરની હકીકતનો મી. જૈનના જુઠા ડંકામાંથી ઉતારો કરવામાં આવ્યો છે. ભાઈ જૈન, તમે તો તમારા મનમાં સારી પેઠે મલકાતા હશે કે કેમ પણ ઈન્માઈલી આનો જવાબ આપી શકશેજ નહિ. મનમાં પરણ્યા મનમાં રંડાયા, અને ખાલો ઠોડીને સાથે વ્યર્થ ચેલેજ કરો છો. પરંતુ મને સંપૂર્ણ ખાતરી છે કે મારો જવાબ તમો ખુત પરસ્તાને માથું કુટાવશે, છાતી પીટાવશે, રોવડાવશે અને આંખોમાંથી હડ હડ આંસુના ધોધ વહેવડાવશે; અને સાથે સાથે ઈન્શાઅલ્લાહ તમો ખુત પરસ્તા ટોળાની ઝહાલીયતને છોડાવશે, તેમજ ભવિષ્યમાં નાદાનીયત કરતા અટકાવશે. હવે મારા જવાબને દુકાનના કાંટામાં કે રેલવેના કાંટામાં તોલી જો જો; કે જેથી એકજ ધારણમાં ફેસલો થઈ જાય. સાંભળો તમારા બહેર મારી ગએલા કાનના પડદા ખોલીને સાંભળો. તમારાજ ભણાણથી સાબિત થાય છે કે મહુવા કમીશન કેસમાં અમારા ફિરકાએ કન્જુલ મસાઇલ નામની કીતાબનો ઇન્કાર કર્યો હતો કે તે મી. ઈસ્ફેહાનીની લખેલી છે.

હવે જો તમે કાગ વૃતિ મુકી હંસ વૃતિ ધારણ કરો તો તમોને ખુલ્લે ખુલ્લું સમજાઈ જાય કે ઈમામ અને નળી-ઓનો એ સર્વે કરતાં પ્રજાળ મોઅઝીજો છે કે તેના દુશ્મનો તેમની સંભાળ કરે છે, તેમને ઈજ્જત આપે છે. તેઓ

ધર્મામો અને નખીઓ ઉપર કાંઈ એહસાન કરતા નથી. જેવી રીતે તમો તમારી નિચ વૃત્તિથી લખો છો કે “કોથલા ઉપરથી ઉપાડી સિંહાસન ઉપર બેસાડ્યા.” પરંતુ મારો આખો જવાબ સાંભળ્યા પછી તમારે કાગવૃત્તિ તજવી પડશે, અગર તમારી એ હડ ધર્મીના સવાલનો શિકાર બિચારો ગરીબુલગુર્ખા રખે થઈ જાય. પછી તમારી મરજી : છતાં મારે તો કહેવું પડશે કે તમોએ આવો સવાલ પશ્ચિમમાં લાવી મારા ઉપર એહસાન કર્યો કે જેથી આજે હું તમારી અંધશ્રદ્ધા તેમજ નાદાનીયતનો નાશ કરવા ભાગ્યશાળી થાઉં છું.

હજરત મુસા (અ) નું પાલણુ ધોપણુ કરનાર, તેમને નાની ઉંમરમાં સંભાળનાર, અને તેમને મહાન દરજ્જો આપનાર ફીરઓન કેણુ હતો ? મોમિન હતો કે કાફર ? બોલો મી. જૈન ! તમારો શો જવાબ છે. ફીરઓનનો નાશ કરવા બદલ હજરત મુસા (અ) ને (મઆઝલાહ) નમક હરામ કહ્યો કે કુદરતની બલિહારી કહ્યો ? તેહકીક ઈસ્લામીઓ તો એમજ સમજે છે કે, અદલાહ પાક ગમે તેવા કાફરોની વચ્ચે પોતાના નુરને સલામત રાખે છે, અને તેજ કાફરો કુદરતે ઇલાહીથી તે નુરની પુરેપુરી સંભાળ રાખે છે. આ જગ્યાએ હું વધુ ઉંડાણમાં ઉતરવા નથી. માંગતો, મારે તમારી માફક નાલાયક ઝળાન દરાઝી

કરવાની નથી. કેવળ સમજનારાઓએ સમજવાનું છે. અને તમારા જેવા અજ્ઞાનીઓને આ જ્ઞાન રૂપી કટકો ડુંગસ છે.

એ નળીઓના દાળલા આપી લંબાણુ કરવા માંગતો નથી; પરંતુ તમે એ તો કહો કે મુસે રજા માથે એહ-સાન કરનાર, તેને કોથલા ઉપરથી ઉપાડી રેશમના ગદેલા ઉપર બેસાડનાર અને પોતાનો વહી એહદ બનાવી તેને પોતાની ખુબસુરત પુત્રિ આપનાર મામુન રશીદ માટે તમે શું કહો છો ? તમોને સોગન છે, અળ્લાસઅલી (અ) ના, અને લાહુડાના અલમના કે મામુન રશીદના આટલા મહાન ઉપકારો બદલ તમે ખુતપરસ્તોએ શુક્ર ગુઝાર થવું જોઈએ કે નહિ !! તમોએ કોઈ દિવસ બની અબ્બાસીઓની શુક્ર ગુઝારી કરી છે ? ખેર હવે જો તમોને નાક હોય તો તમારે બની અબ્બાસીઓના શુક્ર ગુઝાર બનવું જોઈએ. અને તેમાં તમારી લાપટી છે. તમારા ઈમામનો એહવાલ આટલો નિઃસંદેહ કલંકિત છતાં અમારા પાક ઈમામ આગાશાહ હુસનઅલીની બીન પાયાદાર અસત્ય હુકીકત ગોઠવી કાઢી નાચ કુદ કરો છો. ઓ ! મી. ગૈન ! અમારા ઈમામે કદી કુફ્રનો કલમો લાગ્યો છે. મહાન લાલચોમાં ન ફસાતાં, સુખ જાગીરો અને લાખોની દોલતને ઠોકર મારી સાથે પોતાની માતૃભુમિને તજી દીધી, અને પોતાની ઈમામત ઉપર કાયમ રહ્યા. જ્યારે એક ખાનદાન ભીખારી જેનામાં

અદ્વય જેટલી ઈમાનદારી હોય તે પણ એવું કામ નહિ કરે, કે જે કામો તમારા ઈમામ સાહેબે કરેલા છે. તમારા જ લખાણ પ્રમાણે એક અલિમ, જે ઈમાન અને એહલે બેતે રસુલના દુશ્મનને પોતાના અમીરૂલ મોમેનીન કરી માનવા લાગ્યા. (જાગે નિજત, તોહુક્કમે રઝવી) હવે તકીયાની આડમાં એટલા બધા લુબ્ધ ન થતાં, કે બન્ને બાબુઓનું અહિત થાય, નહિતર મારે તમેને જમાલ-ગોટાની ગોળી આપી એ તકીયા રૂપી ઝંડેરની ઉલટી કરાવવી પડશે. જવાબ આપો તો ઇન્સાફથી આપજો. કાંટાની બન્ને ઢાંડી સમતોલ રાખજો.

એ તો ખુલ્લી વાત છે કે હુમેશા પાપ બોલ્યા વગર રેહતું નથી. અદ્લાહ પાકના લાખો શુકરાના કે ઈમામ આગાશાહ ખલીલુલ્લા (અ) નો ખુની તમારા ટોળાનો માણસ છે, અને ખુદ શાહનો છોકરો તેમાં સામેલ છે. એવી વાત તમે પોતે પેટે તે હોટે સિધ્ધ કરી બતાવો છો. શાહ બંજર લઈને પોતાના છોકરાને મારવા ગયો, ત્યારે મી. કાળા તથા મી. ગૈન માડ માડ શાન્ત કરી શક્યા, અને કરી પાછા તેના અદલની તાઅરીફ કરી નવશેરવાન આદિલ સાથે સરખાવે છે; પરંતુ બાર્ક ગૈન ! પ્રથમ કોઈ જે ગુનાહને નિર્હયપણે મારી, કલ્લ કરી તેની લાશના કટકે કટકા કરી નાંખ્યા પછી, જગતને અંધકારમાં

રાખવા અને પોતાનું પાપી કર્મ ધુપાવવા, તેના છોકરા ઉપર વ્યર્થ ગુસ્સો કરવાથી શું અસ્લાહપાક તે ગુનાહ બક્ષી આપે છે. અગર તે શહેનશાહ નવશેરવાન આદિલની હુરોળમાં આવી શકે છે ? હુરગિઝ નહિ. તમારા મગજનું ઠેકાણું જ ક્યાં છે. તમે તો પોતાના સ્વાર્થને ખાતર યઝીદ મલઉનને પણ નવશેરવાન આદિલની ઉપમા આપો તો તેમાં કાંઈ પણ નવાઈ નથી. જેણે કરબલામાં કાળોકેર વરતાવી ઇમામ હુસેન (અ) ને બે ગુનાહ કતલ કર્યાં, એટલેથી પણ સંતોષ ન પામતાં ઇમામ ઝેનુલ આબેદીન સાથે ચાલાકી કરવા લાગ્યો, કે ખુદા લાઅનત કરે અબ્દુલ્લા મયાહ ઉપર કે જેણે આ પાપી કર્મ કર્યું છે; અને ઇમામ હુસેન (અ) ના ખુનીને પોતાના હાથે કતલ કરવાની ખોટી ગપ મારી ઇમામ ઝેનુલ આબેદીન (અ) સાથે સલાહ કરી અને માન મરતબો તથા નજરાણું કર્યું. જેથી તમે છુત પરસ્તો યઝીદને પણ ન્યાયી અને ભલો સમજશો ખરા કે ? વિચાર કરીને જવાબ આપજો.

પૈયશએ અખબાર તા. ૨૪ ફેબ્રુઆરી સને ૧૯૧૧, માં લખ્યું છે કે “ હિઝ હાઈનેસ આગા સર સુલતાન મહમદ શાહના પરદાદા શાહ બલીલુલ્લાહ અબ કાળ માટે યઝીદમાં રહ્યા હતા, ત્યાં એક : ઇરાની મુસ્લાંના ભરમાવવાથી (માણસોને ભરમાવવું એ તો અસનાઅશરી મુસ્લાં-

એનો મુખ્ય ધંધો છે.) વિપ્રોએ તેમને શહીદ કર્યા; પરંતુ શહીદ થનારના ઘણાંએ સંબંધી, મિત્રો, ઇરાનના શાહ કાચારના ઉમરાવો અને વજીરોમાં હતા. ઇરાનના શાહ એ ઉરથી આ લોકો અને શહીદ થનારનો યજમાન ફીરકો ઇસ્માઈલી ઉપદ્રવ મચાવે નહિ; માટે તેઓને કેદ કરી હોજમાં પુર્યા. શાહ ખલીલુલ્લાહનો ઉતરાધિકારી તેમના અપાયુષ પુત્ર મોહમદ હસન અલ હુસેની નામી છુટ્યા.”

કેમ ભાઈ જૈન ! શાહ ફતેહઅલીએ જે ઇસ્માઈલી ઇમામ નામદાર આગાશાહ હસનઅલી સાથે જે બડાઈ કરી છે તે નહિ કે ભાઈ ભલાઈએ, કે નવશેરવાન જેવા અહલ ઇન્સાફના તરીકાર્થી. તમારે પણ પૈયસએ અખબારના લેખકની કલમને મહત્વતા આપવી તો પડશેજ. કારણ કે તે એક સુન્ની મુસલમાન છે. બાકી તમારા આદિલો કેવા ઇન્સાફી છે, તે આગળ ઉપર વાંચીને તોલ કરજો. બાકી અહિં તો ઇમામ (અ) ને નિર્દયપણે કતલ કરનાર અને તેઓને વતનથી જે વતન કરનાર જલિમ સાબિત થાય છે. તમારા અસનાઅશરી બાદશાહો કેવા ન્યાયી છે ! તે તરફ જરા નજર ફેંકો, અને વાંચો સુન્નત જમાઅતની કાઠેલી બુક નામે અલ મેહદી, જેના લખનાર મોલવી મોલ્લાના મહમદ હાદિઝ અલહક વડીલ સાહેબ હૈદ્રાબાદ (દખણ) વાલા છે. તેમાંથી થોડો ઉતારો કરું છું.

પાતું ૨૧ મું:—

“ પ્રીર સદતનત ળરામક વ સલાતીન હૈદરીએ વ સપ્રીએકા તમામ ઇરાનપર કબજા થા. ઁર શીઅતકા ઁરો શોર થા. જિસદી મીસાલ નહિ મીલ શકતી. ખાદ-શાહકો હુજરત મેહુદી શાહિયુલ ઝમાનકા નાયળ ળનાકર કોમને ઇસકો સિજદા કીયા. ખાદશાહને ઝખદસ્તી મળુકકો ઇસ મઝહુખમે ડાલ દીયા. ળસને ઇન્કાર કીયા હિસે કતલ કરદીયા. ઁહુલે સુન્નતકી જુમ્માઅ વ જમાઅત રોઝદી, પુત્તે મેં ઇદહાનીયા મઝમ્મત ળયાન હોતીથી. કુચવો ખઝારમેં અયલાન કરકે, હુઝારો ઉદ્માએ ઁહુલે સુન્નતકો કતલ કરા દીયા. ઉન્કી મઝુદેં ળરાળ કરદીં, ઁર ખડેખડે ઉદ્માં દી કબરેં ઉખેડકે ઉન્કી હુડીયાં જલાદીં. જયસાકે એન અલ દુઝાત હુમદાની ઁર કાઝી નાસીરુદ્દીન ળઝાવી વગેરાહ વગેરાહકે મઝાઝકો ઉખેડ દીયા. ”

ઓ જુદ્મગાર ટોળાવાળા મીં ગેન ! તમારા આદિલ સુલતાનોના ઇન્સાફ વાંચ્યા, કેવા ઇન્સાફી છે (!! ?) નઝહીઓના ળાપ દાદાના દિલોમાં પણ કાંઈ રહેમ હોય છે. તેઓ પણ ધોકામાં રહેમ દિલીનું આડંબર કરતા નથી. ખદકે તેઓ કહે છે કે અમેં પુદાના હુકમ પ્રમાણે કબર પરસ્તીનો નાશ કરીએ છીએ, પરંતુ ગમે તે ફિરકાવાલાની

કપ્રમાંથી હાડકાં કાઢી બાળતા નથી. જેવો તમારા જલિમ બાદશાહોએ અનહદ જુલમનો વરસાદ વરસાવ્યો છે. દુનિયાના ઇતિહાસમાં ન તો એવા જલિમો મળશે કે ન તો ભવિષ્યમાં એવા જલિમોનો જન્મ થશે. તમારા લેખકે હસન બિન સખ્ખાહુ જેવા આલા દરજ્જાના પહેલવાન માથે ન છાજતા બોલ વાપરી હુમલો કરે છે; પરંતુ તમે એવી સાબેતી યા દલીલ રજુ કરી શકશો કે તેમણે કેમની કબર ખોદી હાડકા બાળ્યા હોય ? અથવા કેમ સુન્નત જમાઅતની મસ્જીદો ખરાબ કરાવી હોય ? કે તેઓની જુમ્મા જમાઅત બંધ કરાવી હોય. જેમ કે તમારા જલિમ બાદશાહોએ કર્યું.

તવારીખોમાં મશહુર છે કે ઇસ્માઈલી પહેલવાનોએ હુમેશા મરદાનગીજ બતાવી છે; મરદાનગીનાજ કામો કર્યા છે. તેઓએ અગરજો પોતાની સહનત જમાવી છે, તો તે પોતાના બાહુબળથી ને લડાઈના મેદાનમાં તલવારની તાકાતથી; અને જો એથી તેઓને ખુની તરીકે ચીતરવામાં એવકુફી કરે તો આખી દુનિયાના ન્યાયનિપુર્ણ બાદશાહોને ખુની તરીકે લેખવા પડશે. પોતાની સહનતનો બચાવ કરવા બાતર એવો કયો બાદશાહ હશે કે જણે દુશ્મનોને તલવારનો સ્વાદ નહિ ચખાડ્યો હોય. તેવીજ રીતે ઇસ્માઈલી સહનતનો ઉપર જે શત્રુઓ ચઢી આવતા, તેઓ ઇસ્માઈલી

પકેલવાનોની તલવારના ભોગ બન્યા ને એવા લોકોની કતલ થાય, અને તેને જીવ ગણવામાં આવે તો તે મુર્ખતા વગર અન્ય શું કહી શકાય ? પરંતુ ઇસ્માઈલીઓએ અત્યાર સુધી એક પણ હિચકારું કર્મ કર્યું નથી; કે જેથી તેઓને સરમાવું પડે. જેવું તમેો શરમંદગીપુર્ણ જીવન પસાર કરો છો. અફસોસ!! મી. ગૈન, તમારો મઝહબ તો હજી સુધી એક ખુની મેહદીના આવવાની ઉમેદમાં જીવે છે; અને મુવા પછી પણ ઇન્તેકામની (બદલાની) ઉમેદ રાખે છે! તમારા ટોલાના માણસો જ્યારે મરાણ પામે છે, ત્યારે વેર, ઝેર, હસરતો, અરમાનો અને લાખો તમન્નાઓ ઇન્તેકામ લેવાની ઉમેદમાં મરે છે. પરંતુ તમેને ખબર છે, કે અલ્લાહ પાક તમારા લોકોની આવી નીચ ઉમેદો પુરી કરે ! ? અલ્લાહ પાક તો રેહમાનો રહીમ છે. તે તો પોતાની બલકતને તમારા માની લીધેલા ખુની મેહદીથી જરૂર બચાવશે, અને તમે તો એવીજ હસરતમાં ખુદાને મંજૂર હશે ત્યાં કેાઇ.....
.....જશો વાંચો. એજ અલ મેહદીના કર્તા તમારા માની લીધેલા મેહદી માટે શું લખે છે ?

પાનું ૧૬ માં છે કે:—“ શીયા અસનાઅગરી કેહતે હંચ, કે હજરત મેહદી, અખુબકર રઝી, ઉમર રઝી, ઉસ્માન રઝી, તોલાહ ઝુબેર વગેરાહ વગેરાહ હજરત સહાબીયું કેા અપને મોજહેસે ઝિંદા કરેંગે. ફિર ઉન્કેા કેહ કરકે

અબ્જાળ દેંગે. ફિર મુલી દેંગે. ઇસ ઇઝામમેં કે ઇન લોગોંને જનાબ અમીર (અ) કા હુકે ખિલાફત ગસબ દીયા થા. ઇઝાંએ પોહુયાઈથીં. નાઝરીન યહાંતક તો હુમકો ઇખ્તેલાફ કરનેકી કોઈ વઝેહ નહિ. જો જયસા કરતા હય, વેસાહી પાતા હય. ઇસ રિવાયતને હુમકો તાઅજુબીમેં ડાલ દીયા, હકીકત હાલસે હુમકો ખબર કુચ્છી નહિ. એક દીતાબમેં તાઅરીફ હય; એકમેં શિકાયત હય. ”

“ રાસ્ત વ દરોગ ખર ગરદન રાવી. ”

પછી તેમાં ઘણું લંબાણમાં વિવેચન કર્યું છે કે કદાચ અસનાઅશરીઓને મેહદી કોઈ નવી શરીઅત લાવશે, નહિ તો ખલીફાઓની આવી ખતા તો નથી; કે જેથી તેઓને પાછા જીવતા કરી કેદ કરવા અને ફાંસીએ ચઢાવવા. આગળ ચાલતાં લખે છે કે:-

“ આગે ચલકે, અહલ વ મન્તેકામકી એક અયત્તી હાસ્તાન મુનાઈ કે હુમારા તો ખોફસેં કલેજત કાંપ ગયા હય, ફરમાતે હય, કે હુજરત મેહદી ઇન બલેગીન દગા ખાઝુંકી ચોલાહકી કલ કર દેંગે. આખર હુમલી હુજરત સીદીક (૨) કી ચોલાહસેં હય. હુમતાં ખેર એક સુન્ની હય, પર હુમારે હજત્તેં ભાઈ હુજરત સીદીક (૨) કી ચોલાહમેસે ગીયા હય. આર મઝહબ સીયાહ રખાતે હય તો અગર ફક્લ ખરકો હુજરત ઇમામને કતલ કર દીયા

તો તેહશીયતકે કયા કાયદા હુવા. અગર શીયા હોનેકે વજેહુસેં ખચાહીયાતો કીશાસન હુવા. ”

ઓ ભાઈ ગૈન ! આ સુન્નીભાઈની લખેલી કીતાબ અલ-મેહદીનો ઉતારો છે. મહેરબાની કરીને મરદાનગીની સાથે ખંભો ઠોળીને જવાબ આપજો કે શું ખુની અને જાલીમની પેદાયશ માટે ઇસ્લામીઓ ઇન્તેઝારી કરતા હશે ! કે વર્થી વક્ત પામેલા પેશવાઓને અને તેની ઓલાદ કસ્લખરને કતલ કરે. પુનરેજી કરી પૃથ્વીને લોહીથી ભરચક ખનાવે, શું આ ઇન્સાફને તમે માનો છો ? હાજનાજી તો એવા સ્વપ્નાઓમાંજ મશગુલ છે કે “ દોડો દોડો જલ્દી કરો. તલવાર ખાંધો ઢાલ લો. મારવા માટે તૈયાર થાવ. દીન. દીન. દીન. ” પણ ઓ ! વ્યર્થ ગુમાનીઓ ! અગીયારસો વર્ષમાં એવા સ્વપ્નાઓ કલિપ કેટલાએ મૂર્ખાઓ મરાણુને શરણુ થયા. નથી સમજી શકાતું કે તમે પણ કેવી હાલતે પહોચશો ?

કદાચ તમે મોલાના મોહમદ હાફિઝ અલ-હુકના લખાણથી ઇનકાર કરો કે આવો અકીદો અમારો નથી. એ જૂઠી વાત છે; તો વાંચો તમારા ખેરલખાકરીન મોલાના હાજનાજીની લખેલી રાહે નજત કી ૦ ૧૬. હિસ્સો ૧૨. પાનું ૩૨૫. લેખનામે ગાયતુલ મકસુદ લેખક મોઇને ઇસ્લામ વલી મોહમદ ત્રી. મોમીન. આ આખો લેખ વાંચી જવાની

મી. ગૈનને હું અરજ કરું છું, કે તે લેખ પાંચમાં હિસ્સાથી
 શરૂ થયો છે, જેમાં જણાવ્યું છે કે ક્યામતની પહેલાં
 એક નાની ક્યામત સુખરા હશે. એક ખુદાની હુજુરમાં
 ક્યામત થશે. અને બીજી બાર ઇમામની આગળ ક્યામત
 થશે. મોટી ક્યામતનો હિસાબ ખુદા પાક પૂછશે, ત્યારે
 નાની ક્યામતનો હિસાબ ઇમામ હુશેન (અ): પૂછશે, પછી
 શીયા અસનાઅશરીઓ મૂવામાંથી જીવતા થશે, અને તેઓના
 દુશ્મનેને પણ મોજેઝાથી જીવતા કરવામાં આવશે. તેઓને
 મોમન મારી ક્ષમા કરી નાંખશે, પછી કેટલા ગાસખીનની
 ચોલાદોને પણ કલ્લ કરી જડમુજથી ઉઝેડી નાંખશે. તેઓ
 બીચારાઓએ કેઈ પણ પ્રકારનો ગુનોહુ નહિ કર્યો હશે
 તે પણ તેઓને ગુનેહુગાર સમજી મારી નાંખવામાં આવશે.
 અને એંગ્રી હુન્તર વર્ષ રીખીયાં રાજ્ય કરશે. (અરે ! ભૂલી
 ગયો મી. ગૈન અને હાજીનાજી ! અસનાઅશરીઓ રાજ
 કરશે) સેતાન ઇબ્લીસને પણ મારી નાંખશે. આખો સૃષ્ટિ
 માટે તેઓની હકુમત રહેશે. ખુબ એશ અશરત કરશે.
 કેટલા નબી પણ જીવતા થશે. એ એંગ્રી હુન્તર વર્ષની
 હકુમતના અરસામાં બારે ઇમામ લેગા થઈ રાજ્ય કરશે.
 કેટલાના કાલ છે કે એક એક ઇમામ પોતાની હકુમત
 ચલાવશે. તેમાં હુજરતઅલી (અ) ચાર હુન્તર ઉપર કેટલા
 વર્ષ હકુમત કરશે; પાછા સર્વ આ દુનિયા મુફી જશે.

વળી પ્રાણ ક્યામતે કુખરામાં જીવતા થશે. ખીચારા મુસલમાનોના આગેવાનો હુકમસપ કરનાર તરીકે લાત ઠાંસા ખાતા ખાતા મુસ્લીમત લોગવશે,

અફસોસ ! આવા બુતપરસ્ત ટોળાનું શું બચાન કરું. સર્વે વાતો ખુદા અને રસુલ મોહમદ (સ) ના હુકમ વિરુદ્ધ જ બચાન કરે છે. કેઈ વખતે અવતારની વિરુદ્ધતા કરે છે, તો કેઈ વખતે કબુલ પણ કરે છે. માથાફરેલ આવો જાહેલ મજહૂબ દુનિયાના તખ્તામાં ખીજે કેઈ પણ હશે નહિ. ગેખતે સુગરા ને કુખરા અને ક્યામતે સુગરા કુખરા એવા પોતાના ઘડી કાઢેલા મસલા ચલાવી રહ્યા છે; ગાયુ મી. ગૈન ! ખ્યાલ રાખજો. કે જેવી જાણ ચલાવી છે. તેવો જવાબ લખવા મરદ થઈ મેદાને પડજો. મેદાનમાં પડ્યા પછી પીઠ જતાવવી તેવા હિજડાના કર્તવ્યને જે ઘડી એક જાણુ મુકી આપજો. હું તો માનું છું, કે “ અયસે દીન કહાં કે મીયાંકે પાઉંમે જુતીયા ” તેવી રીતે તમે રીતરા-રનો જવાબ આપવાના જદસે જગલોજ અંકશે.

આ પ્રકરણ વાંચ્યા પછી-જંગલે મામુન જેવાને અમી-રૂલ મોમનીન કરીને માન્યા, તેવા તમારા ઇમાગને ધરિતેક્ષા લખી મોકલાવજો, યા મામુન રશીદની શુક ગુજરી કરી તેને ખરો અમીરૂલ મોમનીન કરી માનજો. અહ્લાહ પાકની ગતિ કેવી અકળીત છે. જુઓ, ખરા ઇમાગનો હુક તમારા

માની લીધેલા મુસા કાઝમે પચાવી પેાતે ઇમામ થવા ગયો તો અહ્લાહના ગજબમાં આવી નિરવંશ થઈ તદન સફાયત થઈ ગયા, અને તેને માનનારાઓ આઠે પહોર માથું કુટવા માંજ રહ્યા. એ સખતો તમોને ખુદા તરફથીજ હાંસિલ થએલી છે, કે જેથી ઝલીલ છુંદગી આ જગતમાં પસાર કરવાના.

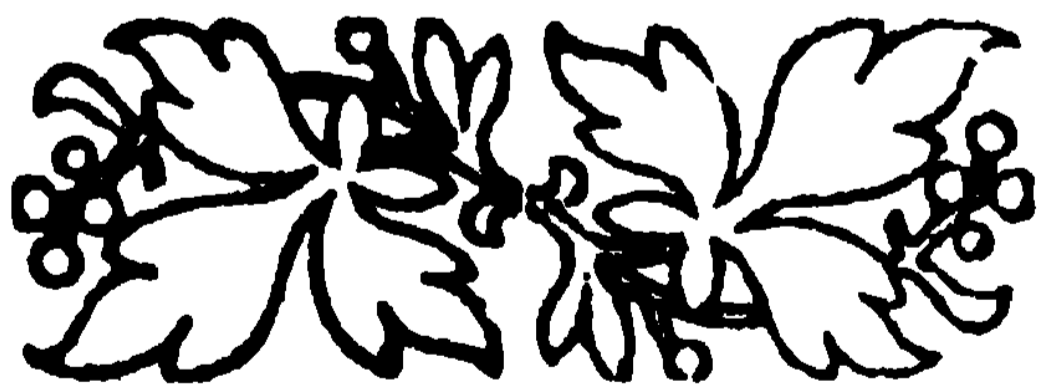
મી૦ ગૈન. તમારા માની લીધેલા ઇમામ મહુમદને ઇમામ તકીનો છોકરો જેના માટે પણ તમારા ખુદાને ખદા થઈ; અને ખીજી વખત ભૂલ્યો. જેથી હુસન અસગરી ઇમામ થયા. કેવા જુઠ્ઠી રીતે ગલ્લે પડા છે. હજરત ઇમામ ઇસ્માઈલને પોતાના ખાપની હયાતીમાં વક્ષાત કરી ગયા માનો છે; પરંતુ હજરત ઇમામ ઇસ્માઈલ પોતાના પિતાની વક્ષાત પછી ઘણાં વરસ સુધી હયાત હતા, અને ઇમામત ભોગવી હતી, ખાફીતો તમારા હદીસોના રાવીઓનું એ કમીનાપણું છે કે હજરત ઇસ્માઈલ પોતાના ખાપની હયાતીમાં વક્ષાત પામ્યા. જે જુઠ્ઠા રાવીઓ ઉપર ખુદ ઇમામ બદલ સાદીક અ૦ મે લાનત કરી છે.

એ તો ખુલ્લું છે કે તમારા જેવા બહોલના ઠેલનો, અમો કદાપિ એતેગાર કરીએ નહિ. અમારી પાસે ઇમામે ઝમાન સાહેબુલ અમ્મ હાજર ઇમામ મોલાના આગા સુલતાન મોહમદશાહનું મુખારક ફરમાન છે કે હુ હજરત

• ઈસ્માઈલિ (અ) ની ખાનદાની ઓલાદમાં છું. હું ઈસ્માઈલી છું. મુસા કાઝમેં હુદ ઈમામ ઈસ્માઈલ સાથે સખ્ત દગો કર્યો. તેને (મુસા કાઝમને) માનનાર જુઠી ખખર ફેલાવવા લાગ્યા કે હુદ ઈસ્માઈલ પોતાના પિતાની હયાતીમાં વક્ત કરી ગયા હતા, તે જુઠા છે. ઈમામ ઈસ્માઈલ પોતાના પવિત્ર પિતાની વક્ત ખાદ ઘણાં વરસ શ્રવતા હતા. ”

તમારો અથગાગ્ય માનીતો બદાનો લાનતી મસત્રો જે તમારા આગેવાનો વચમાં નહિ લાવતે તો હજરત ઈમામ ઈસ્માઈલનો હક તમે સર્વે ઉપર રોશન થઈ જતો, પણ ખુદાને ભૂલી જનાર તરીકે માનનારાઓ આ દુનિયામ. ખુવાર થાય છે અને પેલી દુનિયામાં થશે.

“ ન હમકો સતાતે ન હમ તુમસં કેહતે;
તુમારે કીચેકી સજા પા રંહ હા. ”

પ્રકરણ ૧૧ મુ.

જુઠા ડંકાના પ્રકરણ ૧૦, ૧૧, અને ૧૨ ના
સખત ઝાટકણી

જે અઢાહપાકને ઇજ્જીસને મદદ કરવા માટે જે ચાર માણસો આપવાની જરૂરત હોત, તે એ છુતપરસ્તોમાંથી જરૂર જે ચારને મુકરર કરી આપત; પરંતુ સેતાન એવો જલિમ છે કે તે પોતાની સત્તા ભાઈ ગૈન માથે તેા પુરેપુરી જમાવી ચુક્યો છે. ઇન્સાનેના દિલમાં વહેમ નાંખી. પવિત્ર ઇમામો અને નખીઓથી માણસોને ગુમરાહ કરી નાંખવાનું કામ સેતાનનું છે. તેવીજ રીતે મી. ગૈન મરહુમ મી. કાળાના કાર્યના આધારે ખુદાની ખલકતને ગુમરાહ કરી રહ્યા છે, તે શું ખોટું છે? જુવોને પોતાના પુસ્તકમાં નીચેની શંકાઓ જાહેર કરે છે. જેનો જવાબ વાંચી વાંચક

બીરાહરોને ખાતરી થશે કે તે ઇમામીયા શીરકાના નથી,
પરંતુ કેાઈ.....

મી. ગૈને એ ત્રણ પ્રકરણમાં અમારા મોલા આકાએ
નામદાર ઇમામે ઝમાન નામદાર આગાખાનની જે મઝાક
મશકરી કરી છે. તેવી કેાઈ પણ મુસલમાન પછી તે ગમે
તે શીરકાનો હોય તે કદાપિ પણ આવું નીચ કૃત્ય ન કરે.
જેવું કે ખારજીઓ જે પોતાને મુસલમાન કહેવડાવી પે-
ગમ્બરે પુદાની એહુલેએતની દુશ્મની રાખે છે.

અમે અમારા ઇમામના ફરમાન પ્રમાણે કેાઈની
પણ પંચાતી કર્યા સિવાય તેનીજ મોહુબ્બતમાં શાન્તિ
સાથે આનંદના દિવસો ત્રસાર કરતા હતા. પરંતુ ખુતબ-
રસ્ત ટોળાના લેખકો વરસો થયા અમારા ઇમામે ઝમાનની
નિંદા કરતા હતા અને ન છાજતા બોલ વાગરતા હતા.
નામદાર આગાખાન પોતાને ફાતેમી સૈયદ કહેવડાવે છે, તો
તે ખુતબરસ્તોને જન્નને ખાતુનના નામની પણ શરમ આવી
નહિ. તમે નામદાર આગાખાનને ઇમામ સમજે કે ન
સમજે તે તમારી ખુશીની વાત છે, પરંતુ એક મુસલમાન
હોવાના દાવેદારે એક સૈયદ ઉપર કમીની ઝખાન ચલાવી
ન છાજતા શબ્દો બોલવા એ ધિક્કારવા જેવું કર્તવ્ય છે.
અમારા ઇમામનું મુખારક નામ ગમે તે શીરકાનો કેાઈ
પણ મુસલમાન લે છે. તો તે અદળની સાથે પવિત્રતા સાથે
તેનો ઉચ્ચાર કરે છે.

ઓ ! શીયાને અલી (ક) ના નામને લખવનારા
 ખુતપરસ્તો ! તમે નામદાર આગાખાનને આગા સાહેબ યા
 આગાખાન ન લખતાં હીકારતની સાથે “આગલા” લખો
 છે. તેમાં તમારી લાયકાતનું પ્રદર્શન ખુલ્લું મુકે છે. ઘિઝ્કાર
 છે તમારી આવી હિસ્સીરી હાલતને કે શીયાને અલી
 કહેવડાવી હજરતઅલી (ક) ની ઓલાદની દુશ્મની કરવી તે
 કઈ કીતાબના આધારે ? શું સૈયદે અલીઆવાળી રિવાયતને
 ભૂલી ગયા. ત્યાં તો તમારી ચોખ્ખી માન્યતા છે કે રસુલ
 મોહમદ (સ) ની ગોદડીમાં જે માથું છુપાવે ને કહે કે હું
 સૈયદ છું તો પછી તેને કાંઈ વધારે પૂછવાનો હક નથી.
 તમારી પાસે કાળી પાઘડી બાંધી જે સૈયદોના ટોળે ટોળા
 આવે છે, તેની તમોને ખબર છે, કે તે કેઈ સયદ છે કે
 યા કેઈ બુલેયા પીંજરા છે ? પરંતુ તેઓને તો અંધશ્રદ્ધામાં
 તણાઈને હજરોને લાગો રૂપીયા કાઢી આપો છે. તેઓને
 તમે ઓળખતા નથી છતાં ક્યામતમાં તમોને ખુબ આપશે,
 એ આશરો પોતાનો સંપૂર્ણ ભોગ આપો છે, ત્યારે બીજી
 બાબુ જે એક કાતમી સૈયદ છે. તેના માટે અપશબ્દો
 વાપરો છે. તે તમારી વર્તણૂંક ઘિઝ્કારને પાત્ર નહિ તો
 બીજું શું ? ત્યારે અમે નામદાર આગાખાનને અમારા
 ઇમામ તરીકે માનીએ અને તેમનો હક આપીએ ત્યારે
 અમોને આગળ નહિ મળે એવું બધી મારો છે. તે કેવળ

પગમાં બગતી લાઇ જોયા સોવાય ઈર્ષ્યાગ્નિમાં બળી, ધર્માંધપણું લવી નાંખો છો.

પ્રથમથીજ યજીદીઓની એવી વર્તણૂંક છે. જેવી રીતે શીમર મલકીને હજરત અબ્બાસ અલમહારને કહ્યું હતું. તે તમારી ક્રીતાબમાં પણ છે.

“તુમ પાની પીઓ આનકે હમ છીન ન લેંગેં;
પર ફાતમાકે લાલકો એક છુંદ ન હેંગેં.”

તેહકીક એવા બાબરી ચલતા પુરબ કાળી પાઘડી-વાલા તમારી આગળ જે સૈયદો છે, તેઓના હાથ પગ ચુમો છો. પોતાના બાળ બચ્ચાને ન ખવડાવતાં તેવા ભમતા ફકોરોને ખુબ માલ મતા ખવડાવો છો, અને લાખો રૂપીઆ આપો છો, ફક્ત દુશ્મની છે તો માત્ર ફાતેમી સૈયદ ઈમામે ઝમાનની સાથે, અને તે સાચા સમિપના સૈયદન શત્રુઓ છે. તેઓને દુઃખ દેવા માટે કમર કસી તમે નીકળ્યા છો. તેના પવિત્ર તુરને મીટાડવાની કોશિશ કરવી સવાબે અઝીમ સમજો છો. પણ

“કુંકુસેં ચે ચીરાગ ખુબયા ન બયગા”

ઓ ગુમરાહ ગૈન ? જે પાકતુરને યજીદીઓની બલિમ તલવારોયે મીટાવી ન શકી, તે તુરને બની અબાસી પણ હોલવી ન શક્યા, તે તુરનો દુશ્મન હલાકુખાન હેરાન પ-રેશાન થઇ ગયો. જે તુરને અહ્લાહપાક ઈરાનીઓના જુલમે

વચ્ચે સલામત રાખી શક્યો; તે પાકનુરને તમે મીટાડવા ત્વર શયા છે પણ

“કુંકુસેં ચે ચીરાગ ખુલયા ન જાયમા.”

એ તમારી બ્યર્થ કોસિશો માટે વાંચો અદ્વાહ પાકનો કલામ “ઠાફરો અદ્વાહપાકના નુરથી અણુગમે રાખે છે, તેને ખુઝાવવાની કોશિશ કરે છે; પણ અદ્વાહપાક પોતાના નુરને સલામત રાખે છે.”

“ઓલાહ અલી કાતમાકા નહિ મીટા નહિ મીટા;
મીટ ગચે આપ વો ઓડંકા મીટાને વાલે.”

તમેએ એકજ વાત આળા પુસ્તકમાં કુટી પુસ્તક પુર કર્યું છે; પરંતુ એકાલી નવી વાત તમેએ પેશ કરી છે તેનો જવાબ આપું છું.

સવાલ--“મી. ફ્રેથ! તમારે તમારા માની લીધેલ હિદાયતી નુરને ખરી રીતે ડંકાને ચાટે જાહેર કરવા હોય તો તેવણની સહી સાથેના ખરડા ખહાર પાંડા કે તે પોતાને કેવી રીતે ખુદાવંદના નુરપાક તરીકે સાખીત કરે છે. જ્યારે તેવણ સાહેબ તેવા હાવો કરતા નથી, તેને હાવો કરવાનો હક નથી, ત્યારે તમારા જવા મુખાઓ ગમે તેવા બકવાદ કરે તેથી શું વળવાનું છે? જ્યારે તેમને હિદાયતી નુર નથી એ સાખીત નથી કરી શકતા તો પત્રી સેતાન માફક ખીજને હિદાયત શા માટે કરો છે.”

જવાબ

જો તમોને ૧ હાથે આંખો આપી હોત, તો અમારા ઇમામના બહિર ફરમાન મુબારક જરાજર વાંચી શકતે. જંમાં ખુદી રાંતે ફરમાવ્યું છે, કે “ જે લાકડી ઇમામહુસેન (અ) ના હાથમાં હતી, અને તે ઇમામ હતા; તેજ લાકડી મારા હાથમાં છે. હું પણ ઇમામ છું. હું ઇમામહુસેન (અ) છું. મારી પાસે પણ એજ શક્તિ છે, કે જે ઇમામહુસેન (અ) પાસે હતી ” મી. ગૈન. દરબલામાં ઇમામહુસેન (અ) મેં યઝીદીઓને કહ્યું હતું કે હું જન્નતે ખાતુનનો ફરજાંદ છું. હું ઇમામે જમાન છું. છતાં પણ આલીમોએ કૃતવા આપી આપને ઇમામતથી ખારિજ કર્યા; અને તેઓ (યઝીદીઓ) તમારી માફક લખેલી સનંદ માંગતા હતા ઇમામહુસેન (અ) મેં ફરમાવ્યું, કે મારા વચન ઉપર વિશ્વાસ રાખો. મારી સનંદ મારી જમાન છે. હું રસુલે ખુદા મોહમદ (સ) ની આલેખેત છું. અને તેની રીતે અમારા ઇમામે ફરમાવ્યું છે કે જે યઝીદીઓની માફક તમારા દિલો ઉપર પરદા પડ્યા હોય તો અમો શું કરીએ. બાકી મુસા કાઝમે જેમ વાણીયાશાહી વીલ કરી, અલી મુલ્કે રજાને હસ્તાવેઝી ઇમામ મુકરર કર્યા, એવી વાલેયાત સનંદનો અર્થ કાંઈ નથી. કદાચ અમારા પવિત્ર ઇમામને તમારા કાલી પાઘડીવાલા મુસ્લા મોલવીઓ કૃતવા આંખે તો તે યઝીદીઓના

વાહિયાત કૃતવા જેવા ધિક્કારવા યોગ્યજ તમારે સમજવા. અમારા મોલા માટે આવા ધમપછાડા તમારા જેવા ખુલ્લા રસ્તો અને મી. કાળા જેવા કરતા અને રક્ષા છે. તેમાં આખી દુનિયાને ખાતરી થઈ ચુકી છે કે ખોજત કોમન મુસલમાન ખનાવનાર પીર સદરહીન સાહિબ ઇસ્માઈલી ઇમામો તરફથી આવ્યા હતા; અને તે જમાનામાં તો તમારા માની લીધેલા ઇમામો ખલાસ થઈ ચુક્યા હતા. તેઓનું નામ કે નિશાન પણ નોહતું. તમારી સલામી વ્યર્થ કોશિસો જરબાદજ અને પાપમાલ થઈ ગઈ હતી. એમ મોતોગર તવારિખોના આધારે સ્પષ્ટિકરણ થઈ ચુક્યું છે; છતાં પણ તમારી નાદાનીયત છે કે:-

અમે ચઢીએ ભડે પડીએ, તથાપી લેશ નાં હરીએ
છતાં હિમ્મત થઈ વહીએ, અમારી ટંગડી ઉંચી.

હાજીખીખીના કેસની દલીલ આખી ભાઈ ગૈન ! તમે લખો છો કે, “ હાજીખીખી જે તમારા આગા સાહિબની ક્રોધ થાય, તે તો કંઈ છે કે, આગા અલીશાહ, આગાશાહ હુસનઅલી, અને સુલતાન મોહમદશાહ સર્વ ખોજતઓના પીર છે, પણ ઇમામ નહિ. ” આનો જવાબ આગાના પ્રકરણોમાં આવી ચુક્યો છે. છતાં ફરી જણાવવાનું કે, હાજીખીખી અસનાઅશરી ધર્મ પાળતાં હતાં. અને તેથી

તંઓ એમ કહે તેમાં શી નવાઈ? અને આવી રીતે તમારા માની ક્ષીધેલ ધ્મમાગ અક્ષીમુસે રખાને તેના બ ઓઝે દગલખાજ કહ્યા છે. મુસા કાઝમને દગલખાજ જે સગજ જાણાવે છે. તો તેના માટે તમે શું ફેર કરશો ?

ભાઈ ગૈન! તમે લખો છો કે, ધરના માણસોને ખખર હોવી જોઈએ. અને તે કારણથીજ કુલખીર્ગ જવાહી ભરોસાપાત્ર છે. ભાઈ ગૈન! તમે મહેરબાની તમારી જહાલીયતને મુકી હુસન અસગરીના બ જાકર, તકીના દીકરા ઉપર ભરોસો કરો. તે હું અસગરીનો સગો ભાઈ હું. તે કહે છે કે, મારા ભા કંઈ પણ ઓલાદ ન હતી. તે ઓલાદ વિનાનાજ દુનિયામાંથી મરી ગયા છે, મહેદી નામે કોઈ છોકરો ન્મ્યોજ નથી. આવી આવી સાબિતિઓ છે. છતાં ત શામાટે આવી વાહિયાત માન્યતા રાખી બેઠા છો? જન્મ તારીખની ખખર નથી. તે કયા સનમાં પેદા થય તે પણ ખખર નથી. છતાં તે ગારમાં છે, એવું ઠોકી બેસ વબુદ વગરની વાતો ઉપર શામાટે ભરોસો કરો છો? અ ક્ષીધે તો તમારા મુજતેહદોએ કંઈ કંઈ કાગાં ધોળાં છે. જુદી હદીશો બનાવી કુરઆને શરીફની જુદી તાલિ કરી ખુદાને બદા થાય છે, ખુદા જુદી બાય છે, એવારે

મસલા ઉપજીવી કાઢી, પોતં તો દોઝખે હાવીયામાં ગયા, પરંતુ સાથે સાથે તમોને પણ તે તરફ જવાના રસ્તા બતાવતા ગયા. જેમ તમા અમોને સલાહ આપવા અને હુજત કરવા નીકળ્યા છે, તેમ હું પણ તમોને સત્ય સલાહ આપું છું કે, જાકરખીન તકીના ફરમાનન કબુલ કરો. તે તમારા ઇમામનો દીકરો અને તમારા ઇમામના ભાઈ થાય છે. એટલે તમારા લખાણ મુજબ તે હસન અગરીના ઘરના માણસ થયા છતાં તેમને મુકી મુલ્કાં અને મોલનીઆ પાછળ શામાટે ભટક્યા કરો છો ?

મી. ગૈન ! ફરી તમો સવાલ કરો છો કે, “ તમારા ઇમામને કેટીના સવાલ વખતે એમજ કહેતા સાંભળ્યા છે કે, મને યાદ નથી, મને ખબર નથી, હું જાણતો નથી, ત્યારે તેમને તમો લાખો રૂપિયા આપો છો તે કેવી રીતે યાદ રહેશે ? વખતે નોંધપોથીમાં લખી રાખતા હોય તો શી ખબર ? ” આવી રીતે જો ત્રણ પાનામાં ખાલી માથાકુટ અને નાં નામદાર આગાખાન ઉપર મજાક મશકરી કરી છે, ભાઈ ગૈન ! તોહુક્યે રજવીયા પાનું ૧૩૪ તો જરા વાંચી નુઓ.

“ મુલ્કેમાન જાકરની સાથે મુસે રખા ઘરમાં પ્રવેશ કરે છે. ઘરમાં સમાર કામ થતું હતું. ત્યાં એક કાળા મુલામને જોઈ માણુઓને પુછ્યું, આ કેમ છે ? માણુઓએ

જવાબ આપ્યો કે એને મદદ કરવા માટે રાજ્યો છે. પાછું પુછ્યું કે, એની સાથે મજુરી કરાવી છે ?”

ના. આગાખાન ઇમામ નહિં; પણ આ લહુન્ની ઇમનો દરિઓ મુસે રાજા ! માણસ જેવા માણસને જોઈ પુછે છે, કે આ કેણુ છે ? વળી મજુરી માટે પણ પુછે છે, એટલું પણ નહિં સમજતા હોય, કે એક મજુરને મજુરી સિવાય તો નહિં રાજ્યો હોય ? તોહુકએ રજવીયા પાનું ૨૧૮. તમારા અડી રજાનું ઇકરાર નામું લીટી ૨૪ મી. ઇમને લહુન્ની જાણનાર તે સાહેબ ફરમાવે છે કે, “ મને ખબર નથી કે તારા અને તમારા બારામાં કેવી વર્તણુ અસાવવામાં આવશે ? જરેખર તમામ હુકમો ખુદા માટેજ છે, અને તેજ હિદાયત કરનારો છે. અને જરે ચુકાદો આપનાર પણ તેજ છે. ”

ઓ અડી રાજા ! તમે ઇમામ થઈ એમ શામાટે જોડ્યા કે “ મને ખબર નથી ? ” યાદ રાખજો, આટલું વાંચ્યા પછી મી. જૈન અને તેનું ખુતબરસ્ત ટોણું તમેને ઇમામ તરીકે નહિં માને. તમારા જોડેલા શબ્દો “ મારા અને તમારા બારામાં શું થશે ? ” મી. જૈનના પેટમાં છુ-રીઓ ભોંકાતી હશે. કેમ ભાઈ જૈન વાત તો ખરી છે નં ? આવી આવી દલીલો લખતો જઈ તો મારી દારી

પણ સફેદ થઈ જાય, છતાં ખુટે તેમ નથી. પરંતુ તેને બદલે દુકામાંજ પતાવીશ.

શું તમારા ઇદમે લહુનીને જાણનાર એકલા માલીકને એટલીયે ખબર નહોતી કે મને એલાદ થશે યા નહિ ? શું એક સાધારણ મુસલમાન જેટલી પણ શ્રદ્ધા નહોતી ? ખુદા પાસે તેઓએ દુવા માગી કે, “ ખુદાવંદા ! મારા અને બાઇઓ વચ્ચેથી શૈતાનને દુર કર ! હું જે સારું કામ કરતો હોઉં, અને તે તમને પસંદ હોય તો મને ખબર આપ. જે ખરાબ હોય, તો તેના બદલાથી મને વાકેફ કર. (પાનું ૧૨૨) ”

મી. જૈન ! એક અભણ અને બહિલ માણસ કોઈ સારું કામ કરે છે. તો તેનું દીલ સાક્ષી આપે છે, કે મેં સારું કામ કર્યું. જે ખરાબ કામ કરે છે. તેનું દીલ તેને ફિટકાર આપે છે. છતાં અહિં તો તમારા સાંહેળે ઝમાન, જમીન વ આસમાનના માલીકને પોતે જે કામ કરે છે, તેની શુદ્ધ પણ નથી. તેમની દુવા કબુલ નજ થઈ. અને શૈતાન બંને પાર્ટીઓ સાથેજ રહેા.

લોઅલો વલ મરઝાન પાનું ૩૭૫ “ હમામહુસેન અઠ મે પાતાનો ઘોડો પાણીમાં નાંખ્યો. આપે ઘોડાને કહ્યું કે, તું પણ પાણી પી. હું પણ પીયું છું. (તુરે હમાનમાં એજ

હાજીનાજી લખે છે કે, “ ઈમામહુસેન પાણી કેમ પીએ ? એ તો ઘોડાને દિવાસો આપી (ખવરાવતાં હતાં.) પછી ઈમામહુસેન અં મે કુરાતમાંથી એક ચુલુ પાણી પીવા માટે લીધું. એક મલકિને યુમ મારીને કહ્યું કે, અય હુસેન ! એહિલે હુરમના ખેમાની (તંબુની) ખખર દ્યો. તે તારાજ થઈ ગયો. હજરતે પાણી ફેંકી લીધું, અને તે લોકો ઉપર હુમલો કર્યો. અને તેમાં ખેમા સુધી પહોંચી ગયા. જઈને જુએ છે તો ખેમા સલામત. આથી તેઓ હજરત સમજ્યા કે, મક્કારોએ તગો કર્યો છે. ”

બાઈ ગૈન ! તમારા જેવા કાચા ઇમાનના માણસો જનાળ ઈમામહુસેન અં ને આ વાતથી ઇમામ નહિં સમજે. આ વાત ઉપર હું ટીકા ન કરી શકું. કારણ કે ઇમામોના કાર્ય તપાસવા, તેઓની વાતો ઉપર ટીકા કરવી, તે મોગિન ઈમામીયા શીરકાવાળાનું કામ નથી. પરંતુ ઇમામોની આવી વાતો ઉપર ચુંથણા કરનાર તમારા જેવા મલકનનુંજ કામ છે.

મારો અફીદો એવો છે કે, ઈમામ અગર જાહેરમાં કાંઈ પણ વાત કરે, અથવા વાચદો કરે, પણ તે દરેક વાચદા ને વાત માટે ખાતુન પણ હોય છે. એ ખાતુનને કમ-અક્કલ ઇન્સાનો સમજી શકતા નથી. ન તો તેઓમાં સમજવાની શક્તિ છે, જેમ મી. ગૈન હલકાઈ કરી અમારા

ઈમામ ઉપર નહાજતી ટીકા કરે છે, તેમ હું જો તેમના જેવો થાઉં તો મી. ગૈનની એકે એક પોઇન્ટને તોડી દુકડે દુકડા કરી ફેંકી દઉં. પણ હું જેમ મારા આકાએ નામદાર હું ઈમામહુસેન અં ને માનનાર છું, તેમની શુલામીનો દમ ભરું છું. તેમ જનાબ સાહેબે ઝમાન, હાદીયુલ મહેદી હું હુસેન અં નું નુરપાક નામદાર આગાખાનને પણ સમજું છું. એટલે ઈમામેની વાતો ઉપર મી. ગૈન યા તેના ટોળાવાળા ભલે ટીકા કરે, અથવા પોતાના ખારજ ખીયાલો ભલે દેખાડે, એ તેઓની મરજીની વાત છે. પણ મારાથી તો તેમ નહિંજ થાય.

કિતાબ નુરેઈમાન ૧૮ મી, હી. ૧ લો પાનું ૩ જી. હાજનાજી—“ અને ણિહારૂબ અનવારમાં છે કે, જ્યારે ઈમામહુસેન અં સલ્વીઆમાં પહોચ્યા, ત્યાં મુસ્લીમની શહાદતની ખબર સાંભળી. ત્યારે હું ઈમામહુસેન અં મે પોતાના સાથીઓને ફરમાવ્યું ‘ મેને તુમકો ખબ્યાલ ઈસિયે જાપને હુમરાહ લીયા, કે શાગદ મુજે હુકુમતે એરાક હો. એર જો લોગકે મુદ્દિ હુમારી દોસ્તીકે હૈં, હુમારી નુસરત વ મદદ કરેંગે. તો તુમ સગલી મુન્તેક્ષ હાંતે, લેકીન અગ મુજે ખબર પહોચી મેરે ભાઇ મુસ્લીમલી અકાલ ઓર હાનીબીન ઉરવા ઓર અબ્દુલાબીન અફતર કે અહેલે કુશને શહીદ કીયા. ”

• મી. જૈન ! શું તમારી માન્યતા એવી છે કે, ઈમામ-હુસૈન અં બાહશાહીની નિયતથી નીકળ્યા હતા ? અને સુન્દીમના મોતની તેને પ્રથમ ખબર નહતી ? પાછળથી ખબર પડી ? ધિક્કાર છે તમારી ગિહારૂલ અનવારને, અને સાથે ઇરશાદને. આથી તો તમે હું ઈમામહુસૈન અં ના મુનકર થશો. ભલે થઈ જાયો. પણ અમોને તો તે આકાએ નામદારની જરૂર છે. જેવી રીતે હું ઈમામહુસૈને પોતાની જેખબરી દેખાડી, તેવી રીતે નાં આગાખાને કોર્ટમાં જે ખબરી દેખાડી, તેથી શું થઈ ગયું ? અને તેઓ અમારા ઈમામ છે, તેમાં તમારા જેવાને એતંરાજ કરવાનું કંઈ પણ પ્રયોજન નથી.

“ કિતાબ લહુક ઓર મુન્તાખીબ વગેરામેં મન્કુલ હય. (મોહમદ હનફીયાએ ઈમામહુસૈન અં ને મનાઈ કરી કે તમે એરાક તરફ ન જાઓ. તો ઈમામહુસૈન અં ને જવાબ આપ્યો,) કે, અય ભાઈ ! મુજે અંદેશા હય, કહીં એસા ન હો, કે યજીદખીન મોઆવીયા ખમકરો દગા હરમે ખુદામેં મુજે કતલ કરે. તો મેરી વજેહસેં હુરમત કાઅખાફી જાએ વ ખરખાદ હો. ” શું ઈમામહુસૈન અં ને ખબર ન હતી કે હું કયાં શહીદ થઈશ ? (પા. ૧૬૨.)

“ ઓર સયદ ઈબ્ને તાઉમી અલૈહી રેહમાને રિવાયત કી હૈ કે, ઈમામહુસૈન અં તીસરી તારીખ માહે જુલહજકો

મકકે મોઝમાંસે તરફ ધરાકકે રવાના હુવે. ઔર ઉસ રોજ તક ઉન હજરતકો શહાદતે મુસ્લીમ ખીન અકીલસેં ળખર ન પહોંચીથી. ઔર ઉસી રોજ હું મુસ્લીમ અં કુફ્રે મેં કલ્લ હુવેથે.” (ગિહાઝલ અનવાર) ઇમામને ળે ળખર માનવાથી જેવી લાનત મલામત મી. ગૈન અમોને કરે છે. તેનાથી ચોથા ભાગ જેટલી પણ મજલીસી અને તાઉમ્મી ઉપર કરશે, તો પણ હું તેમને ઇન્સાફી સમજી સંતોષ માનીશ.

તુરેઈમાન કિ. ૧૬ મી પાનું ૨૬. “ હું યાકુબ, હું યુસુફની જુદાઈમાં કહેતા હતા, “ અય ફરજંદ ! તુજકો તેંગે જુદમસેં હલાક કીસને કીયા ? કીસ દરીયામેં કુખા કીયા ? કીસ ચાહમેં ડાલ કીયા ? કીસ કપ્રમેં દફન કર કીયા ? ” શું યાકુબ અં નખી ન હતા ? અથવા તો તેમને એવી ળખર નહતી કે મારો યુસુફ જીવતો જાગતા જોઠો છે ? જાદશાહી કરશે, અને ફરી પાછા મળીશું. આવી આવી દલીલો સાંભળતાં હવે તો તમારે ળધા નખીઓ અને ઇમામોથી મુનકર થવુંજ પડશે.

તુરેઈમાન કિ. ૨૦ મી પાનું ૫૬. “ હું ઇમામહુસેન અં ની સાથે હુર પણ સાથે ચાલ્યો. જ્યારે જમીને નખનવામાં આવ્યા, તો આપના ઘોડો ઉભો રહી ગયો. તેથી આપ ળીજા ઘોડા ઉપર સવાર થયા. તે પણ નહિં ચાલ્યો.

આમ છ ઘોડા ગદલાયા, ત્યારે ત્યાંનાં રહીશોને પુછ્યું કે, આ જમીનનું નામ શું છે ? તેઓએ અરજ કરી કે, આપ નામ શામાટે પુછો છો ? ‘ આગળ ચાલો. ’ આપે તેઓને ખુદા રસુલની કસમ આપી, અને કહ્યું કે, મને નામ બતાવો. છેવટે ઘણી એક રકઝક પછી તે લોકોએ જણાવ્યું કે એનું નામ ‘ નખ્નિવા ’ છે. આપે ફરમાવ્યું, એ સિવાય બીજું કોઈ નામ છે ? તેઓએ જણાવ્યું કે ‘ શતે કુરાન ’ પણ કહે છે. ત્યારે ઇમામ અબુ મે ફરમાવ્યું, આ એ સિવાય ત્રીજું કોઈ નામ છે ? તેઓએ અરજ કરી, કે આ જમીનને કરબલા પણ કહે છે. પછી આપે ત્યાંથી એક મુઠી માટી મંગાવી. અને પોતાના ઝેબમાંથી માટી કાઢી તેની સાથે મેળવી ઝેબ. અને ફરમાવ્યું કે “ આ તેજ જમીન છે કે, ત્યાં માંડું કામ થશે. ”

મી. જૈન ! તમારા જેવા નાપાક ખ્યાલના માણસો તો ઇમામહુસેન અબુ ને બિલકુલ ઝેબગર ગણશે. અને ઇમામ પણ નહિં માને.

મજ્હુર કિતાબ પાતું ૧૩૦ માં છે કે, ઇમામ હુસેન, હુસેન (અબુ) ક્યાંક ફરવા નીકળી ગયા. પએગમ્બરે ખુદાએ માણસ મોકલી તપાસ કરાવી, પણ ક્યાંએ પતો લાગ્યો નહિં. પછી તેઓની જુદાઈમાં ફરમાવ્યું મને કોણ હુસેન,

હુસેન દેખાડશે ? તેઓની સાથે જે મને મેળાપ કરાવશે, તેને ખુદા બેહિસ્ત અતા ફરમાવશે. એટલામાંજ અપ્રમત આબ્યા, તેણે કહ્યું, અય હજરત ! શેનો ગમ છે ? આપે ફરમાવ્યું, મારા નુર અશ્મે ક્યાંક નીકળી ગયા છે ! હું ચહુદીઓથી ડરું છું. શાયદ મારા બચ્ચાંઓને કંઈ નુકશાન નહિ થાય. ”

એ બારણ બ્યાલના મી. ગૈન ! મજકુર ણિના ઉપરથી તો તમારા જેવા જાહેલ લોકો પચેગચેરે ખુદાને પણ બેગચેરે સમજશે. પણ તમારી સંકડા રિવાયતોમાં છે કે, ઇમામહુસેન અં ના જન્મ પહેલાં રસુલે ખુદાને બગર હતી કે, કરબલામાં શહીદ થશે. જો એમ હતું તો પછી અહિંયાં શામાટે લખે છે કે રસુલિસલાહ ચહુદીઓથી ડરતા હતા ? બરેબર તમારા ટેળાનો કંઈ પણ ઠંબધડો નથી. એક જગ્યાએ જે ણિનાનું વર્ણન કરે છે, તેજ ણિનાને બીજી જગ્યાએ જુદી વર્ણવે છે. એટલે તમારી કમ બાબતો ઉપર ભરૂં સાબવું ? એ સમજવું મુશ્કેલ છે.

નુરેઈમાન કિ. ૨ છ હિ. ૭ મો. પાનું ૧૦૭. “અમાલી કિતાબથી રિવાયત લખે છે કે, જ્યારે ઇમામહુસેન અં કરબલામાં તને તનહા રહી ગયા. ત્યારે બીબી સુગરાંના એક કાગળ એક ઉંટણી સવારે ઇમામહુસેન અં ને આપ્યો.

તે કાગળનો મજમુન એ હતો કે, “ ઔર સમ અઝીઝુંકો ખુદાકી કસ્મ હેતી હું, કે મેરી તરફસેં અત્તા અસગરકો ખિસે લેના. ઔર ખડોત ખ્યાર કરનાં. ઔર કયું બાબા આપને અછા વાયદા કીયા થા કે, જખ મેં એરાકમેં પડોંચુંગા, અચ્ચા ઔર ભાઈકા તેરે લેનેકે વાસ્તે લેજુંગા. કયા વહાં બતકર દિલસેં ભુલા દીયા, મેરી ખિમારી ઔર તનહાઈકાલી ખ્યાલ નકીયા ? ઈ. ઈ. ”

ગફલતમાં પડેલ મી. ગૈન ! તમે નામદાર આગાખા-
નના વાયદા ઉપર જે માથાકુટ કરી છે, તેવી જો હું કહું
તો થઈ શકે તેમ છે. અને તેની દલીલમાં મજકુર ખિનાં
પુરતી છે. પણ ઈમામો ઉપર એતેરાજ કરવો એ કાફરો
કામ છે. ઈમામહુસેન અં ને ખખર નહતી, અને પોતાની
ખ્યારી દુખતર સાથે વાયદો કર્યો, કે એરાકમાં જઈ અલી
અકબર, અને હું અખ્યાસને મોકલાવીશ. તે તમને તેડી
લાવશે. પણ કરણલામાં પહોંચ્યા પછી બધો મામલો પલટાઈ
ગયો. અને ઈમામહુસેન અં ના કરેલો વાયદો પુરો થયો
નહિં. આમાં ખુદાઈ લેહ સિવાય ખીજું કંઈ પણ નથી.

આવી આવી દલીલો આપતો જઈ તે આખી કિતાબ
એજ બાબતમાં પુરી થઈ જાય. માટે આ પહેલાં જે થોડી
ધાર્મી દલીલો આપી છે. તેટલાથીજ સંતોષ માનું છું.
તમારી કિતાબોની દલીલોનો તોરોજ ક્યાં છે ? હું આહમ

અં ઉપર ખુદા પ્રીરસ્તાઓ ને ગવાહ રાખે છે કે હું આદમ પોતાની ઉમરમાંથી અમુક વર્ષ આપવા કહે છે, તે અંતે ભૂલી જશે અને ભૂલી જાય ગયા. (રાહિનજાત) જ્યાં તમારી પોતાની આવી ગંદી માન્યતાઓ છે. ત્યાં તમે વધુ ઝલીલ થવા માટે શામાટે ખીજઓની છેડછાડ કરો છો, અને ખાસડા ખાઓ છો?!!

“ એહવાલે માસુમીન. ” પાનું ૨૯૩.

(મુસા કાઝમની માતા થનાર એક ગોલીને જ્યારે ઇમામનો નોકર લઈ આવે છે, ત્યારે ઇમામ તેને સવાલ કરે છે.)

“ હજરતે એ ખાઈને પુછ્યું, ‘ તમારું નામ શું છે? ’ પછી પુછ્યું કે કુંવારા છો કે કેમ? પછી પુછ્યું કે, આ કનીઝો વેચનાર કનીઝો સાથે ખરાબ વર્તણૂકથી વર્તે છે, તે વિષે શું છે? જવાબ આપ્યો કે, તે પોતાની વર્તણૂક અસાવવા જતો, પણ હજરતે ખુદાથી એક સંકેદ પોશાક પહેરેલ, સંકેદ દાઢીવાલા ગેબથી એવા તમાચા મારતા કે, જંથા કરી તે પોતાનો ઇરાદો છોડી દેતો હતો. ”

મી. ગૈન ! કંઈ ધ્યાનમાં આવે છે? તમારીજ કિતાબ પ્રમાણે તે કનીઝ, જે ભવિષ્યની મુસા કાઝમની માતા હતી. તેનું નામ પણ ઇમામ મોહમદ ખાકર જાણી ન શક્યા. તે

‘કુંવારી હતી કે પરણેલી ? વેચનારના હાથે તેને કંઈ હરકત થઈ હતી યા નહિ ?’ તે પણ તેઓ જાણી શક્યા નહતા.

મારી ઇસ્માઈલી બંધુઓને વિનંતિ છે કે, આગળ મગહુબમાં ઇમામ અને નખીઓ પાક પવિત્ર છે, તેઓ દુનિયામાં માણસોની માફક હાલે છે, ચાલે છે. માણસો માફક ખાય પીએ છે, અને બાળ બચ્ચાં રાખે છે. પરંતુ ઇમામેની આ હિલચાલ ઇન્સાન સમજી શકતા નથી, તેથી કેટલાક મહુદો તે પવિત્ર નખીઓ અને ઇમામેની એળ જોઈ (ખોડો કાઢવી.) કરે છે, તેઓનાં બોલવામાં શંકા લાવે છે. અત્યાર સુધીની મારી જે જે દલીલો તમોએ વાંગી, તે ક્રમ જવાબ રૂપેજ છે. બાકી આપણો અકીદો તેવો નથીજ.

આગળ જતાં મી. ગૈન કહે છે કે, “ ઇમામને કોઈ ઇદમ શીખવતું નથી. તેઓ સર્વે વાતોથી જાણીતા હોય છે. તમારા ઇમામને કેટલાક માણસોએ શીખવાડ્યું, આથી તે ઇમામ નથી. ”

વાંગક ગિરાહરો ! હું ઇમામ હસન, હુસૈન, જેતુલાખદીન, વગેરે વગેરેનું મકતબમાં જઈને ઇદમ હાંગીલ કરવા સંગથે તેઓનીજ કિતાબોમાં મશહુર છે. અને મગહુર ઇમામેને અમો ઇસ્માઈલીઓ ઇમામ તરીકે માનીએ છીએ. મી. ગૈનની માફક અમો ક્રમ આટલી વાત ઉપર

તેમને ઇમાતતથી, ખારીજ કરી શકતા નથી. એટલુંજ નહિં, પણ ખારીજ કરવાની અમારામાં તાકાત પણ નથી, જે એ ખુતપરસ્તો નામદાર આગાખાન (ઇમામે ઝમાન) થી મુનકર થાય છે, તે તે પછી જે જે ઇમામોએ ઇંદગ હાંસિલ કર્યું હશે, તે દરેકનાથી તેઓ મુનકર થઈ જવાનાં બાકી અમે એ વાતને ખિલકુલ માનતા નથી, કે ખુદા તાલા ઇમામોની માતુશ્રીના પેટમાં મોઅલીમ મોકલી તા-અલીમ આપે છે, તથા હુજમ મોકલી સુનત કરી નાંખે છે. અને કેાઈ મજ્બુર મોકલી તેને નવરાવી બધી રીતની સફાઈ કરે છે. આવા અકીદાઓ ઇસ્લામથી ખારીજ છે. પચ્ચેગમ્બરે ખુદા મોહમદ મુસ્તફા સૌ અ૦ વ૦ થી તમે ખુતપરસ્તોના માની લીધેલા ઇમામ મુસા કાઝીમ, નડી. તકી મત્યાદિ કંઈ અફજલ નથી. તેઓ પણ દુનિયામાં સામાન્ય માણસો માફક આવ્યા, અલ્લાહ પાક ખતાના કલામે મજ્બુદમાં ફરમાવે છે કે, “ અય મોહમદ ! તું પહેલાં કંઈ પણ નહિં જાણ્યો હોતો. પછી મેં તમને વહી થકી બખર કરી, ” ભલા અલ્લાહપાકના કલામ આગળ ખિચારા ગૈન જેવાનું શું ચાલે ? તેમની માન્યતા મુજબ કેાઈ પણ ઇસ્લામી અકીદો રાખી શકેજ નહિં. અને એમની વાતો પણ અહલમાં આવી શકે એવીજ કયાં છે ? એકદરે જેનાં તેમની દરેક વાતો શુમરાહીમાં પડવાનો ચાકળો રહેતો છે.

મી. ગૈન ! જુઠા ડંકાના પાના ૧૯૩ માં જે કુરઆને શરીફની છ આય તો લખી છે, તે ઘણીજ મઝાની છે. સુરએ બની ઇસરાઈલ આયત ૨૨ મી. “ અને તમારા પરવર દિગારે હુકમ કર્યો છે કે તમે તેના હુકમ સિવાય કોઈની બંદગી કરો નહિ. બીજી પાંચ આયતો પણ એજ વિષયની છે. ” ઇન્શાહ અદલાહ અમે તો એકજ ખુદાને માનનાર છીએ. તે બધા જાણે છે. પણ તમારા ટોળાનેજ હિદાયત કરવી હતી. ન કે તેઓ તાબુત, ઘોડા, દુલ દુલો, હાથી, ઉંટ, ખાટલા, પંજ, સદા, અલમ, વિગેરે લાકડા અને પથરની ઝીંજોને શામાટે માને છે ? તેવી પુજા ઇસ્લામમાં હુરામ દર્શાવેલી છે. પણ તમે તો “ આરોંકો નમીહત, મગર ખુદ ગુમરાહીમેં ગરક. ” તેવી હાલતમાં લંટકેલા છે.

મી. ગૈન સવાલ કરે છે કે, “ તમારા ઇમામને એક અંજેશ તથા ગુલુ, હાજી વિગેરેએ તાબ્લીમ આપી છે. જે માણસો પાસેથી શીએ તે ઇમામ નહિ. ઇમામને સર્વ વાતો, સર્વ ઇદમ પહેલેથી હોય છે. તેથી આગાખાન ઇમામ નથી. ” અત્રે હું વાંચક વર્ગનું ધ્યાન ખેંચું છું કે, મી. ગૈનના દુનિયામાં કોઈ ઇમામ નથી, ન કોઈ હુસ્તી ધરાવે છે. કે જેથી ખાત્રી કરી શકાય, કે ભાઈ ગૈન જેવી વાતો કરે છે તેવી તેઓમાં ખસલત છે કે નહિ. પરંતુ બ્યારે આપણે મી. ગૈનને પુછીએ છીએ તો કયામતના સોહા

ખતાવે છે. આવા છે ને તેવા છે. અમુક નિશાની છે. ઢીંકાણી નિશાની છે. પરંતુ ક્યાં છે ? તેની તેમને ખબર નથી. સા-
મરાની ગાર તરફ ઇશારાઓ કરે છે. પરંતુ તેમને જઈને
પૂછો, કે તમોએ, તમારા બાપદાદાએ અને પરદાદાઓ પૈકી
અથવા તો તમારી સાત, દસ કે વીસ પેઢીમાંથી કેાઈએ
તેમને જોયેલા છે ? જવાબમાં મોટું મીડું ખતાવે છે. પોતાના
ઈમામ બાબત કંઈ પણ ઢંગધડો ન હોવા છતાં બીજાઓના
ઈમામો ઉપર કટાક્ષ કરવા એ ચોકળે ચોકળી નાલાયેકી
નહિં તો બીજું શું ? જરા મી. ગૈનના સવાલનો જવાબ
વાંચી બાત્રી કરો. સાચા ઇમામો તો સામાન્ય માણસની
માફક શીખતા હતા. પણ ઇંદમે ઇલાહી એક છુપી બક્ષીશ
પુદા તરફની હતી. તે બક્ષીશ તો બુદ્ધિજ વસ્તુ છે. પરંતુ
દુનિયામાં તો દુનિયાનાં માણસોની માફકજ વરતન કરતા
હતા. આ સંબંધે મારા લખાણથી ઇન્શાહ અહ્લાહ ભાર્મ
ગૈન અને તેમના મુર્તદ ટોળાનાં ગફલતનાં પડદા દુર થશે.

(૧) મુસા કાઝમે અલી મુસે રખા માટે પોતાનેજ
હાથે એક લંગાણુ દસ્તાવેજ લખ્યો. આ દસ્તાવેજને શાયહ
કેાઈ બુઠો સમજે તેથી દસ જણાને ગવાહી માટે શાખ
કરવા બોલાવી તે ઉપર સહીઓ કરાવી, હવે જો હાથેજ
કેાઈ લખાણુ લખ્યું, તો તેને ગિબવનાર કેાઈ શિક્ષક હશે
કે નહિં ? પચોગમ્બારે પુદા અભણુ લતા. તેથી જે ફેંસલા

થતા હતા. તે પોતે પોતાને હાથે ન લખતાં હો અલી અં પાસે લખાવતા હતા. જો તેઓ અક્ષર લખી શકતા હો, તો પોતેજ લખી નાંખતે. હો અલી અં લખી શકતા હતા, તો તે પણ કેઈની પાસે શીખેલા હોવા જોઈએ. આથી એટલું તો જરૂર સાબિત થાય કે મુસા કાઝમ કેઈની પાસે શીખેલા હોવા જોઈએ.

(૨) તમારી કિતાબ નામે 'નુરે ઈમાન' ૧૪ મી હી. ૧ લો. પા. ૧૩ મું. "હો ઈમામ હુસન-હુસેન બંને બાઈ તબ્તીઓ લખી વાદવિવાદમાં પડ્યા. ઈમામ હુસન અં મે કહ્યું કે મારા અક્ષર સારા છે. ઈમામહુસેન અં મે કહ્યું કે ના, મારા અક્ષર સારા છે. આ સંબંધી ફેસલો કરાવવા પોતાના માતુશ્રી પાસે જાય છે." આ એક મોટી રિવાયત છે. અને તે ગયાન કરનાર મોલાના મજલીસી છે. ગિહાફલ અનવારમાં લખ્યું છે કે, "ઈમામ-હુસેન (અં) નિશાબમાંથી આવતા હતા. તો જમશીદના દરવાજે હો અલી અં ને ઉભેલા જોયા." આવી આવી તમારીજ કિતાબોની દલીલોથી ઈમામો પણ સામાન્ય માણસોની માફક નિશાબમાં જતા હતા. અને પોતાના ખુશ્ચાંચોને પડાવતા હતા. એ સ્પષ્ટ રીતે સાબિત થઈ જાય છે.

(૩) નુરેઈમાન કિ. ૬ ઠી હિ. ૪ થો, લીટી ૧૪ મી પાનું ૫૮, "ઐર રિવાયત હૈ કે, અબ્દુલ રહેમાન બીન

સલીમને ઇમામહુસેન અં કે કીમી ફરજંદકે (જગુલાળ દીન અં) અલહમ્દકા સુરા તાઅલીમ કીયા. જબ ઉસ સાહેબજદને હજરત કે સામને વોહસુરા પડા, તો હજરતને ફરમાયા, કે હજરતદીનાર સુન્નેકે ઔર હજરત હુલે દિબાકે ઉસકે હો. ઔર ઉસકા મુંહ મોતીયુંસેં ભર દીયા. લોગોને કહા, યા હજરત! આપને ચેહુદીયા બહોત દીયા. ઇતર્ફ ઉસકી મઝહુરી નથી. આપને ફરમાયા, ઉસને મેરે ફરજંદકે તાઅલીમ કીયા. ઉસકે ઇવઝમેં હુમને બહોત કમતી દીયા. ”

ભાઈ ગૈન! અમારા ઇમામો તો પોતાના બચ્ચાંઓને તાઅલીમ આપતા હતા. પોતે શીખતા હતા. પણ અજબ જેવી વાત તો એ છે કે, તમારી માન્યતાના મહિદી પેદા થતાંજ પંખીઓ લઈને ઉડી ગયા. અને જકડા પકડીમાં તેમને તાઅલીમ ન મળી શકી હોય, તો તે એક કારણને લઈને સર્વ ઇમામો માટે શામાટે ટીકાઓ કરે છે ?

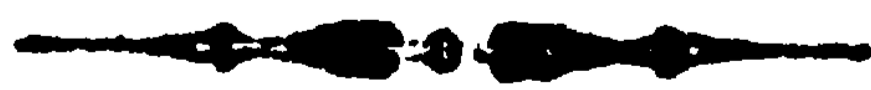
આપણા શીયા ફીરકામાં ઇમામહુસેન અં ને તો સર્વ આલા અફઝલ સમજે છે. તે જ્યારે એક લખ્ઝ રસુલ સં નાં કહેવાથી નહિં શીખ્યા, પણ આપે સાત વખત ફરી ફરીને તે બોલ પોતાના તુરે નજરને શીખવ્યો, ત્યારે માંડ માંડ તેઓ શીખી શક્યા. આ બીનાં પણ તમારા મોલાના જનાબ શેખતુરીના બયાન ઉપરથીજ છે. આથી બીજી વધુ સનંદ કંઈ હોઈ શકે ?

નુરેઇમાન કિ. ૬ ઠી, હીસ્સો ૪ થો. પાનું પર.
 “ શેખ તુગ્રી અલૈહીર રહેમાને બસનદે સહી રિવાયત કી
 હૈ કે ઇમામહુસેન અં લોગોંકે દરમ્યાન બતાખીર (મોડેથી)
 કલામ ફરમાતેથે. એક રોજ રસુલે ખુદા સં મસ્જીદમેં
 આયે. ઔર અપને પહેલુમેં ખડા કીયા. ઔર નમાઝકી
 તકબીર કહી. ઇમામહુસેન અં ને આહા, કે હજરતકી મ્વા-
 કીકત કરેં. ઔર તકબીર કહી. મગર દુસ્ત ન નીકલી. તબ
 હજરતને દુસરી મરતબા તકબીર કહી. ફીર ઇમામહુસેન
 (અં) ને તકબીર કહી. તબ સાતવીં દક્ક હજરત ઇમામ-
 હુસેન અં ને ખરાખર તકબીર કહી. ઇસી સળખસેં નમાઝ
 કે પહેલે છ તકબીરે સુન્નત ઔર એક વાગ્ગુલ હુમ્.”

ભાઈ ગૈન! સાચા ઇમામો તો ઉપરની હકીકત મુજ-
 ખજ શીખે છે. આ રિવાયત કંઈ જુઠી નથી. તેમ છતાં
 જો આને પણ તમો જુઠી સમજો, તો એજ રિવાયત નુરે-
 ઇમાન કિ. ૧૫ મી, પાનું ૫૮ માં ઇમામ બહરે સાદીક અં
 થી નકલ કરેલ છે. તેના ઉપર તો ઇતખાર કરશોને ? (નૌ-
 ઝબિલાહ) કહાય તમે તે ઇમામનાં પણ મુનકર થઈ જશો
 તો તો પછી તમારી જેવી મરજી, પણ વિચાર તો જરૂર
 કરજો. કે મહેદીને માટે તમો જે દલીલો આપો છો કે,
 નિર્જીસ ખાતુનનાં પેટમાંથી હકીમા ખાતુન સાથે ઇન્ના
 અન્-ઝલનાનો સુરો વાંચતા હતા, તે વાત જુઠી છે કે નહિં ?

કદાચ પેટમાં તો નહિં, પણ આબુખાબુ કોઈ છોકરો છુપાવી .
રાખ્યો હોય, અને તે ચળરાક અને હોશિયાર હોય, તો
સાથે સાથે વાંચે પણ ખરો. હમામહુસેન અં નેવા સાત
વખત શિખાડવાથી અદલાહો અકબર કહી શક્યા, અને
મહેદી સાહેબ પેટમાં હોવા છતાં સુરા વાંચે તે કોઈ હમા-
મીયા ફીરકાવાળો તો કબુલ નહિં કરે. જ્યાં હમામ મહેદી
પેદાજ થયા નથી. (આ તમારી કિતાબોથીજ સાબિત થઈ
શકે છે.) ત્યાં આવડી મોટી ભાંજગડનો અર્થ શો ?

અમારા હમામ મૌલાના આગા સુલતાન મોહમદ
શાહને કોઈ માસ્તરે શીખવ્યું તો તેથી તેમની હમામતમાં
કંઈ પણ ફરક આવતો નથી, તેમણે પોતાના દાદા હમામ-
હુસેન અં ના તરીકા મુજબ વર્તન કર્યું, એમાં જોટું
શું? ભાઈ જૈન ! પચ્ચેગમ્બરે ખુદા (સં) માટે “ ઉમ્મી ”
(અબાબુ) શામાટે વાપરવામાં આવે છે ? કોઈ હમામને
ઉમ્મી કેમ નથી કહેતા ? સ્પષ્ટ રીતે સાબિત થાય છે કે,
બધા હમામો હંમ શીખતા હતા. અલગત હંમેપ્તિલાહી
ખાસ ખુદા તરફથી તેઓને મળ્યું હતું. અને હમેશાં મળ્યા
કરે છે.

પ્રકરણ ૧૨ મું.

મી. ગૈનનો વિલાપ.

મરીઝે સુખતીલા તુમહો, ફીર ચે દવાઈ ક્યસી !
કરો ઇલાજ પુદકા તુમ; ચે મસીહાઈ ક્યસી !

મી. ગૈન તમોએ તેરમાં પ્રકરણમાં એક લાંબું લેકચર આપ્યું છે. તે કરતાં તમારી કોમની તપાસ કરી તેઓને સુસીખતથી આઝાદકરતે તો ઘણું બહેતર હતું. તમો અમારા ઇસ્માઈલી જમાતના કાયદાઓને જકડ પકડની ઉપમા આપો છો. અને અમારા ઇમામ અં ના નામે જમાતખાનાઓ થવાથી ઇસ્માઈલીઓને પરાધીન હાલતમાં વર્ણવો છો અને અમો ફીનબદીન ખરાબ હાલતના થતા જમજો શ્રીઓ. એવું દર્શાવો છો.

આ તો ડાહ્યાને ગાંઠો ઉપદેશ કરે એવી મીસાલ છે. પોતે ઝિમાર છે, અને ઊભાઓની દવા કરવા તત્પર થાય છે. આ તો ઉર્દુ કહેવત મુજબ “ ચોરી પર ગ્રીરનેરી ” પણ જરા ધીરા પડે. તમે પોતાની ભૂલ જોઈ પસ્તાશો. અને જ્યારે કાયદા કાનુનના બંધારણ તમે કરશો, ત્યારે જેને તમે જકડ પકડ કંડો છો, એમાં તમારે જકડાવું પડશે તમે સવેગા નહિં ચેતો તો હુમણાં જેવી તમારી ખરાબ હાલત છે, તેનાથી પણ વિશેષ દુઃખી થશો. તમારી કોમ વગર ધાણીયાતી ખુદ મુખ્તારી કરી બેલગામ થઈ જેના હાથમાં જે આગ્યું, તે દયાવી જેમ્ની જાય છે. કેટલાક તમારી મસ્જીદોનાં માલિક પણ થઈ ગયા છે. આ શું ચોખ્ખી શરમની વાત છે ? જ્યારે તમારા મહેલી આવશે, ત્યારે તમેને આનંદ કરાવશે. પણ એ તો આકાશ કુસુમવત્ વાત છે. માટે તમેને હું એક મિત્રભાવે સલાહ આપું છું કે, તમે નામદાર આગાખાનને નહિં, તો ગમે તેને પણ પોતાનો સરદાર કરી લીયો. સરદાર વિનાનું લશ્કર નકામું છે. બાદશાહ વિનાની રૈયંત ખરબાદ થાય છે, ગમે તેવા શ્રેણીને લગામની જરૂર છે. શેઠ સિવાય કારખાનું ન ચાલે. તેમ તમારો ધર્મ, તમારું ટોણું ઈમામ સિવાય ખરબાદ થઈ રહ્યું છે. અને ધર્મ પણ જશે. જે તમે ઈમામનાં ઉમુલને ન માનતે તો જુદી વાત હુતી, પણ ઈમામતના ઉમુલને માનવાથી ઈમામ સિવાય દિવસ દિવસે તમારી પડ-

તીની હાલત થતી જાય છે. આ સંબંધે અમો તેમજ તમો સારી રીતે સમજાવે છીએ, તમો જરા તો વિચાર કરો કે તમારો ધણી કેણુ ? હાજીનાજી, યા આલીમો, યા મુજતે-હદો ! યા ભમતા કાળી પાઘડીવાળા મોલવીઓ ? ભાઈઓ ! જરા તો વિચાર કરો, તમારી હાલત ધણીજ કઠંગી છે, આવી હાલત હોવા છતાં અમારી સુવ્યવસ્થિત કોમને કા-યદામાં જકડાએલા, પકડાએલા ગી. જૈન વાજુવે તો શું એ ઓછું દુઃખપ્રદ છે ?

પોતાની ખરાબ હાલતનું જંને જ્ઞાન નથી, જેઓ પરદેશી કાળી પાઘડીવાળાઓને હાથે પાયમાલ થઈ રહ્યા છે. તેવા ગરીબ અસનાઅશરીઓ ઉપર મુઝીબતના ખોળ પડેલા છે. પેલા કાળી પાઘડીવાળાઓને સારું સારું ખવરાવવું, અને પૈસા આપવા, અને તેમાં પણ જો થોડું ઓછું પડે તો ગાળો આપે. ખર્યાઓને બહુ દુઆ આપે. આવી આવી મુઝીબતો તમારી ખોળ અસનાઅશરી કોમ બેહિ-સ્તની ઉમેદ સહી રહી છે. નામદાર આગાખાનનો છત્ર છાયો મૂક્યા પછી એજ કોમના બાહોશ લેખક મી. મોહમદ હાશ મનો પ્રકરાર કે “ એક આગાને મૂકી હજારો આગાને હવાલે થયા છીએ. ખાનું છુટયું પણ દસોંદ ન છુટી. વિગેરે વિગેરે.” આવી રીતે પોતાની અસનાઅશરી કોમનો તે ધ્મિાનદારે અછો ચિતાર ‘ સત્ય ’ નામના પેમ્ફલેટમાં આપ્યો છે. આ પેમ્ફલેટ દરેક ખોળ કોમને વાંચવાની હું ભક્ષામાનુ કરું છું.

અને પછી તમે અસનાઅશરીઓને ખબર પડશે કે ધોખીના કુતરા જેવી હાલત અમે ઇસ્માઇલીઓની થઇ છે કે તમે બુતપરસ્તોની ? !

મી. ગૈન તમારા ટોળાની અધોગતિ વાંચવી હોય તો વાંચો મોહિબેદોજહાન, મોહિબ અને અસનાઅશરીની કામલો, તેમાં ચોખ્ખું લખે છે કે હિદાયતના નામે માસિકમાં મોટા હિડિંગથી ઇસ્માઇલીઓને જે હિદાયત થાય છે તે કરતાં સર્વે કોમને હિદાયત કરો. અમારી પોતાની હાલત ખરાબ છે, તેની તરફ અમે ખ્યાલ કરતા નથી; અને ખીજાઓને ન ત્રીહત કરીએ એ તો ચોખ્ખી નાહાનિયત છે. અમારા પગ નીચે બળે છે તેને બુલ્લવતા નથી અમારી કોમમાં કોઈ ક્રિયાદ સાંભળનાર નથી. કોઈને ઇન્સાફ મળતો નથી. નથી ઇન્સાફ મેળવવાનું ખાતું. અને જ્યાં આવી હાલત છે, ત્યાં ઇસ્માઇલીઓ આવીને અમારી પાસેથી શું સુખ ભોગવશે ?

ભાઈ ચમન તો ઇક્રાર સાથે તમેને સંબોધીને લખે છે કે આપણે મસહુબ જાણે ખોટો હોય, તેને ખાવા પીવાના ખર્ચા કરી, જૂઠા થાંભલાના આધારે ફેટલા દિવસ ટકાવી રાખીશું. મી. ગૈન તમેએ, આપણી મસહુદો અને હાટલોવાળો લેખ વાંચ્યો છે ? ઉપરાંત તમારા આગેવાનોના બુદ્ધમની વાતજ શી કરવી ! કોઈને સ્ત્રી રાખવી હોય તો જે જણ ભાગીદાર થઈ રાખે. એક જણને રાખવાની સત્તા

નથી. હવે સમજવશો ભાઈ જૈન ! આ ઇન્સાનિયતના ફંસલા છે કે હિવાનિયતના ?

અમારા કાયદાઓથી અમે સુખી છીએ. ગમે તે દેશનો ગમે તે ઇસ્માઇલીઓને હશે, પણ તેને કાયદા પ્રમાણે ઇન્સાફ મળે છે. પ્રથમ લોકલ કૌન્સીલ, પછીથી મુખ્ય કૌન્સીલ અને છેવટે અમારા ઇનામ પાસે અપીલ કરી ત્યાંથી ઇન્સાફ મેળવી શકીએ છીએ. જે સ્વરાજના માટે દેશ નેતાઓ જેલ ભોગવી રહ્યા છે. મુશીબતો વેડે છે. ગાહાતમા ગાંધી જેવા મેકનન કરે છે. તે સ્વરાજ તો ઇસ્માઇલી જનતા ધણું સમયથી ભોગવી રહી છે; અને અમારા ભલા રૂહાની પિતા અમારા સરદાર, અને અમારા હાજર ઇમામના છત્રછાયા નીચે તેમની ભલી દુઆઓથી અમારી કેમ દિવસે દિવસે આગળ વધી રહી છે.

અમે અમારા ઇમામને જે આપીએ છીએ તેનું ફળ આ દુનિયામાં અમેને મળે છે અને પેલી દુનિયામાં પણ મળશે. અમે જમીનમાં વાવીએ છીએ નહિ કે તમારી પંડે ક્ષારમાં અમારી કેમી કૌન્સીલો, અમારા સંસારિક અધડા પતાવે છે. દીની સુધારા વધારા કરે છે. સ્કુલ બોર્ડો કેળવણી સંગંધી સુધારા વધારા કરે છે. અમારી કેમી ઇન્સપીતાલો, સુવાવઠખાના, મુસાફરખાના, યતિમખાના, મજલીસ કમેટીઓ, ઉપદેશકમંડળ, લેખકમંડળ, મિશન ડિપાર્ટમેન્ટ અને કેમી

સેવક દળ જુદા જુદા પ્રસંગે ભિન્નભિન્ન સેવાઓ સમર્પી રહ્યાં છે. આવા આવા મંડળોને અમારા મૌલા પાતાની કરમ બક્ષીસથી લાખો રૂપીઆ ઇનાયત ફરમાવે છે. અમારી કેમમાં શાદીઓ અને સુન્નત પ્રસંગે હજારો રૂપીઆના ખર્ચા થતા હતા, તેનાથી અમેને આબદ કર્યા છે. શાદીઓમાં ફક્ત નીકાહની પવિત્ર કીયા કરી પાક ઇસ્લામ મુજબ વર્તન કરી રહ્યા છીએ. અમારા મૌલા ગરીબો પ્રત્યે જે મમતા દર્શાવે છે; તે તેા અવર્ણુનિય છે. તેનો એક નાનો સરખો દાખલો આપીએ છીએ. સંવત ૧૯૫૬ ના દુકાળ પ્રસંગે ગુજરાતમાં ગરીબ મોમના કેમ ઘણીજ દયામાણી સ્થિતિમાં આવી પડી હતી, જંગળારની પેડુલી મુસાફરીમાં તે આકાએ નામદારે અલીલીના વિશરામને ફરમાવેલું કે હું પાતાના ખર્ચ તે ગરીબોને અંત્રે મોકલાવીશ. તમે તે મારા દુઃખી પુત્રોને ધંધા રોજગાર ઉપર ચઢાવી દેજો. આમ થતાં હું તમારા ઉપર જે માલેવાજખાત (દસાંદ) હુક છે. તે માફ કરીશ. પણ ખાસ યાદ રાખજો કે તેઓને પાંચ દસ રૂપીઆ આપીને બિખારી તરીકે ટાળી નહિ હોતા; કારણુ અમ થતાં તેઓને માંગી ખાવાની આદત પડશે, માટે તેઓને ધંધે ચઢાવવા કાશિશ કરજો.

મુગહાનહુદલાહ ! અમારા ઇમામ કેવા સખી, હુલીમ અનં કરીમ છે, કે જાણું એમના જદેઅમજદની મીરાસ તેમનામાં

સંપૂર્ણપણે ભરપુર છે. મી. ગૈન છે કેાઈ તમારી પાસે આવેા સરદાર ? છે કેાઈ તમારી ચઢતીનો માર્ગ ખતાવનાર ? છે કેાઈ તમારો રેહુખર ? જવાબમાં તમારાથી કંઈ પણ બોલી શકાય તેમ નથી. હુસદની આગ તમારા અંતઃકરણમાં ભભુકી રહી છે. અમારી ચઢતી તમેા જોઈ શકતા નથી. તમેાં ખવાર અને અખતર હાલતમાં ભટકી રહ્યા છે, અને ખીજઓને તેવા જોવા ઈચ્છેા છે; પરંતુ હવે તેા અમારી કેામ હોંશિયાર થઈ ગઈ છે. હવે તમારા પુત્રાવ કેારમા અને શિરમાત્રથી ભોલવાશે નહિ. છેવટે ખુદા સર્વેનનેક અને ખહ સમજવાની તોષ્ટીક આપે. કહો ભાઈ ગૈન આથી ખીજું અધિક શું માંગું !

મી. ગૈન તમેા કેાઈ એવેા દાખલેા આપી શકશેા, કે જેમાં તમેાં અમારાથી નેાંગા પડ્યા પછી (નામદાર આગાખાનને ચાર પસા ન આપવાથી) અમુક પૈસા જમા કરી શક્યા હો, અને જેમાંથી તમારી જમાઅત માટે, યા ગરીબો માટે, યા યતિમેા માટે કેાઈ સારું કામ કરી શકાયું હોય ! તમેાએ લાખેા રૂપીયા કરબલા, શાહિનજદ્, કાઝમીન, મશહુદ, સામરા, લખાનો અને લાહોર મોકલાવ્યા હશે, તેમાંથી એક અર્ધી ખદામ પણ તમેાને તમારા મુજતેહદોએ પાછી મોકલાવી છે ? જરા તેા શરમાવેા. તમેાને કંઈ પણ શરમ આવતી નથી ? ઘેાખીનેા કુતરેા ન ધરનેા ન ખાટનેા

એ કેહતી અમોને લાગુ પડે છે કે તમોને ? સમંતુ વાંચકો તો ઇન્સાફ કરશે કે આવી હાલત તો તમો ખુતપરસ્તોનીજ છે. કહાચ આ ખીના તમો મનમાં પણ સમજતા હો પણ હઠધર્મિને લીધે કેવી રીતે કબુલ કરો ?

તેરમાં પ્રકરણમાં છેલ્લા ૧૪૨ મેં પાનેથી મી. ગૈન તમોએ તદન મુખાઈભરેલો સવાલ કર્યો છે. તમો પૂછો છો કે “તમારા ઈમામમાં તુર નથી. જ્યારે તે ચશમા ચઢાવીને વાંચે છે તો તુર ક્યાંથી આવે ?” નહિંજોગિલા, તમારું શયતાની ટોણું ઈમામ અને નખીઓ માટે કેવા અકીદા રાખે છે. તે કાંઈ પણ સમજી શકાતું નથી. ઈમામ અને નખીઓ જગતમાં ઇન્સાન તરીકે આવ્યા. જો તેઓનું શરીરમાં કાંઈ દુઃખ કે પીડા થાય તો શું તમો તેઓને ઈમામ યા નખી તરીકે નહિ માનો ? મુર્દિ થઈ જશે ? હજરત અયુબ (અ) ને શરીરમાં કીડા કેમ પડ્યા હતા ? પંજબરે ખુદા રસુલ (સ) ને હમેશા તાવ તથા માથાના દુખાવો શામાટે રહેતો ? હજરતઅલી (અ) ની આંખો દુખવાના સમયે ખેંચરની લડાઈ વખતે સાથે નહિ ગએલા. હજરત ઈમામહશન (અ) હમેશા શરીરના દુઃખના કારણે તકલિફ ભોગવતા. હ. યાકુબ (અ) હૃદય યુસુફ (અ) ની જુઝાઈમાં રોઈ રોઈ આંધળા થઈ ગયા. આ બધી વાતોથી તમો તે પાક નખીઓ અને ઈમામોના મુનકર થઈ જશો ?

ધિક્કાર છે તમોને અને તમારા નાપાક વિચારોને, જે તમારા વિચાર પ્રમાણે નામદાર આગાખાન ચરમા ચઢાવવાથી ઇમામ નથી તો મજકુર બયાનથી મજકુર નથીઓ અને ઇમામોના સંબંધમાં શું કેહવો ?

આ પ્રકરણ સમાપ્ત કરતાં પેહલાં વાંચકવર્ગનું હું ધ્યાન ખેંચવા રજા લઉં છું કે ભાઈ ગૈનના માની લીધેલા ઇમામો ગમે તેમ ચાલે. પોતાના છોકરાઓને મસજીદો, અને દરગાહો જે જે પવિત્ર જગ્યાઓ છે. તે વેચી નાંખે; અને વાણીયાશાહી વીલ મુજબ ઇમામતનો હુક લખી આપે. તે બધું હુલાલ ! પણ નામદાર આગાખાનના નામે જમાઅતખાનાઓ થાય, અને સંસારિક વ્યવસ્થા ખાતર કેમી બંધારણના કાયદા કાનુનો થાય તો અમો જકાઈ પકડાઈ ગયા ! આ સંબંધી તમો ભાઈઓ યોગ્ય વિચાર કરી શકશો, પરંતુ સાથે સાથે એ પણ જણાવવું જોઈએ. કે અમારા તથા સર્વ જગતના ઇમામીયા ફિરકાનો એવો અકીદો છે કે ઇમામે ઝમાન અમારી જનમાલ અને ઓલાહનો માલિક છે. હવે હું મી. ગૈનના ચૌદ, પંદર, સોલ, સત્તરને અઠારમાં પ્રકરણોની હવેના પ્રકરણમાં બાબર લઉં છું. આપ સંપૂર્ણપણે ધ્યાન આપી તેનું મનન કરજો, આમાં મી. ગૈન હદ કુદાવી પોતાની કલમને અપવિત્ર કરી છે, તેનો જવાબ પણ તેમને છાજતો આપવા ઇચ્છા ધરાવું છું.

પ્રકરણ ૧૩ મું.

હસન અસગરીનું બેગેરતપણું.

મુસા કાઝમ, અને અલીરઝાનું શિકમ પરવરી
માટે અઘટિત પગલું.

તેઓની પેદાશ સંબંધી ચોખ્ખું સ્પષ્ટિકરણ અને
ઇસ્માઈલી ઇમામોએ ઇસ્લામની કરેલી તારીફ
લાયક ખિદમત.

જગતમાં જે જે લડાઈઓ, પુનરેત્રીઓ, લાગેા રૂપી-
આના ખર્ચાઓ અને ધરોના ધર અને મુઠ્ઠાના મુઠ્ઠા
ખરગાહ થયા તે ફક્ત એ ધર્મ અનુનના સ્તીધેજ પરંતુ
ઇસ્લામ જેવા પવિત્ર ધર્મમાં અદ્વાપાક ફરમાવે છે કે “અય

રેમિને, એક નામે બીજી કોમની મશ્કરી કરવી નહિ. કદાચ તેઓ તેઓના કરતાં વધારે સારી હોય ” પરંતુ અફસોસ છે આજે નામના ઇસ્લામી અને કામના ખારજીઓ ઉપર કે તેઓ અસલામકના કલામને ઠોકરે મારી પોતાના નફસને આધિન થય. ઇસ્લામી પેશવાઓ માટે હલકટ કલમે અસલામી ઇસ્લામને લાંછન લગાડી રહ્યા છે. પોતાના કલમાનો લાઇઓની દિલશિકની કરી, ઉશ્કેરણી પેદા કરી રહ્યા છે. આવાજ એક મી. ગૈન છે. જેમણે “ અમનાઅ-શરી અન્વાઇના ડંકા ” નામે યુક લખી એહલેએતે રસુલની આલે પાકની જે મઝઝમત કરી છે અને તે પવિત્ર ઇમા-મેને માનનારા લાખો માણુસોના દિલ દુખવ્યા છે; તે માટે તેમનું ખુતબરસ્ત ટોણું તેને કાંઈ પણ ઠપકો આપ્યા સિવાય તેના લખનાર, છપાવનાર અને પૈસા આપી પુસ્તક પ્રગટ કરાવનાર પેલા માડાગાસ્કરવામીને ઉલ્લી શાખાશી આપી રહ્યું છે! આ શું એાછા ખેદની વાત છે? જે એ ટોળામાં કોઈ ડાહ્યો આગેવાન હોત અથવા તેઓમાં બતી-ખંધારણ હોત યા કોઈ ધણી ધોરી હોત તો જરૂર અ-ત્રણે ઉપર ફિદકારનો ઠરાવ પાસ કરી તે પાળી પુસ્તકને જપ્ત કરાવતે; પણ “ વોહદીન કહાં કે ગીયાં..... ” હું મારા ઇસ્લામી ખંધુઓને અરજ કરું છું કે આપે મારું આ લખાણ વાંચવા પેહલાં જે મી. ગૈનનો બૂહો ડંકો વાંચ્યો હશે. તો તો મારા લખાણને વાજળી સમજશો. હું

અસનાઅશરી લાઈઓને વિનતી કરું છું કે તેઓએ મહેરબાની કરી શાન્તગન રાખી આનું મનન કરવું. જે તેમ થશે તો મારા લખાણની જરૂર કદર થશે; કારણ કે મારી દલિલો વણું કરીને અસનાઅશરી ક્રીતાઓના આધારેજ છે.

અમારા ઇમામો માટે મી. ગૈન જે જે જૂડી તોડ-મતો અને જૂઠા ઇલજમો લખે છે. તે ખીલકુલ પુરાવા વગરના અને પોતાના ધરના માણસોના આપે છે. જે હ-મેશાથી એકલેએતે રસુલના દુશ્મન ખારેજો ઇમાન હતા. તેની થોડીક દલિલો અત્રે આપવી વાજબી સમજી છું.

ખોજા વૃત્તાંત (મી. નાનજીઆણી) અલ-ઈસ્લામ (મી. જીમ) આલમુતનો ઇતિહાસ, રહે ઇમામે મોજુદ ખોજા દર્પણ અને વર્તેજીવીલની ઉડતી નજર વગેરે. આ ક્રીતાઓ ખુદ અસનાઅશરી લેખકોની અથવા તો યુના હસર જમાઅતથી ખારેજ થયેલ ઇસ્માઇલીઓ કે જંઓ અસનાઅશરી થઈ થયેલા તેવાઓની લખેલ છે; પરંતુ જ્યારે કેઈ માણસ કેઈના રહમાં પુસ્તક લખે છે, ત્યારે તેઓની માન્યતાવાળી ક્રીતાઓની દલિલો રજી કરે છે. જે શિયા સુન્નીમાં વાદવિવાદ થાય તો અરસ્પરસ એકબીજાની ક્રીતાઓ લાય છે; પણ તે બીચારા માડાગાસ્કરના મેંડકને આ ખા-જાતની શી ખગર હોય ! બીચારે કેઈ દિવસ સાંભળ્યું હશે કે કેમ તે પણ શંકાસ્પદ છે. હું તેજ નિયમાનુસાર

તેમનીજ છરીએ તેમની નાક કાપવા તૈયાર થયો છું. તે-
મનાજ દર્પણમાં તેમના કહરૂપા મુખાર્વિંદ જનસમાજ
આગળ મુકવા માંગું છું.

દુર બેઠાં બેઠા વગર સમજે કંઈને કંઈ બકી મારવું
એ કંઈ રમત જેવું સમજતા હશે પરંતુ જે સમજપુર્વક
કામ લેવું હોય તો હિંદુસ્તાનમાં કદમ મુખારક ફરમાવે!
અને સમાજસ્ત યા ઇસ્લામીઓની એકાદ બે મીટીંગમાં
હાજરી આપો એટલે તમારા હોશ ઠેકાણે આવશે. આજ-
કાલ સાયન્સનો જમાનો છે અને તેને અનુસરીને જે વાદ-
વિવાદ થાય છે. તે સાંભળીને વાહવાહના પોકાર નીકળી
પડે છે. ત્યાં અગાડી જઈને એવી વાત મુકજો કે અમારા
અલીરજાને રાતના વખતે મામુનના માણસોએ મારી દુકડે
દુકડા કરી નાખ્યા. દિવસનો પાછો જીવતો થઈ ગયો. તો
તમારી અકલની કીંમત થઈ જશે! કદાચ તમોને લાજવાળ
કરવા હોય તો તમોને એકજ સવાલ પુછવામાં આવે કે
જે આમ છે તો પછી મહેદી સાહેબને મરવાનો હર શાનો
હોય? કદાચ કોઈ કાફર તેને મારી દુકડે દુકડા કરી નાખતે
તો પાછા બીજે દિવસે જીવતા થઈ જતે. સમજો માઈ
ગૈન! તમારા નાટકી તીક્ષ્ણ હોશરૂઆની વાતો આજન
સાયન્સ આગળ ઘડી પણ ટકી શકશે નહિ.

એક અમન જેવા માણસ જે અકલવાળા છે, પણ તે
આત્મીય નથી, મુજતેહદ નથી, ખેરૂલ જાકરીન નથી તે

તમારી અને બીજાઓની માફ; કોઈ પુછડાવાળો નથી. છત તેની શંકાઓના તમોએ આપેલા જવાબ વાંચી માણસો હસીને થાડી જાય છે! તમો તેને કહો છો કે તારો નાશ થશે, તું દોઝકમાં જશે. તારાં બચ્ચાં મરી ખુટશે. આ શું જવાબો છે? ! અને શંખાણીના શ્રાપ પણ કેવી રીતે લાગે? તમારા એવા જવાબથી એનું શું નુકશાન થવાનું હતું? જ્યારે તમો સામનોજ કરવા બેઠા છો ત્યારે અકલમંદ સમજી શકે તેવા સખા પુરાવા લાવો. દુથની સામે સન્માર્ધના જવાબ બેઠાએ. દેડકાની માફક વગર રામજેં દૂંઠિં દૂંઠિં કરવું તેનો શો અર્થ?

તમોએ જે જે કીતાબોના હવાલા લીધા છે. તેની ટુંક માહિતી ઉપર આવી ચુક્યો છું. હવે તેના લેખકનું ટુંક વર્ણન કરી બતાવું. તે તે અસ્થાને તે નહિજ ગાયાય:—

પ્રથમ લઈએ સચેહીના નાનજી. તેમને કચ્છ જમાયત તેમના ભાઈ રહીમ નાનજી સુદ્ધાં નાતબહાર કરેલ જ્યારે આગા અલીશાહ હાતાર ત્રીધથી લખપતના રસ્તે કચ્છમાં આવતા હતા ત્યારે રેવન્યુ કમીશનરની મગરૂખીમાં મસ્ત બનેલ નાનજીયાળીએ ઈમામની હજુરમાં જઈને કાલાવાલા કર્યા અને નાતમાં લેવા આજીજી કીધી! પરંતુ સાહેબે તેા ઈનકારજ કર્યો. આથી એક જમાયતથી બારેજ માણસ ઇ

સમાધીઓ યા તેના ઈમામો માટે કંઈ લખે તો તે શું
 દલીલો કહેવાય ? ખીલ્ત રહે ઈમામે મોજુદના કર્તા સી.
 અજીબને લખ્યો. આ લાઇને ખુદ તમારી જમાયત યઝીદ,
 કાફર, સુવર, ઘોરખોદીયો ઇ. ઇ. વિશેષણોથી સંગ્રામે છે.
 તેની દલીલો ઉપર કેટલું વજુદ રાખવું તે તો આપજ સમજ
 હ્યો. ત્રીલ્ત હ્યો. મી. કાગાને કે જેણે મીસ્ટર ગૈન તમારી
 માફક કંઈક લાલચથી આલમોતને ઇતિહાસ લખ્યો. અને
 જેણે અસનાઅશરી તેમજ ઈસમાધી જન્ને ઉપર વાઈસરોયને
 અરજી કરી, સમસ્ત ખોલ કોમળી દુશ્મની કીધી. આવા
 એક યઝીદી ખ્યાલના માણુરાની દલીલો ઉપર શું વજુદ
 રાખી શકાય ?

ભાઈ ગૈન તમોએ આવી નમાલી દલીલો આવી, ત
 મારુંજ કાચું કાચું છે તમોએ અગારા મોજાના હુજુર
 ઈમામ પ્રત્યે યઝીદીઓ કરતાં પણ વધારે પ્રહારો કીધા છે.
 સીમર મલકેન જેવાએ પણ ઈમામહુસેન અઠ્ઠ સઠ માટે
 આવી ખરાબ જખાન ચલાવી નથી. તમોને જનાબ અમી
 રૂલ મોચામનીન હુજુરત અલી અઠ્ઠ સઠ અને જન્નત
 ખાતુનના મુજારક નામની પણ શરમ ન આવી ? તમોએ
 તે પવિત્ર ક્ષાત્રી ખાનદાન સંગ્રામે જે જે તોડીન કરી છે
 કે જેને ઉતારો કરતાં પણ હું હું હું. અને આવી તોડીનનો
 બદલો ખુદાપાક તમોને આપે એટલુંજ ચાહું છું. એક
 ગૈયદ જની ક્ષાત્રમા અને આલે રસુલ જેને લાખો કરાડો

મુસલમાન અરબ, અઝમ, પઠાણ, બદકશાની, ઇરાની અને હિંદુસ્તાની પોતાના સાહેબે જમાન ઇમામે જન અને ઇન્સાન સમજે તેમના ઉપર તમે શું શું લખ્યું છે, તે સમજ્યા છો કે નહિ ? વાંચકવર્ગને સમજાવતી આપવા ખાતર અને તમારી હુરામી તેઓ સમજી શકે તે ખાતર ન છુટકે કેટલાક ઉતારા અંત આપવા પડે છે.

જુઠો ડંઠો પાનું ૧૪૫-મી. દુશ્મના ત્રેતાણીસ પેઠીના ઇમામ બકરે સાદક અબુ પછીના તેઓના માની લીધેલા ખોટા ઇમામોનું પોકળ નાસ્તીકપણું અને હુરામબદાપણું સાબીત કરશું.....”

પાનું ૧૪૬-એકે બલીમ અને એક મજલુમ, એક મેદીન અને એક દીનદાર, એક મુર્ખ અને એક શાની, એક બહીલ અને એક આલીમ, એક ચાર અને એક શાહુકાર, અને તાબેદાર અને એક સરદાર, એક ગુલામ અને એક પાદશાહ એક નાપાક અને એક પાક એક શયતાન અને એક પ્રીરસ્તો, એક કાકર અને એક ઇસ્લામ, એક દુશ્ન અને એક ભલો ઇ. મ. તેઓ કહી સરખા હોઈ શકતા નથી (ઉપરના અરાબ વિશેષણો અમારા ઇમામ સંબંધે લખેલા છે. ત્યારપછી તેમના માની લીધેલા ઇમામ મુસા કાઝમ અને તે પછીના ઇમામોના વળાણ કરેલ છે) એજ પાનામાં અમારા જ્ઞાતગી ઇમામો માટે લખે છે કે “ ધિક્કાર સહ

. હજાર ધિક્કાર એવી ખીલાફતને, ધિક્કાર અને લાનત એવા નસખને કે જેનાથી માણસો ધિક્કાર કરે. ધિક્કાર એવી અંદગીને કે જે જુદમ અન્યાય અને અધર્મપિણે ભોગવી હોય. ધિક્કાર એવા ખુનીઓને કે જેઓ મજલુમોનાં ખુન ગરદન ઉપર લઈ મદાનેમાટે. અસફલુસ સાહેબીનમાં રડવા ગયા. ધિક્કાર એવી ખાદશાહતને કે જે ખુદાની દુશ્મની પેદા કરનાર હોય. ધિક્કાર સદહજાર ધિક્કાર એવી ઇમામતને કે જે ખોટા દાંવા કરીને ભોગવી હોય! થોડા દિવસની અંદગાની માટે ખોતાને જહનમનો અધીકારી બનાવ્યો હોય. અને ધિક્કાર એવા ઇમામતના ખોટા દાવેદારો ઉપર કે ખોતે તથા ખોતાના અનુયાયીઓને જહનમવાસીલ કરવાને તથા દીને ખસ્લામથી વિમુખ રાખવાને ભોગવટો કર્યો હોય. ધિક્કાર છે એવા ઇમામને કે જે ઇમામતનો દાવો કરવા છતાં તેની કામ સાબીતી ન આપતો હોય! આવા ધિક્કારને માત્ર જહીમેએ જો માતાની કુળ દીવાવી હોય તેમ મી. દુથ લેખતા હોય, તે તે દીવાવી નહિ પણ લજ્જવી કહેવાય. ”

પાનું ૧૪૫-જ્યારે તમારા ત્રેતાળીસ પેઢીના ઇમામેએ દુનીયામાં અધર્મ ફેલાવીને અને પારકા તુળમના હોવા છતાં હજરતઅલી અં ની ઓલાદનો હોવાનો દાવો કરીને શી-ટકારના ફરકતા વાવટાઓ સાથે લઈ ગયા અને હજી પણ એવા ફીટકારના વાવટાઓ ફરકી રહ્યા છે તેના સચાર

જવાબ આપવાની શક્તી હોય તોજ તેઓ પોતાની માતાની કુંબ દિવાલી ગયા છે તેમ લેખવાને બહાર પડ્યો.

પાનું ૧૪૬-હજરત ઈસમાઇલનો મહમદ છોકરો ન હતો તે મરઝ્યાનની સુરીયાને પેટે અવતરેલા હતા. (હવાનો મોઅતખર શીમર મલકિન યઝીદ યઝીઝનો આપે છે. ખરેખર તે એહલેબેતે રસુલનો દુશ્મન હરામબદો છે. જેણે અલી અં સં ને શુક્રામ લખ્યા તેથી તેને માટે મોલાના હાથ નાજીએ કૃતવા આપેલી કે તે મલકિનની જીભ કાપવી જોઈએ.)

પાનું ૧૫૦-રૂકનુદ્દીન ખુરશાહને ક્યા ખુઝર્ગ ઉમેદની ઓલાહનો લેખીને તેની હલાકતનું ચીત્ર મી. નાનજીઆણીએ આજેખેલ છે. (ક્યા ખુઝર્ગ ઉમેદની નસલ દુટ્ટી ગઈ કેમ માણસ તેમનામાંથી જમીન ઉપર રહ્યો નહિ. મી. નાનજીઆણી સંગઘે આગળ વિવેચન થઈ ચુક્યું છે તેથી તેના મોઅતખરપણી વધુ ખીના શી લખવી?) એજ પાનામાં લખે છે કે: “ જીકરીયા સલામ હજરતઅલીની ઓલાહના નહતા. પણ હસનખીન સખ્યાહની ઓલાહના હતા એમ વાનહામરે પોતાની હીસ્ટરીમાં લખ્યું છે. (જ્યારે હરામખેર કાતમી ઓલાહના દુશ્મનો તેઓના ખારમાં તેઓ માટે ખોટી તારીખો લખે. તો તેની નકલ કરનાર ખીચારા એક પરદેશી અને ગેરમુસ્લીમ વાનહામરનું લખાણ પુરાવા કહેવાય ખરો કે?)

• આનું ૧૫૦—‘આત્મોત્તરો ધૃતિહાસ માં જણાવ્યું છે કે પ્રમાણ હાદીએ પોતાની મા સાથે ખરાબ કામ કર્યું તેના પરિણામે જીકરીયા સલામ પેદા થયા. (મજકુર ક્રિતાગના લેખકનું નામ અપાયું નથી પરંતુ આ લેખક કેવા ખાન-દાનનો હશે તેો તેો વાંચકે સમજી લેવું.)

વાંચક ગિરાદરો, તમેએ અસનાઅશરીના સ્વચાહના ડંકાની અસહ્યતા જોઈ ? તેઓ સ્વચાહ અને ધર્માનહારીનો દાવો કરે છે, પરંતુ મજકુર ગિનાઓ તેઓએ કેવળ દેખની લાગણીથી તદન જુદી લખેલી છે. પરંતુ ધર્માહલીઓએ પોતાના ધર્મામે જમાન ઉપર આવી રીતના ખરાબ હુમલાઓ થવા છતાં સગર કરી છે અને સાથે સાથે જરા જેટલું પણ જોડ્યા આડ્યા વીના સહન કર્યું છે તેને માટે ખીલ્તઓ શાખાથી આખ્યા વીના રહેશે નહિ. કારણ કે આવી રીતના લખાણોથી દુખાવી ધાર્મિક લાગણીને અંગે લડાઈ ટંટો થવાનો ચોખ્ખો ભય રહે એ દેખીતું છે. અને ધાર્મિક લાગણીને અંગે કેટલાએક શહીદ થયા છે કેટલાએક કેરટે ચઠ્યા છે અને એવા એવા ઘણાએક દાખલા બની ગયા છે. આ જગ્યાએ હું અસનાઅશરી ખોલ્તઓને વિનવણી કરું છું કે તેઓએ તેમની જમાનના નાદાન લેખકો તરફ સખ્ત અણુગમે ઉઠાવવો જોઈએ, કારણ કે તેઓ વ-રસોથી ધર્માહલી ધર્મામેની ખુરાઈઓ લખી અમાને ઉશકેરી રહ્યા છે. આનું પરિણામ કેવું આવે તે તેો તમે

પણ સમજી શકતા હશે વળી હું નાદાનની સાથે નાદાન નહિ થતા તેનો જવાબ પણ શાન્તીપૂર્વકજ આપીશ એટલે બીજી કોમ આ ઉપરથી યોગ્ય ઇન્સાફ આપી શકશે.

મી. ગૈને જે જે હવાલા આપ્યા છે તે તેઓના ધરનાજ છે. વળી કેટલાક ઇતિહાસ લખનારાઓએ યની ક્ષતમીઓની દુશ્મનીને લીધે તેમના વિષે ઘણુંજ અસભ્ય વર્ણન કરેલું છે. આનો એકજ દાખલો અત્રે આપવો વ્યાજબી સમજ્યું છું. જવાબ હસન નિઝામીએ ક્ષતમી દાવતે ઇસ્લામ નામે એક ઉર્દુ કિતાબ લખી છે. તેમાં તેઓ લખે છે કે “ મઓરીખુંકી ચેહ કોશીશ સયાશી વજુહાતકી યીનાપરથી ક્યું કે અખ્ખાત્રી ખિલાફતકા દૌર દૌરા થા ઔર તમામ મઓરીખ અખ્ખાત્રીયા ખિલાફતકે હસ્તે નગરથે ઔર અખ્ખાત્રી નહિ આહતેથે કે યની ક્ષતમાકી ખિદમતે ઇસ્લામી સહી તૌરપર તારીખોંમેં લીખી જાય ક્યું કે વ્હો યની ક્ષતમાકા સહતનતકે દાવેદાર ઔર અપને ડરીફ સમજતેથે.” બી આગળ લખે છે કે “ ઇસ્લામી તારીખ લખનારાઓએ ઇસ્લામીઓને અનેક રીતે જુઠા આશ્ચર્યાથી બદનામ કરેલા છે ઉપરાંત ઇસ્માઈલીઓની તો બીજકુલ વિરુદ્ધાઈજ કરેલી છે. અત્રે હું વાંચકોનું વિશેષ ધ્યાન ખેંચવાની રજા લઉં છું કે આવી રીતની જુઠી ત્વારીખા લખનારની એકદ દક્ષીલ મી. ગૈન આપે તો તે દક્ષીલ સાચી લેખી શકાય ખરી કે ? વળી ખિચારા અંગ્રેજો

તો આંધળો આંધળાને દોરે તે હિસાબે જુઠા યા સાચા
 • ઇતિહાસોની નકલ કરે છે. અને એવા જુઠા ઇતિહાસોના
 જુઠા હવાલાથી મી. જૈન અમોને, અમારા મજહુબને અને
 અમારા પવિત્ર ઇમામોને ખરાબ ભાષામાં વર્ણવે એ શું
 એાઈ શરમની વાત છે ?

પરંતુ સાચા ઇમામો, સાચા નળીઓ ઉપર પ્રથમ-
 થીજ નામના ઇસ્લામીઓ, પાહરીઓ અને ગેરમુસ્લીમો
 હુમલા કરતાજ આગ્યા છે પરંતુ તેમના સાચા સેવકોએ તો
 અખરજ કીધી છે. હું પણ ઇસ્માઈલી ભાઈઓને વિનવું છું
 કે તેમણે મી. જૈનના નાલાયક લખાણથી ખીલકુલ ઉશ્કેરાવું
 નહિ. આ સંગ્રહી એક બીજું દ્રષ્ટાંત અત્રે આપીશ. મુંબઈ
 ખિલાફત તા. ૩૦ મી એપ્રિલ સને ૧૯૨૬ (લેખક હાફીઝ
 અલી બહાદુરખાન બી. એસ. ત્રી.) માં લખ્યું છે કે આપણા
 નળી મોહમદ મુસ્તુફા સ૦ અ૦ વ૦ ઉપર મહારાષ્ટ્રીય
 જ્ઞાન કોશના કર્તા ડૉ. કેતકરે જુઠી તારીખોના આધારે
 વગર વિચારે હુમલા કર્યા છે કે “ પેગંબરે ખુદાએ વેશ્યા-
 ઓની સોળત કરવાની રજા આપી છે. ” આગળ જતાં ફરી
 લખે છે કે “ ઇબને ઇસહાકે મોહમદ (સ) નું જે વૃત્તાંત
 લખ્યું છે તેમાં તેમની ચાલચલગત ખરાબ વર્ણવી છે. તથા
 લખ્યું છે કે તે પોતાનો સ્વાર્થ સાધવાને જોઈએ તેવું કામ
 યોજતા હતા એ ઉપર અમલ કરવા પાછી પાના કરતા
 નહિ. શુદ્ધ નિષ્ઠાને અલરાઈએ રાખવાને માટે તેણે પોતાના

પગોને રજા આપી દીધી હતી અને બેરીકરી સાથે જેવી રીતે ઇંછયું પુનઃ અને કતલ કરાવ્યાં. મદીનામાંનો તેમનો કુર અમલ જોતાં ચોખ્ખા ડાકુના સરદાર દેખાતા હતા. તેમનામાં વૈભવ વિલાસની કળા એટલી બધી હતી કે લુંટ માર કરીને જે માલ ભેગો કરતા તેને પોતાના અનુયાયીઓમાં વહેંચણી કરી નાંખતા. તેમના અનુયાયીઓને એની પણ ફરિયાદ હતી કે લુંટેલા માલની વહેંચણીમાં ઘણું પક્ષપાત અને ગેરઈન્સાફ કરતા હતા તે પોતે હૃદયી વધુ વૈભવ વિલાસી હતા, અને પોતાના અનુયાયીઓ માટે પણ વૈભવ વિલાસ વ્યાજબી ઠરાવતા હતા, આટલું બધું હોવા છતાં તે કહેતા હતા કે હું જે કરું છું તે પુઠાના હુકમથી કરું છું. ઉપરાંત પોતાની હુકમતના લાભ અર્થે કોઈ પણ સિદ્ધાંતનો નાશ કરવામાં એને જરાયે સંકોચ થતો નહિ.”

મજકુર લેખ મોહમદ (સ) ના કોઈ દુશ્મનની કલમથી નથી લખાયો બલકે તેના એક અનુયાયીએ લખ્યો છે. ઉપરાંત કોઈ પણ મુસ્લીમ લેખકે તેનું બંધન કરવા પ્રયત્ન કર્યો નથી.

મી. કેતકરે કોઈ અંગ્રેજી પુસ્તકને આધારે આ લખાં માર્યું છે. બાકી છપ્પે ઇશહાકના કોઈ પણ પુસ્તકમાં એવી વાત લખાયેલી નથી. એના પુસ્તકની નકલ કરનાર કોઈ અંગ્રેજ પાઠરીએ ગાળોજ ફેંક્યો છે. મી. કેતકરે જરા ક્ષાંણી નજર દોડાવી આ સંબંધી લખતાં કાંઈક વિચાર કર્યો હોતો તો ઇસ્લામીઓના અંતઃકરણને આઘાત થતો નહિ.

વાંચક ધિરાદરો જ્યારે અમારા નખી સ૦ પશુ કમીના કલમથી નથી બચ્યા તો તેમની પવીત્ર આલ માટે અગર કોઈ નાદાન જુઠી તવારીખના આધારે કંઈ પશુ લખી મારે તેમાં અજબ થવા જેવું શું? કદાચ મી. ગૈન ડો૦ કેતકરના તવારીખી પુરાવાને કબુલ કરી લે પરંતુ હું તો તેઓ બન્ને જણને સરખાજ સમજું છું. ડો૦ કેતકરે પે-ગંબર સ૦ ની જુઠી નિંદા કરી છે તો મી. ગૈને અમારા ઇમામોને હુરામકાર અને હુરામજદા વર્ણવ્યા છે. જેમ ડો૦ કેતકર કહે છે કે કોઈ ઇસ્લામી એનું ખંડન કરી શક્યો નથી તેમ મી. ગૈન પણ લખે છે કે ઇસ્માઇલીઓ તેમના ઇમામોના કલંકને દુર કરી શક્યા નથી. આ બન્ને સાહિબોને માટે કયો અભિપ્રાય આપવો તે વાંચકોને હવાલે કરું છું.

મી. ગૈનનું જુઠાણું એકજ વાતથી સમજી શકાશે તે પાતાના જુઠા ડંકાના પાના ૧૪૬ માં લખે છે કે “ શાહ ઇસ્માઇલીની વક્ત પછી મરજખાનની સુરીયાના પેટે અવતરેલા છોકરાને મોહમદ ખીન ઇસ્માઇલ ઠેરાવીને ઇમામનો ગાદી વારસ ઠેરાવ્યો. શું આવાઓ પાતાની માતાની કુખ દીપાવી શકે? કદાપી નહિ. ખુદ મોહમદ ખીન ઇસ્માઇલ જેને કહેવામાં આવે છે તે ઇસ્માઇલના પેટનાજ નહતા ત્યારે કુખ કેવી રીતે દીપાવી તે જરા સાબીત કરશો કે? ” આનો જવાબ મજકુર ટોળાના ખર્એલ આકરીન મોલાના હાજનાજની બનાવેલ અહેવાલે માસુમીન પાનું. ૨૬૮ થી

આપું છું. તેમાં લખ્યું છે કે હજરત ઇસ્માઈલ એ હજરત
ઈમામ જાકર સાદીક અં ના સર્વથી મોટા ફરજંદ છે.
હજરત તેમની બહુજ દોસ્તી રાખતા હતા. તેઓ તેમને
બહુજ બહાલા હતા. તેઓ મદીનાથી ૪ માઈલ દુર એક
અરીસ નામના ગામડામાં ખુદાની રહેમતે પહોંચ્યા જેથી
તેમની લાશને અરીસમાંથી મદીને લાગ્યા. તેમના જનાબને
આપ ખાંધો આપતા હતા. અને બહુજ રડતા હતા. તેમના
મહોડા ઉપરથી કપડું કાઢીને ઠંડા થવા પહેલાં આપ
ચુંબતા હતા. અને ગુસલ આપ્યા પછી પણ ચુંબતા હતા.

આપે હજરત ઇસ્માઈલના કબ્ર ઉપર શહાદતના
કલમો લખ્યો ઈં ઈં

જનાબ ઇસ્માઈલ ઘણાજ ખૂબસુરત અને દેખાવડા
હતા. શીયાઓમાંનું એક ટોણું હજરત ઇસ્માઈલને ઇમામ
તરીકે માને છે. તે ટોળાને ઇસ્માઈલી કહે છે. આમાં પણ
મતભેદ છે. અને એક ટોણું કહે છે કે હજરત ઇસ્માઈલ
ઉપર ઇમામત ખતમ થઈ ગઈ.

એ મજહૂબ (ઇસ્માઈલી) ચાલુ કરનાર હજરત
ઈમામે જાકરસાદીક અં નો ખાલીમ અબ્દુલ્લાહ બીન મય-
મુન કહાહ એટલે તીર બનાવનાર હતો. તે હજરત ઇસ્મા-
ઈલની ખીદમત કરતો હતો. જ્યારે હજરત ઇસ્માઈલ
ખુદાની રહેમતે પહોંચ્યા ત્યારે તેમના ફરજંદ હજરત

મોહમદ હતા તેમની ખીદમત કરવા લાગ્યો. પણ જ્યારે દુઆનકી ખલીફે હજરત ઇમામ જફર સાદીક અં ને ઝેર થકી શહીદ કરાવ્યા ત્યારે મજકુર ખાદીમ અબ્દુલ્લાહ મએ-મુનનો છોકરો મરજખાન હજરત ઇસ્માઈલના ફરજંદ હજરત મોહમદને લઇને મીસર ચાલ્યો ગયો ત્યાં હજરત મોહમદ ખીન ઇસ્માઈલ વક્ષાત પામ્યા.

પ્રિય વાચક એહવાલે માસુમીન મી. ગૈનના જૂઠા ડંકાથી દોઢ વર્ષ પેહલાં પ્રગટ થઇ છે. જો મી. ગૈને બુદ્ધિ ઠેકાણે રાખી તેમાં દષ્ટિપાત કર્યો હોત, તો આવી જૂડી અને શરમ ભરેલી ખીના તે પવિત્ર ઇમામ માટે ન લખતે. જ્યારે મી. હાજીનાજી હું ઇસ્માઈલને પવિત્ર લખે છે, ત્યારે રહે ઇમામે મોબુદના કર્તા અને મી. ગૈન જેવા હાજી સાહેબ જેવાને શરાબ પીનાર લખી પોતાની આકેળત ખરખાદ નથી કરતા ? મી. ગૈન મેં તમારા સવાલોના ખધા જવાબો તમારી કીતાબોના હવાલાથી આપ્યા છે, અને આ ઉપરથી વાચકવર્ગ તમારા સન્ચાઈના ડંકા (!!!) ની જરૂર તુલના કરશે. એતો નિર્વિવાહ છે કે સૂર્ય સામાં ધૂળ ઉડાવવાથી પોતાના મુખ ઉપર પડે છે; તે કોણ નથી જાણતો ? એ જલવાગર જ્યોતિ, અદ્વાપાકનું તુર મુખારક અગાહળી રહ્યું છે; તેઓ હજરત મોહા મૂર્તિ-આગલી (ક) ની ગ્રીધી નસલથી અત્યાર સુધી ઉતરી

આવેલ છે, અને તે રોજે ક્યામત સુધી ઠાયમને ઠાયમ રહેશે. એ પાક કુરઆને શરીફના વચનો કેાણુ મીથ્યા કરી શકે એમ છે? આને માટે હુમણાની તાજીજ એટલે સને ૧૬૧૧ ની દલીલ આપું છું તે વાંચ્યા પછી કયો શીયાને અલી તમારી તરફ ધીકારની નજરે નહી જુઓ ?

“ પેસા અખબાર તા. ૨૪ મી ફેબ્રુઆરી સને ૧૬૧૧ હીજરહાઈનેસ સર સુલતાન મોહમદશાહ આગાખાન જેઓ ખુદ્દી રીતે પોતાના ખાનદાની નામ આગાખાનથી પ્રખ્યાત છે તેમના વંશનો ત્રીલસીલો હજરતઅલી અં (એથા ખલીફા) સુધી પહોંચે છે. ”

મી. ગૈન એક સુન્ની મુસલમાન જે ઇસ્માઈલી કે અ-સનાઅશરી નથી તે નામદાર આગાખાનનો ત્રીલસીલો હજરતઅલી અં સુધી સમજે છે પરંતુ તમારા જેવા અલીના ઘરના દુશમનો તે પવિત્ર નામદાર માટે અસબ્ય શબ્દો વાપરે તેને કેાણુ માની શકે ?

ખવાજ હસન નિઝમી જેવા પ્રખ્યાત માણસો કબુલ કરે છે કે “ નામદાર આગાખાન હજરત ઇસ્માઈલીની એલાહમાંથી છે અને શાહ નીઝરની પેઠી દર પેઠી તેમનો ત્રીલ સીલો ચાલુ છે અને હજરતઅલી અં સુધી ક્યાંઈ પણ તૂટ્યા ત્રીવાચ સંધાએલો છે. પરંતુ તમારા જેવા

• હસદની આગમાં તે પવીત્ર પ્રમામ ઉગર ન છાંતી કલમ
ચલાવે તે માટે ઓછું શરમાવા જેવું છે ?

જરા આગળ વાંચો જજ મી. બહરૂદીન તૈયબખાન
પોતાના હાથે જે પત્ર લખેલો તેની નકલ.

સમર સેટ હાઉસ ખંભાલા હીલ

મુંબઈ તા. ૫ મી માર્ચ સને ૧૯૦૫

મૌન સ્યોર લુઈસ પીએર વોસોઈ ફ્રેંચ કેનસલ
જનરલ બેંગ.

ધ્યારા સાહેબ,

જત જણાવવાનું કે હીજહામનેસ નામદાર સર સુલ-
તાન મોહમદશાહ આગાખાનના પક્ષને લગતા ખોળઓના
ધર્મ સંગ્રામી એક અગત્યનો સવાલ માડાગાસ્કરમાં ઉભો
થયો છે એમ મારા સમજવામાં આવ્યું છે અને થોડી એવી
પણ બળર આપવામાં આવી છે કે મજકુર લોકો મુસલમા
નથી પણ હિંદુ અથવા ખુદ મતના છે જેથી કરીને થોડી
ખુશીની સાથે હું આ સરટીપીકેટ આપું છું કે મજકુર
ખોળઓ હિંદુ પણ નથી તેમ ખુદ મતના પણ નથી પણ
તેઓ ઇસ્માઈલીયા ટોળાના જરા મુસલમાન છે અને
નામદાર સુલતાન મોહમદશાહ આગાખાન જે આ ટોળાના

ઉપરી છે તે નખી મહુમહ મુસ્તફાના જમાઈ અને ખાલીફ
હજરતઅલીના વંશમાંથી સીધી નસલે ઉતરી આવેલા છે.

લી: હું છું તમારો આજ્ઞાકીત

(સહી) ખદરૂદીન તૈયબજી

મી. ગૈન તમે આવા મોઅતખર માણસોના લખાણ
માટે શું બોલી શકશો ? અમારા ઇમામ માટે ખરાબ
શબ્દો લખી પોતાનું મોહું કાળું કરતા નથી ? ખરી બીના
તો એ છે કે તમારા દીન ધર્મ, તમારા મુરુઓ (?) અને
જેણે પોતાના બાઈબોનો હુક ગસખ કર્યો એવાઓના
માટેજ તમારું લખાણ આખાદ લાગુ પડે છે.

જનકી ગોહુંમેં પલા, હુશમન ઉન્હીકા હો ગયા;
તુ નહિ પૈદા હુવા, એક સાંપ પદા હો ગયા.

જે બેઈમાનોનો ધર્મ, પોતાની ઓરમાન માતા સાથે
નિકાહ કરવા જાએજ સમજે છે, તેઓ પોતે અથવા તેઓના
ઈમામો તેમના લખાણ મુજબના હુરામકારીના કામ કરે
તો ધર્મ શકે, બાકી બીજે સ્થળે તો નહિજ. તમારા રાહ-
નજાતમાં “ ઓરમાન માતા સાથે નિકાહ જાએજ ગણ્યા
છે. ” ઉપરાંત તમે “ તમારા ધર્મ સિવાયના બીજા ધર્મ-
વાળાઓની નિંદા પણ કરવી બ્યાજબી સમજે છે. એટલે
કહાય એ સહગુણો (!) ને અધારે તમેએ અમારા ઇમામો

• ઉપર આગ ચઢાવી તેઓની નિંદા કરી હાથ તો શી ખબર !

મી. ગૈન ! તમોએ તમારા સચ્ચાર્થ (!) ના ડંકામાં પાને ૧૪૫-૪૬ માં અમારા પવિત્ર ઇમામો માટે જે ખરાબ શબ્દો વાપર્યા છે, તેને માટે અમો શાંતિપૂર્વક એજ દુઆ માંગીએ છીએ, કે ખુદા તમોને તેનો ખદસો આપે ! પરંતુ હવે તો હદ થઈ ગઈ છે, માટે તમારા ટોળાને કહી દેજો કે:—

“ રકીબું સે કેહુદો દુથ આગયે હંચ;
અરા નામ લેના સંભાળ કર કીસીકા.”

ભવિષ્યમાં સમજીનેજ કલમ ચઢાવજો, જો તેમ નહિ થાય તો પછી લાચારીથી ‘ પત્થરનો જવાબ પત્થરથી ’ જ આપવો પડશે.

મી. ગૈન ! જો તમો ઇતિહાસોથી વાકેફ હો, તો તમારે કખુલ કરવું પડતે, કે જનતે ખાતુનના પવિત્ર નામને શેશન કરનાર, તેમના ખરા સપુતો તો હું મસ્જિદમાં આં ની ઓલાદે પાક છે જેઓએ ખની અખ્યાસીઓ તથા ખની ઉમીયાથી પોતાના વડવાઓનો હિસાબ ચુકતે કર્યો ! અને જે ચહુદી તથા ગેરઇસ્લામી હતા તેમને કરોડોની

સંખ્યામાં મુસલમાન ક્યારા ! તેઓની ઇસ્લામી ખીદમતોને કદાચ બેઈમાન ઇતિહાસ વેત્તાઓએ છુપાવીને ઉલટી તેમની ધુરાઈ લખી તેથી શું થઈ ગયું ? છતાં તેઓ પણ તેમની ઇમાનદારી લખ્યા સિવાય રહી શક્યા નથી. કેટલુંક છુપાવી શકે ? તમારી આંખોથી તાઅસુબનો પડદો દૂર કરી “ ક્ષાતમી દાવતે ઇસ્લામ ” વાંચો. અને પછીજ કહેવા બહાર પડે કે “ તેમણે પોતાની માતાની કુંબ દીવાવી છે કે નહિ ? ” મીસરમાંની “ અલ અઝર યુનિવર્સિટી ” સાથા ક્ષાતમી-ઓનો યાદગાર પુરાવો મૌજુદ છે ! છતાં તે તરફ શામાટે આંગ મિંચામણું કરે છે ? તે અશ સમજવશો ખરા ?

ખરું જોતાં તો બની અખ્લાસીઓના નચળા નાચ્યા, તે તમારા માની લીધેલા ઇમામોએ પોતાની માતાની કુંબ લખવી છે એમ કેણુ નહિ માને ? જેણુ પોતાના સગા બાઈઓનો હક પચાવ્યો, તેમને પોતાની સામે કેદીની હાલતમાં નિહાળ્યા અને જુદી રીતે હકદાર થઈ બેઠા તેને શું તેમો માતાની કુંબ દીવાવનાર તરીકે લેખશે ? જં અશો ઇશરતમાં ગઈ થઈ ‘ સ્ત્રીઓની યોનિ જોવા અને સ્ત્રીઓની યોનિમાં આંગળીઓ દ્વારા રમત કરવામાં મજા સમજું તેમને માતાની કુંબ દીવાવનાર તરીકે લેખશે ? જો કદાચ તેમો તેમના નામો માંગતા હો તો આ રહ્યાં. મુસા કાઝમ અને અલી રઝા. આ બધું તમારીજ કિતાબોથી

સાબિત છે, અને પ્રથમ જણાવી પણ ચુક્યો છું. છતં હવે તો “ ઠાંકણીમાં પાણી લઈ.....” કંઈ શરમ આવે છે કે નહિ ?

અદ્વાહપાકના કલામ મુજબ અને શીઆઓના ઉચ્ચ પ્રમાણે દુનિયાના તખ્તા ઉપર ખની ક્ષતમા તરીકે કોઈ પણ બહિર ઇમામ હોય, તો તે નામદાર આગાખાનજ છે. એજ પુઠાની હુજૂત અને તેનું પાક નુર છે, અને તેથીજ તેઓ “ જેમ હું ઇમામ હસન અં ઇમામ હતા, તેમ હું પણ ઇમામ છું, હું ઇમામ હસન અં છું ” એવા શબ્દો વાપરી શકે છે. કેટલાં જનસમાજ સમક્ષ તેમણે પુઠી રીતે જણાવી દીધું, કે “ પંશ ઇમામ યા મુહાંગીરી કરનાર હું ઇમામ નથી, પણ હું જમાનાનો ઇમામ છું. ” બાઈ જૈન ! ખરું કહેજો. દુનિયાની મોહજાગમાં ફસાઈ, ઝાલીમેને પોતાનો અગીરૂલ મોઅમનિન ખનાવી લેનાર વ્યક્તિમાં હીજડાગણું ગણાય કે ખીજમાં ? સાચા ઇમામો તો પોતાના હક માટે કદી છુપાતાજ નથી. કરખલાની ભૂમિ ઉપર પુઠી છાનીએ ઉભા રહેનાર અને પોતાના છ માસના ગાગકને પણ શહીદ થવા દેનારજ સાચા ઇમામો ગણાય. કારણ કે તેઓ સમજતા હતા કે ‘ નુરે ઇલાહીને કોઈ પણ મારી શકતું નથી. જો હું વક્ત કરીશ, તો અદ્વાહપાકની હુજૂત મારા પછી કાયમ રહેશે. ’ જરા આગળ ચાલો. કેહીની

હાલતમાં લાખો એહલેબેતના દુશ્મનો નમસ્ક મોતની પણ પરવા કર્યા સિવાય જેણે કરમાવ્યું કે 'હું' પુદાની હુજુરત છું, હું પુદાનું નુર છું' તેજ સાચા ઇમામે ગણાય. હવે સમજ્યા ? હવે જરા ઇમાનદારીથી કહી નાંખો જોડે , કે બાયલાપણું કેનામાં ગણાય ?

તમારીજ કિતાબો વાંચવાથી જણાય છે, કે અલ્લેક્લ-યલાની વાર્તાઓને બુલાવે તેવો વાતો તમારા તરીકાની, તમારા ધર્મની અને તમારી માન્યતાના ઇમામેની છે. આનો એકજ નમુનો આપવો વ્યાજબી સમજી છું. તોહ-કચે રઝવી પાનું ૩૦૧ માં મોજીને નંબર ૧૨:—

“સૈયદ નસરુદ્દાહ બિન સૈયદ હુસેન મુસવી પોતાની કિતાબ રોઝતુઝ હરાતમાં લખે છે, કે તેઓ પોતે શેખ મહમ્મદ બાકર મકીને બ્યાન કરતાં સાંભળ્યું હતું કે એક માણસ મોટા આલીમોમાં ગણાતા હતા. તેઓનું બ્યાન છે, કે એક વખતે સને અગીયારસો હીજરીમાં (ફક્ત ૨૨૫ વર્ષ પહિલાંજ) હું વહાણમાં બેસી દરિયાની મુસાફરી કરતો હતો. રસ્તામાં તોફાન નડ્યું, અને અમારું વહાણ ભાગી ગયું. સઘળા ડુબી મુઆ. ફક્ત હું એકલો બચી જવા પામ્યો, અને એક ટાપુમાં આવી પડ્યો. તે ટાપુમાં હું ફરતો હતો કે એક કુવા આગળ એક વાંદરાને કુવામાંથી પાણી ખેંચતા જોયો, અને તે કુવા આગળ એક મોટો હોજ

હતો. તેમાં પાણી નાંખતો હતો. થોડીવાર પછી મેં જોયું કે એક હાથી આવ્યો, ને તે વાંદરાને ખરાબ રીતે મારી નાંખીને ખાઈ ગયો, અને હોજમાંનું પાણી પી ચાલતો થયો. થોડીવારમાં મેં જોયું કે વાંદરો પાછો ફર્યો, અને આગળની માફક કુવામાંથી પાણી ખેંચવા લાગ્યો. આ જોઈને ફરીને તે હાથી આવ્યો, અને પહેલાંની માફક તે વાંદરાને રીખાવી રીખાવીને મારી નાંખ્યો અને તેનું ગોશ્ત, હાડકાં ચુકતે ખાઈ હોજમાંનું પાણી પી રવાના થયો. થોડીવાર પછી ફરી વાંદરો કુવા આગળ આવ્યો, અને પાણી ભરવા મંડી પડ્યો. તે વખતે હું ઘણુંજ અચરજ પામ્યો, અને તે વાંદરા તરફ જોઈ રહ્યો હતો. તે વાંદરાને વાયા આવી અને ખુદાની કુદરતથી બોલ્યો. તું મને જોળાએ છે ? કે હું કેણું છું ? મેં કહ્યું નહિ. તને એક વાંદરા સિવાય વધુ જોળાખતો નથી. ત્યારે તે વાંદરો બોલ્યો. ખુદાવંદે કરીમ આલે મોહમદ સૌ ના હુશમનો ઉપર લાનત કરે ! મામુન અખ્લાત્રી નામ સાંભળ્યું છે ? મેં કહ્યું. હા. તે વાંદરાએ કહ્યું. હું પોતે મામુન અખ્લાત્રી હાડન રશીદનો છેાકરો છું. જ્યારથી હું મરણ પામ્યો છું ત્યારથી આ અખાળમાં ગીરફતાર થયો છું. હરરોજ આવીને હાથી મારી નાખે છે. મારું કામ પાણી કાઢવાનું. ખોરાક એ હાથીની લીધ (નજમત) છે. ”

વાંચક બિરાદર ! મામુન બિચારાએ તો મી. જૈન અને તેમના ટોળાના ઈમામ રજા સાહેબ ઉપર પુષ્કળ બલાઈઓ કરી હતી. તેને વલ્કીએહદ બનાવી પોતાની છોકરી મામુને તેને આપી હતી. તો એક ઈમામ ઉપર કુરેલ બલાઈઓ અને તેના સસરા થવાનો બદલો જોયો ? બદલામાં તે બિચારાને વાંદરાનું રૂપ ધારણ કરી હંમેશાં કેટલીએ વખત મરવાનું સાંપઠયું ? વળી તે આલિમોમાં ગણાતા માણસનું તો નામજ નથી આપવામાં આવ્યું ! ટાપુમાંથી આપણી જમીન ઉપર કેવી રીતે આવ્યો તે તો ખુદ જાણે ! વળી જમીન ઉપર આવ્યા પછી મોહમદ બાકર મક્કીને ક્યાં, કય તારીખે ક્યા સનમાં મળ્યા તેની તો વિગતજ નથી !! દરિયાપાર મેહુદી સાહેબની બાદશાહત છે, એમ તો નથી ? હજારો માર્છલના છેટે દરિયાપાર ઈમામ રજા સાહેબ એક એરતને તેના ધણી પાસેથી નગ્ન હાલતમાં ઉપાડી લાવેલા તેમ એ આલિમને ઉપાડી મોહમદ મક્કી સાથે ભેગો કરી દીધો હશે કે શું ? આ બધી બિનાઓ ઉપર પુખ્ત વિચાર કરી લેવા આપને વિનવું છું.

મી. જૈન ! ગીલેમમાં એક વાઘની શીકલ હતી, તે તમારા ઈમામના હુકમથી ઉડી શોઅબદા બાઝને ખાઈ ગયો. પણ તમારા ઈમામને મામુન, હાડને બાબુ બનાવી દીધા હતા તેને મજકુર વાઘ કેમ અડક્યો નહિ ? તમારી

• આ વાતો ડાહ્યા-દાના-માણસો જેવી છે, કે ચરસ, ભાગ
ગિનારાઓ જેવી? આ તો ડાક્ષીમણી વાર્તાઓને પણ
ભુલાવે તેવી ગિનાઓ છે! કારણ કે આટઆટલા મોઝાજીવ
જતાવ્યાં છતાં લોકો જેવાને તેવાજ રહી ગયા, એટલે એ
બધું 'કંડા પહોરની ગય' હોય એમજ જણાય છે!!

ભાઈઓ! અલી રાંતો સસરો તે અલી નકીનો
નાનો થાય! અને વળી તેનો સસરો પણ થાય! મામુને
પોતાની જાને દીકરીઓ જાને જાપ એટાને આપી. અને
તેમની દ્વારા હું ઇસ્માઈલ અ• ની ઝોલાદને જરખાદ
કરવાનું કાવત્રું રચ્યું! છતાં તેમાં તો નિષ્ફળ ગયો પણ
ઉલ્ટો વાંદરો થઈ અજાબ લોગવે એ કેવી નવાઈ? તમારા
ઈમામોના સંબંધીઓને બે આવો અજાબ લોગવે પડે
છે, તો તેમને માનનારા-તમારી-ની શીવલે થવાની? તકી-
યાના ઉતારામાં બેઠાં બેઠાં આવી વાતો હાંકતાં તમે કંઈ
વિચાર કરો છો કે નહિ? શું ઇસ્લામ આવી જુદી વાતોને
કચ્છુલ કરે છે? હરગીજ નહિ.

આવા જુદા મોઝાજીવ લખી તમેએ કંઈ મેગવ્યું
તો નહિ, પણ ઉલટા ઝડીલ હાલતમાં રહ્યા. હવે જુઓ
• અમારા ઇમામોના મોઝાજીવ. તેમના મોઝાજીવ એજ છે,
કે પોતાના જાહુબજવડે મેદાને જંગમાં શાયર જતાવી
પોતાના જહાહર પિતા અમીરૂલ મોઝગનિન હું અલી

અં ના નામનં રોશન કર્યું ! કારણ કે તેઓમાં હાશમી પુન હતું, અને હાલમાં પણ એજ હાશમી પુન મરદાનગી સાથે એજ અવાજ આપે છે, કે ‘હું જમાનાનો ઇમામ છું. ઇમામ થઈ ભાગી કેમ જાય ?’

બિચારા જૈન મહાશયને પવિત્ર જ્ઞાન શરીરોનું શું જ્ઞાન ? એક જખ્યાએ મેહુદી શબ્દ જોઈ રાજી રાજી થઈ ગયા કે ઇસ્માઈલીઓ લાજવાબ થઈ જશે, પણ જ્યાં તેમના ઇમામોનું નામ ન જોવામાં આવ્યું ત્યાં તેા પેટની જાગત-રાએ હાથવેગ કરવા લાગ્યા ! “ પાછમે આયા શાહ પરતક પાયા, ભુદીઆરે ગાફલ તેણે જન્મ ગમાવ્યા; સીરેવો શ્રી ઇસ્લામશાહ મેહુદી દશમે અવતાર યા અલી. ” આ જ્ઞાન શરીરમાં ઇસ્લામશાહનું નામ જોતાંજ તે ભડકી ગયા, અને તેનો ઉલ્ટો અર્થ કરી નાંખવા તેમણે “ એજ પંચમ આયો, શાહતું પરતક પાયો; ભુલમાં ગાફીલ જંને જન્મ ગુમાવ્યા; સીરેવો શ્રી ઇસ્લામ શાહ છે, મેહુદી દશમે અવતાર.....” એ પ્રમાણે ફેરફાર કર્યો એનો અર્થ એમના સન્ધ્યાઈના (?) ડંકામાં પાને ૧૬૬-૬૭ નીચે પ્રમાણે કરે છે:—

“ ક્યાં છે, ક્યાં છે, મી. દુથ ! હવે જુઓ, અને પોતાની માન્યતા ઉપર લાનત કરો, અને નીચે જોઈ દોંય જોતરો. અવતાર, અવતાર. ખુદા, ખુદા, ખુદા. મેહુદી,

ને દી, એવી અનેક માન્યતાઓ મી. દુથ માને છે. ૬૦
અલી અં ને દશમો અવતાર મેહીને પકડ્યો વળી ઇસ્લામ
શાહને. તે અગાઉ ઝીકરીયા સલામ તથા અબ્દુલ્લા મેહદી,
મેહદી, મેહદીને મેહદી. પુદા માલમ મેહદીના રાફડો ક્યાંથી
કાઠી નીકળ્યો ! કાંઈ સુજ પડતી નથી. અસનાઅશરીઓમાં
તો એકજ મેહદી અને એકજ પુદા જ્યારે ખાનાઈઓમાં
તે કાઠીગંધ મેહદી ને કાઠીગંધ પુદાની માન્યતા ભરપુર
છે, અને ચિહાર ભાસે છે. ”

વાંચક વર્ગ ! હવે તેનો જવાબ પણ સાંભળો. મી.
ગૈન ! જ્યારે તમો ક્યાં છે ? ક્યાં છે ? કરી પોકાર કરો
છો, ત્યારે હું જવાબ આપું છું કે હું હાજર છું. તમારીજ
ખાબુમાં ઉભો છું. પેગમ્બરે પુદા સં ના ફરમાનાનુસાર
“ લાનત તેઓ ઉપર ઉતરશે જે ઈમામે અમાનના ઉસુલને
માની પછી તેની ખયત કર્યા સિવાય સેંકડો વર્ષથી જહન્નમ
તરફ સફર કરી ગયા છે. કરે છે અને :કરતા રહેશે. ”
આ તો તમારીજ કિતાબને આધારે છે. ‘ જે પોતાના
અમાનાના ઈમામને ઓળખ્યા સિવાય તેની ખયત કર્યા સિવાય
મરી જાય તે કાફરના મોતે મરે છે ’ ભાઈ ગૈન ! આથી
વધુ સારો જવાબ હું કઈ રીતે આપી શકું ? ભાંચ ખોત-
રવી કેના માટે છે ? જેને કોઈ ધણી ન હોય, જે ધર્મમાં
કરોડો માણસ હોવા છતાં પૂરા ચાલીમ માણસો પણ ઈમા-

નદાર, પાકા મોમન, પ્રમાણિક ન હોય તેને માટે ! હવે ફરમાવો ભાઈ ગૈન ! લોંચ હું ખોતરું કે તમે ખોતરશો ? તમારામાં જે પૂરા ૪૦ માણસો ઇમાનદાર હોતે, તો તમારી માન્યતા મુજબ બિચારા મેહદી સાહેબને શામાટે ગારમાં ભરાઈ રહેવું પડતે ? કેમ હવે તો ધરાળર સમજ્યાને !

ગૈન મહાશય ! જે તમોએ તમારીજ કિતાબો ‘અલ-હાદી,’ ‘રાહનગત,’ ‘હકીકતુલમુસાવાત’ વાંચી હતે, તો તમારે આટલી બધી તકલીફ લેવાની જરૂર ન પડતે ! મૌલાના હાજીનાજી તો સાફ લખે છે, કે “ઇમામ જાફરે સાદક અં મે ફરમાવ્યું કે અમે સર્વ ઇમામે મોહમદ છીએ, અમે સર્વ ઇમામે મેહદી છીએ, અમારા માટે ઇમામત મેહદીયતનો જમાનો છે, અમે તસ્લીહના મણકા સમાન છીએ, અમે ઇમામે સર્વ એક ઇલાહી નુર છીએ” વગી પંમખરે ખુદા સં ફરમાવે છે કે “અના અલીયુન મીન નુરી વાહિદ” એટલે હું અને અલી એકજ નુરથી ખદા થયા છીએ. હવે તમે જવાબ આપો, કે તમારીજ માન્યતા મુજબ તમારા કેટલા, મેહદી, ખુદા અને અવતાર થયા ? જરા નારંગે અસહુદાહ તો વાંચા. તેમાં તમોને તેર ખુદાની માન્યતાવાળા લેખ્યા છે. આનો તમો શું ખુલાસો આપાંછો ? જે તમોએ પીર સહરૂદીનના “છરે ભાઈ સૌ સૌ નામે શાહઅલી એક ભાગી જ, આંહી મુજાહ્યો સોઈ

કીરતાર ” જ્ઞાને શરીરને લક્ષમાં લીધું હતું, તે તમારે આટલી બધી તકલીફ લેવાની જરૂર ન હતી !

અમે તો ઇકરાર કરીએ છીએ, કે સો હજાર નામ હોય, તોગણુ તે એકજ ઇલાહીનુર સત્તાધારી ઇમામે ઝમાન અલી, અલીજ છે. જેનુર પ્રથમ ‘ઝર્રેઆલમ’માં હતું તે અલીનું નુર યોમલહુર્ષ સુધી કાયમ રહેશે. ખરેખર તે ઇમામ છે, તેજઅલી છે, અને તેજ મેહુદીપણુ છે. ભાઈ ગૈન ! પ્રથમ અર્થ સમજો, અને પછીથી જગાન ચલાવવા તૈયાર થાઓ ! શું તમે ઇમામ બાકર સાદક અં ના કોલને તો જુઠો નહિ સમજોને ?

પીર સદ્દદીને ઘણાં જ્ઞાને શરીરના પાઠો લખ્યા છે, પણ તેમાં કેઈ કેઈ ઠેકાણે તમારા મુસા, રઝા, તકી અથવા નકી અને હસન અશગરીનું નામ દ્રષ્ટિએ પડતું નથી !! કારણ કે તેઓ તો ફરમાવે છે, કે “ પરતક પાયા ” મેં ઇમામે ઝમાનને જાહેર જોયો છે. પણ ભાઈ ગૈન ! તમારા મેહુદી સાહેબ તો ખાડામાં જઈ સુતા છે, એટલે તેમનું નામ આવેજ કેવી રીતે ? હા. હમણાં તમારા કેટલાક લેખકો જુઠા પાઠો બનાવવા લાગ્યા છે ! તેમ તમેએ એવા એકાદ પાઠ લખી નાંખ્યો હોતે, તો ઠીક થઈ પડતે કે “ ઇમામ તો ખારજ થશે. ખારમા ઇમામ ખારમાં બંધ થશે, અને સઘળી દુનિયા બેદીન, કાફર થઈ જશે. જ્યારે ચાલિસ

મોમન દુનિયામાં લેગા થશે ત્યારે જાહેર થશે. ” અને ગમે તેવું મુનાફિકપણું કરવું એ તો તમારા ધર્મમાં જણાવેલુંજ છે, એટલે ડરવાનું શું કારણ હતું ? ! !

અમે ઈમામની હસ્તી કાયમ સમજીએ છીએ, તે ખુદા અને તેના રસુલ (સ૦) ના હુકમ મુજબજ. અમેને ઈસ્લામી તાલીમ આપનાર પીર સદરહીન સાહેબે અમેને એવી હીદાયત કરી છે. કે “ મેં પહેલાં એ ઈમામને આજ્ઞા કરી છે, અને પછીથી તમેને હાજર ઈમામના ઓળખાણ કરાવી છે. આખી સૃષ્ટિનું જીવન અને આધાર ઈમામે જમાન છે. તેની હસ્તીથી તમારી હસ્તી છે. ” આ કાંઈ અમારા મંદોડાની વાતો નથી. સાબિતિ માટે નીચેનું જ્ઞાને શરીફ વાંચો:—

“ હાજર જોમો છે, જીવોનો આધાર, તે તમો સર્થ કરી
જાણીને નરને નાર;
એ નર દેખીને ભુલશે જોહ, ગોડ અંધારમાં પડશે તેહ;
વેણું નજરે શું જોયો, મારા શાહનો દિદાર,
તે પાવન હુવા નર ને નાર..... ”

પીર સદરહીન સાહેબ એમ તો નથીજ કરમાવતા કે જે જમાનાના ઈમામને જોઈ લેશે યા જોવાનો ઇકરાર કરશે તે શાકર છે. એવો અફીદો તો તમારાજ નસિખમાં લખા-

• ચેલો છે. પણ શું એને (તમારા અકીદા મુજબનાને)
 ઈમામ ગણી શકાય ખરો ! હુરગીજ નહિ. બાકી અમારા
 પાર સદ્દુદ્દાન સાહેબ ઈમામની સ્વારીનો વખત જુદી રીતે
 વર્ણવે છે. તે જરા વાંચી જુઓ. " તે જમાનો આવશે ત્યારે
 ઈમામન માનનારા મોમન લોકો બાદશાહી કરશે. " ભાઈ
 જૈન ! માયું હોજો. મજકુર ઈમામ કોઈ ગારમાંથી કુઠકો
 મારી બહાર નીકળશે ? કે પોતાની માતાની રાનમાંથી-
 પત્નીનો નીકળે તેમ-નીકળી પડશે ? અમો તો એમજ
 માનીએ છીએ, કે એ ઈમામની ગાદી કાયમ છે, અને કયા-
 મત સુધી ત કાયમ રહેવાની છે, અને તેજ ઈમામ સ્વારી
 કરશે. અને મોમનોને આનંદ કરાવશે !

આને માટે દૂર જવાની શી જરૂર છે ? આપણી ચાલુ
 હાલતોનેજ જુઓને ! તમો અહુનિશ રડવા કુટવામાં,
 હાયવેય કરવામાં અને માયું છાતી કુટવામાં તમા અલીલ
 હાલતમાં, જમાયતી ગઘડાઓમાં ખરાગ થયા કરોછો. હાં.
 સુધારો તમોએ કર્યો છે, તે ફક્ત ગુસલ કેમ કરવું, મુઠો
 કેટલી કપાવવી, કોઈ ચીજ ગમે તેવી હુરામ હોય, પણ
 મુસલમાન પાસેથી લેવી હલાલ, પણ એજ ચીજ હિંદુ
 પાસેથી લેવી હુરામ. ઈં ઈં બાબતોમાં (આ બિના સત્ય
 નામના પેન્કલેટમાં અઠો ચિતાર આપે છે). ત્યારે અમો
 ઈમામલીઓ દરેક વાતે સુખી છીએ. અમારા ઈમામે તમા-

નના પ્રતાપે અમારી દિવસે દિવસે ચડતી થઈ રહી છે, અને અમારી આ ચડતી જોઈ તમે જાણીને ખાખ થઈ જાઓ છો ! આ બધું બતાવી આપે છે, કે આનંદ કરવો તે તો અમારાજ નસિબમાં છે. તમારા નસિબમાં નહિ.

તમારા નસિબમાં આનંદ હોય પણ ક્યાંથી ? આજના સુધરેલા જમાનામાં ઢેડ, ભંગી જેવી હલકી ગણાતી કામોમાં સામાજિક બંધનો અને ધોરણો છે, જ્યારે તમારી હાલત મોહર વગરના ઉંટ જેવી છે ! ! તમારો નતો કોઈ ધણી છે, ન કોઈ આગેવાન છે, અને ન કોઈ પીર મુરશીદ છે ! ! એટલે તમારો આગેવાન શેતાન થાય એમાં શી શંકા ? “લા શેખ લહુ ફલાદીન લહુક શેખસ શેતાન.” જેનો મુરશીદ નથી, તેનો દીન નથી. જેનો મુરશીદ નથી તેનો મુરશીદ શેતાન છે. આ બિના તમારાથી અઘણી તો નહિજ હોય ! ! તમામ આલમમાં કોઈ પણ ઈન્સાન-કોઈપણ કામમાં-પીર વગરનો નથી. પીર વગરની કોઈ પણ કામ હોય તો ફક્ત તમારીજ ! અને તેને પરિણામે મેહુદી આવતાં આવશે, પણ હુમણાં તો ઘર ઘર મુદ્દાં, ઘર ઘર કાણ, એક કહે હલાલ. તો બીજો કહે હરામ ! આવી આવી વાતોમાં તમે મુંઝાઈ રહ્યા છો, અને હુકમીને લીધે મુંઝવણ ટાળી પણ શકતા નથી ! !

પ્રિય વાંચક ! અસનાઅશરી જે મેહુદી વિષે ઇતેજાર છે; તેનું મૂળ બિલકુલ છેજ નહિ. આને માટે હું તેમનાજ

• મઝહબની કિતાબોથી સાબિત કરી આપીશ, કે હસન અશગરીના મેહદી નામે છોકરોજ નહોતાં ! જરા શાંતિપૂર્વક ચંક પછી એક દલિલો વાંચવા કૃપા કરશો. મેહદી બન હસન અશગરીના પંદાશ વિષે મોહાના હાજી નાજી દુરેખોખહામાં લખે છે, કે " જનાબ હકીમાં ખાતુન ખ્યાન કરે છે, કે જે રાત્રે ખારમા ઈમામ પેદા થવાનાં હતા. તે

રાત્રે હૉ ઈમામ હસન અશગરીએ મને મારે ઘેર જવાની મનાઈ કરી અને ફરમાવ્યું, કે " એ કુઈ આજ રાત્રે તમે મારા ઘરમાં રહો, કેમકે ખુદાવંદ કરીમ આજ રાત્રે એ ફરજંદને પેદા કરનાર છે, કે જેના સખખથી ગુમરાહી અને જુલમથી ભરાઈ ગયેલી દુનિયાને હિદાયત અને અદાલત ભરી આપશે " આ સાંભળીને મેં કહ્યું, કે તે ફરજંદ કેવી રીતે પેદા થશે ! કારણ કે નરજસ ખાતુનને હમલની અસર પણ દેખાતી નથી ! હઝરતે ફરમાવ્યું, કે નરજસખાતુનથી જ પેદા થશે, આ સાંભળીને હું :ઉઠી. નરજસ ખાતુનના પેટ અને વાંસામાં તપાસ્યું, પણ હમલની અસર બહિર થઈ નહિ. હઝરતે ફરમાવ્યું કે ' અમો પેગમ્બરના વસીના હમલની અસર પેટમાં માલુમ પડતી નથી. કેમકે રાનમાંથી પેદા થઈએ છીએ, અને અમારા હમલની અસર પણ રાનમાં હોય છે. આ સાંભળી હું નરજસ ખાતુન પાસે ગયું, અને તમામ હાલત ખ્યાન કરી. તેઓએ કહ્યું કે મને હમલની

અસર જરા પણ માલુમ પડતી નથી.....તેઓએ (નર-
જીમ ખાતુને) ફરમાવ્યું કે હુઝરતે ફરમાવ્યું હતું તે જાંકર
થયું.....પછી હુઝરતે ઈમામહસન અગગરી સાહેબે અવાજ
આપ્યો કે એ કુઈ ! મારા ફરજાંઠને ઝોળામાં લઈને મારી
પાસે લાવો. જે વળતે હુઝરતની પાસે લઈ ગઈ, તો હુઝ-
રત પાકપાકીઝા ખતના કરેલા હતા. અને જમણા હાથ
ઉપર લખેલું હતું કે:—

“ જાઅલ હક્કો લખહુ કલખાતે લઈજલ જાનેલા. ”
એટલે હક આવ્યો અને ખાતલ ખરાબ થયું અને મરી
ગયું. હાસલ કલામ પછી હું ના ઝોળામાં લઈ ગયા, અને
હુઝરતે સલામ કરી. પછી આન્માનમાંથી ઘણાં પંખીઓ
આવ્યા, અને એક પંખી હું ને લઈને ઉડી ગયું. હકીમા
ખાતુન તે પછી ખ્યાન કરે છે, કે ચાલીસ દિવસ પછી હું
હું ને ત્યાં ગઈ તો જોયું કે જે વરસનું ખચું ઘરમાં ફરે
છે. મેં જોઈને હસનઅશગરીને પૂછ્યું કે આ કેમ ? તો
જવાબ આપ્યો કે પેગમ્બરો અને તેઓના વસીઓના
ફરજાંઠો એક મહીનાના થાય, તો એક વરસના માલુમ
પડે છે. ”

મેહદીના જન્મ વિષે મેં સતયંથ પ્રકાશમાં લખ્યું
હતું, પણ મી. ગૈન પોતાના સચ્ચાઈના (!) ના ડંકામાં
આ સંખંધી હાથવોય કરી જણાવે છે. કે “ તમેઓ ફલાણી

ખાખત કેમ મૂકી દીધી ? અખી મોહમદ કેમ ન લખ્યું ? હાથ નાથની કુટનોટ કેમ ન લખી ? ઇં ઇં ” હું વાંચક-વર્ગનું ધ્યાન ખેંચવા રજા લઉં છું, કે જે આવી રીતે અક્ષરે અક્ષર લખવા ખેત્રીએ, તો પાર ક્યાં આવે ? હા. મતલબમાં ફરક ન આવવા જાઈએ, અને તે મુજબ મેં ફરક આવવા પણ દીધો નથી. એટલે જૈન મહાશયની હાથવેચ મને તો નકામીજ લાગે છે. હવે વાંચક વર્ગને મેહુદીના જન્મ વિષે અલહાદીનો ઉતારો આપું છું. મજકુર કિતાબના પાનાં ૯૪-૯૫-૯૬-૯૭ માં આ ઝિના છે.

મેહુદીના જન્મ વિષે દુર્ગે ખેખહામાં જે હકીકત છે, તેનેજ મળતી ઝિના આમાં પણ છે, ફક્ત તેમાં હસનઅશગરીને ખદલે અખુ મોહમદ લખ્યું છે. વધારામાં હીજરી સન ૨૫૦, શાખાનની વચત્રી રાત (પંદરમી), કઈ ખાતુન જન્મ આપશે તેની હસન અશગરી સાથે વાતચીત, નરજીસ-ખાતુન હકીમાખાતુન સાથે કેવી ભક્તમનસાઈથી વર્તતાં તે, જે રાતના જન્મ થવાનો હતો તે રાતના હકીમાખાતુનનું જે ત્રણ વખત જાગવું અને હસનઅસગરીનો દિલ્લાસો, નરજીસ ખાતુનનું ખચ્ચાના જન્મ વિષેની વાત સાંભળીને શરમાવું, અને નિરાંતે સૂઈ રહેવું, સવારના ખેહો કાટનાં જન્મ થવો, હસનઅશગરીનું મુશકરાવું તથા ખેહુદીના ખાખનેહાર કીરસ્તા રીખવાનું તેમના સાથીઓ સાથે આવી જન્મની

પાણીથી ગુસલ આપવું ઇં ઇં જિનાઓ સમાએલી છે. આ ઉપરથી વાંચક વર્ગ મેહુદીના જન્મ વિષેની આ જિના સમજી શક્યા હશે.

વાંચક વર્ગ ! નરજીસ ખાતુનથી મેહુદીનું જન્મવું આવે છે, એટલે તમના સંબંધી હકીકત તમોન જણાવવી અસ્થાને તો નહિજ ગણાય. આ જિના પણ અસનાઅશરીઓની કિતાબોને આધારેજ છે.

“ હુસનઅશગરી સાથે રાત્રે સૂતાં સૂતાં નિદ્રામાં નરજીસખાતુન સાથે નિકાહ થાય છે. અંન પેગમ્બરે ખુદા પોતાના હાથથી તે નિકાહ પડાવે છે. જેની સાથે નરજીસખાતુનનો જાહેરી વિવાહ થએલો તે શેહરો ખાંધી પરણાવા આવે છે, તો આખો તખ્ત ઉલટાઈ જાય છે. ” આ હેવાલ લાલહેવ અને સખ્ખપરીના કિસ્સાને બૂલાવે તેવો નથી ? નરજીસખાતુન ગમે તેવી ખાનદાન હતી, પણ ખજરોમાં ગુલામો માફક વેચાઈ હતી ! અને હુસનઅશગરીનો ગુલામ તેને ખરીદ કરી પંદર દિવસની મુસાફરી પછી હુસનઅશગરી પાસે લાવે છે ! ! આવી ઓરતને ઘરમાં રાખવા માટે અસમ્મત એક વિચારવા જેવો પ્રશ્ન છે. છતાં હુસનઅશગરીએ તેને પોતાના ઘરમાં રાખી હતી ! ! મેહુદીની પેદાશ વિષે ઉરોષ્ટા દલીલો વિરૂદ્ધ ખીજી ઘણીએક રિવાયતોને આધારે અનેક દલીલો કુખવાની ગાંધી છે. પ્રથમ આખો એ જોવાનું

છે, કે સાચા નબીઓ, ઇમામો નમની આ ગંદી માન્યતા મુજબ પેદા થયા હતા કે કુદરતી કાયદા મુજબ ? આ સંબંધી અહ્લાહપાક પોતાના પવિત્ર કલામમાં ફરમાવે છે કે:—

“ વલન તજેદા લે સુન્નતીલાહે તખદીલા ” એટલે મેં મુકરર કરેલો કાયદો હું કદી પણ તોડતો નથી. આ હિસાબે પેદા થવું અને મરવું એ દરેક મનુષ્યને માટે એક ખુદાઈ કાયદો છે, તેમાંથી પેગમ્બર કે ઇમામ પણ નીકળી શકતા નથી !

વાંચક ખિરાદર ! કદાચ પેગમ્બર કે ઇમામ માટે કોઈ નવો તરીકો હોત, તો અહ્લાહપાક પોતાના કલામમાં કેમ ન ફરમાવતે ! હવે આપણ વિચાર કરા દ્યો કે તેઓની માન્યતાના મેહુદી સાહેબનો જન્મ અહ્લાહપાકના ફરમાન મુજબ છે કે નહિ ? અને જો નથી, તો તેને માટે શું સમજવું ?

મેહુદી પહેલાંના અગીયાર ઇમામોના પણ જન્મજ શયેલા. પહેલા ઇમામ હું અલી અં બ્યારે તેમનાં પવિત્ર માતૃશ્રીના પેટમાં હતા, ત્યારે પેગમ્બરે ખુદા જો ઘરમાં આવી જતા તો ફાતમા બિનતે અસદ ઉઠીને તાંઝીમ કરતાં હતાં ! આમ કરવાની તેમને મનાઈ કરવામાં આવતાં તેમણે જણાવ્યું કે ‘ હું મારી ખુશીથી ઉઠતી નથી, પણ મારા પેટમાં જે બચ્યું છે તે મને ઉભી કરે છે ! આ બિના તમારીજ કિતાબ દુરંજેખહા તથા એહવાલે માંસુમીનમાં છે, અને જેને તમે રાત્રિ દિવસ વાંચો પણ છે.

તુરે ઇમાન કિતાબ ૬ ફી હીસ્સો ૩-૪ સને ૧૩૧૭
 માં લખેલ છે, કે “ જનાબે ક્ષાતમા અં ને ફરમાયા કે ‘જબ
 હસન પેદા હુવાં. તો મેરે પિદરે ખુજુર્ગવારને હુકમ દીયા
 ‘ જખતક હસનકા દૂધ છુડાઓ તખતક જે અચ્છા
 માલુમ હો વોહ કપડા પેહનો ’ એકે વખત મેરે પિદરે
 ખુજુર્ગવારમેરે દેખનેકો આયે. એર હસન મેરા દૂધ પી
 રહાયા. હઝરતને કહા ‘ ઇસકા દૂધ છોડાદો ’ મેને અર્ઝકી
 ખેહાત અચ્છા. શીર ફરમાયા ‘અલી ઇબને અબી તાલિબ તુમારે
 પાસ આયે તો મના ન કરના, કયું કે મેં તુમહારે ચહેરેપર એક
 તુર વઝેયા દેખતા હું. એર બનતા હું કે ખેહાત જદહ તુમસે
 એક ફરઝંદ પેદા હોગા. કે વોહ હુજમતે ખુદા ઇસ ખલ્ક
 કતપર હોગા. (અસનાઅશરીઓ કેવું નાલાયક સાહિત્ય
 પ્રગટ કરે છે ! શું પેગમ્બરે ખુદા સં પોતાની પ્યારી લડકીને
 આવી રીતે કહે ખરા ?) જબ મેં હામેલા હુઈ એર એક
 મહીના હમલસે ગુઝરા તો મુઝે ખેહાત હરાત માલુમ હુઈ.
 એર ઉસ હાલકી શિકાયત અપને પિદરે ખુજુર્ગવારસે કી.
 હઝરતને એક પાનીકા કુઝા માંગા. એર કેઈ દુઆ ઉસપર.
 પઠકર અપના આબેહહન ઉસમેં ડાલકર ફરમાયા, ‘ અય !
 ક્ષાતમા ઇસે પી લો. ’ જબ મેને વોહ પાની પીયા. તો
 અચ્છા હો ગયા જબ ચાલીસ રોજ હુએ તો પીઠપર એક
 હરકત માલુમ હુઈ. અસતરહ ચ્યોંટી બદન વ કપડોંમેં

કીરે. ઓર ચેહી કેફીયત રહી યહાં તકકે તીસરા મહીના પુરા હુવા. ઓર ઉસ શઆહતમંદ ફરજંદ કે સખખ હરરોઝ ઔર વ ખરકત વ ન્યામત જીયાહા હોતીથી જખ ચોથા મહીના શુરૂ હુવા. તો ખુદાવંદ તાલાને ફરજંદે ગીરામીકી ખરકતસે મંરી વેહશત ઉન્સસે બદલ હી. યાને તમામ ખાંફ વ ડર જાકર આરામ વ રાહત હાસિલ હુઇ. ઓર મેં હંમેશા અપની મેહરાબે ઇબાદતપર રહેતીથી. ઓર સિવાય જુરતકી હાજતકે ઇબાદતકી જગાહસે હરકત ન કરતીથી. ઓર જો દિન ગુઝરતાથા મુઝે જગાહા હલકાપન માલુમ હોતાથા. ઓર ન્યામત વ રહેમતે ખુદાકો જગાહાતર પાતીથી. યહાં તકકે પાંચ મહીને ગુઝર ગયે. જખ છઠ્ઠા મહીના શુરૂ હુવા, અંધારી શતેકો મુઝે ચિરાગોંકી જુરત ન હોતીથી. ”

વાંચક ! આ છે ફરતે ઇમામહુસેન અં નો એહવાલ. ત્યારે જન્નતે ખાતુજને પેટમાં હર્થ થાય છે, સૂયાણીની જરૂર પડે છે, ત્યારે લઇઆ હુર અર્શ ઉપરથી દાર્દનું કામ કરવા આવે છે. આ ખિના મોલાના હાજનાજની એહવાલે મા'સુમીનમાં લખેલી છે. તમે આ ઉપરથી જોઈ શક્યા હશે, કે હો ઇમામહુસેન અં ફરતી કાયદા મુજબ જન્મ પામ્યા હતા !

અસનાબશરી લોકો ખાર ઇમામોને તો માને છે. તેમાંના અબીયાર ઇમામોનો એહવાલ વાંચતા આખુને સાક

જલ્દાર આવે છે. કે જેમ બીજી ખલકત પેદા થાય છે. તેમ
તંબા પેદા થયા હતા, એટલે કે માતાના પેટથીજ અવતર્યા
હતા ! એટલુંજ નહિ પણ દરેક ઇમામો નાનેથી મોટા થયા
હતા ! હૉ ઇમામ હસનહુસેન અૉ નાનપણમાં ઝુલાંમાં રડતા
હતા, તો છપ્પહલ મીઠા મીઠા રાગ ગાઇ તેમને ઝુલાવતા
હતા. આ બિના પણ ઠિતાબોનેજ આધારે છે.

મી. જૈન ! ક્ષત્ર તમારા માની લીધેલા ખારમા ઇમામ
મેહદી સાહેબના ખારામાંજ કંઈક વિચિત્રતા જલ્દાર આવે
છે. તેઓ તેમની માતાના પેટમાં તો હતાજ નહિ, કારણ
કે બિચારી હકીમા ખાતુન બેઇ બેઇને થાકી ગઈ હતી,
પણ પત્તો મળ્યો નહોતો ! નરજીસખાતુનને આજે પુત્ર
પેદા થશે એવી હકીમાખાતુન વાત કરે છે. એટલે તેણી
શરમાય છે ! બિચારી શરમાય નહિ તો શું કરે ? કારણ કે
હમલ હોય તો તેને ખબર તો પડેજને ? જન્મ આપનારી
માતા નિરાંતે સુઈ રહે, એ બિના પણ કંઈ જેવી તેવી
વિચિત્ર છે ? સુઈ રહેલ આરતની આદર નીચેથી અચાનક
ખાજક મળી આવે, તો તે સ્વાભાવિક રીતે ડરીજ જાય !
અને તે મુજબ બિચારી નરજીસખાતુન ડરી પણ ગઈ હતી !
જ્યારે દુઆઓ પઢવા લાગી, તો હસન અશમરીએ કહ્યું કે
'ઈન્ના અન્જલના' નો સુરો પઢો. જ્યારે તે પઢવા લાગો
ત્યારે ઠોઠરો પણ પઢવા લાગ્યો ! આવી નાટકી ફીલમ બેઈ

જિયારો નરજીસખાતુન ડરી જાય તેમાં શા નવાઈ ? જન્મ પામતા કેઈ જોદ્યું હાય એવું સાંભળ્યું છે ? જ્યારે જિયારી દુકીમાખાતુન અજબ થઈ હુસનઅશગરીને પૂછે છે, ત્યારે જણાવે છે, કે અમો ઇમામો એક મહીનામાં એક વરસ જેટલા વધીએ છીએ. ભાઈ ગૈન ! તમો આ જુઠી વાતોનો ખચાવ લાવી શકા તેમ છે ? ક્યાંથી લાવો ! “ ખાટલે મોટી ખોડ, કે પ્રથમ..... ” જેવું હોય, તેનો ખચાવજ કેવી રીતે મળે ?

ભાઈ ગૈન ! તમો મેહુદીની જેવી પેદાશ જણાવો છો, તેવી તો એક દબ્બલ મલઉનની થઈ હતી ! તમારીજ કિતાબોમાં છે કે “ તે મલઉન પેદા થતાંજ ભોંય ઉપર આવીને બેઠો, અને ખોલવા લાગ્યો ! કેઈ પણ માણસની દિલની વાતો ઠહી આપતો ! અને ઘડીએ ઘડીએ મોટો થતો હતો ! તેના કપાળ ઉપર ‘ અલકાદેરેલિલાહ ’ લખેલ હતું ! જ્યારે દબ્બલ લોકો ઉપર જુલમ કરવા જેવી કેટલીક વાતો કરવા લાગ્યો. ત્યારે હુઝરતે (પેગમ્બરે ખુદા સૌ મે) દુઆ કરી જેથી એક પંખી આવ્યું, અને તે નાપાકને આંચમાં પકડીને ઉડી ગયું. ,’ આ મુજબ એક નહિ પણ ઘણીએક જાખતોમાં મેહુદીની અને દબ્બલની પેદાશ સરખાપણું રાખે છે ! વળી ઝહુર થવાનો જમાનો : પણ ગન્નેનો સાથે સાથેજ છે ! ! તમો જણાવો છો કે મુઆમ્મી

જીવતો કરે એવી ઈમામમાં કરામત હોવી જોઈએ, વળી આવીજ રીતે દજ્જલ પણ મુઆમાંથી જીવતો કરતો હતો તે પણ તમોજ લખો છો ! આ ગોટાળાની કંઈ સમજ પડે તેમ નથી ! ! !

પ્રિય વાંચક ! હાઈ ગૈનના સમ્બાર્ધના (૧) ડંકામાં પાને ૧૮૨ મા ઈમામની જે જે સીકતો લખી છે તે ઉપર જરા દ્રષ્ટિપાત કરો, અને તે ઉપરથી તમોજ સાર કાઢી લેજો કે હુસનઅશગરી, હુકીમાખાતુન, નસીમમાર્યા, નરજીઅખાતુન અને મી. જૈન એમાં સાચું કેણુ ?

(૧). ખુદા ઈમામને પેદા કરવા ચાહે છે, તેા તેના બાપ માટે પહેલાં પ્રીરસ્તાને હાથે અર્શનું મીકું મધ જેવું પાણી મોકલાવે છે,

(૨). એ પાણી પીધા પછી એ ઈમામની માતાના મુબારક પેટમાં હમલ ગ્હે છે.

(૩). ચાલીસ દિવસમાં રૂહ દાખલ થયા જેવું અંગ થઈ જાય છે, તેથી તેમાં રૂહ દાખલ કરેલી હોય છે. તે માના પેટમાં લોકોની વાતો સાંભળે છે,

મજકુર સીકતોમાંની એક પણ સીકત નરજીઅખાતુનના પેટમાં હતીજ નહિ ! અને તે કહેતી પણ હતી, કે મારા

પેટમાં કંઈ નથી ! તો હવે મેહદીની પેદાશ થઈ કે નહિ તે ઉપર વિચાર કરવા હું વાંચક વર્ગ ઉપર છોડી દઉં છું.

રાજરજવાડાઓમાં દત્તકપુત્ર લેવાનો રિવાજ છે, વળી હસનઅશગરીને (તેમના સગા ભાઈ બાદરના કહેવા મુજબ) ઓલાદ હતીજ નહિ. તેથી આ કાવત્રું રચ્યું હોય તેમાં શી શંકા ? ખરેખર તેમણે મેહદીની પેદાશ વિષે શંકાંજ માર્યા છે. બાકી વાતમાં કંઈ પણ વજીહ નથી !!

ભાઈ ગૈન ! તમોએ ઇમામતના ઉસુલને માન્યા પછી હજારો જુઠી હદીસો (પેગમ્બરે ખુદા સૌ ના નામે) ઘડી કાઢી ચાહુ કુરાનનો ઇન્કાર કર્યો, ખુદા ભૂલી જાય છે એવી નાલાયક માન્યતાના મસલા ળનાવ્યા, ખાર ઇમામ પછી તેરમો નહિ થાય. તે કયામત સુધી જીવતો રહેશે. અને જવાનજ રહેશે એવી અનેક હદીસો (!) બનાવી ખાર ઇમામ અને છેલ્લા મેહદી માટેનો પોતાનો કઠકો ખરો કરાવવા કંઈ પણ બાકી રાખ્યું નથી. છતાં અસત્ય કયાં સુધી કહ્યું રહે ?

મી. ગૈન ! તમો પૂછો છો કે ‘ ખારમા ઇમામની જોખતે સુગરાના વખતે જે વકીલ તેની મુલાકાતે જતા હતા તે શું જોટી વાત છે ? ’ જવાબમાં હું કહું છું કે જોટી તો શું પણ તદ્દન તરકટ ઉભું કરેલું છે. આને માટે એક સુન્નીભાઈ શું કહે છે. તે જરા વાંચી જુઓ:—

અલમેહીના કર્તા લખે છે, કે “ આપકો તરફ હોગા. ઇમામ ગાયબ વ મખફીકી સીકારત કૈસી આંર વેહ લેહ કર્યુ હય ! નાઝરીન, સીકારત સીફ યાર લોગોંકે હથકડે થે, ઇસ ઝરીયે લોગોંકો લૂટતેથે, તખાહ કરતેથે, ફરેખ દેતેથે મગર જબ રોશન ખ્યાલ, રોશન દિમાગ, સાહેબે સીરત શીયા અસનાઅશરી પૈદા હો ગયે, ઓર ઉન્હુને કુચ્છ હચરમચર મચાઈ, તો સપીરોને બી ઇસ હથકડેકો છોડ દીયા વરના ન સિકારતથી, ન ખંધ હોતે, ન ખંધ હોનેકી કોઈ વજે-હથી. ” સાઈ ગૈન ! કઈ સમજમાં આવે છે ? તમારા ગાયબ ઇમામના વફીલો, નાયબોને મૌલાના મોહમ્મદ હાફિઝ અલ-હક કેવા વર્ણવે છે !! વળી એજ મૌલાના સાહેબ લખે છે, કે “ હુસનઅશગરીએ કોઈ દિવસ સદતનતની દાવેદારી ન કરી, અને તેના બાગક છોકરાનો કોઈ દુશ્મન ન હતો. તેને છુપી જવાની કોઈ ખાસ મસલોહત ન હતી, તે વાત બીલકુલ જુઠી છે. અકલવી બહાર છે. ” અગર હો મેહી મુન્ની છે, તો મુન્નીઓની મદદ કરશે તો ઘણી જગરહસ્ત મુન્નીઓની હકુમત થઈ ગઈ. અને હુમણાં પણ છે. અગર તે શીયાઅસનાઅશરી છે, અને ફક્ત તેઓનીજ મદદ કરશે. તો પછી શીયાઓની ઘણી ઘણી જગરહસ્ત હકુમતો થઈ ગઈ અને મૌજુહ પણ છે. ”

પછી તે લખે છે, કે “ આપ અખતક બોંકે અયહાએ કર ગહે હંચ. હાજાં કે અયહાકા નામનિશાન નહિ હય ખાલ

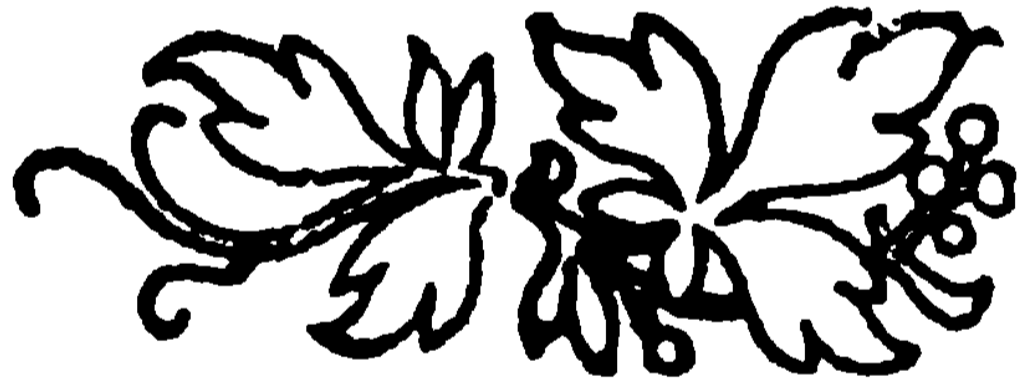
અસલ 'ચેહહય કે કોમને આદતી જલદી ધસ મામલેમે' લીકી આદત કે મુતાબિક મેહદી તો કેહ દીયા મગર જબ વોહ ખાતેં ન દેખી તો શતમા કર છીપનેકા મઝમુન તરાશલીયા' હસ તરેહ રજીયત વગેરા કી હુજરો ખાતેં દાખલ ફીઅલદીન હો ગઇ. ગો કે જેઅફરીએ ઈમામીયા કેહતે હય, કે હૉ હસનઅથગરીકો કોમ મોહ-મહનામી ફરઝંદ નથા (મી. ગૈન કહે છે, કે જાઅફરી પણ અમો છીએ, અને તે અસનાઅશરી છે!!!)

નારએ અસદુહ્લાહના કર્તા સુન્ની મુસલમાન સૈયદઅલી અકબરશાહ તો શીયા અસનાઅશરીઓની આ વાત (મેહ-તીના પેદા થવા સંબંધી) ખિલકુલ જુઠી અને પાયાવગરની જણાવે છે. વળી જેની પેદાશની તારીખ સંપૂર્ણ જડતી નથી, તે આસમાનમાં ગયો કે ગારમાં તેની પણ સંપૂર્ણ વિગત મળતી નથી. જેની પેદાશ વિષેની રિવાયતો ફક્ત હકીમા ખાતુનથીજ બનેલી છે. તે સિવાય ખીજે કોમ પુરાવો નથી ! એટલે એ બિના ઉપર કેટલું વજુદ રાખી શકાય તે સંબંધીનો નિર્ણય વાંચક વર્ગજ કરી લેશે ! ! બાકી ખરું જોતાં તો અસનાઅશરીઓ જે મેહદી વિષે લખે છે, તે પોતાના ખાપનો પુત્રજ નહતો, કદાચ ક્યાંકથી પકડી લાવ્યા હોય, તો બનવા જોગ છે. મી, ગૈન ! આટલાટલા પુરાવા પછીથી હવે તમેજ કહો, કે મેહદી વિષેના તમારા મપગોળા શું ખરા છે ?

સાંચા સૈયદ, આલે રસુલ અને ઔલાદે અલીવક્તમા ઉપર જુહું આળ ચઢાવનાર એ ખુતપરસ્તો ! તમોએ નાળ આગાખાન સંબંધી જે જે ખરાળ શબ્દો ઉચ્ચાર્યા છે. તે દરેકના હકદાર તો તમારા માની લીધેલા ઇમામોજ છે. આ સંબંધી મેં તમોને પ્રથમ સચ્ચોટ પુરાવા આપી પણ હીધા છે ! હવે તો ઢાંકણીમાં પાણી લઈ...જેના જન્મનીજ કંઈ ખબર નથી. તેના ઉપર ઇમાન રાખી ' હજુ જીવતો છે, આખી દુનિયાને મારી ફનાકરશે, એંસી હજાર વર્ષો રાજ કરાવશે, મુઆએને જીવતા કરી તએને અઝીયત આપશે ' આવી આવી અંધ શ્રદ્ધા રાખી પોતે તો ખાડામાં ગળડવું, પણ સાથે સાથે ખીજએને પણ તેમાં હોમવા એ ચોકખું મૂર્ખતા ભરેલું છે ! ! ખુદા સર્વ બાઈએને હકવાત સમજવાની નેક ખુદ્દિ આપે !

વાંચકવર્ગ વાંચીને જરૂર ઇન્સાફ કરશેજ. મેં જે જે દલીલો આપી છે, તેંતે એજ ખુતપરસ્ત ટોળાના આલિમો અને તેએની કિતાબોને આધારેજ છે. મેહદી સિવાયના તેપના માની લીધેલા ઇમામો :મુસાકાઝમ, અલીમુસેરઝા ઇત્યાદિની હકીકત પ્રથમ જણાવી ચૂક્યોહું એટલે તે ઉપર ફરીથી લખી પુનરુક્તિ નહિ કરું, પણ જે મેહદી પોતાનાં પિતાને સપુત પુત્ર હોતે, તો " મારા બાપદાદાઓ ઝાલી- મોની તાબેદારી કરનાર હતા, પણ હુંતો એવા જમાનામાં બહાર નીકળીશ કે આખી દુનયા મારી તાબેદારી કરશે,

કોઈ જાલિમ બાદશાહ નહિ રહેશે. ” એવા શબ્દો કદાપિ
 પણ નહિ કહતે ! ! ! જે પોતાના માળાપોને લવ્વકી પંક્તિના
 સમજે તે આંસાદ નાખલકજ કહેવાય, અને મેહુદી સાહેબ
 પણ એજ લકળને લાયક ગણી શકાય ! બાધ ગૈન ! શર-
 માશો નહિ, એતો જ ખરી બિના હોય તેતો જણાવવીજ
 પડે. આ ઉપરથી કંઈક ધડો લેશો તો અઝાબમાંથી બચી
 જશો, હુંતો એક મિત્ર તરીકે તમોને સમજાવું છું. પછી
 માનો યા ન માનો એ તમારી મુન્સફીની વાત છે.

પ્રકરણ ૧૪ મું.

હું ઇમામહુસેન અં ના ખરા આશક કોણ ?
યઝીદીઓના હિતેચ્છુ કોણ ? મોહરમમાં પુલાવ
કોરમાં ઉઠાવનાર અસનાઅશરીઓ કે ઇસ્માઈલીઓ ?
(મી. ગૈનના સચ્ચાઈના (!) ડંકાના ૧૯ મા પ્રક-
રણનો જવાબ)

પ્રિય વાંચક ! મી. ગૈનનું આ ૧૯ મું પ્રકરણ છેલ્લું
જ છે, તેમને કોઈ નવી વાત લખવા પુરાવો નહિ મળ્યો
હોય, જેથી કરી ' ઘાંચીના બલહ ' માફક ચક્રરખાઈ, પાછા
અમોને હું ઇમામહુસેન અં ની અઝાહારીના વિરોધી સમજી
અમોને યઝીદી તરીકે વર્ણવ્યા છે ! એટલુંજ નહિ પણ
ગાલગત્રોચ કરવામાં પણ બાકી રાખ્યું નથી ! ! વધુમાં તેઓ
જણાવે છે, કે ' તમારા ઉપરથી અત્તા ઝીકરીયા સલામ

‘ શરીયતનો ભાર કાઢી નાખ્યો છે. ’ (અત્રે હું વાંચક વર્ગનું ધ્યાન ખેંચવા રજા લઉં છું, કે આ બિના તેઓ પ્રથમના પ્રકરણોમાં પણ જણાઈ ગયા છે.) આનો જવાબ તો અપાઈ ગયો છે. છતાં ફરીથી પણ જણાવું છું, કે ‘ તેમના માની લીધેલા ઈમામઅલીરજાએ ચોકબું ફરમાવેલું છે, કે ‘ રોજા અને નમાઝ એ કાંઈ ઈબાદત નથી, પણ ઈબાદત એ છે કે પુદાની મારેફતમાં ઉંડા ઉતરે ” આ ઉપરથી શું એમ ન કહી શકાય કે અલી રજાએ પણ અસનાઅશરીઓ ઉપરથી શરીયતનો તોક કાઢી નાખ્યો છે ? અલા ઝીકરીયા સલામને અસનાઅશરીઓ હલકા શબ્દોથી સંગ્રાધે છે, તો શું તેમના અલીરજા તેમાંથી બકાત રહી શકે તેમ છે ? હરગીજ નહિ.

શરીયત, શરીયતની ખાંગ પોકારનાર મી. ગૈનના મુજબે હદો, ઈમામો ચાલુ કુરાનેશરીફને બયાએ ઉસ્માની સમજે છે, પુદા ભૂલી જાય છે તેવી માન્યતા ધરાવે છે, આ બધી એમની શરીયત ! ! મુતાના નામે હજરો સ્ત્રીઓની લાજ લૂંટવી એ તેમની શરીયત ! ! ! અલી મુસેરજાની કબર ઉપર માથું ઝુકાવવામા સાતહજર સાતસો સીતેર હજનો સવાબ એ તેમની શરીયત ! ! તાજીયા, દુલદુલો બનાવી હાયવોય કરી પવિત્ર પુસ્તુર્ગોની બેઇજતી કરવી એ તેમની શરીયત ! ! ! મુસા કાઝમના ફરમાવ્યા મુજબ સ્ત્રીઓની યોનિ જેવી, તેમાં આંગળી નાંખવી, અને તેને બોસો આપવો એ તેમની શરી-

યત ! ! ! આ બધી શરીયતોના હું કેટલાક વખાણુ કરું ?
આવી આવી નીચ માન્યતા ધરાવતા છતાં ઇસ્લામી હોવાનો
દાવો કરવો એ શું શરમની વાત નથી ?

ભાઈ ગૈન ! કેાઈ માણુસ તમોને ‘ પેગમ્બરે ખુદાની
મેહનત ઊરગાદ ન કરવા, એક અદ્વાહુગાક સિવાય કેાઈની
પુજા ન કરવા, અને મોહરૂમના બીદઅતી કામો ન કરવા
શિખામણુ આપવા જાય છે, તો તમો યા તમારા અજ્ઞાન ઉલ્લ
માઓ તેને યજીદીની ઉપમા આપોછો ! ઇમામહુસેન અઠ ની
શહાદતને મિટાવનાર સમજો છો, તેઓને ગાળા પણ ભાંડા
છો ! ! તમારી આ વર્તણુક શોચનીય નથી ? તમારા હુન્ન
મુદ્દાઓ તમોને “ છોકરાઓ વેચીને પણ તાજીયા કરનાર
મોગન થઈ ગયા છે, વેશ્યાની આંખોમાં ધુમાડો જવાથી
(મોહરૂમમાં) આંસુ આવતાં જન્નતી થઈ ગઈ, તાજીયા
જન્નતની સનદ છે, ” આવું આવું સમજવી (પોતાના
પેટનો ખાટો પૂરવા ખાતરજ) તમોને અંધકારના ખાડામાં
ધકેલી રહ્યા છે, તે શું તમો સમજી શકતા નથી ? ? તમો
જતાવી શકોછો ? કયા ઇમામ, કયા નબી અને કયા કુરાન
શરીફમાં આ સંબંધીનાં ફરમાનો છે ? જ્યાં બધુંજ ઉપ
જતવી કાઢેલું હોય, ત્યાં તમો જતાવી પણ કેવી રીતે શકો ! ! !

તમો તદ્દન પાયા વગરની દલીલ રજુ કરોછો, કે
“ આપણું સગાં વહાલાના ગમમાં આપણે રાઈઓ છીએ.
આપણને દુઃખ લાગે છે. ” પરંતુ તમારી આ કસવા જેવી

• ફલીલગ તમારી અજ્ઞાનતાનું પ્રદર્શન કરાવે છે !! મી. ગૈન ! હું તમોને હૃં ઇમામહુસૈન અં ના સોગંદ આપી ' પૂછું છું, કે શું કોઇને ત્યાં ' જવાનભાઇ અથવા જવાન દીકરાનું મૃત્યુ થાય, અને તેને સારું સારું ખાવાનું આપો, તે તે ખાશે ખરો ? તમો મોહબતના કારણે રોવું આવવાનું જણાવો છો, પણ જો તમોને ખરી મોહબત હોય, તો એક તરફ ખાલી હાથવોય કરી ખીજી તરફ માલમ-સાલા ઉડાવવા તૈયાર નથી થતા ? નયાઝેહુસૈન અં ના નામે તમો કેવી કેવી સરમ વાનિઓ પકાવો છો ? શું ! તે તમારી જઠરાગ્નિને તૃપ્ત કરવા તો નથી કરતા ? તમારી આ આ મોહબતને તો ' નાટકી મોહબત ' નુજ ઉપનામ આપવું અર્થાર્થ છે, એમ કોણ નહિ માને ?

એક તરફ હૃં ઇમામહુસૈન અને તેમના ખાજાખચાં-ઓને ભુખ્યા, ખ્યાસા, સંપૂર્ણ તકલીફમાં ફસાવેલા તમારા મુદ્દાઓ વર્ણવે છે, છતાં ખીજી તરફ સારી સારી વાનીઓ ઉડાવવી એ હૃં ઇમામહુસૈન અં ના દોસ્તોનું કામ સમજતા હશે ખરાને ? કાળાં કપડા પહેરી યઝીદી ફેજર્યાં ભરતી કર્યા સિવાય ખીજું વધારે કંઈ પણ કરતા નથી ! જો ઇમા મહુસૈન અં ની દોસ્તીની દાવેદારી કરવી હોય, તો સાચી ફિદાગીરી ખતાવો, સારું સારું ખાવાનું તજી દો, ઢોલ-તાંસા-નગારાં ઇં યઝીદ મલકિન તરફનાં હતાં તે યાદ કરી તેને તર્ક કરો, અને તેવણનાં કુટુંબીઓની નાટકી ફીલમો

રજી કરા તેમની તૌહીન કરતા બંધ પડે. કદાચ તમે પૂછશો કે આવા દલીલ શું ? તો હું તમોનેજ પૂછું છું, કે હું ઇમામહુસેન અં ના કુટુંબીઓને તકલીફમાં નાંખી તેમને શહીદ કરનાર યઝદીઓએ મેવામિઠાઈ ખાઈ, ઢાલ-નગારાં-વગાડી ખુશી ખતાવી હતી કે બીજાં ? સમજીને તો ઇશારોજ કાફી છે, માટે આટલામાંજ સમજી જાયને, અને ખુદ તથા તેના પ્યારા હુબીબ સં ના ખાતર હું ઇમામહુસેન અં ને નારાજ ન કરો. તમે મરખીયા ધારા જેને બિનાઓ રજી કરો છો, તે તમારા મુદ્દાંઓએ ઉગળ-વેલી કાઢેલી ઓગણીસ રિવાયતોનેજ આધારે છે. બાકી ખરૂં જોતાં તેવજી હુઝરતની જવાંમદી અને નુરે ઇલાહીના સખબે કેઈ પણ પલીદ તેમની છેડતી કરાં શકયોજ નથી.

ખરી મોહબતવાળાઓને રાગરાગગીઓથી શી મત-લબ ? તેમને તો એક રાત્રિના પાંચસો પાંચસો રૂ. લેનાર આકિર અને સાદુ સીધું વાંચી શકનાર એક ખોજો બને સરખા હોવા જોઈએ, પરંતુ બ્યાં ખરી મોહબતજ નથી, ત્યા મુદ્દાંઓના હાવભાવની જરૂર પડે તેમાં શી નવાઈ ? મી. ગેન ! તમે હું ઇમામ જાકર સાહિક અં ની હુદીસ ટાંકી ખતાવી જણાવો છો, કે “ તેવજી હુઝરત અમેને અઝાદારી માટે ફરમાવે છે, અને અમારા હુકમાં દુઆ ગુબરે છે, ત્યારે મી. દુથ ! તમારા જેવા નાપાકો અઝાદારીની રજમને તોડી પાડવા મથે છે. ” હું તમોને અરજ કરું છું

ભાઈ જૈન ! દિલમાં ઈન્સાફ રાખી ખરું જણાવજો કે ઈમામ બાકર સાદિક અં મેં જે ફરમાવ્યું છે, તે પ્રમાણે તમે અમલ કરો છો ? તેમણે કયે સ્થળે તમારી અઝાદારીની હિમાયત કરી છે ? ખુદ શહીદે કરખલા જનામે ઇમામે હુસેન અં એ આવા જહાલીયતના કામે માટે તો ખાસ મનાઇ કરી છે, તે શું ભૂલી ગયા છો ? તમારીજ કિતાબ “લેઅલ્લો વલ મરઝન” માં પાને ૩૭૫ મે આ પ્રમાણે લખેલું છે, કે “પછી હજરતે ફરમાવ્યું. અય એહુવેએત ! મુસીબતને માટે તૈયાર રહો, હુરગીઝ સખ્ર અને શીકેખાઈને છોડતા નહિ, નાખુશ વાત જીભ ઉપર લાવતા નહિ, કે જેથી કરી તમારો સવાબ ઓછો થાય, જ્યારે હું કતલ થઈ જાઉં, ત્યારે વાળ વિખેરી નાંખતા નહિ. મોડાડું અને છાતી કૂટતા નહિ. કપડાં ફાડી નાંખતાં નહિ, અને વાવેલા કરતા નહિ; પણ હું તમેને રડવા માટે રોકતો નથી, કેમકે તમે ગરીબ અને મુસીબતમાં ફસાએલા છો.” મી. જૈન ! ઇમામહુસેન અં ની આ પવિત્ર વાણીને તમારાં મુલ્કાં મુજતેહો ઠોકરે મારી તમેને ઉલ્ટે રસ્તે ચઢાવી તમેને જહુન્નમ તરફ લઈ જવા ચાહે છે, છતાં સમજતા કેમ નથી ? આ તો ફરમાં ખરદારીને બહલે ઉલટું બેફરમાની કરો રહ્યા છો ! મહેરબાની કરી “મોહિબે દોજહાંન” જીલ્લ ૪, ૫, ૬ વાંચો તેમાં શહાહતનો સીધો અર્થ અને તમારી સ્થિતિનું પૂરેપૂરું વર્ણન કરેલું છે.

કુરબાન થાય મારી જન, તે સરદારે કેનેા મહાં ,
જનાજ હુઝરત ઈમામહુસેન અં ઉપર. તે ઈમામને ન મા-
નનાર ખરેખર બેઈમાન, યઝીદી છે ! અને જેઓ ન માનતા
હોય તેમના ઉપર ખુદા અને તેના મલાએકેાની લાનત
હોજે ! અમે ઈસ્માઈલીઓ તે આકાએ નામદારના ખરેખરા
આશિક છીએ, કારણ કે જે તેવણને ન માનીએ. તેા ના-
મદાર આગાખાનને ઈમામે ઝમાન માનવાનેા હુક રહેતો
નથી. જે તેવણ હુઝરતનેા દુશ્મન તે ઈમામ સુલતાન
મેહમદશાહનેા પણ દુશ્મન છે. અમે જે ઈમામે ઝમાનને
માનીએ છીએ, તે એવણ હુઝરત ઈમામેહુસેન અં ની
પવિત્ર ઔલાહ તરીકે. એટલે અમે એવણ નામદારના પૂરે-
પૂરા આશિક અને તેમના કદીમી સાચા પેરવ છીએ;
એટલુંજ નહિ પણ અમે ત્રણસેને સાઠે દિવસ એવણ
નામદારનું પવિત્ર નામ લીધા કરીએ છીએ. અમારી બંદ-
ગીમાં તેમનું પવિત્ર નામ આવે છે !! અમે તેા એટલે
સુધી માનીએ છીએ, કે જે પોતાની ઇબાદતમાં હું ઈમા-
મહુસેન અં નું નામ ન લે, તેની ઇબાદત હુરામ છે. અમે
તેમના વાસ્તાથી ગુનાહોની બક્ષામાણી માંગીએ છીએ.

“ યારબ બહકે ઉનદો ગુલે ગુલશને બતુલ
બખશીએ બમારા ફાતમાયા દુખતરે રસુલ ” ખુદા-
વંદા ! અમારા ગુનાહોને બખશી દે. તારી જનાબમાં તારા

હુબીબ મોહંમદ સં ની ખ્યારી દીકરી જન્નતેખાતુનના ખ્યારા ફરજંદ હસનહુસેન અં નો વાસ્તો આપીએ છીએ. મા. ગૈન! આ ઉપરથી આપ સમજી શક્યાજ હશે કે અમે તે મોલ્લાના ખરા આશકો છીએ. છતાં તમે અમારી નિંદા કરી દોજખમાં જવાનો સામાન એકઠો નથી કરતા ? જ્યારે અમે તે મોલ્લાને વખાણુનારા છીએ. ત્યારે તમે તે ફક્ત પુસ્તાવ, કોરમા અને ખીરીયાનીની લાલચે એ મોલ્લાની મઝમ્મત કરનાર છો !! અમે માનીએ છીએ, કે હું ઈમામહુસેન અં મેં પોનાની રાજપુશીથી શહાદત કબુલ કરી, જે પુદ્દાની ખાસ રેહમત હતી. તેઓએ યઝીદીઓ પાસે લાચારી ખતાવી નથી. તેઓની પાક ખીખીઓની બે હુરમતી થઈ નથી. વળી અલ્લાહ પાકના ફરમાનમાં પણ છે. કે ‘ જે મારી શહીદ થાય છે, તેઓને મરી ગયેલા ન સમજો. ’ ત્યારે તમે રાત્રિ દિવસ અલ્લાહ પાકના ફરમાન વિરુદ્ધ હાયવોય કરી તેવાજુ પવિત્ર ઈમામની ગેર્મ ઝઝતી કરી રહ્યા છો !

તમારા કેટલાક મુજતેહદો પણ ફતવા આપે છે, કે ‘ હું કાસમ અં તું ખ્યાન વાંચનાર ઈમામહુસેન અં ની ખ્યારી દીકરી ઉપર જુદી તોહમત લગાડનાર મહાખાળી છે. ’ વળી ખીખી શેહરખાતુ પહેલાં વફાયત કરી ગયા છે, શેહરખારખીખી અને શેહરખાતુનો મિલાપ તથા વિલાપ ઉપજવી

કાઢેલ છે. શાહે હલખની દીકરી જેની સાથે અલી અકબરની શાદી થઈ. તે રિવાયત પણ જુડી છે. સર્વે શહીદ થઈ ગયા, તે વખતે ઉંટણી સવાર ખીખીસુગરનો કાગળ લાવે છે. આ ખિના પણ કાલમ જેવો કિસ્સો લાગે છે! ઈમા-મહુસેન અં પોતેજ છાતી માથું કુટવાની અને કપડાં કા-ડવાની મનાઈ કરે છે. તે પછી પવિત્ર ખીખી એનજ જે મનામાં હું અલી અં અને જન્મતેખાતુનનું લોહી હસ્તી ધરાવતું હતું, તે કપડાં કાઢી પોતાના હાલ હવાલ કરે અ ખિના માનીજ કેવી રીતે શકાય ! જરા વાંચો તે ખરા. જ્યારે જન્મતેખાતુનના માથા ઉપરથી ધરના સહેનમાં અ-ચાનક આદર ઉતરી ગઈ, ત્યારે સૂર્ય પણ છુપી ગયો હતો. માણસોએ રસુલે ખુદા સં પાસે અરજ કરી કે શું કયામત આવી ગઈ ? ત્યારે અપ્રમલ આવીને આ ખિના બહાર કરે છે, અને જણાવે છે, કે કયામતને તે હવે વાર છે ! ત-મારીજ કિતાબોમાં લખેલું છે, કે જ્યારે હું અલી અં ના ગળામાં રત્ની નાંખી લઈ બચ છે, ત્યારે જન્મતેખાતુન જણાવે છે, કે 'હું મારા ખાપની કબર ઉપર ઉઘાડે માથે કુરિયાહ કરવા બહિં છું.' ત્યારે હું અલી અં એ તેમ નહિ કરવા અને સખર કરવા કહેવરાવ્યું કારણ કે જો તેમ નહિ થતે તે આખી દુનિયાનો તખ્તો ઉલટાઈ જતે. આવી આવી હુરમત ધરાવનારની પવિત્ર ઓલાહ માટે તમે ન છાજતી ભાષામાં બેઈઅતી કરી રહ્યા છો. એજ બતાવી

આપે છે, કે તમે હું હુસેન અં ના દોસ્ત નહિ પણ દુશ્મનજ છે; કારણ કે જેના ઘરની ગુલામી કરવામાં જી-અઇલ મોટાઈ માને, મલાયકો વગર રજાએ ઘરમાં ન આવી શકે, તેમના સંબંધી તમે જુઠાણા ભરેલી વિગતો વાંચો અને વંચાવો છો. !!

જનાબ ઇમામહુસેન અં ની શક્તિનું માપ તમેને ધ્યાનમાંજ ક્યાં છે ? આપની મદદ માટે હવા, પાણી, ફી-રસ્તા અને જીનાતો આવ્યા હતાં, છતાં આપે તેમની મદદ કબુલ કરી નહોતી. છેવટે અલ્લાહપાક તરફથી ગેળી અવાજ આવ્યો, કે “ અગર તમે ચાહો તો આ મલકોનો (યઝી-દીઓ) તમેને કંઈ-ઈજા ન પહોંચાડી શકે, અને તમારા અસહાઓ તથા સગાંઓ સર્વે સજીવન થઈ જાય, ઉપરાંત તમારા દરજ્જામાં પણ કંઈ પણ ફરક ન પડે. ” આપે એ વખતે જવાબ આપ્યો, કે “ હું તો એજ ચાહું છું, કે મેં જે વાયદો કર્યો છે, તે પૂરો કરું. ” સુબ્હાન અલ્લાહ ! કેવા સરમ્ જવાબ ! અલ્લાહપાકે મદદ કરવા ચાહું, પણ આપે તો હીમતપૂર્વક પોતાનો વાયદો પૂરો કરવા જણાવી દીધું. ” મી. ગૈન ! આવા શક્તિવાન મહાન મૌલા માટે તમે જે લાચારી હાલત જણાવો છો, તેને માટે તમારે શરમાવું જોઈએ.

તમે જે પાણી નહિ મળવા સંબંધી જણાવો છો, તે તો હજી કહાવી છે ! પણ આપે પગલું ઠેકું મારી પાણીનો

ઝરો વહેતો કર્યો હતો ! ત્યારે શીમર મલઉને પુછ્યું, કે પાણી તો તમારા પગ પાસે છે છતાં શામાટે માંગો છો ? આપે ફરમાવ્યું કે અમારામાં એટલી શક્તિ છે, કે ડેબું મારતાં પાણી નીકળી પડે, પણ હું તારી ઉપર હુન્ન । તમામ કરતો હતો. ’ જે દીન દુનિયાના માલિકને તામે હવા, પાણી, જમીન, આસ્માન, ફીરસ્તા અને જીન્નાત હોય ત તમારા વર્ણવ્યા મુજબ લાચારી બતાવે ખરા ? હરગીજ નહિ. તમે એવણુ પાક હજરતને મુસીબતમાં કમાયેલ, લાચાર અને હાયવેચ કરતા વર્ણવો છો ! પણ જે તમા બજ કિલાબ નુરેઈમાન ૧૭ મી પાનું ૫૭ મા ઉપર જરા દષ્ટિ પાત કર્યો હોતે, તો જરૂર જાણ્યું હોતે, કે ‘ જેમ જેમ તે હજરત ઉપર સખત મુસીબતો પડતી હતી, તેમ તેમ તેઓ વધારે શાંત અને પ્રકુલ્લ વદન દેખાતા હતા. ’

પ્રિય પાઠક ! અત્યાર સુધીની ઝિના ઉપરથી તમેએ અસનાઅશરીઓની સ્થિતિનું માપ કાઢ્યું હશે છતાં જરા વધુ વિગત પણ આપવી જરૂરી છે. તેમનામાં એક ખીબતથી ઉઠી રિવાયતો આવે છે. એટલુંજ નહિ પણ કોઈ વખત તો ગપગોગા જેવુંજ ચલાવે છે ! એક મિજલસમાં અબ્દુલ્લા ઝિન હસન અં ચાર પાંચ વર્ષની નાની ઉમરમાં પોતાના કાકા સમક્ષ શહીદ થયાનું એક મુલ્લાં સાહેબે જણાવેલું ! જ્યાં હું ઇમામ હસન અં ગુજરી ગયે દશ વર્ષ થઈ ગયાં હોય ત્યાં તેમના પુત્ર ચાર પાંચ વર્ષના હોયજ

ક્યાંથી ? આને માટે જ્યારે તે ખુતપરસ્તોને પુછીએ છીએ ત્યારે જણાવે છે, કે જો “ રોવાનું ” થતું હોય, તો ગં તંવી અમ્ક અને મો'તખર રિવાયત ન હોય તે પણ વાંચવું જાએજ છે. ” તોખાહ, તોખાહ ! આવી જહિલ માન્યતા દુનિયા ભરમાં હલકામાં હલકા ગણાતાં ધર્મમાં પણ હોત નથી !! છતાં તેઓ હ૦ ઇમામહુસેન અ૦ ના દોસ્ત હોવાને દાવો કરે એ માની શકાય તેવું છે ?

ભાઈ જૈન ! તમારાં ટોળાનાં ધર્તીગો કેટલાંક વર્ણવું આને માટે તો એક જુદું પુસ્તક લખવા ઇચ્છા છે. અરે ઇસ્માઈલીઓને તમારા જેવાના ધર્તીગોથી ખુદાપાક બચાવે ! ઇસ્માઈલીઓ હ૦ ઇમામહુસેન અ૦ ને તુરાનીયતની સાધ ઓળખે છે, અને તેઓના ખરેખરા આશિક છે. માટે તેમને જેવા ધર્મ મા'રેફત હાસિલ કરો. ઇસ્માઈલીઓ ઇમામ અના પાકનુરને કતલ થએલ યા મરી ગએલ નથી માનતા તેઓ તો માને છે, કે ઇમામત હંમેશાં કાયમ છે, આં માટે તમારી કિતાબ ‘ લોઅલો વલ મરજાન પાતું ૩૮૬ ’ સાક્ષ આપે છે, કે “ હુઝરતની શહાદત પછી મોટો વંટોળીયે આવ્યો, જમીન ધુજવા લાગી અને એવી કાળી હવા ચાલ કે આખી દુનિયામાં અંધકાર વ્યાપિ ગયો ! સૂર્યને ત્રહલ લાગ્યું અને લોકો સમજ્યા કે કયામત આવી ગઈ !! પણ જનાબ ઇમામે ઝેનુલ આબેદીન અ૦ ઝમાના ઇમામ હાજરે સવાશી તમામ તોફાન અને અમાળા ગાંત પરી ગઈ ”

તમારી આ માન્યતા મુજબ તો ઈમામે ઝમાન હાજર હત ઈમામત કાયમ હતી. ફક્ત જુસ્મ (ખદન) જ હો ઈમ મહુસેન અં મે ખદલાવ્યું હતું. છતાં તેને માટે હાયવો કરી લુટાઈ ગયા મરી ગયા એવું કહેવું એ તદ્દન નાદાનીય તજ છે (!) કારણ કે એ આકાએ નામદારની આ પહેલી શહાદત નથી. જો તમોએ રહેનજાત કીં ૧૬ મી હિસ્સે ૧૧ મો સને ૧૩૨૬ માં છપાએલ ' પચાસ હજાર આદમ વાળો લેખ વાંચ્યો હતે, તો તમોને જણાઈ આવતે કે તેએ પચાસ હજાર આદમ સાથે હતા (એક આદમનો ઝમાને પચાસ, પચાસ હજાર વર્ષનો ચાલતો) મજકુર સમ દરમ્યાન તેમને લડાઈઓ પણ કરવી પડી છે. શહીદ પા થયા હશે. અને ફરી પ્રગટ પણ થવું પડ્યું છે !! એટલે તમો હાયવાય તો નકામીજ કરોછો, કારણ કે એ તો એ મોલાના ખેલ છે !!!

હવે એ આકાએ નામદારનો એક ખાંજો ખેલ તમોને ખતાવુંછું. તુરેઈમાન સને ૧૩૧૩ માં આ ગિના પ્રગટ થએલ છે. “ એક ચહુદી મુસલમાન થયા પછી હો રસુલે ખુદાને સંગામાં હાજર થઈ ઓલાહ થવા માટે સવાલ કરે છે. હજ રત હુઆ કરવા હાય ઉપાડે છે, એટલે જાબરલ આવી કહે છે, કે તેના માટે હુઆ ન માંગો ! લોહ મેહકુઝમાં એના નામે દીકરોજ નથી !! એટલામાં હો ઈમામહુસેન અવ ન્યાં આવે છે. રસુલે ખુદાને હિલગીર જોઈ તેમની રહેમતને

• દરીયો જોશ ખાય છે. અને એક પછી એક એમ સાત દીકરા આપે છે. રસુલીલાહ તેમને મનાઈ કરે છે, કે ' પુઠા ફરમાવે છે, કે તેના હકમાં દીકરો નથી ' એટલામાં જીવંત આવી અરજ કરે છે, કે યા રસુલીલાહ ! તમે હુસેન અં સાથે તકરાર ન કરો તેમની દુઆને કોઈ રોકનાર નથી. તેઓ ખોલે છે, તેમ લોહ મેહકુઝમાં લખાય છે !!

રાહિબ કા જો હુસેન દિલાય તો ખખશ હું;
ખખશે અગરથે સારી પુઠાઈ તો ખખશ હું.

સુબહાનઅહલાહ ! કેવો તેવણ આકાએ નામદારનો મરતબો !! છતાં તમે તેમનો મરતબો ભૂટી ખોટી રિવાયતો અને મરસીયા બનાવી તેમને લાચાર હાલતના બતાવો છો !!! વાંચક વર્ગ વાંચીને જરૂર ઇન્સાફ કરશે કે આશિકે હુસેન તમે છો, કે અમે ઇન્માઇલીઓ ?

હવે આ સંબંધી વિશેષ વિવેચન ન કરતાં તમેને નીચેના ત્રણ સવાલો કરી, આ પ્રકરણ સમાપ્ત કરીશ. ભાઈ ગેન ! ઇમાનદારીથી જવાબ આપજો,

(૧). તુરે ઇમાન કિં ૧૭ મી પાનું ૯૩ (હાજી નાજી) માં કામલજ બીચારતમાંથી ઇમામે જાફરે સાદીકથી રિવાયત લખી છે કે “ પછી હંકલાલાએ ઇમામેહુસેન અં ઉપર કુદરતી હાથ રાખી ફરમાવ્યું. અય મોહંગદ ! આ

શહીદોમાંનો પહેલો શહીદ છે, તમે આને
 મારા સલામ પહોંચાડો, અને ખુશ ખબરી
 આપો કે એ લોકોને હિદાયત કરનાર, નેક
 રસ્તો બતાવનાર, ખલકતને સાચવનાર અને
 મારા ઇદમનો ખબરો છે. તથા આ આ-
 સમાન અનં જમીન તેમજ ઇન્સાન અને
 જીન્નાત ઉપર મારી હજજત છે.' અને
 હદીસમાં છે કે ઇમામહુસેન અં ની રૂહ
 (પ્રાણ) ખુદાએ પોતેજ કબજ કરી, અનં
 પોતેજ એ હજરત ઉપર નમાઝ પઢ્યો.
 ખુદાતાલાની હદ દરજ્જાની મહેરબાની છે,
 કે આપના માથા ઉપર કુદરતી હાથ ફેરવવો,
 પોતેજ રૂહ કબજ કરવી અને નમાઝ પડવી.
 વળી ખીજ કેટલીક હદીસોમાં છે, કે ખુદા-
 તાલા ઇમામહુસેન અં ની મુસીબતમાં
 રડ્યો હતો. " ભાઈ ગૈન ! તમેને પુછવાની
 રજા લઉં છું કે તમે ખુદાને નિરાકારી
 માનો છો, છતાં ખુદાએ હાથ માથા ઉપર
 રાખ્યો ! નમાઝ પડી ! મલકુલમેત ઉપર
 વિશ્વાસ ન રાખતાં પોતેજ રૂહ કબજ કરી !
 ખુદા શતો હતો ! આનો અર્થ શો ? ખુદા

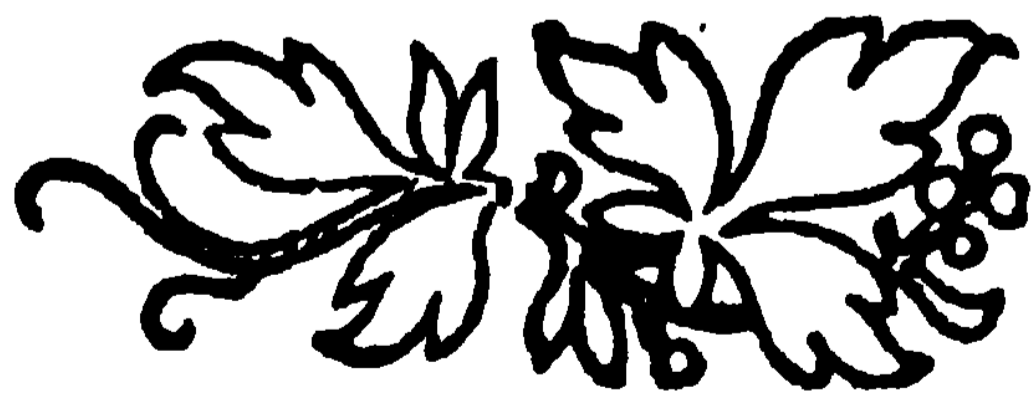
સાકાર છે, કે નિરાકાર ? જે નિરાકાર હોય, તો ઉપર લખ્યા મુજબ કેવી રીતે કયું ? જે સાકાર હોય, તો તે વખતે કયા રૂપમાં હતો ? (ઇમામે એનુલ આબેદીને એ બધી ક્રિયાઓ કરી હતી, તો તેમના તરફ તો ઇસારો નથી ?) જવાબ ઇન્સાનીયતથી આપવા વિનવું છું.

(૨) તુરુઈ ઇમાન પાનું ૧૨૮ (ઉપર જણાવેલીજ)
 “તેમજ અર્થ ઉપર પુઠાતાલાએ ઇમામ-હુસેન અં ને જમ્યા આપી છે, કે ત્યાં બેઠા બેઠા પુઠાવંદતાલા સાથે પોતાના જવારો વિષે વાતચીત કરે. ’ બાઇ ગૈન ! અહ્લાહ મિયાં સાથે ઇમામહુસેન અં બેઠાં બેઠાં વાતો કરી શકે, તે ઉપરથી તો પુઠાતાલા જે લામેહુદ છે, તે હુદવાળો થઈ જાય છે તેનું કેમ ? અહ્લાહતાલા અને તેમની વચ્ચે વાયર્લેસ કે ટેલિફોનની ગોઠવણ છે ? ઇમામ અને અહ્લાહ હુમકલામ થાય છે, તો જીખ્રઇલની જરૂર રહે છે કે નહિ ?

(૩) તમો શહાહતને મુસ્લીખત સમજી રાત હહાડો હાયવોય કરવામાં મશગુલ રહો છો, અને

એવણુ પવિત્ર ઈમામને મઝહુમ અને મુસીબતઠા સમણ રક્ષા છે. હું સવાલ કરું છું. કે હું ઈમામહુસેન અં ની શહાદત એ ખુદા તરફથી રહેમત હતી કે મુસીબત ?

અત્રે હું વાંચક વર્ગનું ધ્યાન ખેંચું છું, કે એક વખત અસનાઅશરીઓ ખુદાને નિરાકાર સમણ અમોને અવતાર માનનાર તરીકે લેખે છે, હું ઈમામહુસેન અં ના અમોને દુશ્મન તરીકે વર્ણવે છે, ત્યારે ખીણ તરફ તેઓ પોતાને અવળે રસ્તે ચઢ્યા છતાં ઈમામહુસેન અં ના દોસ્ત તરીકે જણાવે છે!! એટલે આ આખાં પ્રકરણનું શાંતીપૂર્વક મનન કરી એનો ઇન્સાફ તમો પોતેજ કરી લેશો એવી આશા છે. બાકી હું તો ખુદા પાસે એજ દુઆ ગુજારું છું, કે આ ઇલાહી ! તારા ખ્યારા ઈમામહુસેન અં ના જે ખરેખરા દુશ્મન છે, તેઓને તારી કુદરતથી સજા કરજે!! કે જેથી કરી તેઓ પસ્તાયો કરી નેક રાહ ઉપર આવી જાય!!

પ્રકરણ ૧૫ મું.

ઉપસંહાર.

ધુળ ઉરાડે સૂર્ય પર, જાય નહિ ઢંકાઈ;
ઝળકી ઉઠે જગતમાં, સતપંથની સન્ધ્યાઈ.

પ્રિય વાંચક ગણુ ! અસનાઅશરી સન્ધ્યાઈ (!) નો ઢંકો
લખનારે સતપંથ (સન્ધ્યાઈ) ઉપર ધુળ ઉરાડવા વ્યર્થ
કાંકાં માર્યા છે ! અહાહુપાકના નુરને ઓલવવા નકામી કોશીષ
કરી ખુદાની હુજ્જત ઈમામે ઝમાન નાજ આગાખાન ઉપર
અધટિત શબ્દો ઉચ્ચાર્યા છે, પણ આ પુસ્તક વાંચ્યા પછી
તેમની સઘળી કોશીષો વ્યર્થ ગઈ છે, એટલુંજ નહિ પણ
ભવિષ્યમાં કલમ ચલાવતાં તેમને પૂરેપૂરે વિચાર કરવો
પડશે તે આપ સમજી ચુક્યા હશે !

મી. ગૈન ! અને તેમના ટોળાએ એ સમજવું જોઈએ કે આ જમાનો મુઆવીયાશાહી કે ચઝીદી નથી ! તે જમાનામાં હૃં અલી અં સંબંધમાં અધમ માણસો હલકા શબ્દો વાપરતા હતા જે બિચારા મોંમીન લોકોને મુગે મ્હોટે સહન કરવા પડતા હતા ! પરંતુ આ તો ન્યાયી અંગ્રેજ સરકારનો જમાનો છે ! ધર્મના છુટાપણના હુકો સર્વ ભોગવી શકે છે ! તેવા જમાનામાં એક અદના માણસને પણ હલકા શબ્દોથી સંબોધતાં કાયદાની ચુંગાલમાં ફસાવું પડે છે, તે ભાઈ ગૈન જેવા ભક્ષા (!) માણસો કેમ ભૂલી ગયા હશે ! !

ધર્મ બદલાવવાં એ માણસની ખુશીની વાત છે, પણ તજી દીધેલા ધર્મની નિંદા કરી તેમના પેશવાઓ સંબંધે હલકા શબ્દો ઉચ્ચારવા એ અધમતાની અવધિ નહિ તો બીજું શું ?

ઈસ્માઈલી ઇમામોએ આજથી ૬૦૦ વર્ષ પૂર્વે પીર સહરદીન, પીર હસન કળીરદીન વગેરેને હિંદમાં મોકલી સત્પંથનો રસ્તો બતાવ્યો, અને તેના પરિણામે હિંદુકોમમાંથી અસંખ્ય કુટુંબો ઇસ્લામ-ઈસ્માઈલી-મઝહબમાં દાખલ થયા હતા, અને પ્રતિદિન તેમાં વધારો થયાજ કરે છે ! આ ઈસ્માઈલીઓમાંથી પ્રથમ થોડાક કુટુંબોએ જુદા પડી એહલે સુન્નત જમાયત ધર્મ સ્વીકાર્યો. એહલે સુન્નતવલ જમાયત

કરોડોની સંખ્યામાં છે, પણ તેઓએ તજ દીધેલા ધર્મની કદી પણ નિંદા કરી નથી!! છેલ્લાં ત્રીસેક વર્ષ ઉપર ફરી પાછા કેટલાક કુટુંબો જુદા પડ્યા! તેઓ અસનાઅશરી નામ ધારણ કરી, પ્રથમના પ્રકરણોમાં જણાવી ગયો તે મુજબ, જુદા જુદા બહાના તણે મોજશોખ અને વિલાસમાં ગરકાવ થયા!! આમ થવાથી અમોને નારાજ થવાનું કંઈજ કારણ નથી, કારણ કે જ્યાં સુધી આડની બગડેલી ડાળો ન કપાય ત્યાં સુધી તે સંપૂર્ણપણે વધી શકતું નથી. આ હિસાબે તેઓના જતાં અમારો ઇસ્માઇલી ધર્મ ઉલ્ટો અગકતો બન્યો છે!!

અસનાઅશરીઓના ધર્મની તાંલીમજ કંઈ ઓર પ્રકારની છે!! તેમની માન્યતા સંબંધે અગાઉના પ્રકરણોમાં ઉલ્લેખ થઈ ચુક્યો છે, છતાં અત્રે તેનો ટુંક સાર આપવો જરૂરી સમજીું છું:—

(૧). શીયા અસનાઅશરીઓ અન્ય ધર્મની નિંદા કરી તેઓના પેશવાઓને ગાલગલોચ કરી તેમના ઉપર તખ્ત કરે છે!! અને આમાં તેઓ મોટો સવાળ (પુણ્ય) સમજે છે!!!

(૨). મળલીસે હુસેન અં અને નયાઝે હુસેન અં ના નામે હુબરો રા. નું ખર્ચ કરી જાહેરમાં શોક પ્રદર્શિત કરી પુલાવ, ખીરીયાની, કોરમા ઇં ઇં

સારી સારી વાનિઓ ઉડાવે છે !! જ્યારે આ કાથ હુસેન અં ના દોસ્તનું નહિ પણ દુશ્મનોનું છે ત્યારે પોતે તેમના દોસ્ત હોવાનો દાંવા કરે છે !!

(૩). અસનાઅશરીઓ મુતા જેવી હુરામકારીને મોટો સવાબ સમજી, તે કરવાથી કેવો કેવો સવાબ થાય છે, તેને માટે હદીસ અને કુરાને શરીફની આય તેનો મન ઘડિત અર્થ કરી બારે અઝાબ વહોરી રહ્યા છે !!

મજકુર ત્રણે બાબતો પકીમાં ખીલત નંબરની ખિનાથી અજ્ઞાન ઇસ્માઈલીઓને દોરવવા તેમણે કંઈ પણ કચાશ રાખી નથી, કેટલાક લોકો તેમાં ફસાયેલા પણ ખરા. પરંતુ જ્યારે ઇમામે ઝમાનનો સવાલ ઉડ્યો ત્યારે તેઓ જવાબ આપી શક્યા નહી, એટલે તે અજ્ઞાન ઇસ્માઈલીઓ પણ તેને તર્ક કરી પોતાના અસલી ધર્મમાં આવી ગયા છે. આવી જતાં જાય છે, અને લવિખ્યમાં આવી પણ જશે !!!

૩ ની બાબત માટે તો અસનાઅશરીઓએ હુજૂ કરી છે!! રસુલે ખુદા અને ઇમામેને નામે મુતા કરવા બ્યાજખી છે, એમ ઠોકી બંસાડયું છે. આ સંગંધી કંઈક વધુ વિ-સ્વારથી લખવું જરૂરી સમજું છું:—

“અનવારૂલ બ્યાન ફી તફસીરૂલ કુરાન પારો ૫ મો મુન્તુલનીઆં આયત ૨૪-૨૫ (તાવીલ મોલાના હાજીનાજી)

હમરત રસુત્રે ખુદા સ૦ મે ફરમાવ્યું કે જે કોઈ એક વખત
 મુતા કરે. તો તે ખુદાના ગુસ્સાથી બચે અને જે શખ્સ જે
 વખત મુતા કરે, તો નેક લોકોમાં સામેલ થાય, અને જે
 ત્રણ વખત મુતા કરે તે જન્મતના બાગમાં મારી સાથે.
 હશે ! ! (મુતાના સવાલ વિષે વધુ ખુલાસો આગળ વાંચો.
 આપે ખુતબો પડયા પછી ફરમાવ્યું કે મુતાનો હુકમ અહ્લાહ
 તરફથી જપ્દલ લાબ્યા છે. તે મારી સુન્નત છે. જે શખ્સ
 તેનો વિરોધ કરશે તે ખુદાનો દુશ્મન અને દોષી છે.
 અને જે શખ્સ પોતાની ઉમરમાં એક વખત પણ મુતા
 કરશે તે જન્મતી છે ! ! આ સિવાય મુતા કરેલી ઔરત
 પાસે જેસતાં રક્ષણ કરવા ફિરસ્તો આવે છે, તેની સાથે
 વાતચીત કરવામાં ઝીકર અને તસ્બીહનો સવાબ થાય છે,
 હાથથી હાથ મેળવતાં ગુનાહો ખરી પડે છે, બોસા કર-
 વાનો સવાબ છે, અને છેવટે ગુરાલ કરવામાં તો ઘણુંજ
 પુણ્ય થાય છે ! ખુદા તે ખંદાઓને જોવા ફિરસ્તાઓને હુકમ
 કરે છે ! અને એકેક પાણીના ટીપે અમુક સંખ્યામાં ફિ-
 રસ્તા ઉત્પન્ન થવાનું અને ગુનાહો ગાફ થવાનું જણાવેલ
 છે ! ! આ બિના એટલા સ્પષ્ટીકરણથી લખી છે, કે તેનો
 ઉતારો આપતાં પણ શરમ ઉત્પન્ન થાય છે ! વાંચકવર્ગ સમજ
 શકશે, કે આમાં આવેલી બિના નીતિ શાસનું કેવું નિકંદન
 કાઢે છે ! ! અરે એટલુંજ નહિ પણ ખુદ અહ્લાહપાકને
 મારે પણ તેમજે લખતાં જરા પણ આંચકો ગાધો નથી ! ! !

મજકુર મુતા ફક્ત મોંમીન સ્ત્રીઓ સાથેજ થઈ શકે!
એ તો એમાં પુખી સ અંબલી છે!!! કારણ કે જે કાફર
સ્ત્રીઓ સાથે મુતા કરવામાં આવે, તો મુક્તમાં તેણીઓ
બેહીસ્ત ખાટી બનને ?! મુતા કોનીકોની સાથે થઈ શકે તે
જરા સમજવા જેવું છે, મોલવી તસદુકહુથેન તોહફતુલ
અવ્વામ ભા. ૨ જે પાનું ૨૭૨ માં તેને માટે નીચે મુજબ
પુલાસો લખે છે:—

- ૧ જે માણસ પોતાની હયાતીમાં એક વખત મુતા કરે તે
બેહીસ્તી છે.”
- ૨ મુતા કરનાર ઔરત અને મરદને અઝાબ કરવામાં
નહિ આવે.”
- ૩ પોતાની સ્ત્રીની રબ્થી તેની બેનગી દીકરી અથવા તેના
ભાઈની દીકરી સાથે મુતા કરવા બલએઝ છે, પણ જે
તેણી રબ્થ ન આવે તો ન કરવા.”
- ૪ મુતાનો સેગો પઠાવનાર ન હોય, પોતાની જખાનથી
અરબી ઉચ્ચાર ખરો ન નીકળતો હોય તો કોઈ પણ
શાહેદ સિવાય મુતા થઈ શકે છે, અને તેનો સવાબ
પુખ્ત છે.”
- ૫ મરદની પુશી મુજબ એક દિવસ માટે અથવા ૧૦
(દશ) વર્ષ માટે બાંધી શકાય. એમાં તલાકની માથાકુટ
નથી, ફક્ત સ્ત્રી સાથે એવી શરત ન કરવી કે અમુક

વખત તારી સાથે સંભોગ કરીશ (લાહોલવલા !)
 મુતાના નિકાહ નેની તરફીઓ, સ્ત્રી કેવી હોવી જોઈએ,
 વકીલની જરૂરત પડે છે કે નહિ મોહરના પૈસા ક્યારે
 આપવા ઈં ઈં નું પણ વિવેચન છે.

વાંચક વર્ગ ! આનું નામ ધર્મ કહેવાય ? આવા પ્રકાર-
 નું ગમે તેમ વર્તન કરવાં છતાં જન્મતપણુ તેઓના બાપ-
 નીજ !! તેઓની આ માન્યતાઓ ઇસ્લામથી તદ્દન ઉલટી
 અને નબીઓ તથા ઇમામોને નામે તદ્દન જુડી ઘડી
 કાઢેલી છે !! મોલાના હાજીનાજીએ કુરાનશરીફ પાનું ૧૭૧
 પારો ૫ મો સુરતુલનિસ્વાં આયત ૨૪-૨૫ નો જે તરજુમો
 કર્યો છે, તેનોજ પ્રોફેસર ઇસ્પહાનીએ પણ તરજુમો કર્યો
 છે. એ બેનો મુકાબલો કરવા વાંચક વર્ગને વિનવું છું:—

આયત ૨૪-અને તેમજ બેનો તમારો જમણો હાથ ધારી
 થયો છે. તે સિવાય ધણીવાળી સ્ત્રીને પરણવું તે પણ
 [હરામ છે.] આ તમારા માટે પુઠાના લખેલા
 નિયમો છે, અને આ સિવાય તમારા માટે હંસાલ
 થયેલ છે, કે તમે તમારી મીઠકતથી સ્ત્રીઓ શોધી
 પરણો. એવા વિચારથી કે તમે વ્યભિચારી ન ધર્મ
 પાક રહી ધર્મ સાચવી રાખો.

આયત ૨૫-અને તમારામાંનો જે કેમ્પ પૈસા ખર્ચવાને શક્તિ
 માન નથી કે આઝાદ અને પવિત્ર મોમન સ્ત્રીઓને

પરણે ત્યારે ને મોમન તમારી લોંડીઓમાંથી જેનો તમારો જમણો હાથ માલિક થયો છે તેને પરણે અંન પુદા તમારું ઇમાન વધારે જાણે છે, તમે અંક ધીજનાજ છા. માટે લોંડીઓને તેઓના માલિકની પરવાનગીથી પરણો. અને તેઓને યોગ્ય રીતે તેમની મોહર આપો. તેઓ શીયજ સાચવનાર, વ્યભીચાર ન કરનાર અને તેમજ ખાનગી રીતે મીત્રો ન રાખનાર હોવી જોઈએ. પછી જ્યારે તેઓ પરણ્યા પછી જો વ્યભીચાર કરે, તો જે શિક્ષા આગ્રહ સ્ત્રીઓ ઉપર છે, તેનાથી અર્ધી શિક્ષા તેઓના ઉપર છે. આ [લિગન] તેને માટે છે, કે તમારામાંનો જે અતિશે મહેનત [વ્યભીચાર] થી ખીતો હોય. પણ જો તમે ધીરજ રાખો તો તે તમારા માટે વધારે સારું છે, અને પુદા માપી આપનાર અને મહેરખાન છે.

ક્યાં પ્રોફેસર ઇસ્પહાનીનો અક્ષરેઅક્ષર તરજુમો અને ક્યાં અસનાઅશરીઓની હુવસ ઉત્તેજક તાવીલ!!! પ્રિય વાંચક! આ ઉપરથી તમે અસનાઅશરી માન્યતાનું પોક-જાપણું સ્પષ્ટપણે જોઈ શક્યા હશે.

મુતા માટે ઘણાં લખાણો પ્રગટ થયાં છે! અસનાઅશરી ધર્મનો લેહ ભરમ અથવા તકમીલત તંબીયુલહાયરીન શીઆ અસનાઅશરીઓના પંજાબના મુજતેહદ જનાબ

૧ હાથરીનના ચોપાનીયા 'મુવાઇએ તહરીફે કુરાનનો જવાબ]
 હં બક મોહમદ અબ્દુશકુર ફાફી પ્રગટ કરનાર અલીમો-
 મદ સુન્ની હુન્ની જેલરોડ મુંબાઇ નં. ૯. એ દરેકે દરેક
 અસનાઅશરીએ વાંચવા જેવું છે. આમાં તેઓના ૪૦ મસલા
 છે. જેનો જવાબ તેઓ પૈકીનાએ હજુ સુધી આપ્યોજ
 નથી !! ક્યાંથી આપી શકે ?

આ સંબંધી લખવા બેસીએ, તો ખીજું એક પુસ્તક
 થઈ જવા સંભવ છે, એટલે હવે વધુ લંબાણ નહિ કરતાં
 ટૂંકમાંજ પતાવીશ:—

મજકુર ચોપાનીઆમાં ૩૦ મો મસલો ' મુતાએ ફરી'
 નો છે. અને તેમાં ફરોએ ઠાફી પુ. ૨ જી પાનું ૧૯૮ નો
 હવાલો છે. હું ઇમામ જફર સાદિક અં ની રિવાયતથી છે.
 કે " એક સ્ત્રીએ ખુબ તરસ લાગવાથી પાણી મેળવવાના
 સખબે ગના કરાવી હું ઉમર પાસે જઈ તે ખિના પ્રગટ
 કરી. હું ઉમરે તેને પત્થરો મારી મારી નાંખવાનો હુકમ
 કર્યો. ત્યારે આ વાતની અમીરૂલ મો'મનીન અં ને જાણ
 થઈ ત્યારે તેમણે તે વિગત સાંભળી જણાવ્યું કે " હું પર-
 વરહિગારની સોમંદ ખાઈ જણાવું છું, કે આ ગનાકારી નથી
 પણ એક લગ્ન છે. " [હું ઇમામ જફર સાદિક અં ના
 નામે રિવાયત લખનારને કંઈ શરમ આવતી હશે કે નહિ ?]

૩૧ મો મસલો ' મુતાએ ઇલાદત હોવા ' વિષેનો છે. આ સંબંધી પ્રથમ ખુલાસો આવી ગયો છે. વધુમાં એટલુંજ જણાવીશ, કે એ લોકો માને છે, કે એક વખત મુતા કરનાર ઇમામ હુસનનો, બે વખત મુતા કરનાર ઇમામહુસેનનો, ત્રણ વખત મુતા કરનાર ઇમામ હુ અલી અં નો અને ચાર વખત મુતા કરનાર રસુલે ખુદાનો દરજ્જો મેળવી શકે છે. મુતા નહિ કરનાર ક્યામતને દિવસે નકટો (નાક વગરનો) ઉઠશે ! અફસોસ ! આવી માન્યતાઓ માટે !

ઇસ્લામમાં મુતા હલાલ હતાજ નહિ. કુરાન શરીફની મક્કી અને મદની આયતોથી તેનું હુરામ હોવું સાબિત થાય છે.

૩૫ મો મસલો ' કુદરતી રીતથી વિરૂદ્ધ સૃષ્ટિ કર્મ કરવા ' બાબતનો છે. અને બધા શીયાઓ તે એક અવાજે કબુલ રાખે છે. અને તે જાણેજ હોવા બાબે કુરાન શરીફનો હવાલો આપે છે !!!

આવી આવી નીચ માન્યતાઓ ધરાવતાં છતાં એનો વિચાર વટિક નહિ કરતાં એ અસનાઅશરીઓ, ઇસ્માઇલીઓ અને તેના ઇમામો ઉપર ન છાજતી ભાષામાં હુમલા કરે છે !! જ્યારે અમો ઇસ્માઇલીઓ તેમને હક જવાબ આપીએ છીએ, ત્યારે કંઈ કહેવાનું નહિ મળતાં છેવટે ગાલ ગલોચ ઉપર આવી જાય છે, અને તેનો પુરાવો તે તેમનું

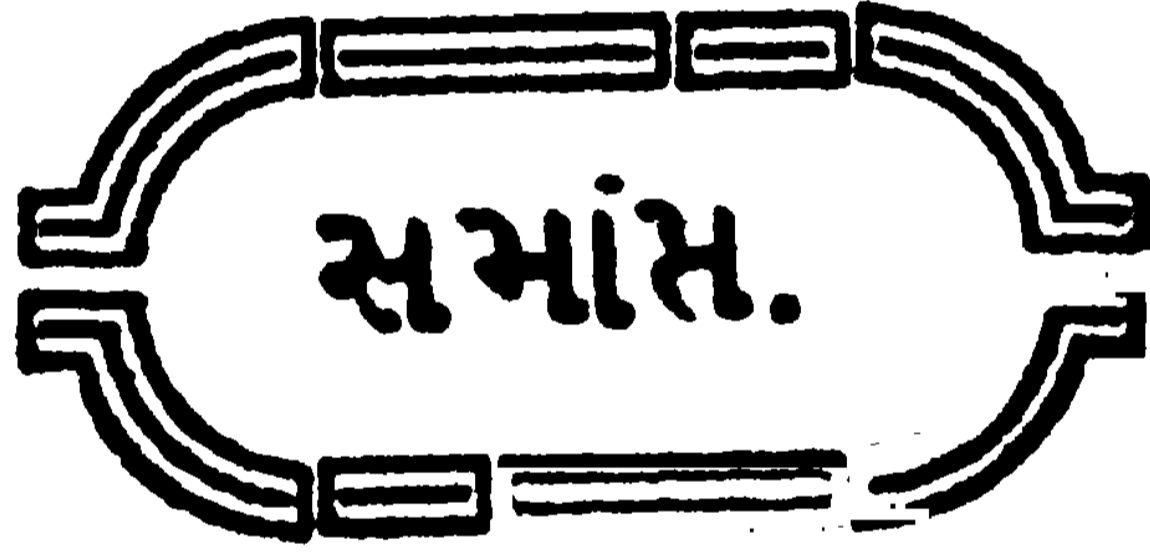
બીજું સાહિત્ય તથા અસનાઅશરી સમ્યાઈ (!) નો ડંકો' છે.

પ્રથમમાં જ્યારે તેઓ અમારા ઉપર અધટિત હુમલા કરવા લાગ્યા, ત્યારે શરૂઆતમાં તો અમે સુખજ રહ્યા, પણ જ્યારે તેઓ હઠ કૂદાવીને આગળ વધવા લાગ્યા, ત્યારે પ્રથમ ખુઝુર્ગ મુખી લાલજીભાઈ દેવરાજે સતપંથ પ્રકાશ દ્વારા (આ માસિ; હાલ અમદાવાદવાળા ભાઈઓ પ્રગટ કરે છે.) મીઠ વર્તેજીએ ' વર્તેજી વીલ ' દ્વારા અને છેવટે મી. હમીરભાઈએ ' સતપંથ પ્રકાશ અમદાવાદ ' દ્વારા ઘણીજ શાંતિ-પૂર્વક તેમનાં ભોપાળાં બહાર પાડ્યાં, અને છેવટે જણાવ્યું કે ભાઈઓ તમે તમારા રસ્તે અને અમે અમારા રસ્તે. પણ એ અસનાઅશરીઓ એટલેથી અટક્યા નહિ. અને સમ્યાઈ (!) નો ડંકો બહાર પાડ્યો જેમાં હું પ્રથમ જણાવી ગયો તેમ અમે ઈસ્માઈલીઓ અને અમારા ઈમામેઝમાન નાં આગાખાન સાહેબ ઉપર ન છાજતો હુમલો કર્યો જેથી આ પુસ્તકરૂપે જવાબ દેવાની મારે ફરજ પડી !

વાંચક વર્ગે આ જવાબથી અને અસનાઅશરીઓની માન્યતાઓથી જાણી લીધું હશે, કે તેઓ (અસનાઅશરી સાહિત્યકારો) કેવો ઉલટો રસ્તો અહુષુ કરી રહ્યા છે !

* ઈસ્માઈલી મઝહબની ખુબિઓ હું આ પુસ્તકમાં અવારનવાર જણાવી ચુક્યો છું, એટલે તે સંબંધી પણ આગને પૂરતી માહિતિ મળી ચુકી છે.

મારા આ લખાણથી અસનાઅશરીભાઈઓ પોતાની આંખ ઉઘાડી, ઇન્સાફી હૃદય રાખી નેક અને બહનો તક્ષવન સમજી, નેક રાહ ઉપર આવી, પોતાની ભૂલો તપાસી શાંતિપૂર્વક વિચાર કરી યોગ્ય વર્તન ચલાવશે તો આખેરતમાં સવાળે અઝીમ હાસિલ કરશે ! પુઠાવંદે કરીમ સરવેને નેક પુદ્ધિ આપે એવું ચાહી અને વીરમું છું.

અગાઉથી મ.દહ આપનારા ગ્રાહકોનાં મુખારક નામો.

ક્રો.પી.	નામ.	ગામ.
૫૦૦	શેડ ઇસ્માઇલભાઈ મહમદખાન	મુંબાઈ
૧૦૧	આલીખાન અલીભાઈ માહમદ	રંગુન
૧૦૧	મુખી સુલેમાનભાઈ ગુલામહુસેન	કલકત્તા
૧૦૧	વારસ ગુલામહુસેનભાઈ વારસ મોલેદીના	કુચી
૧૦૦	મુખી લાલજીભાઈ દેવરાજ	મુંબાઈ
૧૦૦	શેડ વિમ્બરામભાઈ મુગજી	મુંબાઈ
૧૦૦	આલીખાન અલીમાહમદભાઈ કાગડીના વીરજી...	રંગુન
૫૦	વારસ જીવાભાઈ ભાણુજી	રંગુન
૨૫	શેડ તારમોહમદભાઈ રવજી	મુંબાઈ
૨૫	ઇતમદી ફદુલભાઈ પીર	કરાંચી
૨૫	જીવાભાઈ ઇસ્માઇલજી	કાનપુર
૨૫	મનજીભાઈ લાલજી-નાયાણી	અંબર
૨૫	અબદુલ્લા કાસમ મેવાવાલા	મુંબાઈ
૨૫	રવિવારના કાન્ડી મહોલ્લાના પંજેભાઈજી	મુંબાઈ
૨૦	ગુલામહુસેન ખાલેકદીના	સુખપુર
૧૫	કાસમભાઈ વારસ કાસમ	જુનાગઢ
૧૦	વારસ હખીખાન વારસ કાસમભાઈ	જુનાગઢ
૧૦	શેડ કાસમભાઈ જૂહા	અમદાવાદ
૧૦	મુખી ભાણુજીભાઈ નાનજી...	હટારસી
૧૦	મુખી લાલજીભાઈ જીવા	રંગુન

કો.પી.	નામ.	ગામ.
૧૦	જાફરભાઈ લાલજી ...	રંગુન
૧૦	મીસ્તરી જાફરભાઈ લાલજી ...	કરાંચી
૧૦	મીસ્તરી નવરોજભાઈ હાસમ ...	હૈદરાબાદ સીધ
૧૦	મેહરાઅલીભાઈ અજારખીયા ...	કરાંચી
૧૦	વસનજીભાઈ ગામુત્ર ...	ઉના
૧૦	સુન્નેમાનભાઈ ઝવેર ...	મુંગાઈ
૧૦	શેક અલીભાઈ બાણુજી ...	મુંગાઈ
૧૦	મુખી ખત્રજાનભાઈ લાલજી ...	વરધા
૧૦	નજરઅલીભાઈ હાસમ ...	મુંગાઈ
૧૦	શકુરભાઈ યાવર પીરમેહમદ ...	મુંગાઈ
૧૦	વારસ કરીમભાઈ ઇસ્માલ...	મુંગાઈ
૧૦	હમીયજાઈ ઇસ્માલ ...	મુંગાઈ
૧૦	કેપ્ટન પીરમેહમદ વીરજી મખાશી ...	મુંગાઈ
૧૦	હસનઅલી હાસમ હાસમ ...	મુંગાઈ
૧૦	નુરમેહમદ સોમજી ...	ઈંદોર
૬	મુખી પીરભાઈ નીમજી ...	ચાલપૂર
૫	મામદ હાસમ અફઝાણી ...	કરાંચી
૫	સણુરભાઈ હરજી ...	નીંગાળા
૫	ધરમશીભાઈ શામજી ...	ઝોરમારા
૫	અલીભાઈ દાતુભાઈ મેરૂ ...	ગુવાધર
૫	મુખી આમદભાઈ માદમદ...	માલીમ
૫	કરમાલીભાઈ જીવા ...	કેરવા (માલીમ)

ક્ર.સં.	નામ.	ગામ.
૫	અબ્બાસભાઈ અલીમામદ...	કરાંચી
૫	હુસેનભાઈ ખુદાગપ્પશ ...	કરાંચી
૫	વેલમોહમદભાઈ શામજી ...	મુંબાઈ
૫	દાનજીભાઈ વસ્ત્રી-પ્રીદ્રીરીયાવાળા ...	મુંબાઈ
૫	શેઠ પ્રેમજીભાઈ ખીમજી ...	વારોડા

આફ્રીકા.

૩૫૨	શી. ઈ. ઇ. દારેસલામ કાઉન્સીલ દસ્તક આવેલા આહકો ...	દારેસલામ
૧૦૭	શી. ઈ. ઇ. મોબ્બાસા કાઉન્સીલ દસ્તક આવેલા આહકો ...	મોબ્બાસા
૫૩	શી. ઇ. ઇ. નેરોખી કાઉન્સીલ દસ્તક આવેલા આહકો ...	નેરોખી
૫૦	શેઠ કરીમ એન્ડ અલીભાઈની કું. ...	માંજુંગા
૫૦	કે.ટન. કાસમભાઈ જેઠા ...	મીનાનગરી
૪૫	શી. ઇ. ઇ. કીસુમું કાઉન્સીલ દસ્તક આવેલા આહકો...	કીસુમું
૪૪	શી. ઇ. ઇ. સુપ્રિમ કાઉન્સીલ દસ્તક આવેલા આહકોનું લીસ્ટ ...	જંગપાર
૩૫	શી. ઇ. ઇ. મુંગામિક કાઉન્સીલ તરફથી આવેલા આહકોનું લીસ્ટ ...	મુંગામિક

ક્ર.સં.	નામ.	ગામ.
૨૮	શી. ઇ. ઇ. ઠાંગા ઠાઉ-સીલ તરફથી આવેલા આહોકાનું લીસ્ટ...	ઠાંગ
૨૫	શી. ઇ. ઇ. કંપાલા ઠાઉ-સીલ તરફથી આવેલા આહોકાનું લીસ્ટ...	કંપાલા
૨૫	શી. ઇ. ઇ. વેટીક ઠાઉ-સીલ તરફથી આવેલા આહોકા વેટી	
૨૫	મોંઘીભાઈ અનારખીયા લાલજીના ટ્રસ્ટીઓ તરફથી હ. વારસ કાસમ દામાણી સાલેમહ- મદ ગાંગજી ...	ગાંગજાર
૨૪	મનજી રહેમતુલા ...	મખાંડ
૨૦	મનજી ગનદવજી હં આવેલા આહોકાનું લીસ્ટ...	મોખાંડ
૨૦	બાગામોયો જમાતના આહોકાનું લીસ્ટ ...	બાગામોયો
૧૦	અનારખીયા અલીભાઈ ...	તુલિયાર
૫	મુંખી મુલેમાન મોહમદ રૂડા ...	જીરાણી
૫	રામજી દેવજીની કું. ...	તુલિયાર
૫	ગુલામહુસેનભાઈ દેવજી ...	નેરોળી
૫	ધરમાત્ર મામદ પ્રધાન ...	મોરાંનડેજ
૫	હાસમભાઈ હરજી ...	કંપાલા

